

TREŠDIENA, 2010. GADA 10. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 8.30)

2. Nesenā zemestrīce Haiti (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

3. Stāvoklis Irānā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. Stāvoklis Jemenā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

5. Cilvēku tirdzniecība (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

6. Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme par klimata pārmaiņām (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

7. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants): (sk. protokolu)

8. Horvātijas 2009. gada progresa ziņojums - Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2009. gada progresa ziņojums - Turcijas 2009. gada progresa ziņojums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par Padomes un Komisijas ziņojumiem:

– 2009. gada progresa ziņojums par Horvātiju [2009/2767(RSP)]

– 2009. gada progresa ziņojums par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku [2009/2768(RSP)]

– 2009. gada progresa ziņojums par Turciju [2009/2769(RSP)]

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt, atkārtoti apliecinot Padomes pašreizējās prezidentūras stingro apņemšanos par Eiropas Savienības paplašināšanos. Mūsu darbs šajā sakarā sekos atjaunotajai vienprātības līnijai par paplašināšanos, ko apstiprināja 2006. gada decembra Eiropadomē un ar 2009. gada 8. decembra Padomes secinājumiem, kurus ir apstiprinājusi arī Eiropadome.

Kā atzīmēts Parlamenta rezolūcijā, kuru mēs tagad gatavojamies apspriest, šim pirmajam pusgamam būs izšķirošā nozīme sarunās ar Horvātiju. Sarunas ir iegājušas nobeiguma posmā, tomēr ir daudz darāmā, pirms mēs varēsim panākt to veiksmīgu noslēgumu. Mums nāksies aplūkot tādus sarežģītus jautājumus kā konkurence, zivsaimniecība, tiesu sistēma un pamattiesības, vide un ārvalstu drošība un aizsardzības politika. Tāpat mums būs provizoriski jāslēdz arī dažu sadaļu apspriešana saistībā ar finansiālām sekām.

Tāpēc priekšā ir daudz darba. Jaunais komisārs *Štefan Füle*, kas bija mans kolēģis, kad es biju Eiropas lietu ministrs — un es gribētu apsveikt viņu ar iecelšanu amatā — būs ļoti aizņemts ar paplašināšanās jautājumu attiecībā uz Horvātiju, jo jau nākamā nedēļā mēs plānojam organizēt sākotnējo starpvaldību konferenci ministru līmenī, lai atvērtu sadaļas par zivsaimniecību un vidi, divas ļoti svarīgas sadaļas, kuras, kā jūs varat iedomāties, prasīs milzīgu darbu un centību.

Ļaujiet man jums atgādināt secinājumus par Horvātiju, kurus Padome pieņēma decembrī. Jums tie ir jau zināmi, bet es vēlētos uzsvērt dažus jautājumus. Padome pauda atzinību Horvātijai par tās nozīmīgajiem centieniem pagājušā gada laikā un labu vispārējo progresu. Tā atsaucās arī uz virkni finansēšanas pasākumu Horvātijas pievienošanās sarunām un atzīmēja, ka sarunas ieiet nobeiguma posmā.

Padome uzsvēra, ka, balstoties uz jau gūtajiem panākumiem, Horvātijai joprojām ir jāveic ievērojami uzlabojumi tādās būtiskās jomās kā tiesu sistēma, valsts pārvalde un cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību. Tāpat tai nepieciešams nodrošināt minoritāšu tiesības, tostarp bēgļu atgriešanos un kara noziegumu izmeklēšanu, lai rezultātu izklāsts šajās jomās būtu pārliecinošs.

Padome ņēma vērā arī Horvātijas sadarbību ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas Kara noziegumu tribunālu, lai gan tā uzskata, ka ir nepieciešami turpmāki centieni. Mēs uzskatām, ka šajā jomā varētu sasniegt jaunus mērķus.

Protams, mēs arī bijām apmierināti, ka starp Horvātiju un Slovēniju tika parakstīta vienošanās strīdīgos robežjautājumos vērsties šķīrējtiesā. Vienošanās tika parakstīta 4. novembrī Stokholmā, un Horvātijas Parlaments to ratificēja 20. novembrī. Padome mudināja Horvātiju pastiprināt šos centienus, lai atrisinātu visus neatrisinātos divpusējos jautājumus, īpaši robežu strīdus.

Padome pauda gandarījumu arī par darba grupas izveidošanu vairāk nekā pirms mēneša, decembrī, lai sagatavotu Horvātijas Pievienošanās līguma projektu. Visbeidzot, pārskatītās Pievienošanās partnerības īstenošanai būs izšķirošā nozīme, gatavojoties valsts galīgajai integrācijai ES. Kā jau teicu, mums priekšā ir daudz darba.

Tā kā šīs ir kopīgas debātes par Horvātiju, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Turciju, es gribētu norādīt, ka Rietumbalkānu valstis ir viena no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm. Stabilitāte šajā reģionā mums ir ļoti svarīga, un 2010. gadā mēs redzēsīm vairākus pagrieziena punktus reģiona pārejas procesā: progresu pievienošanās pieteikumos, kā mēs tikko apspriedām, jaunu stimulu stabilizācijas un asociācijas līgumu tīklam, ciešāku reģionālo sadarbību un virzību uz liberālāku vīzu režīmu.

Mēs zinām, ka izredzes pievienoties Eiropas Savienībai, ko mēs saucam par Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvu, ir vissvarīgākais šo valstu stabilitātes un reformu katalizators. Tā neapšaubāmi ir perspektīva, reāla perspektīva, bet tās nav automātiskas tiesības.

Pievēršoties Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, es vēlētos sākt ar kopsavilkumu par valsts vispārējo situāciju, un es atsaucos uz Eiropas Parlamenta rezolūciju, kuras referents bija *Zoran Thaler* kungs. Rezolūcijā ir ļoti labi raksturota dinamiskā situācija, kurā Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ir daudz iespēju. Tajā uzsvērti daudzie izaicinājumi valstij: plaša tiesību aktu neievērošana, korupcija, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas un Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroja ieteikumu īstenošana, finansējuma piešķiršana efektīvai decentralizācijai, tiesas pieejamība, lielāka sieviešu līdzdalība politiskajā dzīvē, pilsoniskās sabiedrības organizāciju atbalsts, nepārtraukti augstais bezdarbs, vides problēmas utt.

Rezolūcijā uzsvērts, cik svarīgs sarunu uzsākšanai ir grafiks, kā arī kopīga vēlēšanās iespējami īsā laikā atrast pieņemamu risinājumu jautājumam par valsts nosaukumu, kas, kā zināms, pašlaik ir strīda jautājums ar Grieķiju.

Es vēlētos izteikt dažas piezīmes saistībā ar tādiem jūsu rezolūcijā minētiem notikumiem, kā martā un aprīlī notikušās vietējās vēlēšanas, kuras, pēc EDSO domām, atbilda noteiktajiem standartiem, un Stabilizācijas un asociācijas padomes sestā sanāksme, kas notika 2009. gada jūlijā, kurā mēs secinājām un kurā atklājās, ka valsts patiesi pilda saistības, kuras ir uzņēmusies saskaņā ar tās nolīgumu. Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir turpinājusi strādāt pie attiecībām ar Eiropas Savienību, tādēļ Eiropas Komisija norādīja, ka tā panākusi reālu progresu un ieteica sākt pievienošanās sarunas.

Secinājumos pagājušā gada decembrī Padome atzina progresu, uz kuru atsaucās Komisija, un piekrita atgriezties pie šā jautājuma dažu nākamo mēnešu laikā. Eiropas Parlaments, kā zināms, ir ņēmis vērā šos 2009. gada 8. decembra Padomes secinājumus.

Turklāt 19. decembrī saskaņā ar Šengenas sistēmu stājās spēkā bezvīzu režīms Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pilsoņiem.

Mums vajadzētu arī pieminēt vairākus īpašos jautājumus, kas attiecas uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku: etnisko kopienu attiecības, viedokļu atšķirības starp Maķedonijas slāviem par valsts „senatni” un atšķirīgā nostāja tās attiecībās ar kaimiņvalstīm. Visi šie jautājumi ir atspoguļoti dažādās Parlamenta rezolūcijas sadaļās.

Kopumā es gribētu teikt, ka daži aspekti prasa ciešāku uzmanību, nevis tikai tiesību aktu pieņemšanu un piemērošanu; daži jautājumi attiecas uz Ohridas pamatnolīguma īstenošanu, daži ir tikai šīs valsts jautājumi, bet daži ir saistīti ar kaimiņvalstīm.

Eiropas iestādes uzskata, ka Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas nākotne saistāma ar dalību Eiropas Savienībā un ka šādi centieni paredz valsts pilnīgas integrācijas īstenošanu saskaņā ar Ohridas pamatnolīgumu. Šāda ir un būs Eiropas Savienības nostāja.

Visbeidzot, es vēlētos izmantot šo iespēju sīkāk apskatīt stāvokli sarunās ar Turciju un iesniegt Spānijas prezidentūras plānu šajā svarīgajā paplašināšanās jautājumā.

Ir svarīgi — un es vēlos to teikt jau pašā sākumā — ka mēs turpinām sarunas ar Turciju un ka šis process noris pēc plāna. Pamatojoties uz darbu, ko veikušas iepriekšējās prezidentūras, mēs ceram visus pārliecināt, ka šo procesu, ja iespējams, nepieciešams virzīt uz priekšu.

Sarunas ir nonākušas posmā, kurš, varētu teikt, ir nedaudz sarežģītāks vai nedaudz problemātiskāks, kas prasa Turcijai divkāršot pūles, lai sasniegtu izvirzītos nosacījumus. Mūs sagaida virkne tehniski sarežģītu sarunu sadaļu. Tomēr ir svarīgi — un arī to es vēlos teikt jau pašā sākumā — ka Turcija gūst panākumus reformās saistībā ar Eiropas Savienību.

Pašlaik, kā tas jaunajam komisāram ir labi zināms, tehniskais darbs ir koncentrēts četrās sarunu sadaļās: par valsts iepirkumiem, konkurenci, pārtikas nekaitīgumu, veterināro un fitosanitāro politiku un sociālo politiku un nodarbinātību. Jāuzsver, ka arī enerģētikas sadaļa ir svarīga un tā ir kļuvusi īpaši svarīga pēc *Nabucco* nolīguma parakstīšanas.

Pēdējā sesijas sanāksmē Parlaments apsprieda Turciju un, konkrēti, valsts demokratizāciju. Pastāv pretstats starp demokrātiskās iniciatīvas procesu (kā to sauc Turcijas valdība), no vienas puses, un, no otras puses, dažiem satraucošiem lēmumiem, piemēram, neseno Konstitucionālās tiesa lēmumu par kādas politiskas partijas aizliegumu, kas arī ir minēts šeit un ir ļoti jutīgs jautājums.

Tāpēc, neraugoties uz gūtajiem panākumiem, lai nodrošinātu, ka Turcija pilnībā atbilst Kopenhāģenas kritērijiem, ir nepieciešams turpināt darbu vairākās jomās, tostarp saistībā ar vārda brīvību, preses brīvību, reliģijas brīvību pēc likuma un praksē attiecībā uz visām reliģiskajām kopienām, īpašumtiesību ievērošanu, arodbiedrību tiesībām, minoritāšu tiesībām, civilo kontroli pār karaspēku, sieviešu un bērnu tiesībām un pret diskrimināciju vērstiem un dzimumu līdztiesības pasākumiem. Tas ir skaidri atspoguļots gan Eiropas Parlamenta rezolūcijā, gan 8. decembra Padomes secinājumos.

Es gribētu pieminēt arī dažus citus aspektus Padomes secinājumos. Piemēram, Padome uzsvēra, ka Turcijai nepārprotami ir jāapņemas veicināt labas kaimiņattiecības un strīdu izšķiršanu mierīgā ceļā saskaņā ar ANO hartu, vērstoties, ja nepieciešams, Starptautiskajā tiesā. Šajā sakarā Eiropas Savienība, tāpat kā mēs divpusējās sanāksmēs ar Turciju, mudināja Turciju izvairīties no jebkāda veida draudiem, domstarpību avotiem vai darbībām, kas varētu kaitēt labām kaimiņattiecībām un miermīlīgai strīdu izšķiršanai.

Padome ar dziļu nožēlu atzīmēja arī to, ka Turcijai vēl jāīsteno Asociācijas nolīguma papildprotokols, tā sauktais Ankaras protokols, un ka tā savu attiecību normalizēšanā ar Kipras Republiku nav guvusi pietiekamus panākumus.

2010. gada pirmajā pusē Asociācijas padomē un Asociācijas komitejā ar Turciju mums būs iespēja novērtēt mūsu attiecību attīstību, tā būs laba iespēja izskatīt tādas nopietnas problēmas kā politiskos kritērijus, paveikto valsts tiesību aktu pielāgošanā un *acquis* piemērošanā.

Mēs esam plānojuši arī vairākas politiskā dialoga sanāksmes ministru līmenī starp politikajiem līderiem, kas ļaus mums aplūkot mūsu attiecības plašākā starptautiskā kontekstā. Šajā sakarā Padome sagaida, ka Turcija atbalstīs notiekošās sarunas Apvienoto Nāciju Organizācijā par tikko minēto jautājumu, proti, Kipras problēmu saskaņā ar attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām un atbilstīgiem principiem, pēc kuriem dibināta Eiropas Savienība.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es ceru dzirdēt jūsu viedokļus un atbildēšu uz komentāriem vai jautājumiem man.

Priekšsēdētājs. – Tagad vārds komisāram *Füle*. Es vēlētos arī apsveikt viņu ar pirmo darba dienu jaunajā amatā.

Štefan Füle, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es priecājos, ka mana pirmā oficiālā uzstāšanās, kopš tikai pirms dažām stundām stājos amatā, ir šeit Eiropas Parlamentā. Es domāju arī, ka tas ir lielisks notikums pavērsiens, ka pašas pirmās debātes šajā namā ar jauno Komisiju ir par paplašināšanos. Treškārt, es priecājos, ka Eiropas Parlaments trijos ziņojumos pauž stingru paplašināšanās atbalstu.

Šīs rezolūcijas ir Eiropas Parlamenta apņemšanās pierādījums attiecībā uz Horvātijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Turcijas pievienošanās izredzēm. Tas ir skaidrs signāls, ka paplašināšanās arī turpmāk būs Eiropas Parlamenta galvenā prioritāte, un kopā ar saviem kolēģiem es darīšu visu iespējamo, lai šo veiksmes stāstu turpinātu. Es ļoti priecājos, ka mans draugs, valsts sekretārs *López Garrido*, Padomes un prezidentūras vārdā tikko vēlreiz apstiprināja pilnīgu atbalstu šim procesam.

Es augstu vērtēju Parlamenta taisnīgo un līdzsvaroto ziņojumu par Horvātiju un vēlos apsveikt referentu *Hannes Swoboda* kungu. Ziņojumā ir uzsvērti Horvātijas gūtie panākumi, pildot pievienošanās kritērijus, bet tajā pašā laikā atzītas vēl nepieciešamās pūles, lai pabeigtu sarunas. Tādējādi jūs ziņojumā akcentējat Komisijas nostādnes un atbalstāt darbu, kuru tā ir uzņēmusies. Vēlētos atzīmēt, ka sarunu slēgšana 2010. gadā joprojām ir iespējama ar nosacījumu, ja Horvātija gūs panākumus, izpildot visus neatrisinātos uzdevumus. Bumba, protams, ir Horvātijas laukumā.

Horvātija pēdējos gados ir nogājusi garu ceļu, taču tai joprojām ir jārisina nozīmīgas problēmas. Šeit mūsu novērtējums ir vienots. Horvātijai ir īpaši jākoncentrējas uz turpmāku tiesu sistēmas un valsts pārvaldes reformu, cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, minoritāšu tiesību ievērošanu, tostarp saistībā ar bēgļu atgriešanos, kā arī kara noziegumu iztiesāšanu un pilnīgu sadarbību ar Starptautisko kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai.

Mūs iedrošina jaunākie sasniegumi cīņā pret korupciju. Mēs ceram, ka noziegumu izmeklēšanai būs konkrēti rezultāti. Attiecībā uz sadarbību ar ICTY, kas ir pamatprasība, galvenais prokurors *Brammertz* apstiprināja, ka pilnvērtīga sadarbība joprojām nav panākta. Tomēr viņš atzina pēdējos pozitīvos pasākumus, piemēram, darba grupas izveidošanu, kuras mērķis ir pastiprināt izmeklēšanas pasākumus. Es ceru, ka šī darba grupa drīz sasniegs konkrētus rezultātus. Visbeidzot, 2009. gada novembra vienošanās starp Slovēniju un Horvātiju vērsties šķērējtiesā, lai atrisinātu divpusējo robežu jautājumu, sarunu procesam ir devusi jaunu impulsu, kuru, es ticu, Horvātija spēs izmantot, pastiprinot centienus, lai izskatītu atlikušos neatrisinātos jautājumus.

Attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku 2009. gads bija labs gads reformu procesā. Pateicoties politiskajai vienprātībai starp visiem galvenajiem politiskajiem spēkiem, valsts spēja panākt ievērojamu progresu svarīgākajās jomās. Tā panāca vīzu režīma liberalizāciju, un Komisija varēja ieteikt sākt pievienošanās sarunas. Esmu gandarīts, redzot, ka starp Parlamentu un Komisiju pastāv liela vienprātība par nepieciešamību uzsākt pievienošanās sarunas, kas izteikta *Thaler* kunga konstruktīvajā un progresīvajā ziņojumā. Tagad valsts uzdevums ir saglabāt reformu tempu.

Lai gan valsts ir izpildījusi politiskos kritērijus, joprojām ir daudz darāmā. Kopīgām nākotnes redzējumam un efektīvam politiskajam dialogam starp politiskajiem spēkiem būs izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu progresu. Jāturpina darbs, lai pilnībā īstenotu Ohridas pamat nolīgumu un uzlabotu attiecības starp etniskajām grupām, nodrošinot tiesiskumu un neatkarīgu tiesu varu, kā arī sekmīgu kriminālvajāšanu augsta līmeņa korupcijas lietās.

Ekonomiskā krīze nav atstājusi šo valsti neskartu. Diemžēl šajā valstī jau bija viens no augstākajiem bezdarba rādītājiem Eiropā. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešama piesardzīga makroekonomikas vadība un aktīvi darba tirgus pasākumi, lai ierobežotu un pēc tam samazinātu bezdarbu.

Tāpat kā jūs, esmu pārliecināts, ka pievienošanās sarunu uzsākšana ir būtiska, lai saglabātu reformu tempu valstī. Vienlīdz svarīgi, ka tas sekmēs Eiropas perspektīvu plašākā reģionā. Tādēļ tas ir Eiropas Savienības stratēģiskajās interesēs. Šis ir vēstījums, kuru es drīzumā iesniegšu dalībvalstīm un šai valstij, lai procesu virzītu uz priekšu.

Attiecībā uz Turciju es gribētu pateikties jūsu referentei *Oomen-Ruijten* kundzei par viņas pastāvīgajiem centieniem panākt taisnīgu un līdzsvarotu pieeju ziņojumā par Turciju. Komisija nezaudē apņēmību Turcijas pievienošanās procesā, jo šis process dod spēcīgu politisko un ekonomisko reformu stimulu.

Darbs pie politiskajiem kritērijiem joprojām ir ārkārtīgi svarīgs, jo īpaši attiecībā uz pamatbrīvībām. Pagājušā gadā ir veiktas vairākas būtiskas reformas. Dažas no tām tikai pirms dažiem gadiem būtu praktiski neiespējamas. Pagājušā nedēļā tika atcelts drošības protokols, kas armijai ļāva bez pilnvarojuma iejaukties drošības apdraudējuma gadījumos. Tas ir būtisks panākums civilās un militārās jomas attiecībās. Mēs rūpīgi novērosim šīs pušu samierināšanas kontroli. Daudzsoļi ir arī tas, ka 21. janvārī Turcijas valdība iesniedza likumprojektu, ar ko izveido neatkarīgu cilvēktiesību institūciju un ļoti gaidīto korupcijas novēršanas stratēģiju.

Mēs turpinām atbalstīt valdības uzsākto demokrātisko sākumu. Šīs iniciatīvas panākumiem nepieciešama visu politisko partiju un visu sabiedrības slāņu līdzdalība un atbalsts. Tomēr Komisijai izraisa bažas

Konstitucionālais tiesas lēmums aizliet Parlamentā pārstāvēto kurdiem labvēlīgo partiju *DTP*. Mēs neatbalstām arī arestus, kas decembra beigās notika dienvidaustrumos. Mēs nosodām teroristu uzbrukumus, kas notika tai pašā laikā. Neviens no šiem notikumiem patiesi neveicina demokrātiskās sākuma sekmīgu īstenošanu.

Hannes Swoboda, *autors.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību Padomei un *Füle* kungam par paziņojumiem, īpaši attiecībā uz Horvātiju. Šie paziņojumi liecina, ka gan Padome, gan Komisija ir apņēmusies pēc iespējas ātrāk pabeigt šo procesu. Es arī piekrītu *Füle* kungam, ka sarunas ar Horvātiju ir iespējams pabeigt šogad, ja būs nepieciešamā laba griba un atbilstošā politika. Protams, tas ir arī Horvātijas uzdevums, jo īpaši veikt izšķirošos pasākumus.

Es gribētu šajā jautājumā atzīmēt, ka Horvātija ir guvusi ievērojamus panākumus, jo īpaši pēdējo mēnešu laikā un attiecībā uz korupcijas novēršanu. Horvātija ir parādījusi, ka neviens nav ārpus likuma vai atbrīvots no pasākumiem, lai apkarotu korupciju. Tas raida svarīgu signālu. Horvātija ir arī vienojusies ar Slovēniju un samērā ātri ir ratificējusi nolīgumu parlamentā, kas liecina, ka pastāv spēcīga kopīga apņēmība izpildīt nepieciešamās prasības. Es ceru, ka drīz tas pats notiks Slovēnijā. Esmu pārliecināts, ka Slovēnijas valdība pilnībā atbalsta vienošanos, un es ceru, ka iekšpolitiskās problēmas var atrisināt drīz un ka līgums var tikt ratificēts.

Tomēr vēl ir jāstrādā. Ir jau izvirzīts viedoklis, ka cīņa pret korupciju ir svarīgs elements. Tomēr situācija nemainīsies diennakts laikā. Šajā jomā ir daudz neatrisinātu jautājumu, bet es esmu pārliecināts, ka valdība un attiecīgās valsts iestādes ir apņēmušas turpināt šo cīņu bez politiskas ietekmes.

Attiecībā uz tiesu sistēmas reformu tā ietver ne tikai korupcijas apkarošanu, bet arī vairākus citus jautājumus, piemēram, mācības tiesnešiem. Horvātijai jāveic vairāki pasākumi, lai izveidotu mūsdienīgu tiesu sistēmu, un es ceru, ka tas notiks drīz.

Attiecībā uz sadarbību ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (*ICTY*) *Füle* kungs mums ir sniedzis precīzu un vispusīgu situācijas aprakstu. *Brammertz* kungs ir apliecinājis Ārlietu komitejai, ka darīts tiek daudz. Jautājums ir tikai par dažu dokumentu lietā pret ģenerāli Gotovinu atrašanu, bet *Brammertz* kungs ir izteicies, ka viņš nezina, vai šie dokumenti vēl eksistē, vai tie ir jau iznīcināti. Var gadīties, ka daži no tiem nekad nav eksistējuši. Tomēr es ceru, ka Horvātija šajā sakarā dara visu, kas ir tās spēkos. Es vēlētos, lai darba grupai, kuru minēja *Füle* kungs, būtu plašs citu valstu ekspertu atbalsts, neapstiprinot Horvātijas centienus automātiski jau iepriekš. Tomēr es uzskatu, ka šajā jomā ir panākts diezgan liels progress. Es ceru, ka daži nelieli jautājumi tiks atrisināti tuvāko nedēļu vai mēnešu laikā, pārliecinot *Brammertz* kungu, ka viņš saņem pilnīgu atbalstu.

Labi panākumi ir gūti arī attiecībā uz bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu atgriešanos. Joprojām pastāv dažas problēmas detalizētā līmenī, kuras ir samērā grūti atrisināt. Ja cilvēki ir aizbēguši no mājām, kuras viņiem nepiederēja, bet kurās viņi ir bijuši īrnieki, piemēram, no sociālajām mājām, kuras pastāvēja bijušajā Dienvidslāvijā, ir grūti organizēt viņu atgriešanos un atkal nodrošināt viņiem mājokli. Lai gan daudzi cilvēki principā vēlas atgriezties, ekonomikas krīzes un bezdarba rezultātā, kad viņi ierodas reģionos, kur jau ir augsts bezdarba līmenis, viņiem varētu nebūt izdevīgi atgriezties tik lielā skaitā.

Tā ir taisnība, ka ir gūti daudzi panākumi šajā jomā. Esmu pārliecināts, ka pašreizējā valdība un, es ceru, arī opozīcija strādās kopā, lai veiktu galīgos pasākumus. Atkal un atkal Horvātijā pēdējos mēnešos ir kļuvis skaidrs, ka vienota pieeja Eiropas jautājumiem ir noteicošais faktors. Ir jābūt plašai apņēmībai atrisināt neatrisinātās problēmas un, neraugoties uz iekšējām atšķirībām, saprast, ka ceļš ved uz Eiropu un ka Horvātijai tajā jānokļūst pēc iespējas ātrāk.

(Aplausi)

Zoran Thaler, *autors.* – (SL) 2009. gads bija veiksmīgs kandidātvalstij Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai (BDMR). To ir apstiprinājusi gan Eiropas Savienības Komisija, gan divas prezidentūras — Zviedrija un tagad Spānija. Tas ir teikts arī manā ziņojuma projektā.

Skopjes iestādes ir pievērsušās pievienošanās partnerības galvenajām prioritātēm, kas pazīstamas kā kritēriji. Otrkārt, BDMR ir pirmā valsts reģionā, kas atbilst visām vīzu režīma liberalizācijas prasībām. Tas tika panākts jau pagājušā gada jūlijā, un bezvīzu režīms stājās spēkā 19. decembrī. Tā ir atrisinājusi robežu strīdu ar Kosovu un ir veiksmīgi sadarbojusies tādās reģionālajās iniciatīvās kā *CEFTA* un Dienvidaustrumeiropas sadarbības process. Tā ir veiksmīgi sadarbojusies arī ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas Kara noziegumu tribunālu Hāgā. Pagājušā nedēļā BDMR Parlaments pieņēma rezolūciju par Srebrenicu.

Ko mēs Parlamentā cenšamies panākt ar šo rezolūciju un ar manu ziņojumu par BDMR progresu? Mēs galvenokārt vēlamies palīdzēt. Mēs vēlamies veicināt BDMR progresu stabilitātes ceļā uz Eiropas Savienību. Mums jāatceras, ka BDMR bija vienīgā bijušās Dienvidslāvijas republika, kas veiksmīgi izvairījās no Miloševića kariem.

Otrkārt, mēs vēlamies palīdzēt mūsu dalībvalstij Grieķijai un tādējādi Eiropas Savienībai kopumā, jo mums ir jāpatur prātā, ka jebkura valsts plaukst tikai tiktāl, ciktāl plaukst tās kaimiņvalstis. Tas ir empīrisks fakts, kuru var arī pierādīt. Tieši tāpēc es aicinu mūsu draugus Grieķijā, mūsu dalībvalsts kolēģus, mēģināt atrisināt šo problēmu kopā ar valdību Skopjē un atslābināt pieeju tās ziemeļu robežu jautājumam. Aicinu Grieķiju būt patiesai, taisnīgai un tālredzīgai līderi, Balkānu vadītāji un sponsori. Mūsdienu Balkāniem tas ir vajadzīgs.

Šajā sakarā es īpaši gribētu sveikt Darba kārtību 2014. gadam (*Agenda 2014*), iniciatīvu, ko sagatavojuši Grieķijas jaunā valdība *Papandreou* kunga vadībā. Labs veikums šajā iniciatīvā! Es atbalstu Grieķiju. Darīsim visu iespējamo, lai sasniegtu šo mērķi. Parādīsim solidaritāti gan Grieķijai, mūsu dalībvalstij, gan Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai. Solidaritātei ir jābūt savstarpējai.

Mums ir jāpatur prātā, ka Balkāni ir kā velosipēda brauciens. Ja tas brauc, ja pedāļi tiek mīti uz priekšu, viss ir vairāk vai mazāk labi, bet, ja tas apstājas, tā ir bloķēšana, ja tas iebrauc strupceļā, mēs kītam, mēs visi nokītam. Ja mēs tagad apstātos, miers, stabilitāte, drošība un sociālā kohēzija varētu sagrūt.

Noslēgumā ļaujiet man uzsvērt vēl vienu faktu: BDMR ir kandidātvalsts kopš 2005. gada. Mums visiem ir jāapzinās mūsu lēmumu vai nespējas pieņemt lēmumus sekas. Ikreiz, kad es apmeklēju Skopji, es vienmēr skaidri pasaku viņiem, ka viņi atbild par risinājuma atrašanu attiecībā ar savu kaimiņu Grieķiju.

Tāpēc mēs šeit aicinām varas iestādes Skopjē, Atēnās un Sofijā, kā arī Spānijas prezidentūru, komisāru *Füle*, Augsto pārstāvi ārlietās *Ashton* un Parlamentu — darīsim visu katrs atbilstoši savai kompetencei, lai palīdzētu atrisināt šo problēmu. Tā mēs varam panākt citādākus un labākus Balkānus, nekā esam tos redzējuši pēdējo 20 gadu laikā.

Ria Oomen-Ruijten, autore. – (NL) Ļaujiet man sākt, sirsnīgi sveicot komisāru *Füle*: apsveicu ar iecelšanu amatā un ceru uz ciešu sadarbību ar jums.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem kolēģiem deputātiem, kuru konstruktīvais ieguldījums šajā ziņojumā ir ļāvis mums panākt vienprātību lielākajā daļā jomu. Es gribētu arī atkārtot, ka mans, kā referentes, mērķis šim Parlamentam ir panākt situāciju, kurā mēs pauzam skaidru, līdzsvarotu un saskaņotu nostāju. Es uzskatu, ka mēs to varam tikai tad, ja kopā mēģinām panākt plašu balsu vairākumu.

Faktiski man ir trīs ziņas par Turciju. Vispirms, un ar to arī sākas ziņojums, aplūkosim atklātās debātes, pēc tam konstitūciju un tiesību aktu izpildes nodrošināšanu. Sākšu ar debāšu atklāšanu, demokrātisko sākumu. No pilnīgi objektīva viedokļa mēs atbalstām plašās diskusijas, kuras Turcijas valdība uzsāka pagājušā gadā attiecībā uz kurdu tiesībām, Alevi kopienu, armijas lomu un tā tālāk.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, pagājušā gada decembrī pieņemtā Konstitucionālās tiesas sprieduma dēļ atkal sāksies teroristu uzbrukumi. Bija Demokrātiskās sabiedrības partijas (*DTP*) biedru arestu vilnis, un Turcijas parlamenta deputātiem joprojām draud apcietināšana. Līdz ar to atklātās un pozitīvās diskusijas, kas notiek kopš vasaras, visticamāk, ir pārāgi beigušās. Protams, priekšsēdētāja kungs, es, kā tautas pārstāve, respektēju juridiskus spriedumus, bet es arī saprotu, ka Konstitucionālā tiesa, kas aizliegusi politiskās partijas, ir noteikusi, ka Turcijai tagad aizrautīgi jāiesaistās tajā, ko ir ieteikusi Eiropas Padome un Venēcijas Komisija. Es tad aicinu Turciju to darīt, lai nodrošinātu, ka šāda veida neveiksmīgas situācijas nerodas no jauna.

Priekšsēdētāja kungs, šeit man jāmin cits tiesas spriedums, proti, tiesību akta, kas ierobežo kara tiesas jurisdikciju, atcelšanu. Kā parlamentārieši mēs nevaram kritizēt spriedumu, taču tas vēlreiz liecina, ka šo spriedumu pamats konstitūcija ir neatbilstoša tādā nozīmē, ka — un tas ir jāformulē uzmanīgi — jebkurā gadījumā tā ir pamats šādu spriedumu pieņemšanai. Tieši tāpēc mēs visi vēlreiz aicinām Turciju nekavējoties pārskatīt savu konstitūciju, jo tikai tā iespējams sākt ieviest reālas reformas, kas ir tik nepieciešamas, lai modernizētu Turcijas sabiedrību.

Priekšsēdētāja kungs, mans trešais pamatjautājums attiecas uz pieņemto tiesību aktu īstenošanu un izpildi. Sieviešu tiesību, reliģijas brīvības jomā un attiecībā uz sliktu apiešanos ar kriminālnoziedzumos aizdomās turamajiem arī jāievēro noteiktie standarti visā Turcijā. Priekšsēdētāja kungs, tāpēc es aicinu papildu uzmanību pievērst tiesību aktu izpildei.

Tagad aplūkosim grozījumus. Kipras jautājumā es mēģināju panākt skaidru un plašu kompromisu ar ēnu referentiem. Turcijai ir jāzina, ka papildu protokols, par ko ir panākta vienošanās, ir jāpieņem bez kavēšanās. 34. punktā es esmu aicinājusi visas puses nodrošināt, ka tiek panākts risinājums attiecībā uz Kipras iedalījumu. Šajā punktā es konkrēti lūdzu Turciju sūtīt pozitīvus signālus.

Priekšsēdētāja kungs, jaunajā 48. punktā mēs uzsveram, ka abi līderi jānodrošina saņemti drosmi un panākt šai salai drīzu risinājumu. Tas ir absolūti nepieciešams. Es teiktu *Cornelissen* kundzei, ka, lai gan jūsu grozījums par vardarbību pret sievietēm, iespējams, ir nedaudz liekvārdīgs, Eiropas Tautas Partijas grupa (Kristīgie demokrāti) arī, kā tas tiek sagaidīts, to atbalstīs.

Priekšsēdētāja kungs, visbeidzot, es gribētu atkārtot vēlreiz, ka arī šogad mans mērķis ir sniegt ziņojumu, kurā izklāstīts ļoti skaidrs vēstījums, un tas ir kritisks, bet arī līdzsvarots. Mana pārliecība ir, ka, ja mēs pieņemtu šo ziņojumu ar lielu balsu vairākumu, mēs arī atrastu labu risinājumu, kā Turcijai modernizēt valsti un veidot to labvēlīgu visiem iedzīvotājiem.

Bernd Posselt, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir skaidras Padomes un Komisijas ieceres. Mēs ceram, ka šogad sarunas ar Horvātiju tiks pabeigtas, bet sarunas ar Maķedoniju — uzsāktas. Tas ietver atziņu, ka politika attiecībā uz minoritāšu grupām šajās abās valstīs ir labāka nekā daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs un ka visas minoritātes un etniskās grupas abās valstīs ir pārstāvētas to valdībās. *Füle* kungs, jautājums par bēgļu atgriešanos, ja jūs mani atvainotu to sakot, Horvātijā ir atrisināts tādā veidā, kāds varētu kalpot par paraugu citām valstīm. Tāpēc es gribētu teikt pavisam skaidri, ka mums ir, protams, jāizskaidro šīm valstīm, ka tām jāprojām ir nepieciešams pielikt pūles. Tomēr teikt, ka bumba ir tikai Horvātijas laukumā, ir pilnīgi nepieņemami. Horvātija ir ratificējusi robežlīgumu, un es vēlētos pievienoties *Swoboda* kungam, kas aicināja Slovēnijas Parlamentu darīt to pašu. Padomei ir jāatver trīs sarunu sadaļas. Es gribētu aicināt Ministru Padomes Spānijas pārstāvi nodrošināt, ka tās tiek atvērtas Spānijas prezidentūras laikā. Tas ļaus Horvātijai, ja pret to izturēsies godīgi, pabeigt sarunas šogad.

Attiecībā uz neįēdzīgo Maķedonijas blokādi sakarā ar nosaukuma problēmu arī šajā gadījumā bumba nav tikai Maķedonijas laukumā. Tā vietā atbildība ir Eiropas Savienības dalībvalstij, kas ir izveidojusi blokādi, kura ir pretrunā ar starptautiskajām tiesībām. Es gribētu, lai šobrīd būtu skaidrs, ka ES ir jāīstojas godīgi, citiem vārdiem sakot, mums ir jāpieprasa lietas no citiem, bet mums ir arī jāņem vērā mūsu pašu standarti, pretējā gadījumā mēs zaudēsim visu uzticamību. Es uzskatu, ka šogad šajā Parlamentā pēc ilga un sarežģīta ceļa mums ir svarīgi strādāt pie balsošanas par Horvātiju. Tad šeit var ierasties novērotāji, tāpat kā ieradās Čehijas, Slovēnijas un Ungārijas novērotāji, un mēs tos laipni sagaidījām. Es ceru, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanas var notikt Horvātijā vai nu nākamā gadā, vai gadu pēc tam un ka Horvātijas deputāti pievienosies mums šeit Parlamentā un palīdzēs sagatavot citu Dienvideiropas valstu iestāšanos, no kurām Maķedonija ir pirmā.

Kristian Vigenin, S&D Grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētāja kungs, *Füle* kungs, es vēlos pievienoties, apsveicot jūs kā jauno Eiropas Komisijas locekli un teikt, ka tā faktiski ir svarīga zīme, ka šodien pirmās debātes šajā Parlamentā, iesaistot jauno Komisiju, ir par paplašināšanos.

Patiesībā mums nav nepieciešams atkārtot, ka paplašināšanās ir izrādījies un pierādījies sevi kā viens no Eiropas Savienības visveiksmīgākajiem politiskajiem virzieniem. Novēlu jums panākumus. Mūsu Parlaments darīs visu iespējamo, lai atbalstītu jūs šajos centienos, jo mēs šeit, Eiropas Parlamentā, faktiski esam stingrākie paplašināšanās virzītāji šajā drošības, labklājības un pilsoņtiesību reģionā, kas ir Eiropas Savienība.

Šajā sakarā es domāju, ka triju referentu paziņojumi izcēla nopietno darbu, ko ir paveikusi Ārlietu komiteja un viņi personīgi. Es vēlos viņus ar to apsveikt un teikt, ka šie trīs ziņojumi, kurus mēs šodien apspriežam, Ārlietu komitejā tika pieņemti ar lielu balsu vairākumu. Es ceru, ka tā būs arī šodien.

Uzveru, ka mēs vēlamies izmantot mūsu ziņojumus arī, lai raidītu ļoti skaidru signālu šīm trim valstīm, lai gan vispārējās debātes, iespējams, zināmā mērā mīkstinās mūsu vēstījumus, ka mēs jāprojām esam apņēmīgi turpināt procesu, bet, ka ir jautājumi, no kuriem nevar izvairīties, saistībā ar kuriem šīm trim valstīm ir jāīstojas. Tie galvenokārt ir saistīti ar faktu, ka Eiropas Parlaments nevar un nevarēs pievērt acis uz virkni jautājumu saistībā ar Kopenhāģenas kritērijiem, kas atbalsta pamattiesību aizsardzību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un biedrošanās brīvību, kā arī minoritāšu tiesību aizsardzību, labas kaimiņattiecības utt.

Es gribētu īsi pakavēties pie trim jautājumiem, kas, manuprāt, ir būtiski, lai panāktu progresu attiecībā uz triju valstu pievienošanos. Pirmkārt, attiecībā uz Horvātiju ir skaidrs, ka šai valstij ceļš uz dalību ir jau atvērts. Ar Slovēniju panāktā vienošanās ir ārkārtīgi svarīga, bet mēs aicinām to ratificēt, cik drīz vien iespējams, lai sarunas ar Horvātiju līdz ar to būtu iespējams noslēgt līdz šā gada beigām.

Attiecībā uz Maķedoniju mēs ceram, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika parādīs nepieciešamo elastību. Mēs ceram arī, ka jaunā Grieķijas valdība atradīs risinājumu valsts nosaukuma problēmai, lai sarunu sākšanai ar Maķedoniju varētu noteikt datumu šogad.

Ciktāl Kipras jautājums attiecas uz Turciju, no tā nevar izvairīties. Kamēr vispirms nebūs panākts progress šajā jautājumā, Turcija nevar cerēt uz būtisku progresu integrācijas procesā.

Ivo Vajgl, ALDE grupas vārdā. – (SL) Ar rezolūciju par Horvātiju, kuru Parlamentam ir jāpieņem šodien, mēs atzīsim, ka šī valsts, veicot demokrātiskas sistēmu reformas un saskaņojot tās tiesību aktus ar Eiropas Savienības likumu kopuma (*acquis*) prasībām, ir guvusi panākumus attiecībā uz atbilstību Eiropas Savienības pievienošanās kritērijiem. Līdz ar to Horvātija stabili ierindojas to valstu saraksta augšpusē, kurām ir izredzes kļūt par pilntiesīgām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tādējādi Horvātijai paveras iespēja arī pabeigt sarunas jau šogad, kā esam to paredzējuši mūsu ziņojumā.

Mēs esam ļoti apmierināti konstatēt, ka jaunā Horvātijas premjerministre *Kosor* kundze ir ātri un veiksmīgi veikusi pasākumus tajās jomās, kurās mēs līdz šim esam sastapušies ar vislielākajiem šķēršļiem: cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību, administratīvās reformas programmu īstenošanā, kara noziegumu izskatīšanā un juridiskās vai konstitucionālās aizsardzības nodrošināšanā etniskajām un citām minoritātēm.

Parakstot vienošanos ar kaimiņvalsti Slovēniju vērsties šķērējot robežu jautājumos, jaunā Horvātijas valdība ir ne tikai novērsusi šķēršļus sarunu procesam, bet arī ir pavērusi iespēju citu jautājumu izlemšanai. Ir svarīgi, ka Horvātija turpina risināt robežu strīdus ar citām kaimiņvalstīm un nodrošina, ka šīs sarunas notiek labā ticībā un saskaņā ar principu *pacta sunt servanda*.

Es vēlētos atzīmēt arī to, ka šajā rezolūcijā, kas tika sagatavota mana kolēģa deputāta un referenta *Hannes Swoboda* lieliskajā vadībā, ir objektīvā un pozitīvā veidā ir akcentētas problēmas arī tajās jomās, kurās Horvātijai joprojām ir daudz darāmā. Nosaucot tikai dažas, tā ir sadarbība ar Hāgas tribunālu, līdz šim pieliktās pūles cīņā pret korupciju, ekonomikas un finanšu pārstrukturēšana un lielāka apņemšanās un patiesa vēlme novērst šķēršļus, lai atgrieztos Horvātijas serbu iedzīvotāji. Horvātija ir arī viņu dzimtene.

Pozitīvie progresā ziņojumi par Horvātiju un Bijusās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku arī būtu jāuzskata par noteiktu ES paplašināšanās atvērtības signālu visām Rietumbalkānu valstīm un apstiprinājumu saistībām, kuras esam uzņēmušies pret šīm valstīm, tostarp pret Turciju, ja tās izpildīs visus attiecīgos kritērijus. Tomēr galvenokārt tas ir atkarīgs no šīm valstīm. Ļaujiet man nobeigumā novēlēt mūsu jaunajam komisāram *Füle* kungam labus panākumus. Es zinu, ka viņš paveiks lielisku darbu.

Franziska Katharina Brantner, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Verts/ALE grupas vārdā es vispirms vēlētos sirsnīgi sveikt *Füle* kungu ar komisāra amatu šajā Parlamentā. Esam priecīgi sadarboties ar jums un ceram uz mūsu turpmāko sadarbību. Es gribētu arī pateikties *Swoboda* kungam par labo sadarbību pie Horvātijas ziņojuma. Es domāju, ka tā bija laba sadarbība šajā procesā, un es pateicos kolēģiem.

Es tikai gribētu teikt, ka *en bloc* vietā mēs labāk būtu vēlējušies tādas debātes, kurās visas trīs valstis no rīta būtu apspriestas atsevišķi. Mēs domājam, ka tā būtu bijis lietderīgāk, nevis tās visas sajaukt kopā, bet tā ir piezīme no malas.

(DE) Zaļo/ Eiropas Brīvās apvienības grupa atbalsta Horvātijas ātru pievienošanos Eiropas Savienībai, un mēs atzinīgi vērtējam ļoti straujo progresu, ko šī valsts ir panākusi. Horvātijas ātra pievienošanās būs svarīgs signāls drošības politikai visā Rietumbalkānu reģionā. Tas nozīmē, ka dalības solījums, kuru visām Rietumbalkānu valstīm deva Eiropas valstu vai valdību vadītāji Salonikos, joprojām ir spēkā. Šā solījuma uzticamība un likumība ir milzīgs stimuls visām reģiona valstīm, īstenot tālejošas reformas, kuru rezultātā šīs valstis kļūs drošākas, stabilākas un labklājīgākas.

Ir svarīgi pateikt attiecībā uz Horvātiju, ka valsts civildienests ir jānostiprina un jāveido pārredzamāks. Izšķirošais faktors šeit ir ne tikai jaunu tiesību aktu pieņemšana, bet galvenokārt tiesību aktu administratīvā īstenošana. Mēs Verts/ALE grupā vēlētos redzēt labākus rezultātus šajā jomā. Mēs uzskatām, ka vienīgais korupcijas un organizētās noziedzības problēmu risinājums ir konsekventi īstenot jaunus tiesību aktus un direktīvas. Tas pats attiecas uz tiesu varu un īpaši svarīgo tiesu sistēmas sadaļu, kas vēl nav apspriesta. Horvātijas valdības sniegtie paziņojumi ir laba lieta, bet tie ir jāapliecina ar darbiem, kas situāciju tiesās uzlabo *de facto*. Mēs vēlētos redzēt lielāku pārredzamību un arī mazāku politisko ietekmi šajā jomā.

Šā iemesla dēļ mēs ierosinām četrus grozījumus, par kuriem es gribētu jūs aicināt balsot. Pirmais attiecas uz cīņu pret korupciju. Mēs vēlētos, lai tiktu iekļauta konkrēti būvniecības un pilsētplānošanas nozare, jo tā ir joma, kurā tiek slēgti lielākie valsts pasūtījuma līgumi.

Otrkārt, 19. punktā mēs gribētu atsauci uz to, ka geju un lesbiešu situācija ir neapmierinoša. Cilvēkiem no šīm minoritātēm ir bijuši atkārtoti uzbrukumi. Mēs tagad esam saņēmuši solījumus no Horvātijas valdības, ka daži no šiem gadījumiem tiks izmeklēti. Mēs uzskatām, ka šī ir ļoti pozitīva zīme, un vēlētos iedrošināt Horvātijas iestādes paātrināt diskriminācijas novēršanas akta īstenošanu.

Mans pēdējais jautājums ir par to, ka mums nav redzējuma par Horvātijas jauno enerģētikas politiku. Tādēļ mēs vēlētos aicināt jūs atbalstīt mūsu 7. grozījumu. Mēs ceram uz Horvātijas drīzu pievienošanu Eiropas Savienībai.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ECR grupa atbalsta Eiropas Savienības paplašināšanos. Lielākā vienotajā tirgū mēs saskatām ne tikai būtiskus ieguvumus, atšķirībā no dažiem šā Parlamenta deputātiem, mēs tajā meklējam arī federālu centienu kļiedēšanu Eiropas Savienības centrā. Tomēr kandidātiem jāatbilst stingriem un precīziem standartiem, kas izklāstīti Kopenhāģenas kritērijos.

Tādēļ mēs pilnībā atbalstām Komisijas rūpīgo pieeju kandidātvalstu sagatavošanā dalībai ES un vēlmi ņemt vērā iepriekšējās paplašināšanās pieredzi, jo īpaši jaunāko — Bulgārijā un Rumānijā, kurās bija neatrisinātas problēmas organizētās noziedzības un korupcijas novēršanas jomās. Horvātija, līdz ar Islandi, ja tā tiks apstiprināta kā kandidātvalsts, neapšaubāmi ir visvairāk gatava pievienoties Eiropas Savienībai, un tās pievienošanās palīdzēs stabilizēt Rietumbalkānus. Atzīstot, ka robežu strīds ar Slovēniju vēl nav atrisināts, mēs nedomājam, ka divpusējo strīdu dēļ vajadzētu atlikt Horvātijas dalību. Itālija, galu galā, neapturēja Slovēnijas pievienošanu, neraugoties uz robežu un minoritāšu strīdu tajā laikā.

Kā Komisijas ziņojumā skaidri izklāstīts, Horvātija ir arī panākusi nelielu būtisku progresu, izpildot sarunu kritērijus, un valsts apņemšanās izpildīt ES prasības joprojām ir spēcīga. Arī Maķedonija tagad ir pilnībā atgriezusies uz dalības ceļa, un mēs atzinīgi vērtējam tās, kā arī Serbijas un Melnkalnes, ES vīzu režīma liberalizāciju un atbalstām tūlītēju vērsanos Padomē, lai varētu uzsākt sarunas par Maķedonijas iestāšanos ES.

ECR grupa uzskata, ka gandrīz komiskais nosaukuma strīds ar Grieķiju ir jāatrisina saprātīgi un ātri. Prezidents Ivanovs ir palīdzējis iekustināt Maķedonijas ES ambīcijas, un mēs ceram, ka viņa aicinājums tikties ar nesen atkārtoti ievēlēto Grieķijas prezidentu tiks savstarpēji pieņemts draudzīgā un kaimiņvalstu attiecību garā. Tajā pašā laikā Turcijas ES dalības pieteikums joprojām ir problemātisks, īpaši cilvēktiesību jomā. Nesenais šausminošais gadījums, kad pusaudžu meitene tika dzīva aprakta par to, ka sarunājās ar zēniem, vienkārši apbruņo tos, kuri saka, ka Turcijai nav vietas Eiropas Savienībā. Turcijas nespēja atzīt Kipru vai īstenot Ankaras protokolus, kā arī kavēšanās ar līguma ratifikāciju, lai atjaunotu attiecības ar Armēniju, sagādā vilšanos.

Nobeigumā, kā Parlamenta pastāvīgais referents par Melnkalni, es tikai vēlētos piebilst, ka nesen apmeklēju šo valsti un, manuprāt, tā ir labi pavisinājusies ceļā uz kandidātvalsts statusu un, es ceru, iegūs to pēc iespējas ātrāk.

Visbeidzot, arī es vēlētos izmantot izdevību manas ECR grupas vārdā apsveikt komisāru *Füle* sakarā ar viņa ievēlēšanu amatā vakar, un, viņam pildot gaidāmos grūtos uzdevumus, mana grupa pilnībā sadarbosies ar viņu.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Jau sākumā vēlamies uzsvērt, ka esam par Turcijas integrāciju. Mēs patiesi tā domājam un ticam tai. Tā ir nepieciešama galvenokārt pašai Turcijai, lai aizsargātu visu minoritāšu tiesības, samazinātu vēlēšanu ierobežojumus attiecībā uz vietām Parlamentā un lai aizsargātu darba tiesības, piemēram, tiesības streikot un slēgt darba koplīgumus.

Reāla politiska risinājuma atrašana kurdu problēmai, armēņu genocīda atzīšana, attiecību normalizēšana ar kaimiņvalstīm un Kipras okupācijas izbeigšana ir daži no jautājumiem, kurus Turcijai ir nepieciešams risināt. Kā uzsvērusi Padome, steidzami un bez kavēšanās ir nepieciešams pilnībā un bez diskriminācijas izpildīt Ankaras nolīguma papildprotokolu.

Neņemot vērā starptautiskās tiesības, Turcija neļauj Kipras Republikai īstenot savas suverēnās tiesības tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā. Tādēļ mēs paziņojam, ka nepiekrītam viedoklim, ka būtu jāatver attiecīgā enerģētikas sadaļa.

Nobeigumā es gribētu komentēt dažu deputātu nodomu balsot par grozījumu, aicinot visas ieinteresētās puses palīdzēt atrisināt Kipras jautājumu. Esmu pārliecināts, ka visi palīdzēs. Tomēr, vai nav nepieņemami visus nosaukt par vienlīdz atbildīgiem, cietušo un okupantu uzskatot par vienlīdz atbildīgiem? Ja mēs vēlamies rast risinājumu Kipras jautājumā, mums ir jāuzsver Turcijas pienākumi. Mums ir atklāti jārunā ar Turciju,

kuras integrāciju, es nobeigumā atkārtāju, mēs atbalstām. Tomēr mēs atbalstām Turcijas integrāciju Eiropas Savienībā, nevis Eiropas Savienības integrāciju Turcijā.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Riskējot atkal sarūgtināt Turcijas diplomātus — ievērojiet viņu reakciju uz daudziem Eiropas Parlamenta grozījumiem — es aicinu Padomi un Komisiju ietvert šādus piecus punktus darba kārtībā turpmākajās sarunās ar Turcijas iestādēm.

1. Juridiskas personas statusa piešķiršana visām reliģiskajām kopienām Turcijā — būtisks priekšnosacījums reliģijas brīvības īstenošanai Turcijā.

2. Sabiedrības nauda kampaņas tūlītēja izbeigšana pret Turcijas kristiešiem divkārt negatīvas nozīmes termina „misionāru darbība” aizsegā mācību grāmatās un vietējos plašsaziņas līdzekļos, it kā Turcijas kristieši pēc definīcijas kaitētu valstij un tiem būtu noliece uz tās graušanu.

3. Neislāmisko minoritāšu, kuri ieņem svarīgus civilos un militāros amatus Turcijas valdības aparātā, klajas diskriminācijas tūlītēja izbeigšana.

4. Efektīvi valsts pasākumi pret pieaugošo antisemitismu sabiedriskajā dzīvē Turcijā. Kāds Turcijas akadēmiķis nesen runāja par saindēto atmosfēru. Esmu gandarīts, ka atmosfēra ir joprojām pietiekami atvērta, lai akadēmiķis atklāti nāktu un teiktu šādu lietu. Tādēļ ir nepieciešami efektīvi valsts pasākumi pret pieaugošo antisemitismu sabiedriskajā dzīvē Turcijā, un šai sakarā tieši premjerministram *Erdogan* jāuzņemas vadošā loma.

5. Visbeidzot, attiecību ar Irānas Islāma Republiku stingra tuvināšana transatlantiskajai politikai attiecībā uz Teherānu un tās strīdīgo kodolprogrammu. Turcijai ir jāpasaka, kurā pusē tā atrodas arvien aktuālākajā jautājumā par Teherānas kodolprogrammu. Kā NATO dalībvalstij un ES kandidātvalstij Turcijai ir jāuzvelk savas krāsas mastā. Tai jāizdara skaidra izvēle.

Es aicinu Padomi un Komisiju nopietni izturēties pret Kopenhāgenas kritērijiem un aktuālo Turcijas kritiku, kuru izklāstīju, un, komisār, vēlreiz es gribētu novēlēt jums visu labāko jaunajā amatā. Es ceru uz konstruktīvu apspriešanos, kā arī ticu, ka jūs pret Kopenhāgenas kritērijiem izturēsieties nopietni, un tādējādi mēs varēsim strādāt pie Turcijas — valsts, kuru arī es vēlos cienīt — modernizācijas.

Barry Madlener (NI). – (NL) *Füle* kungs, laipni lūdzam Parlamentā! Priekšsēdētāja kungs, Nīderlandes partija Brīvībai (PVV), mana partija, ir nolēmusi šajā Parlamentā darboties neatkarīgi. Šajā sakarā mums ir bijusi lieliska sadarbība ar grupu Brīvības un demokrātijas Eiropa un *Messerschmidt* kungu, kam es izsaku sirsnīgu pateicību.

Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos teikt, ka PVV neatbalsta paplašināšanos — ne uz Horvātiju, ne Maķedoniju un, protams, ne Turciju. Turcijas realizētā Kipras okupācija ir nelikumīga, tā mēs visi šajā Palātā uzskatām, bet tomēr turpinām iesaistīties sarunās ar Turciju, viņus šajā okupācijā nopietni nevainojot. Mēs Turcijai neesam noteikuši nekādas vai gandrīz nekādas sankcijas. To es uzskatu par ļoti glēvu rīcību un tāpēc esmu iesniedzis grozījumu, kas nosoda šo okupāciju un pieprasa Turcijai atsaukt savu karaspēku no Kipras, pie tam izdarīt to nekavējoties. Tādēļ es ceru, ka jūs visi atbalstīsiet šo grozījumu.

Turklāt preses brīvība Turcijā atrodas zem smaga spiediena. Kad es apmeklēju Turciju, prese bija pat pilnīgi pakļauta. Mums tas ir stingri jānosoda, un tāpēc esmu iesniedzis 16. grozījumu.

Tagad, dāmas un kungi, mēs nonākam pie Irānas, negodīgas valsts. Islāma diktators Ahmadinedžads terorizē savus iedzīvotājus, grib noslaucīt Izraēlu no kartes un saka to atklāti, strādā pie tālas darbības rādiusa raķetēm, regulāri veic raķešu izmēģinājumus un vakar uzsāka urāna bagātināšanu, kas ir piemērots kodolieročiem. Dāmas un kungi, par to mēs nevaram izteikt neko citu kā riebumu. Turcija, kas vēlas pievienoties ES, uzskata Irānas valdību par lielu draugu, un tā ir stingri jānosoda par to, tāpēc esmu iesniedzis 17. grozījumu. Es paļaujos uz jūsu atbalstu.

Tālāk es vēlos aplūkot sarunas ar Turciju. Turcija, kas Irānu uzskata par draugu, okupē Kipru, apspiež kristiešus, pārkāpj sieviešu tiesības, ir Islāma konferences organizācijas (OIC) dalībniece, piemēro šariata likumu, kas ierobežo cilvēktiesības, un ir islāma valsts, nekad nevarēs pievienoties šai Savienībai. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka tas varētu notikt, un tāpēc es esmu iesniedzis apspriešanai 18. un 19. grozījumu, kuru mērķis ir izbeigt pievienošanās sarunas. Tādējādi es ceru, ka jūs visi atbalstīsiet manus grozījumus.

Eduard Kukan (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt *Zoran Thaler* ar viņa ziņojumu un pateikties viņam un visiem pārējiem kolēģiem par viņu ļoti konstruktīvo darbu, gatavojot šo rezolūcijas projektu. Sirsnīgi sveicu komisāru *Füle* un novēlu vislabākos panākumus turpmākā darbā.

Eiropas Tautas Partija uzskata, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika pēdējā gada laikā piedzīvoja daudz pozitīvu notikumu. Panākumi lielākās daļas kritēriju izpildē, lai uzsāktu ES iestāšanās sarunas, patiesi ir nozīmīgi un ievērojami. Fakts, ka Komisija ir ieteikusi sākt sarunas ar BDMR jāuzskata par skaidru vēstījumu, ka šī valsts ir uz pareizā ceļa.

Parlamentam tāpēc šis ieteikums stingri jāatbalsta un, pieņemot šo rezolūciju, jāsūta pozitīvs signāls šai valstij un visam reģionam. Es ceru, ka Eiropadome apstiprinās Komisijas lēmumu un šajā rezolūcijā iekļauto aicinājumu un tuvākajā laikā bez turpmākas kavēšanās dos zaļo gaismu sarunām ar BDMR. Es arī ceru, ka, kamēr tas notiks, sarunas nosaukuma jautājumā pavirzīsies uz priekšu un attiecības ar kaimiņvalstīm uzlabosies.

BDMR vajadzētu pieņemt izaicinājumu un pierādīt, ka tā ir gatava izpildīt visus Kopenhāģenas kritērijus, pamatojoties uz kuriem jāvērtē tās ambīcijas kļūt par ES dalībvalsti.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Es domāju, ka ziņojums, par kuru mēs šodien balsosim, par Turcijas virzību ceļā uz pievienošanu Eiropas Savienībai, ir pozitīvs. Tas ir atklāts, un tam var izdarīt kritikas piezīmes, bet tas ir līdzsvarots ziņojums, un ar to es apsveicu referenti *Oomen-Ruijten* kundzi.

Protams, mūsu politiskā grupa dažiem aspektiem būtu pievērsusi lielāku uzmanību. Tomēr apspriežoties mēs esam panākuši plašu vienprātību, jo mēs uzskatām, ka ziņojumam būtu jāsaņem pēc iespējas lielāks šīs Parlamenta palātas atbalsts.

Mums ir nepieciešams šajā jautājumā sūtīt skaidru vēstījumu. Tam jābūt pozitīvam labas gribas vēstījumam, bet tam jābūt arī stingram, lai veicinātu sarunu procesu un stimulētu modernizējošu, demokrātisku reformu virzību Turcijā. Mums ir jābūt pilnīgā skaidrībā šajā jautājumā: mums ir nepieciešams pārvarēt šo lēmuma un neizlēmības posmu sarunu procesā.

Saskaņā ar sabiedriskās domas aptauju sabiedrības atbalsts Turcijas dalībai ir samazinājies, un šai sabiedrības uztverei ir jāmainās. Vienīgais veids, kā to panākt, ir nodrošināt, lai sarunas un reformas turpina virzīties uz priekšu, ka Eiropas Savienība parāda konsekvenci saistībās, kuras tā uzņēmusies, un ka tā arī neraida pretrunīgus signālus, kas vairo nenoteiktību. Protams, Turcijai arī jāspēr izšķirošie soļi ceļā uz reformu.

Turpmāk sagaidāmi divi scenāriji: sadalīšanās, konfrontācijas un neuzticības apburtais loks vai nopietnu, stingru un skaidru sarunu labvēlīgas attīstības cikls.

Ja šis ziņojums dod kaut peticīgu ieguldījumu šajā virzienā, tad es domāju, ka varam būt apmierināti.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā delegācijas vadītājs es gribētu, pirmkārt, apsveikt *Thale* kungu ar viņa ļoti līdzsvaroto ziņojumu. Skopje ir veikusi reformas un ir ceļā uz pievienošanu Eiropas Savienībai. Mēs to vērtējam ļoti atzinīgi un esam ar to ļoti apmierināti. Vīzu režīma liberalizācija, iespējams, bija skaidrā un visvairāk pamanāmā zīme. Tas bija paversiens mūsu sadarbībā. Šis mērķis ir panākts tikai, pateicoties ciešajai sadarbībai ar ES dalībvalstīm. Tas nozīmē atvērtību, mijiedarbību un sadarbību.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka kandidātvalsts statuss Maķedonijai tika piešķirts pirms četriem gadiem un kopš tā laika mēs esam nepārtraukti uzdevuši jautājumu, kad tā beidzot pievienosies Eiropas Savienībai. Es vēlētos aicināt visas puses nodrošināt, ka nosaukuma konflikts, kas pašlaik ir uzmanības centrā, tiek atrisināts. Mums ir jāizmanto impulss, kas radies ar decembra Padomes lēmumu un jauno Grieķijas valdību. Šis impulss ar katru dienu samazinās. Es vēlos pusēm izskaidrot, ka, ja mēs tagad koncentrēsimies citiem jautājumiem, piemēram, finanšu krīzei, Maķedonijas pievienošanās mērķis tiks atbīdīts tālāk fonā. Mēs noteikti nevēlamies, lai tas notiktu, un tāpēc mums ir jāturpina pielikt visas pūles šajā jomā.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Pēdējā pusgada laikā esmu izmantojusi katru iespēju doties uz Balkāniem un Turciju un tur runāt ar cilvēkiem. Uz vietas redzētais, kas notiek, lai pievienotos ES, atstāj milzīgu iespaidu: lieli politiskie sasniegumi un, pirmkārt, pilnīgi praktiskas izmaiņas, kas dod labumu cilvēkiem, kas tur dzīvo.

Melnkalnē, piemēram, beidzot ir atzīta homoseksualitātes pastāvēšana. Turcijā, sieviešu patversmēm beidzot ir izdevies panākt labas attiecības ar policiju, nosaucot tikai divus piemērus. Mums būtu jābūt sajūsmā par

to, kas ir panākts šajās valstīs, un to, kas noris labi, bet tajā pašā laikā mums ir ļoti skaidri jānosaka, kas vēl ir jādara.

Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm jāturpina uzstāt uz kritērijiem, kurus mēs noteicām procesa sākumā. Tomēr mums arī jāizvairās mazināt pievienošanās procesa spēku, uzstādot papildu šķēršļus.

Es tikai vēlos uz brīdi pievērsties Maķedonijai. Mēs visi piekrītam, ka divpusējā nosaukuma problēma ir jāatrisina. Mēs visi piekrītam arī tam, ka ES šajā procesā ir jāsniedz viss iespējamais atbalsts. Divpusējās problēmas paši par sevi nedrīkst būt šķērslis pievienošanās procesam. Tas attiecas uz Maķedoniju, bet tikpat labi arī uz Horvātiju, Serbiju, Turciju, Kosovu un Īslandi. Cilvēkiem, kas tur dzīvo, pievienošanās izredzes ir pārāk svarīgas, lai viņus turētu kā ķīlniekus divpusēju nesaskaņu atrisināšanai.

Tādēļ es aicinu jūs visus arī balsot par mūsu grozījumu, 4. grozījumu, kura mērķis ir ziņojumā par Maķedoniju iekļaut jaunu punktu — 30. panta 2. punktu. Saistībā ar šiem trim ziņojumiem es aicinu jūs visus arī noteikti paturēt prātā, cik ļoti svarīgs ir pievienošanās process.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms es vēlētos apsveikt jūs, *Füle* kungs, ar ievēšanu amatā. Esmu pārliecināts, ka mēs sekmīgi un efektīvi strādāsim kopā pie Eiropas Savienības turpmākas paplašināšanās iespējām. Esmu pārliecināts, ka jūs pabeigsiet Eiropas Savienības sarunu procesu ar Horvātiju līdz gada beigām. Esmu pārliecināts, ka jūs drīz uzsāksiet arī sarunu procesu ar Maķedoniju. Es ceru, ka arī tas būs šogad.

Šajā runā es gribētu uzsvērt Horvātijas kā nākamās Eiropas Savienības dalībvalsts ārkārtējo nozīmi, īpaši saistībā ar mūsu kopīgo vērtību un drošības aizstāvību mūsu kontinentā. Mēs augstu vērtējam to, ka Horvātijas vienības ir NATO bruņotajos spēkos, kas atrodas Kosovā un Afganistānā. Aptuveni 300 horvātu karavīru, diplomātu un policijas virsnieku piedalās arī ISAF operācijās trīs reģionos Afganistānā. Mūsu jaunā sabiedrotā ir drosmīgi atbalstījuši mūsu cīņu pret terorismu vairākās NATO misijās. Esmu pārliecināts, ka Horvātijas dalība Eiropas Savienībā veicinās turpmāku stabilitāti Eiropas daļā, kas tikai pirms dažiem gadiem piedzīvoja nežēlīgu konfliktu un etnisko tīrīšanu.

Ja Horvātija pabeigs visas reformas, tā varēs pabeigt sarunas ar Eiropas Savienību līdz šā gada beigām. Tas ir labs mērķis, un es aicinu ikvienu atbalstīt šos centienus. Mums vajadzētu novērtēt to, ka Zagreba ir īstenojusi vairākas reformas, jo īpaši attiecībā uz tiesu sistēmu un valsts pārvaldi, kā arī cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību. Horvātijas ieviešana Eiropas Savienības dalībvalstu saimē ir mūsu stratēģijas daļa, lai izveidotu demokrātijas un labklājības kontinentu. Šis Balkānu valsts piemērs apstiprina, ka Eiropas Savienības paplašināšanās process ir spēcīgs stimuls politiskām un ekonomiskām reformām valstīs, kas tiecas uz dalību. Atcerēsimies to arī tad, kad raugāties uz mūsu austrumu kaimiņu Ukrainu.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā gada laikā Turcijas daudzpusējā ārpolitika radījusi apjukumu gan starptautiskajā sabiedrībā, gan Turcijas laicīgajā sabiedrības daļā. Kurp virzās Turcija? Vai tā dodas daudz kultūru Eiropas vai islāmiskas valsts virzienā?

Īsumā atgādināšu Parlamentam tās politisko izturēšanos pret Irānu, nepieņemamo diplomātisko valodu pret Izraēlu, strīdu ar Ēģipti par Gazas robežām un Turcijas valdības neseno lēmumu atcelt iebraukšanas vīzas 7 arābu valstīm. Kā zināms, daudzās no tām radušas patvērumu Islāma ekstrēmistu apvienības, kuru biedri tagad var viegli iekļūt Eiropā un Rietumos. Par vīzu izsniegšanas atcelšanu jo īpaši ir sašutusi laicīgā valsts vara Turcijā.

Ja mēs ieviesīsim jaunas sankcijas pret Irānu, Turcijas nostāja ANO Drošības padomē būs sākuma punkts mūsdienu Turcijas nākotnes noskaidrošanā, tad mēs par Turciju šajā palātā runāsim savādāk.

Philip Claeys (NI). – (NL) Saprotamu iemeslu dēļ Eiropas sabiedriskā doma ir asi pret neeiropeskās un islāmiskās valsts Turcijas pievienošanos. Iepriekšējā Komisija apsoltāja, ka sarunas ar Turciju varētu tikt pārtrauktas, ja nāktu gaismā, ka Turcija nepilda savas demokrātiskās saistības, un ka sarunām būtu jāiet kopsolī ar reformu procesu Turcijā. Neviena no šiem solījumiem netiek pildīts.

Gluži pretēji, laiku pa laikam tiek atvērtas jaunas sarunu sadaļas, kamēr Turcija virzās drīzāk atpakaļ, nevis uz priekšu. Politiskās partijas ir aizliegtas, kurdu mēri arestēti, bet kristieši tiek pakļauti iebiedēšanai, vardarbībai un administratīviem aizspriedumiem. Kristiešu rakstniekiem un akadēmiķiem ir jāsāk slēpties. Nemaz nerunājot par tādu parādību kā piespiedu laulības un tā dēvētās goda slepkavības.

Kādu termiņu Komisija noteiks Turcijai, lai tā atzītu visas Eiropas Savienības dalībvalstis? Kad Turcijai būs jāizpilda Ankaras protokols? Kad tiks izbeigta Kipras nelikumīgā militārā okupācija?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā mani kolēģi deputāti arī es vēlos apsveikt *Füle* kungu jaunajā amatā un es ceru, ka lieliskais iespaids, kuru viņš atstāja viņa noklausīšanās laikā Ārlietu komitejā, tiks apstiprināts viņa pilnvaru laikā, it īpaši jutīgajā paplašināšanās jomā.

Es vēlos teikt dažus vārdus par Turciju, vispirms apsveikt mūsu referenti *Oomen-Ruijten* kundzi ar lieliskajiem rezultātiem komitejā.

Viņas ziņojumā, kas attiecas uz 2008. un 2009. gadu, jautājumi nav nedz pārspīlēti, nedz nepietiekoši novērtēti; tajā akcentēti Turcijas centieni, mēģinot izpildīt Kopenhāģenas nosacījumus un kritērijus.

Manuprāt, šie centieni tomēr ir jāizskata, ņemot vērā Turcijas pašreizējos notikumus un politisko situāciju: *Erdoğan* kunga mērenās islāma valdības septiņi gadi, kuras vēlēšanas paredzētas 2011. gada jūlijā; valsts, kura sakāpina lietas, kas ierosinātas saistībā ar „vesera” operāciju; EMASYA protokola atcelšana, ar ko galvenās pilnvaras bija nodotas karaspēkam, un it īpaši nolēmums, ar ko aizliedza Demokrātiskās sabiedrības partijas darbību Turcijā.

Šie notikumi, komisār, nozīmē to, ka Turcijas gadījumā ir jārikojas ar lielu piesardzību. Turcijai ir jāizpilda Kopenhāģenas kritēriju nosacījumi un prasības un, protams, ir jāievēro Ankaras protokols. Tomēr šajā konkrētajā kontekstā un situācijā, pats par sevi saprotams, komisār, ka gadījumā, ja tiek raidīts kāds nepareizs signāls, tas varētu izraisīt ļoti nopietnas sekas Eiropas Savienības drošībai, īpaši tad, kad valdošajai partijai nav tai vajadzīgā trīs piektdaļu balsu vairākuma parlamentā, lai grozītu konstitūciju; šāds signāls varētu radīt nopietnu, satraucošu satricinājumu jau tā nestabilajā valstī, kura ir Rietumu stratēģiskais partneris saistībā ar Ziemeļatlantijas aliansi.

Mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem sarunu procesā, lai nepieļautu nekādas kļūdas.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es publiski atkārtāju savu apsveikumu komisāram *Füle*. Mēs šorīt jums likām agri celties uz savu pirmo dienu šajā darbā, un es domāju, ka tā nebūs vienīgā reize.

Turcijā ir ievērojama sabiedrības skepse, ka ES turēs savu solījumu un, tāpat kā jūs sastopaties ar skepsi vienā mūsu sabiedrības daļā ES, jūsu uzdevums, komisār, ir būt taisnīgam un objektīvam — un, jā, ar to iegūt sabiedrības uzticēšanos. Bet arī uzsvērt paplašināšanās pozitīvo pusi, pārvarēt sabiedrības skepticismu, un mūsu grupa jūs tajā atbalstīs.

Attiecībā uz Turciju Sociāldemokrātu un demokrātu grupa joprojām ir par pievienošanos un par reformām. Komisijas progresa ziņojumā teikts, ka reformas centieni ir atsākti, taču būtu jāintensificē. Mēs piekrītam. Tātad, attiecībā uz šo pirmo ziņojumu šā Parlamenta piecu gadu laikā ļaujiet man pievērsties manām sākumā minētajām piezīmēm par to, kā mums kā Parlamentam vajadzētu izturēties pret Turciju. Referentam — es cienu jūsu patieso apņemšanos panākt vienprātību šajā Parlamentā un es pateicos jums par jūsu sadarbību. Es ceru, ka nākamajos gados jūs panāksiet piekrišanu politiskajās grupās, pirms iesniegt plenārsēdes grozījumus panāktos kompromisos ar komiteju, jo mūsu atšķirības ir nelielas.

Bet patiesā jūsu kā referenta dalība un šā Parlamenta pārbaude ir nodrošināt, ka mēs izmantojam mūsu ietekmi, lai gadu no gada nodrošinātu stabilu progresu Turcijas vadīšanā ceļā uz pievienošanos, un tam nepieciešama vadība gan šeit, gan arī valstī.

Mūsu Kipras kolēģiem — mēs saprotam netaisnības sāpi, kuru jūs uzjūtat. Mūsu grupā mēs esam centušies jūsu pilnībā iekļaut mūsu vienprātībā, taču mēs noteikti šajā izšķirīgajā laikā centīsimies ieņemt tādu nostāju, kas atbalsta izlīguma centienus, lai nodrošinātu taisnīgumu abām kopienām un nevis ietekmētu to iznākumu, nostājoties vienā vai otrā pusē.

Citiem šajā parlamenta palātā — ir vajadzīga konstruktīva Turcijas kritika, mēs paši esam kritiski draugi. Bet tiem, kas uzstājas šajās debatēs, iebilstot pret Turciju, mēs sakām, ka jūs esat mazākumā; pārāk daudzi no jums pamatojas uz reliģisku neiecietību pret islāmu un meklē savas politiskās priekšrocības, tīši izraisot nepatiesas bažas par imigrāciju. Šie argumenti ir nīstami un nepieņemami tāpat kā jūs.

Visbeidzot, lielākajai daļai šajā Parlamenta palātā, kuri vēlas Turcijas pievienošanos, mums ir atkal un atkal jāsaka: noraidītāju spalgā balss nedrīkst mūs nomākt. Mēs ceram, ka mūsu turku kolēģi turpinās veikt sāpīgās izmaiņas savā sabiedrībā un grūti ietekmējamā valsts politikā.

Šīs reformas ir labas paši par sevi, bet tiem no mums, kuri šajā Parlamentā saka, mēs vēlamies pievienošanos: lai viņu centieni būtu tā vērti, mums ir jādara tas, ko mēs sakām, jāatver un jāslēdz sadaļas pēc būtības, sniedzot Padomes solījumus un pašiem darbojoties ticībā.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Es savā runā aplūkošu tikai Maķedoniju, jo es gribu uzsvērt, ka ziņojumā ir fiksēta Maķedonijas situācijas virzība un atbalstīts politiskais lēmums uzsākt sarunas ar šo valsti.

Es neapspriedīšu ziņojuma līdzsvarotību un veidu, kādā tajā sīki aprakstīti pozitīvie un negatīvie faktori, ar kuriem valsts cīnās.

Es vēlētos uzsvērt divas lietas. Izejas aptaujas un sabiedriskās domas aptaujas Maķedonijā liecina, ka šī valsts ir viena no „Eiro-optimistiskākajām” reģionā. Es domāju, ka iedzīvotāju atbalsts ir veiksmīga sarunu procesa nosacījums. Otrkārt, es domāju, ka Eiropas Savienības dalībvalstij Grieķijai ir jāizprot Eiropas modeļi izlīgumam ar vēsturi un jādara viss iespējama, lai nodrošinātu, ka strīds par Maķedonijas nosaukumu nebūtu šķērslis šīs valsts virzībai uz Eiropu, jo jebkura cita attieksme ir pretrunā ar Eiropas garu un būtību.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu apsveikt komisāru *Füle*.

Pirmdien tiesas procesā Stambulā notika Hranta Dinka iespējamo slepkavu 12. nopratināšana. Pirmo reizi oficiālie novērotāji šajā tiesas procesā juta, ka tiesa patiesi cenšas noskaidrot patiesību un ka prokurors ir uzsvēris saistību starp šo tiesas procesu par varbūtējiem Hranta Dinka slepkavām un citiem uzsāktajiem tiesas procesiem, piemēram, par *Ergenekon* tīklu.

Šis fakts ir ļoti nozīmīgs, jo ar šo tiesas prāvu tiek tiesātas visas politiskās slepkavības, sabiedrības neiecietība un joprojām valdošā nesodāmība. Turklāt šo politisko slepkavību upuru ģimenes trāpīgi pauda salīdzinājumu, ka, atsaucoties uz Turcijas „dziļo valsti”, viņi paziņoja sevi par Hranta Dinka „dziļo ģimeni”. Stāstu jums to tādēļ, ka lietas virzās uz priekšu, un tādēļ, ka Turcijas pilsoniskajā sabiedrībā ir vēlme pēc un virzība uz reformām, kuru mērķis ir veicināt demokrātiju un tiesības, un šī vēlme un šī kustība ir ārkārtīgi spēcīgas.

Es vēlētos minēt arī vēl vienu piemēru, kas pašlaik lasāms laikrakstu virsrakstos — jau minētie ģimenes goda noziegumi, un tā ir 16 gadu veca meitene, kas tika atrasta apglabāta vistu kūtī un kuru par sarunāšanos ar zēniem bija notiesājusi ģimenes padome. Tas ir baismīgi, un tas ir noziegums. Šīs ģimenes locekļi, protams, ir jāliek cietumā.

Patiesībā pirms dažiem gadiem par šiem noziegumiem laikrakstos nerakstīja. Tāpēc šodien ir gandarījums par to, ka šie tā sauktie „goda noziegumi”, kas ir vienkārši barbariski noziegumi, Turcijas sabiedrībā vairs netiek noklusēti. Turcijas sabiedrība piedzīvo pārmaiņas, pat satricinājumus, un es domāju, ka, ja mēs apspriežam Turciju, mums ir skaidri jāapzinās, ka jebkura šīs valsts reforma dziļi ietekmē attiecības starp iedzīvotājiem, iekārtu, Turcijas vēsturi un demokrātiju. Tie ir absolūti svarīgi elementi.

Es uzskatu, ka mūsu process ir pilnīgi atklāts. Šodien mūsu procesa atklātums ir atzīts, un tas atbilst mūsu spējai atbalstīt sarežģītu, kritisku un vēsturisku procesu Kiprā. Šodien ES skaidri jāsaka Kiprai, ka mēs esam gatavi to atbalstīt un garantēt, izmantojot visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus, tostarp ekonomikas un finanšu līdzekļus, jebkuru vienošanos, kas panākta starp ziemeļiem un dienvidiem, un mēs esam arī apņēmušies nodrošināt, ka nekas ES tiesību aktu kopumā nevarēs kavēt panākt vienprātību Kiprā. Mums ir neatlaidīgi jāvirzās uz priekšu, Turcijas turpmākā dalība ES ir atkarīga arī no šā jautājuma.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, nav bieži, ka es piekriņu *Flautre* kundzei, bet es piekriņu daudzām viņas tikko teiktajām piezīmēm. Pirmkārt, es varētu pieprasīt vairāk godīguma mūsu attieksmē pret Turciju. Esmu pārliecināts, ka mēs visi vēlamies labas attiecības ar Turciju, un daudzi no mums, iespējams, lielākā daļā, vēlas kādu dienu redzēt Turciju kā Eiropas Savienības dalībvalsti, atšķirīgā Eiropas Savienībā no tās, kāda tā veidojas šodien. Tas ir tāpēc, ka daži atzīst, ka Turcijas pievienošanās neizbēgami mainīs ES projekta raksturu, vadot to nevēlamas politiskās integrācijas virzienā, pret kuru tie tik ļoti iebilst.

Man ir viens vai divi jautājumi Komisijai. Kas noticis ar sarunām ar Turciju? Kāpēc tik maz sadaļu ir atvērtas? Laikā, kad visās mūsu valstīs ir nopietnas bažas par enerģijas drošību un Turcijai ir šis izdevīgais ģeogrāfiskais stāvoklis, nodrošinot cauruļvadu maršrutu no Kaspijas jūras reģiona, kāpēc enerģētikas sadaļa nav atvērta? Un sakarā ar gaidāmajām prezidenta vēlēšanām Kiprā un turpinoties apvienošanās sarunām, mēs ļoti daudz domājam par Kipru. Turciju, protams, gandrīz nekad šajā Parlamenta palātā nevar apspriest bez atsaucies uz Kipru, bet varbūt tas būtu lietderīgāk, ja tā vietā, lai vienmēr kritizētu Turciju, ES censtos sniegt tai lielāku atbalstu šajā jautājumā. Kāpēc mēs vienkārši acinām Turciju izmantot savu ietekmi, ja abām ES dalībvalstīm Grieķijai un Kipras Republikai ir jāspēlē izšķirošā loma?

Es piekriņu, ka Turcijas garnizons Ziemeļu Kiprā būtu ļoti jāsamazina. Patiesībā es regulāri ierosinu turku emisāriem, ka vienpusēja karaspēka samazināšana būtu drosmīgs uzticības veicināšanas pasākums, bet mēs visi zinām, ka, ja tiktu īstenots Annana plāns, Turcijas karaspēka klātbūtne tiktu samazināta līdz tikai 650 un grieķu klātbūtne līdz 950. Tas ir skandalozī, ka nekāds reāls progress nav panākts starptautiskās

tirdzniecības uzsākšanā ar Ziemeļu Kipru. Kāpēc Eiropas Savienība nav turējusi savu 2004. gada maijā doto solījumu izbeigt Ziemeļu Kipras izolāciju?

Starp visām pasaules vietām, kurās ES varētu būt patiesi lietderīga loma un kāda labdabīga ietekme, izceļas Kipra — tomēr mēs tur neesam. Nevainosim Turciju par ES iekšējām grūtībām.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu nostāja pret Eiropas Savienības paplašināšanos ir saskaņā ar mūsu nostāju pret Grieķijas, manas valsts, integrāciju Eiropas Savienībā un ar cīņu, lai atbrīvotu to no šīs imperiālistu mašīnas.

Viss paplašināšanās process ir saskaņā ar NATO stiprināšanu un NATO Rietumbalkānu okupāciju ar Kosovas atdalīšanos un ar Bosnijas un Hercegovinas destabilizāciju, ar Eiropas Savienības robežu apstrīdēšanu un stabilitāti reģionā, ar spaidiem pret Serbijas tautu, ar jaunām domstarpībām un pretstatiem Balkānos.

Tāpēc, ka tā sauktie divpusējie jautājumi vispār nav divpusēji jautājumi, tie ir starptautiski jautājumi, tāpēc tie tiek risināti ANO. Tajā pašā laikā, Balkānu reģionā ir neticama krīze, kuru izraisa reformas, kurām cilvēki šajos novados ir pakļauti, lai pievienotos Eiropas Savienībai.

Šis process ir saskaņā ar Ankaras nesamierināmību Kipras jautājumā, ar *casus belli* Egejas jūras reģionā, ko atbalsta *Frontex*, apstrīdot robežas šajā reģionā un efektīvi aizliedzot arodbiedrību kustību, un ar citiem pret demokrātiju vērštiem pasākumiem Turcijā.

Šis ir vēl viens iemesls, kāpēc mēs aizstāvam darba ņēmējus šajās valstīs pret integrāciju, lai viņi varētu cīnīties par savām tiesībām.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zviedrijas un Spānijas prezidentūras Turcijas dalību Eiropas Savienībā ir noteikušas par prioritāru tēmu, it kā tam tagad būtu iepriekš zināms noslēgums.

Daudzu iemeslu dēļ mēs neuzskatām, ka Turcijas dalība ir reāla vai iespējama. Pirmkārt, tāpēc, ka Turcija ģeogrāfiski neatrodas Eiropā; otrkārt, jo Turcija kļūst arvien vairāk un vairāk islāmiska un Ankara ir faktiski lielākās starptautiska mēroga islāma organizācijas OIC vadošā locekle; treškārt, tāpēc, ka reliģiskās minoritātes tiek vajātas un sabiedrībā ir iesakņojies uzskats par to mazvērtību, ceturtkārt, tādēļ, ka Turcija turpina oficiāli noliegt pusotra miljona armēņu kristiešu genocīdu un okupē Kipru, pārkāpjot starptautiskās tiesības gan militārā, gan politiskā ziņā.

Mums ir arī jāatceras, ka līdz ar Turciju Eiropas Savienībā tādas valstis kā Irāka, Irāna un Sīrija būs pie mūsu robežām. Visbeidzot, mums ir arī jāatceras, ka Turcija ar tās 90 miljoniem iedzīvotāju līdz 2030. gadam būs visvairāk apdzīvotā valsts Eiropas Savienībā. Tas nozīmē, ka tai būs vislielākais deputātu skaits un nozīmīgākais procentuālais balsojums Eiropas Padomē; Eiropas līdzsvars noteikti būtu destabilizēts.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā daudzi citi kolēģi šajā Palātā šorīt, es apelēju pie godīguma un reālisma debatēs tieši attiecībā uz Turciju. Es atzinīgi vērtēju tos kolēģus, kuri ir lūguši provizorisks atbalstu Kiprai, lai panāktu sava veida rezolūciju ar Turciju.

Es vēlos ātri pievērst mūsu uzmanību vienam aspektam, kas nonācis manā uzmanības lokā, un tas ir daudzu iedzīvotāju, kurus es pārstāvu, nožēlojamais stāvoklis, kuri cieš smagus finansiālus zaudējumus nekustamo īpašumu izkrāpšanas rezultātā Turcijā. Kopš es jūlijā kļuva par deputāti, man ir bijusi saskare ar daudziem vēlētājiem, kas ir ieguldījuši ievērojamas naudas summas, sākot no EUR 50 000 līdz EUR 1 50 000, un kuri pēc tam šos ieguldījumus ir zaudējuši, kā daudzos gadījumos izskatās, klaji krāpnieciskās darbībās. Es gribētu lūgt, lai Komisija izskata šo jautājumu un attiecībā uz to aktīvi rīkojas.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, komisār, līdz šim paplašināšanās politika ir bijusi veiksmīga, lai gan, kā mēs redzējam pēdējā kārtā, mums ir vairāk jākoncentrējas uz iekšējo attīstību šajās valstīs, īpaši attiecībā uz tiesiskumu, korupciju un līdzīgiem jautājumiem. Es uzskatu, ka pašreizējās sarunās tas notiek. Manuprāt, sarunās ar Horvātiju mēs esam guvuši ļoti labus panākumus un varam ātri šo procesu pabeigt. Tomēr ir svarīgi, protams, ka Kopenhāgenas kritēriji tiek izpildīti katrā gadījumā, tostarp attiecībā uz integrācijas spēju Eiropas Savienībā, jo mums ir jāapzinās mūsu pārcenšanās risks.

Mēs izpildīsim mūsu saistības pret Rietumbalkāniem, bet atsevišķos gadījumos ceļš var būt ilgs. Mums tas ir jāapzinās, lai mēs neradītu maldīgas cerības. No otras puses, ir skaidrs, ka Eiropas perspektīva ir vērtīgs un varbūt tikai vienīgais pieejamais instruments, lai saglabātu zināmu spiedienu un nodrošinātu, ka iekšējais reformu process šajās valstīs turpinās gan attiecībā uz tirgus, gan politiskās sistēmas stabilitāti.

Attiecībā uz Turciju man nav pieņemama tās uzvedība pret Berlīni un Kīpras jautājumā — reliģijas brīvība, uzskatu brīvība, politisko partiju aizliegums un līdzīgi jautājumi. Es varu tikai jautāt sev, vai pēdējie nepieciešamie pasākumi — no mentalitātes un nevis formas viedokļa — tiks veikti, lai nodrošinātu, ka Turcija var kļūt par dalībvalsti, un vai mēs varam būt pārliecināti, ka Eiropas Savienība spēj integrēt Turciju.

Füle kungs, jums ir nozīmīga iespēja, jo jums ir plašāks pienākumu loks, kas ietver paplašināšanās politiku un kaimiņattiecību politiku. Abas šīs lietas attiecas uz Eiropas perspektīvu, bet tajās izmanto dažādus instrumentu komplektus. Šī iemesla dēļ jums ir interesants darbs, un es ļoti ceru, ka jums tas patīk.

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju pievienošanās ziņojumus un es vēlos runāt tieši par Maķedoniju un Horvātiju un pēc tam par Turciju. Es priecājos uzstāties pēc mana ievērojamā drauga Brok kunga, kurš minēja Kopenhāgenas kritērijus. Ja es drīkstu uzsvērt, tad Kopenhāgenas kritēriji ir negrozāmi, jo īpaši attiecībā uz minoritāšu tiesībām un cilvēktiesībām, un Maķedonija un Horvātija tādēļ nespēj atspoguļot Kopienas tiesību aktu kopumu (*acquis*), jo īpaši attiecībā uz nediskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ.

Es abām šīm valstīm teiktu, ka pievienošanās procedūra ir iespēja tuvināt jūsu likumus ES un saviem iedzīvotājiem izskaidrot vajadzību to darīt un ka, pievienojoties šim klubam, tas nebūs klubs ar brīvas izvēles ēdienkarti (*à la carte menu*). Mēs stingri ieviesīsim *acquis*, īpaši tā 19. pantu, kas piešķir Eiropas Savienībai tiesības cīnīties pret diskrimināciju, — un tas ir ļoti svarīgs saraksts — rases, etniskās izcelsmes, reliģijas, pārliecības, vecuma, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ. Kāpēc tas ir svarīgi? Tāpēc, ka viens cilvēks varētu pieredzēt diskrimināciju katra minētā iemesla dēļ un nedarīt neko vienā gadījumā ir padarīt nenozīmīgu visu labo, kas ir sasniegts citos gadījumos. Tādēļ es saku, ka lesbiešu, geju un biseksuālu personu tiesības ir negrozāmas. Pieņemiet pret diskrimināciju vērstus tiesību aktus tagad. Lakmusa tests jebkurai civilizācijai ir nevis tas, kā tā izturas pret savu vairākumu, bet gan pret minoritātēm, kas veido šo vairākumu.

Turcija ir guvusi panākumus un es priecājos citēt Banu Ki-Mūnu, kas saka, ka ir gūti panākumi attiecībā uz Kīpru. Mēs Parlamentā to apsveicam. *Dodds* kundzei ir taisnība: ja mēs gribam piedalīties rezolūcijas pieņemšanā, mums ir jābūt pilnīgi godīgiem un jāsavēd puses kopā. Bet vēlreiz attiecībā uz pret diskrimināciju vērstiem pasākumiem es vēlos, lai viņi panāktu vairāk.

Nediskriminācija Konstitūcijā ir, bet tai ir jāatspoguļojas tiesību aktos, atkārtotāju, jo īpaši saistībā ar lesbietēm, gejiem, biseksuāliem un transseksuāliem cilvēkiem, kuri bieži vien tiek nogalināti tikai tā iemesla dēļ, ka ir transseksuāli. Tātad ļaujiet Turcijai turpināt šo ceļu ar tādiem pašiem noteikumiem, ar tādiem pašiem nosacījumiem. Ja mēs neievērosim pievienošanās principus, tad mums vairs nebūs principu.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikt, ka esmu diezgan pārsteigts, ka no visiem cilvēkiem *Cashman* kungam no Apvienotās Karalistes, kuru es ļoti cienu, būtu jāatgādina mums, ka valstij, kas pievienojas Eiropas Savienībai, jāiesaistās Eiropas Savienībā visos aspektos un tā nevar pieņemt *à la carte* pieeju. Man tas šķiet diezgan dīvaini.

Tomēr es vēlētos apspriest Turcijas jautājumu. Citi runātāji minēja, ka Turcija ir sabiedrība kustībā, un tā ir taisnība. Tomēr, patiesības labā, mums ir jāpaskaidro, ka tā nav lineāra virzība uz Eiropas vērtībām. Turcija virzās uz priekšu un atpakaļ. Ņemsim, piemēram, bruņotos spēkus. Mēs, protams, esam gandarīti par dekrētu, kas liedz bruņoto spēku iekaušanos bez politiskas atļaujas. Tā ir laba lieta. Tomēr konstitucionālās tiesas spriedums veido citu kopainas daļu un neļauj bruņoto spēku pārstāvjus tiesāt civiltiesās. Tā, protams, nav laba lieta.

Ja mēs aplūkojam, piemēram, vārda un uzskatu brīvību, ir taisnība, ka notiek dzīvas debātes par vairākām tēmām, kas agrāk bija tabu, tostarp par minoritāšu tiesībām un seksuālajām minoritātēm, *Cashman* kungs. Mēs domājam, ka tas ir ļoti labi. Tomēr tajā pašā laikā pastāv *YouTube* aizliegums, un ir tiesību normas, kas rada pamatu juridiskai nenoteiktībai vārda un uzskatu brīvības jautājumā, kas ir īpaši svarīgi Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai. Notiek arī „privātais karš” pret *Doğan* grupu. Tas viss ir ļoti žēl.

Vēl viens piemērs attiecībā uz sieviešu lomu. Protams, ir labi, ka tā dēvētās goda slepkavības, kas ir barbariski noziegumi, tiek apspriesti plašsaziņas līdzekļos, bet vai mēs patiesi ticam, ka Turcijas sabiedrība lineāri virzās uz Eiropas vērtību pieņemšanu attiecībā uz līdztiesību? Es nedomāju, ka tas tā ir.

Es gribētu arī pateikt kaut ko par to, ko teica *Howitt* kungs. Tā ir taisnība, ka mums ir process — pievienošanās sarunas — kurās mums ir jārikojas godprātīgi. Tomēr tas nav automātisks process. Šī procesa laikā mēs ne tikai atbildam par pievienošanās kandidātvalsti. Mūsu galvenā atbildība ir Eiropas Savienībai. Mūsu paplašināšanās politikai ir jābūt ticamai, un mums ir nepieciešams ieņemt godīgu un ticamu pieeju

kandidātvalstīm. Jāsaka, ka man dažreiz šķiet satraucoši, ka pastāv apvienība starp Zaļajiem, kuri vēlas stipru Eiropu un paplašināšanos pēc iespējas ātrāk, un tādiem deputātiem kā *Van Orden* kungs, kas vēlas pievienot jaunas valstis cik ātri vien iespējams, lai vājinātu Eiropas Savienību. Tas man šķiet ļoti dīvaini.

Pievienošanās perspektīva ir, bet iestāšanās notiks tikai tad, kad visi kritēriji būs izpildīti.

(Runātājs piekrita pieņemt zilās kartes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, *Lambsdorff* kungs izvirzīja apsūdzību pret Apvienoto Karalisti. Es gribētu lūgt viņam precizēt Parlamentam, kā Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi savas līgumsaistības.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es neteicu, ka Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi savas līgumsaistības. Es vienkārši atsaucos uz to, ka Apvienotā Karaliste izvēlēās nepievienoties dažām svarīgām politiskajām jomām attiecībā uz Eiropas integrāciju, piemēram, Šengeni, eiro, Sociālajai hartai un, ja esmu pareizi sapratis, Pamattiesību hartai. Tās visas ir jomas, kuras nav maznozīmīgas.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikt *Lambsdorff* kungam, ka es noraidu jūsu apsūdzību. Jūs teicāt, ka Zaļo/ Eiropas Brīvās apvienības grupa vēlas paplašināšanos par katru cenu. Ir diezgan skaidrs, ka mēs esam par paplašināšanos, tostarp Turcijas un Balkānu valstu virzienā, protams, bet tikai tad, ja visi kritēriji tiks izpildīti. Saistībā ar Turciju es gribētu teikt, ka, neskatoties uz visām problēmām, kas ir minētas šodien, es uzskatu, ka Turcijas valdībai ir vēlme turpināt. Piemēram, Iekšlietu ministrija ir atcēlusi protokolu, kas līdz šim ļāva bruņotajiem spēkiem neatkarīgi iejaukties drošības jautājumos. Tas ir ļoti svarīgi. Es ceru, ka šī Parlamenta vairākums atbalstīs mūsu 10. grozījumu, kas attiecas uz procesa uzraudzību virzībā uz pievienošanās mērķi. Tas ir vienīgais veids, kā ES var saglabāt savu uzticamību attiecībā uz tās dotajiem solījumiem — pievienošanās mērķi, izpildot visus kritērijus.

Maķedonijas jautājumā ir bijis daudz panākumu daudzās jomās. Es to atzīstu un esmu par to gandarīta. Tomēr, atsaucoties uz vienu punktu, kuru jau minēja *Cashman* kungs, nav pareizi, ka valdība ievieš pret diskrimināciju vērstus tiesību aktus, kuros nav ietverta seksuālā orientācija. Tās ir Eiropas tiesības. Cilvēktiesības nav apspriežamas, un es ceru, ka šī Parlamenta vairākums arī balsos par labu šim kopējam Eiropas cilvēktiesībām mūsu grozījumā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es vēlētos apsveikt jūs, *Füle* kungs, un teikt, es ceru, ka jūs būsit tikpat labs komisārs, kāds bijāt kandidāts. Jūsu uzklauššana bija patiesi lieliska. Es vēlētos apliecināt *Lambsdorff* kungam, ka *Van Orden* kungs ļoti mīl Eiropu. Tomēr viņš nevēlas, ka eiropabirokrātija nostājas starp Eiropu un tās pilsoņiem.

Mēs šodien runājam par paplašināšanos, un tas ir labi, ka mēs par to runājam, jo Eiropas Savienība, neslēpsim, pārdzīvo institucionālo krīzi, un viens veids, kā no tās iziet, ir paplašināt Eiropas Savienību. Tas varētu dot mums noteiktu enerģiju, noteiktu spēku, tāpēc ir vērts veikt šo ceļu. Eiropa bez šīs Balkānu plaušas nav Eiropa. Horvātijas, Eiropas valsts ar Eiropas kultūru un Eiropas vēsturi, pievienošanās, jāpabeidz pēc iespējas ātrāk. Tomēr domāsim reāli arī par tādu valstu iespējami drīzāku dalību kā Serbija, Melnkalne, Maķedonija un Bosnija un Hercegovina. Tas patiešām ir ļoti svarīgi. Turcijas dalība ir kaut kas daudz attālāks un, protams, nenotiks tuvāko 10 gadu laikā.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tas, ka mēs, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, atbalstām Eiropas Savienības paplašināšanos, jo īpaši attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, nenozīmē, ka mums nav bažu par divām lietām:

Pirmkārt, tas, kas galu galā ir saražots, nav sociālās kohēzijas un solidaritātes Eiropa, tā ir tirgus Eiropa, un, otrkārt, atsevišķos gadījumos paplašināšanās politika ir pretrunā ar starptautiskajām tiesībām. Es atsaucos uz ziņojumu par BDMR, kurā, ja referents vienpusēji neatrisina valsts nosaukuma jautājumu, kā teikts 17. punktā, viņš no tā sistemātiski izvairās, norādot, ka risinājums tiek meklēts un ir jāmeklē Apvienoto Nāciju Organizācijā. Šī atsauce problēmu vērs par starptautisku problēmu, kāda tā patiesi ir, nevis divpusēju problēmu, un raida precīzāku ziņu, nekā tikai vispārīgā cerība, ka problēma atrisināsies pati.

Tāpat jūs varat teikt *o tempora, o mores*, tas, ka BDMR piedalās — es atkārtāju, piedalās — ES militārajā misijā Afganistānā tiek uzskatīts par BDMR, valsts ar viņiem ekonomiskajiem un militārajiem resursiem, nozīmīgu atribūtu, tāpat kā tas, ka tā vienpusēji atzīst Kosovu, kas ir pretrunā ar ANO rezolūciju Nr. 1244/1999.

Politiskā paplašināšanās pie problemātiskām attiecībām ar starptautiskajām tiesībām ir, es teiktu, problemātiska pati par sevi.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Es vēlētos sākt, sakot, ka es uzskatu, ka ziņojumi par Horvātiju un Maķedoniju ir labi un labi sagatavoti ziņojumi, un es domāju, ka mums vajadzētu uzslavēt referentu darbu un atbalstīt ziņojumu pieņemšanu.

Kas attiecas uz Turciju, man ir sajūta, ka mēs šajā jautājumā spēlējam paslēpes. Turcijas iestādes ārēji apliecina pārmaiņu centienus, bet reālajā pasaulē sabiedrība mainās maz. Tēvi joprojām pārdod savas meitas vai iemaina tās pret lopiem. Virieši, kas pērk sievas, izturas pret viņām kā pret vergiem.

Esmu pārliecināts, ka civilizāciju konverģences process būs sarežģīts un ilgs un nebūs vienkāršs ne mums, ne Turcijas sabiedrībai. Tādēļ es domāju, ka šajā gadījumā mums ir jābrūņojas ar pacietību un jābūt gataviem ilgām sarunām, bet šajās sarunās mums ir jārikojas pareizi un godīgi un atklāti jārunā par visām problēmām. Tas ir mūsu interesēs, kā arī Turcijas iedzīvotāju interesēs, un, kad šī problēma tiks atrisināta un aizvadīta līdz veiksmīgam noslēgumam, tas būs sasniegums gan Eiropai, gan Turcijai.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, PPE grupā visi atbalsta pēc Komisijas ieteikumu, ka BDMR vajadzētu sākt pievienošanās sarunas. Mums ir arī zināms, ka, lai šīs sarunas varētu sākties, BDMR un Grieķijai ir nepieciešams panākt vienošanos nosaukuma jautājumā.

Nosaukuma jautājums ir reāls politisks jautājums Grieķijā. Neviena Grieķijas valdība nevarētu pastāvēt, ja sarunas atļautu sākt bez vienošanās par nosaukumu. Tā ir politiska realitāte. Neatkarīgi no tā, kā kolēģi aplūko šo jautājumu, ja mēs gribam būt labi padomdevēji, mums ir jādod BDMR draudzīgu, elastīgu padomu. Noraidot nosaukuma jautājumu, nosaucot to, piemēram, par „smieklīgu”, mēs kļūstam par sliktiem padomdevējiem BDMR un neatbalstām tās mērķi.

Turcijai vajadzētu zināt, cik liela ir Turcijas, valsts ar tās iedzīvotāju skaitu, dokumentācija. Tas attiecas uz ES spēju absorbēt šādu paplašināšanos, budžeta ierobežojumus un tā tālāk, tāpēc Turcijai vajadzētu saprast, cik daudz vieglāks, bez šķēršļiem un iesaldētām sadaļām, būtu tās pievienošanās ceļš bez Kipras problēmu svāra. Tai ir nepieciešams risināt garantiju, karaspēka klātbūtnes un vienpusējās militārās intervences jautājumu, kura Kiprai nav vajadzīga.

Victor Boștinăru (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju visus Horvātijas centienus un gūtos panākumus virzībā uz pievienošanos Eiropas Savienībai. Visam Rietumbalkāņu reģionam tas noteikti būs liels solis uz priekšu Eiropas integrācijas virzienā. Es ceru, ka 2010. gads būs veiksmīgs Horvātijai, kā arī Rietumbalkāņiem, bet es vēlētos uzsvērt arī nepieciešamību ņemt vērā un pienācīgi risināt bēgļu un iekšēji pārvietoto personu jautājumu.

Aplūkosim ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos jaunāko ziņojumu. Kā jūs zināt, 2005. gadā Sarajevā tika parakstīts nolīgums starp Horvātiju, Bosniju un Hercegovinu, Serbiju un Melnkalni — tā sauktā Sarajevas deklarācija. Vienošanās mērķis bija risināt ļoti lielā bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu skaita problēmu, kas radusies konflikta dēļ šajā reģionā. Tomēr šis ir jautājums vēl nav atrisināts. Es ļoti vēlētos, ka Horvātija beidzot apstiprinātu savu gatavību atsākt Sarajevas deklarācijas īstenošanu un vismaz pirms pievienošanās izbeigt situāciju, kura, es uzskatu, ir ļoti jutīga.

Es ļoti atzinīgi vērtēju Komisijas apņemšanos šopavasars atsākt sarunas un jūsu priekšā atkārtāju, ka šī problēma reizi par visām reizēm ir jāatrisina, pirms Horvātija pievienojas ES.

Nobeiguma piezīme par Turciju: novērtējot Turciju, aicinu jūs neizteikt pārāgru spriedumu, pamatojoties uz reliģiju, etnisko izcelsmi un klišejiem.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā Parlamenta delegācijas Horvātijā priekšsēdētāja vietnieks es gaidu to dienu, kad mūsu Horvātijas deputāti sēdēs šā Parlamenta solos. Horvātija ir nogājusi garu ceļu centienos panākt dalību un pieņēmusi daudzus grūtus lēmumus, lai risinātu Eiropas dimensijas jautājumu. Tomēr, pirms varēs noslēgt dalības jautājumu, vēl ir jāpieņem svarīgi tiesību aspekti.

Viena lieta, kas ir ļoti tuva manai sirdij, ir decentralizācija; citiem vārdiem sakot, politisko lēmumu pieņemšana tik tuvu iedzīvotājiem, cik vien iespējams. Kad mēs pievienojam ceturto lēmumu pieņemšanas līmeni, piemēram, attiecībā uz dalību ES, ir ārkārtīgi svarīgi, lai cilvēki būtu informēti par to, kādi lēmumi ir jāpieņem vietējā, reģionālā, valsts un ES līmenī. Procesa ziņojums liecina, ka šajā jautājumā vēl ir daudz darāmā.

Pārējās neatrisinātās vājās vietas ir juridiskā noteiktība, cīņa pret korupciju un sieviešu stāvoklis darba tirgū — jomas, kurās Horvātijai ir jāpieliek lielākas pūles. Tomēr es redzu, ka ir panākts liels progress un ka jaunā Horvātijas valdība šiem jautājumiem piešķir lielu nozīmi. Es patiesi ceru, ka nebūs ilgi jāgaida, kad mūsu Horvātijas kolēģi būs mums līdzās šajā Parlamentā.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atzīmēt, ka šodien, tāpat kā visa 20. gadsimta laikā, Balkāni mēģina panākt līdzsvaru starp grūto nacionālisma mantojumu un vajadzību pēc kopējas Eiropas perspektīvas tuvākajā nākotnē.

Šodienas rezolūcijas priekšlikums par BDMR ceļš atspoguļot šo trauslo līdzsvaru. Tomēr tas neizdodas pietiekami. Spiediens nekavējoties sākt sarunas rada bažas nosūtīt nepareizu signālu nosaukuma jautājumā. Sarunu atlikšana uz nenoteiktu laiku, no otras puses, varētu atkal veicināt tikpat neproduktīvu rīcību.

Daži grozījumi ir pozitīvi. Taču es atgādinu, ka jebkāda veida nacionālisms izraisa zaudējumus, pirmkārt, savai valstij. Grieķijai pašai jāpanāk līdzsvars. Kā Grieķijas maķedonietis es pieprasu lielāku nosvērtību; strīdā par nosaukumu mums nepieciešams, lai divas dažādas pašnoteikšanās, kuras izmanto nosaukumu Maķedonija, pastāvētu līdzās. Šāda veida kompromiss varētu būt katalizators, lai izveidotu savstarpēju uzticēšanos, kas ir vitāli nepieciešama šajos ekoloģiskās krīzes laikos, kad tuvākajiem kaimiņiem ir jābūt partneriem cīņā pret to.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Es vēlētos sākt ar pateicību visiem saviem kolēģiem deputātiem par ziņojuma sagatavošanu. Tajā pašā laikā es vēlos apsveikt jauno komisāru un novēlēt viņam panākumus, pildot ļoti interesanto amatu. Man ir tikai trīs piezīmes, jo daudz ir jau pateikts šajās debatēs. Manuprāt, mums ir jāuzsver arī tas, ka paplašināšanās pati par sevi ir jāsaprot kā viens no iespējamajiem risinājumiem, lai atjaunotu ekonomikas izaugsmi Eiropas Savienībā, un to mums nevajadzētu aizmirst. Mana otrā piezīme attiecas uz vārdu „visaptveramība”. Manuprāt, Balkānu jautājums mums ir jāaplūko ar visaptverošu skatu, un mēs nevaram koncentrēties tikai uz vienu noteiktu valsti, vai tā būtu Horvātija, vai Maķedonija, bet mums vajadzētu risināt jautājumu ar visaptverošu pieeju, ietverot tādas valstis kā, piemēram, Serbija. Attiecībā uz Turciju, mums ir jāsaaka skaidrs „jā” vai „nē”, jo nav iespējams Turcijai pūst miglu acīs un solīt iespējamu dalību nākotnē. Mums jāsaaka skaidrs „jā” vai „nē”.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai stingri jāseko sarunām, kuras notiek visaugstākajā līmenī ar diviem lielāko kopienu vadītājiem Kīprā.

Turcija spēlē ļoti negatīvu lomu šajās sarunās. Tā neatbalsta saprātīgu risinājumu un tāpēc Eiropas Savienībai ir jāraida skaidra, nepārprotama ziņa: Turcija nedrīkst turēt 40 000 kareivju, kuri okupē Kīpras ziemeļu daļu, pārkāpjot starptautiskās tiesības. Tā nedrīkst turpināt Famagustas pilsētas okupāciju, pārkāpjot ANO Drošības padomes rezolūciju. Tā nedrīkst turpināt sūtīt uz salas ziemeļu daļu kolonistus, kas ir apgrūtināši Kīpras turku kopienai. Tas ir ceļš, pa kuru Turcija iet pašlaik.

Eiropas Savienībai, Komisijai, Padomei un Parlamentam ir nepieciešams nosūtīt nepārprotamu vēstījumu Turcijai: ja Turcija saglabās savu nostāju, tā nekad nespēs pievienoties Eiropas Savienībai. Tā ir ziņa, kas būtu jāpauž šajā kritiskajā sarunu punktā par Kīpras atkalapvienošanu, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Turcija neapšaubāmi ir liela valsts, tomēr, papildus iekšējām sociālām problēmām, kuras izklāstītas ziņojumā, tā realizē, manuprāt, pretrunīgu ārpolitiku.

Tādejādi, lai gan Turcijas valdība mēģina pasniegt sevi kā mērenu, valsts bruņotie spēki šķiet agresīvi gan pret Grieķiju, pastāvīgi pārkāpjot Grieķijas gaisa telpu virs Egejas jūras, gan pastāvīgi izaicinot *Frontex*. Jāatzīmē, ka, neraugoties uz to, ka Grieķija un Turcija ir NATO valstis un līdz ar to sabiedrotās, Turcija draud Grieķijai ar *casus belli* — paplašinot tās teritoriālos ūdeņus un atsakoties atzīt Kīpras valsti, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts.

Visbeidzot, Turcijas valdība, šķiet, nespēj pašlaik aizsargāt tautas suverenitāti valstī un, kā izriet no tikšanās novembra sākumā Sarajevā, kurā piedalījās ministrs Davutoglu, plāno jauna veida Osmaņu sadraudzību. Es arī uzskatu, ka dīvaini ir Turcijas valdības gājieni attiecībā uz tās sarunām ar Irānu, kas ir pretrunā ar starptautiskās sabiedrības un Eiropas Savienības pieņemto viedokli.

Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst, ka, pārkāpjot ceļa karti, Turcija ļauj un, iespējams, veicina nelegālo imigrantu kustību caur tās teritoriju uz Eiropas Savienības valstīm un nepilda savas saistības piešķirt iebraukšanas dokā un nolaišanās tiesības Kīpras kuģiem un lidmašīnām.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Swoboda* kungam par viņa ziņojumu par Horvātiju, kurā atzīti Horvātijas valdības centieni un sasniegumi. Es domāju, ka ir svarīgi pateikt, ka šī valsts pašlaik tuvojas dalībai, kas uzsver, un to es saku Padomes prezidentūrai, ka sarunas ar Horvātiju ir nepieciešams pabeigt 2010. gada laikā.

Manuprāt, ir vērts uzsvērt domu, ka Horvātija cenšas ne jau mūsu dēļ. Viņi veido Horvātiju par labāku valsti un labāku sabiedrību tās iedzīvotājiem, un līdz ar to Horvātija kļūst par labāku kaimiņu un sniedz ieguldījumu Eiropā, jo cīņa pret organizēto noziedzību vai korupciju ir jāveic pāri robežām un Horvātijas sasniegumi ir mūsu priekšrocība.

Tas pats attiecas uz citām kandidātvalstīm. Visi panākumi, kurus mēs varam redzēt, ir par labu Eiropai un man jāsaka, ka, ņemot vērā mūsu paplašināšanās procesa pieredzi, mums ļoti maz ir jāizsaka nožēla saistībā ar gūtajiem panākumiem; tādu pašu perspektīvu gribētos redzēt, kad runājam par Turciju, Maķedoniju vai citām valstīm Rietumbalkānos. Veicot reformas, tās kļūst par kaimiņiem. Aizverot durvis, mēs riskējam iegūt jaunas problēmas un jaunus draudus Eiropas vērtībām; mums būtu jāuzsver nepieciešamība doties uz priekšu kopā, lai uzlabotu Eiropas paplašināšanos, pamatojoties uz kritērijiem, kurus mēs pilnībā atbalstām.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sarunu ar Horvātiju noslēgšana 2010. gada laikā ir reāls mērķis, un *Swoboda* ziņojums ir līdzsvarots pārskats pār mūsu progresu un pasākumiem, kuri vēl jāveic.

Tiesas tagad ir tā joma, kurā joprojām ir nepieciešama nesaudzīga reforma. Nepietiek tikai pabeigt vajadzīgās sistēmu reformas, pieņemot jaunus tiesību aktus un sadarboties pēc vajadzības ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas Kara noziegumu tribunālu.

Es uzsveru nepieciešamību veidot patiesu juridisko kultūru un mentalitāti saskaņā ar Eiropas standartiem. Šai sakarā izšķiroša nozīme ir tiesu varas neatkarībai, kas ir galvenais jautājums, kā arī miertiesnešu apmācībai, pieņemšanai darbā un karjerai, citiem vārdiem sakot, tam, ka valdība nedrīkst uzspiest tiesnešiem nekādus nosacījumus. Es aicinu Komisiju apsvērt nesaudzīgu pasākumu nepieciešamību, kas risinātu šos jautājumus pēdējā sarunu posmā.

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, apsveicu komisāru *Füle*. Sarunas starp *Christofias* kungu un *Talat* kungu, kā zināms, ir kritiskajā posmā. Lai viņi gūtu panākumus, sabiedriskajai domai ir jāpanāk izlīgums. Ir ļoti nepieciešams veidot uzticību. Turcijai ir jāšūta signāli. Diemžēl tirdzniecības jautājums, šķiet, ir pilnībā bloķēts, tāpēc sākt izvest karaspēku ir grūti izpildāms, bet gudrs gājiens, lai veidotu sabiedrības atbalstu dienvidos un ziemeļos un pierādītu, ka faktiski stabils izlīgums ir patiesi iespējams.

Mēs visi novērtējam, ka, ja Kipras problēma netiek atrisināta tagad, tad Turcijai ir vājas izredzes gūt panākumus pievienošanās jomā. Laiks rīkoties ir tagad. Es ceru, ka Komisija reaģēs uz vairāku runātāju izvirzīto Kipras jautājumu, ietverot to atbildēs uz debatēm.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs vēlamies atbalstīt Horvātijas dalību un tādēļ aicinām Horvātijas iestādes nodrošināt, ka Otrā pasaules kara beigās Itālijas iedzīvotājiem nacionalizētie aktīvi, kuri joprojām pieder valsts vai pašvaldību iestādēm, neraugoties uz Eiropas tiesību aktu prasībām, tiktu atdoti to likumīgajiem īpašniekiem.

Mēs vēlamies atbalstīt Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas dalību un tāpēc aicinām ievērot vienprātības metodi, kas ir vēsturiski izveidojusies Eiropas Savienībā, un mēs aicinām Eiropas iestādes piedāvāt savu labvēlīgo atbalstu visu dalībvalstu viedokļiem attiecībā uz iemesliem, kas aizvien vēl bloķē šo ceļu.

Mēs vēlamies ar Turciju runāt patiesības valodā. *Oomen-Ruijten* ziņojumā ir šī vērtība: neapstrīdot, ka ceļš ir pilns grūtību, ziņojums ir objektīvs, ņemot vērā, ka Kopenhāģenas kritēriji ir tā noteiktais atskaites punkts. Tāpēc arī Parlaments stingri nosoda cilvēktiesību pārkāpumus un demokrātijas trūkumu.

Bet tie, kas šīs dalības pieteikuma ceļu padara gandrīz paradoksālu, nav atrodamī šajā Parlamentā. Tos var atrast starp daudzu valstu valdības pārstāvjiem, kas katrā oficiālā sanāksmē sola, kas tas ir viņu interesēs, lai pēc tam ārpusē gaitētos to noliegtu. Pamatojoties uz *Oomen-Ruijten* ziņojumu, tomēr ir lietderīgi turpināt stiprināt privilēģētu partnerattiecību instrumentus, jo mēs sagaidām attīstību, kuru nosaka nevis aizspriedumi, bet gan pilnīga un atbildīga Kopienas *acquis* satura asimilācija.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Es vēlētos izteikt piezīmes ziņojumam par Horvātiju un Maķedoniju. Manuprāt, ir svarīgi norādīt, ka Dienvidaustrumeiropas valstu pievienošanās procesa attīstība nepārprotami ir Eiropas Savienības interesēs, jo stabilitāte, labklājība un reformu virzība šajā reģionā ir svarīga ne tikai kandidātvalstīm, bet visai Eiropas Savienībai. Attiecībā uz abām valstīm kaimiņattiecību jautājumu virzība ir apstājusies. Es

uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi izmantot atbilstošu politisku gudrību, drosmi un savstarpēju labo gribu, lai atrisinātu šos jautājumus ne tikai no šo kandidātvalstu viedokļa, bet arī no Eiropas Savienības dalībvalstu viedokļa. Tas notika attiecībā uz Horvātiju, un es patiesi ceru, ka Spānijas prezidentūras apņemšanās veicinās progresu arī nosaukuma jautājumā, kas skar Maķedoniju un Grieķiju. Kā trio prezidentūras trešā locekle Ungārija vēlas turpināt un veicināt šo procesu.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, apsveicu *Füle* kungu ar viņa iecelšanu komisāra amatā. Es vēlētos apsveikt arī referentu *Swoboda* kungu ar viņa ziņojumu. Ziņojums par Horvātijā panākto progresu ir ļoti līdzsvarots. Tajā pašā laikā tajā skaidri norādītas jomas, kurās Horvātijai vēl ir jāstrādā, lai varētu pabeigt iestāšanās procesu.

Zīmīgi ir arī tas, ka statistikas dati, kas ņemti no Eiropas barometra aptaujas, kura tika veikta pagājušā gada rudenī, liecina, ka 84 % horvātu nav apmierināti ar demokrātiju savā valstī. Tas nozīmē, ka ir nepieciešamas ne tikai tiesu varas reformas, bet arī minoritāšu stāvokļa uzlabojums. Tāpat ir svarīgi nodrošināt, ka tiek garantēta preses brīvība. Šīs reformas ir jāuzsāk un jāīsteno un, galvenais, iedzīvotājiem tās ir jāatbalsta. Formāli kritērijus noteikti var izpildīt ļoti ātri, bet ir nepieciešams, lai visi iedzīvotāji šo procesu atbalstītu un atzinīgi vērtētu Horvātijas pievienošanos ES.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai ir daudz domstarpību iemesls dažās aprindās. Lai šis process risinātos savstarpējā sapratnē, ir jānodrošina, ka tas notiek augstas kvalitātes līmenī. Stingru, bet skaidru, abām pusēm saprotamu un pieņemamu nosacījumu izpilde ir jauno dalībvalstu uzņemšanas pamats, un tas attiecas arī uz Turciju.

Vēlētos pateikties referentei *Oomen-Ruijten* kundzei par visaptverošu ziņojumu par Turcijas progresu 2009. gadā. Šogad ziņojums ir kritiskāks un pamatoti vērš uzmanību uz Turcijas diemžēl nelielajiem panākumiem, jo īpaši jautājumos par pilsonisko brīvību un tiesu sistēmu. Tomēr demokratizācijas procesa stagnācija nav viss, kas noticis pagājušā gadā, tādēļ ir nepieciešams ne tikai kritizēt, ja progress nav panākts vai ja stāvoklis kļuvis sliktāks, bet arī parādīt, ka mēs novērtējam pārmaiņas uz labo pusi. Jo, no vienas puses, vajadzība stiprināt tiesiskuma principus tiek atstāta novārtā, un konstitūcija pamatojas uz šādu tiesiskumu, tāpēc tas būtu jānosaka par prioritāti. No otras puses, Turcija pieliek lielas pūles sarunām, kuras ir uzsāktas, un es atzinīgi vērtēju pārmaiņas un Turcijas vēlmi turpināt reformas, lai izpildītu Kopenhāģenas kritērijus.

Tomēr labi nodomi vēl nav viss. Ankarai joprojām ir daudz uzdevumu ceļā uz dalību Eiropas Savienībā, un šie uzdevumi nav viegli. Es ticu, ka Turcijai izdosies pārvarēt visus šķēršļus, un novēlu šai valstij sekmes sevis pārveidošanā.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Horvātijas dalība Eiropas Savienībā akcentē, ka veidojas tāda Eiropas identitāte, kura spēj izteikt mūsu jaunās Eiropas kopīgās vērtības, tai pašā laikā iekļaujot tās daudzo tautību individualitāti, nevis pārslidot tai pāri.

Horvātijas Republika ir pielikusi ievērojamas pūles, lai nāktu klajā ar nepieciešamajiem standartiem, īpaši organizētās noziedzības apkarošanā, veicot jaunus pret mafiju vērstos pasākumus, bet, pirms varēs noslēgt 2010. gada sarunas, tai nepieciešams veikt turpmākus pasākumus, jo īpaši tiesu jomā.

Horvātijas Republikas institūcijas, apsverot nacionalizēto īpašumu atdošanu atpakaļ to likumīgajiem īpašniekiem, var spert turpmākus soļus uz priekšu, lai panāktu atbilstību Eiropas Cilvēktiesību konvencijas pirmā protokola prasībām, kas parakstīts Parīzē 1952. gadā.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, arī es vēlos sveikt komisāru *Füle* šajā amatā.

Referents ir iesniedzis ļoti līdzsvarotu rezolūcijas projektu. Turcija patiesi ir guvusi labus panākumus, bet daudzi bažīgi jautājumi ir jārisina steidzami. Briesmīgā goda slepkavību parādība, kā arī transseksuālu personu nogalināšana ir jāizbeidz. Vēl vakar mēs uzzinājām par šādu kārtējo gadījumu — transseksuālas sievietes nogalināšanu Antālijā. Turcijas valdībai ir steidzami jānodrošina, ka transseksuālu personu slepkavības vairs nepaliek nesodītas.

Turklāt es vēlreiz aicinu Turcijas valdību nodrošināt biedrošanās brīvību un izbeigt sistemātiskos mēģinājumus slēgt *LGTB* organizācijas. Rezolūcijā pamatoti pieprasīta reliģijas brīvība un vārda brīvība. Liberālim šīs brīvības ir mūsu demokrātijas pamatā un ir negrozāmi priekšnosacījumi dalībai ES.

Tomēr, ja mēs aicinām Turciju izpildīt ES standartus, mums ir jāpārliecinās, ka mēs paši atbilstam šiem standartiem. Tas ir jautājums par uzticamību un morālo autoritāti. Pret homofobiju, obligāto reliģisko izglītību un preses brīvības ierobežojumiem ir jācinās arī pašreizējās dalībvalstīs.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kā uzsvērts arī *Oomen-Ruijten* ziņojumā, 2009. gadā Turcija nepārprotami apņēmas iet reformu ceļu un veidot labas attiecības ar kaimiņvalstīm. Turklāt iestādes ir veicinājušas publiskās debātes atsevišķās īpaši svarīgās jomās reformu procesā, piemēram, par tiesu lomu, etnisko minoritāšu tiesībām un armijas lomu šīs valsts politiskajā dzīvē.

No otras puses, *Nabucco* nolīguma parakstīšana liecina par Turcijas līdzdalību drošas gāzes piegādes veidošanā Eiropā, ko apliecina arī Turcijas sarunas par pievienošanos Eiropas Enerģētikas kopienai.

Turcija ir apliecinājusi galveno lomu, kuru tā spēlē kā reģiona dalībniece, veidojot normālas attiecības ar Armēniju un uzlabojot attiecības ar Irāku un reģionālo kurdu valdību. Mēs noteikti nedrīkstam aizmirst arī tās sadarbību Melnās jūras reģiona sinerģijā, kas tika uzsākta pirms trim gadiem ar mērķi veicināt stabilitāti un reformas valstīs ap Melno jūru.

Visbeidzot, es nevēlētos, lai mēs aizmirstu dažus no galvenajiem iemesliem, kas aizstāv šīs valsts pievienošanos Eiropas Savienībai. Turcija noteikti ir Eiropas saimes dalībniece un nozīmīga partnere dialogā starp civilizācijām. Laicīgas, demokrātiskas un modernas Turcijas tuvināšana Eiropas Savienībai noteikti ir mūsu kopienas priekšrocība.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Esmu ļoti gandarīts, ka paplašināšanās portfelis būs komisāra *Füle* rokās, kurš kā Centrāleiropas politiķis vislabāk spēj izprast to smago slogu, kādu Dienvidaustrumeiropas un Rietumbalkānu valstis nes attiecībā uz etniskajiem un etnisko kopienu konfliktiem un divpusējiem kaimiņattiecību strīdiem. Rietumbalkānos un Balkānos nekad nav bijis stabilitātes, izņemot īsajā Tito Dienvidslāvijas laikmetā. Iestāšanās Eiropas Savienībā ir vienīgais risinājums, lai stabilizētu reģionu. To pierādīja 2004. un 2007. gada pievienošanās, kā to ilustrē, piemēram, ievērojamā pozitīvā ietekme uz attiecībām starp Ungāriju un Rumāniju.

Tajā pašā laikā es vēlētos vērst komisāra *Füle* un Parlamenta uzmanību uz to, ka visas etnisko kopienu problēmas, visi svarīgie jautājumi un kaimiņattiecības ir jāatrisina pirms pievienošanās, ka Eiropas Savienība būs bezspēcīga, saskaroties ar šiem jautājumiem pēc pievienošanās. Paraugieties uz neatrisināto krievu problēmu Latvijā vai uz Slovākiju, kur *Fico* valdības politika ir izraisījusi attiecību pasliktināšanos starp slovāku majoritāti un ungāru minoritāti.

Tādēļ attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, kur šādas problēmas ir vēl sarežģītākas, ir īpaši svarīgi tās atrisināt attiecībā uz katru valsti. Horvātija ir Ungārijas kaimiņvalsts, tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, ka Horvātija kļūst par Eiropas Savienības dalībvalsti cik drīz vien iespējams. Ir ļoti svarīgi, lai Horvātija izpildītu savus pienākumus saistībā ar karu un ļautu bēgļiem atgriezties. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Kā minēja arī *Thaler* kungs savā lieliskajā ziņojumā, cik drīz vien iespējams jāsaņem sarunas ar Maķedoniju. Visbeidzot, attiecībā uz Turciju, kamēr kurdiem nav piešķirta visplašākā iespējamā autonomija, kamēr sieviešu un seksuālo minoritāšu tiesības netiek ievērotas un Turcija neatvairojas par armēņu genocīdu, Turcija nevar kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos apsveikt *Oomen-Ruijten* kundzi ar viņas citīgo darbu. Tomēr man šķiet, ka ir starpība starp pagājušajā gadā pieņemto tekstu un to, kas tagad tiek mums ierosināts attiecībā uz Turciju.

Parlaments 2009. gada rezolūcijā uzsvēra sarunas Kiprā, taču nenoteica nekādus priekšnoteikumus saistībā ar apmetnēm vai Famagustas situāciju. Šie jautājumi ir aplūkoti sešās sarunu sadaļās, kas tiek izskatīti ANO aizbildnībā. Tāpēc es domāju, ka Parlaments, ieņemot šādu spēcīgu, vienuspusēju nostāju var kaitēt šīm sarunām un padarīt mūs par piekritējiem.

Kā 2006. gada 16. novembrī uzsvēra iepriekšējais komisārs, Famagustas atdošana tās leģitīmajiem iedzīvotājiem ir jautājums, kas būs jārisina ANO aizbildnībā kopējā Kipras jautājuma risinājuma ietvaros.

Es gribētu citēt vēl vienu Padomes secinājumu. 2004. gadā Kipras turku kopiena ir skaidri paudusi savu vēlmi nākotnē iestāties Eiropas Savienībā. Padome nolēma izbeigt šīs kopienas izolāciju un sekmēt Kipras atkalapvienošanos, veicinot Kipras turku kopienas ekonomisko attīstību.

(Aplausi)

György Schöpflin (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos apsveikt komisāru *Füle* un ministru. Ikvienam ir gandarījums par Horvātijas panākumiem tās pievienošanās procesa pabeigšanā. Galvenās pārvaldes jomas jāpielāgo *acquis* prasībām, un dažas no šīm izmaiņām — apzināsimies to skaidri — varētu būt pretējas tradīcijām un cerībām. Tātad sarunās par pārmaiņām nepieciešama liela politiskā griba.

Ļaujiet piebilst, ka pūles ir tā vērtas, jo īpaši salīdzinoši tik nelielai valstij kā Horvātija, vai šajā jautājumā — tas pats attiecas uz citām Rietumbalkānu valstīm. Dalība ES — manuprāt, tas ir pats par sevi saprotams — sniedz virkni priekšrocību politiskajā, ekonomiskajā, kultūras un drošības ziņā.

Vislielākā pielāgošanās problēma tomēr slēpjas citur. Viena lieta ir mainīt pārvaldes struktūru, bet pilnīgi cita lieta ir mainīt sabiedrības attieksmi pret kaut ko radikāli atšķirīgu pēc formas un satura, kas ir izstrādāts Eiropas Savienībā. Abas lietas bieži vien ir tālu viena no otras, un sabiedrībā noteikti būs elementi, daži diezgan spēcīgi, kuri jaunajā kārtībā saskatīs sev tikai zaudējumus.

Lai par to nebūtu nekādu ilūziju, Horvātijas iestādēm ir ne tikai jāpabeidz sarunas ar Eiropas Savienību, bet tajā pašā laikā tām ir arī jādara viss iespējamais, lai mainītu sabiedrības attieksmi. Tas var izrādīties grūtāks uzdevums.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, trīs ziņojumi, kurus mēs šodien apspriežam, pauž Eiropas Parlamenta stingro nostāju attiecībā uz paplašināšanās procesa turpināšanu. Tomēr pastāv svarīgas atšķirības.

Atļaujiet man sākt apsveikumu *Hannes Swoboda* ar viņa ziņojumu par Horvātiju. Mēs visi esam priecīgi, ka šī valsts drīzumā pievienosies Eiropas Savienībai.

Kas attiecas uz Turciju, *Oomen-Ruijten* kundzes īpaši līdzsvarotā ziņojuma vēstījums ir tāds pats kā iepriekšējos gados. Turcijai ir jāievēro visas savas līgumsaistības, kā to ir darījušas visas iepriekšējās kandidatvalstis. Pievienošanās ir un tai jābūt galīgajam mērķim. Taču mēs nevaram īstenot *à la carte* pievienošanu, kas būtu pielāgota Turcijai. Turcija ir liela valsts, kurai ir nepieciešams pieņemt, ka reformu process, cilvēktiesību ievērošana, pienācīga palīdzība Kipras jautājuma atrisināšanā, labas kaimiņattiecības un *casus belli* pret dalībvalsti novēršana ir pasākumi, kas tuvinātu to Savienībai.

Kas attiecas uz Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, *Zoran Thaler* kunga ziņojums sūta šai valstij pozitīvu vēsti. Grieķija savukārt aicina BDMR līderus sēsties pie sarunu galda, lai varētu atrast abpusēji pieņemamu risinājumu ANO ietvaros. Grieķijas valdībai ir zināms, ka procesam ir nepieciešams jauns impulss, un tā ir patiesi apņēmies atrisināt jautājumu. Tikpat godīgu nostāju mēs sagaidām no otras puses.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Füle*, laipni lūdzam Parlamentā. Novēlu jums panākumus darbā. Es vēlos pateikties *Swoboda* kungam, *Thaler* kungam un *Oomen-Ruijten* kundzei par viņu līdzsvarotajiem, objektīvajiem ziņojumiem.

Eiropas Parlaments ir vairākkārt apliecinājis savu politisko gribu, lai Rietumbalkānu valstis pievienotos Eiropas Savienībai, un izteicis gatavību palīdzēt šīm valstīm, lai tās varētu ātri izpildīt dalības kritērijus. Horvātija ir tuvu šim mērķim. Es ļoti ceru, ka Pievienošanās līgums ar šo valsti tiks parakstīts šogad. Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika kritēriju izpildē ir guvusi panākumus, lai uzsāktu pirmsiestāšanās procesu. Ir paredzams, ka Eiropas Padome apstiprinās Eiropas Komisijas lēmumu, ko pieņēma pagājušajā gada beigās un uzsāks pievienošanās procesu. Lai tas notiktu, es uzskatu, ka Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ir jāpieliek turpmākas pūles, lai problēmas ar tās kaimiņiem atrisinātu Eiropas garā. Ja iestādēm Skopjē būs politiskā griba neizmantot vēsturi, ne seno, ne jaunāko, un nestrīdēties par pašreizējiem politiskajiem jeb valstiskajiem nodomiem, ir iespējams panākt kompromisu. Vēsturei mūs ir jāvieno, nevis jāšķir. Ļaujiet vēsturniekiem izdarīt akadēmiskos secinājumus, bet tie nedrīkst nostāties nevienas kandidatvalsts ceļā uz tās nākotni Eiropā. Nedrīkst pieļaut tā sauktās naida runas. Īpaši es gribu pieminēt mācību grāmatas, ko bērni lieto skolā. Tajās nedrīkst būt apraksti, kas izraisa naidīgu attieksmi pret citām dalībvalstīm.

Veids, kā palielināt uzticēšanos Balkānos ir ne tikai ar vīzu režīma liberalizācijas programmu, kas ir izveidota un darbojas, un par ko es esmu ļoti gandarīts, bet arī, manuprāt, vienoti pieminot vēsturiskos datumus un varoņus, kas ir kopīgi dažām Balkānu valstīm. Es ceru, ka ziņojumos minētos ieteikumus ņems vērā attiecīgajās dalībvalstu iestādēs. Es novēlu vislielākos panākumus Horvātijas, Maķedonijas un Turcijas ceļojumā uz viņu Eiropu.

Evgeni Kirilov (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, mums ir jāturpina atbalstīt ES dalības perspektīva attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm. Viss process nodrošina stabilitāti, un mums vajadzētu saglabāt dinamiku.

Kā referents par vīzu režīma atvieglināšanu Eiropas Savienības – Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Apvienotās parlamentārās komitejas delegācijā es uzskatu, ka bezvīzu režīma ieviešana valstī bija ļoti svarīgs iedrošinājums tās iedzīvotājiem. Jaunākajā Komisijas ziņojumā ir norādīts, ka BDMR ir panākusi progresu daudzās jomās, un tas ir slavējami.

Es nāku no kaimiņvalsts Bulgārijas, un mēs kā kaimiņvalstis saskatām dažas satraucošas tendences. Manuprāt, jautājums par valsts nosaukumu nedrīkstētu būt galvenais. Maķedonijas valsts izveide sākās pēc Otrā pasaules kara, un tagad liela daļa iedzīvotāju sevi identificē kā maķedoniešus. Tomēr mums ir jāturas pie mūsu vērtībām: mēs nevaram pieļaut valsts izveides jaukšanu ar nacionālistisku retoriku vai rupjām manipulācijām ar vēsturi, atsaucoties uz seniem laikiem. Otrkārt, nacionālās identitātes apliecināšana nedrīkst izraisīt ksenofobiskas jūtas pret iedzīvotājiem, kuri paziņo, ka ir bulgāru izcelsmes. Šie cilvēki ir pakļauti verbālai un fiziskai vardarbībai un pat tiesiskai vajāšanai safabricētu iemeslu dēļ.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt komisāru un novēlēt viņam labus panākumus šajā ļoti svarīgajā nozarē, kuru viņš ir pārņēmis.

Tas ir fakts, ka Eiropa var paplašināties un tai ir tiesības to turpināt. Rietumbalkānu iedzīvotājiem ir tiesības uz labāku likteni un Eiropas patieso vērtību pienācīgu daļu.

Tomēr jāatzīmē, ka attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku būtu labāk, ja tā, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti, neizmantotu vēsturi kā instrumentu pēc principa „izvēlies un samaisi”; tai ir jāpierod strādāt pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas procedūrām un problēmas jāatrisina ar diplomātijas, nevis propagandas palīdzību. Tādējādi Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir aicināta rīkoties, ja tā vēlas drīzu rezultātu.

Es vēlos apsveikt *Oomen-Ruijten* kundzi ar viņas izcilo ziņojumu par Turciju, kā arī apsveikt *Swoboda* kungu un, protams, *Thaler* kungu, neraugoties uz to, ka es nepiekrītu dažiem viņa pieejas un ziņojuma aspektiem.

Mums ir pilnībā jāsaprot, ka pēc kompromisiem, kuri neatspoguļo patiesību un realitāti, problēmas atkal parādīsies nākotnē. No otras puses, kas attiecas uz Turciju, es gribētu teikt, ka pūles ir pieliktas, bet nekāda nozīmīga virzība, kas ļautu mums teikt, ka Turcija risina savas problēmas diplomātiski, citiem vārdiem sakot, izvedot vai sākot izvest savu karaspēku no Eiropas valsts Kipras, nav redzama.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es vēlētos apsveikt jūs, *Füle* kungs, ar iecelšanu jaunajā amatā un novēlu jums veiksmi šajā ļoti svarīgajā uzdevumā.

Jūs jau esat skaidri paudis komitejai, ka sarunas ar Turciju ir par tās pievienošanos un nevis par absurdo ideju par privilģētām partnerattiecībām, kuru tie, kas ir par labu tai, nekad nav pienācīgi publiskojuši. Tomēr jūs esat arī izskaidrojis, un mēs to atzinīgi novērtējam, ka abām pusēm, Turcijai un Eiropas Savienībai, ir jāizpilda savi pienākumi un saistības. Šajā gadījumā, *Posselt* kungs, piemēro principu *pacta sunt servanda*. Jums šai frāzei, kuru izmantoja jūsu bijušais prestižais līderis, ir jābūt zināmai.

Man ir ļoti svarīgs vēl viens jautājums. Protams, Turcijai joprojām ir daudz jādara, bet arī Eiropas Savienībai ir daudz jādara attiecībā uz Kipras jautājumu, minoritāšu tiesību īstenošanu Turcijā vai politiskajiem un militārajiem aspektiem. Tomēr viena lieta ir skaidra. Process nekad nebūs lineārs. To mēs zinām no Eiropas Savienības vēstures. Jums tikai nepieciešams aplūkot procesus un procedūras saistībā ar Lisabonas līgumu. Turcijas procesā vienmēr būs panākumi un neveiksmes.

Skaidrs ir arī tas, ka tad, kad Turcija būs izpildījusi visas prasības un varēs pieņemt *acquis communautaire*, tā būs cita valsts. Tomēr ar Lisabonas līgumu arī Eiropas Savienībā būs radušās ilgstošas pārmaiņas. Mums tas būtu jāapzinās. Kā jau teicu, abām pusēm ir jāizpilda savas saistības.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Ja Eiropas Savienība patiesi grib spēlēt ietekmīgāku lomu starptautiskajā arēnā, tai ir jānodrošina, ka tā nostiprina savu lomu arī Eiropā. Tas nozīmē pabeigt vienotas Eiropas projektu dienvidaustrumos. Mums ir vajadzīga ne tikai Eiropas perspektīva, bet arī dinamika un stimulācija.

Es priecājos, ka mēs varam atzinīgi vērtēt visu triju valstu panākumus, kas šeit tika apspriesti, un es apsveicu referentus *Ria Oomen-Ruijten*, *Zoran Thaler* un *Hannes Swoboda* ar labi padarītu darbu. Īpaši esmu gandarīts, ka visas trīs valstis īpašu uzmanību ir pievērsušas attiecību uzlabošanai ar kaimiņvalstīm.

Atzīmēta ir arī vienošanās starp Slovēniju un Horvātiju vērsties šķīrējtiesā. Tas ir fakts, ka Horvātijas un Slovēnijas valdība šīs vienošanās galveno jautājumu redz pilnīgi atšķirīgā gaismā, kas ne visai iedvesmo savstarpēju uzticēšanos. Es aicinu abu valstu valdības izmantot divpusējas iespējas vienoties par vienotu nolīguma interpretāciju un veicināt labu kaimiņattiecību atmosfēru, kurā pievienošanās procesu varētu sekmīgi pabeigt.

Es sirsnīgi apsveicu komisāru *Füle* ar atbildīgā amata uzņemšanos un novēlu viņam panākumus šo vērienīgo mērķu sasniegšanā. Tāpat es novēlu labu veiksmi un lielu gudrību Spānijas prezidentūrai.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Kaimiņi viens otru pieskata un atbalsta. Ja kaimiņiem klājas labi, tad labi ir arī cilvēkiem, kas dzīvo apkārtnē. Turcija un Kipra ir kaimiņvalstis. Kad tās skatās pār žogu viena otras sētā, tās redz nevis viena otru, bet Kipras turkus, kas ir iesprostoti starp diviem krēsliem.

Lai nodrošinātu, ka visi cilvēki, kas dzīvo Kiprā, patiesi atkal varētu dzīvot kopā, ir nepieciešams risinājums, kas paredz, ka visi kaimiņi nospēlē savu lomu. ANO ģenerālsēdētājs Bans Ki-Mūns pagājušajā nedēļā pauda uzskatu, ka Kipras jautājumā drīz varētu panākt risinājumu. Šim Parlamentam ir jāpaveic svarīgs darbs, lai sniegtu pozitīvu ieguldījumu Kipras situācijā, meklējot konstruktīvu risinājumu, novēršot, nevis veidojot šķēršļus. Jā, lai drīzāk panāktu risinājumu, Turcijai ir jāliek pielikt pūles. Tieši uz to mēs aicinām ziņojumā, par kuru mēs gatavojamies balsot. Tomēr jācenšas ir ne tikai Turcijai. Visām iesaistītajām pusēm ir jāpilda savi uzdevumi, lai veidotu pozitīvu atmosfēru, kurā var atrast drošu risinājumu. Galu galā, tas, protams, ir tas, ko mēs visi vēlamies — risinājums.

Tāpat, lai sarunas varētu sākties, mums ir jābūt pretimnākošiem pret kandidātvalsti Maķedoniju, kad runa ir par tās nosaukumu. Mums kā dalībvalstīm ir jābūt uzmanīgiem, lai nodrošinātu, ka mēs nevis uzturam problēmu, bet gan palīdzam atrast tās risinājumu.

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir panākusi lielu progresu un var būt piemērs citām Balkānu valstīm, piedāvājot arī iespējas palielināt stabilitāti reģionā. Mums šeit jāpieliek pūles, lai redzētu ES nozīmīgāko eksporta preču — demokrātijas, cilvēktiesību, miera un drošības — uzplaukumu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Veicot pārlicinošus soļus kritēriju izpildes virzienā, Horvātija apliecina savu apņemšanos pievienoties ES. Politiskā griba atspoguļojas valsts pārvaldes un tiesu iestāžu reformās un cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību. Tiesu jomā ir uzlabojusies pārredzamība un samazinājies neizlemtu lietu un pārmērīgi ilgu tiesas procesu skaits. Nozīmīgs faktors ir pastāvīga kara noziegumu atklāšana, kurā Horvātija pilnībā sadarbojas ar Starptautisko kara noziegumu tribunālu. Horvātijas regulējuma saskaņošana ar *acquis communautaire* ir labā līmenī. Tiek veiktas būtiskas likumdošanas un institucionālas izmaiņas, lai apkarotu organizēto noziedzību un mafiju un stiprinātu pārrobežu sadarbību ar tiesībsardzības iestādēm kaimiņvalstīs.

Banku sektors Horvātijā ir stabils, investori uzticas ekonomikas stāvoklim un makroekonomiskā stabilitāte tiek saglabāta. Joprojām ir nepieciešams pabeigt maza mēroga privatizācijas programmu un samazināt valsts iejaukšanos ekonomikā. Manuprāt, izlīgums starp etniskajiem horvātiem un etniskajiem serbiem, minoritāšu tiesību aizsardzības un bēgļu integrācijas uzlabošana, tostarp mājokļu atjaunošana, pelna īpašu uzslavu. Tāpēc es aicinu Horvātiju veicināt politiskās atbildības kultūras attīstību un diskusijas sabiedrībā par dalības un pievienošanās nozīmi, jo tikai trešdaļa iedzīvotāju šobrīd uzskata, ka pievienošanās ES ir izdevīga. Es vēlētos arī apsveikt jauno komisāru *Füle* jaunajā amatā.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es apsveicu komisāru *Füle* un es vēlētos apsveikt autorus ar trīs ļoti labi līdzsvarotiem ziņojumiem. Nav šaubu, ka ES dalības perspektīva ir mudinājusi Turciju mainīties uz labo pusi. Galu galā šī musulmaņu valsts ir unikāla, jo gandrīz pirms 100 gadiem tā veica pirmos soļus, lai pielāgotos Eiropas vērtībām, un par spīti dažādiem vēsturiskiem vējiem nenogāja no ceļa. Turcija ir visrietumnieciskākā no Austrumu valstīm un visaustrumnieciskākā no Rietumu valstīm, tāpēc tai ir unikāla loma ne tikai Eiropā, bet arī pasaulē.

Ankarai ir jāpaātrina reformas, apņēmīgāk jāmeklē kompromiss Kipras problēmai un jāveic turpmāki pasākumi izlīgumam ar Armēniju. Tomēr es stingri atbalstu Sociāldemokrātu un demokrātu grupas nostāju, ka Turcijas dalības ES perspektīvu nedrīkst mainīt ne pret kādu *Ersatzlösung* vai surogātvariantu.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es sveicu komisāru jaunajā amatā. Šajā desmitgadē paplašināšanās politika, kā arī eiro ieviešana ir bijusi Eiropas Savienības lielākais panākums. Šo politiku nevajadzētu apturēt. Turklāt mēs nevaram pārtraukt saistības, kuras esam uzņēmušies pret kandidātvalstīm, lai gan mums jāņem vērā arī ļoti zināmie konsolidācijas un nosacītības principi.

Mēs arī nedrīkstam aizmirst Eiropas Savienības integrācijas spēju vai nepieciešamību apspriesties ar iedzīvotājiem jautājumā par paplašināšanos un tās priekšrocībām un nozīmi.

Ņemot vērā laika ierobežojumus, es tikai īsumā izteikšu dažas piezīmes. Principā visus teritoriālos strīdus un tiem līdzīgus jautājumus, kas tām varētu būt vienai ar otru un ar dalībvalstīm, kandidātvalstīm vajadzētu atrisināt iepriekš, lai vēlāk netiktu palēnināta Eiropas Savienības darbība.

Attiecībā uz Turciju, es īpaši gribētu akcentēt, cik svarīgi ir saglabāt un pat palielināt reformu intensitāti — tas ir nepieciešams arī pašai Turcijai.

Es atzinīgi vērtēju arī Turcijas neseno apņemšanos attiecībā uz *Nabucco*, kas ir ļoti svarīgi energoapgādes dažādošanai Eiropā. Tomēr man jāatzīst, ka es biju nedaudz pārsteigts par Turcijas valdības žestu pagājušā rudenī, atbalstot Irānas varas iestādes. Patiešām, es uzskatu, ka kandidātvalsts ārpolitikai būtu jābūt saskaņā ar Eiropas Savienības ārpolitiku.

Visbeidzot, pagājušā nedēļā es izlasīju interviju ar Turcijas Eiropas lietu ministru, kas, šķiet, liek domāt, ka Turcija ir atcēlusi vīzu režīmu tādām valstīm kā Sīrija, Libāna un Lībija. Es biju nedaudz pārsteigts par to, jo kandidātvalstij arī vīzu politiku būtu nepieciešams tuvināt Eiropas Savienības vīzu politikai, nevis doties pretējā virzienā.

Es vēlētos šīs informācijas apstiprinājumu.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Oomen-Ruijten kundze ir pielikusi milzīgas pūles, lai iesniegtu līdzsvarotu ziņojumu un mēs viņai pateicamies. Zaļo / Eiropas Brīvās apvienības grupas ierosinātais 13. un 14. grozījums izjauc šo līdzsvaru un tāpēc es jūs aicinu balsot pret tiem.

Pašreizējās sarunās par Kipras jautājumu Turcija ar *Talat* kungu ir ierosinājusi nepieņemamus priekšlikumus un paliek nepiekāpīga maksimāliste. Tieši tāpēc ir nepareizi aicināt visas puses atbalstīt šīs sarunas. Puse, pret kuru ir jāvērs spiediens, ir Turcija kā okupācijas vara. Turcijai ir nekavējoties jāatsauc viss turku karaspēks, jāizbeidz okupācija un Kipras turku kopienas ķīlnieku statuss, jo tā, nevis Kipras grieķi, ir izraisījusi tā saukto Kipras turku izolāciju. Turcijai ir jāatdod aplenkta pilsēta Varoša un jāizbeidz nelegālo apmetņu veidošana un Kipras grieķu īpašumu aizskaršana.

Turcijas rokās ir Kipras problēmas risinājuma atslēga un ar Turcijas pievienošanās progress. Mazā valsts Kipra prasa ne vairāk un ne mazāk kā risinājumu, bez izņēmumiem ievērojot Eiropas *acquis* un ANO rezolūcijas. Kiprieši nav otrās šķiras pilsoņi sava veida Osmaņu vai citā kolonijā. Mēs esam Eiropas pilsoņi ar Eiropas tiesībām.

Doris Pack (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir pienācis laiks ES beidzot sākt sarunas ar Maķedoniju. Maķedonija ir izpildījusi nosacījumus un kopš 2005. gada gaida sarunu sākumu. Grieķija ir saņēmusi tik daudz solidaritātes no pārējām 26 dalībvalstīm, ka tagad sarunu sākšanai ar savu kaimiņu Maķedoniju tai nevajadzētu uzlikt veto. Nosaukuma jautājums ir tikai divpusējs jautājums pat, ja ANO ir palīdzējusi šajā jomā.

Saistībā ar Horvātiju es gribētu teikt, ka šī valsts apkarot korupciju tādā mērā, ka citām valstīm, tostarp dažām ES valstīm, no tās būtu jāņem piemērs. Mans otrs jautājums ir tas, ka bēgļu, kurus tikko minēja *Boštinaru* kungs, atgriešanās, manuprāt, tiek risināta pamācošā veidā. Kā teica *Swoboda* kungs, daudzas lietas nevar atrisināt tā, kā mēs iedomājamies.

Mans trešais jautājums attiecas uz sadarbību ar Starptautisko kara noziegumu tribunālu Hāgā. Horvātija visus savus meklētos kara noziedzniekus izdeva pirms gada. Dzimtenes kara dokumenti, kas tagad ir nepieciešami, vai nu nav vairs pieejami, vai arī nekad nav pastāvējuši. Tāpēc šajos jautājumos ir vajadzīga kopēja pieeja. Valdība meklē dokumentus un ir izveidojusi darba grupu, bet tā nevar darīt vairāk, kā meklēt. Ja tā neko neatradīs, tad ir svarīgi spert nākamo soli, ņemot vērā to, ka Horvātija ir sadarbojusies ar tribunālu daudzus gadus un tādējādi ir lielā mērā izpildījusi nosacījumus. Es ļoti ceru, ka šī sadaļa drīzumā tiks atvērta, lai sarunas ar Horvātiju varētu pabeigt līdz šā gada beigām.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, *Füle* kungs, es gribētu novēlēt panākumus jūsu turpmākajā darbā. Ir grūti ignorēt Kipras jautājuma neviennozīmību. Mēs Eiropas Savienībā nedrīkstam noraidīt acīmredzami nepatīkamus jautājumus vai mēģināt izlikties, ka tie nepastāv. Mēs neesam izpildījuši savu solījumu. Tas ir fakts, un mums ir jāizbeidz šie dubultie standarti.

Mēs zinām, ka attiecībā uz Kipras jautājumu ir noteikti jāsteno Ankaras protokols. Tomēr, kā 2004. gadā atzīmēja Padome, skaidrs ir arī tas, ka ir jāizbeidz Ziemeļu Kipras izolācija. Es priecājos, ka Dienvidu Kipra sniedz ziemeļiem nepieciešamo atbalstu, taču tas nebija Eiropas Savienības nodoms. Tās nodoms bija, ka visi, visa ES, izbeigtu izolāciju. Lai pārvarētu pēdējo šķērslī šajā jomā, mums ir jāspers solis uz priekšu un šī izolācija jāpārtrauc.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, jaunajai Komisijai — un es sirsnīgi sveicu komisāru *Füle* — tagad ir laiks atjaunot ES apņemšanos paplašināšanās jautājumā, pabeidzot iestāšanās sarunas ar Horvātiju līdz šā gada beigām un sākot sarunas ar Maķedoniju.

Pēdējā ir guvusi vērā ņemamus panākumus, neraugoties uz dažādajām grūtībām, un būtu jāiedrošina turpināt. Es gribētu aicināt abas puses atrisināt valsts nosaukuma problēmu, kā vakar ieteica prezidents *Barroso*, atklātā un vispārējā Eiropas stilā. Arī Turcija ir guvusi ievērojamus panākumus. Ja mēs aplūkojam Ukrainu, mēs varam saprast, kāda atšķirība var veidoties, ja vien valstij ir pievienošanās perspektīva.

Turcija ir laipni aicināta dalībā, pamatojoties uz Kopenhāģenas kritērijiem. Ar jauno komisāru nav laika, ko zaudēt, liekot Turcijai sākt izvest savu karaspēku no Kipras un īstenot Ankaras protokolu. Es domāju, ka to var uzskatīt par sarunu turpināšanas nosacījumu. Kas attiecas uz mani, es varētu atbalstīt Turcijas pievienošanos, ja tikpat viegli kā uzcelt mošeju Briselē būs uzcelt kristīgo baznīcu Ankarā.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izteikties par diviem aspektiem Turcijas jautājumā. Parasti tiek apspriesti etniskie konflikti, un tas ir pamatoti. Šajā jomā joprojām ir jāstrādā, un dažas problēmas saglabājas. Tomēr, ko cilvēki parasti aizmirst, ir tas, ka vēl joprojām pastāv ievērojamas problēmas Turcijā saistībā ar arodbiedrību un darbinieku tiesībām. Turcijas valdība — dažos gadījumos pat izmantojot policijas spēku — turpina vērsties pret arodbiedrībām, kuras sniedz atbalstu saviem biedriem, citiem vārdiem sakot, Turcijas darba tautai. Tas nesēn ir noticis strīdā, kurā iesaistīti *Tekel* darbinieki. Tā ir viena no piezīmēm, ko es vēlētos teikt. Demokrātiskā sabiedrībā ir jāaizsargā darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības, un ir svarīgi cīnīties par šīm tiesībām. ES arī atbalsta šīs tiesības, jo īpaši savā sociālās Eiropas Savienības lomā.

Otrs faktors ir privatizācija. Turcija pielāgojas ES, un tas ietver privatizācijas jomu. *Tekel* darbiniekiem, no kuriem 12 000 pašlaik streiko, draud iespēja zaudēt darbu vai tie jau to ir zaudējuši privatizācijas rezultātā. Tomēr tie nav tikai *Tekel* darbinieki, kas strādā tabakas ražošanā. Aptuveni 500 000 nodarbināto tabakas audzēšanā dienvidaustrumu Turcijā pēdējo gadu laikā ir zaudējuši darbu, kā rezultātā bijusi viena no lielākajām tabakas izstrādājumu ražotājām un eksportētājām Turcija ir kļuvusi par importētāju. Pirms nedēļas man bija iespēja doties uz Ankaru un runāt ar *Tekel* darbiniekiem. Ja privatizācijas rezultātā darba vietu skaita samazināšanas un veselās rūpniecības nozares iznīcināšanas process turpināsies, Turcijas iedzīvotāji zaudēs savu entuziasmu attiecībā uz pievienošanos ES. Tāpēc mums ir jāliek uzsvars uz sociālo aspektu ES. To es vēlētos gribētu uzsvert.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, kā mēs visi, sirsnīgi sveicu jūs, *Füle* kungs, un novēlu jums daudz neatlaidības jūsu darbā tuvākos gados. Es zinu, ka pirmajā dienā jums nevajadzētu runāt par jaunā sasaukuma beigām. Es, protams, novēlu jums vēl daudz sasaukumu, *Füle* kungs, bet mans novēlējums jums ir, ka tad, kad jūs runāsi šeit šā sasaukuma beigās, jums būs iespēja mūs uzrunāt jaunā, paplašinātā Eiropas Savienībā, kuras sastāvā būs, iespējams, pat 30 dalībvalstīs.

Füle kungs, neatkarīgi no jūsu darba pie nozīmīgajām valstīm, par kurām mēs runājam šeit šodien, es gribētu jūs lūgt arī pievērst uzmanību citām valstīm, kuras sapņo par dalību Eiropas Savienībā. Tāpat kā es, jūs nākat no valsts, kas ir tikko pievienojusies Eiropas Savienībai, un es domāju, ka jūs, es un visi kolēģi, deputāti no jaunajām dalībvalstīm, saprot, cik tas, ka mēs pievienojamies Eiropas Savienībai, bija svarīgi mūsu sabiedrībai. Mēs to novēlam ar valstīm, par kurām runājam šodien.

Man kā polim ir mazs sapnis, un ar to es gribētu beigt savu runu. Tas ir, ka Horvātija, valsts, kas šobrīd guvusi vislabākos panākumus sarunās, spētu pievienoties Eiropas Savienībai ne pārāk tālajā Polijas prezidentūras laikā.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vēlreiz atkārtāju, ziņojums par Turciju nav progresu ziņojums, bet ziņojums par Turcijas trūkumiem. ES aicinu Turciju darīt vairāk minoritāšu tiesību jomā, bet tā vietā, lai, kā solījusi, atrisinātu kurdu jautājumu, Turcija plāno aizliegt kurdiem labvēlīgo Demokrātiskās sabiedrības partiju (*DTP*). Jau ceturto gadu pēc kārtas valdība Ankarā nav spējusi īstenot asociācijas nolīguma papildprotokolu, bet, izmantojot savus vēstniekus, aicina lielākās ES dalībvalstis atrisināt Kipras jautājumu. Manuprāt, ilgi gaidītās sarunas par šo Vidusjūras salu nav iemesls svinībām, jo pēdējais Kipras turku priekšlikums dažos jautājumos ir pretrunā ar pastāvošo vienprātību, kas nozīmē, ka tas faktiski ir solis atpakaļ.

Tik daudz par pozitīvajiem rezultātiem, ko Spānijas prezidentūra paziņoja, ka mēs varētu sagaidīt. Turcija ne ģeopolitiski, ne garīgajā, ne kultūras aspektā nav Eiropas daļa. Cilvēktiesības, minoritāšu tiesības un starptautiskās tiesības ir jēdzieni, kas Turcijai ir sveši. Pēc manām domām, izbeigt pievienošanās sarunas un tiekties uz privileģētu partnerību būtu tikai godīga atbilde saskaņā ar ES pilsoņu vēlmēm.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Komisār, mēs apsveicam jūs un novēlam vislabākos panākumus jūsu darbā. Šodien mēs debatējam, cita starpā, par Turcijas progresu virzībā uz Eiropu. Vakars mēs apspriedām

smago ekonomisko situāciju, ar ko saskaras dažas valstis eiro zonā, jo īpaši kritisko situāciju, kādā atrodas Grieķija.

Šīs divas debātes vienā punktā krustojas, tām ir kāds kopīgs pamats. Šis kopīgais pamats ir Grieķijas milzīgie, neelastīgie aizsardzības izdevumi, kas veido apmēram 5 % no iekšzemes kopprodukta, kas ir piešķirti militāriem izdevumiem — un ne tāpēc, ka tā tos vēlētos. Protams, daļa no tiem ir izlietota, izpildot savas NATO dalībvalsts saistības. Tomēr lielākā daļa no tā tiek tērēta tādēļ, ka mums ir jāreaģē uz kaimiņvalsts un kandidātvalsts, proti, Turcijas īpašo politiku.

Turcija piekopj oficiālu politiku draudēt Grieķijai ar karu, kas pazīstama kā *casus belli*, un tie nav vienkārši draudi uz papīra; Turcijai ir ieradums pārkāpt gaisa telpu un veikt lidojumus pat virs apdzīvotām Grieķijas salām Egejas jūras austrumos.

Tas ir jāpārtrauc un Eiropas Parlamentam ir jānosūta Ankarai stingrs paziņojums. Ja attiecībā uz to līdz ar visām citām saistībām, kas tai ir jāpilda, būs uzlabojumi, tās virzība uz Eiropu, protams, atgūs dinamiku.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, kaimiņattiecību politikā Eiropas Savienības mērķis vienmēr ir bijis eksportēt stabilitāti un nevis importēt nestabilitāti.

Tas ir iemesls, kāpēc es vērsos pie dalībvalstīm un kandidātvalstīm neveicināt divpusējus konfliktus Eiropas Savienības līmenī. Tā kā esmu advokāte, es gribētu atgādināt, ka, izmantojot pagaidu vienošanos starp Grieķiju un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, kas parakstīta 1995. gada septembrī, Grieķija piekrita necelt iebildumus pret BDRM pieteikumiem uz starptautiskām vai reģionālām organizācijām, ja tie izdarīti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas noteikto nosaukumu BDRM. Eiropas Savienības iestādes atsaucas uz šo valsti kā BDRM (*FYROM*). Šie noteikumi ir juridiski saistoši attiecībā uz starptautiskajām tiesībām. Tāpēc nav juridiska pamata, lai Grieķija liktu šķēršļus šīs valsts pievienošanās procesam. Lēmumi ir jāpieņem par pieteikuma iesniedzējas valsts darbības rezultātiem.

Ar šo piezīmi es atbalstu debātes par panākto progresu un jomām, kurās uzlabojumi vēl ir nepieciešami. Mums ir nepieciešams runāt par lietas būtību un cieši uzraudzīt reformu īstenošanu. Pamatojoties uz panākto progresu, Komisija ierosināja, ka valstij ir jānosaka datums, lai sāktu sarunas. Es pievienojos Komisijai un aicinu Padomi noteikt iestāšanās sarunu sākuma datumu augstākā līmeņa sanāksmē 2010. gada martā.

Eleni Theocharous (PPE). – (*EL*) Priekšsēdētājas kundze, komisār, pat ja šodien Turcijai par labu tiek pieņemta ļoti stingra rezolūcija, šī valsts nepārtrauks rādīt būtisku demokrātijas trūkumu, klaji pārkāpjot miljoniem iedzīvotāju cilvēktiesības un okupējot Eiropas Savienības dalībvalsti Kipras Republiku.

Tomēr, kas attiecas uz Kipru, ir daudz tādu, kas uzstāj, ka vienāda atbildība jāuzliek kā cietušajam, tā vainīgajam. Mēs nevaram pieņemt noziegumu un bruņotu vardarbību un aicināt visas iesaistītās puses — aicināt tās darīt ko? Mēs nevaram klausīties demokrātijas svētnīcas, Eiropas Parlamenta, tādos nepiedienīgos apzīmējumos kā Ziemeļu un Dienvidu Kipra un runāt par vēlēšanām Ziemeļu Kiprā, kur 70 % tā sauktā elektorāta ir nelikumīgi kolonisti.

Ir skaidrs, ka, ja risinājums nerespēkēs Kipras iedzīvotāju cilvēktiesības, tad visa Eiropas Savienības vērtību sistēma būs apdraudēta. Protams, sarunas turpinās, bet tās ir iestigušas Turcijas maksimālistu prasībās. Tā kā tā ir Turcija, nevis kāda cita valsts, kuru mēs izvērtējam, mēs aicinām Turciju veicināt sarunu procesu, veicot divus pašsaprotamus soļus: pirmkārt, nekavējoties sākt izvest okupācijas armiju un, otrkārt, atdot okupēto pilsētu Famagustu tās likumīgajiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem.

Giovanni Collino (PPE). – (*IT*) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs atzīstam Horvātijas centienus pēdējos gados panākt atbilstību Eiropas Savienības dalības prasībām. Mēs atbalstām *López Garrido* kunga šorīt mums iesniegto pārskatu.

Tomēr tajā ir viens neatrisināts jautājums, kas jārisina sarunu procesā par divpusējiem jautājumiem starp Horvātiju un Itāliju, kas draud mest ēnu pār pievienošanu. Es atsaucos uz nespēju nodrošināt finansiālu un morālu kompensāciju par nodarīto kaitējumu un konfiscētā īpašuma neatdošanu itāļiem, kuri bija spiesti pamest šo zemi kā izsūtītie pēc Otrā pasaules kara.

Tagad, kad tā vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, es aicinu Horvātiju paātrināt procesu, lai panāktu samierinošu, konstruktīvu un laimīgu nobeigumu šai skumjajai un vēl neatrisinājāmajai lietai.

Mēs aicinām Horvātiju saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem cita starpā ņemt vērā šo cilvēku tiesības, kuri tik ilgi ir gaidījuši, lai tas notiktu.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, man ir īss komentārs par Turciju.

Turcijai joprojām ir ļoti nopietnas problēmas cilvēktiesību jomā. Viens no neatrisinātajiem jautājumiem ir noteikt tiesības etniskajām un reliģiskajām minoritātēm — kurdiem, kristiešiem, alevīstiem un citām. Šīs minoritātes cieš pastāvīgus savu tiesību pārkāpumus. Kipra un Grieķija ir un būs ārkārtīgi svarīgas Eiropas Savienībai.

Tātad, komisār, mums tāpēc ir jāliek saprast Turcijas partneriem, ka ir ļoti grūti runāt par Turcijas integrāciju Eiropā, kamēr problēmas saistībā ar Turcijas reliģiskajām un etniskajām minoritātēm nav atrisinātas.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, šodienas debatēs mums ir jānonāk pie skaidra vēstījuma Turcijai, paturot prātā, ka tā nav veikusi īpašus pasākumus, lai atrisinātu dažādas problēmas ar kaimiņvalstīm.

Saistībā ar Kipras jautājumu, jo īpaši ņemot vērā, ka mēs esam saņēmuši priekšlikumus šajā ziņojumā iekļaut atsauci uz Kipras turku izolācijas problēmu, es domāju, ka Eiropas Savienībai vajadzētu un ir jāīsteno saskaņā ar ANO rezolūcijām. Tas nozīmē, ka nelikumīgi okupētas valstis nevar tikt atzītas; tieši pretēji, jebkuru atbalstu piešķir tiesiskai valstij, kā tas arī pašlaik notiek.

Tajā pašā laikā Turcijai būtu jāatsauc armija, lai novērstu šo kopējo centienu nopietno šķērslī, lai pārvarētu grūtības sazināties ar Kipras turkiem.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Es apsveicu visus referentus ar viņu līdzsvarotajiem pārskatiem un jums, komisār, es novēlu visu iespējamo veiksmi, uzņemoties svarīgo amatu.

Es vēlos atzīmēt, ka Eiropas Savienības dalībvalstis nekomunicē vislabākā iespējamā veidā ar Rietumbalkānu valstīm. Dažas no tām runā par nereāliem datumiem. 2014. gads, kuru šodien daži no jums minēja, rada aplamu cerību, nereālas gaidas un maldina politiķus un sabiedrisko domu šajās valstīs. Mēs stiprināsim Eiropai labvēlīgos spēkus tikai tad, ja mēs pieņemsim reālistisku pieeju un rīkosimies atbilstoši. Aplami solījumi kaitē gan viņiem, gan mums. Būsim godīgi, korekti un uzticami.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es saprotu, cik ļoti grūti ir Turcijas sociālajos apstākļos valdībai Ankarā darīt visu, lai uzlabotu demokrātiju un cilvēktiesības. Es to ļoti labi saprotu, bet es vēlētos vērst uzmanību uz problēmu, kura šajās debatēs ir saņēmusi pārāk maz uzmanības. Es domāju reliģisko brīvību, kas Turcijā joprojām ir ierobežota, īpaši pret kristiešiem. Turcijā, joprojām ir problēmas ar šķēršļiem, ar ko saskaras reliģiskās kopienas attiecībā uz viņu juridisko statusu. Kristiešu kopienām, neraugoties pieņemto Likumu par fondiem, ir nopietnas problēmas ar konfiscēto īpašumu atgūšanu. Ekumēniskajam patriarhātam ir ierobežotas tiesības apmācīt garīdzniekus un brīvi ievēlēt ekumēnisko patriarhu. Esmu ļoti pateicīga referentam, ka visi šie aspekti ziņojumā ir uzsvērti. Tajā pašā laikā man ir žēl, ka šis jautājums ir pilnīgi ignorēts *López Garrido* kunga runā. *López Garrido* kungs, man ir personīgs komentārs: ideoloģija un cilvēktiesības nav savienojamas.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos runāt par Turcijas jautājumu.

Man ir bažas, kā 2003. gadā Apvienotās Karalistes Neatkarības partija, kuras biedrs es esmu, paziņoja šajā Parlamentā, ka migrācijai no jaunajām dalībvalstīm mūsu valstī, Apvienotajā Karalistē, varētu būt drausmīgas sekas. Es baidos, ka, ja Turcija pievienosies, 70 miljoniem cilvēku būs atļauts doties uz Lielbritāniju. Apvienotā Karaliste ir pilna. Mums ir miljoniem cilvēku bez darba. Spiediens uz mūsu sabiedriskajiem pakalpojumiem ir neaptverams. Doma par Turcijas pievienošanos nav aktuāla vispār.

Mums ir liegta izvēle. Mūsu valsts iedzīvotājiem ir liegts balsojums par Lisabonas stratēģiju. Mums noteikti ir nepieciešamas diskusijas mūsu valstī par to, vai mums vajadzētu būt Eiropas Parlamentā. Es baidos, ka Turcijas pievienošanās būs salmiņš, ka pārlauzīs kamiela muguru. Esmu pārliecināts, ka mēs tagad esam tādā situācijā, kurā visa Eiropas iekārta sāk brukt sakarā ar eiro un tā tālāk. Ja papildus pievienosies Turcija, situācija kļūs daudz, daudz sliktāka.

Komisār, šī ir jūsu pirmā darba diena šajā amatā. Es vēlētos atzīmēt jūsu karti. Pieņemiet to no manis, kā cilvēka no Velsas Apvienotajā Karalistē: mēs vienkārši negribam, lai Turcija pievienotos.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Attiecībā uz Turcijas pievienošanos, ir jānoskaidro būtisks jautājums: kādai, pēc mūsu uzskatiem, ir jābūt Eiropas Savienībai? Vai mēs joprojām uzskatām, ka vērtības, kopīgās Eiropas vērtības ir svarīgas? Šīs vērtības balstās uz kristietības mācību, neatkarīgi no reliģiski aktīvo cilvēku proporcionālā daudzuma. Vai mēs Eiropas kultūras mantojumu uzskatām par svarīgu vienojošu spēku? Ja

atbilde ir „jā”, Turcijai nav vietas Eiropas Savienībā. Protams, mums ar to ir jācenšas izveidot labāko iespējamo partnerību. Vēl viens svarīgs faktors ir tas, ka pievienošanās varētu radīt precedentu. Izraēlas ārlietu ministrs ir paziņojis, ka viņi ir pacietīgi, bet viņi noteikti vēlas kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti. Es teiktu, ka arī Izraēlai nav vietas Eiropas Kopienā.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Kas attiecas uz minoritāšu aizsardzību, Horvātija un Maķedonija ir panākušas progresu, tomēr šīs valstis joprojām ir tālu no vislabākajiem rezultātiem šajā jomā. Ko mēs varam darīt? Eiropas Savienība varētu iedrošināt šīs valstis ar savu minoritāšu paraugaizsardzību, bet kas patiesībā notiek Eiropas Savienībā? Tā būtu pozitīva zīme, ja Francija un pārējās valstis ratificētu Minoritāšu un reģionālo valodu hartu, ja Slovākija atsauktu savus pasākumus, kuri diskriminē minoritātes (šajā sakarā sk. valodas likumu), un ja Grieķija tomēr atzīstu, ka tās teritorijā dzīvo minoritātes un garantētu tām indivīda un kopienu tiesības. Rumānijā, cerams, būs likums par minoritātēm, lai gan mēs joprojām esam tālu no tā, ka minoritāšu pārstāvji būtu armijas augstākajā komandējošā sastāvā, un no autonomijas baidās vairāk nekā no 14. Piedņestras Krievijas armijas. Parlaments varētu iedrošināt pašreizējās dalībvalstis rādīt labu piemēru, nosakot minoritāšu aizsardzības standartus, kas būtu obligāti visā Eiropas Savienības teritorijā.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, saskaņā ar ziņojumu, ko sagatavojuši Starptautiskā krīzes grupa, 2009. gadam vajadzēja būt izšķirošajam Turcijas integrācijā Eiropas Savienībā. Bija jābūt vai nu izrāvienam uz priekšu pievienošanās sarunās, vai sarunas bija jāizbeidz. Šodien sarunas joprojām turpinās nākamās jomās, kas saistītas ar pievienošanos. Spānijas prezidentūra, tā ir taisnība, saka, ka tā vēlas, lai Ankara pievienotos Kopienai pēc iespējas ātrāk, bet arvien vairāk pazīmes liecina, ka Ankara no jauna definē savu vietu pasaules kārtībā un ka dalība Kopienā nav tās prioritāte. Vīzu režīma atcelšana ar Jordāniju, Lībiju, Irānu un Sīriju, attiecību pasliktināšanās ar Izraēlu, attiecību stiprināšana ar Sudānu, vienošanās parakstīšana sākt diplomātiskās attiecības ar Armēniju un saprašanās bloķēšana Kipras jautājumā — tas viss liecina, ka Ankara arvien vairāk orientējas uz sadarbību ar kaimiņvalstīm, pat vājinot savu pozīciju pievienošanās sarunās.

Tomēr energoapgādes drošības jautājums un Turcijas izdevīgais ģeogrāfiskais stāvoklis nozīmē, ka tā pakāpeniski kļūst nepieciešama, lai nodrošinātu Eiropas intereses. Tādēļ nebūs ilgi jāgaida, pirms Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai kļūs vairāk svarīga mums nekā pašai Turcijai. Līdz ar to es aicinu Komisiju un Padomi pārskatīt Turcijas dalības Eiropas Savienībā perspektīvas.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, ka sarunās iesaistīto kandidātvalstu panāktais progress tiek atzīts un uzsvērts. Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi tīri psiholoģiskā ziņā. Turklāt nevar noliegt, ka sarunas ar ES ir radījušas labākus apstākļus šo valstu iedzīvotājiem. Sarunas pašas par sevi ir pozitīva lieta.

Es esmu pārliecināts, ka mēs visi piekrītam, ka Turcijai ir jāpieliek ievērojamas pūles un ka reliģijas brīvība, vārda brīvība un preses brīvība ir pati par sevi saprotama lieta. Tomēr es domāju, ka ir jāatzīmē arī tas, ka sarunas ar Turciju ir ne tikai sarunas ar Turcijas valsti vai nāciju, bet, ka Turcija ir arī sava veida atslēga vai tilts uz visu reģionu. Tādēļ mums ir jāpatur prātā, ka, ja durvis būs jāaizslēdz vēlreiz, ES attiecības ar šo reģionu ievērojami pasliktināsies.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, ja varētu man atvēlēt vairāk laika, es vēlētos šī Parlamenta deputātiem izskaidrot iemeslus, kāpēc Grieķijas iedzīvotāji ir tik jutīgi jautājumā par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas nosaukumu. Diemžēl tam nepieciešamais laiks ir vairāk nekā minūte.

Šis stāsts, kura sākums ir 1940. gada beigās, ir skumjš stāsts, kas beidzās, radot nepatiesu priekšstatu par viņiem. Es varu jums apliecināt, ka grieķi nav nedz nacionālisti, nedz ekspansionisti. Tie tikai ir pret to, ka tiek izmantot nosaukums, kas ir daļa no viņu pašu senās vēsturiskās un arheoloģiskās tradīcijas.

Es saprotu, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika kā jauna, neatkarīga valsts atrodas kavētas etnoģenēzes fāzē. Nopietni akadēmiķi Skopjē neatbalsta viņu premjerministra nacionālistiskās tendences. Viņi dod priekšroku klusēšanai, nevis atklāti nostājas pret moderno frāzi, kura, kā *Thaler* ziņojumā pamatoti atzīmēts, ir tā, kas palielina spriedzi.

Es vēlētos, lai šis Parlaments un jaunā Komisija mēģinātu palīdzēt ar risinājumu nosaukuma jautājumā, nevis stimulējot BDMR valdības nacionālistiskās tendences, bet atbalstot Grieķijas viedokli, kas cīnās par vieglu kompromisu, kas, visbeidzot, šķiet, vairāk apmierinātu BDMR nekā Grieķijas iedzīvotājus.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Šodienas debātes ir parādījušas, ka, lai gan deputātiem ir atšķirīgi viedokļi par Turcijas progresu, mēs droši vien visi esam vienprātis, ka galvenais priekšnoteikums dalībai ES ir

pienācīga būtisku reformu īstenošana. Šodien, manuprāt, ir pārāgri noteikt konkrētu datumu, bet mums ir jānovēro un jāpieprasa Turcijas progress, jo nesenie notikumi, kad tika aizliegta politisko partiju darbība, izraisa bažas un neliecina par Turcijas apņemšanos ievērot pilsoņu un politisko brīvību un tiesības. Tomēr mums ir jādod iespēja Turcijai pārskatīt šīs darbības, un es ceru, ka nākotnē Turcija būs demokrātiska un brīva valsts.

Petru Constantīn Luhan (PPE). – (RO) Horvātija ir visvairāk sasniegusi no Rietumbalkānu valstīm to ceļā uz pievienošanu ES. Tā var būt piemērs šā reģiona valstīm attiecībā uz to pievienošanās perspektīvām pievienošanās kritēriju un nosacījumu izpildes ziņā.

Es atzinīgi vērtēju iekšējo reformu panākumus, kas izklāstīti arī 2009. gada progresa ziņojumā. Metode nepieciešamo pievienošanās kritērijus sasniegšanai, jo īpaši to, kuri minēti 23. nodaļā, tiesiskums un pamattiesības iezīmē svarīgu šīs valsts progresa starposma mērķi Eiropas standartu sasniegšanā.

Mēs atbalstām Horvātijas pievienošanu Eiropas Savienībai ar nosacījumu, ka tā pamatojas uz precīzu atbilstību pievienošanās kritērijiem, tostarp uz pilnīgu sadarbību ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai.

Horvātija pabeigs iestāšanās sarunas šogad. Faktiski ziņojums, kuru mēs apspriežam šodien, ir pēdējais Eiropas Parlamenta progresa ziņojums. Mēs esam pārliecināti, ka nākamā gadā situācija būs atbilstoša, lai balsotu par līgumu par Horvātijas pievienošanu Eiropas Savienībai, kas būs pozitīvs signāls visam reģionam.

Milan Zver (PPE). – (SL) Komisār, es apsveicu jūs ar jauno amatu un ceru, ka jūs veiksmīgi strādāsi šajā jomā.

Es esmu ļoti gandarīts, ka šie trīs ziņojumi ir pozitīvi un ka referenti uzskata, ka šīs valstis ir guvušas panākumus attiecībā uz modernizāciju, kā mēs to redzam no Eiropas viedokļa. Vissvarīgākais ir tas, ka visas trīs valstis uztur augstus standartus, kad runa ir par cilvēktiesību ievērošanu. Eiropai ir jābūt stingrai par šo, un tai ir arī jābūt stingrai, mudinot šīs valstis risināt attiecības ar kaimiņvalstīm.

Es vēlos arī norādīt, ka neatbalstīšu ziņojumu par Horvātiju, galvenokārt tāpēc, ka tajā nav pausta taisnīga attieksme pret Slovēniju.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Eiropas Savienības visefektīvākā ārpolitika attiecībā uz Rietumbalkāniem ir paplašināšanās šajā reģionā. Tā nodrošinās mieru un attīstīs demokrātiju reģionā, kuram diemžēl ir bijusi tikai „Eiropas Savienības pulvera mucas reputācija”, kuru pastiprina nesēnā vēsture.

Tajā pašā laikā jauno Rietumbalkānu valstu visefektīvākā ārpolitika ir piederēt stabilajai un labklājīgajai Eiropas Savienībai. Mums šajā procesā ir vajadzīgi instrumenti. Tādēļ es atzinīgi vērtēju progresa ziņojumus par Horvātiju un Maķedoniju, kas ir vērtīgi instrumenti.

Es arī uzskatu, ka ir vajadzīgi ekonomikas instrumenti, kā arī reģionālā, ekonomiskā un komerciālā sadarbība, tostarp attiecībā uz ieguldījumiem, kas jau ir izrādījušies efektīvi. Es domāju, ka šie instrumenti ir jāņem vērā Eiropas Komisijai un Horvātijas un Maķedonijas valdībai.

(Runātājs uzdeva jautājumu Flautre kundzei saskaņā ar zilās kartes procedūru (Reglamenta 149. panta 8. punkts))

Barry Madlener (NI). – (NL) Es vēlējos uzdot jautājumu Turcijas delegācijas vadītājam Flautre kundzei. Es nezinu, vai es varu jautāt tagad — uz to pamatojas mana zilā karte. Vai es varu Flautre kundzei uzdot jautājumu?

Flautre kundze, es gribētu jums jautāt, ņemot vērā šausminošo goda slepkavību Turcijā, vai jūs piekrītat, ka mums ir jāiesniedz pieprasījums veikt plašu izmeklēšanu attiecībā uz goda slepkavībām Turcijā? Manā mītnes zemē, Nīderlandē, tāpat kā Vācijā, ir šokējoši augsts goda slepkavību izplatības līmenis starp turkiem, un es uzskatu, ka tā ir tikai aisberga virsotne un ka Turcijā notiek ļoti daudz goda slepkavību. Vai mēs varam lūgt Füle kungu veikt izmeklēšanu par goda slepkavībām Turcijā?

(Flautre kundze piekrita atbildēt uz jautājumu saskaņā ar zilās kartes procedūru (Reglamenta 149. panta 8. punkts))

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, jautājums, jā, bet kāds jautājums? Kam un kādam mērķim adresēts? Es uzskatu, ka mūsu delegācija — kuras dalībnieks, Madlener kungs, jūs esat — ir apņēmusies un turpina stingri pildīt šo apņemšanos cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības jomā, pieņemot katru iniciatīvu, kas stājas pretim vardarbībai pret sievietēm.

Es to tikko teicu savā runā. Es uzskatu, ka tā sauktie goda aizstāvēšanas noziegumi, kas ir noziegumi, kuri organizēti ģimenes vai cilts ietvaros, ir pilnīgi neattaisnojami un ka šodien ir liels gandarijums redzēt, ka Turcijā neviens vairs nesamierinās ar šāda veida arhaisku noziedzīgu praksi.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, paldies par šo plašo diskusiju saistībā ar lieliskajām rezolūcijām, ko iesniedzis Eiropas Parlaments un es apsveicu autorus *Swoboda* kungu, *Thaler* kungu un *Oomen-Ruijten* kundzi.

Es domāju, ka mēs varam teikt, ka liels vairākums no jums ir runājis par labu paplašināšanās procesam kā par Eiropas integrācijas būtisku daļu. Kā teica *Brok* kungs, paplašināšanās ir bijusi veiksmīga Eiropas Savienībai, un citi deputāti ir minējuši dažus paplašināšanās procesa panākumu piemērus. Tas ir arī būtisks progressa elements virzībā uz demokrātisko reformu un demokrātijas padziļināšanu valstīs, kuras tuvojas Eiropas Savienībai, tajās, kuras ir sākušas iestāšanos Eiropas Savienībā, un tajās, kurām ir izredzes pievienoties. Kā *Mauro* kungs uzsvēra, izpildīt Kopenhāgenas kritērijus vienmēr nozīmē apņemšanos, kas ir vēl viens plašas vienprātības faktors, un līdz ar to nozīmē arī pilnībā respektēt cilvēktiesības.

Es pilnīgi piekrītu *Cashman* kungam, ka izturēšanās pret minoritātēm ir tā, kas raksturo valsti, un nevis tās attieksme pret vairākumu, lai gan arī tā ir tikpat svarīga. Tāpēc šādi mums vajadzētu novērtēt cilvēktiesību ievērošanu un līdz ar to atbilstību Kopenhāgenas kritērijiem.

Vēl viens vispārējās vienošanās punkts bija, ka Rietumbalkāniem Eiropas perspektīva ir būtisks progressa elements — kā atzīmēja *Giannakou* kundze un *Winkler* kungs — un tas ir ne tikai šo valstu interesēs, bet arī, kā teica *Göncz* kundze, Eiropas Savienības interesēs.

Kas attiecas uz Horvātiju mums ir arī vispārēja vienošanās par nepieciešamību atvērt jaunas sadaļas, cik drīz iespējams, tomēr jāsapina, ka pašlaik 28 no 35 sadaļām ir jau atvērtas un ka 17 no tām ir provizoriski slēgtas. Spānijas prezidentūra, kā arī Eiropas Padome un Padome turpinās darbu, lai panāktu jaunu progresu sarunās un lai tās drīz sasniegtu nobeiguma posmu. Tāpēc es iepriekš minēju, ka pievienošanās sanāksmes ar Horvātiju tiks uzsāktas nekavējoties.

Mūsu cerības ir, ka iestāšanās sarunu plāns tiks izpildīts šogad, kā ir ierosinājis ziņojuma autors *Swoboda* kungs un kā pieprasa daži deputāti, tostarp *Höckmark* kungs *Berlinguer* kungs un *Lisek* kungs, kuri izteica cerību, ka Horvātija varētu pievienoties Eiropas Savienībai Polijas prezidentūras laikā.

Līdz ar to attiecībā uz Horvātiju ir panākts progress, kā uzsvēra *Poreba* kungs. Tomēr mums vēl ir jāstrādā; ir nepilnības tiesiskajā jomā, kā, piemēram, atzīmēja *Serracchiani* kundze.

Tā rezultātā, mūsaprāt, esam sasnieguši nozīmīgu Horvātijas pievienošanās noslēguma posmu un ceram, ka sarunas tiks pabeigtas un Horvātija pievienosies ES, cik drīz vien iespējams pēc attiecīgo Eiropas Savienības līgumu ratifikācijas procesa.

Pievēršoties Maķedonijai, diskusijas centrā galvenokārt bija jautājums par tās nosaukumu. Acīmredzot nosaukums nav viena no Kopenhāgenas prasībām, bet nepārprotami labas kaimiņattiecības spēlē būtisku lomu nacionālās politikas veidošanas procesā visās kandidātvalstīs.

Kandidātvalstīm, tāpat kā dalībvalstīm, tāpēc ir jāpierāda vislielāko jutīgumu tādos jautājumos kā šis. Mums ir arī jāatceras, ka sarunu sākumpunkts ir vienprātība, citiem vārdiem sakot, vienbalsīga vienošanās starp pašreizējām dalībvalstīm.

Posselt kunga, *Kasoulides* kunga, *Cornelissen* kundzes, *Chatzimarkakis* kunga, *Göncz* kundzes un *Paliadeli* kundzes iepriekš ieteiktais risinājums sakņojas gan sarunās ANO aizgādībā, gan divpusējos kontaktos starp Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Grieķiju. Lai gan tas, protams, ir ļoti svarīgs jautājums, Eiropas Savienība faktiski nepedalās šajās apspriedēs Apvienoto Nāciju aizgādībā.

Tāpēc šobrīd es nedomāju, ka mēs varam precīzi pateikt, kad tieši šis konflikts tiks atrisināts, tomēr es noteikti varu teikt, ka Spānijas prezidentūra pievienojas, apsveicot premjerministru *Gruevski* un premjerministru *Papandreu* ar tiešā dialoga atjaunošanu. Tas parāda viņu abu vadības spējas un, bez šaubām, veidos atklātības atmosfēru un attieksmi, uz ko savā runā atsaucās *Tremopoulos* kungs.

Mēs uzskatām, ka Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdība spēs virzīt šīs sarunas uz priekšu. Perspektīvai pievienoties Eiropas Savienībai vienmēr ir bijusi liela nozīme visai valstij, tas ir, arī tās etniskajām grupām, gan lielām, gan mazām.

Visbeidzot, attiecībā uz Turciju ir izskanējušas ļoti daudzas runas un es vēlētos sākt, sakot, ka sarunas turpinās saprātīgā tempā — tās nav apturētas — un es to saku, atbildot uz *Van Orden* kunga piezīmi par šo sarunu ātrumu.

Mēs ceram atvērt citas sarunu sadaļas Spānijas prezidentūras laikā. Dažas no tām esmu nosaucis, bet, protams, mēs nevaram prognozēt šo sarunu ātrumu, jo tas ir atkarīgs no Turcijas reformu progresa un no tā, vai Turcija izpildīs kritērijus. Turklāt, kā jums visiem zināms, katrā atsevišķā gadījumā, katrā posmā un attiecībā uz katru sarunu procesa sadaļu ir vajadzīga vienprātīga vienošanās.

Cilvēktiesību aizsardzība un Kopenhāģenas kritēriju izpilde ir temats, kas tika apspriests daudzās runās, un uz ko ziņojumā nepārprotami atsaucās *Oomen-Ruijten* kundze; un ir jāsaka, ka Turcijai ir jāpieliek lielākas pūles šajā jomā. Tai ir jāpieliek lielākas pūles, un es to saku, atbildot *Belder* kungam, *Salafranca* kungam un citiem, un *Angourakis* kungam un *Klute* kungam, kuri runāja par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu.

Viņiem ir taisnība, bet ir arī taisnība, ka sarunu process joprojām ir Eiropas Savienības galvenais progresa ietekmes līdzeklis, kas tiek panākts, bet, kamēr progress patiesi ir panākts, tas joprojām ir nepietiekams. Tas ir arī atzīmēts citu deputātu runās, piemēram, *Obiols* kunga, *Flautre* kundzes, *Lunacek* kunga, *Preda* kunga un *Balčytis* kunga runās. Manuprāt, mums tas joprojām ir ļoti apzinās, kad līdzsvaroti novērtējam mūsu sarunas ar Turciju.

Arī Kipra daudzreiz bija diskusiju temats. Kipra, protams, tuvāko mēnešu laikā būs izšķirošais jautājums. Jāsaka, ka sarunas, kas pašlaik notiek starp salas abu kopienu vadītājiem, ir pozitīvas un ka ir izveidota labāka uzticības atmosfēra.

Pats par sevi saprotams, ka Kipras jautājuma atrisināšana likvidētu šo šķērslī vai visus šķēršļus, vai vismaz dažus no šķēršļiem, kas varētu traucēt Turcijas progresu virzībā uz pievienošanu, un, neatkarīgi no tā, kas notiks, tas būtu svarīgs, pozitīvs signāls visam reģionam kopumā ar izlīgumu kā pamatmērķi, kā *Howitt* kungs to ir pareizi formulējis.

Mēs visi piekrītam, protams, ka Turcijai ir jāievēro papildprotokols. Ir bijuši nepārtraukti aicinājumi to darīt, un katru reizi, kad mums ir dialogs ar Turciju, Padome atgādina par šīm saistībām, kuras ir jāievēro. 2009. gada 8. decembrī Padome pieņēma secinājumus, kuros tika norādīts, ka, ja šajā jautājumā tiktu panākts progress, tad Padome saglabātu pasākumus, kas pieņemti 2006. gadā, kuriem būtu pastāvīga ietekme uz sarunu vispārējo progresu.

Koppa kundze un *Salavrakos* kungs atsaucās arī uz citiem starpgadījumiem: gaisa telpas pārkāpumiem un starpgadījumiem Egejas jūrā. Tāpēc es atkārtāju, kaimiņattiecības ir neatņemama prasība Turcijas progresa novērtēšanai sarunās. Padomes 8. decembra secinājumi, kurus esmu minējis vairākas reizes, bija vēstījums Turcijai šajā jautājumā. Es jums apliecinu, ka prezidentūra ļoti rūpīgi sekos šim jautājumam un turpinās to, ja nepieciešams, visos līmeņos.

Jebkurā gadījumā, priekšsēdētājas kundze, prezidentūras nostāja attiecībā uz sarunām ar Turciju ir pilnīgi skaidra. Mums ir vienošanās ar atjaunoto vienprātību par paplašināšanu, par ko Padome lēma 2006. gada decembrī, un tas nozīmē, ka sarunu mērķis noteikti ir Turcijas turpmākā pievienošanās Eiropas Savienībai.

Štefan Füle, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti pateicīgs, ka man bija šāda iespēja agri piedalīties šajā viedokļu apmaiņā ar jums par pievienošanās valstīm. Manas uzklaušanās laikā es apsolīju, ka nāksu klausīties un pieņemt jūsu padomu, un šodienas debātes bija skaidrs pierādījums viedokļu bagātībai, gudrībai un izpratnei, kas ir apvienotas šeit, šajā Parlamentā.

Ļaujiet man sniegt divus vispārīgus apsvērumus. Pirmkārt, pret uzklaušanās laikā dotajiem solījumiem es iztuos ļoti nopietni. Mani interesē nevis divi monologi, bet dialogs ar šo Parlamentu, kas atspoguļotu Lisabonas līguma patieso būtību.

Ļaujiet man izteikt arī vēl vienu vispārēju apsvērumu, uz ko es pāris reizes atsaucos manā uzklaušanāsā. Runājot ar kandidātvalstīm un potenciālajiem kandidātvalstīm, es vienmēr uzsvēru šādus četrus principus. Pirmais ir stingra Kopenhāģenas kritēriju ievērošana, tie ir nav apspriežami. Otrkārt, stingra pamatbrīvību un tiesību, tai skaitā reliģisko un minoritāšu tiesību, un, protams, sieviešu tiesību ievērošana. Treškārt, procesam ir jābūt godīgam un jāatspoguļo abu pušu uzticamība visos līmeņos. Ceturtkārt, es nekad pārāk zemu nevērtēšu jautājumu par integrācijas spēju.

Par Horvātiju gan Eiropas Parlamenta rezolūcija, gan Komisijas nostāja uzsver, ka Horvātija var paļauties uz Parlamentu un Komisiju kā uzticamiem sabiedrotājiem. Ja šī valsts spēs izpildīt visus neizpildītos nosacījumus,

esmu pārliecināts, ka pievienošanās sarunas varēs pabeigt šogad. Komisija un es ticam, ka pašreizējās un turpmākās prezidentūras, kā arī Eiropas Parlaments, atbalstīs Horvātiju tās mērķa sasniegšanā.

Par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ļaujiet man vēlreiz uzsvērt, ka valsts saņēma Komisijas ieteikumu sākt pievienošanās sarunas, pamatojoties uz tās sasniegumiem. Tomēr šī valsts joprojām saskaras ar daudziem aktuāliem izaicinājumiem, tostarp politiskajiem kritērijiem. Kā tika norādīts debatēs, tagad ir iespējas, lai atrisinātu valsts nosaukuma problēmu, un es esmu pilnībā apņēmies atbalstīt notiekošās sarunas.

Kas attiecas uz Turciju mēs visi apzināmies, ka mums nav viegls ceļš ejams, ne Turcijai, ne Eiropas Savienībai, kā daudzi to skaidri norādīja debašu laikā. Es zinu, ka tomēr Turcijas valdība joprojām ir nolēmusi īstenot demokrātisku sākumu. Kas tikai pirms pieciem gadiem būtu varējis iedomāties, ka Turcijas sabiedrība un politiķi atklāti un intensīvi apspriedīs kurdu jautājumu, civilās-militārās attiecības, Halki semināra atsākšanu vai attiecību atjaunošanu ar Rumāniju?

Tomēr man joprojām ir bažas par preses brīvības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma ierobežojumiem. Ir nepieciešami turpmāki tiesību aktu grozījumi, lai aizsargātu žurnālistus, cilvēktiesību aktīvistus un politiķus no kriminālvajāšanas un tiesāšanas par nevardarbīgu viedokļu paušanu.

Attiecībā uz pievienošanās sarunām nozīmīgu vides sadaļu atvēršana pagājušā gada decembrī ir iedrošinoša attīstības tendence, atvērto sadaļu skaitam sasniedzot 12. Es ceru, ka šogad mēs varēsim atvērt vairāk sadaļu. Tomēr Turcijai būs vajadzīgas papildu pūles, lai varētu izpildīt stingros kritērijus. Tāpēc ir svarīgi, lai nepieciešamā sagatavošanās tiek turpināta ar stingrību.

Komisija arī atzinīgi vērtē pastiprināto dialogu ar Turciju par migrāciju, kam būtu jāpanāk konkrēti sasniegumi, īpaši attiecībā uz atpakaļpieņemšanu un robežkontroli. Atbildot uz konkrētu jūsu kolēģa jautājumu, vēlētos teikt, ka Komisija ir informēta par jaunākajiem notikumiem attiecībā uz Turcijas vīzu režīma atcelšanu Libānai un Sīrijai. Komisijas ģenerāldirektors, kas atbild par šiem jautājumiem, nākamnedēļ ieradīsies Ankarā uz sarunām. Šis būs viens no jautājumiem, ko viņš šajā gadījumā apspriedīs un es ziņošu par šīm apspriedēm.

Ļaujiet arī papildus izklāstīt, kā man lūdza, šādu Komisijas nostāju. Visi pasākumi, kurus Komisija ir ierosinājusi un uzņēmusies, vienmēr ir vērsti uz to, lai izbeigtu Kipras turku kopienas izolāciju, veicinot Kipras atkalapvienošanos saskaņā ar 2004. gada aprīļa Padomes secinājumiem. Mēs īstenojam EUR 259 miljonu atbalsta paketi Kipras turku kopienas ilgtermiņai sociālajai un ekonomiskajai attīstībai un pilnīgai līdzdalībai Eiropas Savienībā pēc izlīguma un atkalapvienošanās. Zaļās līnijas regula veicina ekonomiskos un personīgos kontaktus starp Kipras turkiem un Kipras grieķiem. Tirdzniecības regula par īpašiem nosacījumiem Kipras turku kopienas tirdzniecībai vēl ir izskatīšanā Padomē.

Atgriežoties pie Turcijas, reformu process ir jāturpina un Eiropas Savienībai būtu jāturpina rosināt procesu un progresu. Komisija joprojām ir apņēmusies īstenot pievienošanās procesu ar Turciju. Mūsu sviras un ietekme Turcijā kļūs vēl uzticamākas un spēcīgākas, ja mūsu apņemšanās būs tikpat nelokāma.

Es ceru uz ļoti auglīgu un ciešu sadarbību nākamajos piecos gados.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi trīs priekšlikumus no Ārlietu komitejas slēgt debates saskaņā ar Reglamenta 100. panta 2. punktu⁽¹⁾.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodienas balsošanas laikā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums atzīst dažus pozitīvus soļus, kurus Turcija, kandidātvalsts kopš 2005. gada, ir veikusi virzībā uz pievienošanos ES, lai gan tā ir bijusi mudināta paātrināt reformu gaitu. Atceros, ka 2006. gada decembrī sarunas tika daļēji apturētas, jo šī valsts atteicās piemērot Kiprai muitas savienību ar ES. Kipras konflikts ir jāatrisina, un šai valstij ir jāturpina progress attiecībā uz demokrātiju un cilvēktiesību aizsardzību, korupcijas apkarošanu, preses brīvības uzlabošanu, politiskās pārredzamības nepieciešamību un ātrāku un efektīvāku tiesu, konsolidējot diskriminācijas novēršanas tiesību aktus attiecībā uz dzimumu, seksuālo orientāciju un etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, kā arī

(1) Sk. protokolu

civildienesta reformēšanu. Turcijas valdība demonstrē politisko gribu turpināt reformas, un tā ir ievērojami palielinājusi pamatbrīvības un demokrātijas attīstību valstī. Mums tādēļ jāturpina, lai panāktu progresu sarunās, kuru mērķis ir nodrošināt Turcijas pievienošanos, kā valsts ar izšķirošu starpnieka lomu konfliktos starp Izraēlu un Palestīnu, un kā platformai Irākā un Irānā, lai atrastu kopējas intereses.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ziņojumā, protams, ir daži interesanti punkti, pat tiem, kā man un daudziem no jums, kuri ir pret dalības ES piešķiršanu Turcijai. Ziņojuma saturs ilūstrē Turcijas dažreiz nopietnās neveiksmes nodrošināt pievienošanos ES pamatnosacījumus. Atsevišķas rindkopas rezolūcijā, kuras ierosinājusi Ārlietu komiteja, arī ir diezgan striktas. Šie dokumenti teorētiski neiebilst, ka Turcija nākotnē pievienotos ES, tomēr esmu ļoti priecīga pieņemt konstatējumus, kurus Parlaments gatavojas darīt zināmus, par Turcijas domājamo progresu trūkumu. Tie, kuri, tāpat kā es, ir pret Ankaras iestāšanos ES, atrod tajos apstiprinājumu saviem tradicionālajiem iebildumiem pret pievienošanos: Turcijā vēl joprojām ir pamatbrīvību ierobežojumi, cilvēktiesību pārkāpumi, agresīva attieksme pret Kipru un Grieķiju un diskriminācija pret etniskajām un reliģiskajām minoritātēm — tās visas ir problēmas, kuras Eiropa noteikti nevar ignorēt. Un to visu papildina parastās bažas par kultūras un ģeogrāfiskajām atšķirībām starp Turciju un Eiropu un par problēmām, kuras izraisīs šis valsts uzņemšana, aiz kuras robežām ir vairāk nekā 80 miljoni iedzīvotāju: faktori, kas turpinās stiprināt manu nesatricināmo pārliecību, ka nav pareizi Turcijai ieiet Eiropā, kuras vienotība galvenokārt pamatojas uz kristietības garu.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) No vienas puses, demokratizācijas procesa metodes un apjoms Turcijā un tuvināšanās process Eiropas Savienībai ir galvenais. No otras puses, diskusiju par Turcijas dalību ES nākotnē nevar atstāt malā. Katra paplašināšanās ietver budžeta apsvērumus par to, vai konkrētās valsts iestāšanās ES nesīs ieguldījumu vai pārsvarā finansiālus zaudējumus. Es baidos, ka pašreizējā krīzes situācijā ar kopējo lauksaimniecības politiku un, netieši, Eiropas budžetu, mēs nevaram atļaut paplašināšanos, iesaistot valsti, kurā 7 miljoniem iedzīvotāju iztika ir atkarīga no lauksaimniecības (ES šis rādītājs ir 10,4 miljoni). Salīdzinājumam: pie pašreizējiem nosacījumiem izdevumi Turcijai līdz 2025. gadam būtu aptuveni EUR 10 miljardi, bet visām 10 jaunajām dalībvalstīm „austumu paplašināšanās” ietvaros tie ir līdz EUR 8 miljardiem. Tiešie maksājumi Turcijas lauksaimniekiem un maksājumi lauku attīstībai un tirgus atbalstam saskaņā ar pašreizējiem likumdošanas dokumentiem nozīmēs liktenīgu spriedumu Eiropas lauksaimniecībai un zemniekiem. Ņemot vērā šīs kandidātvalsts milzīgo izmēru, iedzīvotāju skaitu un ekonomisko situāciju, Turcijas pievienošanos Eiropas Savienībai uzliktu milzīgu slogu budžetam, kā arī par 9 % samazinātu IKP uz vienu iedzīvotāju ES. Šo iemeslu dēļ mums ir vēlreiz un sīkāk jāapspriež Turcijas pievienošanos ES līdz ar saistītajām KLP reformām.

Martin Kastler (PPE), rakstiski. – (DE) Atzinīgi vērtējams ir tas, ka jaunā demokrācija Maķedonijā ir guvusi turpmākus panākumus visās sabiedrības un uzņēmējdarbības jomās. Es ļoti atzinīgi vērtēju faktu, ka prezidenta un pašvaldību vēlēšanu norise 2009. gada martā bija raita. Tas liecina par pieaugošu demokratizāciju visā reģionā, kas atspoguļojās Maķedonijā. Maķedonija ir izpildījusi visus kritērijus par vīzu režīma liberalizāciju, un tāpēc no 2009. gada 19. decembra tās pilsoņiem ir bezvīzu statuss. Tas ir liels solis uz priekšu. Tomēr Maķedonijai vēl ir jāīsteno vairākas reformas. Es ļoti ceru, ka mēs varam izmantot pieredzi, kuru guvām ES paplašināšanās austumu virzienā pirmajā posmā, lai palīdzētu šajā procesā. Šajā sakarā es domāju iestāžu reformu īstenošanu, kur politiskie fondi un virkne dažādu NVO ir sasnieguši tik daudz. Ir divas jomas, kurās mums ir jāstiprina mūsu sadarbība saistībā ar pārveidošanu un ES standartiem. Tās ir reformas valsts pārvaldē, tiesu sistēmā un policijā. Es personīgi vēlētos, ka nosaukuma strīds starp Maķedoniju un Grieķiju tuvākajā nākotnē tiktu atlikts. Ir svarīgi, ka virzība uz Eiropas apvienošanos netiktu pārtraukta divpusēju nesaskaņu dēļ.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Horvātijai, ņemot vērā tās ģeopolitisko situāciju un vēsturiskās attiecības, būtu nenoliedzami pēc iespējas ātrāk jāpievienojas Eiropas Savienībai. Neraugoties uz vairākkārtējiem saspīlējumiem ar kaimiņiem un etniskajiem konfliktiem, kas radās pilsoņu kara laikā, es nevaru iedomāties pilnībā integrētu un vienotu Eiropu bez Horvātijas. Sarunas, kuras sākās 2004. gadā, bija daudzsološs notikums, un, ja nebūs traucējumu, tās tiks pabeigtas šogad, paturot prātā, ka ir 28 jomas, kuras ir jāpabeidz. Horvātijas pievienošanos NATO 2009. gada aprīlī ir noteikti stiprinājusi tās pretenzijas par pievienošanos ES. Stabilizācija, kas vēsturiski ir pazīstama kā Balkānu katls, tiks garantēta tikai ar Horvātijas pievienošanos. Es ceru, ka 2012. gada sākumā, kad es ieņēmsu savu vietu Eiropas Parlamentā, man būs iespēja sarokoties ar kolēģiem deputātiem no Horvātijas.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju Horvātijas progresu, īpaši cīņā pret korupciju. Pasākumi ir jāveic pret korupciju iestādēs. Turklāt ir nepieciešama pamatattieksmes maiņa, un iedzīvotājiem jābūt labākai izpratnei par korupciju, kura diemžēl joprojām ir ikdienas dzīves sastāvdaļa Horvātijā. Attiecībā uz Horvātijas attiecībām ar tās kaimiņvalstīm, ir patīkami redzēt, ka tagad ir izredzes uz kompromisu robežu

strīdā ar Slovēniju. Es arī ceru, ka tas, ka Horvātija ir atzinusi Kosovu, nepalīelinās spriedzi Rietumbalkānos, jo īpaši ar Serbiju, kas tagad, saprotams, izrāda bažas. Ņemot vērā acīmredzamo Horvātijas progresu un manu pārliecību, ka Horvātija ir kulturāli, politiski un vēsturiski Eiropas daļa, es balsošu par labu rezolūcijas priekšlikumam. Ja Horvātija izpildīs visus nosacījumus, es uzskatu, ka tai būs drīz iespējams pievienoties Eiropas Savienībai.

Kristiina Ojulaand (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētājas kundze, atsaucoties uz manu runu 20. janvārī, esmu ieinteresēta, kādu veidu pasākumus Turcijas valdība ir īstenojusi saskaņā ar Padomes un Komisijas uzskaiti, lai iesaistītu iedzīvotājus demokratizācijas procesa un reformu īstenošanā, kas nepieciešama integrācijai Eiropas Savienībā. Turcijas 2009. gada attīstības ziņojumā atzīmētas nepilnības Kopenhāģenas kritēriju izpildē ar īpašu uzsvāru uz politiskajiem kritērijiem, kas ietver demokrātijas un tiesiskuma, cilvēktiesību un minoritāšu tiesību aizsardzības īstenošanu. Attīstības ziņojumā tika atzīmēts, ka ar atbalsta instrumentu attīstībai pagājušajā gadā Turcijai ir piešķirti EUR 567 miljoni. Piešķirumi bija lielākoties paredzēti atlikušo reformu īstenošanai politiskajā un tiesu sistēmā, kā arī pilsoniskās sabiedrības attīstībai. Tajā pašā laikā tika paskaidrots, ka šo instrumentu izmantošana ir decentralizēta, kas nozīmē, ka Turcijas iestādes izmantoja piešķirto atbalstu, ievērojot Komisijas akreditāciju. Tā kā viņi ir ieinteresēti, lai iestāšanās sarunas ar Turciju noritētu pēc iespējas ātrāk, kas nozīmē, ka pašreizējās nepilnības ir jāatrisina, Padomei un Komisijai vajadzētu būt precīzam kopsavilkumam par konkrētajiem pasākumiem, kurus Turcijas valdība ir veikusi, lai sasniegtu šo mērķi. Komisija savā mājas lapā vizuālā formā patiesi ir ievietojusi dažus projektus par bērnu darba izmantošanas izbeigšanu, pamatizglītības iegūšanu, cilvēku ar invaliditāti iesaistīšanu sabiedrībā un konfidencialas telefonlīnijas izveidošanu sievietēm Turcijā, kuras cieš no vardarbības ģimenē. Tomēr, vai šie pasākumi ir pietiekami, lai radītu nepieciešamo valsts atbalstu masām tūlītējai un veiksmīgai nepieciešamo reformu īstenošanai? Ņemot vērā attīstības ziņojumu, kādi papildu neatliekami pasākumi vai projekti ir plānoti, lai pārvarētu šķēršļus, kas radušies problemātiskajās jomās?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Kad virkne Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu pievienojās Eiropas Savienībai lielajā paplašināšanās dienā 2004. gada 1. maijā, Eiropas sadalīšana ar dzelzs priekškaru beidzot tika izbeigta. Ne visas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis tajā laikā ienāca Eiropas ģimenē. Toreiz kļuva arī skaidrs, ka „lielā paplašināšanās” būtu jāturpina ar vairāku reģiona valstu pievienošanu. 2007. gadā Rumānija un Bulgārija kļuva par Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tomēr līdz ar šo valstu pievienošanu nevar uzskatīt, ka Eiropas Savienības paplašināšanās ir beigusies.

Patlaban valsts, kas ir vistuvāk ES, ir Horvātija. Es pilnībā atbalstu sarunu pabeigšanu ar Horvātiju pēc iespējas ātrāk, lai iespējami drīz šī valsts varētu pievienoties Eiropas Savienībai. Es aicinu abas sarunu puses būt maksimāli elastīgām un panākt vienošanos. Turklāt es aicinu, lai Horvātijas puse pastiprinātu centienus un pielāgotos Kopienas prasībām tādās jomās, kā valsts pārvaldes un tiesu iestāžu organizācija, un lai uzlabotu mehānismus, kas saistīti ar efektīvu cīņu pret organizēto noziedzību un korupciju. Turklāt es vēlētos pievienot savu balsi aicinājumiem, lai Horvātija maksimāli parādītu labo gribu, sadarbojoties ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Kā priekšnoteikums, lai pabeigtu sarunu procesu, kas ar Turciju uzsāks 2005. gadā, Turcijai ir jāizpilda visi Kopenhāģenas kritēriji, un tai ir visos aspektos jāatbilst ES integrācijas spējai. Patiešām, Turcija ir sākusi īstenot reformas, kas paredzētas uz šā pamata, veido labas kaimiņattiecības un pakāpeniski panāk atbilstību ES dalības kritērijiem. Es atbalstu šos pasākumus un Turcijas pievienošanu ES ar nosacījumu, protams, ka dalības nosacījumi tiek izpildīti pilnībā. Šodien mani satrauc tas, ka pēdējā laikā pozitīvās ziņas par īstenojamajām reformām ir sākušas mazināties un Turcijā vēl joprojām ir nopietnas problēmas ar tiesību normu īstenošanu, īpaši tajās sadaļās, kuras varētu noteikt sieviešu tiesības, nediskrimināciju, vārda un ticības brīvību, neiecietības pieeju pret spīdzināšanu un pretkorupcijas pasākumus. Es aicinu Turciju turpināt un pastiprināt centienus, lai pilnībā atbilstu Kopenhāģenas kritērijiem un konsolidētu atbalstu vajadzīgajām reformām Turcijas sabiedrībā, nodrošinot vienlīdzību visiem cilvēkiem, neatkarīgi no dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka abu līgumslēdzēju pušu ES un Turcijas interesēs ir, lai paplašināšanās process turpinātos. Šis ir iemesls, kāpēc Turcijai jāpaātrina reformu process, lai izpildītu saistības, kuras tā ir uzņēmusies.

Ļaujiet man sniegt jums dažus piemērus šajā jautājumā. Tiesību akti par dzimumu līdztiesību ir saskaņoti, tomēr lielākas pūles ir nepieciešams, lai tos īstenotu, lai samazinātu atšķirības starp vīriešiem un sievietēm attiecībā uz viņu dalību darba tirgū, politikā un lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī attiecībā uz izglītības pieejamību. Panākumi ir gūti attiecībā uz vides aizsardzību, jo īpaši ar Kioto protokola parakstīšanu šajā

„laikmetā, kurā jāpielāgojas klimata pārmaiņām”. Tomēr daudz vēl ir jādara attiecībā uz ūdens kvalitāti, dabas aizsardzību un ĢMO (ģenētiski modificētiem organismiem).

Es atzinīgi vērtēju panākto progresu Turcijā, bet tajā pašā laikā es atbalstu prasību, lai Ankara pieliktu vairāk pūļu šajā reformu procesā, lai tā varētu pievienoties Eiropas klubam.

Bogusław Sonik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Viens no svarīgākajiem Kopenhāģenas kritērijiem, kurš neapšaubāmi ir jāievēro, lai nodrošinātu, ka kāda valsts kļūst par vienu no Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir cilvēktiesību ievērošana. Es vēlētos vērst uzmanību uz sieviešu tiesību bēdīgi slaveniem pārkāpumu gadījumiem.

Gandrīz katru dienu prese mūs informē par kārtējām sieviešu slepkavībām, kas ir zināmas kā „goda slepkavības”. Prese pašlaik pievērš uzmanību gadījumam, kad 16 gadus veco *Medine Memi* nežēlīgi nogalināja viņas tēvs un vectēvs. Ir šokējoši, ka viņi atņēma meitenei dzīvību, jo viņa bija runājusi ar zēniem, bet veids, kādā šī zvērība tika izdarīta, ir vēl šokējošāks. Sekcijas rezultāti liecina, ka *Medine*, kura tika apglabāta vīstū kūtī, vēl bija dzīva viņas apglabāšanas laikā un bija pie apziņas līdz pašām beigām. Mirstošās pusaudzes neiedomājamās ciešanas bija gandarījums par „negoda celšanu” ģimenei. Tas ir šausminoši, ka *Medine* gadījums nav atsevišķs incidents, bet gan plaši izplatīta un barbariska parādība. Meitene, baidoties par savu dzīvību, bija vairākas reizes ziņojusi policijai par savām bailēm — bet nesekmīgi, jo viņa katru reizi tika nosūtīta mājās.

Slepkavības, kas paaudzēm dziļi sakņojas turku tradīcijās, bieži tiek interpretētas labvēlīgi vīriešiem, kuri, kā tiek uzskatīts, rīkojas, lai nodzēstu viņu ģimenes goda apkaunojumu. Valsti, kurai vēl nav izdevies tikt galā ar šo problēmu, no Eiropas vēl joprojām atdala plata plaista, jo Eiropa stāv pamatvērtību sardzē. Šī atšķirība ir nopietns šķērslis kopīgas identitātes veidošanai.

Traian Ungureanu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es ceru, ka šā gada novērtējuma ziņojums rosinās Turciju uzlabot savas ārpolitikas koordināciju ar ES. Melnās jūras reģionam ir jābūt prioritārai jomai, kurā Turcija, kā ES galvenā partnere, palīdzēs sasniegt Eiropas mērķus, kas ir Melnās jūras reģiona sinerģijas daļa.

Turcijas dalība, lai garantētu ES energoapgādes drošību, ir tikpat svarīga. Pagājušā gadā man bija gandarījums par Turcijas dalību *Nabucco* projektā un starpvaldību vienošanās parakstīšanu. Tomēr es arī paudu dziļas bažas par Turcijas nodomu sadarboties ar Krieviju *South Stream* projektā. Līdz ar to es aicinu Turciju paust viennozīmīgu apņemšanos īstenot *Nabucco* projektu.

Es atzinīgi vērtēju referenta aicinājumu saskaņot Turcijas un ES enerģētikas politiku, it īpaši uzsākot pievienošanās sarunas par enerģētikas sadaļu un iekļaujot Turciju Eiropas Enerģētikas Kopienā.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti: sk. protokolu)

9.1. Fakultatīva un pagaidu apgrieztas maksāšanas sistēmas piemērošana attiecībā uz noteiktu preču un pakalpojumu piegādi ar paaugstinātu krāpšanas risku (Direktīvas 2006/112/EK grozīšana) (A7-0008/2010, David Casa) (balsošana)

9.2. Nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstība (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (balsošana)

- *Pēc balsošanas:*

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man nav problēmu ar balsošanas iekārtu. Es vienkārši gribu izteikt ierosinājumu. Dažiem deputātiem ir ieradums nenosaukt numuru balsojumam pēc saraksta. Tā kā mums tagad ir daudz balsojumu pēc saraksta, kā arī lieliski ekrāni, es gribētu ierosināt, ka jūs varētu uzņemt šo darbu.

Priekšsēdētājs. – Ļoti labi, paldies par jūsu laipnību. Es tā darīju, lai nodrošinātu jums visu informāciju, bet jūs to varat nolasīt, tāpēc es to nenosaukšu.

9.3. Administratīvā sadarbība nodokļu jomā (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (balsošana)

Sharon Bowles (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, viedoklis, ka Eiropas Parlaments tagad balsos par Komisijas priekšlikumu direktīvai par administratīvo sadarbību nodokļu jomā, neskar galīgo nostāju, kuru Parlaments ieņems attiecībā uz līguma 291. panta par Eiropas Savienības darbību īstenošanu un procedūru, kas pamatojas uz 1999. gada 28. jūnija Padomes Lēmumu 1999/468/EK, sekām, jo īpaši attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru vai nostāju, ka Parlaments varētu vēlēties uzņemt citos tiesību aktos deleģētos aktus.

9.4. Savstarpēja palīdzība prasījumu piedziņā saistībā ar nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (balsošana)

9.5. Nesenā zemestrīce Haiti (B7-0087/2010) (balsošana)

9.6. Stāvoklis Irānā (B7-0086/2010) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs balsojam par šo rezolūcijas projektu par Irānu, es tikai vēlētos informēt Palātu, ka ir bijis mēģinājums ielauzties Itālijas vēstniecībā Teherānā un līdzīgi incidenti ir notikuši arī pie citu dalībvalstu — Vācijas, Francijas, Lielbritānijas un Nīderlandes — vēstniecībām.

Priekšsēdētāja kungs, 24. punktā šis rezolūcijas projekts aicina Eiropas Savienības delegāciju izveidot Irānā; mana grupa negribētu pieņemt šo punktu, kas ir ticis izmantots citās Eiropas Parlamenta rezolūcijās, ka tas tiktu uzskatīts par samierināšanās signālu attiecībā uz šiem notikumiem. Tāpēc es lūgtu *Füle* kungu pateikt *Ashton* kundzei, ka apstākļi, kurus es tikko minēju, būtu jāpatur prātā, piemērojot šīs rezolūcijas mandātu. Es ceru, ka *Gahler* kungs gatavojas lūgt pievienot mutisku grozījumu rezolūcijas tekstam tā, lai Irānā varētu aizsargāt dalībvalstu diplomātiskās intereses.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas ir apspriests grupās. Es īsi nolasīšu tekstu angļu valodā:

„Pauž bažas par 9 februārī Teherānā ES valstu vēstniecību priekšā notikušo demonstrāciju raksturu, kuras organizēja *Basij* milicija, un aicina Irānas varas iestādes garantēt diplomātisko pārstāvniecību drošību.”

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

- Pēc balsošanas:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, rezolūcijas, kuru tikko pieņēma par Irānu, autoru vārdā es gribētu lūgt, lai Parlamenta dienesti iztulko šo tekstu persiešu valodā, lai Irānas režīms un iedzīvotāji var pilnībā izprast šodienas Eiropas Parlamenta skaidro vēstījumu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies par šo vērtīgo ieteikumu, ko mēs nosūtīsim attiecīgajam departamentam.

9.7. Stāvoklis Jemenā (B7-0021/2010) (balsošana)

9.8. Cilvēku tirdzniecība (balsošana)

9.9. Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām rezultāti (B7-0064/2010) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Jo Leinen, *S&D Grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc neapmierinošā klimata konferences nobeiguma Kopenhāģenā, Parlaments ar šo rezolūciju dara zināmu, ka klimata aizsardzībai nav alternatīvas un ka mums, virzoties uz nākamo konferenci Meksikā, ir drīzāk jāpalielina, nevis jāsamazina mūsu centieni šajā jomā.

Izteikšos īsi. 6. grozījums no Eiropas Parlamenta Progresīvās alianses sociālistu un demokrātu grupas bija paredzēts, lai īstenotu šo mērķi. Tomēr, kā tas ir maldinoši formulēts, mēs to noņemam. Tomēr mēs atbalstām 1. un 9. grozījumu no Liberāļu un demokrātu apvienības grupas Eiropai un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kas aicina ES darīt vairāk ceļā uz Meksikas konferenci. Klimata aizsardzība nedrīkst tikt pārtraukta. Lūdzu jūsu atbalstu.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, saistībā ar 21. grozījumu, kuru esmu iesniegusi, es vispirms vēlētos pateikties visiem kolēģiem deputātiem, kas man atbalstīja grozījumu iesniegšanā, kuri paredz principu, noteikt oglekļa nodokli uz ES robežām.

Es arī vēlētos vēlreiz pateikt, ka mēs nedrīkstam būt divkosīgi, kad runājam ar mūsu līdzpilsoņiem: vēlēšanu kampaņas laikā mēs nevaram teikt, ka Eiropa viņus aizsargās, ka tā aizsargās savus uzņēmumus un darbavietas, un pēc tam, kad esam ievēlēti, aizmirst šo apņemšanos. Es tikai vēlos atzīmēt, ka šis grozījums ļāva man veicināt diskusiju, tāpēc es vēlos to atsaukt un tādējādi ļaut debatēm norisināties Padomē.

Priekšsēdētājs. – Tādējādi grozījums ir atsaukts.

- Pirms balsošanas par 10. grozījumu:

Satu Hassi (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, Zaļo 10. grozījums nav pretrunā ar 1. grozījumu. 1. grozījums ir paaugstināt mūsu ambīciju līmeni virs 20. 10. grozījums — mūsu grozījums — ir par nosacījumu precizēšanu līdz mīnus 40. Tas ir papildus, nevis pretrunā ar 1. grozījumu, tāpēc par 10. grozījumu būtu jābalso.

Priekšsēdētājs. – Ierēdņi nepiekrīt jūsu viedoklim, bet es vēlētos lūgt attiecīgās komitejas priekšsēdētāja viedokli.

Jo Leinen, *S&D Grupas vārdā*. – (DE) Es esmu Hassi kundzes pusē. Tā ir jauna ideja, un mums par to vajadzētu balsot.

9.10. Labas pārvaldības veicināšana nodokļu lietās (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (balsošana)

9.11. Vīriešu un sievietes līdztiesība Eiropas Savienībā (2009) (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (balsošana)

9.12. Vašingtonas Konvencijas (CITES) dalībvalstu konferences pamatmērķi (balsošana)

- Pirms balsošanas par 12. grozījumu:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (IT) Mēs neesam balsojuši par sākotnējo tekstu.

Priekšsēdētājs. – Mēs apstiprinājam 7. grozījumu, un šis punkts izkrīt. Dažreiz prezidentūrai ir taisnība.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vai mēs nevarētu balsot vēlreiz, jo daži cilvēki domāja, ka viņi balso par sadaļu, uz kuru atsaucās cits kolēģis? Vai mēs esam šeit, lai balsotu, kā mēs tikām ievēlēti, lai to darītu, vai ne? Lūdzu likt to uz balsošanu vēlreiz, lai cilvēki varētu pieņemt pareizo lēmumu.

Priekšsēdētājs. – Mēs nevaram radīt precedentu, balsošanu nevar atkārtot. Jebkurā gadījumā, ir 130 balsu starpība. Tā nav maza atšķirība. Es nedomāju, ka būs iespējams apgāzt un mainīt balsošanas rezultātus.

9.13. Horvātijas 2009. gada progresa ziņojums (B7-0067/2010) (balsošana)

- Pirms balsošanas par 35. grozījumu:

Hannes Swoboda, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc šā jautājuma apspriešanas ar *Brantner* kundzi no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, es gribētu ieteikt balsot par labu pirmajai daļai un pret otro daļu, pretēji mūsu sastādītajam sarakstam.

9.14. Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2009. gada progresa ziņojums (B7-0065/2010) (balsošana)

- Pirms balsošanas par 18. grozījumu:

Ulrike Lunacek, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis grozījums attiecas uz to, ka valdība Skopjē ir iesniegusi pret diskrimināciju vērstu likumprojektu, svītrojot seksuālo orientāciju no visas paketes. Tas ir vienkārši nepieņemami, bet es nevēlos, nevienam dot iespēju balsot pret šo grozījumu par cilvēktiesībām, valsts nosaukuma problēmas dēļ ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, tāpēc es lūdzu mainīt „Maķedonijas valdība” uz „Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdība”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

- Pirms balsošanas par 4. grozījumu:

Zoran Thaler, autors. – Priekšsēdētāja kungs, par 4. grozījumu pretēji balsošanas priekšlikumam es ierosinu balsot pret sakarā ar līgumu ar Grieķijas kolēģiem.

9.15. 2009. gada progresa ziņojums par Turciju (B7-0068/2010) (balsojums)

- Pirms balsošanas par 13. grozījumu:

Ria Oomen-Ruijten, autors. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka 35. punkta 20. grozījums ir anulēts.

10. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos izteikt sirsnīgākos novēlējumus *van Nistelrooij* kungam saistībā ar viņa ziņojumu, ko es noteikti atbalstu.

Agrāk, izmantojot dažādas iniciatīvas un jautājumus, es interesējos par iespēju izmantot Eiropas Savienības fondus, lai nodrošinātu sociālos mājokļus trūcīgākajām un atstumtākajām sabiedrības kategorijām. Šīs kategorijas vietējās pašvaldības nosaka pēc ienākumu līmeņa, piemēram, lielākajās galvaspilsētās un lielos pilsētu rajonos.

Dzīvojamo telpu jautājums, īpaši sabiedrības neaizsargātākajiem slāņiem, daudzās Eiropas pilsētās ir kļuvis par patiesi kritisku problēmu. Tāpēc es uzskatu, ka *van Nistelrooij* kunga ziņojums ir solis pareizajā virzienā, bet es arī uzskatu, ka mums šis ceļš ir jāturpina, piešķirot vairāk līdzekļu to neatliekamo jautājumu risināšanai, kas saistīti ar sociālajiem mājokļiem.

Ziņojums: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir solis uz priekšu krāpniecības un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanas virzienā Eiropas mērogā. Neskatoties uz dalībvalstu vēlmi sadarboties nodokļu jomā, jūtami rezultāti nav sasniegti, un nodokļu samaksas pārkāpumu

skaitis Eiropas Savienībā saglabājas ļoti augstā līmenī un atstāj pārāk negatīvu ietekmi gan uz mūsu valstu ekonomikām, gan arī uz to iedzīvotājiem.

Es ļoti atzinīgi vērtēju ierosinātos jaunus uzlabojumus, kas, cerams, sniegs jūtamus rezultātus cīņā pret krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, īpaši direktīvas darbības jomas paplašināšanu attiecībā uz visiem nodokļiem, tostarp sociālās apdrošināšanas iemaksām, automatisku informācijas apmaiņu un uzlabotu sadarbību starp dalībvalstīm nodokļu jautājumos.

Ziņojums: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par *Domenici* kunga ziņojumu un norādīt, ka mēs šeit, Strasbūrā, esam snieguši tik spēcīgu atbalstu pasākumiem, kas uzlabos pārredzamību un informācijas apmaiņu, ka tas ļaus dalībvalstu nodokļu pārvaldībai kļūt efektīvākai. Žēl, ka bija nepieciešama ekonomiskā krīze, lai pamudinātu spert šo soli. Vārīga vieta ir t. s. nodokļu oāžu pastāvēšana dažādās salu valstīs, no kurām vairākas pat saņem atbalstu no ES fondiem. Tāpēc mūsu uzdevums ir risināt šo jautājumu un izmantot visus ES resursus. Atsevišķu dalībvalstu mēģinājumi slēgt divpusējus nolīgumus nav devuši jūtamus rezultātus, kā var secināt no fakta, ka 27 dalībvalstīm 2004. gadā tas izmaksāja 2,5 % no to IKP.

Ziņojums: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, lielāko ierobežojumu valdībai uzliek ārējā konkurence. Valsts var paaugstināt nodokļus tikai līdz noteiktam līmenim, pirms nauda nesāk aizplūst uz ārzemēm un ieņēmumi samazināties. Kā izteicies Miltons Frīdmens, konkurence starp valdībām to pakalpojumu sniegšanas un nodokļu likmju jomā ir tieši tikpat auglīga, cik konkurence starp uzņēmumiem un privātpersonām. Tāpēc ir tik apbēdinoši redzēt, ka Eiropas Savienība novirzās no kursa, kas veicina nodokļu saskaņošanu un augsto izmaksu eksportu no vienas valsts uz citu valsti.

No šīm nesenajām Komisijas iecelšanas uzklaušanās reizēm izrietēja viens motīvs — vēlēšanās, lai Eiropas Savienībai tiktu radīta speciāla ieņēmumu plūsma un nodokļu saskaņošanas pasākums. Tas izskaidro, kāpēc ES daļa pasaules IKP samazinās; kāpēc ir samazinājums no 36 % (pirms 20 gadiem) uz 25 % šodien, un mēs paredzam, ka 10 gadu laikā ES daļa pasaules IKP samazināsies līdz 15 %.

Labā ziņa ir tā, ka vēletājiem tas nepatīk. Līdzīgi Masačūsetsas iedzīvotājiem, arī Eiropas iedzīvotāji nevelas nodokļus bez pārstāvības, un es esmu pārliecināts, ka viņi balsos atbilstoši.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, vairums cilvēku, skatoties uz šo virsrakstu, sacīs, ka sadarbība ir saprātīga lieta. Kam varētu būt iebildumi pret sadarbību? Kamēr jūs nemēģināt saprast, kas bieži tiek domāts, kad cilvēki diskutē par sadarbību nodokļu jomā Eiropas Savienībā un ES līmenī.

Palūkojieties, piemēram, uz tādu drosmīgu valsti kā Kaimanu salas. Atšķirībā no zaļo un sociālistu sapņa — saglabāt jaunattīstības valstīs nabadzību, lai mēs varētu tām sūtīt savu atbalstu paredzēto naudu un mīkstināt baltās vidusšķiras vainu, — šī valsts faktiski pati saviem spēkiem ir mēģinājusi izrauties no nabadzības, nebūdam atkarīga no banāniem vai cukura, bet būdam atkarīga no tādiem augsta līmeņa pakalpojumiem kā finanšu pakalpojumi. Bet, kad Kaimanu salas mēģina to darīt, cilvēki visā ES, bet politiķi šeit, par to žēlojas. Šī valsts neizvairās no aplikšanas ar nodokļiem. Tā mēģina izvairīties no dubultas aplikšanas ar nodokļiem. Cilvēki no ES valstīm joprojām maksā nodokļus savās dalībvalstīs. Ir laiks apturēt šo imperiālismu.

Ziņojums: Theodor Dumitru Stoiljan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ja jums būtu jāuzskaita tās valstis, kurās dzīvo bagātākie pilsoņi un kurās ir augstākais IKP uz vienu cilvēku pasaulē, jūs pārsteigtu fakts, ka daudzas no tām ir ļoti mazas valstis. Pirmo desmit valstu skaitā pārsvarā ir pundurvalstis: Lihtenšteina, Luksemburga, Bruneja, Džersija utt.

Pirmā lielvalsts, kas ietilpst pasaules bagātāko valstu skaitā, ir ASV, jo tai unikālā kārtā izdodas pārvaldīt sevi kā štatu konfederāciju, nododot lielu likumdošanas un fiskālo autonomiju tās sastāvdaļām. Tāpēc bija tik traģiski dzirdēt jauno Eiropadomes priekšsēdētāju tikai vakar runājam par Eiropas ekonomikas pārvaldības nepieciešamību, reaģējot uz finansiālo krīzi Grieķijā. Tieši tad, kad valdība kļūst lielāka un attālāka, tā kļūst arī neefektīvāka, izšķērdīgāka un korumpētāka. Ja kolēģi to apšaubā, tad es iesaku viņiem palūkoties sev apkārt.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dramatiskā zemestrīce Haiti ir graujoši satricinājusi ne tikai šīs nelaimīgās valsts zemes virsmu, bet arī mūsu visu sirdsapziņu.

Ciešais atbalsts, ko starptautiskā sabiedrība ir demonstrējusi Haiti iedzīvotājiem, ir spilgts solidaritātes un cilvēcīguma piemērs. Eiropas Savienība nekavējoties reaģēja uz šo traģēdiju, uzņemoties tūlītējas un ilgtermiņa finansiālas saistības par kopējo summu vairāk nekā 300 miljonu euro. Šai summai var pieskaitīt arī vairāk nekā 92 miljonus euro, kurus jau ir apsolījušas atsevišķas dalībvalstis.

Runājot par šo tematu, es ar ļoti lielu lepnumu varu uzsvērt to operativitāti un efektivitāti, ar kādu Itālija sniedza palīdzību, tostarp lidmašīnu bāzes kuģa *Cavour* nosūtīšanu. Šis kuģis ne tikai ļāva izmantot visu savu moderno medicīnisko aprīkojumu, bet arī nogādāja 135 tonnas Pasaules Pārtikas programmas ietvaros piešķirtās palīdzības, un 77 tonnas palīdzības no Itālijas Sarkanā Krusta.

Pateicos jums, priekšsēdētāja kungs! Es vēlējos uzsvērt šo punktu.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 200 000 mirušu, 250 000 smagi ievainotu un 3 miljoni cilvēku, kurus tieši pārsteidza zemestrīce, papildus 2 miljoniem cilvēku, kuriem nepieciešama palīdzība ar pārtiku: tādas ir briesmīgās katastrofas, kas notika Haiti, sekas kopumā.

Eiropas Savienība ir devusi savu ieguldījumu un turpina to darīt. Tā ir galvenā starptautiskā donore. Man tomēr ir jāuzsver, ka augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos tūlīt nedevās uz turieni, lai koordinētu mūsu palīdzību. Mēs viņas rīcību vērtētu augstāk, ja viņa steigtos uz turieni, lai darītu savu darbu. Mums patīktu, ja viņa būtu Haiti un palīdzētu citiem.

Itālijas ārlietu ministrs *Frattini* kungs konkrēti ir ierosinājis, ka Haiti, kas ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, parāds būtu jānoraksta. Tagad es aicinu Parlamentu atbalstīt šo priekšlikumu, es aicinu Savienību to realizēt un līdz ar to aicinu visas kreditorvalstis atbalstīt Itālijas lūgumu norakstīt Haiti parādu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Varbūt tas ir par vēlu, bet mēs vismaz esam pieņēmuši rezolūciju par konkrētiem pasākumiem, lai palīdzētu Haiti. Svarīgi, ka šie pasākumi ir koncentrēti uz šīs briesmīgi iztukšotās salas atveseļošanas ilgtermiņā. Kā par cilvēktiesībām atbildīgās ACT-EU asamblejas priekšsēdētāja vietniece es uzskatu, ka ir svarīgi Eiropas palīdzību tieši Haiti koncentrēt uz veselības aprūpes un izglītības nodrošināšanu ilgtermiņā tūkstošiem bērnu, kas palikuši bez vecākiem. Mums ir arī jānovērš bērnu tirdzniecības risks. Tomēr mani uztrauc plašsaziņas līdzekļu šodienas ziņojumi, ka Haiti iedzīvotāji protestējot tāpēc, ka, neskatoties uz visām pūlēm, viņiem joprojām neesot jumta virs galvas vai pietiekami daudz pārtikas un ūdens. Es arī esmu dusmīga par to, ka augstā pārstāve ārlietās, baronese *Ashton*, neziedoja savu nedēļas nogali, lai tuvākajā laikā ierastos salā. Tas nav labs sākums uzlabotai ES ārpolitikai pēc Lisabonas līguma ratifikācijas.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti svarīgi, ka Eiropas Savienība kā pasaules lielākā ekonomika ir stabili iesaistīta palīdzības pasākumos Haiti katastrofas rajonā pēc zemestrīces. Ļoti reti var iepriekš prognozēt tādas zemestrīces kā šo. Tās notiek negaidīti. Tāpēc mums, globālās kopienas dalībniekiem, faktiski tiek prasīts izrādīt solidaritāti un to, cik lielā mērā mēs esam ieinteresēti līdzcilvēku dzīvēs.

Kā mēdz teikt: mēs esam tik stipri, cik stiprs ir mūsu vājākais posms. Tagad tiek novērtēta arī Eiropas Savienības solidaritāte. Mums ir jābūt stabili iesaistītiem, rūpējoties par mūsu vājāko posmu, mūsu līdzcilvēkiem Haiti, un jānodrošina, ka ES sniegtais atbalsts sasniedz galamērķi un ir efektīvs. Tas, cik atbalsts un centieni sagādāt naudu ir bijuši veiksmīgi, tiks vērtēts, ņemot vērā šos kritērijus.

Acīmredzot arī dalībvalstīm ir jāiesaistās šajos pasākumos, un tās arī to dara tādā pašā veidā kā daudzas kristiešu kopienas, izmantojot tiešus kontaktus zemākajā līmenī. Šādi mēs varam nodrošināt, ka atbalsts nonāk pie tiem cilvēkiem, kuriem tas ir nepieciešams.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, piektdien būs pagājis viens mēnesis kopš postošās zemestrīces Haiti. Tiek uzskatīts, ka 230 000 cilvēki ir gājuši bojā, bet 300 000 — ievainoti. Tas liek mums darīt visu iespējamo, lai tiem cilvēkiem, kas ir izdzīvojuši, tiktu sniegta palīdzība, lai viņi varētu atjaunot savas dzīves un savu valsti. Tāpēc es atbalstīju kopējās rezolūcijas izvirzīšanu, tomēr vēlos norādīt, ka iebilstu pret Eiropas civilās aizsardzības spēku koncepciju.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, diskutējot par šo rezolūciju, mēs vēlreiz pārliecinājamies, kā Parlamentā iedomātais tiek paaugstināts pār reālo un simboliskais — pār aktuālo. Visa šī saruna bija par

to, ka visi palīdzības pasākumi Haiti ir jākoordinē Eiropas Savienībai, un par nepieciešamību noteikt Eiropas civilās aizsardzības spēku principus. Baronese *Ashton* saņēma daudz kritikas par neierašanos Haiti, lai tur pārstāvētu Eiropu.

Tikmēr amerikāņi, protams, sniedz reālu palīdzību pašā ātrākajā veidā. Un kādu pateicību viņi par to saņem? Francijas ministrs viņus apsūdz valsts okupācijā. Vienkārši mēs redzam, kā Parlamentā vienmēr tiek uzskatīts, ka amerikāņim nav taisnība. Ja viņš iejaucas, viņš ir imperiālists. Ja viņš to nedara, viņš ir izolacionists.

Es mazliet novirzīšos un uzdošu jautājumu: vai Eiropas Savienībai nav neatliekamākas rūpes tuvāk pašu mājām, tā vietā, lai iesaistītos Karību jūras reģiona problēmu risināšanā? Grieķija atrodas uz finansiālā sabrukuma robežas. Mēs gatavojamies sankcionēt Grieķijas glābšanu no grūtībām, atklāti pārkāpjot līgumu 125. pantu. Kad mums ir jāsavēd kārtībā pašiem savas mājas, tā vietā mēs varbūt nodarbosimies ar morāles lasīšanu citiem.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Situācija cilvēktiesību jomā Irānā turpina pasliktināties, neraugoties uz Eiropas Parlamenta 22. oktobra rezolūciju par Irānu, kas, manuprāt, nav radījusi gaidīto morālo spiedienu. Īpaši šokējoša un nožēlojama, manuprāt, ir nepilngadīgo noziedznieku sodīšana ar nāvi, no tiem aptuveni 140 līdz šim ir sodīti ar nāvi Irānā. Viens nesens gadījums bija, piemēram, 17 gadus vecā *Mosleh Zamani* notiesāšana 2009. gada decembrī.

Diemžēl šķiet, ka aizliegums sodīt ar nāvi bērņus starptautiskajā arēnā nav politiska prioritāte. Irāna neuzņemas nekādu atbildību par šīs šausmīgās rīcības sekām, neraugoties uz to, ka Irānas Islāma Republika ir Konvencijas par bērna tiesībām un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām parakstītāja. Tāpēc es vēlos aicināt ES veikt konkrētus un apņēmīgi īstenotus pasākumus un pilnībā izmantot tās jaunās iespējas, ko piedāvā Lisabonas līgums.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos kaut ko sacīt, jo, kā iepriekš tika minēts, vakar Teherānā tika veikti uzbrukumi Itālijas un citu valstu vēstniecībām.

Tāpēc Parlamentam un Savienībai ir arī jāapsver iespēja izrādīt solidaritāti (ja iespējams — oficiāli) ar mūsu valsti un visām tām valstīm, kuras bija iesaistītas šajā uzbrukumā. Mums tomēr vajadzētu arī sūtīt skaidrus signālus, un tāpēc es izvirzu oficiālu prasību, lai Eiropa netiktu pārstāvēta Irānas Islāma Republikas gadadienas jubilejas svinībās, un šim ir jābūt skaidram signālam, ko mēs nosūtām Irānas varas iestādēm.

Es šo saku dienā, kas itāliešiem ir īpaša, jo šodien ir atceres diena. Tas ir iemesls, kāpēc es, līdzīgi kā daudzi itālieši, — tostarp, es ceru, arī jūs, priekšsēdētāja kungs, — nēsāju šo trīskrāsu rozeti par piemiņu daudziem tiem itāliešiem, kuri šajā dienā tika izdzīti no savām zemēm un bija spiesti tās pamest.

Ar šo atceres aktu es vēlos izrādīt mūsu solidaritāti ar tiem, kas cīnās par demokrātiju un brīvību Irānā. Tāpēc es aicinu mūsu varas iestādes nedoties uz Islāma Republikas gadadienas svinībām.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ir svarīgi, ka mēs ar savu balsojumu šodien esam skaidri deklarējuši, ka neatlaidīgi pieprasām, lai Irānas kodolprogramma tiktu pakļauta starptautiskai kontrolei, lai gan Irānas parlaments bloķē kodolieroču neizplatīšanas protokola ratifikāciju. ES Padomes prezidentvalstij ir jānodrošina, ka šis jautājums tiek iekļauts Drošības padomes nākamās sanāksmes darba kārtībā. Es atzinīgi vērtēju panākto vienprātību jautājumā par to, ka baronesei *Ashton* ir jāprotestē pret incidentu, kas notika Itālijas vēstniecībā, jo tas attiecas ne tikai uz Itāliju, bet visu Eiropas Savienību. Mūsu šodienas deklarācija arī parāda, ka Komisija, Padome un Parlaments runā vienā balsī. Es priecājos, ka mums ir vienprātība jautājumā par to, ka ir jāpanāk, lai tirdzniecības nolīgums ar Irānu būtu atkarīgs no drošības un cilvēktiesību saistībām.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, uzbrukumi Eiropas valstu vēstniecībām, īpaši Itālijas vēstniecībai, un draudi, kas tika izteikti Itālijas premjerministram, ir ļoti nopietns gadījums, kas pelnījis nosodījumu. Sistemātiska jebkādas opozīcijas apspiešana Irānā, šķiet, ir vēl nopietnāks signāls, un Irānas Islāma Republikas kodolprojekts — vēl jo vairāk.

Tas viss ir bijis iespējams daļēji nogaidošās un pārmērīgi tolerantās Rietumvalstu attieksmes dēļ. Tagad, kad arī prezidenta *Obama* izstieptā roka ir noraidīta, Rietumvalstīm nav citu variantu kā draudēt un nekavējoties ieviest tādu sankciju sistēmu, kas ir efektīvas un stingras, bet selektīvas, lai tās neietekmētu cilvēkus.

Es labi apzinos, ka Krievija un Ķīna ieblīst pret sankcijām, tomēr Eiropas Savienībai ir jācenšas, cik vien iespējams, lai pārliecinātu šīs lielvaras piekrist sankcijām, kas ir alternatīva armijas sūtīšanai.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir skaidri redzams, ka situācija Irānā ir sasniegusi kritisko punktu. Kopš prezidenta vēlēšanām tur ir notikušas demonstrācijas, kurās opozīcija tika ļoti rupji apspiesta, ir bijuši cilvēktiesību pārkāpumi, un turklāt tiek draudēts ar kodolieročiem, kas rada milzīgu apdraudējumu ne tikai Tuvajos Austrumos, galvenokārt Izraēlai, bet arī visai Eiropai.

Varētu rasties iespaids, ka mēs Eiropas Savienībā nespējam runāt ar Irānu. Varbūt tas ir kultūras atšķirību dēļ, jo šītu teoloģijai un Eiropas humanismam, pēcapgaismības laikmeta domāšanai, abām savā starpā ir diezgan daudz atšķirību. Ja tas ir tā, tad mums jāatrod jauns ceļš.

Jebkurā gadījumā mums jābūt pārliecinātiem un jāaizstāv Eiropas vērtības pat mūsu attiecībās ar irāņiem. Turklāt mums ir ļoti jāpapūlas, lai liktu Irānai saprast, kādi ir mūsu spēles noteikumi: demokrātija, cilvēktiesības un vārda brīvība. Ņemot vērā, ka mēs tagad esam nobalsojuši par šo rezolūciju, ir ļoti svarīgi to iztulkot arī persiešu un arābu valodā — galvenajās valodās, kurās runā Irānā, — lai visiem būtu saprotams, kāda veida režīmu un kādas pamatnostādnes Eiropas Savienība vēlas redzēt šajā reģionā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es parakstīju rezolūciju par Irānu, apzinoties, ka šī valsts ir viena no lielākajām pasaules un Eiropas problēmām un izaicinājumiem. Bet es neparakstīju grozījumus, kurus ierosināja daži mūsu kolēģi deputāti, kuri vēlējās Irānu uzskatīt par rietumvalstu ienaidnieku. Mums jāņem vērā šīs valsts ievērojamā kultūra un vēsture. Irānas pašreizējās varas iestādes varbūt noliedz šo ievērojamo vēsturi un kultūru. Irānas nākamās varas iestādes mums jāuzskata par partneriem. Mēs turpinām saņemt informāciju par turpmākiem tiesas spriedumu izpildes gadījumiem un lielāku nāvessodu skaitu. Mums nepieciešama fundamentāla cilvēciska solidaritāte ar tiem cilvēkiem, kas vēlas labāku Irānu, tādu Irānu, kas būtu Rietumu partneris, bet ne ienaidnieks.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos paziņot, ka no balsošanas par Irānas rezolūciju atturējos divu galveno iemeslu dēļ.

Pirmais iemesls ir specifisks. Rezolūcijā tiek pieņemts kā pats par sevi saprotams fakts, ka vēlēšanu rezultāti, kas atnesa uzvaru prezidentam *Ahmadinejad*, ir viltoti. Tomēr tas nekādā veidā nav pierādīts, un turklāt godājamais prezidents *Lula* nesēn paziņoja, ka viņš šīs pretenzijas uzskata par aplamām.

Otrs iemesls: Irānai pastāvīgi draud ASV un Izraēlas militārs iebrukums, un mēs to neņemam vērā. Es uzskatu, ka līdzsvarotai rezolūcijai par mieru reģionā nevajadzētu pieņemt tādu intonāciju, kas attaisno draudošu karu, pirms tas ir sācies.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es atbalstīju apspriežamo rezolūciju, jo es arī uzskatu, ka Eiropas Savienības pašreizējais tiesiskais regulējums par cilvēku tirdzniecību nav bijis pārāk efektīvs, un tas nav pietiekamā mērā īstenots. Mums ar šo jautājumu ir jānodarbojas atkal un atkal.

Tas ir nožēlojami, ka 16 dalībvalstu parlamenti, tostarp, jāatzīst, arī manas valsts parlaments, nav sapratuši cilvēku tirdzniecības problēmas nozīmi un tie nav uzskatījuši par nepieciešamu ratificēt un pieņemt Padomes 2005. gada konvenciju par cilvēku tirdzniecību. Es ceru, ka rezolūcija, ko šodien esam pieņēmuši, tiem dos signālu un atgādinās, cik svarīgi ir koncentrēties uz cilvēku tirdzniecības apkarošanu, kā arī izvairīties no turpmākiem upuriem.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es vēlos izmantot šo iespēju, lai uzslavētu *Edit Bauer* un *Simon Busuttil* darbu, kuri bija iesaistīti smagās sarunās par kompromisiem, dodot man iespēju balsot par šo ziņojumu, un es priecājos, ka pat sociālisti turēja savu vārdu. Ziņojums tagad arī atrisina jutīgās Eiropas Tautas partijas programmas problēmas, piemēram, par atbalstu tiem, kas sniedz palīdzību cilvēkiem uz robežas saistībā ar viņu izmantošanu tirdzniecībā, kā arī uzturēšanās atļauju piešķiršanas nosacījumu formulējumu, piekļūvi darba tirgum un ģimeņu atkalapvienošanu.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs dzīvojam 21. gadsimtā un uzskatām sevi par civilizētām valstīm, bet cilvēku tirdzniecības problēma paliek neatrisināta, un gluži pretēji — pieaug. Cilvēku tirdzniecības upuri pārsvarā ir sievietes un bērni, un sods, kas draud noziedzniekiem, nav pietiekami bargs, lai atturētu viņus no šāda veida darbībām. Eiropai izlēmīgi ir jāveic darbības, lai ierobežotu šo apkaunojošo procedūru. Tāpēc es parakstīju rezolūciju, kas aicina izstrādāt efektīvus rīkus cīņai pret šo parādību un labākai darbību koordinācijai starp dalībvalstīm un atbilstīgām Eiropas Savienības darbības struktūrām, cerībā panākt labvēlīgu ietekmi.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, cilvēku tirdzniecība vienmēr ir pret cilvēku vērsta rīcība. Mums Eiropā ir ļoti svarīgi beidzot uzsākt reālas darbības, lai pretdarbotos.

Es, protams, balsoju par šo rezolūciju, bet esmu satraukts, domājot par to, ko tā nozīmēs praksē. Vai, formulējot šādu rezolūciju, mēs nemēģinām nomierināt savu sirdsapziņu? Tas nedrīkstētu tā būt: mums jāveic konkrētas darbības.

Cilvēku tirdzniecība arī Eiropas Savienībā vēl arvien ir nopietna problēma. Mums ir jādara viss iespējamais, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību, kas galvenokārt ietekmē bērnus un sievietes. Šajā ziņā es ceru, ka Eiropas Savienība un arī dalībvalstis īstenos konkrētus pasākumus un sāks rīkoties. Kā jau minēju, cilvēku tirdzniecība vienmēr ir pret cilvēku vērsta rīcība, un cilvēka cieņa ir vērtība, ko nedrīkst pakļaut riskam. Mums kā eiropiešiem tā ir jāaizstāv vienmēr un visos apstākļos.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0064/2010

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sacīt, ka mēs būtu ļoti vēlējušies, lai Kopenhāgenā tiktu pieņemta stingrāka rezolūcija nekā tā, par kuru mēs nobalsojām šodien šeit. Tomēr mēs nobalsojām par šo rezolūciju, jo uzskatām, ka tā ir ļoti svarīga, lai Parlaments izteiktu savu lielo sarūgtinājumu par vienošanos, kas tika panākta Kopenhāgenā. Šī vienošanās nav saistoša, lai gan mums ir netieši paustas vai oficiāli apstiprinātas saistības šajā gadā panākt saistošu vienošanos. Tomēr problēma kļūst dziļāka, laiks aizrit, un mums ir jāuzņemas šīs oficiāli apstiprinātās saistības.

Tāpēc es vēlos aicināt Eiropas Savienību pārtraukt izmantot citus kā aizbildinājumu. Ir ļoti viegli atturēties no rīcības tikai tāpēc, ka citi neko nedara. Tomēr mēs esam ieņēmuši stingru nostāju, un mums ir uz to jābalstās. Šāda aizbildinājumu meklēšana ir bezatbildīga un neattaisnojama. Ir daudzas lietas, ko mēs varam darīt, lai saglabātu mūsu stingro stāju. Viens no šādiem pasākumiem varētu būt ES budžeta pārskatīšana, lai nodrošinātu mūsu pašu kapitālu cīņai pret klimata pārmaiņām. Tas līdz šim vēl nav izdarīts. Cits pasākums būtu papildu līdzekļu piešķiršana, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm, nevis noņemtu vai samazinātu esošo humāno palīdzību. Citādi mēs saskaramies ar cinisku mēģinājumu atrisināt klimata pārmaiņu problēmas, vienlaikus ļaujot izpausties citām problēmām, kas apdraud to izdzīvošanu, un ignorējot tās. Mēs nevaram atrisināt papildu problēmas bez papildu resursiem.

Tāpēc mums ir jāuzņemas saistības, un mēs vairs nevaram atļauties gaidīt ilgāk. Mēs Kopenhāgenā bijām ieņēmuši stingru nostāju. Centīsimies tagad dzīvot saskaņā ar to, jo šīs ir reālas problēmas un reāli cilvēki, un mums tagad ar tiem ir jānodarbojas. Tāpēc mēs šodien šeit uzņemamies šo atbildību.

Alajos Mészáros (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos par iespēju atbalstīt šo rezolūciju.

Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme sagādāja vilšanos daudzos aspektos. ES cieta neveiksmi īpaši attiecībā uz vienotas un efektīvas pieejas demonstrēšanu klimata pārmaiņu novēršanai, kā arī attiecībā uz tās vadošā politiskā stāvokļa nostiprināšanu šajā darba kārtībā. Tāpēc es uzskatu, ka šīs rezolūcijas pieņemšana ir ārkārtīgi svarīgs solis, lai demonstrētu nesalaužamu garu un ES kā vadošās pasaules varas apņēmību cīnīties pret klimata pārmaiņām. Mums ir jāpastiprina un jāveicina turpmāki pasākumi, kuru mērķis ir klimata pārmaiņu novēršana.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka, cīnoties pret klimata pārmaiņām, ir pilnīgi nepareizi koncentrēt uzmanību tikai uz CO₂ emisiju samazināšanu. Pirmkārt, daudzi cilvēki aizmirst, ka klimata pārmaiņu cēloņu pētījumi joprojām ir agrā attīstības stadijā, un, otrkārt, ir absolūti nepareizi un nezinātniski klimata pārmaiņas definēt kā parādību, kurai ir tikai viens cēlonis. Tas nozīmē, ka uzmanības koncentrēšana vienīgi uz CO₂ nepadarīs pasauli labāku.

Es uzskatu, ka svarīgāk ir uzmanību koncentrēt uz resursu taupīšanu. Fosilo kurināmo patēriņa samazināšana un plašāka atjaunojamo izejmateriālu un enerģijas izmantošana samazinās mūsu ietekmi uz apkārtējo vidi, palielinās efektivitāti un veidos labāku pasauli mūsu bērniem un mazbērniem. Efektīvāka un ilgtspējīgāka resursu izmantošana ir daudz vērtīgāka pieeja mums, mūsu sabiedrībai un apkārtējai videi nekā vienkārši CO₂ emisiju samazināšana, neatkarīgi no izmaksām.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā jau tika minēts, sarunas par klimatu Kopenhāgenā Eiropas Savienībai sagādāja vilšanos. Rezultāts bija ļoti tālu no ES nostājas un tās nostājas, kāda mums ir nepieciešama, lai aizsargātu klimatu. Vienīgais pozitīvais aspekts ir divpakāpju mērķa atzīšana, jo tas varētu novest pie nepieciešamajām samazināšanas saistībām.

Mums tagad vajadzētu pajautāt sev, ko mēs varam mācīties no sarunu neveiksmīgā iznākuma un kas mums būtu jādara tālāk. Svarīgs ir pārdomu periods un kritisks skats uz dažādiem tā ceļa posmiem, pa kuru mēs dodamies. Mums vajadzētu pajautāt sev, kā mēs varam panākt progresu kopīgi ar citām valstīm. Kā mēs varam nodrošināt, ka tad, kad tiekas ASV, Ķīna un Indija, lai vestu sarunas ar mērķi panākt kompromisu, pie galda atrodas arī ES? Kā mēs varam efektīvāk vest sarunas ar jaunattīstības valstīm un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm? Vai ir būtiski, ka šīs sarunas notiek ANO aizgādībā?

Visbeidzot, es vēlos sacīt, ka esmu ļoti gandarīta par to, ka man bija iespēja balsot par rezolūciju, jo tā, manuprāt, turpina uzsvērt Eiropas Savienības celmlaužu lomu. Mums tagad ir jāatbild uz šiem jautājumiem un jāturpina pašreizējais ceļš, gan no pašmāju, gan arī no starptautiskās perspektīvas.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Rezolūcijas projekts par rezultātiem, kas gūti Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē par klimata pārmaiņām, bija pamatīga darba augļi. To veica vairāku komiteju locekļi, un tas ir saistīts ar patiesas apkārtējās vides aizsardzības politikas ilgtermiņa stratēģiju saskaņā ar ES ekonomiskajiem mērķiem globalizētajā pasaulē. Tomēr es protestēju pret daudzajiem bezatbildīgajiem grozījumiem, kurus ierosināja sociālisti un zaļie, īpaši attiecībā uz mēģinājumiem palielināt saskaņotos ilgtermiņa mērķus attiecībā uz emisiju samazināšanu līdz 40 %, kodolieroču aizliegumu vai īslaicīgu Eiropas klimata pārmaiņu nodokli. Man arī nepatīk, kā klimata pārmaiņu nozīmi samazina ERC grupa, un es esmu dusmīga par Dānijas premjerministra absurdo kritiku tā vietā, lai pateiktos par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes rūpīgo sagatavošanu.

Albert Deß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā, manuprāt, nav dažu svarīgu datu. Pēdējā laikā parādās arvien vairāk klimata pētnieku — zinātnieku ziņojumu, kuros izmantoti falsificēti dati. Mums ir svarīgi šo jautājumu pārrunāt un paziņot savus viedokļus.

Lai izvairītos no pārpratumiem, es vēlos paskaidrot, ka daudzus gadus es esmu centies panākt fosilo kurināmo patēriņa, un līdz ar to mūsu ietekmes uz apkārtējo vidi, samazināšanu. Tomēr man nav saprotama tās bailu atmosfēras radīšana, kas tiek saistīta ar frāzi “klimata pārmaiņas”. Savā ilgajā politiķa karjerā šādus gadījumus esmu pieredzējis ļoti daudz. Cilvēki 20. gadsimta 80. gadu sākumā runāja, ka līdz 2000. gadam Vācijā vairs nebūšot neviena koka, tomēr šodien Vācija ir zaļāka, nekā tā ir bijusi jebkad agrāk. Ir tiesa, ka klimats mainās, bet tā tas ir bijis visas vēstures gaitā, un tā tas turpināsies arī nākotnē. Tāpēc es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, *Herman Van Rompuy* savā pirmajā preses konferencē pēc iecelšanas Eiropadomes priekšsēdētāja amatā minēja faktu, ka 2009. gads bija pirmais globālās pārvaldības gads, un viņš nepārprotami Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi gaidīja kā soli virzienā uz mūsu planētas ekonomisko globālo pārvaldību.

Žēl, ka daudzi cilvēki apkārtējās vides darba kārtību izmanto kā veidu citas darba kārtības sekmēšanai, proti, tādas darba kārtības sekmēšanai, kuras pašos pamatos ir likta vēlēšanās atņemt varu vēlētajiem valstu politiķiem un koncentrēt to starptautiskas tehnokrātijas rokās.

Nelaime ir ne tikai tā, ka mēs kļūstam mazāk demokrātiski: tā slēpjas apstākļi, ka mēs zaudējam vienprātību, kāda mūsu starpā varēja pastāvēt, lai sekmīgi risinātu apkārtējās vides problēmas. Kreisie vai labējie, konservatīvie vai sociālisti — mēs visi varam vienoties par to, ka vēlamies enerģijas piegādes veidu dažādību un ka nevēlamies, lai piesārņotāji tiktu ievadīti atmosfērā, bet tiek piemērots tikai viens politikas pasākumu kopums — tas, kurā ietilpst valstiskums un korporatīvisms. Būtībā tie paši politikas pasākumi, kas neizdevās politiskā un sabiedriskā ziņā, tagad tiek piemēroti apkārtējai videi. Apkārtējā vide kopumā ir pārāk svarīga joma, lai par to lemtu tikai kreisie.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, šeit, Parlamentā, klausoties šo diskusiju, nākas dzirdēt, ka daudzi kolēģi žēlojas par to, ka nesenažās diskusijās Kopenhāgenā ES netika uzklaušīta.

Varbūt mums vajadzētu apdomāt, kāpēc tas tā notika. Novērtēsim mūsu pašu izturēšanos šeit, Eiropas Parlamentā. Sākumā mums bija divas Eiropas Parlamenta ēkas. Mēs atnācām uz Strasbūru un turpinājām šo ēku apkurināt un apgaismot arī tad, kad mēs šeit neuzturējāmies, — tā ir liela liekulība. Palūkosimies uz izdevumu režīmu — to izdevumu režīmu, kas iedrošina EP deputātus ņemt taksometrus un automobiļus ar šoferiem. Bet, ja jūs mēģināt izmantot sabiedrisko transportu, jums nav tiesību pieprasīt izdevumu kompensāciju — arī tā ir liekulība. Paskatoties uz Parlamenta ēkām naktī, ir redzams, ka to gaismas ir ieslēgtas un tās ir labi apgaismotas. Palūkojieties uz kopējo lauksaimniecības politiku, ko daudzi EP deputāti šeit atbalsta, — tā ne tikai nodara kaitējumu jaunattīstības valstu ekonomikām, bet arī degradē apkārtējo vidi.

Tāpēc, pirms sprediķot pārējai pasaulei, sakārtosim vispirms paši savas mājas.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju 43. grozījumu, kas aicina visus pievērst uzmanību nesenajiem klimata skandāliem. Šie skandāli to seku nozīmē ir daudz nopietnāki, nekā Parlaments tam gribētu ticēt. Mums jāspēj uzticēties neatkarīgam zinātniskam pētījumam; pretējā gadījumā mums nebūs pamata, uz kā balstīt savas politikas veidošanu.

Esmu bijusi norūpējusies par klimata pārmaiņām visas manas 10 gadu karjeras laikā EP deputātes statusā. Esmu aktīvi meklējusi klimata politiku Eiropai, izmantojot emisiju tirdzniecības likumdošanu, kas būtu ne tikai pretencioza, bet arī racionāla, lai mēs nevarētu vienkārši pārvietot emisijas no vienas vietas uz citu vietu. Mūsu stratēģija tagad ir birokrātiska un neauglīga: mēs nerīkojamies kā celmlauži, un mums nevajadzētu turpināt iepriekšējo ceļu.

Sliktākais šajā visā ir tas, ka ES neseko līdzi jaunākajiem pētījumiem klimata jomā. Mēs esam piedāvājuši paniskus risinājumus, balstoties uz izkropļotu informāciju. Nepatiesie apgalvojumi Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ziņojumā ir tik nopietna problēma, ka mēs pieprasīsim *Rajendra Pachauri* atkāpšanos no IPCC vadītāja amata, un atkārtoti izvērtēsim, kas mums ir zināms par cilvēku darbību rezultātā izraisīto klimata pārmaiņu attīstību un cik efektīvas šai sakarā ir bijušas mūsu politiskās darbības.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta rezolūcija parāda, ka šajā jomā, tāpat kā daudzās citās, mūsu iestādei nav pilnīgi nekādu lēmumu pieņemšanas pilnvaru attiecībā uz dogmām, ar kurām mums tiek uzbrukts.

Tiešām, daudzi eksperti uzskata, ka bēdīgi slavenā hokeja nūjas formas eksponenciālā globālās sasilšanas līkne patiesībā ir grafisks safabricējums. Ledāji visur nekūst. Katrā ziņā, pretēji tam, ko ir paziņojusi IPCC, tie nekūst Himalajos. Netiek prognozēts, ka ūdens līmenis drīzumā varētu celties un pārklāt Bangladešu, gluži pretēji. Gangas delta paaugstinās aluviālu nogulšņu dēļ. Baltie lāči, kas it kā izzūdot, nekad nav bijuši tik auglīgi kā pašlaik. Karsto un auksto periodu maiņas mūsu vēsturē ir notikušas vairākas reizes, arī pavisam nesen, neatkarīgi no jebkādam cilvēku darbībām. Varbūt to izcelsme ir astronomiska un tās neizraisa aizdomās turētās siltumnīcefekta gāzes.

Kamēr šie jautājumi nav atbildēti, mēs varam tikai ticēt, ka šī ir grandioza ideoloģiska dogma, kas paredzēta pasaules valdības izveidošanas attaisnošanai.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos paskaidrot, kāpēc es balsoju par 12. grozījumu, skaidri paziņojot, ka *l'Italia dei Valori* ir pret kodolenerģijas ražošanu.

Diskusijās par šo sarežģīto tematu mēs jau nostājāmies opozīcijā vēlēšanu kampaņas laikā un iebildumus iekļāvām savā manifestā. Tagad mēs apņēmīgi cenšamies sasniegt šo mērķi, veicot nozīmīgu darbu, ko mēs apstiprinājam savā kongresā, kas nesen notika Itālijā. Mēs esam uzsākuši lielāko kampaņu, lai atbalstītu tautas referenduma rīkošanu pret Itālijas valdības likumu, kas atceļ balsu vairākumu, ko itālieši jau pauda tautas referenduma laikā.

Mēs to darām tāpēc, ka vēlamies "tīru" nākotni, kur tiek izmantota atjaunojamā enerģija, balstoties uz saules un vēja enerģiju. Kā jau teicu iepriekš, mēs to darām, pirmkārt, tāpēc, ka vēlamies, lai tiktu pausta Itālijas tautas griba, nevis niecīga vairākuma griba, kurš tagad sēž Itālijas parlamentā.

Ziņojums: **Leonardo Domenici (A7-0007/2010)**

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tajā pašā laikā, kad Masačūsetsas labās gribas cilvēki balsoja pret aplikšanu ar pārmērīgi lieliem nodokļiem un pārmērīgu valdību, mūsu pašu Komisijas kandidāti lielījās ar saviem plāniem saskaņot Eiropas Savienībā nodokļu sistēmu un izveidot Briselei atsevišķu ieņēmumu plūsmu. Kā lai izskaidro šo atšķirību starp divām Savienībām?

Šķiet, ka jums izskaidrojums jāmeklē divu politiku pamatā esošajā DNS. ASV tika izveidotas, kad tautas sacēlās pret attālo un autokrātisko valdību un pret augstajiem nodokļiem, turpretim Eiropas Savienība, protams, saskaņā ar tās dibināšanas līguma 1. pantu uzņemas saistības veidot arvien ciešāku savienību. Tādējādi tā pagriežas ar seju pret konkurenci, ārējo raksturlielni, kas ir valdības galvenais ierobežojums. Tāpēc mēs, rīkojoties saskaņā ar tās pamatā esošajām doktrīnām, tagad redzam šo neiecietību attiecībā uz nodokļu konkurences maskarādi kā uzbrukumu nodokļu oāzēm, kas patiesībā izrādās jurisdikcijas, kurās ir īstenota efektīvāka sistēma un saglabāts zemāks nodokļu līmenis. Realitāte ir tāda, ka nodokļu konkurence vai nodokļu oāze, ja vēlaties lietot šādu apzīmējumu, ir galvenais veids, kā valdību uzturēt nelielu, bet pilsoņus — augstsirdīgus un brīvus.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tagad būtu jāuzdod jautājums: kāpēc visa šī uzmanības koncentrēšana uz nodokļu problēmām, sadarbību nodokļu jomā un nodokļu pārvaldību?

Lai atrastu atbildi, jums jāpaskatās uz pierādījumiem daudzās dalībvalstīs. Mums ir valstis, kuras ir iekļuvušas lielos parādos. Manā valstī britu valdība bija tērējusi naudu, kuras tai nav, un tagad tai ir jāaizlāpa liels robs budžetā. Pat pirms finansiālās krīzes mums bija valstis, kuras neiekasēja pietiekami daudz nodokļu, lai finansētu sabiedriskos pakalpojumus, kas nepieciešami šo valstu pilsoņiem. Mēs arī tērējam nodokļu maksātāju naudu, lai palīdzētu neveiksmīgiem un slikti pārvaldītiem uzņēmumiem, kā arī slikti vadītām bankām.

Patiesi, ko mēs darīsim? Mums ir jāveicina risinājumu atrašana, pirmkārt, visām tām problēmām, kuras es minēju, bet mēs arī nekad nedrīkstam aizmirst, ka nodokļu konkurence ir ļoti laba lieta, jo tā mudina valdības mazāk izmantot mūsu naudu un saviem pilsoņiem efektīvāk sniegt pakalpojumus.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, šodien Parlaments nobalsoja par dokumentu, kas attiecas uz krāpšanos nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, bet mana grupa šo dokumentu neatbalstīja. Lai gan es pilnībā atbalstu daudzus ieteiktos pasākumus, lai apturētu krāpšanos nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, šis dokuments gāja daudz tālāk, un bija bažas par trim punktiem.

Pirmkārt, pasākumus pret tām personām, kuras veic krāpnieciskas darbības, nedrīkst izmantot kā slepenu ceļu tie, kas vēlas palielināt nodokļu saskaņošanu visā Eiropā tiem, kas savus nodokļus maksā godīgi. Parlaments ilgu laiku ir aizsargājis dalībvalstu tiesības pašām noteikt uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, un mums ir jāturpina to darīt.

Otrkārt, dokumentā ir ierosināts nodokļu jomās piemērot ES līmeņa nodevu. Mēs iebildām pret Parlamenta plāniem ieviest Eiropas mēroga nodokļus.

Trešais punkts attiecas uz informācijas apmaiņu. Jā, mums ir jāapmainās ar atsevišķu informāciju, bet mums ir vienmēr jādomā, cik daudz, ar kādu nolūku un kā labā, un mēs nedrīkstam uzskatīt, ka visi apstākļi ir identiski.

Ziņojums: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ir žēl, ka aizrautīgais vairākums Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā ļoti cenšas pārslēgt mūsu nostāju attiecībā uz komitejas gada ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā ar apsvērumiem un prasībām, kas ir neproduktīvas attiecībā uz sievietēm un kas cita starpā mazina to nodarbinātības iespējas.

Lai gan dažiem apsvērumiem, iespējams, ir cēli nolūki, neaizmirsīsim, ka pārāk liela aizsardzība sagrauj visu aizsardzību. Tomēr tiesības uz bezmaksas sociālo abortu, kas tiek pasniegts kā vienkārša dzimstības kontroles metode, manai grupai atkal ir bijis klupšanas akmens.

Mūsu grupa piekrīt piezīmei, ka sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības. Mēs arī uzskatām, ka jaunām meitenēm jo īpaši ir jābūt labāk informētām seksuālās un produktīvās veselības jomā. Tomēr, prasība tajā pašā teikumā nodrošināt "ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un bezmaksas abortiem" apstiprina, ka šā teksta autori nesaskata būtisku atšķirību starp šiem diviem pakalpojumiem un ierindo tos vienā kategorijā, ciktāl tas attiecas uz dzimstības kontroli. Mēs tam nepiekrītam.

Turklāt atbilstīgi subsidiaritātes principam tiesību akti medicīnisko abortu jomā ir dalībvalstu atbildība. Tāpēc Eiropas Savienībā mūsu pienākums nav iejaukties šajā jautājumā. Mēs esam paveikuši daudz, lai panāktu vienprātību ar ziņojuma autoru *Tarabella* kungu, un mēs to esam darījuši, lai cīnītos pret visu veidu diskrimināciju, kas vēl nav novērsta.

Man žēl, ka vairākums Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā — un diemžēl arī Parlamentā — ir mēģinājuši izraisīt politiskus un ideoloģiskus strīdus tā vietā, lai koncentrētos uz to, kas būtu jāizvirza kā galvenais mūsu darbību mērķis: censties sasniegt vienlīdzīgu attieksmi un iespējas vīriešiem un sievietēm. Man žēl, ka šo iemeslu dēļ mana grupa nav varējusi balsot par šo ziņojumu.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es arī balsoju pret šo ziņojumu. Es šādi balsoju, neskatoties uz to, ka atbalstu dzimumu līdztiesību. Tomēr es nevaru piekrist, ka aborti ziņojumā tiek uzskatīti par īpašā veidā izprastām tiesībām un, kā sacīja *Lulling* kundze, — dzimstības kontroles metodi. Manā valstī aborti šādi netiek saprasti. Esmu pārliecināts, ka tas, kā mēs attiecamies pret abortiem, ir mūsu pašu iekšējā lieta. Ir arī bīstami, ka ziņojums pārkāpj subsidiaritātes principu, un tādējādi izdara sliktu lietu.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, sievietes un vīriešu līdztiesība ir svarīga tēma. Šajā jautājumā jau daudz kas ir sasniegts, tomēr joprojām pastāv jomas, kurās pret sievietēm izturas sliktāk nekā pret vīriešiem. Mēs vēl aizvien pelnām mazāk, sievietes ir pakļautas lielākam nabadzības riskam, un sievietēm ir grūtāk attīstīt akadēmisko vai uzņēmēja karjeru. Parlamenta ziņojumā ir minētas šīs problēmas un uzsvērtā nepieciešamība ieviest konkrētus pasākumus, kas nodrošinātu vienlīdzīgu vīriešu un sieviešu līdzdalību darba tirgū un vienlīdzīgas iespējas iegūt izglītību.

Man žēl, ka nevarēju atbalstīt šo priekšlikumu. Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tajā ir iekļauti nosacījumi, kuru nolūks ir padarīt abortus Eiropas Savienībā plaši pieejamus. Pirmkārt, šie jautājumi ir no tās kategorijas, par kuriem lemj tikai dalībvalstis. Otrkārt, jautājums par nevēlamu grūtniecību ir milzīga problēma, tomēr mēs nevaram ieviest tiesību aktu, saskaņā ar kuru aborti tiks uzskatīti par bezmaksas kontracepcijas līdzekļiem. Es arī nevaru piekrist tam, ka aborti varētu atbrīvot cilvēkus no domāšanas par sekām un atbildības, kas saistīta ar seksuālu aktivitāti. Es uzskatu, ka cilvēka dzīvība ir pelnījusi lielāku cieņu.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs uzsākām darbības, kuru mērķis ir Savienībā palielināt sieviešu lomu.

Šajā rezolūcijā ir daudzi punkti, kuriem es, protams, piekristu, un man jāsaka, ka daudzi no tiem attiecas uz manu personisko politisko darbību, īpaši attiecībā uz piekļuvi darba tirgum un sieviešu aizsardzību no visu veidu vardarbības.

Tomēr man arī ir jānorāda, ka šī rezolūcija ir kļuvusi par putru, kurai prasmīgs pavārs ir mēģinājis pievienot vai drīzāk — ir pievienojis ļoti dažādas sastāvdaļas. Ļaujiet man paskaidrot vairāk. Tā runā par vardarbību, par aizsardzību pret vardarbību. Tam seko viena rindiņa par kontracepciju un grūtniecības pārtraukšanu, abortu — divām tēmām, kuras patiesībā ir ļoti atšķirīgas un kuras ir jāaplūko ļoti atšķirīgi. Piemēram, abortu gadījumā mums uzmanība un domas ir jākoncentrē uz dzīvības svētumu.

Šī izvēle nozīmē, ka es nevarēju balsot par šo rezolūciju, un man bija jāatturas. Es domāju, ka šī rūpīgi izstrādātā stratēģija, kas meklē veidus, kā panākt vienprātību starp politiķiem un plašsaziņas līdzekļiem, patiesībā nekalpo Eiropas sieviešu interesēm.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, pretstatā iepriekšējiem runātājiem es biju viens no tiem deputātiem (kopskaitā: 381 parlamenta deputāts, un tas 10 reizes pārsniedz deputātu skaitu mūsu sieviešu tiesību komitejā), kuri atbalstīja šā likumprojekta pieņemšanu. Vienlīdzīgas tiesības, vienlīdzīgas iespējas un dzimumu vienlīdzība noteikti ir visu mūsu interesēs. Vienlīdzīgas tiesības sievietēm un vīriešiem nav pašmērķis, bet priekšnoteikums Eiropas Savienības kopējo mērķu sasniegšanai un mūsu pašu potenciāla racionālai izmantošanai.

Fakts, ka mēs par to esam runājuši 40 gadus, noteikti sniedz priekšstatu par to, cik kompleksa un daudzpusīga šī tēma ir un kādā veidā integrēta politika ir nepieciešama šo jautājumu risināšanai. Un es ceru, ka šis nav tikai cits stratēģijas dokuments, un tāpēc es vēlos uzsvērt to, kas bija uzsvērts arī ziņojumā, — īstenošanas un uzraudzības nozīmi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arī es nebalsoju par pretrunīgo un nelīdzsvaroto *Tarabella* kunga ziņojumu par dzimumu līdztiesību, un man žēl, ka, izņemot Eiropas Tautas partijas EP deputātus, 381 deputāts nobalsoja par šo ziņojumu. Varbūt viņi to nebija izlasījuši. Vairākos priekšlikumos tas nonāk konfliktā ar dalībvalstu ekskluzīvajām pilnvarām, īpaši attiecībā uz to ģimeņu politikām un ētiski jutīgām jomām. Turklāt, vai viņi tiešām vēlas izveidot un finansēt savā ziņā jaunu iestādi, kas kontrolē vardarbību pret sievietēm Eiropas Savienībā? Vai viņi tiešām nezina, ka Savienībai ir līdzekļi, birojs un tiesību akti gan vīriešu, gan arī sieviešu cilvēktiesību ievērošanas kontrolei? Vai viņi tiešām uzskata, ka līdzās pašreizējai saistošajai visu Eiropas pilsoņu Pamattiesību hartai mums ir nepieciešama sieviešu tiesību harta? Šajā ziņojumā ir arī atsauce uz t. s. Barselonas mērķiem, lai gan tie ir pretrunā ekspertu ieteikumiem, jo jaunpiedzimušajiem un maziem bērniem šajā vecumā ir nepieciešama pilnvērtīga ģimenes aprūpe — funkcija, ko nevar nodot mazbērnu novietnēm, pamatojoties uz Barselonas ieteikumiem. Mazbērnu novietnes būtu jāizmanto vienīgi kā galējais līdzeklis. Ziņojuma ieteikumi var nebūt saistoši, tomēr cilvēku stulbums ir lipīgs, un tāpēc Parlamentam šādas lietas nevajadzētu atbalstīt. Šajā balsojumā atturējās tikai 75 deputāti, un es priecājos, ka 253 Tautas partijas deputāti balsoja pret šo ziņojumu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Romas līgumā par šo tēmu ir viens teikums. Tajā ir minēts, ka "vīrieši un sievietes par vienādu darbu saņem vienādu darba samaksu". Tagad tas izklausās diezgan tieši sacīts. Mēs visi domājam, ka saprotam, ko tas nozīmē.

Bet turpmākajās desmitgadēs Eiropas Tiesa ar tiesu aktīvisma procesa starpniecību ir pakāpeniski paplašinājusi šīs frāzes nozīmi ārpus visām jebkuram saprātīgam cilvēkam pieņemamām robežām. Pirmkārt, "vienādu samaksu" tā definēja vienlīdzīgu pensiju tiesību, vienlīdzīgu tiesību uz brīvdienām u. tml. izpratnē. Pēc tam tā "vienādu darbu" definēja kā vienādi vērtīgu darbu. Pēc kādiem kritērijiem darba devējam tas būtu jāvērtē? Vai tas ir jautājums par to, cik āreji smagi cilvēks strādā? Vai viņi ir ņēmuši vērā pretendentu ar atbilstīgu kvalifikāciju pieejamību? Turklāt dienvidrietumu vilcienu lietā Lielbritānijā šī frāze tika paplašināta uz viendzimuma laulību dzīvesbiedru tiesībām. Tagad mēs runājam par reprodūktīvajām tiesībām.

Ir arguments par labu visiem šiem apstākļiem. Jūs varat uzskatīt, ka valstij nevajadzētu regulēt līgumus starp darba devējiem un darbiniekiem, vai arī jūs varat uzskatīt, ka mums ir nepieciešami šādi tiesību akti. Bet neatkarīgi no tā, kuram viedoklim jūs piekrītat, šis noteikts ir arguments, kas jāņem vērā vēlētajiem pārstāvjiem, par kuriem mēs varam balsot "par" vai "pret". Būtu briesmīgi, ja šie nosacījumi mums tiktu piemēroti ar tiesas spriedumu. Tiesa ar misiju ir traucēklis, bet augstākā tiesa ar misiju ir tirānija.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mans uzvārds — *Skrzydlewska* — patiešām ir ļoti sarežģīts, bet es esmu pieradusi pie tā, ka daudzi cilvēki to nespēj pareizi izrunāt.

Šodienas balsojuma laikā mēs balsojam par ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2009. gadā Tomēr starp nosacījumiem attiecībā uz problēmām, kas saistītas ar sieviešu diskrimināciju un sarežģītāku situāciju darba tirgū, ir nosacījumi, kas aicina dalībvalstis veicināt universālu pieeju abortiem un pakalpojumiem, kas saistīti ar reprodūktīvo un seksuālo veselību. Es vēlos norādīt, ka jautājumi, kas saistīti ar abortiem, attiecas tikai uz to jomu, par kuru lēmumus pieņem atsevišķas dalībvalstis. Tāpēc galīgajā balsojumā es biju pret šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka, cīnoties par tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, mums nav jāpadara šīs tiesības atkarīgas no izvēlēm, kas saistītas ar seksuāliem jautājumiem.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti gandarīts, ka mēs, Kristīgie demokrāti no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti), nobalsojam pret šo briesmīgo ideoloģisko ziņojumu, ko izvirzīja sociālisti, komunisti, zaļie un jo īpaši liberāļi. Tas ir uzbrukums nedzimušo bērnu tiesībām uz dzīvi un uzbrukums subsidiaritātes principam. Jo īpaši mani šausmināja veids, kādā liberāļi ir kļuvuši par kreiso izsūtāmajiem zēniem un rīkojušies pretēji subsidiaritātes principam.

Šāda veida ziņojums diskreditēs mūsu reputāciju iedzīvotāju un kandidātvalstu starpā. Mums kaitējumu nodara arī daži ideoloģiskie elementi, kas progresa ziņojumos attiecas uz Horvātiju un Maķedoniju. Tas ir iemesls, kāpēc mums ir nepārprotami jāizskaidro cilvēkiem *acquis communautaire*, ko es pilnībā atbalstu, attiecībā uz ES pienākumiem un bīstamo ideoloģisko absurdu. Turpinot metaforu, ko iesāka mans kolēģis no Itālijas: mēs, protams, atbalstām šo putru, bet mēs esam pret to, ka tai tiek pievienots cianīds.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pastāstīt jums stāstu par divām Āfrikas valstīm. Kenija 1978. gadā aizliedza ziloņu medības, un šis lēmums sekoja pēc gandrīz pilnīgas ziloņu ganāmpulku iznīcināšanas Kenijā. Aptuveni tajā pašā laikā — 1979. gadā — Rodēzijā (toreiz vēl pastāvēja šāds nosaukums) ziloņi tika padarīti par to personu īpašumiem, pa kuru zemēm tie klejoja. Rezultātā strauji pieauga ziloņu skaits.

Mēs Parlamentā par ziloņiem nedomājam tā, kā to dara afrikāņi. Tie mūs neapdraud, tie nenomīda mūsu labību, tie nesagrauj mūsu ciematus un nekaitē cilvēku veselībai. Vienīgais veids, kā panākt, lai vietējie iedzīvotāji neveic šo saprotamo pasākumu — bīstamā traucēkļa likvidēšanu — ir motivēt viņus uzskatīt to par atjaunināmu resursu. To Dienvidrodēzija, tagadējā Zimbabve, protams, ir veiksmīgi darījusi. Apkārtējās vides politikai ir jāatzīst aristoteliešu pamatgudrība, ka par to, kas nevienam nepieder, neviens arī nerūpējas.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Es atbalstu Horvātijas dalību Eiropas Savienībā, taču tas nedrīkst notikt uz Slovēnijas nacionālo interešu rēķina. Es, protams, runāju par robežstrīdu starp Slovēniju un Horvātiju. Tā vairs nav tikai abstrakta koncepcija, tā ir problēma, kas ietekmē cilvēku dzīves.

Eiropas Parlaments šeit, Strasbūrā, ir aicinājis Slovēnijas parlamentu pēc iespējas ātrāk ratificēt nolīgumu par šķērējoties. Tā, protams, ir iejaukšanās Slovēnijas parlamenta kompetencē. Otrkārt, es vēlētos zināt, vai kāds sev ir uzdevis jautājumu — kāpēc Slovēnija šo nolīgumu vēl nav ratificējusi? Es par šo tēmu varu teikt,

ka 2007. gada augustā visas parlamentārās grupas sacīja, ka jebkuram risinājumam ir jābūt saskaņā ar vienlīdzības principu.

Es arī, protams, vēlos zināt, kāpēc vispār kādam ir iebildumi pret šo principu. Un tomēr šis princips nolīgumā par šķīrējtiesu nav nostiprināts. Tāpēc es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu, jo tas neatspoguļo šo principu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es šodien jutos gandarīta, ka varēju atbalstīt ziņojumu par Horvātijas panākto progresu, gatavojoties iestāties Eiropas Savienībā. Starp Čehijas un Horvātijas pilsoņiem pastāv senas saites, katru gadu mūsu valsti apmeklē desmitiem tūkstoši ģimeņu, kurām šeit dzīvo draugi. Tāpēc šis mums ir lielisks ziņojums, jo tas apstiprina, ka Horvātija nākamajā gadā būs gatava dalībai Savienībā. Es ticu, ka pievienošanās nolīguma ratifikācijas procesu nepārtrauks nekāda veida iekšējais politikānisms 27 dalībvalstu starpā, kas atbalstīja Lisabonas līgumu, un es arī ticu, ka Slovēnijas un Horvātijas parlamenti saviem robežstrīdiem atradīs taisnīgu risinājumu.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es arī izteikšos ļoti īsi. Šis ir vēl viens labs ziņojums par Balkānu reģionu un Maķedoniju, kas arī veiksmīgi virzās uz priekšu ceļā uz to politisko kritēriju izpildi, kas ir priekšnosacījums iestāšanās sarunu sākšanai, kā arī bezvīzu režīmam ar ES. Šajā jomā ir palīdzējušas nesenās vēlēšanas. Tās ir skaidri parādījušas, ka šis valsts pilsoņi vēlas ievērot starptautiski pieņemtus standartus un mierīgu līdzāspastāvēšanu. Es arī ticu, ka demokrātiskajām iestādēm izdosies pastiprināt sarunas ar Grieķiju par miermīlīgiem risinājumiem problemātiskajās jomās.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es atkal izteikšos ļoti īsi. Es vēlos sacīt, ka mēs esam pieņēmuši ļoti atklātu ziņojumu par to, kā Turcija var atbildīgi grozīt savus tiesību aktus saskaņā ar ES modeli, un arī attiecībā uz faktu, ka politiskie kritēriji cilvēktiesību jomā, īpaši saistībā ar sieviešu un reliģisko minoritāšu tiesībām, vēl nav izpildīti, jo Kipras jautājums paliek atklāts. Neskatoties uz to, EP deputātu vairākums pirms dažiem gadiem atbalstīja iestāšanās sarunu sākšanu. Es priecājos par to, ka Turcija virzās uz demokrātiju Eiropu, bet es vēlreiz vēlos sacīt, ka labākais risinājums ekonomiskām attiecībām būtu privilīģētu partnerattiecību izveidošana, nevis apsoltājums uzņemt Turciju ar tās 70 miljoniem iedzīvotāju Eiropas Savienībā. Tas būtu godīgāk arī no tāda viedokļa, ka pievienošanās nolīgums, kā es baidos, nākamajā referendumā tik un tā netiks apstiprināts.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, esmu gandarīts, ka Parlaments ar lielu un nepārprotamu vairākumu ir noraidījis sociālistu un zaļo mēģinājumu kā mērķi noteikt pilnu Turcijas līdzdalību Eiropas Savienībā. Procesam ir jāpaliek atklātam, un, izsakoties vēl skaidrāk, — tas būtu nekavējoties jānovirza piemērota speciāla statusa vai privilīģētu partnerattiecību virzienā.

Turcija nav Eiropas valsts, tomēr tā ir mūsu svarīgākais partneris pie Eiropas robežām. Tāpēc mēs vēlamies ciešu sadarbību, bet, atbildot *Kreissl-Dörfler* kungam, kurš agrāk izvirzīja šo jautājumu, Turcijai nekļūstot par Eiropas iestāžu dalībnieci un bez pilnas pārvietošanās brīvības. Tomēr mēs vēlamies ciešu ekonomisko un politisko sadarbību. Tā ir ļoti precīza koncepcija, un es ticu, ka pastāv iespēja to īstenot, jo Turcijas un Eiropas Savienības iedzīvotāju vairākums neatbalsta pilnu līdzdalību. Tāpēc būtu saprātīgāk vairs netērēt savus spēkus, bet tā vietā koncentrēt uzmanību vienīgi uz partnerības mērķi.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Katrai valstij, kas cenšas pievienoties Eiropas Savienībai, ir ne tikai formāli jāizpilda minimālās prasības demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas jomā, bet arī iekšēji jāpiekrīt tām.

Saskaņā ar 2009. gada progresa ziņojumu Turcijai vēl ir jāveic garš ceļš. Tai ir jāapņemas veikt reformas, uzturēt labas kaimiņattiecības un panākt pakāpenisku progresu ES standartu un vērtību virzienā, bet šis ir ceturtais gads, kad tai nav izdevies īstenot nosacījumus, kas izriet no asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Turciju.

Manuprāt, ir nepieņemami apsvērt tādas valsts līdzdalības iespēju Eiropas Savienībā, kurā tiek pārkāptas sieviešu tiesības un netiek ievērota reliģisko uzskatu, domas un vārda brīvība, kurā tiek pieļauta spīdzināšana, diskriminācija un korupcija un kurā armija turpina iejaukties politiskajos procesos un ārpolitikā. Lai nodrošinātu plurālistiskāku demokrātiju, ir arī jāveic vēlēšanu sistēmas reforma, samazinot 10 % sliekšni.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Casa kunga ziņojums par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz rēķinu izrakstīšanas noteikumiem tika pieņemts ar ļoti lielu deputātu balsu vairākumu; to atbalstīju arī es. Saskaņā ar šo sistēmu PVN rēķinu izrakstīšanas noteikumi tiks vienkāršoti, pateicoties lielākai Eiropas prasību saskaņošanai un plaši izplatītai elektronisko rēķinu izmantošanai. Tāpēc šis direktīvas stāšanās spēkā ļaus samazināt administratīvos slogus, kas nomāc uzņēmumus, un palielināt pūles cīņai pret krāpniecību PVN jomā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šis priekšlikums attiecas uz pašnovērtēšanas sistēmas izveidi saistībā ar noteiktu preču vai pakalpojumu piegādi vai sniegšanu ar paaugstinātu krāpniecības risku, veicot izlases veida pārbaudes. Saskaņā ar Eiropas Komisijas sniegto informāciju, tas ir nepieciešams, jo vēl aizvien ir daudz krāpšanas gadījumu PVN jomā, un Komisijai ir arī informācija par iespējamiem krāpšanas gadījumiem, kas saistīti ar siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju licenču tirdzniecību.

Balstoties uz šo informāciju, Parlamenta ziņojumā tiek ierosināts, ka tām dalībvalstīm, kas balso par šo sistēmu, ir jāatbalsta arī siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma.

Mēs uzskatām, ka priekšlikuma eksperimentālajam raksturam ir savas priekšrocības, tāpēc mēs atbalstām Parlamenta veiktos grozījumus, īpaši priekšlikumu par ziņojumu, kas novērtē "pasākuma kopējo efektivitāti un lietderīgumu un minētā pasākuma izmaksu un ieguvumu attiecību, lai atkārtoti izvērtētu to, vai pasākuma piemērošanas jomas paplašināšana ir pamatota".

Ian Hudgton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Ziņojumā ir aplūkoti svarīgi jautājumi, kas attiecas uz krāpšanas gadījumiem, tostarp siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju jomā. Komisijai ir jāziņo par apgrieztās maksāšanas mehānisma efektivitāti, lai noskaidrotu, vai šis mehānisms būtu piemērojams kaut kur citur.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Direktīvas 2006/112/EK pieņemšana bija svarīgs solis cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Neskatoties uz visām šīs direktīvas labajām īpašībām, tā tomēr nebija pietiekami efektīva, lai uzsāktu nopietnu cīņu pret tā saucamo karuseļveida krāpniecību PVN jomā. Šā veida krāpniecība nodokļu jomā dalībvalstīs rada ievērojamu daļu no kopējiem nodokļu ieņēmumu zaudējumiem, un tā ir viena no izplatītākajām metodēm. Šajā ekonomiskās krīzes laikā, kad cīņā pret krāpniecību nodokļu jomā vēl jo svarīgāk ir pievērst nopietnu uzmanību ieņēmumu zaudējumiem, mums ir jācenšas, cik vien iespējams, lai to apkarotu, jo tas būtiski ietekmēs ne tikai mūsu atbildi uz pašreizējo starptautisko krīzi, bet arī iespēju realizēt atbilstīgu sociālo politiku.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es biju viens no pirmajiem, kurš atbalstīja ideju, kas ir Eiropas Komisijas priekšlikuma pamatā.

Mēs Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejā Komisijas dokumentu esam analizējuši un mazliet uzlabojuši. Es piekritu referentam, īpaši attiecībā uz skaidrojumiem, kas saistīti ar apgrieztās maksāšanas mehānisma brīvprātīgu piemērošanu un ziņošanas pienākumiem. Faktiski, dalībvalstīm vajadzētu dot iespēju izvēlēties — vai nu ziņot par katru darījumu atsevišķi, vai arī, pamatojoties uz vispārēju darījumu.

Iztirzātais priekšlikums stiprina ETS kvotu drošību pret krāpniekiem, vienlaikus samazinot administratīvo slogu godīgiem uzņēmējiem.

Visbeidzot, es uzskatu, ka Parlamentam ir jābūt pilnībā informētam par šīs apgrieztās maksāšanas mehānisma pagaidu īstenošanas iznākumu.

Bart Staes (Verts/ALE), *rakstiski*. – (NL) Es par Casa kunga ziņojumu balsoju ar lielu pārliecību. Es kā pirmais Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja vietnieks un 2008. gada septembrī pieņemtā ziņojuma par krāpniecību PVN jomā referents esmu vairākkārt uzsvēris krāpniecības PVN jomā efektīvas apkarošanas nozīmi, jo tā ir galvenā problēma saistībā ar dalībvalstu ieņēmumiem un iekšējā tirgus pareizu darbību. Plaši izplatīta un īpaši nopietna šīs krāpniecības forma ir pazīstama kā karuseļveida krāpniecība PVN jomā. Tiek lēsts, ka kopējā neiekasēto ieņēmumu summa ir starp 20–100 miljardiem euro gadā. Tā ir milzīga summa, kurai šajos ekonomiskās krīzes laikos noteikti varētu atrast vērtīgu izmantojumu.

Noziedznieki, kas veic darbības šajā jomā, izceļas ar īpašu atjautību. Nesen atklājās, ka viņi savas noziedzīgās darbības izvērš arī emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) ietvaros. Emisijas tiesību nodošanas gadījumi starp nodokļu maksātājiem ETS ietvaros, ko realizē pilnībā elektroniski, tiek uzskatīti par pakalpojumiem, un tie ir apliekami ar nodokli tajā valstī, kurā ir reģistrēts saņēmējs. Tirgotāji oglekļa emisijas kvotas iepērk no piegādātājiem citās dalībvalstīs, kas netiek aplikti ar PVN, un pēc tam pārdod šīs kvotas uzņēmumiem

viņu pašu dalībvalstī par cenu, kurā iekļauts PVN. Pēc tam valsts kasei no pazudušajiem tirgotājiem PVN vairs neizdodas iekasēt. Ir ļoti svarīgi, lai mēs pret šāda veida noziegumu enerģiski cīnītos.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Es atzinīgi vērtēju apgrieztās PVN maksāšanas sistēmas piemērošanu. Tomēr es tajā saskatu kļūdu. Piemēram, subjekts A kaut ko pārdod subjektam B. Subjekts B to pārdod subjektam C. Subjekts C to pārdod galapatērētājam vai PVN nemaksātājam. Tikmēr subjekts A nesamaksā PVN, jo viņš nav gala pārdevējs. PVN samaksā vienīgi subjekts C, kurš gatavo produkciju pārdod patērētājam. Pamatproblēma slēpjas apstākļi, ka subjekts B netiek aplikts ar nodokli vispār, lai gan viņa uzņēmējdarbības pamatideja ir lēti pirkt un dārgi pārdot. Tāpēc es ierosinu, ka subjektam B par cenu starpību valsts kasē vajadzētu samaksāt PVN. Šai shēmai ir daudz pozitīvu īpašību, ar vienu izņēmumu: neviens nepieteiksies valsts kasē, lai saņemtu PVN atmaksu, bet, ja subjekts C ir krāpnieks, tad viņš kā gala pārdevējs pievienotās vērtības nodokli vienkārši nesamaksās. Citiem vārdiem, piemērojot apgriezto PVN maksāšanas sistēmu, negatīva bilance neizveidosies, jo neviens nepieteiksies PVN atmaksas saņemšanai, un es uzskatu, ka šo shēmu būs ļoti viegli pārvaldīt, jo valstu nodokļu inspekcijām būs ļoti viegli atklāt atšķirības preču cenās. Ja es kļūdos, es būtu ļoti pateicīgs, ja saņemtu rakstisku atbildi par manis ierosinātās shēmas piemērotību vai neatbilstību.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Šī rezolūcija ir paredzēta Padomes PVN Direktīvas 2006/112/EK grozīšanai, lai ļautu uz noteiktu laiku piemērot apgrieztās maksāšanas mehānismu un tādējādi apkarotu krāpniecību, kas saistīta ar emisiju sertifikātu tirdzniecību un darījumiem ar noteiktām precēm ar paaugstinātu krāpšanas risku. Krāpšana nodokļu jomā ir svarīga problēma saistībā ar vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, un tā apdraud dalībvalstu nodokļu ieņēmumus. Tāpēc vairākas no tām ir izteikušas lūgumu ļaut apkarot krāpnieciskos mehānismus, izmantojot apgrieztās maksāšanas mehānismu, kas būtu vērsti pret noteiktiem sektoriem ar paaugstinātu krāpšanas risku un noteiktām precēm. Izplatītākā krāpniecības forma ir, kad piegādātājs, kas reģistrēts kā PVN maksātājs, izraksta rēķinu par preču piegādēm un pazūd, nesamaksājot PVN, ko viņam ir pienākums samaksāt, tajā pašā laikā pircējiem (kas arī ir reģistrēti kā PVN maksātāji) atstājot derīgus rēķinus, kas ļauj no viņiem atskaitīt PVN. Tāpēc valsts Finanšu ministrija neiekasē PVN, kas pienācās par attiecīgajām precēm, un tai nākamajam uzņēmējam PVN ķēdē ir jāmaksā kompensācija par PVN, ko tas ir samaksājis. Līdz ar to dalībvalstis zaudē divreiz. Tas ir iemesls, kāpēc es balsoju par šo normatīvo rezolūciju.

Ziņojums: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Mūsu sabiedrības uzmanības centrā ir jābūt jautājumam, kas saistīts ar iedzīvotāju, īpaši to neaizsargāto cilvēku nodrošināšanu ar mājokļiem, kuri nāk no kopienām, kas saskaras ar galēju nabadzību un nelabvēlīgiem apstākļiem. Finansiālais atbalsts no struktūrfondiem var ievērojami palīdzēt valstu iestāžu centieniem atrisināt šo problēmu. Gan Eiropas Parlaments, gan arī Padome vairākas reizes Eiropas Komisijai ir lūgušas veikt darbības šo kopienu iekļaušanas veicināšanai. Šodienas balsojuma rezultātā mēs esam ieguvuši jaunu, grozītu regulu, kas visām 27 dalībvalstīm ļaus izmantot naudu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), lai atjaunotu vai aizstātu mājokļus nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienās, tādējādi atbalstot neaizsargātākās sabiedrības grupas.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es vēlos pievērst uzmanību, ka ziņojumā nav sniegts vispārīgs priekšstats par to, kas būs atbalsta pasākumu saņēmēji, ja šādi pasākumi tiks ieviesti: ir sniegta atsauce uz “nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu” koncepciju, bet šā izteiciena būtība, kas tikai socioloģiskā nozīmē var izteikt daudzas dažādas lietas, nav precizēta. Vienīgās norādes, kas katrā ziņā ir jau iekļautas Komisijas priekšlikumā, attiecas uz romiem. Ziņojumā izteiktā prasība, ka norāde uz romiem nedrīkst kavēt pasākumus, lai palīdzētu citām nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, nesniedz garantiju, ka citi cilvēki, kas ir “nelabvēlīgos apstākļos”, īpaši smagas ekonomiskas, ar darba vai ģimenes apstākļiem saistītas situācijas dēļ, var saņemt palīdzību no tās ERAF daļas, kas novirzīta mājokļu politikai. Visbeidzot, saskaņā ar Parlamentam iesniegto ziņojumu pilnvarām noteikt piemērojamos kritērijus, lai noteiktu, kuru ERAF daļu var piešķirt palīdzībai nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, ir jābūt Eiropas Komisijas rīcībā: šis nosacījums, šķiet, Komisijai vienai pašai sniedz plašas diskrecionārās pilnvaras pieņemt lēmumus attiecībā uz iepriekšminētajiem kritērijiem; kritērijiem, no kuriem faktiski ir atkarīgs pasākuma apjoms un vērtiens, tajā laikā, kad Parlamentam nav pārredzamu iespēju rīkoties un paust savus uzskatus. Gaidot turpmāku informāciju no Parlamenta par šo ziņojumu, un tā kā šis ir pirmais lasījums, es atturēšos no balsošanas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo pamatnolīgumu, jo sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju ir īpaši svarīga, lai stiprinātu Eiropas Savienības stabilitāti un tās darba efektivitāti. Saskaņā ar šo nolīgumu tūlīt pēc likumdošanas iniciatīvas pieprasījuma iesniegšanas Eiropas Parlamentam Eiropas Komisijai mēneša laikā ir jāsniedz atbilde un gada laikā ir jāsaņem atbilstīga Eiropas Savienības tiesību aktu daļa. Ja Eiropas Savienība atsakās sagatavot pieprasīto aktu, tai savs lēmums ir detalizēti

jāpamato. Līdz šim vienīgi Eiropas Komisijai bija tiesības ierosināt Eiropas Savienības tiesību aktus, bet Lisabonas līgumā ir paredzēts, ka tiesības izstrādāt Eiropas Savienības tiesību aktus ir Eiropas Parlamenta vairākumam. Parlaments un Komisija visu no pilsoņu ierosinājumiem izrietošo likumdošanas iniciatīvu pieprasījumu agrīnajā fāzē cieši sadarbosies. Eiropas Parlamenta eksperti tiks iesaistīti diskusijās arī starptautisku līgumu parakstīšanas laikā. Nolīgumā Parlamentam tiks piešķirtas tiesības novērotāja statusā piedalīties atsevišķās Eiropas Savienības starptautiskās sarunās, kā arī tiesības iegūt papildinformāciju par starptautiskiem līgumiem.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Esmu gandarīts, ka varu balsot par šo grozījumu Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) regulā, lai paplašinātu pasākumu darbības sfēru mājokļu sektorā un tādējādi palīdzētu nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām visās dalībvalstīs. Līdz šim laikam pasākumus mājokļu sektorā varēja realizēt vienīgi pilsētu attīstības projektu ietvaros, kas attiecās uz mājokļu atjaunošanu. Manuprāt, šis kritērijs ir nepamatots un diskriminējošs, ņemot vērā, ka vairums šo ģimeņu dzīvo patversmēs lauku reģionos, kā tas ir Portugālē. Šie ir cilvēki, kuriem palīdzība nepieciešama visvairāk, un viņiem nedrīkst liegt atbalstu atrašanās vietas dēļ. Es atzinīgi vērtēju Parlamenta sagatavoto grozījumu, kurā tiek atbalstīta teritoriālā vienotība.

Turklāt, atšķirībā no Eiropas Komisijas sākotnējā priekšlikuma, kas ierobežoja tā īstenošanu jaunajās dalībvalstīs, šie jaunie noteikumi paplašina īstenošanas ietvarus uz visām dalībvalstīm, tādējādi izvairoties no bezjēdzīgas nelabvēlīgos apstākļos esošo Eiropas ģimeņu diskriminācijas. Šī ir globāla problēma, un tā ietekmē tūkstošiem ģimeņu visā Eiropā! Portugālē ekonomiskās krīzes dēļ, ko tā piedzīvo, un daudzu ģimeņu galējas nabadzības dēļ šī situācija ir īpaši smaga.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas paplašina tiesības realizēt mājokļu atbalsta pasākumus nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienās, izmantojot Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalstu. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem šo ES finansējumu varēs saņemt visas dalībvalstis, lai uzlabotu nelabvēlīgos apstākļos esošo mājāsaimniecību apstākļus. Iepriekš šis finansējums nebija pieejams tām dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada. Dzīvojamā fonda fiziskā degradācija liedz tā iemītniekiem tiesības uz apmierinošiem dzīves apstākļiem un ir galvenais šķērslis ceļā uz integrāciju un sociālo kohēziju. Šī regula ļauj realizēt ERAF ierosinātus mājokļu atjaunošanas projektus, bet, lai neitralizētu noslāņošanās riskus, šīm iniciatīvām ir jāietilpst plašākos sociālās integrācijas ietvaros veselības, izglītības un labklājības jomā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisija mēģina mainīt Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) noteikumu nosacījumus, lai ļautu jaunajām dalībvalstīm izmantot šos fondus un iesaistīties lauku reģionos dzīvojošo, nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu mājokļu sektora uzlabošanas pasākumos.

Šis grozījums attiecas tikai uz jaunajām dalībvalstīm, kurās, neaizmirsīsim, ir lielas nelabvēlīgos apstākļos esošu migrantu kopienas, kas dzīvo lauku reģionos. Tas attaisno īpašas normas pieņemšanu ERAF noteikumu ietvaros.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Strādājot pie tā, lai risinātu nabadzības problēmu un uzlabotu dzīves apstākļus pašām neaizsargātākajām iedzīvotāju kategorijām, kur trūkumu ir saasinājusi smagā krīze pēdējo dažu gadu laikā, Eiropas Savienībai ir pienākums nodrošināt un veicināt ilgstošus politiskus pasākumus sociālās iekļaušanas jomā. Nemaz jau nerunājot par higiēnas problēmām, dzīves apstākļu pasliktināšanās saasina un bieži rada noslāņošanās un nonākšanas nelabvēlīgos apstākļos risku. Dzīves apstākļi ir noteicošais faktors katra pilsoņa pašcieņai un sociālās vērtības apziņai. Līdztekus izglītībai, veselībai un nodarbinātībai tiem ir izšķirīga loma visu mēģinājumu nodrošināt ilgtspējīgu eksistenci veidošanā, attīstībā un konsolidācijā, individuālā vai ģimenes līmenī.

Tomēr mums ir svarīgi pārliecināties, vai intervences stratēģijas Eiropas Savienībā netiek piemērotas pēc dzimuma, rases vai etniskās piederības principiem. Ja Eiropai ir nepieciešama līdzsvarotāka sabiedrība, tad tikpat svarīgi mums ir izvairīties no geto vai tādu zonu parādīšanās un izplatīšanās, kas viegli tiek asociētas ar īpaši maznodrošinātām vai nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām. Politiskajiem pasākumiem sociālās iekļaušanas jomā ir arī jābūt vērstiem uz tiem iedzīvotājiem, kuriem tie ir visvairāk nepieciešami, neveicot nekādu šķirošanu Eiropas pilsoņu starpā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Šī regula dalībvalstīm ļauj Eiropas Reģionālās attīstības fondu izmantot saskaņoti un saprātīgi. Padarot esošos naudas līdzekļus pieejamus nelabvēlīgos apstākļos esošajām kopienām, no kurām daudzas dzīvo lauku reģionos un patversmēs, un nevarēja saņemt atbalstu saskaņā ar iepriekšējām normām, šī jaunā regula sniedz būtisku ieguldījumu attiecībā uz Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Balsot par šiem grozījumiem mani pamudināja šādi iemesli. Pirmkārt, es uzskatīju, ka visām 27 ES dalībvalstīm ir jāpaplašina ģeogrāfiskais kustības perimetrs, jo problēmas, kuras mēs esam nodomājuši apkarot ar šīs regulas palīdzību, parādās visā Eiropas Savienībā. Tāpēc nav nozīmes ierobežot šīs regulas piemērošanu tikai ar jaunajām ES-12 valstīm. Otrkārt, es uzskatīju, ka bija pareizi atjaunot 7. panta pēdējās daļas iepriekšējo versiju ("Komisija pieņem", nevis "var pieņemt"), lai tādējādi Komisija var turpināt pildīt savu sākotnējo vērtēšanas un izlemšanas normatīvo funkciju attiecībā uz pasākumu kritērijiem, lai garantētu politikas efektivitāti un pievienoto vērtību, arī ņemot vērā tās izmaksas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Situācija mājokļu jomā Eiropas Savienībā ir kritiska. Mums ir nepieciešama pienācīgu mājokļu politika Eiropas mērogā, kas būtu paredzēta visiem, saistoša un pretencioza ES sociālo mājokļu politika. Protams, Parlamentam bija svarīgi pieņemt nostāju attiecībā uz nelabvēlīgu mājokļu atjaunošanu un graustu rajonu aizstāšanu ar pienācīgām mājvietām, bet tikpat svarīgi un tikpat steidzami Eiropas Savienībai ir noteikt, ka pienācīgu mājvietu pieejamība ir cilvēktiesību pamatnorma. Tai ir gan pienākums to darīt, gan arī līdzekļi šīs normas nodrošināšanai. ES nevar atļauties kļūt par sociāli mazattīstītu reģionu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma pieņemšana ir ļoti svarīga, jo līdz ar to tiek veikts grozījums Eiropas Reģionālās attīstības fonda regulā, kas palīdzēs nelabvēlīgos apstākļos esošiem sabiedrības locekļiem neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo pilsētu teritorijās vai ne.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu un vēlos uzsvērt, ka šāda regulāra Eiropas fondu izmantošanu regulējošu tekstu pārskatīšana ir apsveicama. Daudzi no ierobežojumiem, kas bija paredzēti šajos noteikumos, vairs nav piemēroti pašreizējai ekonomiskajai un sociālajai situācijai, un sakarā ar to ir nepieciešamas jaunas intervencu formas. Cits piemērs šai sakarā ir ERAF fondu izmantošanas nosacījumu atvieglošana, lai mājokļos uzlabotu energoefektivitāti, ko pagājušajā pavasarī apstiprināja Parlaments.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Pašreizējā vispasaules ekonomiskā krīze Eiropas Savienībai ir sarežģīta problēma, kuras risināšanai ir nepieciešami politiski pasākumi, kas piedāvā ātrus, elastīgus un efektīvus risinājumus.

Ar kopējiem finanšu resursiem 347 miljardu euro apmērā 2007.–2013. gada plānošanas periodam Eiropas kohēzijas politika ir lielākais investīciju avots reālajā ekonomikā, kas var palīdzēt Eiropai un tās reģioniem atgūties no krīzes un atjaunot pašāvību un optimismu.

Es piekrītu, ka ERAF regulas grozīšanas kontekstā mums ir jāpievēršas nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu mājokļu problēmai. Tā kā pašreizējos likumus nelabvēlīgos apstākļos esošajām kopienām piemērot nevar, ierosinātās izmaiņas aizpildīs plaisas tiesību aktos, lai šo cilvēku bīstamo dzīves apstākļu problēmu atrisinātu piemērotākā veidā.

Pasākums atbilst subsidiaritātes principam, palielinot dalībvalstu iespējas nelabvēlīgos apstākļos esošajām kopienām sniegt atbalstu un palīdzību mājokļu jomā, darot to pēc saviem ieskatiem piemērotākajā veidā un vienlaikus saglabājot integrētu pieeju kā minimālo nosacījumu atbalsta īstenošanai.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es apsveicu *van Nistelrooij* kungu ar izcilo tekstu, ko viņš ierosināja, kas tālāk tika uzlabots ar vairākiem grozījumiem, kuri tika iesniegti Reģionālās attīstības komitejā, ļaujot šo pasākumu attiecināt uz visām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Šodienas teksts ļaus mums piepildīt daudzu to cilvēku sapņus, kuri vēlas, lai viņiem būtu pašiem savas mājas. Esmu pārliecināts, ka, šādi rīkojoties, mēs saviem pilsoņiem parādīsim, ka Parlaments spēj rast risinājumus problēmām, ko rada robežu atvēršana un personu brīva pārvietošanās. Un tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Maurice Ponga (PPE), rakstiski. – (FR) Es priecājos, ka šodien ar lielu balsu pārsvaru (ar 558 balsīm pret 57) tika pieņemts *van Nistelrooij* kunga ziņojums. Pieņemot šo ziņojumu, Parlaments sūta pilsoņiem nopietnu vēstījumu un sniedz atbildi uz sociāliem jautājumiem, par kuriem īpaši norūpējušies ir *Eurocities* tīkla dalībnieki. Šis ziņojums sniedz iespēju izmantot ERAF esošo ēku atjaunošanai un aizstāšanai un jaunām celtnēm, kas paredzētas, lai palīdzētu nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām lauku vai pilsētu vidē katrā no 27 dalībvalstīm.

Šī paplašināšana no 12 valstīm, kas pievienojās 2000. un 2007. gadā, līdz visām dalībvalstīm piedāvā risinājumu tām problēmām, kas noteiktām nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām rodas visā Eiropas Savienībā. Līdz ar to būs iespējams izveidot integrētu un ilgtspējīgu pieeju EU līmenī. Turklāt šī

paplašināšana ir pilnīgi saskaņota ar Eiropas gada (2010.) cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību mērķi. Esmu gandarīts, ka Parlaments ir nobalsojis par šiem grozījumiem, un es ceru, ka attiecīgie reģioni atklās tos kā noderīgu instrumentu to problēmu risināšanai, kas šīm kopienām ir neatliekamas un būtiski svarīgas.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Es no paša sākuma atbalstīju šo ziņojumu, īpaši attiecībā uz intervences jomas paplašināšanu, ietverot visas ES dalībvalstis. Tas ļauj 27 dalībvalstīm izmantot ERAF, lai finansētu jaunu dzīvojamo māju celtniecību nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām un esošo ēku atjaunošanu un aizstāšanu.

Šīs nopietnās ekonomiskās krīzes laikā, kas skārusi Eiropu un ietekmējusi visas dalībvalstis, mājokļu problēmas ir tikai padziļinājušās. Eiropas Savienībai ir jāiejaucas un jāizmanto visi tās rīcībā esošie instrumenti, lai sniegtu atbalstu tiem cilvēkiem, kuriem ir slikti dzīves apstākļi, īpaši nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām, kas iepriekš nevarēja saņemt atbalstu no ERAF resursiem.

Pateicoties grozījumiem, kurus prezidenta vairākuma locekļi iesniedza Reģionālajā attīstības komitejā, tiesības saņemt atbalstu no fonda ir piešķirtas ne tikai jaunajām ES dalībvalstīm, bet visām 27 valstīm, kurām visām ir vienas un tās pašas grūtības. Attiecīgie reģioni sociāli izslēgtajās kopienās neveselīgos mājokļus varēs nomainīt un attīstīt to mājokļu problēmām globālus, integrētus un ilglaicīgus risinājumus.

Šis ziņojums sniedz Eiropas Savienībai konkrētus līdzekļus, lai palīdzētu tās pilsoņiem. Cerēsim, ka tas būs solis uz priekšu sociālas Eiropas virzienā, kas būs tuvāka cilvēkiem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojums, kuru mēs šodien apstiprinājam, groza Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) noteikumus, paplašinot to darbības sfēru mājokļu sektorā nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu labā, jo pašlaik fondu var izmantot tikai pilsētu attīstības iniciatīvu kontekstā. Grozījumi, kurus ierosināju es un mani kolēģi deputāti un kuri šodien tika apstiprināti Parlamentā, nozīmē, ka atbalstu no šā jaunā ERAF finansējuma avota var saņemt arī vecās dalībvalstis, ne tikai jaunās valstis, kā bija ierosināts sākotnējā Komisijas priekšlikumā.

Es arī esmu mēģinājis novērst to, ko es saredzu kā precedentu, kas varētu izslēgt vecās dalībvalstis, īpaši Portugāli, no šā finansējuma un, iespējams, arī no citu Eiropas Kopienas papildu atbalsta avotu izmantošanas. Es vēleiz vēlos atkārtot, ka laikposmu, cik ilgi tā vai cita valsts ir Eiropas Savienības dalībvalsts, nedrīkst izmantot kā kritēriju struktūrfondu līdzekļu piešķiršanai un ka kohēzijas politikai pēc 2013. gada ir jāturpina būt koncentrētai uz solidaritātes principu un vērstai uz teritoriālo vienotību, kas ir ļoti svarīga visattālākajiem reģioniem, piemēram, *Madeira*. Tai ir arī jābūt vērstai uz lielāku elastību, pārredzamību un uz rezultātiem orientētu pieeju, apbalvojot tos reģionus, kas demonstrējuši priekšzīmīgu Eiropas Kopienas atbalsta izmantošanu, tā vietā, lai tos sodītu.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Lai uzlabotu Eiropas Savienības fondu apgūšanu ēku un māju atjaunošanai un ņemot vērā dalībvalstu praksi un grūtības atrast līdzfinansējumu, valstu valdībām varētu ierosināt izveidot kopēju fondu, kurā tās varētu krāt naudu, sedzot līdzfinansējumu ar valsts naudu. Citiem vārdiem, kamēr līdzfinansējumu sedz valsts, ēku īpašniekiem un māju saimniekiem ir jāmaksā absolūti tieši tā pati summa, ko viņi bija maksājuši līdz atjaunošanai. Tā tas ir tāpēc, ka ēku īpašnieki un māju saimnieki bieži nevar nedz segt līdzfinansējumu no saviem līdzekļiem, nedz arī saņemt bankas aizdevumu šim nolūkam. Es atzinīgi vērtēju šīs iniciatīvas otro punktu — novirzīt atjaunošanai paredzētos līdzekļus lauku reģioniem.

Vairums privātmāju un ciematu tiek apkurināti autonomi — tas nozīmē, ka par apkuri netiek maksāts centralizēti, un tāpēc tiek ierosināts, ka vajadzētu noteikt absolūto ikmēneša summu, ar ko laikus varētu segt šo māju līdzfinansējumu. Tas dalībvalstīm atvieglotu iespēju likumīgi realizēt līdzfinansējumu lauku māju atjaunošanai.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Šis noteikums ļauj sniegt finansiālu atbalstu no ERAF pasākumu realizēšanai jaunajās dalībvalstīs mājokļu sektorā nelabvēlīgos apstākļos esošo kopienu labā. Lielākā daļa šo kopienu dzīvo lauku reģionos un patversmēs (gan lauku, gan arī pilsētu reģionos). Tās nevar saņemt atbalstu no ERAF. Iejaukšanos mājokļu sektorā ir iespējams veikt pilsētu attīstības pasākumu realizēšanas un esošo māju atjaunošanas laikā. Intervences atbalstam mājokļu sektorā lauku reģionos vai viduvēju mājokļu apmaiņai pilsētu vai lauku reģionos palīdzību no ERAF nevar saņemt. Lai novērstu nepamatotu diskrimināciju, romiem paredzētie intervences pasākumi nedrīkst izslēgt citas grupas, kas atrodas līdzīgos sociālajos un ekonomiskajos apstākļos. Turklāt, tā kā intervences pasākumi ir tikai viena daļa no sarežģītas problēmas, tā ir jārisina integrētas, daudzaspēku pieejas ietvaros dalībvalsts līmenī ar spēcīgākām partnerībām un ņemot vērā aspektus, kas attiecas uz izglītību, sociālajiem jautājumiem, integrāciju, kultūru, veselību, nodarbinātību,

drošību un tā tālāk. Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt pieņemamus dzīves apstākļus integrētas pieejas ietvaros.

Ziņojums: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Krāpniecība un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ir uzbrukums godīgākas, spēcīgākas un vienlīdzīgākas Eiropas veidošanai attiecībā uz sociālo un ekonomisko attīstību. Šajā smagās ekonomiskās un finansiālās krīzes laikā šo nelikumīgo darbību sekas ir kļuvušas acīm redzamākas un nopietnākas, jo dalībvalstu budžeti ir īpaši novājināti un saspīlēti saistībā ar nepieciešamību veikt valsts ieguldījumus un izdevumiem sociālās politikas jomā. Jānorāda, ka krāpnieciskās darbības nodokļu jomā Eiropas Savienībā rada zaudējumus vairāk nekā 200 miljardu euro apmērā gadā, kas atbilst vairāk nekā 2 % no IKP.

Atvērtā tirgus, brīvās preču aprites un personu brīvās pārvietošanās kontekstā kontroles un uzraudzības mehānismi ir kļuvuši vēl sarežģītāki (saistībā ar visu dalībvalstu neatņemamām tiesībām uz suverenitāti). Vēl sliktāk ir tas, ka negodīgi ekonomiskās darbības subjekti, kurus visbiežāk motivē iespējas izmantot ekonomisko krīzi, lai gūtu vieglu peļņu, ķeras pie aizvien izsmalcinātākām un asprātīgākām metodēm nolūkā izvairīties no nodokļu maksāšanas.

Šis priekšlikums stiprina administratīvo sadarbību starp ES dalībvalstīm nodokļu jomā, jo Eiropas integrācijas procesā pastāv acīm redzama neatbilstība starp izstrādātajiem tiesību aktiem un kontroles un uzraudzības mehānismiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mums ir zināmas šaubas par formulējumu priekšlikumam, kura mērķis ir paplašināt direktīvas darbības sfēru, paplašinot "sadarbību starp dalībvalstīm, aptverot visu veidu nodokļus", un faktu, ka direktīva "piemērojama arī sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kas jāsaņem dalībvalstij, dalībvalsts apakšvienībai vai sociālās apdrošināšanas iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar publiskajām tiesībām".

Mēs nepiekrītam, ka dalībvalsts amatpersonām vajadzētu būt pilnvarotām rīkoties citu dalībvalstu teritorijās, tāpēc mēs uzskatām, ka Parlamenta priekšlikums ierobežot jautājumu ar gadījumiem, kuros ir panākta vienošanās starp dalībvalstīm, katrā ziņā ir pareiza pieeja.

Mums ir arī šaubas par prasību, kas attiecas uz automātisku apmaiņu ar informāciju par personu nodokļu ierakstiem, lai gan ir sniegta dažas atsaucis uz datu aizsardzību, īpaši Parlamenta ziņojumā.

Mēs uzmanīgi uzraudzīsim, kā šie jautājumi tiks risināti to attīstības gaitā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Lai gan es uzskatu, ka ES dalībvalstīm ir jāsauglabā kontrole pār savām nodokļu sistēmām, ir skaidrs, ka nepieciešama sadarbība visā Eiropas Savienībā un arī ar trešām valstīm, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Manuprāt, šodien panāktais kompromiss būs noderīgs instruments cīņā pret krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Es nešaubīgi balsoju pret Alvarez ziņojumu par administratīvo sadarbību nodokļu jomā, jo diemžēl cīņa par pilsoņu brīvībām, ko Parlaments gatavojas vadīt, ir svārstīga un pretrunīga.

Kad darba kārtībā ir ķermeņa skeneru vai SWIFT nolīguma ar ASV ieviešana, savas balsis paceļ nelokāmie personu brīvību aizstāvji, pat ja tas nozīmē diplomātiska saspīlējuma radīšanu.

Bet, kad tiek apspriesta banku datu aizsardzība, labais pēkšņi kļūst par ļauno.

Ideja par automātisku apmaiņu lielos apmēros, kas likta Alvarez un Dominici ziņojumu pamatā, ir skeneris, kas uz katra soļa jūs izģērbj; tas ir SWIFT nolīgums pat vēl plašākā mērogā.

Šo neatbilstību nevar attaisnot pat ar efektivitāti.

Visu datu par katru iebraucēju automātiska apmaiņa Eiropā radīs nekontrolējamu datu plūsmu. Ņemot vērā precedentu saistībā ar uzkrājumu aplikšanu ar nodokli, vajadzētu zvanīt trauksmes zvanus.

Un tiem mani draugiem, kuri ir norūpējušies par pārmērīgo birokrātiju, ko šī koncepcija varētu radīt, es saku, ka vienīgais risinājums ir pretoties tai principiāli, nevis brīnīties par tās postošajām sekām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš pieņemti iepriekšēji tiesību akti, kuros krāpniecība un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas tika noteikta par Eiropas Savienības prioritāti, ir pieņemti daudzi tiesību aktu

priekšlikumi, kas attiecas uz šo jomu. Administratīvā sadarbība nodokļu jomā ir būtiski svarīga kopējās stratēģijas daļa, lai apkarotu krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Efektīvai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpniecības apkarošanai ir svarīga ietekme uz valstu budžetiem un būtiskiem ieņēmumu zaudējumiem, no kuriem ir paredzēts segt vispārējus valsts izdevumus, īpaši veselības, izglītības un pētījumu jomās.

Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpniecība pārkāpj vienlīdzīga fiskālā režīma principu, kaitējot tiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas izpilda savas nodokļu saistības, un tas noved pie konkurences izkropļošanas, kas ietekmē tirgu pareizu darbību. Šajā krīzes laikā mums ir vēl jo svarīgāk izmantot visas mūsu rīcībā esošās metodes ar nolūku apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpniecību, lai segtu ārkārtas izmaksas, kas nepieciešamas krīzes ietekmes novēršanai un augsto budžeta deficītu maksimālai samazināšanai.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšlikuma nozīmīgums slēpjas nopietnajās sekās, kādas nodokļu samaksas pārkāpumi Eiropas Savienībā (tiek lēsts, ka to radītie zaudējumi pārsniedz 2 % no IKP) atstāj uz dalībvalstu budžetiem, godīgas nodokļu sistēmas principu, kas rezultātā ir kļuvis vājāks, un tirgu darbību, jo konkurence ir izkropļota.

Komisijas iesniegtais priekšlikums ir solis uz priekšu, nodrošinot efektīvākas sadarbības pasākumus, lai apkarotu krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas visas Eiropas mērogā. Ierosinātā direktīva nozīmē gan kvantitatīvu, gan arī kvalitatīvu palielinājumu: kvantitatīvu tāpēc, ka tā nosaka jaunas saistības; kvalitatīvu tāpēc, ka tā paplašina un precizē esošās saistības.

Ir panākta vienošanās, ka tajā būs iekļauti visu veidu tiešie un netiešie nodokļi, izņemot PVN un akcīzes nodokli, ieviesta automātiska informācijas apmaiņa starp nodokļu administrācijām, kas aizstāj apmaiņu pēc pieprasījuma.

Šis priekšlikums nozīmē, ka mēs varam aicināt izvērst efektīvākus sadarbības pasākumus, lai apkarotu krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, izveidojot drošu, ērti lietojamu un efektīvu sistēmu. Tas mums palīdzēs sasniegt pienācīgu nodokļu integrāciju, kas ir būtiska Eiropas projekta daļa un nākamais solis nodokļu politiku saskaņošanas virzienā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Tāpat kā Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederatīvā grupa es nobalsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir pastiprināt cīņu pret krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, jo šī cīņa ir svarīga ekonomiskās krīzes kontekstā, ar ko ir saskārušās mūsu dalībvalstis. Ņemot vērā ekonomisko krīzi, ar ko ir saskārušās dalībvalstis, un laikā, kad stingrā budžeta politika uz mazākajām valstīm uzliek arvien lielāku slogu, šā jautājuma izvirzīšana, šķiet, ir mūsu prioritāte.

Saskaņā ar dažiem aprēķiniem nodokļu samaksas pārkāpumu rezultātā ES dalībvalstīm kopumā ir nodarīti zaudējumi 200 miljardu euro jeb 2 % no IKP apmērā, un tas ir divreiz vairāk nekā Eiropas Savienība piešķirta tā sauktajam Eiropas ekonomikas atveseļošanās plānam.

Turklāt Eiropas Parlamenta ziņojumā ir minēta nepieciešamība uzlabot datu aizsardzību. Tas ir svarīgs princips, jo mēs šeit runājam par informācijas un datu apmaiņu.

Tāpat kā ziņojumā paustajām nostādnēm, mums ir jānudina Komisija un Padome paskaidrot Eiropas Parlamentam, kā ir ņemta vērā tā nostāja un kāds progress ir panākts attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstīm krāpniecības un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanas jomā.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Direktīvas mērķis ir uzlabot administratīvo sadarbību nodokļu jomā. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk mums šajā jomā ir savstarpēji jāpalīdz. Ievērojami ir pieaugusi nodokļu maksātāju mobilitāte, pārrobežu darījumu skaits un finanšu instrumentu globalizācija. Dalībvalstīm ir grūti pareizi novērtēt nodokļu un pienākumu apjomu. Šīs pieaugošās grūtības atstāj ietekmi uz nodokļu sistēmu funkcionēšanu un noved pie dubultas aplikšanas ar nodokļiem, kas veicina krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kamēr kontroles paliek valstu iestāžu atbildība. Tas apdraud vienmērīgu iekšējā tirgus darbību. Automātiska informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm būtu obligāta attiecībā uz direktoru atalgojumu, dividendēm, kapitāla pieaugumu, autoratlīdzību un dzīvības apdrošināšanas produktiem, kas nav ietverti citos ES tiesību aktos, kuri attiecas uz informācijas apmaiņu un līdzīgiem pasākumiem, kā arī izrietošajām pensijām, īpašumtiesībām un ieņēmumiem. Lai uzlabotu informācijas apmaiņu starp dažādām valsts iestādēm, ir arī ierosināts sākt pārbaudīt tos gadījumus, kuros dalībvalstis ir atteikušās sniegt informāciju vai veikt

administratīvo izmeklēšanu. Visi šie pasākumi palīdz apkarot krāpšanu nodokļu jomā, un tāpēc es balsoju par šo normatīvo rezolūciju.

Ziņojums: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir savādi, ka Eiropas Komisija atzīst, ka “ES līguma brīvās pārvietošanās noteikumi dalībvalstīm apgrūtina iespēju lūgt garantijas nodokļu samaksai to teritorijā”.

Kāpēc tā vietā, lai pieņemtu noteikumus citu aiz cita, kas vēlāk izrādās “nepietiekami”, un atceroties “neapmierinošos rezultātus, kas iegūti līdz šim”, tad vienkārši neķerties pie problēmas saknes, mainot noteikumus, kas attiecas uz pārvietošanās brīvību?

Tomēr mums ir šaubas par priekšlikuma īstenošanu, tajā ir minēts: “Piedziņas savstarpējās palīdzības darbības joma būtu jāpaplašina, ietverot citus nodokļus un nodevas, kas pašlaik nav ietverti, jo jebkura veida nodokļa vai nodevas nemaksāšana ietekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Darbības jomā būtu jāietver arī sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas”.

Mēs nepiekrītam, ka dalībvalsts amatpersonām vajadzētu būt pilnvarotām rīkoties citu dalībvalstu teritorijās, tāpēc mēs uzskatām, ka Parlamenta priekšlikums ierobežot īstenošanu ar gadījumiem, kuros ir panākta vienošanās starp dalībvalstīm, katrā ziņā ir pareiza pieeja.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Lielāka personu un kapitāla mobilitāte ir ES stūrakmens, un šajā jomā ir gūti lieli panākumi. Tomēr tai ir arī savas negatīvās puses, tostarp lielākas iespējas krāpniekiem izvairīties no nodokļu un nodevu maksāšanas. Acīm redzami, ka pašreizējās savstarpējās palīdzības sistēmas ir izrādījušās nepietiekamas un šodienas balsojumam jānodrošina tik nepieciešamie uzlabojumi šajā jomā.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Situācija ar prasījumu piedziņu saistībā ar nodokļiem un nodevām Eiropas Savienībā nav īpaši labvēlīga. Statistika rāda, ka kopējā atgūšanas likme ir tikai 5 %. Lai uzlabotu prasījumu piedziņu pasākumu efektivitāti, dalībvalstu līmenī ir nepieciešama ciešāka sadarbība. Ņemot to vērā, es nobalsoju par savstarpējās palīdzības priekšlikumu šajā jomā. Es ceru, ka mums reāli izdosies pašreizējos pasākumos novērst trūkumus, kas noveduši pie tā, ka nav pārredzamības un koordinācijas starp valstīm, un pie nepamatotas atvēršanās procesa aizkavēšanās.

Jaunajā direktīvā līdztekus iesaistīto pušu tiesībām un pienākumiem ir ierosināts skaidrāk definēt tās normas, uz kurām pamatojoties dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz palīdzību. Lai veicinātu ieviešanu vai piesardzības pasākumus nolūkā izvairīties no problēmām, kas saistītas ar citu iestāžu izdoto aktu identificēšanu un tulkošanu, tiks sagatavoti standartakti. Komisija atbalstīs sekmīgu sadarbību starp dalībvalstīm un pastāvīgi pārbaudīs visas sūdzības, kas tiks saņemtas saistībā ar informācijas apmaiņu vai atbalstu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Arvien lielāks skaits lūgumu pēc palīdzības no dalībvalstīm saistībā ar prasījumu piedziņu noteiktiem nodokļiem līdztekus to neefektīvai iekasēšanai (tikai 5 % apmērā) liecina, ka nepieciešams grozīt Padomes Direktīvu 1976/308/EEK. Lai atrisinātu problēmas, kas saistītas ar lēnumu, neatbilstību, koordinācijas un pārredzamības trūkumu, mums ir nepieciešama šī rezolūcija.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Pašreizējai prasījumu piedziņas sistēmai saistībā ar nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem ir raksturīgs lēnums, neatbilstība un koordinācijas un pārredzamības trūkums. Tāpēc mums ir jārīkojas Kopienas līmenī, lai starp dalībvalstīm pastiprinātu un uzlabotu palīdzību piedziņas pasākumu jomā.

Tāpēc šajā priekšlikumā ir piedāvāti vienoti akti, kas ļauj veikt ieviešanu vai piesardzības pasākumus, lai izvairītos no problēmām, kas saistītas ar to aktu identificēšanu un tulkošanu, kas nāk no citām dalībvalstīm, un standarta veidlapu ar šiem prasījumiem saistīto dokumentu paziņošanai citas dalībvalsts teritorijā.

Vienotas standarta veidlapas ieviešana aktu un lēmumu paziņošanai, kas attiecas uz prasību, palīdzēs atrisināt problēmas, kas saistītas ar to aktu identificēšanu un tulkošanu, kas nāk no citas dalībvalsts. Šim aktam būs būtiska loma tirdzniecības attīstībā Eiropas Kopienas ietvaros un iekšējā tirgus stiprināšanā.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Padomes direktīvas mērķis ir pašos pamatos pārskatīt savstarpējās palīdzības funkcionēšanu prasījumu piedziņā saistībā ar nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem. Valstu noteikumi attiecībā uz piedziņu tiek piemēroti tikai katras dalībvalsts teritorijā. Administratīvās iestādes pašas nevar piedzīt nodokļus un nodevas ārpus savas dalībvalsts robežām. Vienlaikus palielinās personu un kapitāla mobilitāte, un krāpnieki izmanto valstu iestāžu pilnvaru teritoriālo ierobežotību, lai organizētu savu maksātnespēju tajās valstīs, kurās tiem ir nodokļu parādi. Pirmie noteikumi attiecībā uz savstarpējo palīdzību

piedzīnas jomā tika ieviesti Direktīvā 76/308/EEK (apkopotī Direktīvā 2008/55/EK) par savstarpējo palīdzību piedziņas jomā attiecībā uz noteiktām nodevām, nodokļiem un citiem pasākumiem. Tomēr šis akts izrādījās nepiemērots, jo pēdējo 30 gadu laikā tas nespēja reaģēt uz izmaiņām iekšējā tirgū. Tāpēc pašreizējā direktīva ir jāatceļ un jānodrošina uzlabota palīdzības piedziņas jomā sistēma iekšējā tirgus ietvaros, kas garantēs ātras, efektīvas un vienotas procedūras visā Eiropas Savienībā. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark un (grāfs) William Dartmouth (EFD), rakstiski. – UKIP pilnībā atbalsta palīdzības pasākumus un ir šokēta par cilvēku bojāeju un tiem, kurus ietekmēja katastrofa, tomēr mēs nevaram piekrist, ka ES gatavojas tērēt simtiem miljonu nodokļu maksātāju naudas līdztekus tās militārajām un diplomātiskajām ambīcijām, lai demokrātiskām un atbildīgām nacionālām valstīm neļautu iejaukties krīzē.

Protams, mēs mudinām valdību un privātpersonas piešķirt palīdzību un naudu, lai palīdzētu cietušajiem un atjaunotu valsti. Tomēr tas jā dara pārredzamā veidā, iesaistot sabiedrību, bet ne noslēgtiem, neievēlētiem birokrātiem ar grandiozām starptautiskām ambīcijām.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par šo rezolūciju un par finansiālo palīdzību, ko Eiropas Savienība sniegs ilgtermiņa atbalstam, kas tiks pārvaldīts sadarbībā ar vietējām pašvaldībām un Haiti iedzīvotājiem. Šī nauda ir jāizlieto Haiti galveno nabadzības cēloņu novēršanai, lai palīdzētu šai valstij stiprināt tās demokrātiskās struktūras un veidot ilgtspējīgu ekonomiku.

Pēdējā laikā situācija Haiti, paldies Dievam, ir uzlabojusies, un humānā palīdzība tiek sadalīta efektīvi un prioritārā secībā; tas ir iespējams, pateicoties starptautisko organizāciju, nevalstisko organizāciju un Haiti iedzīvotāju, kas visi ir strādājuši kopā, sadarbībai un koordinācijai.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība tāpat kā visa starptautiskā sabiedrība saskaras ar svarīgu solidaritātes pārbaudi attiecībā uz situāciju Haiti. Nākamajā ES augstākā līmeņa sanāksmē ir jāiesniedz izšķirošs, labi koordinēts risinājums, paužot vienotu nostāju, lai varētu veikt Haiti atjaunošanu un sniegt šai valstij palīdzību, jo tā ir pieredzējusi vienu no lielākajām dabas katastrofām mūsdienu vēsturē. Tiek gaidīta atbilde uz Eiropas Parlamenta aicinājumu un Eiropas Komisijai iesniegto pieprasījumu piedāvāt konkrētu priekšlikumu izveidot civilās aizsardzības spēkus, kas varētu ātri reaģēt dabas katastrofu gadījumā jebkurā vietā pasaulē.

Haiti mācību nedrīkst aizmirst, un Eiropas Savienībai šajā gadījumā ir jāparāda, ka tā zina ne tikai to, ko nozīmē solidaritāte, bet arī to, ka tā ir adaptējama un elastīga institūcija, kas no šiem sāpīgajiem notikumiem izdara secinājumus. Eiropas Savienībai ir visa nepieciešamā informācija un līdzekļi, lai iesaistītos Haiti ilgtermiņa atjaunošanas pasākumos. Ir nepieciešama koordinācija ar ASV un Kanādu, lai visa starptautiskā sabiedrība varētu runāt vienā balsī. Haiti iedzīvotājiem, kuriem ir nācies izturēt smagus vēstures un dabas pārbaudījumus, no starptautiskās sabiedrības ir jāsaņem nepieciešamie līdzekļi, lai viņi mācītos palīdzēt paši sev.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka ES ir apņēmusies sniegt palīdzību Haiti iedzīvotājiem pēc zemestrīces, kas šajā valstī notika janvārī. Pirms šīs zemestrīces vairāk nekā 70 % cilvēku Haiti dzīvoja zem nabadzības robežas un valsts ārējais parāds bija USD 890 miljoni. Starptautiskajai sabiedrībai tagad ir pienākums piedalīties valsts atjaunošanas stratēģijas izstrādāšanā, kas būtu ilgtspējīga īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā.

Šis ir kritisks laiks attiecībā uz atjaunošanas pasākumu koordināciju starptautiskajiem atbalsta sniedzējiem, Haiti varas iestādēm un pilsonisko sabiedrību, un es atzinīgi vērtēju neseno G7 valstu lēmumu norakstīt Haiti parādus, tostarp parādus daudzpusējām kredītiestādēm. Mums ir ļoti svarīgi palīdzēt šai valstij atgūties no zemestrīces, tomēr starptautiskajai sabiedrībai ir arī jāizmanto šī iespēja, lai palīdzētu Haiti novērst tur pastāvošo ekonomisko, sociālo un politisko nevienlīdzību.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Zemestrīce, kas pārsteidza Haiti salu 2010. gada 12. janvārī, nogalinot tūkstošiem cilvēku un izraisot briesmīgus postījumus un haosu, no mums prasa izrādīt ciešu solidaritāti ar Haiti iedzīvotājiem. Man bija prieks un gods piedalīties šīs Eiropas Parlamenta rezolūcijas sagatavošanā. Pirmkārt un galvenokārt, es vēlos no sirds pateikties profesionāļiem, kuru cēlsirdīgais un ātrais darbs (izmantojot Mobilo starpnieku centru) palīdzēja glābt dzīvības un uz vietas mazināt neatliekamās vajadzības pēc veselības aprūpes, ūdens, higiēnas, apģērba utt. Tas apstiprināja, ka investīcijām, kuras gadu gaitā ir pieprasījis Eiropas Parlaments, var būt praktiska un pozitīva ietekme.

No otras puses, tāpat kā pēc Āzijas cunami, mums no notikušā bija jāizdara secinājumi. Pēc *Barnier* ziņojuma 2006. gadā Eiropas Komisijai cik ātri vien iespējams bija jāiesniedz likumdošanas pasākumi tādu vienotu, neatkarīgu un pastāvīgu ES civilās aizsardzības spēku izveidošanai, kas spētu veikt glābšanas misijas un nodrošināt kompleksu pieeju palīdzībai, atjaunošanai un attīstībai. Es vēlos arī pateikties dalībvalstīm, nevalstiskajām organizācijām un pilsoniskajai sabiedrībai par visu humāno palīdzību, ko tās sniedza.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Zemestrīce, kura 12. janvārī izpostīja Haiti, nogalinot 200 000 un ievainojot aptuveni 250 000 cilvēku, rosināja Eiropas Savienības dalībvalstis un visu starptautisko sabiedrību paust atņemšanas kopīgiem spēkiem atjaunot šo valsti.

Ņemot vērā ievērojamās summas, kuras Eiropas Komisija un atsevišķas dalībvalstis sākumā ziedoja minētajam mērķim, šāda saskaņa ir izrādījusies efektīva īstermiņā, bet es uzskatu, ka ir svarīgi virzīt šos kopīgos centienus tā, lai atjaunošana būtu ilgtspējīga vidējā termiņā un arī ilgtermiņā un lai no minētās atņemšanās izrietošo labumu galvenie ieguvēji būtu Haiti iedzīvotāji.

Es pievienojos starptautisko humānās palīdzības organizāciju aicinājumam nepieļaut, lai liels skaits zemestrīces dēļ bez vecākiem palikušo bērnu kļūtu par cilvēku tirgotāju upuriem, un uzskatu, ka mums šajā ārkārtas situācijā ir vajadzīgs uzraudzības plāns, lai nodrošinātu, ka papildus Eiropas un ASV prioritātēm pirmajā vietā tiek izvirzītas sabiedrības neaizsargātāko grupu primārās vajadzības.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par neseno zemestrīci Haiti, kuras rezultātā gāja bojā 200 000 un tika ievainoti 250 000 tūkstoši cilvēku. Es vēlos izteikt savu visdziļāko līdzjūtību un paust solidaritāti Haiti iedzīvotājiem, kā arī citu tautību personām, šīs traģēdijas upuru ģimenēm un starptautisku organizāciju, tostarp ANO un Eiropas Komisijas, darbiniekiem. Es gribētu pievērst jūsu uzmanību grūtajam darbam, kuru paveica atsevišķas ES dalībvalstis, kā arī efektīvajai šīs palīdzības koordinācijai, ko veica Monitoringa un informācijas centrs saistībā ar ES Civilās aizsardzības mehānismu. Es atzinīgi vērtēju arī Komisijai izteikto aicinājumu novērtēt Eiropas reakciju uz humāno krīzi Haiti un iesniegt priekšlikumus, lai turpinātu uzlabot ES ātrās reaģēšanas iespējas turpmāku katastrofu gadījumos.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) 2010. gada 12. janvāris ieies Haiti vēsturē kā viena no traģiskākajām dienām, kādu šī valsts jebkad ir pieredzējusi. Šo valsti un tās iedzīvotājus, kurus jau bija nomocījusi nabadzība un atpalcība, pēkšņi masveidā izpostīja nežēlīga un nāvējoša dabas katastrofa.

Statistikā atspoguļotie dati (kas bija novecojuši jau to publicēšanas brīdī) par desmitiem tūkstošu bojā gājušo, kā arī ciešanas un izmisums to cilvēku acīs, kuri bija visu zaudējuši, bija vairāk nekā pamatojums starptautiskās sabiedrības un pilsoniskās sabiedrības mobilizācijai visā pasaulē, tādēļ es atzinīgi vērtēju šo soli.

Lielā solidaritāte radīja pozitīvu priekšstatu par atbalsta procesa dalībniekiem, taču šim atbalstam būs jāturpinās arī tad, kad visas pasaules uzmanība tiks pievērsta citās valstīs notiekošiem procesiem.

Neraugoties uz starptautiskajiem centieniem, minētās valsts atjaunošana varēs norisināties vienīgi tad, ja par šo procesu atbildīgās personas un arī iedzīvotāji paši spēs uzņemties vadību un konkrētus pienākumus.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lielā nelaime, kas piemeklēja Haiti šā gada 12. janvārī, proti, spēcīgā zemestrīce, bija jauns izaicinājums dažādu valstu un tautu solidaritātes apliecinājumam. Eiropas Savienībai, ņemot vērā tās vēsturi, kultūras identitāti, kā arī nozīmi pasaules ekonomikā, ir jārada piemērs un jāmudina sniegt atbalstu Haiti iedzīvotājiem, lai palīdzētu atjaunot vienu no nabadzīgākajām valstīm pasaulē. Mums ir jāizmanto tādi finanšu un loģistikas instrumenti, kuri steidzamā kārtā mazinās traģēdijas upuru ciešanas un nodrošinās strauju šīs valsts iedzīvotāju minimālo dzīves apstākļu uzlabojumu. Tomēr šajā valstī jau ir jābūt novērtētiem un nodrošinātiem ilgtspējīgas attīstības nosacījumiem, lai mēs varētu izskaust galēju nabadzību, kas negatīvi ietekmē lielu skaitu tās iedzīvotāju. Manuprāt, līdztekus peļņu nesošas lauksaimniecības, industrializācijas un ilgtspējīgas produktu tirdzniecības attīstības cikla stimuliem, liela nozīme ir arī stabilai vides uzlabošanas stratēģijai, jo Haiti ir uzskatāms un dramatisks piemērs klimata pārmaiņu radītajai iznīcinošajai ietekmei uz cilvēci. Šā iemesla dēļ es balsoju par minētās rezolūcijas priekšlikumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai mazinātu Haiti iedzīvotāju ciešanas šajā dramatiskajā situācijā, kad šī valsts ir pilnībā sagrauta, mums ir vajadzīga tūlītēja, efektīva un patiesa solidaritāte. Ņemot vērā šo traģēdiju, mums ir arī jānovērš un jānosoda jebkāds militāras okupācijas mēģinājums, nodrošinot Haiti suverenitātes un neatkarības nepārprotamu aizsardzību, bet šis aspekts minētajā dokumentā nav atspoguļots. Diemžēl šī rezolūcija ir sagatavota daudz vēlāk par atsevišķu valstu un valdību vadītāju, kā arī ANO amatpersonu paziņojumiem par desmitiem tūkstošu lielu ASV militāro spēku vienību izvietošanu šajā valstī.

Haiti un tās iedzīvotājiem ir vajadzīgi ugunsdzēsēji, ārsti, slimnīcas, lai veicinātu neatliekamo vajadzību mazināšanu.

ES reakcija bija Padomes lēmums nosūtīt uz Haiti 350 militāros policistus. Nevar nepieminēt arī tādas valstis kā Kuba, kura sniedza tūlītēju atbalstu, nosūtot uz Haiti 400 ārstus, lai glābtu cilvēku dzīvības, novērstu epidēmijas, izveidotu medicīnisko infrastruktūru un izdalītu pirmās nepieciešamības preces, kā arī Venecuēla, kura piedāvāja atcelt parādu un piegādāja degvielu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsaprāt, ir pienācis laiks sniegt humāno palīdzību, materiālo atbalstu un izvērst sadarbību, lai veicinātu Haiti atjaunošanu, kuru tās iedzīvotāji ir pelnījuši, ņemot vērā viņu izrādīto pašcieņu un drosmi. Diemžēl pārāk daudz laika ir veltīts aizsardzības stiprināšanai un ne viss noritēja gludi. Mēs jau esam ziņojuši par to, ka atsevišķas valstis, jo īpaši ASV, ir bijušas vairāk aizņemtas ar savas militārās klātbūtnes stiprināšanu Haiti, izvietojot karaspēku, nekā ar palīdzības sniegšanu tās iedzīvotājiem.

Mēs paužam nožēlu par to, ka pieņemtajā rezolūcijā nav paredzēta pietiekama Haiti un tās iedzīvotāju aizsardzība. Labs sākums būtu izteikt nosodījumu ikvienai valstij, kura vēlētos gūt labumu no šīs katastrofas, atsākot neokolonālisma politiku. Šāda attieksme, šķiet, netieši izpaužas tūkstošiem bruņoto Ziemeļamerikas militāro vienību izvietojumā, neraugoties uz to, ka vairums Haiti iedzīvotāju dzīvo nabadzībā un jau tāpat ir starptautisku uzņēmumu ekspluatācijas un ārējo struktūru, jo īpaši ASV, iejaukšanās upuri.

Mēs turpinām paust savu solidaritāti Haiti iedzīvotājiem.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo rezolūciju tādēļ, lai pievērstu uzmanību lielajai solidaritātei, kas izpaužas kā Eiropas Savienības iesaistīšanās atbalsta sniegšanā Haiti, kura tika izpostīta gandrīz pirms mēneša. Pēc šīs katastrofas ir jānodrošina ilgtermiņa palīdzība, jo īpaši visneaizsargātākajām grupām un valdības struktūrām, kurām pašlaik nav citu alternatīvu kā vienīgi nodot savas pilnvaras ASV bruņotajiem spēkiem. Turklāt Eiropai ir jāgūst mācība no šādiem incidentiem, lai tā turpmāk varētu ātrāk un efektīvāk reaģēt un optimizēt humānās palīdzības sniegšanu cilvēkiem, kuriem tā ir visvairāk nepieciešama.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti vēlas izteikt visdziļāko līdzjūtību visiem Haiti postošās zemestrīces upuriem. Mēs pilnībā atbalstām starptautiskos centienus katastrofu seku likvidēšanā. Mēs atbalstām šo rezolūciju ar vienu mērķi, proti, lai darītu zināmu, ka Eiropas Parlaments un leiboristu deputāti ilgtermiņā atbalstīs Haiti iedzīvotājus valsts infrastruktūras un komunikāciju atjaunošanas darbā. Mēs bijām īpaši gandarīti par to, ka šajā rezolūcijā ir atspoguļots Lielbritānijas un arī pārējo G7 valstu lēmums atcelt Haiti starptautiskā parāda prasījumu un pausts aicinājums pārējām valstīm rīkoties tāpat.

Tomēr mēs nepiekrītam rezolūcijas 24. punktam, jo uzskatām, ka ikviens priekšlikums uzlabot ES ātrās reaģēšanas iespējas turpmāko katastrofu gadījumos ir jāizvirza, pirms tam savstarpēji konsultējoties un to rūpīgi izvērtējot, nevis tūlīt pēc vienas, kaut arī šausminošas cilvēces traģēdijas. Šis punkts jo īpaši apdraud ES dalībvalstu pašreizējos brīvprātīgos pasākumus. Mums nevajadzētu pārāk zemu vērtēt dalībvalstu reaģēšanas spējas, jo īpaši tādēļ, ka Apvienotās Karalistes ātrās reaģēšanas vienība uzsāka darbu jau stundu pēc Haiti zemestrīces.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – Pēdējās nedēļās mēs visi esam bijuši Haiti šausminošās traģēdijas liecinieki. Kā jau tas parasti ir lielu dabas katastrofu gadījumos, preses un plašsaziņas līdzekļu uzmanība ir īslaicīga un virsraksti jau itin drīz vēsta par citiem notikumiem. Būtu nepiedodami, ja arī vadošo politiku interese šādos gadījumos mazinātos tikpat ātri, tādēļ ir pareizi, ka šis Parlaments cenšas saglabāt minētās katastrofas seku likvidēšanu kā savas darba programmas prioritāti. Šī rezolūcija atspoguļo gan ES iestāžu, gan arī dalībvalstu attiecīgo struktūru līdz šim paveikto lielo darbu, un jācer, ka ES augstā pārstāve pilnībā ņems vērā šodien Parlamentā apspriestos jautājumus.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – Pēc Haiti iestāžu datiem kopējais zemestrīcē bojā gājušo skaits pārsniedz 230 000 cilvēku. Tādējādi šī katastrofa ir vēl lielāka nekā 2004. gada Āzijas cunami. Pēc tam, kad ir sniegta ārkārtas palīdzība, mums vajadzētu koncentrēties uz Haiti ilgtermiņa attīstību. Haiti kā viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē nebija gatava tam, lai pārvarētu šāda apmēra katastrofu. Es atzinīgi vērtēju nesenos solījumus attiecībā uz parādu atvieglojumiem Haiti un aicinu visas līdzekļu devējas valstis palīdzēt ilgtermiņā nodrošināt šis valsts ilgtspējīgu atjaunošanu. Visbeidzot, daži kolēģi apšaubīja baroneses Ashton lēmumu neapmeklēt Haiti tūlīt pēc zemestrīces. Viņu šaubām būtu bijis pamats, ja iespējamais apmeklējums izrādītos lietderīgs, nodrošinot praktisku palīdzību Haiti iedzīvotājiem. Tomēr, lai neradītu priekšstatu par to, ka tā ir vienīgi publicitātes veicināšana, formāli apliecinot ES klātbūtni, viņas lēmums ir bijis pareizs.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūciju par neseno zemestrīci Haiti. Tās radītajām cilvēku ciešanām nav robežu. Simtiem tūkstošu ir miruši vai ievainoti, un Portoprensa ir gandrīz pilnībā nopostīta. Tiek lēsts, ka palīdzība ir nepieciešama aptuveni diviem līdz trim miljoniem cilvēku.

Neraugoties uz to, ka eiropieši jūt līdzīgu traģēdijas upuru ģimenēm, ir jārikojas. Ir ļoti svarīgi, lai ES uzņemtos plašas un tūlītējas saistības, kuras izpaustos kā palīdzības sniegšana Haiti. Visai pamatotu izbrīnu radīja jaunās ārlietu administrācijas novēlotā reakcija. Ir skaidrs, ka ES augstajai pārstāvei turpmāk ir jābūt atbildīgai par ātrākas un saskaņotākas ES reakcijas nodrošināšanu. Haiti vēl ilgi būs vajadzīga palīdzība, lai sadziedētu brūces un radītu jaunas mājvietas.

Filozofs Ludvigs Vitgenšteins ir paudis atziņu, ka nav lielāku ciešanu par viena cilvēka ciešanām. Manuprāt, viņš ar to vēlējās darīt mums zināmu, ka nav lielākas apziņas vienības par atsevišķa indivīda apziņu. Nav iespējams saskaitīt sāpes. Nav kopējās apziņas, kuras ciešanas būtu lielākas par atsevišķa cilvēka ciešanām. Masveida ciešanas vienmēr ir arī atsevišķu cilvēku ciešanas. Tajās ir cerība. Māte Terēze ir teikusi: ja viņa būtu centusies sniegt palīdzību masām, tad neko nebūtu panākusi. "Ja man izdosies palīdzēt kaut vienam cilvēkam, tad es būšu palīdzējusi vislielākajai iespējamajai vienībai, proti, viena cilvēka visai pasaulei".

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Manuprāt, ES ir jānodrošina efektīvāka koordinācija un jāpiešķir lielāka nozīme atbalsta sniegšanai Haiti. Pašlaik vislielākās problēmas rada loģistikas grūtības (ierobežotas nolaišanās un preču izkraušanas iespējas Portoprensas lidostā), kā arī tas, ka ir jārod risinājums, kā palīdzēt joprojām bez pajumtes palikušajiem cilvēkiem, jo īpaši ņemot vērā tuvojošos lietus sezonu.

Mums ir jādomā par nākotni un veidu, kā panākt ātrāku un efektīvāku rīcību šādās situācijās. Es atbalstu šo rezolūciju, jo tajā, pamatojoties uz Lisabonas līgumā noteiktajiem pienākumiem, ir izteikts aicinājums starptautiskās sadarbības, humānās palīdzības un krīžu pārvaldības komisārei nodrošināt Eiropas Savienības vadošo lomu krīzes situāciju novēršanā, efektīvāk koordinējot tās reakciju.

Turklāt ir ļoti svarīgi, lai Eiropas iestādes, pamatojoties uz ES Civilās aizsardzības mehānismu, iespējami drīz iesniegtu Parlamentam priekšlikumus par Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi. Tas ļaus Eiropas Savienībai izveidot nepieciešamās rezerves, lai nodrošinātu ārkārtas humāno palīdzību jau 24 stundu laikā pēc katastrofas.

David Martin (S&D), rakstiski. – Zemestrīce, kura pagājušajā mēnesī satricināja Haiti, ir radījusi katastrofālus postījumus, tādēļ tās seku likvidēšana būs ilgstoša, paredzot konkrētas saistības. Es esmu gandarīts par to, ka ES reaģēja ātri un jau ir piešķīrusi EUR 196 miljonus. Es atbalstu šo rezolūciju un aicinu ES rīkoties efektīvi un saskaņoti, ilgtermiņā sniedzot šai valstij humāno palīdzību un nodrošinot tās atjaunošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) 2010. gada 12. janvāra zemestrīce Haiti ir gan daudzus nogalinājusi, gan arī negatīvi ietekmējusi aptuveni vēl 3 miljonus cilvēku, kuriem ir nepieciešama humānā palīdzība. ES ārpolitikas loma ir precizēta un vērtības, kuras tā cenšas veicināt cita starpā, ir vērstas uz miera un drošības stiprināšanu, kā arī cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē. Tādēļ mums vajadzētu atzinīgi novērtēt dalībvalstu veiktos pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt Haiti likvidēt šīs katastrofas sekas un nodrošināt tajā pilnībā funkcionējošu demokrātiju un ekonomiku, kas spētu sniegt atbalstu šīs valsts iedzīvotājiem. Mums vajadzētu arī apzināties, ka atjaunošanas process nevar noritēt bez Haiti valdības un iedzīvotāju līdzdalības.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es atturoos no balsojuma par Rezolūciju RC-B7-0072/2010 par neseno zemestrīci Haiti, jo uzskatu, ka bruņoto spēku vietā uz minēto reģionu ir steidzami jāšūta tādi profesionāli kā ārsti, arhitekti un ugunsdzēsēji. Haiti politisko, ekonomisko un sociālo stabilitāti būs iespējams panākt vienīgi tad, ja šīs valsts brīvību neapdraudēs ārvalstu iejaukšanās. Tādām finanšu iestādēm kā Pasaules Bankai, Starptautiskajam Valūtas fondam un Haiti sociālajiem partneriem ir nekavējoties jāatceļ Haiti ārējais parāds.

Turklāt es atbalstu pret ASV vērstās alianses "Bolivāra alternatīva Latīņamerikas un Karību valstīm" dalībvalstu uzsāktos pasākumus (finansālā atbalsta sniegšana no Humanitārā fonda līdzekļiem, kā arī atbalsta nodrošināšana enerģijas ražošanai, lauksaimniecības attīstībai un ražošanas veicināšanai), kuri ir dažādu valstu brālīgas solidaritātes apliecinājums. Ar savu atturēšanos es vēlos uzsvērt, ka Haiti atjaunošana nevar notikt, militarizējot atbalstu, ir jālikvidē mehānismi, kuri ir radījuši galēju nabadzību šajā valstī, piemēram, tādi kā ārējais parāds, ko es aicinu atcelt.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Haiti bija nabadzīga valsts jau pirms zemestrīces ar vairāk nekā diviem miljoniem bez vietējās pārtikas atstātu cilvēku un simtiem tūkstošu ielās klaiņojošu bāreņu. Protams, Haiti iedzīvotājiem ir ļoti svarīgi, lai valstī tiktu atjaunota infrastruktūra un nodrošināta iestāžu ilgtermiņa darbība,

tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka atbalsta sadale nenorit vienmērīgi un daudzas sievietes un bērni ir īpaši neaizsargātā situācijā, tādēļ mums ir jārikojas ļoti piesardzīgi. Es balsoju par šīs rezolūcijas priekšlikumu, jo šķiet, ka tādējādi būs iespējams rast taisnīgu risinājumu vairumam minēto problēmu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Zemestrīce, kas šā gada janvārī satricināja Haiti, ir viena no lielākajām 21. gadsimta katastrofām pasaulē. Zemestrīces nodarīto zaudējumu apmērus vēl jo vairāk palielina fakts, ka postošā katastrofa ir skārusi vienu no nabadzīgākajām valstīm pasaulē. Šī traģēdija pievērsa visas pasaules uzmanību Haiti. Humānā palīdzība būs jāsniedz arī pēc tam, kad sala būs atjaunota, jo tajā ir jāatjauno arī sociālās attiecības, garantējot cilvēku savstarpējo cieņu un sociālo taisnīgumu. Lai tas notiktu, ir svarīgi ne tikai sniegt Haiti neatmaksājamo palīdzību, bet arī pārliecināties, ka šai valstij un tās sabiedrībai ir dota iespēja sākt visu no jauna.

Pamatojoties uz iepriekš teikto, es atbalstu aicinājumu atcelt Haiti starptautisko parādu, bet nepiekrītu tādiem starptautiskā atbalsta veidiem, kuri veicinās Haiti ārējā parāda palielinājumu. Ņemot vērā visus iepriekš minētos faktorus, esmu nolēmis atbalstīt Eiropas Parlamenta kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par neseno zemestrīci Haiti.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par neseno zemestrīci Haiti.

Es jo īpaši piekrītu 4., 8. un 9. punkta saturam, sevišķi faktam, ka ES prioritāte ir palīdzības sniegšana atjaunošanas procesā un humanitārā stāvokļa uzlabošanā, koncentrējoties uz iedzīvotāju neaizsargātajām grupām, proti, sievietēm un bērniem, kā arī nodrošinot pajumti, medicīnisko aprūpi, loģistikas palīdzību un pārtiku. Mēs aicinām dalībvalstis būt gatavam izpildīt ANO prasības attiecībā uz turpmāko palīdzību un atzinīgi vērtējam Komisijas sākotnējo piešķirumu EUR 30 miljonu apmērā humānās palīdzības nodrošināšanai. Mēs arī atzinīgi vērtējam G7 valstu lēmumu atcelt Haiti starptautiskā parāda prasījumu un aicinām Starptautisko Valūtas fondu pilnībā norakstīt nesamaksāto parādu. Mūsaprāt, ārkārtas palīdzība zemestrīces gadījumā ir jāsniedz piešķirumu veidā, nevis izsniedzot aizdevumus, kas palielina parādu.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Dabas katastrofu gadījumā humānā palīdzība ir jānodrošina nekavējoties. Vienīgi ASV spēja bez birokrātiskas kavēšanās sniegt šādu palīdzību Haiti. Ir skaidrs arī tas, ka ātrākās un efektīvākās humānās palīdzības sniedzējas parasti ir tās organizācijas, kuras tiek regulāri nosodītas šā Parlamenta rezolūcijās, proti, Katoliskā Baznīca, kā arī kristīgās organizācijas. Šajā rezolūcijā, kuru es pilnībā atbalstu, Parlaments aicina starptautisko sabiedrību rūpēties par to, lai Haiti iedzīvotājiem un tās valdībai tiktu noteikta galvenā loma atjaunošanas procesā, nodrošinot viņiem iespēju pašiem būt sava likteņa lēmējiem. Deputāti atbalsta arī ES lēmumu palīdzēt Haiti atsākt vietējo pārtikas ražošanu, atjaunojot bojāto infrastruktūru un nodrošinot sīkzemniekus ar pavasara sējai (kas sāksies martā un veido 60 % no valsts pārtikas ražošanas) nepieciešamos materiālus (sēklas, mēslošanas līdzekļus un instrumentus). Es vēlos uzsvērt, ka pašlaik, kamēr starptautiskā sabiedrība sniedz ieguldījumu, lai atjaunotu zemestrīcē cietušās infrastruktūras, starptautiskajiem fondiem vajadzētu piešķirt līdzekļus arī nopostīto reliģisko ēku, proti, baznīcu un garīgo semināru atjaunošanai.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark un (grāfs) William Dartmouth (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija ir patiesi nobažījiesies par situāciju Irānā un aicina abu pušu valdības rast risinājumu sarežģītajai politiskajai un cilvēktiesību situācijai diplomātiskā, mierīgā ceļā. Šajā gadījumā ES nedrīkst iejaukties, jo tas vienīgi saasinātu jau tā saspīlēto situāciju. Ja sarunas risinās bezatbildīgie ES birokrāti, nevis vēlēti politiķi, to iznākums būs nevēlams gan Irānai, gan arī pārējām pasaules valstīm. Sarunas ir jāorganizē sadarbībā ar citu valstu valdībām, nevis jāpieļauj, lai tās no augšas uzspiestu ES. Ir daudzas valstis, kuras vēlas saglabāt neitralitāti, piemēram, Īrija, tādēļ ES, pārstāvot šīs valstis minētajā jautājumā, nopietni apdraud šo valstu uz demokrātiju balstīto politiku.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo dokumentu ar lielu atbildības sajūtu, cerot, ka minētā rezolūcija palīdzēs rast risinājumu. Es vēlētos izteikt atzīnību Parlamenta politiskajām grupām par centieniem panākt vienotību, jo ar šādu vienotu nostāju tās ir apliecinājušas Eiropas demokrātiju un uzsvērušas stingro, pragmatisko nostāju, kura ir atspoguļota šajā rezolūcijā, kurā ir izteikti arī priekšlikumi attiecībā uz veidiem, risinājumiem un īpašiem pasākumiem, lai ES varētu uzlabot situāciju Irānā. Ņemot vērā iepriekš minēto, es vēlos uzsvērt nepieciešamību: a) izteikt visstingrāko nosodījumu uzņēmumiem, kuri piegādā Irānas varas iestādēm iekārtas un tehnoloģijas cenzūras un uzraudzības nodrošināšanai, kas Eiropā būtu jāaizliedz; b)

lūgt vai vislabāk — pieprasīt, lai tiktu ievērotas Vīnes konvencijas prasības un diplomātijas normas; c) noteikt stingrākas sankcijas tām Irānas organizācijām un amatpersonām, kuras darbojas ārvalstīs un ir atbildīgas par represijām un brīvību ierobežojumiem minētajā valstī, kā arī tām, kuras neievēro Irānas starptautiskās saistības attiecībā uz kodolprogrammu; un d) neraugoties uz šķēršļiem, veicināt dialoga padziļināšanu ar Irānu, jo īpaši ar pilsonisko sabiedrību.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Irānā, jo esmu noraizējies par nebeidzamajiem cilvēktiesību pārkāpumiem šajā valstī, jo īpaši attiecībā uz biedrošanās, vārda un informācijas brīvību, kā arī atbalstu Irānas iedzīvotāju demokrātiskās vēlmes.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēdējo mēnešu laikā attiecībā uz Irānu ir divi jaunumi, no kuriem diemžēl neviens nav iepriecinošs. Pirmais ir tās gūtie panākumi urāna bagātināšanā kodolenerģijas ražošanas nolūkā, bet otrs ir pret *Mir-Hossein Moussavi* vadīto mēreno grupējumu vērstās represijas, jo viņš apstrīdēja nesēnotikušo prezidenta vēlēšanu rezultātus. Šie divi notikumi ir satraucoši jau katrs par sevi, bet abi kopā tie rada vēl lielākas bažas.

Ko gan lai saka par šo nestabilo valsti, kurā arvien radikālāk noskaņotā valdība nogalina, spīdzina un iesloga savus oponentus, kas iziet ielās un protestē pret to, un kura vienlaikus ir iesaistījusies urāna bagātināšanas programmā ar mērķi iegūt kodolenerģiju?

Neraugoties uz ajatollu fundamentālistu režīma pārstāvju paziņojumiem, ka viņu nodomi ir labi un kodolenerģijas ieguve turpinās miermīlīgos nolūkos, starptautiskā sabiedrība par to nav pārliecināta un gluži pamatoti uzskata, ka Irāna rada pieaugošus draudus.

Papildus tam, ka ES jau no paša sākuma ir nosodījusi pret Irānas mēreno grupējumu vērstās brutālās represijas, tai kopā ar sabiedrotajiem un citiem starptautiskajiem dalībniekiem ir jācīnās, lai noteiktu stingrākas sankcijas Teherānai, un jādara viss iespējamais, lai novērstu jebkādu draudus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs esam par vārda brīvību un demokrātiju un atbalstām nepieciešamību paust bažas par pēdējo mēnešu notikumiem Irānā, jo īpaši tiem, kuri ir saistīti ar Irānas drošības spēku izvērstaļām masveida represijām. Tomēr ierosinātajā tekstā tas nav pietiekami uzskatāmi atspoguļots.

Mūsaprāt, izvērtējot nepieciešamību paust bažas par situācijas attīstību Irānā, mēs nedrīkstam aizmirst par šīs valsts suverenitātes un teritoriālās integritātes apdraudējumu, ko rada ASV administrācijas vadīto diplomātisko un militāro spēku aizvien pieaugoša iesaistīšanās, kā arī to koncentrācija minētajā reģionā. Mums jāapzinās, ka šie elementi apdraud Irānas iedzīvotāju tiesības un tos spēkus, kuri cīnās par demokrātiju, progresu un sociālo taisnīgumu. Pieņemtajā tekstā tas nav atspoguļots.

Irānas nākotne ir atkarīga vienīgi no Irānas iedzīvotāju politiskās un sociālās darbības. Mēs vēlamies apliecināt savu solidaritāti Irānas iedzīvotājiem un demokrātiskajām organizācijām, kuras cīnās par sociālo taisnīgumu un šīs valsts progresu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstu rezolūciju, kurā ir nosodīta Irānas rīcība attiecībā uz kodolieroču ražošanu un tās centieni apspiest vārda brīvību, ar ko šīs valsts iedzīvotāji saskaras dienu no dienas. Irānas varas iestāžu vardarbība pret demonstrantiem ir nepieņemama, tāpat kā preses cenzūra un informācijas iegūšanai liktie šķēršļi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējais sociālais apvērsums Irānā, sistemātiskās represijas pret tiem, kuri pretojas esošajam režīmam, preses un vārda brīvības ierobežojumi, nevēlēšanās atcelt nāvessodu, kā arī tas, ka, neraugoties uz starptautiskās sabiedrības iebildumiem, tiek turpināta kodolprogrammas īstenošana, ir pietiekams iemesls masveida bažām. Tomēr vēl satraucošāks ir fakts, ka pagājušajā mēnesī Irāna veiksmīgi izmēģināja tālās darbības rādiusa raķeti, tādējādi apdraudot gan reģiona, gan visas pasaules drošību. Irānas nesēnotcēta ES Parlamenta delegācijas plānotā vizīte, ir vēl viens nepārprotams apliecinājums tam, ka šī valsts nevēlas sadarboties. Ņemot vērā iepriekš minēto, mums ir pamatots iemesls nosodīt Irānas režīma politiku.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir daudzas valstis, kurās situācija demokrātijas un cilvēktiesību jomā ir nestabila. ES ir jāturpina tās centieni mainīt situāciju šajā jomā, izsakot lūgumus un lietojot citas līdzīgas metodes. Mums nevajadzētu justies pārsteigtiem par Irānas rīcību un tās centieniem kļūt par kodolenerģijas galveno ražotāju. Cita starpā, tas ir arī kļūdainas ASV politikas dēļ. Spriedzi šādā situācijā var mazināt vienīgi

diplomātijas ceļā, bet ES šajā ziņā nedrīkst ļaut ASV sevi izmantot. Rezolūcijas priekšlikumā ir norādīts, ka minētās situācijas uzlabošanā vērā ņemami panākumi nav gūti, tādēļ vienīgais risinājums ir dialoga atsākšana.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Es atbalstu šo rezolūciju, kuras mērķis ir paust nepārprotamu Eiropas Savienības nostāju attiecībā uz cilvēku pamattiesību ievērošanu Irānā. Es tāpat kā vairums deputātu esmu sašutis par to, kā Irāna izturas pret opozīcijas pārstāvjiem. Nāvēsoda piespriešana Mohammed Reza Alizamani un Arash Rahmani par viņu politisko darbību, manuprāt, ir pretrunā visiem mūsdienu pasaules standartiem. Es jūtos gandarīts par ES nelokāmo nostāju šajā jautājumā, tomēr vienlaikus vēlos paust nožēlu par to, ka vienlīdz enerģiska reakcija nesevoja pēc tam, kad 2010. gada 31. janvārī tika novērsta Maskavā un Sanktpēterburgā paredzētā Krievijas opozīcijas demonstrācija un arestēti tās organizētāji, tai skaitā pagājušajā gadā Saharova balvu ieguvušās organizācijas Memorial priekšsēdētājs Oleg Orlov. Manuprāt, ES augstās pārstāves reakcijai šajā ziņā ir jābūt tikpat dinamiskai, kāda tā bija uz notikumiem Irānā, un tai ir jāskaidro Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja Buzek kunga Krievijas varas iestādēm izteikto kritiku.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Mums ir ļoti svarīgi atsākt dialogu ar Irānu, tādēļ es vēlos paust nožēlu par atcelto ES delegācijas vizīti Irānā un ceru, ka visdrīzākajā laikā tā tiks ieplānota atkārtoti. Ir skaidrs, ka pašlaik Irānā netiek ievēroti cilvēktiesību un demokrātijas principi, tomēr stingrāku sankciju noteikšana šajā gadījumā nebūs pareizākais veids, lai atrisinātu problēmu. Arī Irānas valdības opozīcija ir pret to, lai tiktu noteiktas stingrākas sankcijas, jo tās varētu negatīvi ietekmēt šīs valsts iedzīvotājus. Turklāt ES jau atkal piemēro dubultstandartus. ES izliekas neredzam tādu nozīmīgu ekonomisko partneru kā Ķīna vai Indija problēmas. Šo iemeslu dēļ esmu nolēmis atturēties.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Irānā, jo īpaši pēc nesenojiem un arī vakardienas uzbrukumiem Itālijas un Francijas vēstniecībām.

Faktiski Eiropas Savienībai ir jāpārstāv pašai sevi un jāieņem stingra nostāja attiecībā uz Teherānas režīmu. Irānas varas iestādes ir tās, kuras veicina neiecietību, cenšoties iebiedēt atsevišķas ES dalībvalstis. Uzbrukumus vēstniecībām organizēja tie, kuri ir pret jebkādam brīvības izpaušmēm un vēlas apgriezt demokrātijai spārnus.

Es ceru, ka Eiropas iestādes iespējami drīz ieņems stingrāku nostāju, nosodīs notiekošo un lems par to, kādi diplomātiskie pasākumi būtu veicami attiecībā uz Irānu.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – ECR grupa atbalsta rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Irānā. Mēs atbalstām ideju par enerģisku starptautiska mēroga rīcību, lai mazinātu Irānas pieaugošos centienus ražot kodolieročus. Tādēļ vēl jo vairāk ir jānosoda fakts, ka Eiropas Parlaments nevēlas izmantot iespēju un atsaukties starptautiskās sabiedrības aicinājumam noteikt šai valstij papildu sankcijas. Laimīgā kārtā Teherānā nav ES vēstniecības, bet tur ir dalībvalstu vēstniecības.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Irānas Islāma Republika neatlaidīgi nosoda slikto attieksmi pret musulmaņiem visā pasaulē. Tomēr mullas nebeigs vajāt kristiešus un nenosodīs sliktos apstākļus, kādos nākas dzīvot kristiešiem. Pievēršanās kristietībai tiek uzskatīta par novēršanos no islāma un sodīta ar nāvi. Diemžēl Eiropas Parlamentam trūkst drosmes nosodīt kristīgās pasaules mocekļu stāvokli Irānā. Pāvests Jānis Pāvils II teica: "Vajāšana ietver dažāda veida diskrimināciju gan pret ticīgajiem, gan arī pret visu Baznīcas kopieni. Šādas diskriminācijas formas ir vērojamas samērā bieži, neraugoties uz to, ka vienlaikus ir atzītas tiesības uz apziņas un reliģisko brīvību, atspoguļojot to atsevišķu valstu tiesību aktos, kā arī starptautiskajās deklarācijās ... Mūsdienās, papildus ieslodzījumam cietumā, koncentrācijas nometnēs vai piespiedu darba nometnēs, kā arī izraidīšanai no savas valsts, pastāv arī citi, mazāk zināmi, bet vairāk izsmalcināti soda veidi, proti, nevis vardarbīga nāve, bet tāda, kas līdzinās civilai nāvei un nevis izolēšana cietumos vai nometnēs, bet sociālā diskriminācija vai pastāvīgi personu brīvības ierobežojumi." Ja Parlaments nopietni vēlas iestāties par cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē, tad tam vajadzētu ieņemt stingrāku nostāju attiecībā uz Irānā vajātajiem kristiešiem.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pastāv draudi, ka Jemena varētu kļūt par jaunu Afganistānu, proti, *al-Qaeda* iecienītāko mācību nometni un perēkli fundamentālistu un teroristu izplatībai visā islāma pasaulē.

Pilsoņu kara izraisītā sociālā, politiskā un ekonomiskā degradācija, ja ne pilnīgs sabrukums, kā arī tas, ka trūkst jebkādas valdības, kas varētu efektīvi kontrolēt visu tās teritoriju, ir pārvērtis šo valsti par vietu bez likumiem un kārtības, tādējādi radot labvēlīgu augsni radikālisma un vardarbības uzliesmojumiem.

Tas nozīmē, ka starptautiskajai sabiedrībai vajadzētu ieņemt stingrāku nostāju Jemenas jautājumā un rūpīgāk raudzīties, lai šai valstij sniegtais atbalsts būtu vērsti uz tās iedzīvotāju dzīves apstākļu efektīvu uzlabošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Vispārējā situācija Jemenā ir radījusi bažas visā pasaulē, un, ņemot vērā nesenos terorisma draudus, ES ir aizvien aktīvāk jācinās par to, lai Jemena nekļūtu par vēl vienu bēdīgi slavenu valsti starptautiskajā arēnā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Pašlaik cīņā pret terorismu galvenā uzmanība ir pievērsta Jemenai, kura ir islāma ekstrēmistu perēklis. Ar nabadzības izskaušanu un militārā atbalsta palielināšanu vien Jemenas problēmas netiks atrisinātas. Risinājums varētu būt lielāks atbalsts attīstībai, lai sagrautu pamatu zem atsevišķu džihāda algotņu kājām. ES nekādā ziņā nedrīkst ļaut sev uzspiest ASV kasiera funkcijas, bet tai ir jāieņem objektīva brokera nostāja, lai veicinātu dialoga uzsākšanu un panāktu ilgtermiņa politisko risinājumu. Šajā rezolūcijas priekšlikumā ir atspoguļota līdzīga pieeja, tādēļ es balsoju par to.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Kaut arī es piekrītu šīs rezolūcijas par situāciju Jemenā pamatjēgai, jo piedalījos tās izstrādē, es nevaru piekrist tajā ietvertajiem ieteikumiem attiecībā uz Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) koordinējošo lomu Jemenas jautājuma turpmākajā risināšanā. Es lūdzu, lai dokumenta izstrādes posmā šie ieteikumi tiktu svītroti, tomēr citas politiskās grupas to atteicās darīt. EĀDD ir izveidots, pamatojoties uz Lisabonas līgumu, kuru es neatbalstu un kuram nav demokrātiskas leģitimitātes. EĀDD būs balstīts uz ES vēstniecību tīklu, un tā darbību uzraudzīs jaunā ES augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece, kura ir atbildīga par ES militārās politikas un ārpolitikas izstrādi un īstenošanu.

Es jau ilgu laiku esmu pretojies tam, ka ES iesaistās šajās divās politikas jomās, jo uzskatu, ka tām ir jābūt vienīgi dalībvalstu kompetencē.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark un (grāfs) William Dartmouth (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarīgā partija pilnībā noraida cilvēku tirdzniecību, jo tā ir verdzības mūsdienu variants. Mēs aicinām valstī noteikt visaugstākos sodus noziedzniekiem, kas izdara šādu noziegumu, un veikt nopietnus pasākumus, lai izskaustu šādu darbību. Tomēr mēs nevaram atbalstīt to, ka ES izmanto cilvēku tirdzniecību kā ieganstu, lai harmonizētu imigrācijas un robežkontroles politiku, apejot ievēlētās valdības. Par valsts politiku šajos jautājumos jālemj vēlētajiem, ejot pie vēlēšanu urnām un ievēlot politikus, nevis ES jāpārņem vēl viena politikas joma, kas likvidēs demokrātisku pārskatatbildību. Ja Eiropas Savienībā nebūtu atvērtas robežas un ja katrai valstij būtu paša imigrācijas politika, būtu daudz vieglāk iznīdēt nopietno organizēto noziedzību un cilvēku tirdzniecību.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju "par" šo rezolūcijas priekšlikumu, jo mums jānodrošina, lai jautājums par cilvēku tirdzniecību un veidu, kādā šī tirdzniecība tiek izmantota kā resurss darba tirgū, būtu gan praktiska, gan morāla prioritāte.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropas Savienībai ir gan pilnvaras, gan iespēja stiprināt Eiropas politiku attiecībā uz cilvēku tirdzniecību. Kā es teicu debatēs par šo rezolūciju, šim jautājumam ir jāierāda svarīga vieta darba kārtībā. Savas svarīgās nozīmes dēļ globālajā tirdzniecībā un savas apņemšanās dēļ aizsargāt cilvēktiesības Eiropas Savienība ir atbildīga par cilvēku tirdzniecības un bērnu darba apkarošanu jo īpaši.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Cilvēku tirdzniecība ir viens no šausmīgākajiem un nopietnākajiem noziegumiem. Cīņa nevar būt efektīva bez saskaņotas politiskas pieejas, kas pievēršas novēršanai, cietušo aizsardzībai un efektīvām sankcijām pret cilvēku tirgotājiem. Brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā ir nesusi būtiskus labumus mūsu pilsoņiem, bet vienlaikus atvērusi daudzus ceļus cilvēku tirgotājiem. Desmitiem tūkstošu jaunu sieviešu un bērnu no jaunajām dalībvalstīm katru gadu kļūst par cilvēku tirdzniecības upuriem. Eiropas Parlamentam būs jāuzņemas būtisks pienākums cīņā pret cilvēku tirdzniecību. Mums būs jānodrošina, lai novēršana, aizsardzība un atbalsts cietušajiem ieņemtu svarīgu vietu politiskā darba plānā. Mums jāpieprasa, lai dalībvalstis pilnībā īsteno pašreizējo ES politiku un pārējos instrumentus pret cilvēku tirdzniecību, un jānodrošina, lai tiktu pieņemti stingrāki sodi un sankcijas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju "par" šo rezolūciju, jo Eiropas Savienības pienākums ir apkarot nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību. Bezdarbam pieaugot, pieaugs cilvēku skaits, kas var kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem vai var tikt izmantoti piespiedu darbos. Pirmkārt, cilvēki, kas pazaudējuši darbu savā valstī, pazaudējuši cerību uz labāku dzīvi, meklēs veiksmi kaut kur citur. Šādu stāvokli var izmantot noziedzīgi grupējumi. Galvenā tirdzniecības joma, kurā iesaistīti bērni, jo īpaši meitenes un sievietes, nav mainījusies daudzus gadus. Seksuāla izmantošana verdzībai līdzīgos apstākļos ir sevišķi izplatīta pārsvarā

Austrumeiropā, kas ir kā tranzīta ceļš cilvēku tirdzniecībai uz rietumiem. Mums jā sagatavo stratēģija par pasākumiem cilvēku tirdzniecības apkarošanai, vislielāko vērību pievēršot cīņai pret cilvēku tirdzniecību, novēršanai un cietušo aizsardzībai un sodiem. Visām dalībvalstīm jāveic stingri pasākumi, lai cīnītos pret cilvēku tirdzniecību, nodrošinot valsts tiesību aktu koordinēšanu. Mums jācenšas panākt visu ieinteresēto pušu ciešāku sadarbību jautājumā par cilvēku tirdzniecību.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Šis mūsdienu verdzības veids pēdējos gados ir pieredzējis satraucošu pieaugumu un kļuvis par trešo ienesīgāko organizētās noziedzības darbību. Pēc ANO vērtējuma 2009. gadā bija 270 000 cietušo, un pēc *Europol* datiem sieviešu tirdzniecība seksuālai izmantošanai nesamazinājās, bet palielinājās cilvēku tirdzniecībā piespiedu darbām. Tas ir nepieņemami, un nedrīkst pieļaut, ka likumdošanas nepilnības to veicina. Mums jā dod strauja, globāla, vispusīga un saskaņota atbilde gan likumdošanā, gan operatīvajā darbā. Ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā es mudīnu Komisiju tik ātri, cik vien iespējams, iesniegt jaunu priekšlikumu, par vienu no savām galvenajām prioritātēm padarot saskaņotas Eiropas politikas radīšanu efektīvai cīņai pret cilvēku tirdzniecību. Priekšlikumā jāiekļauj visi šā jautājuma aspekti, tostarp jautājumi saistībā ar izcelsmes un galamērķa valstīm, cilvēkiem, kuri vervē, transportē un ekspluatē, un citiem starpniekiem, klientiem un labuma guvējiem.

Tajā pašā laikā mums ir jānodrošina pienācīga aizsardzība cietušajiem un lieciniekiem, sniedzot tūlītēju palīdzību. Ir jācenšas arī šajā jomā pilnībā izmantot instrumentus, kurus diemžēl iestādes, tostarp *Europol*, *Eurojust* un *Frontex*, vēl joprojām izmanto nepietiekami.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es noteikti piekrītu un dodu savu atbalstu pastāvīgas platformas izveidei Eiropas Savienības līmenī, kura garantēs to, ka cilvēku tirdzniecības politikas jomā tiks iekļauti aspekti, kas saistīti gan ar sociālām lietām, gan sociālo integrāciju, kā arī piemērotu un efektīvu programmu pieņemšanu cietušo sociālās reintegrēšanas atbalstam, tostarp pasākumus saistībā ar darba tirgu un sociālās nodrošināšanas sistēmu.

Lena Ek, Marit Paulsen un Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Mums šķiet, ka sākotnējais 13. un 15. punkta formulējums par atšķirību starp cilvēku tirdzniecībā cietušajiem un nelegālajiem imigrantiem un par uzturēšanās atļaujām cilvēkiem, kuri ir tikuši pakļauti cilvēku tirdzniecībai, ir labāks, bet mēs balsojam "par" šo punktu grozījumiem, lai panāktu kompromisu. Šā kompromisa rezultātā cilvēku tirdzniecībā cietušajiem tiks piešķirtas pagaidu uzturēšanās atļaujas un robežkontroles iestādēm būs labāka izpratne par cilvēku tirdzniecības jautājumiem. Tas ir pirmais pasākums. Mēs tagad dodam priekšroku rezolūcijas pieņemšanai un turpināsim strādāt, lai panāktu, ka cilvēku tirdzniecībā cietušajiem tiek piešķirta pastāvīga uzturēšanās atļauja.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju "par" Eiropas Parlamenta rezolūciju par cilvēku tirdzniecības novēršanu, jo uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi pastiprināt cīņu pret cilvēku tirdzniecību, kas ir pieņēmusi satraucošus apmērus un nozīmē nopietnu cilvēka pamattiesību pārkāpumu.

Direktīvas projektam, kas drīz tiks iesniegts izskatīšanai Parlamentā, jāveicina stingri soda pasākumi Eiropas līmenī pret ikvienu personu, kas iesaistīta šāda veida tirdzniecībā. Ir jāizdara grozījumi dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz sankciju saskaņošanu, lai nodrošinātu, ka cilvēku tirgotājiem tiek uzlikti maksimāli sodi, jo pašlaik tie dažādās valstīs ievērojami atšķiras.

No šā viedokļa raugoties, pārrobežu pieeja arī ir vajadzīga, lai pretotos šim ļaunumam, palielinot sadarbību ar izcelsmes un tranzīta valstīm, kurās cilvēku tirgotājiem dažkārt tiek uzlikti tikai nenozīmīgi naudas sodi. Tajā pašā laikā ir jāsniedz aizsardzība un palīdzība cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, pirmkārt, sievietēm un bērniem, kas saskaņā ar statistikas datiem veido aptuveni 80 % no visiem cietušajiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju "par" rezolūciju par cilvēku tirdzniecības novēršanu, atbalstot nepieciešamību Komisijai un Padomei nodrošināt, lai cīņai pret šo ļaunumu arī turpmāk būtu ierādīta redzama vieta prioritāšu starpā pat ekonomiskās un finansiālās krīzes laikā. Dalībvalstīm, kuras to vēl nav izdarījušas, ir jāīsteno visi ES politikas aspekti attiecībā uz cilvēku tirdzniecību valsts līmenī un jāratificē pārējie tiesību instrumenti šajā jomā tik ātri, cik vien iespējams, lai nodrošinātu cilvēku tirdzniecībā cietušajiem lielāku aizsardzību un palīdzību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Cilvēku tirdzniecība šodien tās upuriem ir necilvēcīga mūsdienu verdzības forma. Tās veicējiem, noziedzīgām organizācijām, kas iesaistītas prostitūcijā un seksuālā izmantošanā, nelegālā adopcijā, piespiedu darbā, nelegālā imigrācijā un nelegālā orgānu tirdzniecībā, tā ir ārkārtīgi ienesīga darbība.

Ar skumjām jāatzīst, ka šī briesmīgā realitāte ir arī Eiropas Savienībā. Tāpēc es mudinu Eiropas Komisiju veikt stingrus un nežēlīgus pasākumus cīņā pret cilvēku tirdzniecību. Ir vajadzīga trīspusēja pieeja: i) pietiekama aizsardzība cietušajiem, kuru lielākā daļa ir sievietes un bērni, nosargājot viņu vissvarīgākās pamattiesības, piemēram, uz dzīvību, brīvību, fizisku un morālu integritāti un seksuālu pašnoteikšanos; ii) preventīvi pasākumi, lai izmeklētu un likvidētu tīklus cilvēku tirdzniecības veicināšanai un peļņas gūšanai, un visbeidzot iii) bargs sods par cilvēku tirdzniecību un ekspluatāciju jebkādos negodīgos nolūkos un pastrādātajiem noziegumiem samērīgi sodi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā norādīts pieņemtajā rezolūcijā, ir jāveic steidzami pasākumi “pret cilvēku tirdzniecību, izmantojot uz cilvēktiesībām pamatotu holistisku pieeju un galveno uzmanību pievēršot cilvēku tirdzniecības apkarošanai, preventīviem pasākumiem un cietušo aizsardzībai”. Jāisteno “pieeja, kurā galvenā vieta ierādīta cietušajiem, ar to saprotot, ka visu iespējamo kategoriju cietušie ir jāidentificē, jārisina to problēmas un tie ir jāaizsargā, īpašu uzmanību veltot bērniem un citām riska grupām”.

Tomēr mēs ar nožēlu konstatējam, ka ir tikuši noraidīti grozījumi, kurus mēs ierosinājām šai rezolūcijai, lai gan tie pievērsās cēloņiem, kas slēpjas aiz cilvēku tirdzniecības, un veidiem to apkarošanai, jo īpaši šādiem:

- bezdarba, atstumtības un nabadzības kā cilvēku tirdzniecības pamatcēloņu apkarošana, uzsverot steidzamo nepieciešamību mainīt ekonomisko un sociālo politiku, lai par prioritāti izvēlētos sociālo un darba tiesību stiprināšanu, nodrošināšanu ar tiesībām darbavietā, labus sabiedriskos pakalpojumus un ekonomisku un sociālu progresu;

- sadarbības un solidaritātes stiprināšana ar migrantu izcelsmes valstīm, jo īpaši veicot ieguldījumus to ekonomikā, izglītības lielākā pieejamībā, parādu atlaišanā un finansiālo darbību nodokļos.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs balsojam pret šo rezolūciju par cilvēku tirdzniecību, lai gan tas ir viens no viszemiskākajiem noziegumiem, kādi vispār ir. Mēs tā darījām tāpēc, ka jūs to izmantojāt politiski, lai vēl vairāk palielinātu Briseles Eiropas, tās iestāžu un daudzo aģentūru varu, kuras tomēr joprojām pierāda savu neefektivitāti. Otrkārt un galvenokārt, mēs tā darījām tāpēc, ka jūs izmantojāt uzmanību, kas dabiski tiek pievērsta cietušajiem, lai radītu jaunu, papildinošu ietekmi saistībā ar imigrāciju: sociālu un juridisku palīdzību, automātiski izsniedzamu uzturēšanās atļauju, piekļuvi darba tirgum, vienkāršoti pieejamu ģimenes atkalapvienošanu un sociālu aizsardzību. Tas viss tiktu piešķirts neatkarīgi no tā, vai cietušais sadarbojas ar iestādēm, lai tām palīdzētu notvert tirgotājus un likvidēt tīklus. Tādējādi vienīgais, kas nelegālam imigrantam būs jādara, lai tiktu Eiropā, būs jāsaka, ka viņš ir cietis tīklā, kurš no viņa izspiež tūkstošiem euro. Rezultātā, lai ko jūs domātu par to, nelegālie imigranti pieprasīs šo statusu un šo aizsardzību, un jūs viņiem to piešķirsiet. Jūs esat bezatbildīgi!

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju “par” rezolūciju par cilvēku tirdzniecības novēršanu, ko iesniedza Eiropas Parlamenta kreisā spārna un centra grupas, jo mums ir skaļi un skaidri jāapliecina, ka cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, kuru lielākā daļa ir sievietes un bērni, ir jāsaņem beznosacījuma aizsardzība un palīdzība. Šiem cietušajiem ir jābūt prioritārām tiesībām uz brīvu juridisku palīdzību, sodiem pret tirgotājiem ir jābūt bargākiem un ir jāatrod veidi, kā mazināt klientu pieprasījumu pēc pakalpojumiem. Šī ir nepieņemama vardarbības forma pret sievietēm, un ir kopīgi jārikojas, lai šādu tirdzniecību novērstu, lai aizsargātu cietušos un vajātu šādas vardarbības veicējus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Laikā, kad daudziem cilvēkiem ES ir samērā ērta dzīve, realitāte ir tāda, ka visā ES, tostarp pašās visbagātākajās vietās, daudzi cilvēki dzīvo verdzībā. Fakts, ka cilvēku tirdzniecībai ir pārrobežu raksturs, nozīmē, ka šis ir jautājums, kurā ES iestādēm ir jāuzņemas galvenais pienākums, un tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs dienas rezolūciju.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Cilvēku tirdzniecība ir viens no vislielākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un tam var būt daudz veidu, sākot ar seksuālu izmantošanu un piespiedu darbu, tirdzniecību ar orgāniem un beidzot ar paverdzināšanu māsaimniecībā, turklāt cietušie galvenokārt ir sievietes un bērni. Pašreizējā tiesiskā struktūra Savienībā cīņai ar cilvēku tirdzniecību ir nepietiekama, tāpēc ir būtiski, lai Eiropas Savienība, izmantojot Lisabonas līguma nodrošināto mandātu, uzsāktu daudz enerģiskāku rīcību pret šo parādību, īpaši pievēršoties riska grupu, jo īpaši bērnu, aizsardzībai un palīdzības sniegšanai. Šajā nozīmē iniciatīva par ES koordinators izveidošanu cīņai pret cilvēku tirdzniecību ir vērtējama atzinīgi, un tas, ka priekšlikums aicina dalībvalstis noteikt spriedumus, kas atbilst nozieguma smagumam un iedarbojas brīdinoši, arī ir pozitīvs fakts. Ļoti svarīgs faktors ir rezolūcijas priekšlikuma atbalsts tam, ka cietušā piekrišana izmantošanai nav būtiska saistībā ar apsūdzību un ka cietušajam ir jānodrošina palīdzība neatkarīgi no viņa vai viņas labprātīgas piedalīšanās procedūrā.

Svarīgi ir arī iesaistīt pilsonisko sabiedrību iestāžu darbībā tik plaši, cik vien iespējams, lai izskaustu cilvēku tirdzniecību un uzsāktu informācijas un zināšanu izplatīšanas kampaņas vislielākajam riskam pakļautajās grupās. Cerams, ka dalībvalstis savos tiesību aktos drīz īstenos šo integrēto pieeju, kurā ietilpst novēršana, sankcijas un cietušā aizsardzība un, ratificējot attiecīgos tiesību instrumentus, tās nozīmīgi pārvērsīs uz priekšu modernā laikmeta verdzības izskaušanā.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju rezolūcijas par cilvēku tirdzniecību pieņemšanu. Cilvēku tirdzniecība ir viens no vislielākajiem pārkāpumiem, ko cilvēki var citiem nodarīt. Ir šausmīgi apzināties, cik parasta ir šī briesmīgā parādība. Es nevaru atrast nevienu attaisnojumu vai vainu mīkstināšanai apstākļiem, kuri šādā veidā sabradā visas vērtības, kas mums ir tik svarīgas. Cilvēku tirdzniecība ir brīvības, cieņas un vienlīdzības noliegums. Es ceru, ka Eiropas Parlaments dos savu ieguldījumu cilvēku tirdzniecības ierobežošanā un turpmāk pilnīgā izskaušanā.

Timothy Kirkhope (ECR), rakstiski. – ECR grupa ir vienota savā izpratnē, ka cilvēku tirdzniecība nav ciešama un ir jāpārtrauc. Tomēr mums ir nopietni iebildumi pret rezolūcijas piemērotību to pamatcēloņu risināšanai, kuri rada cilvēku tirdzniecību, un tāpēc mēs esam izvēlējušies balsot pret to. ECR grupai šķiet, ka šī rezolūcija pieņem "cietušajam pievērstas uzmanības pieeju", kas paredz, kā dalībvalstīm jā rūpējas par cietušajiem, kad tie ir ievesti, tādējādi pieņemot, ka cilvēku tirdzniecība ir nenovēršams fakts. Tomēr ECR grupa kopā ar EPP parakstīja rezolūciju, kas aicina pastiprināt sadarbību starp dalībvalstīm, policiju un robežkontroles iestādēm, kurās var aizsargāt personu datus un kur atsevišķas dalībvalstis var lemt par cietušā aprūpi.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Visas verdzības formas, "mūsdienīgas" vai citādas, ir absolūti nepieņemamas. Tāpēc šī rezolūcija pelna uzslavu par mēģinājumu vardarbībā cietušos aizsargāt pret necilvēcisko peļņas alkātību un glābt no tās radītā sociāli un psiholoģiski nožēlojamā stāvokļa. Tomēr jāizsaka nožēla, ka tā aprobežojas ar tiem, kas cietuši pagrīdes ekonomikas noziedzīgos tīklos, jo cilvēku tirdzniecībai ir arī legāls variants, kas ir ne mazāk nicināms.

Neoliberālisms un tā apmātība ar peļņu, tā nepārtrauktā darba ņēmēju savstarpējā rīdīšana un pārvietošana arī iedarbojas uz pilsoņiem gan kā simboliska, gan fiziska vardarbība. Tas piespiež viņus migrēt pret viņu pašu gribu un iegruž viņus tādās grūtībās, ka pašnāvību skaits saistībā ar darbu palielinās. Kas cits, ja ne tas pats īpašums uz cilvēkiem jeb verdzība, ir pilsoņu pakļaušana šādā veidā, lai padarītu viņus par vienkāršiem izmantojamiem līdzekļiem neefektīvā, neveselīgā sistēmā, izmantojot viņus kā rīkus, kas kalpo finanšu elites interesēm, neveltot nekādu uzmanību viņiem un apdraudot viņu dzīvību? Atzīstot, ka noziegums patiešām ir jāapkaro, tikpat nepieciešami ir apkarot institucionalizētus pārkāpumus un pārvērst Eiropas Savienību par pilsoņu atbrīvošanas savienību.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Cilvēku tirdzniecība pārkāpj visbūtiskākās cilvēka pamattiesības un ir verdzības paveids, kura pamatā ir seksuāla izmantošana un piespiedu darbs. Starptautiski vērtējumi rāda, ka cilvēku tirdzniecība ir trešais visienesīgākais nelegālais tirdzniecības veids. Tagad, kad Lisabonas līgums ir stājies spēkā, Eiropas Savienības darbība tiesu un policijas sadarbības veicināšanā nenoliedzami ir pastiprinājusies. Cīņai pret cilvēku tirdzniecību jābūt vienam no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem, un tas nozīmē, ka Parlamentam, līdzdarbojoties kā likumdevējam, būs jāpilda svarīgs uzdevums. Cīņai pret cilvēku tirdzniecību tāpēc arī turpmāk jābūt vienai no ES galvenajām prioritātēm pat ekonomiskās un finansiālās krīzes apstākļos.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Cilvēku tirdzniecība ir viena no vislaunākajām šā gadsimta sākuma slimībām. Tiem, kuri to sauc par modernu verdzības paveidu, nevar pārņemt pārspīlēšanu. Tā ir darbība, kas ir ārkārtīgi ienesīga un ko kontrolē bīstami organizētas noziedzības grupējumi. Es pilnībā atbalstu rezolūcijas priekšlikumu (B7-0029/2010) par cilvēku tirdzniecības novēršanu, ko iesniedza plaša Eiropas Parlamenta politisko grupu koalīcija. Manuprāt, Eiropas Komisijai ir jāizstrādā rīcības plāns, lai efektīvi izskaustu cilvēku tirdzniecību. Tajā pašā laikā es pilnībā atbalstu rezolūcijas autoru aicinājumu iecelt ES koordinātoru cīņai pret cilvēku tirdzniecību tieslietu, pamattiesību un pilsonības komisāra pakļautībā. Es ceru, ka tas dos jaunu stimulu aktīvākai darbībai pret cilvēku tirdzniecību.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Cilvēku tirdzniecība ir augošs tirgus, kas mūsdienās salīdzināms ar narkotiku vai ieroču tirdzniecību, un ir parādība, kas izplatījusies visā pasaulē, bet īpaši asa tā ir mazāk attīstītās valstīs. Saskaņā ar ANO darba grupas ziņojumu cilvēku tirdzniecībā cietušie nāk no dažādiem sociāliem slāņiem, no turīgiem līdz visnabadzīgākajiem, no augsti izglītotiem līdz pilnīgiem lasīt un rakstīt nepratējiem, no ļoti jauniem cilvēkiem līdz vecākām sievietēm. Mums ir labāk jākoordinē informācija, lai efektīvāk cīnītos pret šo augošo parādību. Saistībā ar šo būtu lietderīgi, ja Eurojust, Europol un Frontex katru gadu varētu publicēt apvienotu ziņojumu par cilvēku tirdzniecību. Ja Eiropas Savienība grib

būt vadībā attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, tai aktīvāk jāiesaistās sadarbībā ar trešām valstīm, lai palīdzētu apturēt šo parādību. Turklāt ir nepieciešams arī labāks finansējums programmām, kas domātas cilvēku tirdzniecības apkarošanai un efektīvākai koordinācijai iestāžu starpā dalībvalstīs, kas iesaistītas cīņā pret cilvēku tirdzniecību.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Cilvēku tirdzniecība ir viskļedzošākais cilvēktiesību pārkāpuma veids. Šā modernā verdzības veida upuru skaits ar katru gadu pieaug. Šā veida noziegumu atklāšanas līmenis ir ļoti zems. Tāpēc es atbalstu Eiropas Parlamenta rezolūciju par cilvēku tirdzniecības novēršanu. Pret cilvēku tirdzniecību jācīnās, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, sākot ar pamatīgu un vispusīgu informācijas kampaņu, lai parādītu šīs parādības mērogu un liktu sabiedrībai kļūt jutīgākai pret to. Ar informāciju par atsevišķiem notikušiem cilvēku tirdzniecības gadījumiem, kuri ir tikuši atklāti, vien nepietiek. Katru reizi ir būtiski dot arī iestāžu adreses, kas iesaistījušās cīņā pret šo nodarbošanos.

Ziņojums, ko 2010. gada janvārī sniedza Juridiskās palīdzības centrs un *La Strada* fonds, ar nosaukumu "Centrālās un Austrumu Eiropas sieviešu tirdzniecības novēršana: Informācija — novēršana — identificēšana — iejaukšanās", norāda, ka Polijā netiek piemērotas procedūras, kas garantē cilvēku tirdzniecībā cietušajiem viņu tiesības. Viena no vislielākajām problēmām ir ieilgušais darbs pie Kriminālkodeksa papildināšanas ar cilvēku tirdzniecības modernu definīciju. 2005. gadā Varšavā tika parakstīta Eiropas Padomes Konvencija par rīcību pret cilvēku tirdzniecību. Juristiem bija vajadzīgi ne mazāk kā trīs gadi, lai to ratificētu. Mums šodien vēl joprojām nav saistošas cilvēku tirdzniecības definīcijas, un tas traucē veikt sagatavošanas un tiesvedības procedūras un tātad traucē ievērot cilvēktiesības Polijā.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Mans balsojums "par" tomēr nav jāuztver kā atbalsts grozījumiem rezolūcijā, kas saistās ar vairāku pilnvaru pāriešanu no dalībvalstīm uz ES, piemēram:

- atļauja ES noteikt stingrākas sankcijas šajā jomā;
- atsaukšanās uz Lisabonas līgumu, kas pastiprina ES darbību kriminālnoziedzumu jautājumos;
- augstākas tiesiskas struktūras izveide šajā jomā.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju "par" Rezolūciju Nr. B7-0029/2010 "Cilvēku tirdzniecības novēršana", jo tā skar ļoti svarīgu lietu un nosauc lietas, kas jāizdara cīņā pret cilvēku tirdzniecību. Tomēr mans atbalsts rezolūcijai nav jāuztver kā atbalsts rezolūcijas priekšlikumiem, kas saistās ar vairāku pilnvaru pāreju no dalībvalstīm uz ES, piemēram, par atļauju ES noteikt stingrākas sankcijas šajā jomā, atsaukšanās uz Lisabonas līgumu, kas pastiprina ES darbību kriminālnoziedzumu jautājumos, un augstākas tiesiskas struktūras izveide šajā jomā.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju "par" rezolūciju, jo es personīgi esmu iesaistījies cīņā pret cilvēku tirdzniecību Slovēnijā. Es biju tā, kas uzsāka kampaņu "Vai tu zini, kur pašlaik ir tavs bērns?." Arī Sieviešu komiteja debatēs par budžeta procedūru pieņēma grozījumu par daudzgadu kampaņas sākšanu saziņas līdzekļos ar nosaukumu "Vai tu zini, kur pašlaik ir tavs bērns?", ciešā sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai vecāku vidū vairotu zināšanas par savu atbildību, uzlabotu bērnu aizsardzību pret visiem vardarbības veidiem un lai efektīvāk cīnītos pret bērnu tirdzniecību. Šī jaunā rezolūcija, kuru es no visas sirds vērtēju atzinīgi, ir sadalīta piecos galvenajos virzienos: vispārīgi apsvērumi, informācijas apkopošana, preventīvie pasākumi, kriminālvajāšana un aizsardzība, atbalsts un palīdzība cietušajiem. Komisija tiek aicināta uzņemties iniciatīvu, jo īpaši par informāciju un preventīvajiem pasākumiem, lai identificētu cilvēku tirdzniecības dziļākos cēloņus un faktoros izcelsmes un galamērķa valstīs, kuri veicina cilvēku tirdzniecību. Es palaujos uz vecākiem, kas apzinās savu nopietno atbildību pret saviem bērniem, lai neļautu bērniem un pusaudžiem kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew un (grāfs) William Dartmouth (EFD), rakstiski. – AKNP uzskata, ka vides aizsardzība ir svarīga. Lai gan mēs apstrīdējam zinātnisko premisu, uz kuru balstījās Kopenhāģenas sarunas, mums nav iebildumu pret pasākumiem, kas tiek veikti atsevišķas valsts līmenī vides aizsardzībai.

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju "par" šo rezolūciju, jo uzskatu, ka ES ir jārada jauna attīstības paradigma, lai risinātu klimata pārmaiņas. Nākamajā pārstrādātajā budžeta variantā jāparedz pietiekami resursi pasākumiem, kas var atrisināt šo svarīgo problēmu. Mēs nevaram izlaist no redzesloka savu apņēmību apkarot klimata pārmaiņas. Mums kā eiropiešiem jāpieņem mērķis par CO₂ samazināšanu par vairāk nekā 20 % līdz 2010. gadam. Sadarbība ar citiem pasaules partneriem arī būs svarīga, lai panāktu

vērienīgu, visaptverošu un juridiski saistošu nolīgumu saistībā ar mērķi izvairīties no sasilšanas, kas pārsniedz 2 °C. Es arī uzskatu, ka iniciatīvām, kas izstrādātas ES, lai veicinātu un iedrošinātu zaļu ekonomiku, energoapgādes drošību un atkarības samazināšanu, ir arī turpmāk jābūt prioritārām. ES varētu smelties iedvesmu savai politikai manā reģionā, Azoru salās, kur aptuveni 30 % enerģijas jau nāk no atjaunojamiem avotiem.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Gan Eiropa, gan pārējā pasaule ar Kopenhāgenas konferenci saistīja lielas cerības. ES bija gatava kļūt par šīs sanāksmes vadītāju un atgriezties ar juridiski saistošu nolīgumu, bet, sanāksei beidzoties, bija ļoti maz skaidrības par to, kā turpmāk būtu jāattīstās cīņai pret klimata pārmaiņām. Kopenhāgenas vienošanās, kas nenosaka ne vērienīgus mērķus, ne saistības, ir neapmierinošs iznākums. ES vērienīgā iecere par 20-20-20 var vienkārši palikt tāls sapnis, ja šis jautājums netiek atrisināts globālā līmenī. Eiropas Savienībai ar tās Ārējās darbības dienestu tik drīz, cik vien iespējams, ir jāsāk pildīt diplomātijas stratēģiju klimata pārmaiņu jomā un jānodrošina, pirmkārt, lai Eiropa runātu vienā balsī sarunās ar citām valstīm un saglabātu principālo nostāju, lai tādējādi varētu panākt saistošu starptautisku klimata pārmaiņu nolīgumu tik ātri, cik vien iespējams.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikuma pieņemšanu par līgumslēdzēju pušu 15. konferences (COP 15) rezultātiem, kuram es biju līdzautore, un rezultātus sarunās starp dažādām politiskām grupām, jo tās apliecina arvien pieaugošu interesi par šo jomu, par ilgtspējīgu nākotni kā mērķi. Es vēlreiz vēlos paust savu vilšanos par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu un es aicinu ES atgriezties pie uzdevuma vadīt cīņu pret klimata pārmaiņām un ieguldīt pūles juridiski saistoša nolīguma sasniegšanai ar izmērāmiem, paziņojamiem un pārbaudāmiem samazināšanas mērķiem COP 16 sanāksmē, kurai jānotiek šogad Meksikā.

Ja Eiropas rūpniecība grib būt konkurētspējīgāka un radīt vairāk darbavietu, ir būtiski ieguldīt ilgtspējīgā nākotnē, kas ietvers klimata aizsardzību, energoapgādes drošību, energoatkarības samazināšanu un resursu efektīvu izmantošanu. Ņemot to vērā, es aicinu rūpnieciskās valstis vairāk ieguldīt jaunu tehnoloģiju pētniecībā ar mērķi samazināt CO₂, kā arī veicināt efektīvāku un ilgtspējīgu dabas resursu izmantošanu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Priekšlikumā ir pozitīvi aspekti, piemēram, tas atzīst vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķu trūkumu, kā arī neskaidro un vājo finansējumu jaunattīstības valstīm. Tomēr es balsojumā atturējos, jo visi manas grupas grozījumi par turpmākiem pasākumiem CO₂ izmešu samazināšanai par vismaz 40 % līdz 2020. gadam, pamatojoties uz juridiski saistošu nolīgumu, par kodolenerģijas kā "tīras" enerģijas noraidīšanu, par lielāku finansiālu palīdzību nabadzīgu un jaunattīstības valstu attīstībai un tehnoloģijas pārnesi un par sociāli dzīvotspējīgu zaļu ekonomiku, kas var pastiprināt ieguldījumus un nodarbinātību un uzlabot dzīves kvalitāti, balsojumā tika noraidīti, un arī tāpēc, ka netika pieņemts svarīgais grozījums ar ierosinājumu par 0,01 % nodokli finansiāliem darījumiem, kurš varētu dot EUR 20 000 miljonus gadā, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm apkarot klimata pārmaiņas un pielāgoties tām. Mūs nevar aizvilināt uz Meksiku ar neskaidro un nomācošo Kopenhāgenas nolīgumu. Mums radikāli jāpārskata klimata pārmaiņu politika, lai nākamajās sarunās mums būtu kārtīgs nolīgums. Tas ir panākams, vienīgi atzīstot un labojot Kopenhāgenas kļūdas, ko Eiropas Parlamenta rezolūcija nespēj izdarīt.

Spyros Danellis (S&D), rakstiski. – (RO) Fakts, ka Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme vispār tiek raksturota kā "nožēlojami neveiksmīgs" mēģinājums panākt globālu vienošanos par siltumnīcefektu izraisošo, Zemes klimatu sildošo izmešu ierobežošanu, palīdz izgaismot pilnīgo koordinācijas trūkumu ES dalībvalstu starpā attiecībā uz ASV un strauji augošajām valstīm.

Kopenhāgenas vienošanās pat neizvirza mērķi, kas izteiktus pieļaujamā globālās temperatūras palielināšanās ierobežojumā. Tomēr es ceru uz pozitīvu iznākumu un spēcīgu Eiropas balsi par klimata pārmaiņu ietekmes ierobežošanu sanāksmē, kura notiks nākamā gada februārī, kad pasaules valstis tiek aicinātas iesniegt savus plānus par to, kā tās gatavojas samazināt izmešus līdz 2020. gadam.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju "par" kopīgo rezolūciju par Kopenhāgenas konferences rezultātiem, jo es piekritu tam, kas ietverts ierosinātajos pasākumos, vispār un diviem pasākumiem jo īpaši. Pirmais pasākums ir absolūtā nepieciešamība ES runāt vienotā balsī starptautiskās sarunās, jo tikai tā mēs varam nodrošināt sev vadošu vietu pasaulē, risinot šo svarīgo jautājumu. Šī lieta atsauksies uz nākamajām paaudzēm, un tāpēc tā prasa stingru, mērķtiecīgu, tūlītēju un saprātīgu rīcību, kā ES ir to darījusi citos, piemēram, finansiālās krīzes, jautājumos. Ir vajadzīga jauna "klimata diplomātija", lai šo mērķi panāktu. Šajā nolūkā svarīgi ir ne tikai ES, bet arī Ķīnas un ASV centieni, kā tas skaidrots šā dokumenta 5. un 15. punktā.

Otrais pasākums, ko es vēlos uzsvērt, ir nepieciešamība jaunattīstības valstīm un valstīm ar strauji augošu ekonomiku pieņemt noteikumus par klimata pārmaiņām, kuri attiecas uz ES dalībvalstīm. Saistībā ar šo es un daži mani kolēģi ir iestājušies par oglekļa nodokļa ieviešanu importa izstrādājumiem no trešām valstīm, lai tādā veidā šī ideja virzītos uz priekšu un turpmāk tiktu izskatīta, ko es uzskatu par īpaši svarīgu pasākumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju “par” rezolūcijas priekšlikumu par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu augstākā līmeņa konferences rezultātiem. Līgumslēdzēju pušu 15. konferences (COP 15) iznākums bija neapmierinošs. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāpieliek visas pūles ārlietu diplomātijā un jārūpina vienotā balsī, lai tādējādi nodrošinātu juridiski saistošu starptautisku nolīgumu par klimata pārmaiņām, kas pieļaus globālās temperatūras paaugstināšanos ne vairāk kā par 2 °C.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences Eiropas Savienībai ir svarīgi turpināt līdzšinējo virzienu, uzņemoties nopietnas saistības attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību un mēģinot samazināt oglekļa izmešus bez apdraudējuma Eiropas rūpniecībai.

Jaunā klimata politika, jo īpaši vispārējās krīzes apstākļos, nedrīkst izlaist no redzesloka ekonomisko efektivitāti un nekādā veidā nedrīkst vājināt Eiropas valstu ekonomisko ilgtspēju. Šā iemesla dēļ es mudinu izvēlēties jaunu pieeju enerģētikas politikai, tādu, kas balstās uz tīru enerģiju, uz mūsu rīcībā esošo dabas resursu efektīvāku izmantošanu un stingriem ieguldījumiem pētniecībā un videi labvēlīgākās tehnoloģijās, lai tādējādi mēs varētu saglabāt Eiropas konkurētspēju un radīt darbavietas ilgtspējīgas attīstības kontekstā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ES vienmēr ir rīkojusies kā vadošs spēks starptautiskās sarunās par klimata pārmaiņām. Tomēr, neskatoties uz vērienīgo ieceru, pēdējā klimata pārmaiņu konference Kopenhāgenā bija neveiksme visiem, kas bija nolēmuši panākt juridiski saistošu nolīgumu. Šis rezultāts ļoti tālu atpaliek no ES nostājas šajā lietā, un tas arī tālu atpaliek no tā, kas vajadzīgs, lai aizsargātu klimatu. Ņemot vērā Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes neapmierinošo iznākumu, Parlaments grib dot skaidru signālu Eiropas un pasaules sabiedrībai, ka tas joprojām saglabā savu apņēmību cīnīties pret klimata pārmaiņām. Mēs tagad gatavojamies nākamajai konferencei Meksikā, kurā būs jācenšas apliecināt visu pušu apņēmību. Mēs nevaram atkārtot tās pašas kļūdas, kas tika pieļautas Kopenhāgenā. Mums jāprasa pašiem sev, kas notika nepareizi šajās sarunās, un jādomā par to, kā rīkoties, ja gribam piesaistīt ASV, Ķīnu un Indiju.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Apspriežamā rezolūcija nedod Kopenhāgenas konferences neveiksmes cēloņu kritisku analīzi, kas ir nepieciešama. Nopietnas analīzes vietā par to, kāda nozīme šajā neveiksmē bija pašai ES, šā Parlamenta vairākums turpina meklēt grēkāžus, piemēram, Ķīnu (kuras oglekļa dioksīda izmeši atmosfērā uz vienu iedzīvotāju ir uz pusi mazāki nekā ES) un tagad Bolīvāra Amerikas Tautu alianses valstis. Šādas nostājas pamatā ir vienīgi visredzamāko politiku aklums un lobījs, un tas apdraud un grauj to, kas patiesībā notika Kopenhāgenā. Zīmīgi, ka šī nostāja uzsver tirgus instrumentu efektivitāti, piemēram, emisiju licenču tirdzniecību, ignorējot to neefektivitāti un perverso raksturu, kas jau ir parādījis to izmantojumā. Un atkal tiek atstāta novārtā nepieciešamā diskusija par tā sauktajiem elastīgajiem mehānismiem, piemēram, tīras attīstības mehānismu.

Tajā pašā laikā vajadzība ievērot jaunattīstības valstu suverenitāti, nosakot un īstenojot tā saukto pielāgošanās stratēģiju, tiek noraidīta. Sāksim ar to, ka nekāds taisnīgs un ilgtspējīgs risinājums klimata pārmaiņu problēmai vai citām vides problēmām nav gaidāms no iracionālās sistēmas, kas ir to cēlonis. Tas, kas mums ir vajadzīgs, ir cits ekonomisks un sociāls modelis, kas ir pretējs kapitālismam.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Šī rezolūcija apliecina faktu, ka Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) uzskatu “piekritēji” neko nav sapratuši. COP 15 vājuma galvenais cēlonis bija nespēja novērtēt: trešo valstu un jaunattīstības valstu, un arī dažu ES valstu jutīgumu pret “taisnīgumu klimata jomā”; faktu, ka divas vislielākās lielvalstis, ASV un Ķīna, sacenšas savā starpā gan ekonomiski, gan militāri; faktu, ka “vērienīgie” plāni ierobežot CO₂ izmešus balstījās uz klimata sasilšanas antropogēno paradigmu, kurai nav īpaši augstas zinātniskas ticamības. IPCC trauksmes cēlāju paziņojumi ir jāuzskata par ļoti bezatbildīgiem, jo politiskie un ekonomiskie lēmumi, kas uz tiem balstījās, ietekmēs daudzas nākamās paaudzes. Tāpēc šie lēmumi nedrīkst balstīties uz to cilvēku atzinumiem, kas īsteno dzīvē tēzi, kura ir izvirzīta jau iepriekš, — teoriju, ka cilvēce ir globālās sasilšanas cēlonis. IPCC zinātnisko ticamību iedragā tādas lietas kā “klimatgeitas” skandāls, globālo temperatūras tendenču viltošana (Krievija un Austrālija) un “šļūdoņgeitas” skandāls.

Tāpēc visi tiesību regulējumi, kas nav labvēlīgi Eiropas ekonomikas attīstībai un ir pamatoti ar IPCC paziņojumiem, ir nekavējoties jāpārskata. Jautājumā par klimata pārmaiņām, kurš ir tik svarīgs visai civilizācijai, Eiropas Komisijai ir pienācis laiks savā darbībā balstīties pašai uz savu klimata pētniecības meta analīzi, kas jāveic klimata speciālistu komandai, kuri nav atkarīgi no Komisijas atzinumiem un brīvi no

jebkāda politiska spiediena. Šie divi pēdējie nosacījumi nav atrodamī rezolūcijā, un tāpēc es balsoju pret tās pieņemšanu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret rezolūciju, jo tajā ir pārāk daudz vēlmju domāšanas. Mēs Kopenhāgenā redzējām, ko pārējā pasaule domā par Savienības vadošo lomu attiecībā uz klimatu. Tā sauktā Kopenhāgenas vienošanās tika panākta prezidenta *Obama* sarunās ar Ķīnu, Indiju, Brazīliju, Dienvidāfriku un dažām citām valstīm, kurās *Barroso*, *Sarkozy* un pārējie pat nebija aicināti. Ieguldīsim nākotnes tehnoloģijās, nevis uzliksim jaunus slogus savai ekonomikai un pilsoņiem! Pagājušajā gadā Ķīna kļuva par pasaulē vadošo vēja turbīnu aprīkojuma un fotoelementu eksportētāju. Eiropai ir jāiesaistās šajā tehnoloģiju cīņā, nevis jāuzliek sev kolektīvs sods, kas ne uz vienu ārpus Eiropas neatstāj nekādu iespaidu un kas nepiesaistīs nevienu sekotāju.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Mans balsojums par šo rezolūciju izteica manu vilšanos ar Kopenhāgenā 2009. gada beigās beidzot panākto nolīgumu, nolīgumu, kuru es uzskatu par pārāk pieticīgu un kurā trūkst kvantitatīvu saistību. Es izsaku nožēlu arī par to, ka netika pieņemts manas grupas iesniegtais grozījums par 0,01 % gada nodokļa noteikšanu finanšu darījumiem, lai finansētu centienus vērsties pret klimata pārmaiņām visnabadzīgākajās un vistiešāk skartajās valstīs EUR 20 miljardu apmērā gadā. Visbeidzot, ja ES cer iegūt kādu ietekmi tādās starptautiskās sarunās, kādas bija šīs, tai jāiemācās runāt vienā balsī, lai nepalaistu garām iespēju atrasties vadošā vietā globālajās klimata pārmaiņās. To var izdarīt, izvirzot vērienīgus mērķus, lai samazinātu siltumnīcefektu izraisošo gāzu izmešus par vairāk nekā 20 % līdz 2020. gadam.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē netika izmantota liela iespēja censties risināt klimata pārmaiņas. Mana valsts, Skotija, ir pieņēmusi visvērienīgāko klimata pārmaiņu tiesību aktu pasaulē, bet Skotijas valdības nesēnā sadarbība ar Maldīvu valdību kalpo kā starptautiskas vienošanās paraugs. Šīs dienas rezolūcija aicina uz "Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu divpusējām sanāksmēm", lai veicinātu sapratni; es ceru, ka Skotijas valsts parlaments būs iekļauts ikvienā šādā sanāksmē, ņemot vērā tā vadošo stāvokli pasaulē.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šajā rezolūcijā ir iekļauti daži visai nozīmīgi ierosinājumi no labējo grupām, kas to parakstīja: atsauce uz IPCC darbu attiecībā uz klimata pārmaiņām, aicinājums pilsoniskajai sabiedrībai vairāk iesaistīties Meksikas konferences darbā, aicinājums Eiropas Savienībai turpināt virzīt savus mērķus par siltumnīcefektu izraisošo gāzu izmešu samazināšanu vairāk nekā par 20 %, kas ierosināts līdz 2020. gadam. Tomēr ar to nepietiek, un uzslava oglekļa tirgum nozīmē, ka viņi zaudē jebkādu ticamību. Piedāvātā palīdzība dienvidu valstīm, kurām mēs esam parādā par klimatu, nav pietiekama.

Tāpat arī piedāvātais mērķis virzīties uz siltumnīcefektu izraisošo gāzu izmešu 30 % samazinājumu līdz 2020. gadam tālu atpaliek no IPCC ieteiktajiem 40 %. Turklāt nemaz nav pieminēta Bolīvijas prezidenta *Evo Morales Ayma* iniciatīva par Pasaules tautu klimata pārmaiņu konferenci. Līdz šim tomēr tā vienīgā piedāvā pasaules tautām iespēju atzīt savas tiesības uz ekosistēmu un izveidot klimata tiesu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lielās cerības, kas saistījās ar daudz cildināto Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi, ir izgaisušas. Valstis, kuras visvairāk atbildīgas par šo lietu, nepanāca vienprātību par siltumnīcefektu izraisošo gāzu izmešu samazināšanu. Šai problēmai, kas rada bažas visā pasaulē, ir vajadzīgs ātrs risinājums. Līgumslēdzēju pušu 16. konferencē (COP 16) Meksikā jābūt lielākai pārredzamībai un lielākam pilsoniskās sabiedrības devumam. Eiropas Savienībai ir jāspēj ieņemt vadošo vietu cīņā pret klimata pārmaiņām. Visām valstīm no ASV līdz tā sauktajām ātri augošajām valstīm, tostarp Ķīnai, kuras ir lielas piesārņotājas, arī jāuzņemas sava atbildība cīņā, kas atstāj arvien mazāk jaunu iespēju. Jautājums ir par cilvēces ilgtspējīgu nākotni. Ja nekas netiks laicīgi darīts, mēs varam nonākt līdz punktam, aiz kura vairs nav atgriešanās.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es atturējos balsojumā par Rezolūciju RC-B7-0064/2010 par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu augstākā līmeņa konferences rezultātiem, jo es uzskatu, ka tā bija neveiksme, ņemot vērā, ka Kopenhāgenas vienošanās nav juridiski saistoša un nenosaka izmešu samazināšanas globālos mērķus. Attīstītās valstis šajā sanāksmē neatzina savu klimata parādu jaunattīstības valstīm, tās neizrādīja arī nožēlu par pašreizējo (oglekļa tirdzniecības) tirgus mehānismu kaitīgajām sekām. Atturoties es vēlējos paust savu visdziļāko vilšanos par sanāksmes rezultātiem, kas bija krietni zemāki par mūsu pilsoņu cerībām.

Eiropas Savienībai ir beidzot jāuzņemas atbildība un jādara viss iespējamais, lai CO₂ izmeši tiktu samazināti par 40 % līdz 2020. gadam. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāierosina jauns ekonomikas un sociālais modelis kā izaicinājums kapitālismam. Es atzinīgi vērtēju Bolīvijas prezidenta *Evo Morales* lēmumu sasaukt Pasaules tautu klimata pārmaiņu un mātes Zemes tiesību konferenci.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Lielākā daļa novērotāju Kopenhāģenas klimata pārmaiņu augstākā līmeņa sanāksmi pamatoti uzskatīja par neveiksmi. Ir grūti pretoties iespaidam, ka Kopenhāģenā pasaules vadītāji piedalījās riskantā spēlē un necentās izstrādāt vislabāko nolīgumu, bet vainoja otru pusi par nolīguma trūkumu. Satrauc tas, ka ES, neskatoties uz izstrādāto kopējo nostāju, nebija spējīga to izmantot kā platformu nolīgumam ar citām valstīm. Eiropas Savienībai ir jācenšas, lai COP 16 konference Meksikā beigtos ar panākumiem. Klimata nolīgumam, kas ES ir jāvirza, ir jāatbilst trim pamatiezīmēm: tam jābūt juridiski saistošam, jāapliecina solidaritāte un jābūt vērienīgam. Lēmums, kas tika pieņemts ES augstākā līmeņa sanāksmē Seviljā, no kura izriet, ka ES neierobežos savus izmešus vairāk kā par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gadu, ir jāuztver ar satraukumu.

Tiek atkārtots nosacījums, ka vispirms citām valstīm ir jānāk ar paziņojumu par lielāku samazinājuma mērķi, paaugstinot to līdz 30 %. Pašlaik tomēr starptautiskā situācija šķiet tāda, ka vienīgi ES var nodrošināt impulsu nozīmīgākiem samazinājumiem. Neviens nestāsies ES vietā šajā jautājumā, un ES nedrīkst atteikties no radikālu līdzekļu globālā virzītāja uzdevuma cīņā pret globālo sasilšanu. ES ir jāatrod EUR 7,2 miljardi un jāsāk tos izlietot valstīm, kuras ir vismazāk attīstītas un visvairāk apdraudētas klimata pārmaiņu dēļ.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) No Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmes neveiksmes jāgūst mācība — tā ir Eiropas Parlamenta prioritāte, par kuru es ar šo rezolūciju balsoju “par”. Mēs zinām, kas ir nepareizi: ANO metode vairs nedarbojas, Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna ir uzvedušās kā pretējās puses cīņā pret klimata normu atcelšanu, un Eiropas Savienība nav spējusi uzstāties vienotā balsī. Ja mēs zinām, kas ir nepareizi, mums tomēr ir jārada pretlīdzekļi, lai varētu panākt nolīgumu Kankūnā 2010. gada novembrī.

Lai noturētos vadībā, Eiropai būs jādemonstrē inovatīva pieeja klimata jautājumam un jāpiedāvā kaut kas cits nekā vienīgi mērķis par izmešu globālo samazināšanu ar ārkārtīgi spekulatīvu tirgus sistēmu siltumnīcefektu izraisošo gāzu izmešiem, rīku, kuru ASV valdība turklāt tikko ir noraidījusi. Ir laiks pāriet uz citu metodi un piedāvāt “tehnoloģisku” tiltu starp industrializētām valstīm un reģioniem un nelielām valstīm, kuras visvairāk pakļautas klimata pārmaiņām. Tie ir vērienīgi papildu pasākumi saistībā ar tīrām tehnoloģijām, ēku un transporta sistēmu energoefektivitāti un “zaļu” darbavietu veicināšanu, kas radīs cerības uz rītdienu, cerības uz nolīgumu nākamajā Kankūnas augstākā līmeņa sanāksmē, lielākas cerības uz kopēju pasaules skatījumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Kopenhāģenas klimata pārmaiņu konference nedeļa risinājumu un nespēja nonākt pie gala rezolūcijām vai lēmumiem par izmešu ierobežojumu skaitu un apjomu vai finanšu līdzekļiem, kurus izmantos šajā nolūkā. Taču es nedomāju, ka tā bija sakāve, lai gan tā noteikti nepiepildīja ES cerības. Šīs cerības bija iracionālas gan attiecībā uz ierosināto siltumnīcefektu izraisošo gāzu samazinājumu apmēru, gan attiecībā uz cerētajiem finanšu līdzekļiem cīņai pret klimata pārmaiņām. Papildus visam mazliet augstprātīgas bija arī gaidas uz vadošu vietu cīņā pret klimata pārmaiņām. Manuprāt, mēs joprojām atrodamies stadijā, kad nav ieteicams pieņemt saistošus un galīgus lēmumus. Tam iemesls cita starpā ir tāds, ka mums joprojām nav ticamu zinātnisku datu par klimata pārmaiņām un cilvēces lomu šajā procesā. Neesen mēs bijām liecinieki ekspertu un zinātnieku strīdiem par šo tematu, kas apstiprina, ka viņi visi nav vienprātīgi par globālās sasilšanas ietekmēm. Papildu arguments par labu galīgā lēmuma atlikšanai ir ekonomiskā krīze, kas liek valstīm taupīt un samazināt izdevumus. Grūtajos ekonomikas recesijas laikos prioritāru risinājumu pieprasa sociāli jautājumi, piemēram, cīņa pret bezdarbu un sabiedrības grimšanu nabadzībā, atbalsts uzņēmējdarbībai un citi pasākumi ekonomikas izaugsmes paātrināšanai.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Lai gan Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksme tika vērtēta ar vilšanos par tās gala iznākumu, tajā nenoliedzami ir daudz kā, kas rosina turpmākus centienus. Vienkārši nav alternatīvas kolektīvai rīcībai šajā jautājumā.

Tā kā Eiropas Savienība arī turpmāk atradīsies centrā, dodoties pretī nākamajai konferencē Meksikā, ir jācenšas, cik vien iespējams, lai panāktu politisku akceptu globālā līmenī. Tikai pamatojoties uz daudzu zinātnieku un citu novērotāju izklāstītajiem atzinumiem, pilsoņi pieņem savu lēmumu atbalstīt priekšlikumus par klimata pārmaiņām. Tie, kuri paļaujas vienīgi uz baļu un naidīguma gaisotnes radīšanu, maz dara savas argumentācijas izstrādē.

ES valdību pieņemtā nostāja ministra *Ed Miliband* vadībā ir guvusi atbalstu un piedāvā reālu cerību par vienošanos. Parlamentam arī turpmāk jāatbalsta šī pieeja.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju par labu šai rezolūcijai, jo tā aicina ieņemt stingrāku nostāju sarunās par globālu klimata politiku. Turklāt starptautiska nolīguma trūkums nav iemesls turpmāk atlikt ES politikas pasākumus, lai īstenotu iepriekšējos ES solījumus samazināt izmešus par 20 % līdz 2020. gadam.

Parlaments atkārtoti apliecina savu mērķi paaugstināt šo samazinājumu līdz 30 %. Labi, ka Parlaments nepārprotami paziņo, ka uzsāktās iniciatīvas veicināt un intensificēt zaļo ekonomiku, energoapgādes drošību un samazināt energoatkarību arvien vairāk atvieglos sasniegt iecerēto 30 % samazinājumu.

Ir svarīgi mācīties no neveiksmes Kopenhāgenā. Tāpēc mums ir svarīgi būt paškritiskiem un atzīt, ka ES sarunu laikā nespēja radīt pārliecību ar konkrētiem iepriekš dotiem solījumiem par starptautisku valdības finansējumu klimata pasākumiem jaunattīstības valstīs. Tāpat arī ir svarīgi atzīt, ka ES kolektīvais ieguldījums centienos panākt samazinājumu un finansēt ar pielāgošanos saistītās jaunattīstības valstu vajadzības 2020. gadam nevar būt mazāks par EUR 30 miljardiem gadā. Es ceru, ka Meksikā iznākums būs veiksmīgs.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret rezolūciju. Diemžēl tika noraidīti vairāki labi grozījumi. Cilvēku realitātes izjūta attiecībā uz klimata aizsardzību, šķiet, ir izgaisusi. Kritiskas piezīmes un korekti zinātniski darbi par klimata aizsardzību ir tikuši noraidīti, bet ir pieņemta Eiropas darbošanās vienatnē. Manā izpratnē tā nav atbildīga politika mūsu pilsoņu priekšā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es atturējos balsojumā par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu augstākā līmeņa sanākumi, jo tā neatbilst šīs sanāksmes neveiksmei, lai gan Eiropas Parlaments ir skaidri nosodījis Eiropas Savienības trūkumus šajā gadījumā.

Jāatzīst, ka ir pieņemti daži pozitīvi pasākumi, piemēram, aicinājums Komisijai būt vērienīgākai attiecībā uz siltumnīcefekta izraisošo gāzu izmešiem un piešķirt atbilstīgu finansējumu, lai šīs gāzes likvidētu.

Citi grozījumi nav pieņemami, jo regulēšanu atstāj tirgum, izmantojot izmešu atļaujas, tīras attīstības mehānismus un tamlīdzīgi. Turklāt tiek izteikta prasība Eiropas Savienībai uzsākt sarunas ar Amerikas Savienotajām Valstīm nolūkā radīt transatlantisku oglekļa tirgu.

Visbeidzot, es izsaku nožēlu par to, ka tika noraidīts aicinājums radīt zaļu *Tobin* nodokli, kura ieņēmumi būtu palīdzējuši jaunattīstības valstīm apkarot klimata pārmaiņas.

Būtībā nav atrodams nekāds ilglaicīgs, nopietns vai sakarīgs risinājums klimata pārmaiņām sistēmā, kura tās radījusi. Eiropas Savienībai ir pienākums virzīties uz priekšu un rādīt piemēru neatkarīgi no tā, kāda ir citu valstu attieksme. Tā to var darīt, ja spēj nodrošināt sevi ar nepieciešamajiem resursiem.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Kopenhāgenas konference bija neveiksme. Tomēr šī vienošanās iemieto pirmo soli, kas saved kopā dalībnieku lielāko daļu un rada pamatu saistībām par samazināšanas, finansēšanas, mērīšanas, paziņošanas un pārbaudīšanas darbībām, lai mazinātu klimata pārmaiņas un cīnītos pret atmežošanu. Atbalstot rezolūciju, es izteicu savu vēlēšanos, lai tiktu izveidota "klimata diplomātija" starptautiskā līmenī, kuras galvenais mērķis būtu radītas aizsargāšana. Parlaments ir arī paziņojis, ka Savienības kolektīvajam ieguldījumam centienos samazināt klimata pārmaiņas un palīdzēt jaunattīstības valstīm pielāgoties ir jābūt ne mazākam kā EUR 30 000 miljoni gadā no šodienas līdz 2020. gadam, zinot, ka šis skaitlis var pieaugt, palielinoties zināšanām par nopietnām klimata pārmaiņām un ar tām saistītajām izmaksām. Neskatoties ne uz kādu vides romantismu, mēs nedrīkstam aizmirst Eiropas rūpniecību. Tieši tāpēc es uzskatu, ka Eiropas rūpniecības konkurētspējai būtiska ir prasība, lai pārējās industrializētās valstis, kas ir ārpus ES, un jaunattīstības valstis, un strauji augošās valstis veiktu tādas pašas centienus īstenot saprātīgus samazinājumus. Samazināšanas mērķiem jābūt mērāmiem, nozīmīgiem un pārbaudāmiem katram, ja vēlamies panākt taisnīgumu klimata jomā.

Iva Zanicchi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju "par" rezolūcijas priekšlikumiem par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences rezultātiem, kaut arī ar zināmām šaubām.

Kopenhāgenā, kur es piedalījos kā Eiropas Parlamenta delegāte, tika panākta juridiski nesaistoša vienošanās. Šī vienošanās ne tikai nepiedāvā pieņemamu starptautisku reakciju cīņā pret klimata pārmaiņām, bet tā arī neatrisina starptautiskās konkurences izkropļoto nosacījumu problēmu. Tie darbojas par sliktu Eiropas uzņēmumiem, kuriem pretēji saviem galvenajiem konkurentiem no citām valstīm, piemēram, Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnas, jau tagad ir jāievēro vērienīgie izmešu samazināšanas mērķi.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā efektīva stratēģija attiecībā uz nākamajām starptautiskajām sanāksmēm; stratēģija, kuras mērķis ir veicināt zaļās tehnoloģijas, energoefektivitāti un atjaunojamus avotus; stratēģija, kas ievieš patiešām efektīvu globālu sistēmu cīņai pret klimata pārmaiņām — tāda stratēģija, kas nepieļauj nekādus izkropļojumus starptautiskajā konkurencē.

Ziņojums: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es atturējos balsojumā par *Domenici* ziņojumu, lai gan tajā ir daudzi saprātīgi priekšlikumi. Ir jāturpina detalizētas debātes par dažādajiem jautājumiem, kas tajā apskatīti. No vienas puses, ir jānodrošina, lai dažādi uzņēmuma ienākuma nodokļu režīmi neradītu iespēju uzņēmumiem izvairīties no pienākumiem atbalstīt sabiedrību ar daļu no to peļņas, izmantojot taisnīgu uzņēmuma ienākuma nodokļa režīmu. Tomēr īpaša uzmanība jāpievērš negatīvajai ietekmei, kāda KUIINB var būt mazās valstīs (piemēram, Īrijā), kuru uzplaukums un nodarbinātības līmenis lielā mērā ir atkarīgs no to spējas piesaistīt ārvalstu investīcijas.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es balsoju “par” ziņojumu par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās, kas ir būtiska pasaules ekonomikas pārbūvei. Tā prasa pārredzamību, informācijas apmaiņu, pārrobežu sadarbību un godīgu konkurenci nodokļu jomā. Tā vērstos pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļiem, radot konkurētspējas priekšrocības uzņēmumiem, kuri maksā nodokļus, un samazinot spiedienu uz valdībām pazemināt uzņēmuma ienākuma nodokļa likmes, kas pārceļ nodokļu slogu uz darba ņēmējiem un zemu ienākumu māsaimniecībām, vienlaikus liekot samazināt sabiedriskos pakalpojumus. Ikvienam Eiropas nolīgumam par kopēju konsolidētu uzņēmuma ienākumu nodokļa bāzi ir jāņem vērā ES ģeogrāfisko robežu reģionu, piemēram, Īrijas, vajadzības un to spējas piesaistīt tiešas ārvalstu investīcijas. KUIINB nav saistīta ar kopēju nodokļu likmi. Uzņēmumu aplikšana ar nodokļiem ir katras dalībvalsts pilnīga atbildība. KUIINB jēga ir izveidot kopēju juridisku bāzi peļņas aprēķināšanai uzņēmumiem, kam ir uzņēmumi vismaz divās dalībvalstīs. Par KUIINB ziņojumā teikts šādi: “Atgādina, ka kopējas konsolidētas uzņēmumu ienākumu nodokļu bāzes ieviešana ES palīdzētu risināt jautājumus, kas saistīti ar nodokļu dubultu uzlikšanu un iekšējām norēķinu cenām konsolidētās grupās”. Es atzinīgi vērtēju Īrijas valdības priekšlikumu šā gada Īrijas Finanšu likumā regulēt transnacionālo korporāciju noteiktās iekšējās norēķinu cenas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam ziņojumā skaidri paziņoto, ka tas “stingri nosoda nodokļu oāzes, kas veicina gan likumīgu, gan nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un kapitāla aizplūšanu, gūstot no tā spekulatīvu peļņu; tādēļ mudina dalībvalstis cīņu pret nodokļu oāzēm, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu noteikt par prioritāti”.

Mēs atbalstām arī paziņojumu, ka “kopā ar centieniem, kas īstenoti kā daļa no ESAO vadītajām iniciatīvām,” šie “rezultāti vēl aizvien nav pietiekoši, lai atrisinātu nodokļu oāžu un ārzonu centru radītās problēmas, un tādēļ ir nepieciešama apņēmīga, efektīva un konsekventa rīcība”, un pat, ka “G20 saistības nav pietiekamas, lai risinātu problēmas, ko rada izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, nodokļu oāzes un ārzonas centri”.

Vissvarīgākā lieta tomēr bija to nereducēt tikai līdz labiem nodomiem, bet gan efektīvi apkarot un izskaust nodokļu oāzes un ārzonu centrus, īpaši tad, kad, kā, piemēram, tas notiek dažos gadījumos, vērojams noteikts situācijas dramatisms saistībā ar sabiedrisko deficītu, kura mērķis ir īstenot un pat pastiprināt to pašu neolīberālisma politiku, kura atkal atstāj darba ņēmējiem un tautai rēķinu, kas maksājams par krīzi.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Laba pārvaldība nodokļu lietās jums nenozīmē cīņu pret krāpšanu, panesamu nodokļu uzlikšanu vai sabiedrisko fondu labu izmantošanu. Tā nozīmē sistemātisku nodokļu maksātāja, galvenokārt Eiropas nodokļu maksātāja, vajāšanu un automātisku apmaiņu ar informāciju par viņa banku rēķiniem, lai gan viņš nav izdarījis nekādu pārkāpumu. Vēl vairāk — es šeit nerunāju par lieliem uzņēmumiem vai par ļoti bagātiem indivīdiem, kas vienmēr prātis izslīdēt cauri tīklam, bet par vidusmēra eiropieti.

Jūsu runa par nodokļu oāzēm ir liekulīga: jūs pārmetat Lihtenšteinai vai Karību salām, bet nesakāt ne vārda par Eiropas lielāko nodokļu oāzi Sītijai vai par oāzēm Amerikas Savienotajās Valstīs. Tāpat ne vārda jūs nesakāt par to, kas ļauj šīm oāzēm pastāvēt, — nodokļu elli, kas tagad ir raksturīga lielākajai daļai Eiropas dalībvalstu, ko sakropļojuši parādi un deficīts. Tāpēc sabiedriskie izdevumi ir eksplodējuši jūsu ekonomiskās politikas un masveida imigrācijas pārmērīgo izmaksu radīto sociālo seku dēļ. Tāpēc dalībvalstis vairs nevar nomaksāt savus parādus, ja nevērsas pie tirgiem un nepakļaujas to nosacījumiem, kas nozīmē, ka šodien tādā valstī kā, piemēram, Francijā 15–20 % no budžeta izdevumiem aiziet tikai tās procentu maksājumu segšanai. Mūs neizmantos par šādas politikas morālu attaisnojumu.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Izmantot KUIINB, lai apkarotu dubultu aplikšanu ar nodokļiem, nozīmē izmantot veseri riekstu skaldīšanai. Ir daudz efektīvāki veidi, kā risināt dubultās nodokļu aplikšanas jautājumu. Tādēļ es nobalsoju pret 25. apsvērumu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Pašreizējā ekonomiskā krīze ir izgaismojusi vairākas svarīgas jomas, kuras Eiropā un plašāk pasaulē ir jāreformē. Laba pārvaldība nodokļu lietās ir augstākā mērā svarīgs veselīgas ekonomikas elements, un ES ir jāpilda svarīgs pienākums veicināt starptautisku labu pārvaldību šajās lietās.

Arlene McCarthy (S&D), rakstiski. – Krāpšanās ar nodokļiem un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas dēļ katru gadu pēc aprēķiniem tiek zaudēti EUR 200 miljardi — nauda, kas nozagta nodokļu maksātājiem bagātajās valstīs un vistrucīgākajiem jaunattīstības pasaulē. Šis ļaunums ir jānovērš, un mana delegācija atbalsta ziņojumu, kas raida spēcīgu signālu, ka Eiropas Parlaments necietīs krāpšanu, izvairīšanos vai nodokļu oāžu nesodītu darbību.

Jo īpaši atzinīgi es vērtēju skaidro paziņojumu, ka mūsu mērķim jābūt, lai automatiska apmaiņa ar informāciju kļūtu par vispārēju noteikumu. Pētījumi rāda, ka tas ir visefektīvākais veids, kā novērst izvairīšanos un aizsargāt ienākumus. Tie, kas pretojas šiem aicinājumiem, rīkojas mazas bagātu indivīdu elites un korporāciju interesēs, kuras izmanto nodokļu oāzes, un pret tiem daudzajiem, kuri maksā nodokļus un paļaujas uz pakalpojumiem, ko tie apmaksā.

Ziņojumā pieminēts nākamais ietekmes novērtējums ierosinātajai kopējai konsolidētajai uzņēmuma ienākumu nodokļa bāzei. Lai gan mums nav iebildumu pret turpmāku analīzi, mana delegācija vēlētos stingrākus pamatojošus pierādījumus, lai varētu apsvērt atbalstu šādam priekšlikumam. Ziņojumā arī prasīts analizēt iespējamās sankcijas pret nodokļu oāzēm, ko mēs atbalstām, neskarot galīgo nostāju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Laba nodokļu pārvaldība ir būtiska, lai nodrošinātu garantijas ārkārtīgi svarīgās jomās, piemēram, pārredzamības principu, informācijas apmaiņu un godīgu nodokļu konkurenci. Finansiālā krīze ir palielinājusi spiedienu uz visu, kas saistās ar cīņu pret izvairīšanos no nodokļiem un krāpšanu līdzās cīņai pret nodokļu oāzēm. Laikā, kad miljoniem cilvēku visā pasaulē cieš krīzes dēļ, būtu bezjēdzīgi apkarot tos, kuri nepilda savas saistības. Šī iniciatīva dod svarīgu signālu, kas trešām valstīm vēsta, ka ES efektīvi cīnās pret nodokļu oāzēm. Cīņa pret nodokļu oāzēm visā pasaulē ir ne tikai tiesisks jautājums, bet, galvenokārt, tas ir jautājums par sociālu taisnīgumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Mums jāiesteno labas pārvaldības politika gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, cita starpā arī tādēļ, lai pretotos negodīgai nodokļu konkurencei, jo īpaši tajās valstīs, kuras pārstāv nodokļu oāzes. Pārredzamība un reāla apmaiņa ar informāciju ir godīgas konkurences un godīga nodokļu sloga sadalījuma pamats.

Turklāt laba nodokļu pārvaldība ir svarīgs priekšnosacījums finanšu tirgu integritātes saglabāšanai. Priekšlikumi par administratīvo sadarbību un savstarpēju palīdzības sniegšanu nodokļu piedziņā, kurus mēs šajā plenārsēdē pieņemam, virza mūs šajā virzienā. Starptautiskajā līmenī viens no instrumentiem, ko ES var izmantot, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās trešās valstīs, ir sarunas ar tām par nodokļu krāpšanas apkarošanas nolīgumiem, kuros ietverta klauzula par informācijas apmaiņu.

Piecu valstu paziņojumi, ar kurām ES ir nolīgums par uzkrājumiem (Monako, Šveice, Lihtenšteina, Andora un Sanmarīno), ir svarīgs solis pret pilnīgās nelīdzsvarotības izbeigšanu. Tomēr pēc šādiem paziņojumiem jāseko juridiski saistošu nolīgumu noslēgšanai. ES jārikojas arī kā dzinējspēkam šajā nozarē, rādot labu piemēru un pildot to, ko G20 augstākā līmeņa sanāksme jau iedarbināja.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Temats par labu nodokļu pārvaldību vienmēr ir bijis ļoti svarīgs, bet tas kļuvis vēl būtiskāks sakarā ar lielo ekonomisko un finansiālo krīzi, kas skāra mūsu kontinentu aptuveni pirms diviem gadiem.

Pēdējos gados par šo tematu ir spriests Eiropas un starptautiskās augstākā līmeņa sanāksmēs, īpašu vērību vēlot cīņai pret izvairīšanos no nodokļiem un nodokļu oāzēm. Grūti noliegt Komisijas apņemšanos un gribu, bet mums nenoliedzami ir jāiesteno nopietna politika, lai novērstu izvairīšanos no nodokļiem tajos uzņēmumos, kuri izvairās no likumiem par nodokļiem, vienkārši noklikšķinot datora peli tūmeklī.

Es esmu pārliecināts, ka labas pārvaldības princips, kas balstās uz pārredzamības principu un informācijas apmaiņu, var kļūt par pamatu Eiropas Savienības prioritārā mērķa sasniegšanai cīņā ar nodokļu oāzēm, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu.

Eiropas Savienībai arī starptautiski jāuzstājas vienoti un jācīnās par ESAO standartu uzlabošanu, lai panāktu, ka informācijas apmaiņa notiek automatiski, nevis pēc pieprasījuma. Šā iemesla dēļ es balsoju par labu šim ziņojumam.

Evelyn Regner (S&D), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju “par” šo ziņojumu, kas veicina labu pārvaldību nodokļu lietās, jo es uzskatu, ka efektīva cīņa pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir ļoti svarīga. Turklāt mums jāpārvar blokāde, kas uzlikta nodokļu jautājumiem Ministru padomē, un jāpastiprina laba pārvaldība nodokļu uzlikšanas jomā.

Ziņojumi: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es esmu par starptautisku sadarbību attiecībā uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, bet es šaubos, vai administratīva sadarbība, kas virzīsies uz automātisku apmaiņu ar informāciju par visiem datiem attiecībā uz Eiropas pilsoņu aktīviem, ir vislabākais veids, kā panākt godīgu aplikšanu ar nodokļiem. Nodokļa atskaitīšana ienākuma izcelsmes vietā visām finanšu operācijām būtu daudz efektīvāka metode.

Šādai atskaitīšanai ienākuma izcelsmes vietā ir jābūt galīgam nodoklim. Tas varētu kļūt par Eiropas resursu. Tā sauktā “labā pārvaldība”, ko iesaka Eiropas Parlaments, pilnībā atklāj visus pilsoņu privātās dzīves aspektus. Tā sagrauj individuālo datu aizsardzību, ko paradoksālā veidā Eiropas Parlaments vēlas nosargāt *SWIFT* mapē. Tieši šo iemeslu dēļ es nebalsoju par labu šiem ziņojumiem.

Ziņojumi: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Lai gan nodokļu krāpšana ir jāapkaro, mēs nedrīkstam aizmirst, ka krāpšana viena pati nekad nebūtu novedusi mūs līdz ekonomiskajai krīzei, kuru tagad pārciešam. Šī ir kapitālisma strukturāla krīze, un to rada pats sistēmas domāšanas veids, tikumi, kurus Eiropas elites akli cildina. Es balsoju par šo dokumentu, jo es nosodu dzīšanos pēc personīgas peļņas uz kopējā labuma rēķina. Šis domāšanas veids ir pamats ne tikai krāpšanai nodokļu maksāšanā, bet arī Eiropas neolibēralismam, kas par Tūkstošgades attīstības mērķu neveiksmi ir atbildīgs daudz vairāk nekā nodokļu krāpšana, lai gan baidās to atzīt.

PVN, ko šis dokuments arī atbalsta, ir viena no šīs sistēmas novirzēm. Tas ir visnetaisnīgākais nodoklis pasaulē, jo visus pilsoņus pakļauj vienai un tai pašai nodokļu likmei, neskatoties uz milzīgajām atšķirībām ienākumos, kas raksturīgas neolibēralismam. Žēl, ka dokuments nerisina pamatproblēmu vai nemēģina beidzot iekļaut Eiropas politikas darba kārtībā jautājumu par kopējam labumam saražotās bagātības taisnīgu sadali.

Ziņojums: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew un (grāfs) William Dartmouth (EFD), *rakstiski*. – Lai gan AKNP piekrīt vīriešu un sieviešu līdztiesībai, mēs noraidām katru ES mēģinājumu pieņemt tiesību aktus šajā jomā. Mēs uzskatām, ka šeit piemērotāki ir pasākumi valsts līmenī.

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju “par” *Tarabella* kunga ziņojumu, jo uzskatu, ka vīriešu un sieviešu līdztiesība Eiropas Savienībā, kā to atzīst Līgums par Eiropas Savienību un Eiropas Savienības Pamattiesību harta, ir pamatprincips, kas vēl arvien netiek īstenots visur vienādi.

Neskatoties uz atšķirīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm, profesionālu segregāciju un dzimumu stereotipiem, ziņojuma nolūks ir uzsvērt principu “vienāds atalgojums par vienādu darbu”, kā tas noteikts Kopienas līgumos kopš 1957. gada. Tas uzsver to, ka ekonomiskā, finansiālā un sociālā krīze, kas pārņēmusi Eiropas Savienību un pārējo pasauli, reāli ietekmē sievietes, viņu darba nosacījumus, viņu vietu sabiedrībā un vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā.

John Attard-Montalto (S&D), *rakstiski*. – Es vēlos paskaidrot savu balsojumu attiecībā uz *Tarabella* ziņojumu ar nosaukumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesība Eiropas Savienībā – 2009”. Bija vairāki grozījumi ar tiešām vai netiešām atsaucēm uz abortiem. Malta ir pret abortiem. Šajā jautājumā galveno politisko partiju starpā valda pilnīga vienprātība. Arī sabiedrības lielākā daļa piekrīt šim viedoklim. Turklāt svarīgs elements ir reliģiskais un morālais aspekts.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Komisija savā ziņojumā par vīriešu un sieviešu līdztiesību ES 2009. gadā norāda, ka ģimenes dzīves un profesionālās darbības savienošana, profesiju un nozaru segregācija pēc dzimuma, algu atšķirības un zems sieviešu nodarbinātības līmenis ir galvenās atšķirības starp dzimumiem. Šīs atšķirības sieviešu un vīriešu starpā īpaši saasinājušās pašreizējās ekonomiskās, finansiālās un sociālās krīzes dēļ. Es balsoju pret ziņojumu, jo uzskatu, ka tas tika izkropļots, iekļaujot tādus jautājumus kā, piemēram,

abortu pieejamība un brīvi pieejamas konsultācijas par abortiem. Šie temati ir ļoti delikāti, un saskaņā ar subsidiaritātes principu tie ir dalībvalstīm individuāli lemjama lieta.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju “par” šo ziņojumu, jo sarežģītajā ekonomiskajā, finansiālajā un sociālajā situācijā svarīgāk nekā jebkad iepriekš ir īstenot vienu no svarīgākajiem Eiropas Savienības pamatprincipiem — vīriešu un sieviešu līdztiesību. Katrai dalībvalstij jānodrošina, lai tās abu dzimumu strādājošie saņemtu vienādu atalgojumu par vienādi vērtīgu darbu. Lai veicinātu vīriešu un sieviešu līdztiesību, mums jānodrošina, lai vīrieši un sievietes dalītos atbildībā par ģimeni un mājsaimniecību. Ir ļoti svarīgi, lai tēva atvaļinājums tiktu drīz iekļauts direktīvā, tā radot nosacījumus tēvu iesaistīšanai bērna aprūpē. Cilvēku tirdzniecības upuri galvenokārt ir sievietes. Tāpēc es aicinu tās dalībvalstis, kurām vēl jāratificē Eiropas Padomes Konvencija par rīcību pret cilvēku tirdzniecību, darīt to bez kavēšanās.

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā – 2009, kaut arī lielā mērā piekritu tās saturam, jo mēs nevaram pieprasīt līdztiesību noteiktai cilvēku kategorijai, neliedzot to citai cilvēku kategorijai.

Es atsaucos uz 38. punktu, kas garantē sieviešu tiesības, nodrošinot viņām ērti pieejamus abortus. Vismazāko un vismazāk aizsargāto individu (kādi ir nedzimušie bērni) iznīcināšanu nevar uzskatīt par veidu, kā apliecināt sieviešu cieņu un brīvību. Darbojas pret dzīvību vērstā savvērestība, kas izmanto izmēģinātus un pārbaudītus krāpšanas veidus. Mums jāparāda, kas ir patiesībā.

Ārkārtīgi taisnīgu prasību savienošana kopā ar ārkārtīgi netaisnīgiem apgalvojumiem un vārdu nozīmju sagrozīšana ir tie stratēģiskie paņēmieni, kuri pierādījuši savu efektivitāti Eiropas Parlamenta balsojumos, bet man ar tiem nebūs nekā kopēja. Mēs nevaram runāt par abortu drāmu, kas ir pelnījusi politiķu, kā arī morālistu uzmanību, vienlaikus neatzīstot arī jaundzimušo tiesības vai nepieprasot pienācīgu izglītību vismaz attiecībā uz cieņu pret dzīvību un neorganizējot atbalsta veidus sarežģītas vai nevēlamas grūtniecības gadījumos, lai tai varētu ļaut nonākt līdz dabiskiem secinājumiem.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šo pieņemto ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību ES. Ziņojumā uzsvērts, ka steidzami vajadzīga Kopienas iniciatīva, lai efektīvi apkarotu vardarbību pret sievietēm. Šīs rezolūcijas pieņemšana integrē arī divas dimensijas, kuras es uzskatu par fundamentālām. Pirmkārt, ieteikums par tēva atvaļinājumu Eiropas līmenī. Ja līdztiesība ir vajadzīga nodarbinātībā, līdztiesībai ir jābūt arī sabiedrībā un ģimenes dzīvē. Šī rezolūcija skaidri parāda Komisijas atbildību par tiesību aktiem šajā jomā. Tomēr īstā lielā uzvara ar šo balsojumu ir tā, ka tas vēlreiz apstiprina tiesības uz abortu. Nevien Eiropas dokuments kopš 2002. gada nav atkārtoti apstiprinājis šīs tiesības, jo to nevēlējās viena labējā spārna partija. Sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības. Protams, ka ir daudz vairāk jādara saistībā ar informācijas, kontracepcijas un abortu reālo pieejamību, bet *Tarabella* ziņojums jāizmanto kā atbalsta pamatpunkts Eiropas tiesību aktu pilnveidošanai šajā jomā.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es šodien balsoju “par” šo ziņojumu, kas pēc būtības ir progresīvs, jo tā nolūks ir veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību, tostarp vecāku atvaļinājuma, bērna aprūpes, ģimenes vardarbības un atšķirīga atalgojuma jomās. Tas veicina arī ievērojami plašāku izpratni gan par sieviešu, gan vīriešu seksuālās veselības jautājumiem. Taču šis nav tiesību akta priekšlikums. Šis galvenokārt ir principu izklāsts, ko es labprāt atbalstu. Tas atbilst Darba un sociāldemokrātisko partiju izvirzītajiem principiem visā Eiropā. Ir jānorāda, ka noteikums par abortu pakalpojumiem ir pilnīgi un vienīgi atsevišķu dalībvalstu kompetences jautājums. Šo faktu ziņojums nemaina un nevar mainīt.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību ES 2009. gadā, jo uzskatu, ka to izkropļoja tādu jautājumu iekļaušana kā, piemēram, aborta pieejamība un brīvi pieejamas konsultācijas par aborta izraisīšanu. Šie temati ir ļoti delikāti, un saskaņā ar subsidiaritātes principu tie ir vienīgi individuālām dalībvalstīm lemjama lieta.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es stingri atbalstu šo ziņojumu. Sieviešu un vīriešu līdztiesība jau ilgi ir Eiropas Savienības pamatprincips. Tomēr, neskatoties uz panākto progresu šajā jomā, vēl saglabājas daudzās nevienlīdzības izpausmes. Atšķirība starp sieviešu un vīriešu nodarbinātības līmeņiem sarūk, bet sievietes joprojām ir vairāk nodarbinātas nepilnas slodzes darbos un/vai līgumdarbos uz noteiktu laiku un vairumā gadījumu iestrēgst zemu atalgotos amatos. Nepilnā slodzē sievietes Eiropā strādā četras reizes vairāk nekā vīrieši. Atalgojuma starpība pēc dzimuma — 17,4 % — tikpat kā nav samazinājusies kopš 2000. gada. Lai nopelnītu tikpat daudz, cik vīrietis vidēji pelna kalendārā gadā, sievietei vidēji jāstrādā līdz nākamā gada februārim, kopā 418 dienas. Globālā ekonomiskā, finansiālā un sociālā krīze liek sievietēm ciest “divkārtu triecienus”. Nozares, kurās viņas veido darbspēka lielāko daļu, ir sabiedriskajā sektorā (piemēram, izglītība,

veselība un labklājība), kurš tiek īpaši pakļauts darbavietu skaita samazināšanai. Turklāt, tā kā notiek pakalpojumu samazināšana, sievietes, kas izmantoja bērnu aprūpi un vecu cilvēku aprūpi, mācību atbalstu utt., ir spiestas atstāt darbu, lai šos pienākumus uzņemtos pašas.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) *Marc Tarabella* ziņojumā ir skaidri uzsvērts vislielākais šķērslis dzimumu līdztiesībai. Es zinu, ka daži deputāti neuztver nopietni jautājumu par dzimumu līdztiesības trūkumu un ar to saistīto diskrimināciju pret sievietēm. Tomēr es zinu par šiem sarežģījumiem. Globālā ekonomiskā krīze ir saasinājusi situāciju, un izskatās, ka sievietes tiks “ziedotas” fiskālo izmaksu samazināšanas politikas labā, samazinot maternitātes pabalstus un izdevumus sociālajiem dienestiem. Tā kā sievietes tradicionāli ir vairāk pakļautas nabadzības un zemu ienākumu riskam, jo viņas pārtrauc vai izbeidz savu profesionālo karjeru ģimenes dzīves vārdā, dod priekšroku sava vīra karjerai vai bērnu un vecāku aprūpei, referents ierosina piemērotus veicināšanas līdzekļus. *Tarabella* kungs pareizi konstatē, ka princips “vienāda alga par vienādu darbu”, kas ir spēkā kopš 1957. gada līgumiem, nav ticis ievērots un sievietes dažās dalībvalstīs vēl arvien nesaņem tādu pašu atalgojumu par tādu pašu darbu kā vīrieši.

Bez tam ir izveidotas vairākas ES programmas, kuru mērķis ir palīdzēt ģimenēm ar bērniem, bet kuras tomēr nepiemin vientuļās mātes vai tēvus, kas dzīvo kopā ar bērniem. Prasība noteikt ar Eiropas līmeņa tiesību aktu apmaksātu tēva atvaļinājumu arī ir pareiza. Taisnīgs sieviešu un vīriešu atbildības sadalījums par ģimeni un mājāsaimniecību palīdzēs uzlabot situāciju. Pieminēto iemeslu dēļ es piekritu 2009.–2010. gada ziņojuma vērtējumiem un tāpēc balsoju par tā pieņemšanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju “par” *Tarabella* ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā 2009. gadā, jo tajā ir priekšlikumi par konkrētiem un novatoriskiem pasākumiem un politiku attiecībā uz dzimumu līdztiesību. Direktīvas izstrādāšana par visu veidu vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu un tēva atvaļinājuma ieviešana Eiropas tiesību aktos ir tie priekšlikumi, kuri, manuprāt, ir būtiski dzimumu līdztiesības veicināšanai un garantijai, ka atbildība par ģimeni starp vīriešiem un sievietēm tiks sadalīta līdzīgākās daļās.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kaut kas nav kārtībā, ja Parlaments pieprasa ievērot, bet nevar to panākt.

Šādi būtiski un nopietni jautājumi ir pelnījuši, lai mēs tiem pievērstu uzmanību, par tiem diskutētu un censtos nonākt pie vislielākā kopsaucēja. Es pat neuzskatu, ka to būtu grūti panākt. Tomēr klusais un nemanāmais veids, kā šo pašu tematu aizsegā tiek ievilkti strīdīgi jautājumi, kļūst par nožēlojamu ieradumu. Parlaments vēlreiz ir kļuvis par vienkāršu apspriežu forumu ar visekstremālāko darba kārtību.

Es pilnīgi noteikti nevaru nenoraidīt šo mēģinājumu veicināt abortu liberalizāciju un kopā ar to nevērību pret cilvēka dzīvību un cieņu, kā iegānu izmantojot atbalstu vīriešu un sieviešu līdztiesībai, un prettiesisko mēģinājumu saistīt abas šīs lietas un manipulēt ar dalībvalstu pilnvarām šajos jautājumos.

Šī apmātība ar seksuālās un reproduktīvās veselības izpratnes paplašināšanu, lai iekļautu abortus, kopā ar izdarīto spiedienu to īstenot it visur parāda viltīgās metodes, ko izmanto tie, kuri mēģina izskaistināt realitāti. Šis eifēmisms, kas radīts, lai apklusinātu sirdsapziņu, nevar to padarīt mazāk brutālu, vardarbību pret sievietēm mazāk nežēlīgu vai šo stratēģiju mazāk nožēlojamu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) “Vardarbība pret sievietēm, iespējams, ir visapkaunojošākais cilvēktiesību pārkāpums... Tā nepazīst ne ģeogrāfiskas, ne kultūras, ne bagātības robežas. Tik ilgi, kamēr tā turpinās, mēs nevaram uzskatīt, ka notiek reāls progress ceļā uz līdztiesību, attīstību un mieru.” Šie ir Apvienoto Nāciju Organizācijas bijušā ģenerālsēkretāra *Kofi Annan* vārdi, un tie diemžēl vēl arvien ir spēkā. Šodien dzimumu diskriminācija attīstītajā pasaulē un Eiropā pastāv tāpēc, ka tā ir strukturāla problēma, un tā ir problēma, kas nopietni atsaucas uz iespēju nevienlīdzību. Šodien vēl arvien pastāv atšķirības starp vīriešiem un sievietēm izglītībā, valodā, mājas pienākumu sadalē, piekļuvē darbam un profesionālo pienākumu veikšanā. Es uzskatu, ka piekļuve darbam un attīstība darbā un darba veikšanā, lai tas būtu privātais sektors vai sabiedriskie pakalpojumi, vai pat politika, ir jābalsta uz indivīda panākumiem un īpašībām neatkarīgi no dzimuma. Tomēr es balsoju pret rezolūciju tajā iekļauto jutīgo jautājumu, piemēram, abortu pieejamības, dēļ, kas ir tikai dalībvalstu kompetences jautājums.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs rezolūcijas pieņemšana Parlamentā bija izšķirīga, neskatoties uz konservatīvo labējo vēlmi to izjaukt, jo tā nostiprina svarīgas tiesības sievietēm. Neskatoties uz dažiem trūkumiem, ziņojumā izdēvies izcelt svarīgus jautājumus, piemēram, tēva atvaļinājuma nepieciešamību saistībā ar dzemdību atvaļinājumu, jautājumu par seksuālām un reproduktīvām tiesībām un nepieciešamību pastiprināt cīņu pret nevienlīdzību un diskrimināciju darbavietā, pret vardarbību un sieviešu un meiteņu

tirdzniecību, kā arī nosodījumu nabadzībai un daudzu sieviešu nodarbināšanai nenoteiktā, slikti apmaksātā darbā.

Bija svarīgi vēlreiz paust atbalstu domai, ka "sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem".

Šī rezolūcija ir īpaši nozīmīga Starptautiskās sieviešu dienas simtgades un Pekinas platformas 15. gadadienas svinību priekšvakarā. Cerēsim, ka tā tiks īstenota dzīvē.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Jā, sievietes saskaras ar īpašām grūtībām. Tomēr, kā parasti notiek šajā Parlamentā, sākotnējais nodoms bija labs, bet tas noveda pie sagrozītas analīzes un patvaļīgiem priekšlikumiem.

Šis ziņojums attēlo Eiropas sabiedrības karikatūru, kas iezīmīga ar ikdienišķu un sistemātisku naidīgumu pret sievietēm: atveseļošanas politika piekopj acīm redzamu seksismu, jo tiecas palīdzēt nozarēm, kurās nodarbināti vīrieši, tāda pati ir arī stingrā budžeta politika, jo ietekmē feminizētos sabiedriskos sektorus... Turpretī absolūti tiek noklusētas sekas, kādas Eiropā rada masveidīgā imigrantu iedzīvotāju klātbūtne, kuru kultūra un ikdienas prakse sievietēm nosaka zemāku statusu, kas atrodas gaismas gašuļā attālumā no mūsu vērtībām un mūsu jēdzieniem.

Tiek klusēts arī par negatīvajām sekām, ko rada jūsu runāšana par totālu vienlīdzību: Sievietes pakāpeniski zaudē īpašās un likumīgās sociālās tiesības, kas iegūtas, atzīstot viņu mātes lomu. Visbeidzot, tiek klusēts arī par vecāku algām, kas ir vienīgais veids, kā sievietēm ļaut izvēlēties starp profesionālo un ģimenes dzīvi vai kā tās abas apvienot.

Nobeigumā, kad es redzu tik daudzus mūsu kolēģus deputātus histēriskā aizrautībā nosakām vispārējus, masveidīgus un obligātus abortus, kas ir iecelti pamatvērtību rangā Eiropai, kura ir ceļā uz kolektīvu pašnāvību, man pretēji savai gribai jāsāk nožēlot, ka viņu mātes ir dzimušas, nevis iznīdētas abortos.

Jacky Hénin (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Lai gan es kategoriski iebilstu pret visiem ES negatīvajiem pasākumiem — un tādu ir daudz, es tos atbalstu, ja lietas attīstās pareizajā virzienā. Šajā ziņojumā ir izteikti stingri aicinājumi (sevišķi Eiropas Komisijai) attiecībā uz nevienlīdzīgo attieksmi, kurā cieš sievietes, tēva atvaļinājuma ieviešanu, vardarbības pret sievietēm izskaušanas gada ieviešanu un tiesībām uz brīvi pieejamu kontracepciju un abortiem. Ziņojumā arī tiek uzsvērts, ka sievietēm ir jābūt pieejamām bezmaksas konsultācijām par abortiem.

Tādēļ mana pozitīvā balsojuma iemesls ir panāktais uzlabojums, bet šim uzlabojumam ir jābūt skaidrāk redzamam praksē.

Tas vēl būtiskāk ir tādēļ, ka es varu tikai izteikt nožēlu par Parlamenta vairākuma atteikumu atbalstīt Eiropas Sieviešu tiesību hartas, Eiropas dzimumu savstarpējās vardarbības uzraudzības centra un "Starptautiskās vienlīdzīgā atalgojuma dienas" izveidi. Tāpat šis Parlaments nav mēģinājis novērst dziļākos cēloņus šai nevienlīdzībai, kuri ir meklējami tikai tirgus likumiem pakļautajā ekonomiskajā sistēmā, ko Eiropa piemēro ikdienā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Lai gan dzimumu līdztiesība Eiropas Savienībā ir viena no pamattiesībām, kas ir atzīta Līgumā par Eiropas Savienību, daudzās jomās saglabājas nevienlīdzība nepieņemamā līmenī. Ir skaidrs, ka vēl arvien saglabājas milzīgas problēmas, un tāpēc ES iestādēm obligāti jāstrādā, lai konstatētu un meklētu pozitīvus risinājumus šiem jautājumiem visur, kur vien tie Eiropas Savienībā pastāv.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner un Anna Ibrisagic (PPE), rakstiski. – (SV) Šodien, 2010. gada 10. februārī, Zviedrijas konservatīvie balsoja pret ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību – 2009 (A7-0004/2010). Kaut arī mēs atbalstām referenta vēlmi uzlabot sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropā, mēs neuzskatām, ka pareizais ceļš ir ieviest dalībvalstu suverenitātē, izmantojot prasības par tā saukto budžeta plānošanu pēc dzimumu līdztiesības principa, mudinot dalībvalstis nesamazināt sociālos pabalstus un ar tiesību aktiem nosakot kvotas. Līdztiesība ir jāpanāk individuālā līmenī, paplašinot iespējas pašam ietekmēt savu situāciju, nevis izmantojot tiesību aktus Eiropas līmenī un žestu politiku, piemēram, īpaši noteiktas dienas, ES papildu iestādes un ES Sieviešu tiesību hartu. Jau ir ES Pilsoņu brīvību un cilvēktiesību harta, ko ir nostiprinājis Lisabonas līgums un kas attiecas arī uz sievietēm. Mums ir jāiestājas par subsidiaritātes principu. Tādēļ galīgajā balsojumā mēs balsojam pret šo ziņojumu, kaut arī tajā, saprotams, ir punkti, kurus mēs atbalstām; piemēram, mēs pilnībā atbalstām paziņojumu, ka sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības.

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es balsoju par X atzinumu un par vairumu no 38. punkta daļām, atturoties balsojumā par 38. punkta vienu daļu šādu iemeslu dēļ:

sieviešu seksuālās un reproduktīvās tiesības ir jāievēro kā galvenais princips, jo īpaši vīriešu un sieviešu līdztiesības kontekstā, ko nodrošina ES Pamattiesību harta (23. pants).

Tomēr es uzskatu, ka sievietēm ir jāiemācās aizsargāt pašām sevi pret nevēlamu grūtniecību; citiem vārdiem sakot, ja ir ērta piekļuve kontracepcijai un specializētam padomam, aborti ir grūtāk attaisnojami.

Daudzi mani vēlētajā Rumānijā būtu vīlušies, ja es balsotu citādāk. Turklāt, kā ir uzsvērts 2006. gada ziņojumā, kuru uzdeva sagatavot Rumānijas prezidents, vēl arvien dzīva mūsu atmiņās ir pagātne, kad komunistu partija veica drakoniskus pasākumus pret abortiem, lai nodrošinātu partijas kontroli pār sieviešu privāto dzīvi. Daudzas sievietes gāja bojā pēc nelikumīgiem abortiem, kas tika veikti bez medicīniskas aprūpes.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Es pilnībā atbalstu rezolūcijas virzošo jēgu, kura ir vērtīga ar to, ka tā balstās uz pieņemumu, ka debates par demogrāfiskām pārmaiņām ir saistītas ar debatēm par nepieciešamajiem pasākumiem, lai cīnītos pret ekonomiskās un finansiālās krīzes ietekmi uz darba tirgu.

Uzskatot, ka mūsu analīze par progresu Lisabonas mērķu sasniegšanā nav iepriecinoša, mēs atzinīgi vērtējam rezolūcijā pausto aicinājumu paātrināt dalībvalstīs izmaiņas tiesību aktos, padarīt stingrākas pienākuma neizpildes procedūras un veicināt sieviešu lielāku līdzdalību darba tirgus galvenajās nozarēs, kas atspoguļo viņu sasniegtos mērķus, ciktāl tas attiecas uz apmācību.

Līdz ar to mans pienākums ir izteikt savu pilnīgo neapmierinātību, kas jau ir pausta balsošanas stadijā, par šo kaitīgo vēlmi veicināt abortu sabiedrību, nodrošinot stimulus brīvi pieejamai grūtniecības pārtraukšanai.

Pieņemums, ka sievietēm ir jābūt brīvāk pieejamai abortu veikšanai, lai atgūtu savas tiesības uz seksuālo brīvību, ir pretrunā ne tikai ar vispārējo laicīgo morāli, bet arī ar tiem principiem, kas paredzēti Z apsvērumā, kas nosaka, ka Eiropas rīcībai ir būtiski veicināt "augstāku dzimstības līmeni, lai apmierinātu nākotnes prasības". Es stingri palieku pie savas apņēmības veicināt atbildīgu seksuālo kultūru.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Sievietes ir galvenie upuri ekonomiskajai un sociālajai krīzei, ko ir izraisījusi Eiropas Savienības neoliberālā politika. Krīzes dēļ palielinās nedrošu darbavietu un piespiedu nepilna laika darbavietu skaits. Patriarhāts vēl arvien pilnībā caurvij mūsu sabiedrību. Pēdas tajā ir atstājusi pārliecinošā atgriešanās pie reliģiski pamatotas vainas meklēšanas, un sievietes vienmēr ir šo pārmaiņu galvenie upuri.

Tādēļ ir gandarījums redzēt, ka Eiropas Parlaments darba kārtībā iekļauj tik būtisku jautājumu kā sieviešu un vīriešu līdztiesība. Tomēr ir kauns, ka šis dokuments nepievēršas neoliberālisma nevienlīdzīgajam raksturam pēc būtības. Neoliberālisms ir atbildīgs par daudzām problēmām, ko sievietes ir pārcietušas, un, padziļinot nevienlīdzību dzimumu starpā, tas rod vēl vienu veidu, lai uzplauktu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Vīriešu un sieviešu nevienlīdzība dažādos līmeņos profesijas, nozares vai dažādu stereotipu ziņā ir gadu gaitā kļuvusi neskaidra. Vīriešu un sieviešu līdztiesība Eiropas Savienībā arvien vairāk kļūst par realitāti, un, kaut arī vēl arvien notiek diskriminācijas gadījumi, mēs redzam sākumu ļoti pozitīvai situācijas attīstībai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Lai gan sieviešu vienlīdzīgu iespēju jomā ir bijuši daudzi uzlabojumi, vēl arvien ir daudz darāmā. Viens no vissteidzamākajiem jautājumiem ir nodrošināt lielāku atbalstu profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošanai, kas daudzām sievietēm, jo īpaši vientuļajām mātēm, ir nepārvarams šķērslis. Fakts, ka vīriešiem tomēr visdrīzāk tiek uzticēti atbildīgi amati, pierāda, ka līdztiesību darbā var panākt tikai, mainot attieksmi un nevis nosakot kvotas, jo īpaši tādēļ, ka kvotas ir strīdīgas un viegli var izraisīt konfliktu. Tā kā šis ziņojums neņem vērā aizrādījumu, ka dzimumu līdztiesības integrēta pieeja var pārvērsties arī pretējā virzienā, es esmu balsojis pret šo ziņojumu.

Mariya Nedelcheva (PPE), rakstiski. – (FR) Rezolūcija par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā man šķiet pilnīgi līdzsvarota, un es atzinīgi vērtēju to darbu, ko ir veicis *Tarabella* kungs, lai sasniegtu šo rezultātu. Klīdzošā nevienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm pašreiz vēl arvien pastāv nodarbinātības jomā, jo īpaši, runājot par atalgojuma atšķirībām vai pat par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu. Šajā jomā vēl arvien ir jāstrādā.

Turklāt attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo tiesību aizsardzību ir būtiski, ka sievietēm ir piekļuve kontracepcijai un abortiem. Sievietēm ir jāpiešķir fiziska autonomija. Tādēļ es balsojumā atbalstīju pasākumus saistībā ar šo tiesību aizsardzību.

Visbeidzot, es balsoju pret priekšlikumu izveidot Eiropas Sieviešu tiesību hartu, jo, kopš ir stājies spēkā Lisabonas līgums, Pamattiesību harta, kas ietver sieviešu tiesības, veido līgumu neatņemamu sastāvdaļu. Šī harta ir juridiski saistoša, un tā ļauj sievietēm saņemt tādu pašu aizsardzību kā vīriešiem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Rumānijā 1967. gadā tika pieņemts dekrēts, ar kuru aizliedza abortus, un tas nozīmēja, ka sievietes zaudēja tiesības izvēlēties, vai turpināt grūtniecību vai pārtraukt to. Šim aizliegumam bija dziļi traumējoša ietekme uz Rumānijas sabiedrību, liekot mums apzināties to, cik šāds lēmums ir bīstams.

Sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības. Tādēļ es balsoju par visiem tiem aspektiem *Tarabella* ziņojumā, kuri attiecas uz ērtu piekļuvi kontracepcijai un abortiem, un galu galā par šo ziņojumu kopumā.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Šodien izskatāmā ziņojuma sarežģītība jau bija acīm redzama, strādājot Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā, kurā smieklīgs triju balsu vairākums un EP deputātu masveida prombūtne ļāva pieņemt šo dokumentu.

Es uzskatu, ka kopš 1975. gada ir bijuši efektīvi tiesību akti par sieviešu aizsardzību. Es tādēļ uzskatu, ka mums ir nevis jācenšas ierosināt jaunas direktīvas, bet jānodrošina, lai valdības pilnībā piemērotu pašreizējos tiesību aktus.

Tādēļ, kaut arī es nevēlos balsot pret šo ziņojumu, kurā noteikti ir daži pozitīvi aspekti, es izvēlos nošķirt sevi no pārējiem aspektiem, lai uzsvērtu savu neapmierinātību par noteiktām daļām, sevišķi par tām, kuras attiecas uz abortiem, par kuriem mums, katoļiem, dabiski nav vēlēšanās meklēt kompromisu.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Kaut arī es neesmu pret abortiem, es balsoju pret 38. punktu, jo tas var tikt interpretēts kā šīs prakses veicināšana. Es arī atbalstu to, ka kontracepcijai un izglītībai par šiem jautājumiem ir jāklūst ērtāk pieejami, jo tas ir vislabākais veids, kā izvairīties no nevēlamas grūtniecības. No otras puses, es uzskatu, ka ir kopienas, kuras dažādu iemeslu dēļ vēlas paturēt tiesības kontrolēt abortus valsts līmenī, un tām ir jāļauj to darīt. Šī ir joma, kurā ir jāpiemēro subsidiaritātes princips. Es nedomāju, ka labākais risinājums ir šā jautājuma apspriešana ziņojumā par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Es esmu balsojumā atbalstījusi ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā, jo tas ir saskaņā ar manu pamatpārliecību, ka sievietēm ir neierobežotas tiesības uz autonomiju, jo īpaši attiecībā uz savām seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām kopā ar ērtu piekļuvi kontracepcijai un abortiem. Šīs tiesības ir modernas Eiropas sabiedrības koncepcijas un paštēla būtiska daļa.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Vakardienas balsojumā es balsoju pret ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību. Tas bija galvenokārt tādēļ, ka pēc manām domām daudzi punkti šajā ziņojumā ir pretrunā subsidiaritātes principam, piemēram, jautājumā par kvotām. Es atturējos no balsošanas par X apsvērumu un 38. punktu, kas attiecas uz sieviešu piekļuvi abortiem. Es domāju, ka pašreizējais formulējums būtu pretrunā subsidiaritātes principam. Kā vispārēju principu es uzskatu to, ka mums Eiropas līmenī nav jātērē savs laiks jautājumiem, par kuriem lemt valsts līmenī ir tiesības pašām dalībvalstīm atsevišķi. Saprotams, es atbalstu Zviedrijas nostāju šajā jautājumā, proti, ka lēmums par abortiem galu galā ir lēmums, kas jāpieņem attiecīgajām sievietēm, nevis likumdevēju lēmums.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība pašreiz pārdzīvo masveida ekonomisku, finansiālu un sociālu krīzi, kas nopietni ietekmē sieviešu profesionālo un privāto dzīvi. Dzimumu nošķiršana profesionālajā jomā, atalgojuma atšķirība un grūtības saskaņot profesionālo un personīgo dzīvi ir šķēršļi sieviešu pilnīgai līdzdalībai darba tirgū. Neskatoties uz uzlabojumiem darba vietā un to sieviešu pieaugošo skaitu, kuras ieņem atbildīgus amatus, vēl arvien ir vajadzīga labāka izpratne par vienlīdzīgu attieksmi. Mums šis ziņojums ir jāvērtē atzinīgi, jo tas mums rada iespēju atkārtoti noteikt pamatnostādnes par atšķirību izskaušanu starp vīriešiem un sievietēm darba tirgū. Tikai tad Eiropas Savienība var sasniegt savus izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas mērķus. Noteikumu iekļaušana attiecībā uz "seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām" ziņojumā tomēr ir neveiksmīga, kas parādās ekonomiskās krīzes kontekstā un kas pats galvenokārt attiecas uz šīs krīzes ietekmi uz sieviešu darba apstākļiem un sieviešu vietu sabiedrībā. Iepriekšminēto iemeslu dēļ un tādēļ, ka netika apstiprināti ierosinātie 38. punkta grozījumi, kurus es atbalstīju

un uzskatīju par būtiskiem dokumenta struktūrai, es balsoju pret ziņojumu par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret ziņojumu, jo mana pamatpārliecība neļauj man atzīt neierobežotas tiesības uz abortiem un reproduktīvo brīvību. Manuprāt, tiesības uz dzīvību ir pamattiesības, kuras ir jāaizstāv un jāievēro visos gadījumos. Citas ziņojuma daļas ir pilnīgi pieņemamas, un tās demonstrē, ka Eiropa ir panākusi progresu virzībā uz sieviešu līdztiesību. Vēl viena pozitīva iezīme ir tā, ka lielāka nozīme tiek piešķirta saistībām attiecībā uz ģimeni.

Marina Yannakoudakis (ECR), rakstiski. – ECR grupa ir spēcīgāka vīriešu un sieviešu līdztiesības atbalstītāja, un tā jo īpaši atbalsta vienlīdzīgu atalgojumu un vienlīdzīgas iespējas darba vietā. ECR grupa ir nolēmusi balsot par labu tiem punktiem, kas šādi atbalsta līdztiesību. ECR grupa tomēr nobalsoja pret šo rezolūciju divu konkrētu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mēs iebilstam pret visiem tiem tiesību aktiem, kuri pieņem, ka sieviešu veselība, izglītība un reproduktīvās tiesības ir nevis dalībvalstu, bet ES atbildība. Otrkārt, kaut arī ECR grupa pilnībā atbalsta vajadzību pēc maternitātes un paternitātes noteikumiem, mēs esam izvēlējušies atturēties no šādām atsaucēm šajā ziņojumā, jo mēs iebilstam pret tādu ģimenes politiku, kas tiek diktēta Eiropas līmenī; šis ir jautājums, par ko ir jālemj valstu valdībām.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo rezolūciju. Tā drīzāk šķir, nevis vieno vīriešus un sievietes. 36. punkta formulējums nemaz nav nevainīgs: "sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem". Referents arī uzstāj, ka sievietēm ir jānodrošina bezmaksas piekļuve konsultācijām par abortiem. Tomēr abortu jautājums ir vienīgi dalībvalstu kompetencē. Tā kā šī rezolūcija nav juridiski saistoša, to nevar izmantot, lai izdarītu spiedienu ar mērķi liberalizēt abortus. Tad Parlaments prasa, lai tiktu izskausti seksisma stereotipi, jo īpaši par vīriešu un sieviešu darbu ģimenē. Rezolūcija uzsver nozīmi, kāda ir pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes nodrošināšanai, bērnu aprūpes pakalpojumiem un palīdzības nodrošināšanai veciem cilvēkiem un citām apgādājāmām personām. Tādējādi Parlaments tiecas graut dabisko ģimeni kā vietu, kur notiek socializācija un solidaritāte paudžu starpā. Šī rezolūcija nepiedāvā nekādu pievienoto vērtību sievietēm vai vīriešiem, vai Savienībai. Žēl, jo cieņa pret cilvēkiem, kuri ir atšķirīgi, un vienlīdzīgu iespēju veicināšana vīriešiem un sievietēm ir reāla sociāla problēma.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret šo rezolūciju. Referents *Tarabella* kungs nav ņēmis vērā valsts kontekstu. Morāle ir daļa no pasaules uzskata, kas iekļauts valsts tiesību sistēmā. Mēģinājums ieviest Polijas tiesību aktos iespēju neierobežotai piekļuvei abortiem ir kaut kas nedabisks, un ir acīm redzams, ka tas izraisīs opozīciju. Rīkojoties saskaņā ar savu sirdsapziņu un ņemot vērā Polijā spēkā esošos juridiskos noteikumus, es balsoju pret šo rezolūciju. To darot, es esmu devis skaidru signālu, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu vienīgie likumdevēji šādos delikātos jautājumos ir visas 27 dalībvalstis.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es kopumā balsojumā atbalstīju rezolūcijas priekšlikumu par ES stratēģiskajiem mērķiem Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) Pušu konferences 15. sanāksmei. Es atbalstīju arī grozījumus par zilās tunzivs iekļaušanu CITES II pielikumā saskaņā ar nesenajiem ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) *Ad hoc* komitejas ierosinājumiem, kas atbalstīja paziņojumu par zilās tunzivs iekļaušanu CITES II pielikumā. Pēc tam Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) Ģenerālā asambleja nolēma ievērojami samazināt zilās tunzivs nozveju par 1 3 500 tonnām, un Eiropas Komisija atkārtoti pauda bažas par tunzivju krājumu samazināšanos un apņēmas veikt pamatīgākus zinātniskus pētījumus.

Es saprotu, ka bioloģiskās daudzveidības zudums ir nopietna problēma visā pasaulē, un es uzskatu, ka citiem dzīvniekiem ir jābūt citu saglabāšanas priekšlikumu uzmanības centrā. Es uzskatu, ka šī konference ir svarīga daudzu sugu izdzīvošanai un ilgtspējai. Kopumā es uzskatu, ka pilnīgs starptautisks tunzivju tirdzniecības aizliegums — tā iekļaušana I pielikumā — būtu priekšlaicīgs, jo tas radītu nozares krīzi bez nekāda konkrētu faktu pamatojuma.

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Attiecībā uz rezolūciju par galvenajiem mērķiem Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) Pušu konferences 15. sanāksmei es balsoju pret zilās tunzivs zvejas aizliegumu. Iemesls tam ir tāds, ka aizliegums ļoti negatīvi ietekmēs Maltas zvejnieku iztiku. Maltas zvejnieku lielākā daļa nav spējīgi zvejot alternatīvas sugas un alternatīvās zvejas vietās tā tradicionālā veida dēļ, kādā zveja tiek veikta. Turklāt esmu pārliecināts, ka attiecībā uz zilo tunzivī nav ievēroti kritēriji iekļaušanai CITES sarakstā.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es nobalsoju par CITES konvencijas ziņojumu. Dzīvnieku un augu sugas izzūd ar ātrumu, kas ir tūkstoš reižu lielāks par dabisko ātrumu. Cilvēku darbība palielina šo izzušanas ātrumu un apdraud bioloģisko daudzveidību. CITES ir galvenais rīks starptautiskajos centienos apkarot primāro apdraudējumu bioloģiskajai daudzveidībai, apkarot nelegālu tirdzniecību un izdot attiecīgu regulu par savvaļas dzīvnieku un augu tirdzniecību.

Es atbalstu tos, kuri grib, lai starptautiskās tiesībsargājošās iestādes vairāk iesaistītos noziegumu pret savvaļas dzīvniekiem un augiem izbeigšanā un lai tās pievērstos briesmām, ko var radīt elektroniskā tirdzniecība. Es atbalstu arī ieteikumu par vienības stiprināšanu cīņai pret vides noziegumiem.

Es vēlos vērst uzmanību uz to, kā CITES pasākumi ietekmēs trūcīgo lauku iedzīvotāju nodarbošanos un tos, kuru iztika ir atkarīga no tirdzniecības ar noteiktām sugām. Mums jāturpina palīdzēt šīm valstīm izmantot CITES sarakstu, lai tādējādi mēs varētu strādāt ar tiem, kuri ir atkarīgi no savvaļas dzīvniekiem un augiem savā teritorijā.

Christine De Veyrac (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments aicina pilnīgi aizliegt zilās tunzivs starptautisko tirdzniecību. Būdamā Sète baseina vēlēta pārstāve, es nebalsoju par šo pasākumu: pašlaik nav panākta vienošanās par šo aizliegumu ne zinātnieku starpā, ne arī, jāpiebilst, vides asociāciju starpā. Ja tomēr starptautiskajā Dohas konferencē martā šāds radikāls aizliegums tiktu pieņemts, es aicinātu Eiropas Komisiju nebloķēt finansiālu kompensāciju, kas dalībvalstīm varētu būt jāmaksā zvejniekiem. Zvejnieki pēdējos gados ir centušies, cik iespējams, lai ievērotu liegumu kvotas, modernizētu savu floti un tā tālāk. Būtu nepareizi viņus piespiest turpmāk mainīt profesiju, nepiešķirot viņiem ievērojamu finansiālu atbalstu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju "par" rezolūciju ar nosaukumu "CITES Pušu konferences galvenie mērķi", jo nākamajā Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem Pušu konferencē jāpastiprina bioloģiskās daudzveidības aizsardzība. Bioloģiskā daudzveidība ir būtiska cilvēces labklājībai un izdzīvošanai. Mums jābūt vērienīgiem un jāpieprasa visu to sugu aizsardzība, kurām draud iznīkšana.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) ir galvenā globālā vienošanās, kas ir spēkā par savvaļas sugu saglabāšanu. Tās nolūks ir novērst šo sugu pārmērīgu izmantošanu starptautiskajā tirdzniecībā. Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas Savienība konstruktīvi piedalītos Pušu 15. konferencē nākamā gada martā.

Es atzīstu, ka apdraudēto dzīvnieku un augu sugu saglabāšana ir svarīga planētas bioloģiskās daudzveidības un ekoloģiskā līdzsvara nosargāšanai, un es piekrištu, ka ilgtspējīga attīstība paredz dabas resursu saprātīgu izmantošanu, netraucējot darbībām, kas nepieciešamas attīstībai.

Tāpēc tagad, kad tiek apspriestas izmaiņas CITES pielikumos, es atzīstu arī to, ka ir svarīgi nodrošināt, lai būtu pietiekama apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība, nepakļaujot riskam vai neatstājot aizmirstībai nevienu darbību, kas nodrošina daudzu kopienu ekonomisko un sociālo dzīvotspēju.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) ir bijusi kā svarīgs rīks apdraudēto augu un dzīvnieku sugu saglabāšanai, īpaši to sugu, kuras piesaista komerciālu interesi un tāpēc ir jāaizsargā un jābagātina. Mēs saprotam, ka lēmumi par izmaiņām šajā konvencijā, tostarp tās pielikumos, ir svarīgi, jo ļauj mums atzīt un pienācīgi ņemt vērā apliecinātās izmaiņas sugu saglabāšanas statusā. Šiem lēmumiem jābalstās uz datiem un jābūt pamatotiem ar zinātniskiem atzinumiem. Mēs neuzskatām, ka priekšlikums par zilās tunzivs (*Thunnus thynnus*) iekļaušanu CITES I pielikumā ir pamatots, ņemot vērā pieejamos datus. Mums jāatceras, ka Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) pēdējā sanāksmē 2009. gada novembrī eksperti izteica viedokli, ka suga tiek pārzvejota, bet tas nenorāda uz pilnīgu zvejas aizliegumu. Ieteikumi norādīja uz nozvejoto lomu būtisku samazināšanu, kuri bija robežās no 8 000 līdz 15 000 tonnām ar 13 500 tonnām kā noteiktu robežu. Šajos apstākļos mēs uzskatām, ka mums jā sagaida izvērtējums un ieteikums no ekspertiem, kas stingri seko stāvoklim 2010. gadā.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju. Viens no tās mērķiem ir zilās tunzivs saglabāšana, kas ir būtisks komponents jūras vides bioloģiskās daudzveidības līdzsvarā.

Starptautiskās tirdzniecības aizliegums attiecībā uz zilo tunzivi ļaus mums saglabāt savus zilās tunzivs krājumus, kurus apdraud pārzveja.

Tomēr Eiropai būs jāpārbauda pasākumi, ko veiks trešās valstis, jo kā mēs izskaidrosim saviem zvejniekiem Eiropā, ka Japānas, Libānas vai Tunisijas traleru apkalpes pavisam legāli izlaupa mūsu zilās tunzivs krājumus?

Mums būs jāpievēršas arī sarunām par ekskluzīvas ekonomiskas jomas organizēšanu, kas dos iespēju turpināties maza apjoma zvejniecībai, jo tā neapdraud resursus.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju “par” aizlieguma noteikšanu tirdzniecībai ar zilo tunzivī un līdz ar to par kompensāciju tunzivju nozarei, kas paredzēta grozījumā, kuru parakstīju arī es un kurš daļēji tika pieņemts. Tādējādi zilā tunzivis ir jāiekļauj Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) I pielikumā, uz kuru attiecas vispārējs izņēmums vietējai tirdzniecībai, kas ļaus mazā apjomā krasta zvejniecību turpināt, un stingrāka nelegālās zvejniecības kontrole. Mums ir jāpievēršas ne tikai šai apdraudētajai sugai, kuras krājumi pēdējos 10 gados ir samazinājušies par 60 %, bet arī jārada nosacījumi būtiskai palīdzībai zvejniekiem un kuģu īpašniekiem, kurus šis pasākums ietekmēs. Tas ir obligāti.

Danuta Jazłowiecka (PPE), rakstiski. – Es balsoju par zilās tunzivis iekļaušanu CITES I pielikumā, jo lielākā daļa ekspertu Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas *Ad hoc* konsultatīvajā komitejā uzskatīja, ka pieejamie pierādījumi ir pietiekams pamats priekšlikumam par iekļaušanu. Suga ir piedzīvojusi ievērojamu samazināšanos, ir tikusi lielā mērā pārzvejota un to apdraud pārmērīgs izmantojums starptautiskajā tirdzniecībā. Tāpēc tā atbilst kritērijiem, kas noteikti iekļaušanai CITES I pielikumā.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Zilās tunzivis pašreizējais stāvoklis nav ilgtspējīgs, un tās izdzīvošanu var garantēt vienīgi, samazinot kvotas; es varētu piebilst, ka šīs kvotas vienmēr ir bijušas augstākas par zinātnisko aprindu ieteiktajām robežām. Zilās tunzivis iekļaušana Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) I pielikumā un turpmākais aizliegums par starptautisku komerciālu tirdzniecību ar šo sugu ir risinājums, kas vislabāk garantē sugas atveseļošanu. Tomēr ir jānorāda, ka dažas zivsaimniecības nozares ir rīkojušās atbildīgi, ievērojušas kvotas un pielāgojušās visām prasībām, kas noteiktas pēdējos gados. Šā iemesla dēļ es balsoju “par” tādu nosacījumu ieviešanu zilās tunzivis iekļaušanai CITES I pielikumā, kādi beidzot tika pieņemti: Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 grozījums, kas nosaka vispārēju izņēmumu vietējai tirdzniecībai; Eiropas Savienības finansiālu atbalstu cietušajiem kuģu īpašniekiem; un pastiprinātu kontroli un sodus, lai apkarotu nelegālu un neregulētu zveju. Es balsoju arī par to, lai uz 18 mēnešiem tiktu atlikta zilās tunzivis iekļaušana I pielikumā saistībā ar neatkarīgu zinātnisku ziņojumu. Šis priekšlikums netika pieņemts.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Šodien, 2010. gada 10. februārī, Eiropas Parlaments tikai aicināts paust savu viedokli par ES stratēģiskajiem mērķiem Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) Pušu konferences 15. sanāksmei Dohā (Katarā) 2010. gada 13.–25. martā. Lai gan Parlamentam ir tikai konsultatīva loma, es tomēr domāju, ka ir svarīgi parakstīt un balsot par grozījumu, kas cenšas nepieļaut sarkano korāļu iekļaušanu Konvencijas II pielikumā, kas būtu ievērojami samazinājis sarkano korāļu kā apdraudētas sugas zveju un tirdzniecību. *Corallium spp* iekļaušana II pielikumā patiešām šķiet pārmērīga piesardzība, un tā nebalstās uz pienācīgiem zinātniskiem datiem. Turklāt ekonomiskās un sociālās sekas, kādas šī iekļaušana varētu izsaukt Itālijas ekonomikā un jo īpaši dažos reģionos Itālijas dienvidos, radīja manī lielas bažas un lika man balsot par šo grozījumu. Faktiski es domāju, ka ir lietderīgāk dot mūsu uzņēmumiem šajā nozarē vairāk laika savas ražošanas restrukturizēšanai un tādējādi saglabāt konkurētspēju tirgū.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Zilajām tunzivīm draud izzušana, jo šā resursa pārmērīgā zveja netiek kontrolēta. Zilo tunzivju tirgošanas aizliegums pašlaik šķiet neizbēgams. Tā mērķis ir aizsargāt šo sugu. Zinot par šo problēmu, daudzi zvejnieki, īpaši Francijas zvejnieki, gadiem ilgi ir darījuši visu, kas viņu spēkos, lai savas laivas pielāgotu noteikumiem un ievērotu zvejas kvotas, kas nodrošina zilo tunzivju izdzīvošanu. Šie zvejnieki, kurus jau ir stipri skārusi krīze, būs šāda pasākuma galvenie upuri, kas nepieciešams nelegālas zvejošanas un slepenu rūpniecisku tīklu izmantošanas dēļ. Šiem zvejniekiem nav jāznes uz saviem pleciem viss šo pasākumu smagums.

Mēs nevaram aicināt viņus ziedoties planētas vārdā, kamēr valstis, kas pulcējās Kopenhāgenā, ir parādījušas, ka izvairās no šā jautājuma. Tāpēc jāpiemēro ANO princips par kopīgu atbildību par vides problēmām un zvejnieku centieni jākompensē ar ieguldījumu no Eiropas Savienības. Turklāt Francijas izveidota īpaša ekonomiskā zona Vidusjūrā nodrošinātu resursu rezervātu, vienlaicīgi saglabājot neliela mēroga zveju, kas ievēro ekoloģisko līdzsvaru.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES jāpiedalās Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) Pušu 15. konferencē ar skaidri definētiem mērķiem attiecībā uz sugām, kurām draud izzušana un kuras nepieciešams aizsargāt. CITES ir nozīmīga loma savvaļas sugu

aizsardzībā, un tās mērķis ir aizkavēt savvaļas dzīvnieku un augu sugu pārmērīgu izmantošanu ārējā tirdzniecībā.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es aturējos balsojumā par Rezolūciju Nr. B7-0069/2010 par ES stratēģiskajiem mērķiem Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES) Pušu 15. konferencē, jo es uzskatu, ka ziemeļu zilā tunzivs nav jāiekļauj CITES 1. pielikumā. Tas nozīmētu tradicionālo, ilgtspējīgo zvejas paņēmieni izzušanu, lai gan faktiski pie izsmeltajiem krājumiem vainīgas rūpnieciskās riņķvadu zvejas laivas. Es aicinu ar jaunu, godīgāku kvotu sadali un stingrākiem pasākumiem apstiprināt, ka katrai zvejas metodei ir sava nozīme satraucošajā situācijā attiecībā uz zilajām tunzivīm.

Tāpēc jāatbalsta tradicionālās zvejas metodes; tās nodrošina tūkstošiem cilvēku ar iztikas līdzekļiem un ir daudz selektīvākas. Mums jābūt godīgiem: ir liela atšķirība starp rūpniecisko zveju un tradicionālajiem zvejas paņēmieniem. Es vēlos uzsvērt zilo tunzivju aizsardzības nozīmi, bet mums arī jāpanāk līdzsvars, kas garantē sugas turpināšanos, nenosodot Vidusjūras zvejas metodes, piemēram, *almadraba* paņēmieni.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Svarīgākais apsvērums rezolūcijā par CITES konvenciju, kura galveno uzmanību pievērš sugām, ko apdraud izzušana, ir būtisks: panākt Eiropā vienošanos par zilo tunzivju starptautiskās tirdzniecības aizliegumu. Saskaroties ar zvejnieku lielo naidīgumu pret šo aizliegumu, zinātnes un vides eksperti rada trauksmi. Pašlaik un neraugoties uz radikālajiem pasākumiem, kas veikti pēdējos gados, zilās tunzivis varētu pilnībā un vienkārši izzust trīs gados. Itālija jau ir izrādījusi žestu, ieviešot moratoriju no 2010. gada. Arī Francija to ir izdarījusi, bet daudz vērienīgāk, piedāvājot 18 mēnešu periodu "resursu stāvokļa novērtēšanai". Runājot par Spāniju un Maltu, to klusēšana ir peļama. Tomēr tas ir steidzams jautājums, un tikai radikāli pasākumi var palīdzēt papildināt krājumus. Tas ir arī vienīgais veids, kā aizsargāt zvejnieku iztikas līdzekļus vidējā termiņā un ilgtermiņā.

Šī rezolūcija pilnībā neaizliedz zilo tunzivju zveju un neliek tiem vispār nozust no mūsu šķīvjiem. Neliela mēroga un sporta zveja arī turpmāk būs atļauta. Ar pasākumu starptautiskās tirdzniecības aizlieguma jomā jāpietiek, lai pasargātu sugu, ņemot vērā, ka 80 % no Vidusjūrā nozvejotajām zilajām tunzivīm tiek eksportētas tieši uz Japānu.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Neraugoties uz faktu, ka es uzskatu, ka oriģinālais Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas dokuments bija labāks, īpaši ņemot vērā atsauci uz ziemeļu zilo tunzivī, es balsoju "par". Tomēr ir svarīgi, ka Padome un Komisija saņem no Parlamenta signālu, ka mēs atbalstām ziemeļu zilās tunzivis iekļaušanu CITES I pielikumā. Es būtu devis priekšroku tam, ja netiktu iekļauti trīs plenārsēdē izstrādātie nosacījumi, bet es atbalstīju grozījumu, kas ierosināja sniegt atbalstu skartajām zvejnieku kopienām.

Komisija un dalībvalstis arī saņem mūsu atbalstu saviem mēģinājumiem pārcelt leduslāci no CITES II pielikuma uz I pielikumu.

Ļoti svarīgs noteikums attiecībā uz Komisiju un dalībvalstīm ir Tanzānijas un Zambijas mēģinājumu pārcelt Āfrikas ziloni no CITES I pielikuma uz II pielikumu attiecībā uz tirdzniecības pārtraukšanu. Arī Parlaments vēlētos, lai visus priekšlikumus par Āfrikas ziloniem pārvieto uz noraidīto turpmāko pielikumu, vismaz līdz brīdim, kad ir iespējams iegūt pienācīgu novērtējumu par to, kādas sekas bija vienreizējai pārdošanai 2008. gada novembrī Botsvānā, Namībijā, Dienvidāfrikā un Zimbabvē, jo pienāk arvien vairāk un vairāk signālu par to, ka visā Āfrikā pieaug nelegāla un organizēta tirdzniecība ar šo dzīvnieku izcelsmes produktiem.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Zinātniski ziņojumi par pašreizējo zilo tunzivju biomasu ir satraucoši: nekontrolēta rūpnieciska mēroga zveja ir nopietni samazinājusi krājumus. Šāda rūpnieciska un starptautiska zveja apdraud tradicionālo piekrastes zveju Vidusjūrā. Lai izvairītos no ekoloģiskas katastrofas, kuru divkārt smagāku padarītu ekonomiskā krīze zvejniecības nozarē, ir steidzami jāievieš zilo tunzivju rūpnieciskās zvejas starptautiskā aizlieguma politika. Es vēlos saskaņot divus galvenos jautājumus: zilo tunzivju efektīvu aizsardzību, lai dotu tām iespēju izdzīvot un nākotnē tās varētu laist tirgū, un Eiropas piekrastes zvejnieku atbalstu, kuru iztikas līdzekļi ir daļēji atkarīgi no šīs tirdzniecības. Tādēļ es atbalstu zilās tunzivis iekļaušanu CITES I pielikumā, lai aizsargātu to no pārmērīgas izmantošanas un izzušanas, bet saskaņā ar šādiem nosacījumiem: turpinās zinātniski novērtējumi, lai noteiktu šīs sugas biomasas precīzu stāvokli, Eiropas zvejniecības nozares dalībniekiem piešķir sociālo atbalstu un, visbeidzot, attiecībā uz vietējo zilo tunzivju tirdzniecību tiek ieviests izņēmums, lai palīdzētu izdzīvot maza mēroga piekrastes zvejai, kas ir tradicionāla nodarbošanās Vidusjūrā.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Vašingtonas Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem, kuru pazīst kā CITES, ir starptautisks nolīgums starp valstīm. Visas dalībvalstis ir tā dalībnieces. Konvencijas mērķis ir nodrošināt, lai starptautiskā tirdzniecība ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām neapdraud to sugu izdzīvošanu, pie kurām tās pieder. Ir aprēķināts, ka starptautiskās tirdzniecības ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām vērtība ir miljardiem dolāru gadā un tā ietver simtiem miljonu augu un dzīvnieku eksemplāru. Diemžēl ES ir viens no galvenajiem savvaļas sugu nelegālās tirdzniecības tirgiem. Nolīgums, kas garantē ilgtspējīgu tirdzniecību, ir svarīgs, lai šos resursus nosargātu nākamajām paaudzēm. Eiropas Savienības dalībvalstu tiesību akti katrā valstī atšķiras. Lai labāk aizsargātu savvaļas sugas, jāpaplašina dalībvalstu un Eiropas iestāžu veikto pasākumu koordinēšana, lai nodrošinātu, ka ES tiesību akti tirdzniecības ar savvaļas sugām jomā tiek ievēroti. ES arī nepieņems citiem CITES dalībniekiem. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Horvātijas 2009. gada progresa ziņojuma pieņemšanu. Es uzskatu, ka tas ir līdzsvarots ziņojums, kas apraksta Horvātijas gūtos panākumus kritēriju izpildē, lai pievienotos Eiropas Savienībai. Pēc vairāk kā deviņus mēnešus ilgušā strupceļa pievienošanās sarunas atsākās 2009. gada oktobrī. Horvātijai jāturpina reformu process un Eiropas tiesību aktu pieņemšana, lai sekmīgi pabeigtu sarunas līdz šā gada beigām. Ziņojums arī norāda uz vairākiem jautājumiem, kas ietekmē Horvātijas integrēšanās procesu Eiropas Savienībā. Eiropas Parlaments mudina Horvātijas iestādes pārvarēt šos šķēršļus un palielināt centienus, lai ar kaimiņvalstīm atrisinātu visus robežu strīdus. Eiropas plenārsēdes pieņemtais ziņojums ietver grozījumus, kurus es esmu iesniegusi. Šie grozījumi mudina Horvātiju turpināt kultūras dažādības veicināšanu. Tie arī ietvēra grozījumu par Horvātijas atbalstu pārrobežu sadarbības projektu attīstībai, kurus izstrādā, lai veidotu sociālu, ekonomisku un teritoriālu vienotību, kā arī celtu pierobežas teritoriju iedzīvotāju dzīves līmeni.

Philip Claeys (NI), rakstiski. – (NL) Vai tiešām šis Parlaments nav neko mācījis no savām iepriekšējām kļūdām? Arī ziņojumi par Bulgāriju un Rumāniju atkārtoti norādīja, ka korupcija ir plaši izplatīta un ka policijas un tiesu vara ir pilnīgi neatbilstīga. Neraugoties uz to, tika nobalsots par šo valstu pievienošanu, un mēs visi zinām, kādas ir sekas. Dalība ES un ar to saistītais lielais finansējuma apjoms ir tikai turpinājies padziļināt korupciju, kura darbojās jau pirms tam.

Manuprāt, Horvātijai var atļaut pievienoties, bet tikai tad, kad tā ir gatava un korupcija vairs netur sabiedrību savā varā. Kad Horvātija būs pievienojusies — un, kā jūs visi dzirdējāt, es neuzskatu, ka tam jānotiek pārāk ātri — paplašināšanās jāaptur. Visu Rietumbalkānu valstu pievienošanās, kā to paredz šis ziņojums, es uzskatu par nepieņemamu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Demokrātijas īstenošana ir ilgs process un tas prasa stingru valdības un pilsoniskās sabiedrības apņemšanos. Tas ir grūtbains un grūtību pilns ceļš — mēs, Portugāles iedzīvotāji, to zinām ļoti labi. Ja to pavada tādas valsts sabrukums, kura, neraugoties uz to, ka bijusi federāla valsts, bija diezgan centralizēta un kuru vadīja diktatorisks režīms, kas krita, novedot pie šausmīga kara, ko nākamās paaudzes nespēs viegli aizmirst, mēs tiešām varam būt ļoti priecīgi, un es tāds biju, ka varam balsot par šo rezolūciju, kura stāsta par Horvātijas gūtajiem panākumiem. Tomēr es zinu, ka vēl ir daudz darba un bez brīvas un neatkarīgas tiesu sistēmas, likuma varu un cilvēktiesības nav iespējams garantēt, tāpat kā nevar būt ārvalstu ieguldījumu vai progresa.

Tā tas ir Horvātijas gadījumā un jebkuras citas potenciālas kandidātvalsts gadījumā. Es esmu gandarīts par to, ka ātrumu, kādā Horvātija virzās uz ES, šī valsts ir uzņēmusi pati, jo dalības noteikumi ir pārredzami un labi zināmi. Es zinu, ka Horvātija var ievērot savu apņemšanos. Mēs ceram, ka sarunas var pabeigt šogad. No mūsu puses Horvātija var rēķināties ar pilnīgu atbalstu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Horvātijas 2009. gada progresa ziņojumu, jo es uzskatu, ka Zagreba gūtos panākumus savu problēmu pārvarēšanā un pabeigs sarunas par valsts pievienošanās Eiropas Savienībai 2010. gadā. Tāpēc bijušajai Dienvidslāvijai ir svarīgi pasteidzināt reformas dažādās Kopenas *acquis* jomās, kā arī sadarbību ar Starptautisko Krimināltiesu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Horvātija ir guvusi ievērojamus panākumus daudzās dažādās jomās, kas to parāda ne tikai kā Eiropas Savienības uzticamu partneri, bet arī kā spēcīgu dalības kandidāti. Neraugoties uz personīgajām traģēdijām un materiālo sagrāvi, kas izpostīja valsti asiņainā konflikta laikā, kurš radās bijušās Dienvidslāvijas sabrukuma rezultātā, valsts atjaunošanas centieni un tās pastāvīgā virzība saskaņošanas ar ES virzienā ir bijusi ievērojama.

Lai gan vēl ir daudz darba, īpaši nozaru jomās, saprotams, ka Horvātija ir paveikusi pietiekami, lai būtu pelnījusi būt par dalībvalsti, un es ceru, ka tā varēs pievienoties ES drīzāk agrāk, nekā vēlāk.

Es ceru, ka Horvātijas iespējamo iestāšanos Eiropas Savienībā Balkānos uztvers kā cerības zīmi un citas reģiona valstis, īpaši Serbija, atzīs valsts un starptautiskās priekšrocības un labumus, kurus sniedz pievienošanās Eiropai.

Es arī ceru, ka robežu jautājumi ar Slovēniju tiks nekavējoties atrisināti, jo tie kaitē procesam, un ka tas notiks maksimāli nopietni, pamatīgi un labticīgi.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību reti uzsvērtam aspektam attiecīgo valstu sasniegumu novērtēšanas procesā: romu stāvoklim. Saprotot diskriminācijas novēršanas tiesiskā regulējuma nozīmi līdz 2004. gadam, ES ieviesa dažus reālus uzlabojumus, nosakot stingrākus pievienošanās nosacījumus jaunām dalībvalstīm. Es ar prieku vēroju progresu ziņojumu kritisko attieksmi pret šo trīs valstu sasniegumiem, kuri atklāj, ka tikai Horvātija ir spējusi sasniegt diezgan nelielus uzlabojumus romu sociālās iekļaušanas veicināšanā.

Kandidātvalstīm jāiekļaujas Eiropas līmeņa romu integrācijā, jo pievienošanās sarunas piešķir vienreizēju iespēju panākt ievērojamu pārmaiņu valdības attieksmē pret vienlīdzīgas piekļuves nodarbinātībai, izglītībai, dzīves vietai un veselības aprūpei piešķiršanu romiem, veicinot politisko līdzdalību un stiprinot romu pilsonisko kustību. Visas Eiropas valstis — esošās un nākamās Eiropas Savienības dalībvalstis — jāiesaista saskaņotos pasākumos, lai pārvarētu kontinenta lielākās etniskās minoritātes vēsturisko sociālo izstumšanu un parakstītu kopienas rīcības plānu, kurš nodrošina atbilstīgas tiesiskas sviras un mudina dalībniekus ievērot savu apņemšanos.

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es balsoju par 6. grozījumu, jo piekrītu, ka Horvātijas valdībai jāveic papildu pasākumi, lai samazinātu aizspriedumus un cīnītos ar jebkādu diskrimināciju, tostarp diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ (viens no nediskriminācijas pamatojumiem ES Pamattiesību hartas 21. pantā).

Mana pieeja jautājumam par diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, kā arī jebkuras minoritātes diskriminācijai, atbilst ES tiesību aktiem un citiem starptautiskajiem cilvēktiesību aktiem, kā arī daudzu manu Rumānijas vēlēšanu uzskatiem un manai pārliecībai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Tā nav Horvātija, kurai es izrādu pretestību, balsojot pret šo progresu ziņojumu. Horvātijas iedzīvotāji nav pelnījuši nekāda veida atstumšanu. Tomēr es nosodu eiroliberāļu diktātu, ko piemēro gan ES dalībvalstīm, gan kandidātvalstīm. Kopenhāģenas kritēriju ekonomiskais aspekts un tirgu liberalizācija, ko šie kritēriji pieprasa, apdraud kandidātvalstu sociālās tiesības. Es atbalstīšu jaunu valstu dalību tikai tad, kad ES reģionālā integrācija darbosies visu to pilsoņu labā, kuri ir izveidojuši ES, nevis kapitāla interesēs, kas ES dominē šodien un nodrošina tajā tādu integrācijas regulējumu, kuru pilsoņi nevar kontrolēt.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz deviņus mēnešus ilgušo strupceļu, kurā nonāca sarunas robežu strīda ar Slovēniju dēļ, Horvātija ir guvusi ievērojamus panākumus ceļā uz dalību ES. Tā demonstrē lielu atbilstības spēju prasītajiem un iepriekš saskaņotajiem nosacījumiem attiecībā uz politiskās, ekonomiskās un reģionālās sadarbības kritēriju. Lai gan darāmā šajā grūtajā virzībā uz paplašināšanos vēl ir ļoti daudz, es atzinīgi vērtēju sasniegumus, kas gūti saistībā ar Horvātijas pievienošanos, tostarp tās miera nesējas lomu Balkānos.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Horvātija neapšaubāmi ir valsts, kurai ir līdz šim vislielākie sasniegumi visu pievienošanās kandidātu starpā. Tāpēc būtu pareizi paātrināt sarunu gaitu, lai tās šogad varētu pabeigt. Kopienas *acquis* īstenošana šajā ziņā, protams, ir būtiska prasība. Ziņojums atbalsta Horvātijas mērķus un šā iemesla dēļ es balsoju par to.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Horvātija ir daudz sasniegusi vairākās jomās attiecībā uz iekšpolitiku un ārpolitiku. Tāpēc es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu un atbalstu Horvātijas ātru pievienošanai ES.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Mēs esam pieņēmuši svarīgu rezolūciju, kas novērtē Horvātijas pievienošanās sarunu stāvokli. Ir svarīgi, ka rezolūcija norāda uz pasākumiem, kas jāveic, lai paātrinātu pievienošanās sarunas tādā veidā, ka tehniskos darbus var pabeigt 2010. gadā. Horvātijas iestādēm jāvelta vairāk uzmanības, lai sniegtu sabiedrībai pietiekamu informāciju par ES dalības priekšrocībām.

Horvātijas darbība vienota, kopīga Eiropas tirgus sistēmā dos komerciālas apmaiņas attīstību, ieguldījumu pieplūdumu un vispārēju ekonomisku izaugsmi.

Atbalsts no ES fondiem Horvātijas ekonomikas modernizēšanai, infrastruktūras veidošanai un lauksaimniecības rekonstrukcijai arī ir svarīgs. Šeit var minēt daudzus piemērus par labumiem, kurus saņēmušas valstis, kas pievienojušās pēdējos divos paplašinājumos. Noteikti arī pats fakts par piederšanu pie apvienotās Eiropas nav mazsvarīgs. Sarunas zvejas, vides un kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā jāatsāk pēc iespējas drīzāk.

Es ceru, ka prezidentūra un Komisija veiks īpašus pasākumus šajā jomā. Līdz šim mēs esam skaidrojuši, ka turpmāka paplašināšanās var notikt tikai pēc Lisabonas līguma pieņemšanas. Tagad līgums ir stājies spēkā, un mums jāpaātrina sarunas par Horvātijas dalību kopā ar sagatavošanas darbiem attiecībā uz Eiropas Savienības paplašināšanos, iekļaujot citas Balkānu valstis. Tas ir ļoti svarīgi reģiona stabilizācijai.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es atturējos balsojumā par Horvātijas ziņojumu, jo, manuprāt, īsais termiņš, kas minēts ziņojumā, lai Horvātija būtu gatava pievienoties 2010. gada pirmajā pusē, nav nepieciešams. Nav vajadzības steigties, un neviens īss termiņš nepamato šādu procesu.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Rezolūcija par Horvātiju ir politiska rezolūcija bez juridiski saistoša spēka. Es balsoju par to, jo Horvātijai ir jāklūst par dalībvalsti tuvākajā nākotnē. Ja nebūtu noticis karš Balkānos, tā būtu pievienojusies 2004. gadā. "LGBT minoritātes" 21. punkts, kurš ir gan pretrunīgs, gan nelietderīgs, tika ieviests plenārsēdē. Es balsoju pret šo punktu. Horvātija ir gan ANO Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas, gan Eiropas Padomes Eiropas Cilvēktiesību konvencijas dalībniece. Tāpēc nav iemesla uzskatīt, ka Horvātija ir valsts, kas naidīgi izturas pret LGBT minoritāti. Neraugoties uz simbolisko spiedienu, Horvātija saglabā visaptverošu valsts kompetenci jomās, kas saistītas ar nediskrimināciju. Tāpēc es aicināju Horvātijas ģimeņu apvienības, kuras es nesatiku vizītes laikā viņu valstī, turpināt lielisko darbu savas tautas kopējo interešu labā un visas Eiropas labākai nākotnei. Spēja uzņemties saistības, kas rodas, pievienojoties Eiropas Savienībai, un Kopienas *acquis* ieviešana nenozīmē dalībvalstu tradicionālās valstu kultūras nolīgumu.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2009. gada progresa ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas ir svarīgs ziņojums, kuram būs pozitīva ietekme uz šīs valsts pievienošanās procesu. Izredzes pievienoties Eiropas Savienībai ir galvenais faktors, kas garantē stabilitāti un reformu procesa turpināšanos Rietumbalkānos, tostarp Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā. Ziņojumā norādīti šīs valsts gūtie sasniegumi to tiesību aktu pieņemšanas ziņā, kuri nepieciešami integrācijai Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka nākamajā posmā Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iestādēm īpaša uzmanība jāpievērš šo pieņemto tiesību aktu īstenošanai. Turklāt jāveic pasākumi, lai uzlabotu starpterniskās attiecības un dialogu ar kaimiņvalstīm, kā arī jānodrošina tiesību aktu vides aizsardzības jomā atbilstība. Šodien pieņemtais ziņojums ietver manus grozījumus, kas iesaka konsolidēt Eiropas Savienības piešķirto pirmspievienošanās līdzekļu pārvaldes spēju un atbalstīt to reformu īstenošanu, kuras ietilpst pievienošanās procesā.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, balsojam pret 4. grozījumu, kas ir lielāks kompromiss. Mēs uzskatām, ka svarīgāk bija parādīt plašu vienošanos, atbalstot Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas dalību, nekā vēlreiz uzsvērt mūsu nostāju par to, ka, mūsuaprāt, domstarpībām starp šo valsti un tās kaimiņvalstīm nebūtu jāietekmē valsts iespēja pievienoties Eiropas Savienībai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir labs piemērs interešu un dažādu tautību sajaukumam, kurš ne vienmēr ir miermīlīgs vai vienots, kā tas raksturīgs Balkānu reģionam.

Visi galvenie politiskie dalībnieki piekrīt, ka virzība uz Eiropas Savienību ir vislabākais ceļš valstij, bet tās dalībai ir daudzi šķēršļi.

Daži no tiem ir materiāli, bet citi drīzāk vēsturiski vai politiski. Viens no pēdējiem minētajiem ir jaunās valsts nosaukums, kas ir radījis spriedzi attiecībās ar kaimiņvalstīm, īpaši ar Grieķiju, tāpēc ir nepieciešami nopietni un pastāvīgi centieni, lai to pārvarētu.

Tiesu varas stabilizēšana, regulāras brīvas un godīgas vēlēšanas un demokrātijas apstiprinājums visos tās aspektos, tostarp subsidiaritātes un decentralizācijas principu īstenošana, ir jautājumi, kas turpmāk jārisina

Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, ja tā nevēlas atkāpties no mēģinājumiem kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti. Es no visas sirds ceru, ka tas izdosies.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdība ir guvusi ievērojamus panākumus 2009. gadā, kā tas norādīts rezolūcijā par 2009. gada darbības ziņojumu. Balsojot par šo ziņojumu, es īpaši vēlējos atzinīgi vērtēt šādus aspektus: vīzu atcelšanu, līdzdalību ES civilajās un militārajās misijās, valsts iestāžu pieteikšanos uz IPA komponentiem attiecībā uz reģionālo un lauku attīstību, kā arī panākumus, kas gūti sagatavošanas darbos piešķirtā finansējuma pārvaldības pārņemšanā pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) jomā. Es ceru, ka pievienošanās sarunas tiks uzsāktas tuvākajā nākotnē un ka Eiropadome augstākā līmeņa sanāksmē martā apstiprinās, ka tā pieņem Komisijas ieteikumu uzsākt sarunas. Attiecībā uz nosaukuma jautājumu, es piekrītu referenta nostājai, proti, ka Grieķijai un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai jācenšas atrast abpusēji pieņemamu risinājumu augstākajā līmenī ANO aizbildnībā. Es arī uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāsniedz palīdzība sarunu procesā.

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es balsoju par 18. grozījumu, jo noteikumi par diskriminācijas novēršanu seksuālās orientācijas dēļ ir ES pievienošanās prasība un pieaugoša tiesiskā aizsardzība pret diskrimināciju ir signāls, ko valdība raida visai sabiedrībai par ikviena tās locekļa nozīmīgumu. Seksuālā orientācija ir viens no nediskriminēšanas pamatojumiem ES Pamattiesību hartas 21. pantā. Mana pieeja jautājumam par diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, kā arī attiecībā uz jebkuras minoritātes diskrimināciju, atbilst ES tiesību aktiem un citiem starptautiskajiem cilvēktiesību aktiem, kā arī daudzu manu Rumānijas vēlētajū uzskatiem un manai pārliecībai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Tā nav Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika (FYROM), kurai es izrādu pretestību, balsojot pret šo progresu ziņojumu. FYROM iedzīvotāji nav pelnījuši nekāda veida atstumšanu. Tomēr es nosodu eiroliberāļu diktātu, ko piemēro gan ES dalībvalstīm, gan kandidātvalstīm. Kopenhāģenas kritēriju ekonomiskais aspekts un tirgu liberalizācija, ko šie kritēriji pieprasa, apdraud kandidātvalstu sociālās tiesības. Es atbalstīšu jaunu valstu dalību tikai tad, kad ES reģionālā integrācija darbosies visu to pilsoņu labā, kuri ir izveidojuši ES, nevis kapitāla interesēs, kas ES dominē šodien un nodrošina tajā tādu integrācijas regulējumu, kuru pilsoņi nevar kontrolēt.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš iepriekšējā progresu ziņojuma Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir guvusi ievērojamus panākumus. Ir svarīgi uzsvērt, ka iespējamā dalība ES bija viens no virzītājspēkiem Balkānu reģiona valstu attīstībā un reformās. Ja Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika kļūst par ES dalībvalsti tuvākajā nākotnē, tai tagad jāpieņem un jāpilda dalības kritēriji, kurus ES piemēro attiecībā uz politisko, ekonomisko un reģionālo sadarbību.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Manuprāt, mums jāatbalsta Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pievienošanās centieni, jo šī valsts neapšaubāmi pieder pie Eiropas un rietumu kultūras tradīcijām, un pēdējos mēnešos un gados tā ir guvusi panākumus daudzās jomās. Ziņojumā ļoti labi aprakstīti nākamie pasākumi, kas valstij jāveic. Neapšaubāmi Maķedonijai vēl vairāk jāuzlabo attiecības ar kaimiņvalstīm un īpaši jācenšas atrisināt strīdu par nosaukumu ar Grieķiju. Es balsoju par ziņojumu, jo tas sniedz visu iesaistīto faktoru līdzsvarotu aprakstu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Tā kā Maķedonija acīm redzami guvusi panākumus, es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Iepriekšējā sasaukumā es strādāju Delegācijā attiecībā ar Maķedoniju (Bijušo Dienvidslāvijas Republiku) un apmeklēju šo valsti. Tāpēc mani iepriecina tās sasniegumi. Maķedonijai 2009. gads bija veiksmīgs. ES ieviesa bezvīzu režīmu ar šo valsti. Tas īpaši veicina cilvēku savstarpējo kontaktu attīstību. Iepriekšējā gadā Maķedonija nosprauda robežu ar Kosovu un uzlaboja attiecības ar Grieķiju. Rezolūcijā par Maķedonijas panākumiem 2009. gadā, lai izpildītu kritērijus dalībai ES, mēs pievēršam uzmanību faktam, ka valsts valdībai jūtīgāk jāizturas pret etnisko minoritāšu jautājumiem un plašsaziņas līdzekļus jācenšas padarīt pārredzamākus. Mēs aicinām ES iestādes palīdzēt risināt Skopjes un Atēnu strīdu par Maķedonijas valsts nosaukumu.

Mēs arī aicinām ES Ministru padomi apstiprināt pievienošanās sarunu sākumu ar Maķedoniju martā. Panākumi, kurus Maķedonija guvusi 2009. gadā, bija ES pievilksanas spēka rezultāts. Neapšaubāmi dalības izredzes ES mudina Maķedoniju uz pozitīvām pārmaiņām. Šī valsts īsteno būtiskas reformas. Tāpēc es balsoju par rezolūciju, kas tās atzīst, vienlaikus arī norādot uz rīcības plānu, lai gūtu turpmākus panākumus.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atbalstu rezolūcijas priekšlikumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas progresu ziņojumu.

Es pilnīgi piekritu rezolūcijas pieejai, kas atbilst Komisijas ieteikumiem un atbalsta sarunu uzsākšanu ar FYROM pārliecībā, ka tas ir būtisks pasākums šīs valsts attīstībā un Eiropas Savienības interesēm svarīga reģiona stabilitātei.

Rezolūciju priekšlikumi B7-0067/2010, B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Es atturējos balsojumā par Horvātijas un Maķedonijas progresa ziņojumiem. Es to nedarīju tāpēc, ka es kādu no šīm valstīm uzskatītu par nederīgu, lai tā kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti. Pareizāk būtu teikt, ka es uzskatīju ES par organizāciju, kura nav derīga nevienai no šīm valstīm. Dalība Eiropas Savienībā ietver nopietnu atteikšanos no suverenitātes un nevēlamu tās tiesību aktu iejaukšanos valsts ikdienā. Tā arvien postošāk iedarbojas uz runas, rakstītu tekstu un pat domāšanas brīvību. Abas valstis ieguva neatkarību no Dienvidslāvijas Federācijas un tagad gatavojas atteikties no suverenitātes par labu Eiropas Savienībai.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Turcijas 2009. gada progresa ziņojuma pieņemšanu. Lai gan pievienošanās sarunas ar Turciju sākās 2005. gada 3. oktobrī, līdz šim tā ir guvusi nelielus panākumus. Eiropas Parlaments uzskata, ka Turcija arvien vēl neatbilst Kopenhāģenas politiskajiem kritērijiem. Ir nepieciešama radikāla konstitucionāla reforma, lai nodrošinātu lielāku cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Eiropas Komisija norādīja, ka 2009. gadā Turcija guva dažus panākumus attiecībā uz politiskajām reformām, lai gan tie bija ierobežoti. Attiecībā uz vārda brīvību minoritāšu valodās situācija Turcijā ir uzlabojusies.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāturpina dialogs ar Turciju un jārāda atvērtība šai valstij. Turcija ir ļoti nozīmīga Eiropai gan ekonomisko, gan politisko saišu ziņā, kā arī Eiropas Savienības energodrošības ziņā. Mana valsts vēlas attīstīt partnerattiecības ar Turciju gan Melnās jūras reģiona sinerģijas programmas, gan Eiropas Savienības kaimiņattiecību programmas jomā.

Philip Claeyns (NI), rakstiski. – (NL) Galu galā es balsoju pret šo rezolūciju, jo pēc tās grozīšanas Ārlietu komitejā un plenārsēdē, mēs saņēmām dokumentu, kas pieņem Turcijas dalību Eiropas Savienībā. Būtu bijis labāk uzsvērt, ka sarunas nav beztermiņa, un tas padarītu iespējamākas reālistiskākas alternatīvas, piemēram, preferenciālas partnerattiecības. Visbeidzot, ir pilnīgi skaidrs, ka Turcija neizpilda pievienošanās ES nosacījumus, un tas atkārtosies gan pēc 10, 15 vai 20 gadiem.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nolēmu atturēties galīgajā balsojumā par Turcijas 2009. gada progresa ziņojumu.

Lai gan dokuments kritizē šīs valsts spēju uzņemties atbildību, kas izriet no pievienošanās Eiropas Savienībai, mana atturēšanās balsojumā pauž vēl piesardzīgāku nostāju.

Pašreizējā situācija Turcijā attiecībā uz demokrātiju, tiesu varu, cilvēktiesību un minoritāšu aizsardzību ir vēl ļoti tālu no Eiropas standartiem. Šeit es īpaši vēlos minēt Turcijas vēlēšanu sistēmu, kura neievēro plurālismu, tiesību aktus, kas ļauj slēgt politiskas partijas, militāru iejaukšanos politiskajā dzīvē, kurdu jautājumu un nepārtrauktus minoritāšu tiesību, reliģijas brīvības un preses brīvības ierobežojumus. Mūsaprāt, tās ir būtiskas vērtības un principi — Eiropas integrācijas procesa stūrakmens.

Taisnība, ka šīs valsts ielaišana Eiropas Savienībā varētu radīt lielas ekonomiskas priekšrocības, īpaši uzņēmumiem, bet es uzskatu, ka atbilstība Kopenhāģenas kritērijiem ir galvenais nosacījums, kurš Eiropas Savienībai ir stingri jāuzrauga.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Ir labi saprotams, ka Turcijas politiskā, ekonomiskā un kultūras elite vēlas, lai valsts kļūst par Eiropas Savienības dalībvalsti. Tomēr vērtības, tradīcijas un noteikumi, kurus mēs ievērojam, ir sabiedrības zināšanas, un mēs nevaram tos vienkārši izmainīt, lai visi varētu pievienoties. Kandidātvalsts ziņā ir tos pieņemt un vēlāk pēc iestāšanās Eiropas Savienībā dzīvot saskaņā ar tiem, bet tikai tad. Tomēr garā sarunu procesā, kas ir turpinājies ar ES, Turcijas iedzīvotāji ir uzskatījuši, ka pārkāpumi attiecībā uz viņu paradumiem un tradīcijām, kuras, jāsaka, viņi pat neievēro, tiek pieminēti tikai ar nolūku atteikties no dalības ES referendumā, kurš noteikti notiks dalībvalstīs pat tad, ja politiķi beidzot vienosies.

Tomēr Turcija ir draudzīga valsts ar ļoti bagātu vēsturi un kultūru. Tā ir mūsu partneris NATO un pelnījusi pienācīgu attieksmi. Ņemot to vērā, es ieteiktu pat šajā vēlajā posmā Turcijā organizēt referendumu, kurā iedzīvotājiem jautāt, vai viņi atzīst un vēlas pieņemt mūsu principus un vērtības, vai arī viņi dod priekšroku sarunu uzsākšanai par jaunām un dziļākām īpašām partnerattiecībām ar ES.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Turcijas 2009. gada progresa ziņojumu, jo es uzskatu, ka gan ES, gan Turcijas interesēs ir turpināt virzību uz dalību ES. Es uzskatu, ka ES jāpilda apņemšanās, ko tā ir izteikusi Turcijai. Savukārt Turcijai jāapņemas turpināt pašlaik notiekošo reformu procesu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Turcija vēl ir tālu no Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē noteikto kritēriju izpildes, un šķiet, ka ne tikai izturas mazāk apņēmīgi, bet arī ir mazāk ieinteresēta.

Tādēļ 2009. gads bija grūts gads, tad noskaidrojās, ka vēl ir milzīga plaisa, kas atdala Turciju no Eiropas Savienības dalībvalstīm jautājumos, kas attiecas uz politiku, tiesību aktiem, cilvēktiesībām, biedrošanās, vārda un informācijas brīvību, kā arī daudzos citos jautājumos.

Neraugoties uz to, kā attiecības starp ES un Turciju izskatīsies nākotnē, es ceru, ka tās vērsīsies vienā virzienā un ies pa dialoga un efektīvas sadarbības ceļu un Turcija turpinās darbību brīvības un demokrātijas virzienā rietumu izpratnē.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Papildus ekonomiskajai, politiskajai un sociālajai nozīmei Turcijas dalība ES ir izaicinājums abām pusēm, un tai ir liela simboliska nozīme kā iespējamam tiltam starp austrumiem un rietumiem. Pasaules arēnā Eiropas Savienību uzskata par ekonomiskās attīstības paraugu, tā ir daudz kultūru reģions, kas veicina minoritāšu un cilvēku līdztiesības ievērošanu, neraugoties uz dzimumu, rasi, etnisko vai reliģisko piederību. Tās ir nešķiramas Eiropas integrācijas projekta vērtības un tās ir Turcijas iedzīvotāju, kā arī miermīlīga viņu etniskās un kultūras dažādības uzlabošanas iespēja. Neraugoties uz to, dalības pieteikšanas process ES ieilgst, negūstot nekādus reālus panākumus, tas atspoguļo garu ceļojumu, sākot ar oficiālu lūgumu par dalību 1987. gadā, kas noveda pie sarunu uzsākšanas 2005. gadā.

Tādējādi, atceroties šā procesa efektivitāti, es uzskatu, ka ir svarīgi par prioritāti izvirzīt referendumu veicināšanu Turcijā, kura mērķis ir dot sabiedrībai iespēju skaidri izteikt viedokli par pilntiesīgas dalības ES, kā arī tās ietekmes uz sociālajiem un kultūras principiem un vērtībām pieņemšanu, vai arī tā vietā izvēlēties dziļākas partnerattiecības ar ES.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Tā nav Turcija, kurai es izrādu pretestību, balsojot pret šo progresa ziņojumu. Turcijas iedzīvotāji nav pelnījuši nekāda veida atstumšanu. Tomēr es nosodu eiroliberāļu diktātu, ko piemēro gan ES dalībvalstīm, gan kandidātvalstīm. Kopenhāgenas kritēriju ekonomiskais aspekts un tirgu liberalizācija, ko šie kritēriji pieprasa, apdraud kandidātvalstu sociālās tiesības. Es atbalstīšu jaunu valstu dalību tikai tad, kad ES reģionālā integrācija darbosies visu to pilsoņu labā, kuri ir izveidojuši ES, nevis kapitāla interesēs, kas ES dominē šodien un nodrošina tajā tādu integrācijas regulējumu, kuru pilsoņi nevar kontrolēt.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Man ir iebildumi pret Turcijas dalību ES. Pastāvošā Kipras daļas okupācija, atteikums atvērt ostas un lidostas reģionā, politisko, reliģisko un etnisko minoritāšu tiesību pārkāpumi, sieviešu diskriminācija, politisko partiju izslēgšana un to tiesību aktu atcelšana, kuri ierobežo militāro tiesu jurisdikciju, ir tikai daži no šiem iebildumiem. Ir arī citi pamatjautājumi. Lielākā Turcijas daļa ģeogrāfiski nepieder pie Eiropas. Turcijā valda islāma tradīcija, kas ļoti atšķiras no jūdu-kristiešu tradīcijas vairumā ES valstu. Runājot stratēģiski, ES būtu problemātiski robežoties ar Irākas Kurdistānu. Valsts šķirtību no baznīcas nodrošina tikai ar militāru spēku. Visbeidzot, iedzīvotāju pārvietošanās no valsts, kas kļūtu par iedzīvotāju skaita ziņā vislielāko valsti ES, radītu milzīgu nelīdzsvarotību darba tirgū. Nekas no minētā nekavē atzīt Turcijas pēdējo gadu centienus izpildīt konkrētus kritērijus, kurus izvirzīja ES, un norādīt, ka šai valstij ir nenovērtējama nozīme NATO. Varbūt būtu daudz labāk garantēt Turcijai privilēģētu un preferenciālu partnerattiecību statusu ar ES, nevis radīt nepamatotas gaidas un cerības par dalību ES, ko fakti un apstākļi dēļ būtu grūti piemērot.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es atturējos balsojumā par Rezolūciju Nr. B7-0068/2010 attiecībā uz Turcijas 2009. gada progresa ziņojumu, jo es uzskatu, ka Turcijai ir ļoti negatīva nozīme sarunās starp Kipras Republikas prezidentu un Kipras turku kopienu. Turcija neatbilst ANO rezolūcijām, un tā pārkāpj starptautiskos tiesību aktus: tā atstāj 40 000 karavīru Kipras ziemeļu daļā, karaspēks turpina norobežot Famagustas pilsētu un to okupēt, Turcija arvien vēl sūta kolonistus uz salas ziemeļiem.

Manuprāt, Eiropas Savienībai jāuzrauga sarunas un jāraida nepārprotams signāls Turcijai: ja tā saglabās savu pašreizējo nostāju, tā nekad nevarēs pievienoties ES, jo turpina okupēt Kipras teritoriju, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts. Tāpēc pilnīga Turcijas karaspēka izvešana no Kipras Republikas un Famagustas pilsētas atgriešana ir Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai *sine qua non* nosacījumi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Turcija ir daudz paveikusi, lai atbilstu Kopenhāģenas kritērijiem. Lieli panākumi ir gūti attiecībā uz atbilstību tirgus ekonomikas standartiem. Ja tomēr mēs runājam par pārmaiņām politikas, demokrātijas vai cilvēktiesību jomā, tad, lai gan ir gūti būtiski panākumi tiesību aktu izstrādāšanā, to īstenošana nav bijusi tik veiksmīga. Ir arī jāsaprot, ka tas prasa sociālās apziņas maiņu, kura notiek ļoti lēni. Tomēr Eiropas standarti cilvēktiesību, sieviešu tiesību un attieksmes pret ieslodzītajiem, kā arī nacionālo un reliģisko minoritāšu jomā ir jāievēro.

Daži Turcijas integrācijas oponenti atsaucas uz iemesliem, kas nav saistīti ar jautājuma būtību, un citi uz bailēm, ka Turcija ir liela valsts, kurai būs liela ietekme uz ES lēmumiem, jo saskaņā ar Lisabonas līgumu katras dalībvalsts balsstiesības ir atkarīgas no iedzīvotāju skaita. Turcijas dalība noteikti būs liels slogs ES budžetam, tomēr jāatceras, ka tas ir liels tirgus, kas ir svarīgs Eiropas Savienībai. Turcija ir svarīga NATO locekle un būtiska ASV un daudzu ES dalībvalstu partnere. Tā ir arī teritorija, kas varētu nodrošināt ar enerģijas avotu pārvadājumu maršruti uz Eiropu.

Visbeidzot atcerēsimies, ka Turcija varētu kļūt par tiltu starpreliģiju dialogam, kā arī kultūras un pat makroreģionālam dialogam. Turcijas klātbūtne Eiropas Savienībā varētu palīdzēt nostabilizēt šo lielo un svarīgo pasaules reģionu. Turcijai jāsaprot, ka tā nevar izmainīt savu pagātņi. Kļūdas jāatzīst. Tad ir vieglāk dzīvot un veidot labas attiecības ar kaimiņvalstīm.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Pretēji Komisijai un Padomei, Eiropas Parlaments ir spējis ļoti skaidri aprakstīt daudzas ar Turciju saistītās problēmas un problēmas pašā Turcijā. Aizliegums attiecībā uz kurdiem labvēlīgo Demokrātisko sabiedrības partiju (DTP) ir uzbrukums demokrātijas iedīgļiem šajā valstī un īpaši kurdu minoritātei, kas pārstāv 20 % no Turcijas iedzīvotājiem. Fakts, ka tas ir jau 27 partijas aizliegums 10 gados, sniedz skaidru izpratni par attieksmi pret demokrātiju Turcijā. To tiesību aktu atcelšana, kuri ierobežo militāro tiesu jurisdikciju, ir vēl viena norāde uz vienības trūkumu valstī. Tikko Turcijas valdība plāno nelielu piekāpšanos ES, to atmasko nacionālistu opozīcija.

Gandrīz katrā jomā panākumus ir nomainījis sastingums vai viss sācis virzīties atpakaļ. Turcijas valdība cenšas apspiest kritiku iedīgļi, atbaidoties naidīgiem žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem. Reliģijas brīvībai piemēro dubultos standartus. Premjerministrs vēlas atcelt aizliegumu par galvas lakatu nēsāšanu un vecuma ierobežojumu Korāna skolās, vienlaikus diskriminējot reliģiskās minoritātes un turpinot tās novārdzināt. Tās ir šausmīgas izmaiņas. Tādēļ šķiet tikai loģiski, ka Turcijas galvenais sarunu vadītājs, *Bagis* kungs, mūsu rezolūciju un tādējādi arī mūsu demokrātiskās lēmuma pieņemšanas struktūras neuztver nopietni. Turcija ir ļoti skaidri parādījusi, ka tā ir vēl paaudzēm tālu no pievienošanās ES.

Ernst Strasser (PPE), rakstiski. – (DE) Būtiska prasība sarunu turpināšanai ar Turciju ir pilnīga Ankaras protokola īstenošana un ES dalībvalsts Kīpras atzīšana.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Turcijas pieteikums dalībai ES ir kļuvis par garu, izplūdušu procesu, kura rezultātu mēs vēl tikai uzzināsim. Turcija ir apņēmusies ieviest reformas, uzturēt labas attiecības ar kaimiņvalstīm un pakāpeniski pielāgoties Kopienas *acquis*. Tomēr šie centieni jāpalielina, lai pilnībā atbilstu Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmē noteiktajiem kritērijiem un īstenotu tiesu un vēlēšanu sistēmu, kā arī tiesību aktus.

Virzība reālu reformu jomā apstājās 2009. Gadā, un tādi jautājumi kā ostu un lidostu neatvēršana Kīprā noteikti ietekmē sarunu procesu. Tādā pašā veidā Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmums aizliegt kurdiem labvēlīgo Demokrātisko sabiedrības partiju un to tiesību aktu atsaukšana, kuri ierobežo militāro tiesu jurisdikciju, nozīmē procesa aizkavēšanu.

Faktiski reformas ir nepieciešamas un steidzamas, kā to nolēma Parlamenta rezolūcija. Tomēr pašlaik, kad nepieciešami lielāki centieni, lai atbilstu kritērijiem dalības pieteikuma procesam, ieteikums organizēt referendumu ir piemērots. Šis referendums vaicātu Turcijas iedzīvotājiem, vai viņi tiešām atzīst un vēlas pieņemt Eiropas principus un vērtības, vai arī viņi dod priekšroku jaunām un dziļākām īpašām partnerattiecībām ar ES.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.50 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: J. BUZEK*Priekšsēdētājs***12. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)****13. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (debates)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Hennis-Plasschaert* kundzes ziņojums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikuma ieteikumu Padomes lēmumam par Nolīguma starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu noslēgšanu (05 305/2010 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Kā jūs zināt, Eiropas Parlaments ir ļoti aktīvi darbojies saistībā ar šo jautājumu. Mūsu Parlamentu veido deputāti, kurus tieši ievēl Eiropas pilsoņi. Mūsu galvenā atbildība attiecas uz pilsoņu tiesībām, un mums jāsarģā šīs tiesības. Mēs to pilnībā apzināties. Tā ir mūsu pirmā un galvenā atbildība. Tajā pašā laikā mēs saprotam, cik svarīgs ir *SWIFT* nolīgums — pilnīgi citu iemeslu dēļ. Tāpēc bija svarīgi atrast pareizo vidusceļu. Kamēr tas notika, pēdējos mēnešos stājās spēkā Lisabonas līgums.

Pagājušā gada novembrī es rakstīju *Reinfeldt* kungam, kurš tad bija Eiropadomes priekšsēdētājs, un lūdzu atlikt lēmumu, lai ņemtu vērā Eiropas Parlamenta lēmumu saskaņā ar Lisabonas līgumu. Kā jūs zināt, tas nenotika, un 30. novembrī Padome lēma par šo lietu un pieņēma *SWIFT* nolīgumu. Es 21. decembrī aizsūtīju *Reinfeldt* kungam vēl vienu vēstuli. Šajā vēstulē Parlaments pauda divas cerības: par mūsu nostājas iekļaušanu sarunu par pastāvīgo nolīgumu pilnvarās un arī par pilnīgas informācijas sniegšanu Parlamentam nākamajās sarunās. Līdzīgu vēstuli es 21. janvārī uzrakstīju *Zapatero* kungam, kurš pašlaik vada pēc rotācijas principa noteikto prezidentūru, un nosūtīju to pašu vēstuli vēlreiz 8. februārī. Es esmu uzrakstījis vēstuli, kurā paužu tās pašas lietas, arī *Barroso* kungam. Es esmu sazinājies arī ar Amerikas Savienoto Valstu valdības pārstāvjiem un ar *Clinton* kundzi. Es esmu arī saņēmis vēstuli par šo lietu, kurā izklāstīta Amerikas Savienoto Valstu valdības nostāja par *SWIFT* nolīgumu.

Varbūt jūs to jau zināt, jo visi dokumenti ir pieejami, — es esmu sūtījis visus dokumentus politiskajām grupām, lai jūs tos varētu izmantot jebkurā laikā. Tas ir svarīgi. Mums jābūt pilnīgai informācijai, lai mēs atbildīgi varētu pieņemt lēmumus par šo lietu. Arī mūsu šodienas apspriešanās palīdzēs pasākumiem, kurus mēs esam veikuši. Tāpēc šī apspriešanās par *SWIFT* ir tik svarīga. Es esmu ļoti priecīgs, ka Padomes un Eiropas Komisijas pārstāvji ir šeit un varēs runāt, un tagad mēs nonākam pie apspriešanās un atbildības par lēmumu šajā lietā.

Jeanine Hennis-Plasschaert, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es sāksu ar to, ka arī es atbalstu stipru, uz āru vērstu ES, kas var strādāt plecu pie pleca kā īsts ASV kolēģis, un šajā sistēmā, es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi būt atvērtam, godīgam un pārredzamam, ja mums jāatrisina jautājums par to, kā Eiropai sadarboties ar ASV terorisma apkarošanas nolūkos, tostarp par komercdarbībā savāktu datu izmantošanu tiesībsardzībai.

Neapšaubāmi, datu mērķtiecīga apmaiņa un izmantošana terorisma apkarošanas nolūkos ir un paliks nepieciešama, bet es izteikšos skaidri: Eiropas iedzīvotājiem jāspēj uzticēties gan drošībai, gan datu pieprasījumiem. Jau pirmajā reizē to vajadzēja izvīzīt par mērķi, bet, visu cieņu, tomēr Padome nav bijusi pietiekami stingra, lai to izdarītu.

Ierosinātais pagaidu nolīgums ir būtiska atkāpe no Eiropas tiesību aktiem, kas paredz veidu, kā tiesībsardzības iestādes iegūst personu finanšu pārskatus, proti, izmantojot tiesas apstiprinātus orderus vai pavēstes, lai pārbaudītu noteiktus darījumus, bet ierosinātajā pagaidu nolīgumā tā vietā paredzētas vispārējās administratīvās pavēstes, lai piekļūtu miljoniem Eiropas iedzīvotāju pārskatiem.

Jau pēc *SWIFT* būtības nav iespējams atsaukties uz tā sauktajiem “ierobežotajiem” pieprasījumiem. Tehnisku iemeslu dēļ *SWIFT* nodod datu kompleksus, tādējādi pārkāpjot ES datu aizsardzības likuma pamatprincipus, tādus kā nepieciešamības un proporcionalitātes principu. To nevar labot *ex post*, izmantojot uzraudzības un kontroles mehānismu.

Vienmēr ir jāsaprot, ka Parlaments ne tikai pasīvi novēro Padomes un Komisijas rīcību. Parlamentam vienmēr viss tiek solīts rīt, ja tikai mēs būsim pacietīgi. Tomēr mēs nevaram turpināt dzīvot ar maldinošiem rītdienas solījumiem. Tagad mums jādzird stingra apņemšanās, un bumba šajā sakarā ir Padomes laukuma pusē. Iepriekšējā nedēļā es to paudu skaidri, bet līdz šim Padome nav atbilstīgi rīkojusies.

Padome apgalvo, ka tā vēlas pilnībā nodrošināt privātuma un datu aizsardzību, bet neatrisina piekļuves, datu labošanas, kompensācijas un atlīdzības tiesību jautājumus datu subjektiem, kas atrodas ārpus ES. Padome apgalvo, ka tā izprot Parlamenta bažas un tāpēc aicina Komisiju pieņemt sarunu vadlīniju projektu.

Kāpēc slēpties aiz Komisijas? Beigās pati Padome pieņems sarunu direktīvas; kāpēc jau tagad neiesniegt sarunu vadlīnijas? Padome turpina apgalvot, ka tā vēlas, lai Teroristu finansēšanas izsekošanas programma (TFTP) nebeigtos. Tomēr tā neievēro faktu, ka šādā veidā ES ārpakalpojuma veidā turpina sniegt ASV savu izlūkdienestu finanšu jomā. Savstarpējības trūkums nav atrisināts. Īsta savstarpējība ļautu ES iestādēm iegūt līdzīgus datus, ko glabā ASV, un ilgtermiņā apsvērt nepieciešamību izveidot mūsu pašu ES spēju.

Padome nepauž nekādu apņemšanos pielāgoties esošajiem tiesību aktiem, piemēram, datu saglabāšanas direktīvai tiem telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējiem, kuri strādā ar īpašiem un virzītiem datiem. Padome neizskaidro precīzu valsts iestādes nozīmi. "Izsniegšanas pēc pieprasījuma" sistēma neko nenozīmē, ja faktiski praksē SWIFT nodod datu kompleksus. Nodošana un glabāšana ir, citiem vārdiem runājot, pēc definīcijas nesamērojama saskaņā ar pagaidu nolīguma noteikumiem, un Padome nepievēršas Eiropas risinājumam attiecībā uz datu apmaiņas uzraudzību.

Priekšsēdētāja kungs, kā lai es 500 miljoniem Eiropas pilsoņu skaidroju, ka mēs izpārdodam nopietnas garantijas un principus tikai tāpēc, ka nespējam piecirst kāju pie zemes, jo Padome nespēj efektīvi darboties. Pasakiet man to, es uzmanīgi klausos.

(Aplausi)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēlos sākt savu runu ar noteiktu paziņojumu: Spānija ir parādījusi skaidru, tiešu atbalstu Lisabonas līgumam, un tā tas ir bijis no paša sākuma. Mēs to darījām pārliecībā, ka jaunā līguma īstenošana cita starpā nozīmēs Eiropas iestāžu tuvināšanu mūsu pilsoņiem.

Mērķis ir Lisabonas līgumu lielā mērā uzticēt Parlamentam. Piešķirot Parlamentam lielāku nozīmi un līdzdalību tādos jautājumos kā brīvības, tiesiskuma un drošības joma, šis līgums cenšas tuvināt pilsoņus un iestādes.

Sākumā vēlos apliecināt visiem godājamajiem deputātiem, ka Padome ir apņēmusies cieši un godīgi strādāt ar Parlamentu. Spānijas prezidentūrai šis secinājums nozīmē stingru apņemšanos ievērot Lisabonas līgumu un tā mērķus.

Arī Padome izprot Parlamenta bažas par visu Eiropas iedzīvotāju drošības nodrošināšanu, jo drošība nozīmē garantiju, ka iedzīvotāji var pilnībā izmantot savu brīvību. Tāpēc mēs kopā apkarojam terorismu — visus tā veidus.

Kā norādīts rezolūcijā, kas pieņemta šajā plenārsēžu zālē 17. septembrī, Eiropas Parlaments "atgādina par apņemšanos cīnīties pret terorismu un stingro pārliecību, ka ir nepieciešams rast pareizu līdzsvaru starp drošības pasākumiem un pilsoniskās brīvības un pamattiesību aizsardzību". Es pilnībā piekrišu šim paziņojumam.

Es vēlētos, lai šo debašu struktūra būtu tieši šāda; tā ir jauna struktūra saskaņā ar Lisabonas līgumu un balstās uz godīgu starpiestāžu sadarbību un kopīgu vēlmi, kura nepavisam nav jauna vēlme, apkarot terorismu, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes un nepieciešamības principu, kurš arī ir svarīgs, ja mēs vēlamies efektīvi apkarot terorismu.

Priekšsēdētāja kungs, ir plaši zināms, ka starptautiskais terorisms ir radījis jaunas problēmas mūsu sabiedrībai. Tas ir relatīvi jauns terorisma veids, kuram nav skaidras organizācijas, tas ir ārkārtīgi nāvējošs un darbojas globālā līmenī. Tāpēc ir nepieciešama globāla pieeja, lai to iznīcinātu. Tam nav stingras, hierarhiskas struktūras, un tāpēc ar to var cīnīties, tikai izmantojot ārkārtējus izlūkošanas pasākumus. Tas ir tik nāvējošs, ka mums jābūt maksimāli modriem vietās, kur pulcējas daudz cilvēku.

Profilakse, koordinācija un izlūkošana ir trīs vārdi, kas veido mūsu stratēģiju šo lielo draudu risināšanai.

Visas valstis cenšas uzlabot iekšējo un ārējo koordināciju, lai būtu labāk informētas un beidzot sadarbotos ar tiem, kuri ir iesaistījušies tādā pašā cīņā. Eiropas Savienība ir arī paplašinājusi savas kopīgās izmeklēšanas iestādes un komandas, informācijas apmaiņu un kopīgo analīzi.

Šajā kontekstā mēs šodien izskatām nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz ziņojumapmaiņas datu nodošanu. Datu apmaiņa bez nolīguma ir darbojusies nepārtraukti daudzus gadus.

Kad es uzstājos Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā pirms divām nedēļām, daži deputāti man jautāja par šīs datu apmaiņas rezultātiem. Tas ir piemērots jautājums, kas, es domāju, ir uzdots un atbildēts tiesneša *Bruguière* otrajā ziņojumā, kurš ir nosūtīts Parlamentam un no kura es tagad nolasišu citātu: "2009. gadā *TFTP* bija ļoti vērtīgs līdzeklis, ko izmantoja izlūkošanas un tiesībsardzības iestādes, lai palīdzētu noteikt teroristu tīklus, atrast trūkstošās saiknes izmeklēšanā, apstiprināt aizdomās turamo identitāti, noteikt aizdomās turamo fizisko atrašanās vietu un identificēt jaunus aizdomās turamos, kā arī pārtraukt teroristu uzbrukumu mēģinājumus". Es arī piebilstu, ka tas attiecas ne tikai uz 2009. gadu, bet tāpat uz iepriekšējiem gadiem Amerikas Savienotajās Valstīs, Eiropā un visā pasaulē: 2008. gada janvārī Barselonā, 2007. gada vasarā Vācijā, Londonā pēc 7. jūlija uzbrukumiem un izmeklēšanā pēc 11. marta uzbrukumiem Madridē, pēc 2005. gada aprīļa slepkavībām Bangkokā un pēc 2002. gada bumbu sprādzieniem Bali. Šie ir tikai daži piemēri, kurus tiesnesis *Bruguière* piemin savā ziņojumā.

Tādējādi datu apmaiņa ir devusi labus rezultātus. Tā mums ir ļāvusi atklāt un novērst uzbrukumus. Tā ir devusi iespēju apcietināt teroristus pēc tam, kad viņi ir veikuši uzbrukumus, un vissvarīgāk — pirms viņi tos ir veikuši.

Kaut arī *SWIFT* 2007. gadā norādīja, ka tā pieņēmusi lēmumu izmainīt savas datubāzes, faktiski *SWIFT* to izdarīja tikai pirms dažiem mēnešiem. Tas nozīmēja, ka mums bija jāpārskata protokoli, kuri līdz šim deva iespēju veikt finanšu datu apmaiņu. Tas bija jāizdara ļoti īsā termiņā. Padome apstiprināja pilnvaras 2009. gada vasarā, kad vēl nebija skaidrības par Lisabonas līguma stāšanos spēkā.

Ir labi zināms, kāds lēmums tika pieņemts. Mēs parakstījām deviņu mēnešu pagaidu nolīgumu, kurš jāratificē Parlamentā: deviņu mēnešu pagaidu nolīgums, kura laikā Parlamentam, Padomei un Komisijai jāuzsāk jauns sarunu process, lai izstrādātu galīgo nolīgumu. Tas bija pieņemtais lēmums.

Iespējams, tas nav bijis vislabākais lēmums. Tomēr ir svarīgi skaidri pateikt Parlamentam, ka attiecībā uz privātuma aizsardzību parakstītais *ad referendum* nolīgums, par kuru mēs šodien debatējam, ir liels to esošo protokolu uzlabojums, kuri bija pirms šā nolīguma.

Tas ir uzlabojums, jo šim pagaidu nolīgumam ir papildu garantijas citu elementu starpā, kurus ieteica Parlaments un izklāstīja referents ziņojumā, ar kuru mūs šodien iepazīstināja.

Šajā posmā es vēlētos teikt, ka Padomes Spānijas prezidentūra ir pilnībā ņēmusi vērā Parlamenta pieņemtās rezolūcijas un Parlamenta priekšsēdētāja nosūtītās vēstules, kā arī *Hennis-Plasschaert* kundzes izstrādāto ziņojumu, par kuru nobalsoja Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā 4. februārī. Tāpēc Padome apstiprināja paziņojumu, ko Parlamentam aizsūtīja vakar un kura galvenos punktus es jums tagad izklāstīšu.

Pirmkārt, Padome ir apņēmusies galīgajā nolīgumā iekļaut drošas garantijas, kas stiprinās atbilstīgu aizsardzību, datu dzēšanu un lielāku precizitāti attiecībā uz to datu apmaiņu, ko *TFTP* iegūst no valsts iestādēm un trešām valstīm.

Protams, mēs arī apņemamies stiprināt garantijas, kuras ietvertas pašreizējā nolīgumā; galīgajā nolīgumā tam un stingram datu gala lietošanas ierobežojumam un pilnīgam datu iegūšanas un profilu izmantošanas aizliegumam jāpaliek, un tie jānostiprina.

Visbeidzot, Padome, atbildot uz jauno kontekstu, kas radies, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, apņemas vest sarunas par starpiestāžu nolīgumu, lai atvieglotu pieeju klasificētiem dokumentiem saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem.

Šajā sakarā, un es vēlos atkārtot šo punktu, cik vien iespējams skaidri, Spānijas prezidentūra ir stingri apņēmusies pildīt Lisabonas līgumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, īpaši 8. pantu, un pilnībā atzīst Parlamenta paustās pamatotās bažas.

Tagad mēs zinām, ka minētā apņemšanās ir iespējama. Vēstulē, kuru Amerikas Savienoto Valstu valsts sekretāre *Hillary Clinton* un Finanšu departamenta sekretārs *Timothy Geithner* nosūtīja Parlamenta

priekšsēdētājam, Amerikas Savienoto Valstu valdība ir paudusi apņemšanos iekļaut vajadzīgās garantijas atbilstīgi Eiropas Parlamenta nostājai.

Dāmas un kungi, iespējams, ka šā nolīguma apstiprināšanas procesā, par kuru mēs šodien debatējam, Padome būtu varējusi dažas lietas izdarīt labāk. Tomēr ir skaidrs, ka šajā procesā Padome ir guvusi mācību un pienācīgi ņēmusi vērā Parlamenta bažas. Ir arī skaidrs, ka nolīgums, par kuru mēs šodien debatējam, ir devis ieguldījumu (un es ceru, ka turpinās dot ieguldījumu) visas pasaules un, protams, Eiropas iedzīvotāju drošības uzlabošanā.

Priekšsēdētājs. Paldies, *Rubalcaba* kungs! Es vēlos visiem atgādināt, kā jau iepriekš teicu, ka esmu saņēmis atbildes no Padomes uz savām vēstulēm. Tās jums ir pieejamas politiskajās grupās katrā laikā. Savā atbildē Padome ir atbildējusi uz mūsu cerībām, uz Parlamenta cerībām. Paldies, *Rubalcaba* kungs, par šo paziņojumu un Padomes nostājas skaidrojumu! Tas mums ir ļoti svarīgi.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, sākumā vēlos pateikties ikvienam par vakar mums un man parādīto uzticību un pārliecību, balsojot par jauno Komisiju.

Tā ir interesanta pirmā darba diena un labprāt dalīšos ar jums svarīgā jautājumā par informācijas apmaiņu ar ASV terorisma apkarošanas nolūkā, šoreiz saistībā ar Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (*TFTP*).

Protams, Eiropas Parlaments ir izrādījis lielu interesi par šo lietu. Tas ir pilnīgi pareizi, jo *TFTP* mums vēlreiz uzdod jautājumu par datu apmaiņas un datu aizsardzības saskaņošanu, un, ja mēs pieņemsim šo izaicinājumu, mēs palīdzēsim nodrošināt iedzīvotājiem drošību, privātumu un datu aizsardzību.

Viens no pagaidu nolīguma mērķiem ir bijis nodrošināt Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra rezolūcijas nosacījumu īstenošanu. Mēs cieši apņemamies turpmāk stiprināt datu aizsardzību, vedot sarunas par ilgtermiņa nolīgumu, īpaši attiecībā uz tiesībām saņemt informāciju par to, vai personas tiesības tiek ievērotas saskaņā ar nolīgumu, un uz nopietnākām garantijām par efektīvu kompensāciju, likumīgu datu apstrādi un datu dzēšanu.

Otrais tiesneša *Bruguère* ziņojums ir pieejams Eiropas Parlamenta deputātiem kopš iepriekšējās nedēļas pirmdienas, un tas parāda *TFTP* nozīmi un vērtību, veicot terorisma izmeklēšanu un pārtraukšanu, arī Eiropas Savienībā. Ziņojums apstiprina, ka *TFTP* tiek izmantota, lai identificētu un apcietinātu personas, kas attiecīgi ir apsūdzētas terorismā dalībvalstīs. Ziņojums arī norāda, ka *TFTP* ir vērtīgs uzticamas informācijas avots, kas nepieciešams terorisma apkarošanā. Ziņojumā ir minēti konkrēti piemēri, un Padome atsaucās uz dažiem no tiem.

Mēs zinām, ka terorisma draudi dažās dalībvalstīs saglabājas tikpat augsti kā vienmēr, un es esmu pārliecināta, ka jūs saprotat, ka pagaidu nolīguma noraidīšana Parlamentā dotu nopietnu triecienu ES drošībai.

Dažas dalībvalstis ir ļoti skaidri paudušas, ka tās vēlas, lai *TFTP* darbība nebeidzas, jo iepriekš tās ir guvušas labumu no šīs programmas un turpinās to gūt. Tās mūs ir informējušas, ka uzticamā informācija, ko *TFTP* sniedz par zināmu terorismu un aizdomām par to, ir svarīgs likumīgas izlūkošanas avots, kas nepieciešams, lai vērstos pret komplicētiem draudiem, īpaši *Al Qaeda* inspirēto terorismu. Pagaidu nolīgums nav tikai pakalpojums, kuru mēs izdarām ASV; tas ir mūsu kopīgās interesēs.

Daudz ir runāts par datu aizsardzības līmeni pagaidu nolīgumā un, protams, tās ir galvenās bažas. Es aicinu deputātus — un es esmu pārliecināta, ka vairākums jau to ir izdarījis, — uzmanīgi ieskatīties pagaidu nolīgumā. Jūs ievērosiet, ka tas ietver būtiskas un sīki izstrādātas juridiskas saistības par to, kā ASV Finanšu departaments drīkst apstrādāt datus saskaņā ar nolīgumu. Piemēram, tās ietver stingrus apstrādes mērķa ierobežojumus, tādas kā terorisma izmeklēšana, atklāšana un lietas ierosināšana. Nolīgums ietver pilnīgu datizrces aizliegumu — meklējumi datubāzēs var notikt tikai tad, kad ir iespējams parādīt ticamu iemeslu, ka meklējamā persona ir iesaistīta terorismā.

Tas nozīmē, ka dati, kas glabājas *TFTP* datubāzē ir pilnīgi anonīmi. Tikai tad, ja ir iemesls uzskatīt, ka viena noteikta persona ir terorists, šīs personas datus var apskatīt un izņemt no datubāzes. Tas ir svarīgi. Pagaidu nolīgums uzliek Finanšu departamentam pienākumu izdzēst datus piecus gadus pēc to saņemšanas — termiņā, kurš atbilst datu glabāšanas termiņam ES tiesību aktos par teroristu finansēšanu. Nolīgums paredz arī sīki izstrādātu ES pārbaudi, kurā piedalīsies dažas mūsu datu aizsardzības iestādes, lai nodrošinātu, ka šīs un daudzas citas datu aizsardzības saistības tiek ievērotas.

Nolīgums neietver virtuālu visu *SWIFT* datu nodošanu ASV Finanšu departamentam. Es varu jums apliecināt, ka tikai daļa *SWIFT* datu tiks nodota saskaņā ar pagaidu nolīgumu. Tas nekādā veidā neietekmē datu

aizsardzības iestāžu pilnvaras attiecībā uz pārstrādes darbībām, ko Eiropas Savienībā veic SWIFT vai finanšu iestādes.

Piepriekš noraidīšana būs pagaidu nolīguma beigas, tostarp būtisku datu aizsardzības garantiju beigas, kuras tas ietver. Ja ASV spēj piekļūt datiem, izmantojot citus līdzekļus, piemēram, divpusējas attiecības ar Nīderlandi, šīs garantijas netiks piemērotas. Ja pagaidu nolīgums beidzas, iespējams, ka paies ievērojams laiks, pirms tā vietā varēs nākt cita alternatīva. Tāpēc piepriekš noraidīšanas gadījumā rodas risks, ka veidosies plaša gan datu aizsardzībā, gan drošībā.

Visbeidzot, pagaidu nolīgums ir tikai pagaidu nolīgums. Iespējams, ka tas nav pats labākais nolīgums pasaulē. To var uzlabot, un tas tiks uzlabots. Pašlaik Komisija beidz darbu pie pilnvaru projekta un ilgtermiņa nolīguma vadlīnijām, un mēs tās ātri pieņemsim.

Es personīgi apņemos nodrošināt, ka Eiropas Parlamenta bažām tiks pievērsta uzmanība un mēs centīsimies efektīvi aizsargāt privātumu un datu aizsardzību jaunajā nolīgumā. Eiropas Parlaments tiks pilnībā informēts par visiem šīs procedūras posmiem. Es ceru, ka esmu atbildējusi uz dažiem jūsu jautājumiem.

Priekšsēdētājs. Paldies, *Malmström* kundze, par skaidrojumu. Tas tiešām mums ir ļoti svarīgi. Padome un Eiropas Komisija tikko ir veikusi konkrētus paziņojumus attiecībā uz mūsu cerībām par pilnvarām sarunās un par Parlamenta informēšanu.

Mūsu darbā ir vēl viens svarīgs elements: Eiropas Parlaments ir kopīgi atbildīgs par Eiropas tiesību aktiem. Mēs esam atbildīgi arī par starptautiskiem nolīgumiem, tādiem kā SWIFT nolīgums, un mēs raidām spēcīgu signālu, ka tagad situācija ir mainījusies, jo spēkā stāties Lisabonas līgums. Tas ir svarīgi. Es uzskatu, ka nesenie signāli no Amerikas Savienoto Valstu valdības parāda, ka tai ir skaidrs — Eiropas Parlaments šodien ir pilnībā atbildīgs par tiesību aktiem. Mēs vēlējamies, lai tas būtu spēcīgs signāls. Tomēr mēs zinām, ka esam atbildīgi pilsoņu priekšā. Mēs esam tieši vēlēti Eiropas Parlamenta deputāti. Mūsu pienākumam aizsargāt iedzīvotāju tiesības ir būtiska nozīme, un mēs to vienmēr uzsvēram.

Ernst Strasser, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos apsveikt jūs pirmajā darba dienā un apliecināt, ka mūsu grupa pilnībā sadarbosies ar jums. Šo debāšu sākumā mēs vēlamies pateikt, ka gribam labas partnerattiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm, īpaši terorisma apkarošanas jomā. Otrkārt, mēs visnotaļ atbalstām mūsu pilsoņu drošību un arī pilsoņu tiesības un datu aizsardzību. Treškārt, mēs esam daudz strādājuši, lai nodrošinātu, ka sarunu vadlīnijas un mūsu nostāja tiek sagatavota jau septembra vidū, un tagad mēs vēlamies redzēt, ka tās tiek īstenotas. Ceturtkārt, *Malmström* kundze, es vēlos teikt, ka Parlaments nevis bija ļoti ieinteresēts šajā jomā, bet drīzāk mēs uzskatām likumdošanas procesu par savu pienākumu, kā priekšsēdētājs teica, un mēs vēlamies būt iesaistīti šajā procesā uz tāda paša pamata kā Padome un Komisija.

Mūsu atbilde uz dokumentu par sarunām ietilpst divos skaidros punktos. Pirmkārt, mēs nevaram pieņemt veidu, kādā šis dokuments ir izstrādāts. Otrkārt, lai gan Padome apgalvo, ka "Parlamenta rezolūcijas punkti ir pilnībā ņemti vērā", faktiski daži punkti nav iekļauti, īpaši par tiesībām ierosināt lietu, datu dzēšanu un daži citi. Tie ir galvenie iemesli, kāpēc mēs Drošības un aizsardzības apakškomitejā teicām, ka mums tas nav pieņemams. Ir skaidrs arī, ka tikai pēc tam lieta sāka virzīties uz priekšu. ASV valsts sekretāre nav nekam piekritusi, ja vien Padome nav saņēmusi informāciju, kas atšķiras no Parlamentam sniegtās informācijas. Iespējams, dažos gadījumos tas ir noticis. Padome šonedēļ ir raidījusi uzmundrinošus signālus, bet nav devusi nekādas garantijas. Es vēlos izteikties ļoti skaidri. Šā iemesla dēļ mēs sakām, ka vēlamies turpināt apspriedes, ka mēs vēlamies labu nolīgumu un ka mēs ļoti atbalstām plašāku apspriešanos, ja ir garantēts, ka tādējādi mēs iegūsim labu nolīgumu.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ģēnralis rakstnieks Džonatans Svifts savā slavenajā grāmatā "Gulivera ceļojumi" aizsūtīja savu varoni Guliveru uz Liliputiju, kuras iedzīvotāji bija tikai sešas collas (15,24 cm) gari. Tomēr Gulivers uzskatīja, ka nonācis milžu zemē. Manuprāt, tas atgādina Amerikas Savienoto Valstu diplomātiju, kas, Gulivera pēdās ejot, domā, ka var izturēties pret Eiropas Parlamentu tā, it kā tā būtu mazu cilvēku organizācija. Tā ir kļūda.

Malmström kundze, es vēlos apsveikt jūs ar ievēlēšanu un jūsu pāriešanu no viena amata uz citu. Tomēr jums būtu jāzina, ka tā nebija tikai Amerikas Savienoto Valstu diplomātu kļūda, bet arī to Eiropas Savienības valdību kļūda, kuras uzskatīja, ka šāda veida nolīgums var tikt virzīts caur Parlamentu, un nesaprata, ka mēs nevaram balsot par šādu nepilnīgu nolīgumu. Šis nolīgums iemieso Amerikas Savienoto Valstu drošības ideoloģijas garu, bet neiemiešo pamattiesību aizsardzību, kuras mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem jāgarantē Eiropas pilsoņiem.

Iespēja nodot lielus datu apjomus bez specifikācijām un bez konkrētas informācijas atsevišķos gadījumos nonāk pamatkonfliktā ar datu aizsardzības tiesību aktiem, kurus mēs esam pieņēmuši Eiropā visos mūsu parlamentos, tostarp valstu parlamentos. Nopietnas problēmas attiecībā uz datu aizsardzību jau ir minētas iepriekš. Jūs tās minējat pati. Cik ilgi dati tiks glabāti? Kas tos glabās? Kurš datus nodos un kam? Kādas ir manas iespējas uzzināt, kas notiek ar maniem datiem, kas tiem piekļūst un vai tie ir pareizi? Kāda veida tiesiskā aizsardzība man garantē, ka par mani nav iespējams savākt nepareizus datus un nodot tos vienai kādām trešām pusēm? Kad mani dati tiks izdzēsti, ja tie ir savākti un saglabāti? Saskaņā ar Iekšējās drošības likumu datus var glabāt līdz pat 90 gadiem. Ja tas ietver garantiju, ka es nodzīvošu līdz 90 gadiem, tad labprāt to apspriedīšu. Ir vērts atkārtot — šos datus var glabāt līdz pat 90 gadiem! Visi šie faktori norāda uz nopietniem minētā nolīguma trūkumiem.

Šajā sakarā, *Rubalcaba* kungs, man jāsaka, ka tas ir slikts nolīgums un mēs par to nevaram balsot. Ja mēs to noraidām, tad jūs uzdevums ir vienoties par jaunu un labāku nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kurš ievēro drošības intereses, bet tajā pašā laikā arī ievēro pilsoņu drošības intereses attiecībā uz viņu brīvību. Ja jūs to varat izdarīt, mēs atbalstīsim jauno nolīgumu. Par jaunās sarunu kārtas mērķi jāklūst kompromisa atrašanai starp šīm divām lietām.

Es nevaru ieteikt savas grupas deputātiem balsot par šo nolīgumu šajā posmā un veidā. Šovakar es ieteikšu, lai mana grupa balso pret šo nolīgumu.

Sophia in 't Veld, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt savu bijušo kolēģi un draudzeni *Cecilia Malmström*. Man prieks jūs atkal šeit satikt.

Šis ir pirmais Eiropas Parlamenta svarīgais lēmums, ko tas pieņem, izmantojot jaunās Lisabonas līguma pilnvaras, un tāpēc cerības ir lielas, tomēr mums jāsauglabā skaidra galva. Mūsu pilsoņi ir pelnījuši, ka mēs pieņemam labi apdomātu lēmumu, ko neskar ārēja ietekme vai iebiedēšanas taktika, piemēram, maldinoši apgalvojumi par drošības plaisu, jo ASV vēl var iegūt datus bez domstarpībām, un mēs to zinām. Neaizmirsīsim arī to, ka dalībvalstis neizturējās vienprātīgi pret šo nolīgumu. Mēs varam dot savu piekrišanu tikai tādam nolīgumam, kuram ir pilnīga demokrātiska leģitimitāte, pamatojoties uz būtību un procedūru. Nav runa par Padomes un Eiropas Parlamenta gribas sadursmi vai starptalantiskām attiecībām. Runa ir par Eiropas pilsoņu tiesībām uz demokrātisku un pārredzamu procedūru.

Padomes atbildes ir pavisam nepietiekamas, un Eiropas pilsoņu demokrātiskās tiesības nevar iztirgot, solot ceļojumus uz ASV vai izmantojot nenoteiktus Padomes solījumus par nākotnes nolīgumiem. Padomei ir bijušas neskaitāmas iespējas kopš 2007. gada atrisināt to pienācīgā veidā un nodrošināt drošību, kā arī personas datu un pilsoņu brīvību aizsardzību vai nodrošināt pienācīgu demokrātisku izskatīšanu valstu parlamentos vai kopš 1. decembra Eiropas Parlamentā, bet Padome ir bijusi neiedomājami ietiepīga. Parlaments nevar un tam nav jāpieņem lēmums, ja nav nodrošināta pieeja visai attiecīgajai informācijai un dokumentiem. Mūsu vēlētājiem ir tiesības zināt, ka mēs visus elementus uztveram ļoti nopietni un ka mēs mehāniski nezīmogojam visus Padomes lēmumus.

Visbeidzot, Eiropas Parlaments gadiem ilgi ir ļoti atklāti runājis par savām bažām un cerībām, un tā vietā, lai dotu vēl vairāk nenoteiktu solījumu, Padomei beidzot būtu jāsniedz mums sava Juridiskā dienesta viedoklis un prasītā informācija, parādot, kā dati tiks izmantoti terorisma apkarošanas nolūkā. Es uzskatu, ka otrais tiesneša *Bruguière* ziņojums nav pietiekams. Tāpēc, ja Padome vēlas saņemt Parlamenta piekrišanu, tai jāpilda mūsu prasības. Tas, Padome, ir vienīgais ceļš.

(*Aplausi*)

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos izteikt piezīmes par sanāksmēm ar ekspertiem un ASV vēstnieku. Divās sanāksmēs, kurās es biju priekšsēdētāja, es nekādā veidā nejutu, ka mani uzskatītu par mazu cilvēku no Eiropas, gluži pretēji. Šajās sanāksmēs ar ekspertiem no ASV es uzzināju ļoti daudz par dažādām tiesību sistēmām saistībā ar pamattiesību aizsardzību ASV un Eiropā. Es esmu pateicīga Amerikas Savienotajām Valstīm par piedalīšanos šajā plašajā dialogā. Es esmu sev noskaidrojusi mūsu uzdevuma būtību. Padome nav novērtējusi šo uzdevumu iepriekš. Es esmu sev noskaidrojusi arī tā uzdevuma būtību, kurš skar Eiropas iedzīvotājus, ja mēs vēlamies apvienot efektīvu terorisma apkarošanu un efektīvu pamattiesību aizstāvību vienā un tajā pašā nolīgumā.

Manuprāt, tas ir mulsiņoši, ka cilvēkiem bija jābrauc pāri okeānam, lai izskaidrotu mums šo strīdīgo jomu, un ka Padome līdz šim nav varējusi organizēt atklātas debates ar Parlamentu. Referente ļoti skaidri norādīja uz pamattiesību jomām, kuras Eiropā tiek aizsargātas visaugstākajā līmenī un kuras tiks pārkāptas. Es vēlos iztirzāt papildu punktu, kuru uzskatu par galveno problēmu no tiesiskās un politiskās perspektīvas, ja mēs

sīkāk izskatām šo jautājumu. ASV un Eiropa pilnīgi atšķirīgi definē terorismu, un tā ir problēma, kas parādās nolīgumā.

Kā pareizi tika teikts, Parlamenta deputāti atbild Eiropas pilsoņiem par viņu tiesību aizsardzību. Manuprāt, mums nav jābalso par nolīgumu, kurš, kā daudzi no mums, tostarp *Weber* kungs, *Langen* kungs, kuru pašlaik šeit nav, un *Schulz* kungs, ir atkārtojusi, publiski pārkāpj spēkā esošos tiesību aktus. Mums tagad ir jārikojas. Mēs esam teikuši Eiropas pilsoņiem publisko apspriežu gaitā, ka mēs tā darīsim. Mums jābalso pret pagaidu nolīgumu un mēs nedrīkstam atlikt balsojumu.

Parlaments nedrīkst atkal izvairīties no saviem pienākumiem, kā to izdarīja novembrī. Tad mums bija iespēja visu apturēt, bet vairākums to nevēlējās darīt. Tagad mums jārikojas — es to saku pēc apspriedēm ar Amerikas Savienotajām Valstīm — tas mums sniegs labāku stāvokli sarunās un līdzīgu pamatu, kurš dos iespēju uzlabot drošību un pilsoņu tiesības Eiropas Savienībā un varbūt pat ASV.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā mani kolēģi es esmu ļoti neapmierināts un dusmīgs par Padomes attieksmi un neapmierinošajām konsultācijām ar Parlamentu par šo nolīgumu. Parlamentārā apspriešanās un piekrišana nevar notikt ar atpakaļejošu datumu. Datu aizsardzības savstarpējībai jābūt bez pārmetumiem, un veids, kādā ir notikušas sarunas par nolīgumu un kādā tas noslēgts, nekad nedrīkst atkārtoties.

Tomēr Amerikas Savienoto Valstu iestādes un daudzpakāpju datu aizsardzības sistēma un tiesiskās garantijas, kas ir spēkā šā nolīguma laikā, mani beidzot ir pārliecinājušas. Padomes sliktajai attieksmei nevajadzētu ietekmēt ES nolīguma noslēgšanu ar ASV vai jebkurus citus turpmākos nolīgumus par Eiropas drošību. Tagad mēs saņemam lielu daudzumu garantiju un solījumu no Padomes un Komisijas. Es vēl nevaru spriest, vai tās atbilst visām saprātīgajām prasībām, kuras mēs izvirzījām, tāpēc, manuprāt, mums tagad nepieciešams laiks, pirms mēs virzāmies tālāk šā svarīgā pasākuma apsvēršanā.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sarunas par *SWIFT* nolīgumu notika, pamatojoties uz apšaubāmu procedūru, un to ātri pieņēma tikai vienu dienu pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, lai apietu Parlamentu. Tomēr es vēlos pievērst īpašu uzmanību nolīguma saturam. Mums ir lielais brālis, kurš gaida mazās māsiņas apstiprinājumu. *Clinton* kundze uzskata, ka viņa var pārliecināt Parlamenta deputātus darīt kaut ko tādu, kam neesam saņēmuši savu parlamentu piekrišanu.

Manuprāt, ka pašos pamatos ir nepareizi iespējamā terorisma izmeklētājiem piešķirt šādu plašu piekļuvi datubāzēm, jo tas mazina cilvēku pašnoteikšanos attiecībā uz viņu personas datiem. Personas dati tiks glabāti desmitiem gadu, un neviens nekontrolēs to izmantošanu. Turklāt datus varēs paturēt arī pēc nolīguma beigām. Nebūs iespējams ierosināt lietu, lai atklātu datu atrašanās vietu vai prasītu atlīdzināt zaudējumus par to nelikumīgo izmantošanu trešās valstīs. Tas dod valstij priekšroku iepretī tās pilsoņiem, kuri visi tiks pielīdzināti aizdomās turamajiem. Dalībvalstis netieši ļauj citām valdībām izspiegt mūsu pilsoņus ar ES starpniecību.

Daži piemēri Vācijā: vai *Deutsche Telekom*, *Deutsche Bahn* vai *Schlecker* veikalu ķēde vēl raizēsies par informācijas vākšanu par saviem darbiniekiem? Vai turpmāk Vācijas valdība pirks tādu informāciju no nodokļu inspektoriem, kas ir iegūta nelegāli? Mēs esam nonākuši situācijā, kad Parlamentam jāizstāv sava pārliecība un jāpieņem lēmums. Kāpēc *Google* nākotnē būtu jānosaka datu sliekšnis? Apskarot terorismu ir svarīgi, īpaši tā cēloņus, un es uzskatu, ka mēs visi tam piekrītam, bet par to nevar maksāt ar pamattiesībām. Šajā sakarā es esmu dzirdējis daudzas runas, kurās ES ir nosaukta par vērtību kopienu. Mēs pašlaik esam gatavi atteikties no vienas šādas vērtības, un mana grupa par to nevar balsot.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Es vēlos skaidri pateikt, ka Eiropas Tautas partija atbalsta šo nolīgumu. Tā ir par *SWIFT* nolīgumu un rīt par to nobalsos. Vēlos paskaidrot iemeslus: Eiropas Tautas partija ir gatava sniegt savu atbalstu, jo tās galvenais apsvērums ir iedzīvotāju drošība.

Šis nolīgums uzlabos iedzīvotāju drošību un tāpēc mēs to atbalstām. Tas nav tikai mans viedoklis, bet tas ir to ekspertu viedoklis, kuru īpašais uzdevums bija izpētīt un novērtēt, vai šis nolīgums veicina vai neveicina to iedzīvotāju drošību, kurus mēs visi šeit, Parlamentā, pārstāvam.

Visā Eiropā uzlabosies drošības līmenis, un tas atsauksies uz citiem pilsoņiem visā pasaulē, tostarp Amerikas Savienotajās Valstīs. Tagad es piekrītu tiem, kas apgalvoja, ka Padome nedarbojās saskaņoti ar Parlamentu, bet es uzskatu, ka signāls, kuru raidīja Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja iepriekšējā nedēļā, devis Padomei mācību un Padome to ir pilnībā izpratusi. Es arī atbalstu savu kolēģu deputātu bažas par privātuma

jautājumu, bet šeit mums atkal jāatceras, ka šis ir pagaidu nolīgums. Tas nozīmē, ka jāizstrādā jauns nolīgums, kurš sniegs labākas garantijas attiecībā uz drošību.

Priekšsēdētāja kungs, savā ievaduzrunā jūs pieminējāt atbildību. Es aicinu savus kolēģus deputātus izmantot ar pilnu atbildību savas pilnvaras šajā Parlamentā, jaunās pilnvaras, kuras mums ir, lai tiešām spētu uzrunāt 500 miljonus pilsoņu un pateikt, ka mēs aizstāvam viņu drošību. Ja iespējams, lai panāktu lielāku Parlamenta vienotību, rīt balsojums būtu jāatliek. Mēs esam gatavi apsvērt balsojuma atlikšanu, bet, ja balsojums notiks, mēs balsosim "par".

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, arī mēs, sociālisti un demokrāti, vēlamies cīnīties par Eiropas pilsoņiem un apkarot terorismu, tāpēc mēs ieteiksim, kā teica mūsu vadītājs, rīt balsot "pret", lai nodrošinātu, ka mēs balsojam Parlamentā par pirmo piekrišanas procedūru saskaņā ar Lisabonas līgumu pret nolīgumu, kurš ir slikts visam Parlamentam.

Šis mums nav savrupības jautājums, bet jautājums par faktiem. Tas ir jautājums par slikti izstrādāta nolīguma atbilstību drošības un pretterorisma interesēm. Reiz viens no maniem padomniekiem, kurš ir jurists (un es esmu strādājis par juristu, kā arī *Kirkhope* kungs bija jurists), citēja *Benjamin Franklin*: Tas, kuram drošība ir daudz svarīgāka par brīvību, nav to pelnījis.

Tāpēc mēs visi piekrītam, ka vēlamies labu nolīgumu ES pilsoņiem. Pastāvīgo pārstāvju komitejai ir taisnība, ka Padome izvirzīja visus jautājumus, kurus mēs kā grupa uzskatījām par svarīgiem jautājumiem. Arī *Clinton* kundze vēstulē atzina, ka Parlamentam bija mērķis, bet neviens no šiem dokumentiem neparedzēja plānu šīs problēmas risināšanai, un tāpēc, mūsaprāt, balsojums "pret" mudinās izstrādāt nolīgumu, kurš ir labāks visam Parlamentam.

Tāpēc mēs aicinām ne tikai mūsu grupā, bet arī visā Parlamentā, atbalstīt referentes centienus panākt labāku terorisma apkarošanas nolīgumu. Nevienam šeit nav morāla pamata; mēs vēlamies efektīvu terorisma apkarošanu, kas nozīmē labāku nolīgumu, un to mēs šovakar ieteiksim sociālistiem un demokrātiem mūsu grupā.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es noraidu metodes un laiku, kas izmantots šim nolīgumam. Parlamentam ir būtiska nozīme Lisabonas līgumā, un tas jāievēro visām attiecīgajām pusēm.

Runājot par jautājuma būtību: lielākais kaitējums, kuru demokrātiska sabiedrība var nodarīt terorismam, ir atņemt tam finanšu līdzekļus. Tāpēc pagaidu nolīgums jāatstāj līdz brīdim, kamēr tiek steidzami apspriests galīgais nolīgums. Saistībā ar pagaidu nolīguma tekstu un datu aizsardzību, vismaz deviņos pierādītos gadījumos *SWIFT* un *TFTP* ir parādījis savu efektivitāti un vērtību, novēršot un apspiežot teroristu darbības Eiropā, Āzijā, Āfrikā un Amerikā.

Kuram ziņojumam būtu jāgūst virsroka, dāmas un kungi? Vai Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vai īpašā tiesneša ziņojumam, jo abi ir labi pamatoti, bet pretrunīgi. Nē, dāmas un kungi, mēs neesam ne debatējuši, ne panākuši šā jautājuma risinājumu. Pagaidu nolīguma formulējums garantē tiesības. Tas apgalvo, ka sniegtie dati tiks apstrādāti tikai terorisma vai tā finansēšanas novēršanas nolūkā; ka sniegto datu kopijas netiks izgatavotas; ka sniegtie dati netiks saistīti ar citām datubāzēm un ka tikai valsts drošības iestādes saņems piekļuvi šiem datiem.

Es ticu Amerikas Savienoto Valstu valdībai un dižajai demokrātijai, kuru tā izveidojusi. Mūsu pienākums ir stiprināt attiecības ar šo valsti, jo mēs esam īsti, savstarpēji uzticami partneri.

Visu šo iemeslu dēļ es atbalstu Parlamenta balsojumu par šo pagaidu nolīgumu un atzinīgi vērtēju ļoti pozitīvo Parlamenta soli savas varas aizstāvības virzienā, kā arī faktu, ka *Clinton* kundze un *Geithner* kungs ir atzinuši šo varu kā saistošu elementu tagad un nākotnē.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, Padome un Komisija zina, ko no tām gaida. Steidzami vajadzīgs starpiestāžu nolīgums.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, ar vienkāršu vēstuli no Padomes par to, ka sarunu vadlīnijās pilnībā ietvertas Parlamenta bažas, ka sarunas ar Amerikas Savienotajām Valstīm sāksies nekavējoties un nevis kādreiz nākotnē un ka Parlaments tiks pilnībā iesaistīts šajās sarunās, varētu pietikt, un to nebūtu tik grūti uzrakstīt, lai mazinātu Parlamenta bažas par veidu, kā pret to izturējās, ignorēja un izmantoja pagātnē.

Bet jūs šodien nevarat izdarīt pat to. Datu kompleksu nodošana, kā teica komisārs, nav problēma. Tikai daži dati tiks nodoti. *SWIFT* saka, ka šajā gadījumā ir citādāk. Amerikas Savienoto Valstu administrācija saka, ka šajā gadījumā ir citādāk. Nav nekādu pierādījumu tam, ko jūs sakāt šajā paziņojumā.

Jūs pieminējāt sarunu vadlīnijas, kuras jau gandrīz esat izstrādājuši. Kur tās ir? Ņemot vērā šodienas spiedienu, kāpēc jūs nevarat pateikt — konkrēti kādos jautājumos jūs piekristat Parlamentam un kādos nepiekrītat, tā vietā, lai sniegtu vispārējus paziņojumus?

Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi apkarot terorismu kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Es aicinu Amerikas Savienotās Valstis un Padomi strādāt ļoti nopietni kopā ar mums pēc rītdienas balsojuma un neizvēlēties divpusējus ceļus vai saņņus par solidaritātes iedragāšanu, bet strādāt kopā, lai aizsargātu pamattiesības, kamēr mēs aizsargājam drošību.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ikviens, kurš ir sekojis daudzajām apspriedēm par *SWIFT* pēdējās nedēļās, var gūt iespaidu, ka bez *SWIFT* mēs ieslīgsim haosā un ka nolīguma noraidīšana darītu galu transatlantiskajām attiecībām un kopīgajam karam pret terorismu. Šos mēģinājumus mūs iebiedēt var aprakstīt ar vienu vārdu: smieklīgi. ASV un Padome necenšas glābt būtisku instrumentu; viņi tikai cenšas glābt fasādi.

Ir daudzi nolīgumi un pasākumi terorisma apkarošanai. *SWIFT* varētu būt vērtīgs to papildinājums. Neizdevies uzbrukums 25. decembrī ir skaidri parādījis, ka mums netrūkst datu, bet spējas efektīvi izmantot tos datus, kuri mums jau ir. Šādi tiek novērsta uzmanība no šā fakta. Pagaidu nolīgums vienkārši nevar būt vēl sliktāks. Tajā ir daudz pretrunu un neatbilstību. Tā vietā, lai veiktu atbilstīgus piesardzības pasākumus, kas nodrošinātu, ka tiek nodoti tikai tādi dati, kas attiecas uz tiešām aizdomās turamām personām, uz ASV katru mēnesi tiks sūtīti milzīgi datu apjomi. Nolīgums ir neiedomājams pilsoņu tiesību, datu aizsardzības un likuma varas principa pārkāpums. Ja Padome un ASV tiešām bija gatavas saņņemt kritiku un iekļaut šos punktus jaunajā nolīgumā, tad mums nebūtu jāpieņem šis šausmīgais nolīgums. Pilsoņu interesēs mums jāsaka “nē” pagaidu nolīgumam un nekavējoties jāuzsāk jaunas sarunas, lai mēs varam šo aizstāt ar tiešām labu nolīgumu, kurš darbojas kā efektīvs papildu instruments terorisma apkarošanā un aizsargā mūsu pamattiesības.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums pavēris jaunu lappusi ne tikai šim Parlamentam, bet arī Padomei un Komisijai.

Padomes priekšsēdētājs savā runā norādīja, ka Parlamentā jāieklausās un tā bažas un prasības jāņem vērā.

Viņš arī norādīja, ka sarunas par šo nolīgumu nav notikušas ļoti labi vai pietiekami labi. Nobeigumā viņš tomēr izvirzīja nākotnes apņemšanos: steidzami vest sarunas par galīgo nolīgumu, kas atbilst referenta ziņojumā izvirzītajām prasībām, kuras ietver prasības par garantētām tiesībām ierosināt lietu, saņņemt informāciju un atbilstīgi grozīt vai dzēst privātus datus.

Tāpēc mums jārada jauns līdzsvars starp privātumu, pilsoņu brīvību un drošību, kas arī ietilpst pilsoņu pamattiesībās, kuras mēs pārstāvam Parlamentā.

Tādējādi neatkarīgi no debašu rezultāta, Parlaments aicina ministru sākt šīs sarunas iespējami drīz, lai ievērotu Lisabonas līgumu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un to 500 miljonu pilsoņu tiesības, kurus Parlaments pārstāv un kuriem ir pamattiesības uz drošību.

Axel Voss (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mobilitātes laikmetā mēs nevaram panākt drošību, ja nenotiek efektīva un ātra datu apmaiņa, un mūsu pienākums ir aizsargāt mūsu pilsoņus no teroristu uzbrukumiem. Tādēļ mums jāpanāk līdzsvars starp drošību un privātumu. Šim līdzsvaram ir jābūt atspoguļotam nolīgumā, par kuru patlaban debatējam.

Tomēr, ņemot vērā šī jautājuma nozīmību, Padome šajā gadījumā ir izvēlējusies patiešām nemākulīgu pieeju. Tādēļ es vēlos, lai notiek lielāka piekāpšanās referentei, ietverot konkrētu palīdzību, lai mums, iespējams, izdotos panākt Parlamenta balsu vairākumu.

Ja mēs to nepadāksim, Teroristu finansēšanas izsekošanas programma joprojām būs vienīgā un galvenā programma, un mums būs svarīgi nodrošināt, lai *SWIFT* pārsūta tikai atsevišķus datus. Ja mēs to nepadāksim, tad pareizā izvēle būs pilnīgs nolīgums, un pašreizējais nolīgums saglabās savu nozīmi. Tādēļ es uzskatu, ka mums jācenšas panākt atlikšanu un pēc tam

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, šī ir ļoti svarīga diskusija. Es nevēlos jums traucēt, taču jūs visi runājat par pusminūti ilgāk nekā vajadzētu. Sarakstā ir 11 cilvēku. Ja jūs runāsiet tik ilgi, es nevarēšu dot vārdu citiem.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nevienam nav būtisku šaubu par to, ka terorisms ir jāapkaro. Tomēr valstis ar attīstītu demokrātiju, kuras pamatā ir tiesiskums, vienmēr nodarbina jautājums par to, kas jādara un kā tas jādara. Šajā gadījumā uz šo jautājumu ir viegli atbildēt. Mēs nedrīkstam rīkoties tā, ka par aizdomās turamajiem kļūst 500 miljoni cilvēku un notiek to tiesību masveidīga pārkāpšana, nenodrošinot viņiem tiesisku aizsardzību. Turklāt šos pasākumus nedrīkst ieviest, pilnībā ignorējot pašreizējos demokrātiskos noteikumus.

Tagad Parlamentam ir jāizstrebj augstprātīgās Zviedrijas prezidentūras ievārītā putra. Mēs to nedrīkstam darīt. Tādēļ es uzskatu, ka rītdien ir jābalso pret šo nolīgumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sacīt, ka ar šo priekšlikumu nekas netiks apturēts — netiks apturēts neviens teroristu uzbrukums. Nebūtu apturēts neviens no četriem Padomes prezidentūras minētajiem uzbrukumiem, lai gan, iespējams, būtu atvieglota turpmākā izmeklēšana. Šis nolīgums mazina drošību tādā pašā veidā, kā jebkurš tiesību akts par visaptverošu novērošanu samazina drošību internetā, jo, pastāvot pilnīgai novērošanai, cilvēki, pat godīgie pilsoņi, mēģinās no tās izvairīties. Tādos gadījumos tūmeklī tiek izveidoti anonimizācijas pakalpojumi, tāpat kā tagad notiek banku nozarē. Ja teroristi var paslēpties parasto iedzīvotāju vidū, drošība samazinās. Šis nolīgums ir vājš.

Tā vietā es aicinu pilnībā pārskatīt visus pretterorisma tiesību aktus. Kādas ir to izmaksas un kāda ir to kopējā ietekme uz privātumu un brīvību? Tikai tādā gadījumā es sāksu apsvērt iespēju balsot par tiesību aktiem, kuri ir vēl vairāk vērsti pret terorismu. Parādiet, cik efektīvi ir šie pasākumi, izmantojot atklātus, nevis slepenus dokumentus.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pievērst uzmanību divām, manuprāt, ļoti svarīgām lietām. Vajadzība cīnīties pret terorismu ir neapstrīdama, taču diskusija ir par to, kā to darīt un kāda veida nolīgumus par šo tematu vajadzētu parakstīt ar ASV pārstāvjiem. Es gribu atzīmēt divas lietas. Pirmkārt, nolīgums ietekmē tikai vienu pusi, tas ir vienpusējs nolīgums. Vai mēs esam padomājuši par to, ka atbilstīgie Eiropas valstu dienesti varētu saņemt datus arī no ASV un ka tas veicinātu cīņu pret terorismu šeit, Eiropā? Otrkārt, mans lielākais iebildums ir par to, ka būs iespējams iegūt visus finanšu datus. Es īpaši uzsveru vārdu „visus”. Es uzskatu, ka mums jāstrādā pie tā, lai atļautu Amerikas un Eiropas īpašajiem dienestiem iegūt datus tikai par aizdomās turētajām personām.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Padome nosūtīja nolīgumu Eiropas Parlamentam ļoti vēlu, un tas ir neierasti. Es ceru, ka šāda veida incidenti vairs neatkārtosies. Taču mani ļoti patīkami pārsteidza intensīvā ASV iestāžu un Eiropas Parlamenta sadarbība. Tās negaidīti uzklauzīja šo institūciju, un es ceru, ka tas atkārtoties arī turpmāk.

Es no ASV iestādēm sagaidu tādu pašu ieinteresētību arī jautājumā par vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm saistībā ar vīzu režīma atcelšanas programmu. ASV vēl ir jāievieš skaidri, pārredzami kritēriji vīzu atteikšanai atsevišķās dalībvalstīs. Taču es uzskatu, ka pagaidu nolīgums ir jāatbalsta, jo tas veicinās Eiropas pilsoņu drošību. Tomēr šī nolīguma apstiprināšana nedrīkst apturēt sarunas ar ASV par ilgtermiņa nolīgumu, kurā būs iekļauti Parlamenta paustie iebildumi.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šodien Padome atzina, ka, iespējams, pārrunu rezultāti nav tik labi, kā varētu būt. Mums vajadzētu tam pievērsties un izmantot iespēju uzlabot nolīgumu. Taču vienkārša darbības atlikšana nelīdzēs, jo nav nosacījumu, kas reglamentē atlikšanas procesu. Tādēļ nākamajā plenārsēdē mēs nonāksim tieši tādā pašā situācijā. Es neticu, ka tas ko mainīs.

Otrkārt, es gribētu teikt, ka esam dzirdējuši jau pietiekami daudz solījumu par to, ka nākamajā sarunu posmā bez Parlamenta iesaistīšanās viss uzlabosies. Mums jau pirms šī nolīguma solīja, ka viss būs pavisam citādi. Vēlreiz atkārtāju, atlikšana nelīdzēs. Vienīgais, kas šajā gadījumā palīdzēs, ir skaidra signāla sniegšana.

Treškārt, cilvēki ir vairākkārt apgalvojuši, ka, ja balsojumā neatbalstīsim pagaidu nolīgumu, radīsies ar drošību saistītas nepilnības, taču tādu vienkārši nav. Mums ir pieejami juridiski ziņojumi, kas to pierāda, un mums ir nolīgumi par savstarpēju juridisko palīdzību.

Sajjad Karim (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu pilsoņu drošība mums visiem ir īpaši nozīmīga, un, kad aizstāvam un lūdzam ievērot mūsu iedzīvotāju pilsoniskās brīvības, ir ļoti viegli mūs vainot pārmērīgā

ieciētībā pret terorismu. Esmu pieredzējis, ka, runājot par šī Parlamenta izvēlēto darbību, daudzi valstu parlamentu deputāti ik pa laikam tā dara.

Protams, pastāv daudzi *SWIFT* veiksmīgas darbības piemēri, un mēs tos visus atbalstām, taču ir vienlīdz būtiski pievērst uzmanību arī gadījumiem, kad *SWIFT* ir cietusi neveiksmi vai mūs pievīlusi. Eiropas Savienībā ir notikušas daudzas neizdevušās vai neveiksmīgas izmeklēšanas. Manā vēlēšanu apgabalā vien tika aizturēti 12 nevainīgi cilvēki un viņiem nevarēja izvirzīt apsūdzības. To aizturēšanas laikā mūs informēja, ka būtiska pret viņiem vērsto pierādījumu daļa bija finanšu darījumi.

Ko mēs no šiem neveiksmīgajiem piemēriem varam mācīties? Padome, pakāpsimies atpakaļ! Mums ir laiks. Mēs neesam bezizejas situācijā. Pastāv iespējami risinājuma varianti. Nogaidīsim. Padome, atkāpieties, izdariet to pareizi — nevis Parlamenta, bet pilsoņu dēļ!

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ja manā valstī policists vēlas piekļūt bankas kontam, viņam ir vajadzīgs orderis. Es nevaru atbalstīt nolīgumu, ar kuru informāciju par tūkstošiem vai miljoniem cilvēku bankas datiem, nepieprasot tiesas atļauju, nodod rūpīgai amerikāņu policistu izpētei. Pārrunātajā pagaidu nolīgumā nav paredzēta datu aizsardzība. Datu aizsardzība nav nekāda greznība, tā ir mūsu brīvības priekšnosacījums. Pastāv savstarpīguma un proporcionalitātes trūkums, un mēs to nedrīkstam pieļaut.

Mēs, protams, ceram, ka galīgais nolīgums tiks pienācīgi pārrunāts. Kā to var pārrunāt? Vai pārrunas sāk ar vāju vai saprātīgu pamatu? Es uzskatu, ka labāk ir iztikt bez nolīguma, nekā parakstīt neapmierinošu pagaidu nolīgumu. Ja mēs atteiksimies no pagaidu nolīguma, mums būs labs pamats galīgā nolīguma pārrunāšanai.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Parunā teikts, ka labu vienošanos panāk vienlīdzīgi partneri. Taču pašlaik izstrādātais nolīgums drīzāk liecina par to, ka mēs neesam vienlīdzīgs partneris un ASV mums izsaka prasības un sagaida, ka mēs ievērosim tās uzskatus.

Tomēr pēc Lisabonas līguma pieņemšanas Eiropas Parlamentam ir krietni vairāk pilnvaru, un šeit sēdošo EP deputātu uzdevums ir patiešām aizstāvēt ES dalībvalstu 500 miljonu pilsoņu intereses, tiesības un pamattiesības. Tādēļ arī es piekritu, ka nolīguma priekšlikums ir jāpārstrādā un tajā jāiekļauj ierosinājumi, kurus nolīgumā vēlamies iekļaut mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, kuri ir vienīgie tieši ievēlētie pārstāvji ES iestādēs.

Es zinu, ka Eiropas Savienībā ir valstis, kurām ir milzīga ar terorismu saistītas problēmas. Viena no valstīm, kura ir ilgstoši apkarojusi terorismu, ir Spānija, un es ticu, ka šajā gadījumā Padome būs Eiropas Parlamenta, nevis Amerikas Savienoto Valstu sabiedrotā.

Alfredo Pérez Rubalcaba, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu teikt, ka ar lielu interesi un izpratni noklausījies visu godājamo deputātu runas — gan runas, kurās tika pausts atbalsts, gan tās, kurās izteikta kritika, lai gan jāatzīst, ka kritika bija vairākumā, tomēr es visas runas vērtēju atzinīgi.

Pirmkārt, es vēlos izteikt savu lielo gandarījumu par to, ka šo Parlamenta debāšu laikā vēlreiz pārliecinājos, ka Parlaments, Komisija un Padome ir ļoti vienoti, kad ir jāaizstāv mūsu kopējās vērtības, un, kā sacīju savā runā, apņēmīgi jānostājas pret jebkāda veida terorismu. Manuprāt, šāda vienprātība ir sevišķi nozīmīga, un mums nevajadzētu par to aizmirst.

Es vēlos nošķirt divus pilnīgi dažādus kritikas veidus, ko esam dzirdējuši saistībā ar šajā pēcpusdienā aplūkoto *SWIFT* nolīgumu — kritika, kuras pamatā ir procedūra, un kritika, kuras pamatā ir būtība.

Taisnība, ka šī nolīguma būtībai pastāvīgi tiek veltīta kritika, to ir darījuši pat tie deputāti, kuri skaidri atbalstīja šāda veida nolīgumu. Es atkārtēju to, ko teicu savā iepriekšējā runā, proti, ka daudz ko droši vien varēja izdarīt labāk, patiesībā to noteikti varēja izdarīt labāk. Taču es arī teicu, un es to vēlreiz atkārtēju — kā godājamie deputāti labi zina, laika ierobežojums bija tāds, kāds tas bija, tādējādi Padomei un Komisijai nācās rīkoties ļoti īsā laikposmā. Jebkurā gadījumā ļaujiet man ļoti skaidri norādīt, kā jau šajā pēcpusdienā teicu, ka Padome vēlas, lai no šī brīža daudzi jautājumi tiktu risināti citādi, nevis tā kā iepriekš.

Daži deputāti, droši vien balstoties uz savu pieredzi, teica, ka tas ir solījums, apņemšanās, kas vairākkārt šajā Parlamentā nav ticis izpildīts. Es gribētu atbalstīt Padomi un teikt, ka tā ir apņemšanās, kuras pamatā ir būtiskas no Lisabonas līguma izrietošas saistības, un Lisabonas līgumā ir noteikts viens no galvenajiem mērķiem — Parlamentam ir jāiegūst arvien lielāka nozīme Eiropas institucionālajā dzīvē, lai pilsoņi justu, ka to intereses tiek labāk aizstāvētas.

Šī apņemšanās, kuru ir paudusi mana valsts un kura ir būtiska Lisabonas līguma daļa, ir iemesls, kādēļ es šeit vēlos kategoriski paziņot, ka Spānijas prezidentūras laikā Padome strādās citādi.

Ja daži cilvēki neuzticas Padomes teiktajam, un viņiem ir tiesības tā darīt, viņiem vajadzētu atcerēties, ka Līgums mūs piespiež strādāt citādi. Tādēļ, ja ar Padomes politisko gribu nepietiks, spēkā ir līgums, kas nodrošinās, ka turpmāk darbs norit citādi. Tas ir atkarīgs no Parlamenta, kas strādā kopā ar Komisiju, un tas, protams, ir atkarīgs no šeit paustās mūsu deputātu vienotās nostājas — nostājas, ar kuru tiek meklēts līdzsvars starp drošības aizsardzību un mūsu pamatvērtību saglabāšanu; tā ir visas Eiropas nostāja, kurai Padome pilnībā pievienojas.

Es gribētu sniegt trīs komentārus par pašu tematu. Es nepievērsīšos dažiem specifiskākiem jautājumiem, par kuriem ir pausta, manuprāt, daļēji nepamatota kritika. Piemēram, vairākos gadījumos ir teikts, ka patlaban Parlamentā iesniegtajā *SWIFT* nolīgumā ir atļauta lielu datu apjomu pārsūtīšana. Taču nav pateikts, un tas ir skaidri jāuzsver, ka tā nav nolīguma loģika un ka lielu datu apjomu pārsūtīšana *SWIFT* nolīgumā ir atļauta tikai izņēmuma gadījumos, tikai un vienīgi tad, ja pastāv juridiskas aizdomas (nolīguma 4. panta 6. punkts). Tas ir tikai viens piemērs. Ir izteiktas arī citas nedaudz virspusējas apsūdzības par nolīguma saturu, kas, manuprāt, būtu piemērotas rūpīgai izskatīšanai, taču pašreiz es tām nepievērsīšos.

Es gribu izteikt vēl divas piebildes par šo tematu. Pirmkārt, kopā ar Komisiju un dažiem šī Parlamenta deputātiem es gribētu uzsvērt, ka nolīgums ir palīdzējis cīņā pret terorismu. Es esmu sniedzis vairākus piemērus, un tiesneša *J. L. Bruguière* ziņojumā, kas ir izsniegts deputātiem, to ir vēl vairāk. Es varu sniegt vēl vienu piemēru, vai, vēl labāk, divus, uz kuriem es iepriekš atsaucos saistībā ar savu valsti.

Taisnība, ka *SWIFT* nolīgumu izmantoja, lai izmeklētu 11. martā Madridē notikušos uzbrukumus, un tika gūti labi rezultāti. Vērts atcerēties arī to, ka *SWIFT* nolīgumu pirms mazliet vairāk kā gada izmantoja, lai novērstu uzbrukumu Barselonai. Visi šajos uzbrukumos vainīgie patlaban izcieš cietumsodu Spānijas cietumos.

Tādēļ mēs varam teikt — jā, tas darbojas, un, jā, tas mums ir ļāvis gūt rezultātus. Ja tā, tad godājamie deputāti man noteikti piekritīs, ka, apturot nolīguma darbību, uzreiz kaut nedaudz mazināsies Eiropas pilsoņu drošības standarti. Jums noteikti jāpiekrīt, ka, ja nolīgums ir darbojies un darbojas mūsu labā, tā darbības apturēšana nedaudz vājinās mūsu drošību, un es rūpīgi izvēlos vārdus, lai neviens nevarētu apsūdzēt Padomi pārmērīgā dramatismā. Tieši tik vienkārši — mūsu drošība noteikti būtu nedaudz mazāka.

Tādēļ Padomes vārdā es vēlos uzsvērt, ka ir būtiski neapturēt šī nolīguma darbību, un, manuprāt, tam piekrīt arī Komisija. Iespējams, šo nolīgumu var kritizēt, un es vēlreiz vēlos uzsvērt, ka mēs atzīstam bargo kritiku, kuru šajā pēcpusdienā šeit dzirdējām. Taču godājamie deputāti noteikti piekritīs manis teiktajam, ka šis nolīgums ir daudz labāks nekā protokols par datu apmaiņu, ko ASV un ES nācās ievērot daudzus gadus.

Šodien apspriestais nolīgums droši vien nav nevainojams. Tajā noteikti varētu ieviest uzlabojumus, un es pat varu piekrist daļai no atsevišķās aprindās paustās kritikas, taču es jūs lūdzu atzīt, tāpat kā to daru es, ka nolīgums ir labāks par to, kas mums bija agrāk. ES, Padome un Komisija nolīgumā ir ieviesušas vairākus priekšlikumus, kas satrauc atsevišķus deputātus, kuri vispirms mēģina novērst cilvēktiesību un pamatbrīvību upurēšanu drošības vārdā, un tas ir pareizi.

Tādēļ es vēlos atkārtot komisāres teikto — ir svarīgi neapturēt nolīguma darbību. Es arī vēlos uzsvērt Parlamentam, ka Padome patiešām vēlas pārrunāt jaunu — galīgu — nolīgumu, kurā būs iekļauti daudzi šajā pēcpusdienā minētie jautājumi, kuriem Padome piekrīt un kurus vēlas publiski atbalstīt. Padome apņemas to izdarīt. Patiesībā Padomes priekšsēdētājs šo apņemšanos jau ir izteicis vēstulē Parlamenta priekšsēdētājam, taču mums tas būs jāatbalsta, kad pienāks laiks pārrunām.

Tādēļ šodien mēs apspriežam pagaidu nolīgumu, kas uzlabo pašreizējo situāciju. Mēs apspriežam nolīgumu, kas būs spēkā deviņus mēnešus, tas ir laikposms, kas vajadzīgs, lai Komisija, Padome un Parlaments panāktu jaunu vienošanos — kura būs galīga — nolīgumu, kurā visticamāk būs iekļauti visi ļoti pamatotie piesardzības pasākumi, kas šajā pēcpusdienā tika apspriesti Parlamenta debatēs.

Padome nedrīkst ignorēt šajā pēcpusdienā notikušās debates. Mēs nedrīkstam ignorēt faktu, ka šis nolīgums ir saņēmis plašu kritiku. Kā jau sacīju, viena kritikas daļa noteikti ir pamatotāka nekā otra, taču kritika ir izteikta, un, manuprāt, tas ir nopietni jāizvērtē. Padomes vārdā es lūdzu, lai Parlaments dod mums šo laiku pārdomām.

Protams, laiku, kurā ar maniem kolēģiem Padomē analizēt šīs debates, laiku, kurā tās apspriest ar Komisiju, un, pats galvenais, laiku, kurā rast iespēju izveidot labāku nolīgumu ar ASV, kas, manuprāt,

patiešām ir iespējams. Dāmas un kungi, priekšsēdētāja kungs, mēs lūdzam laiku, lai pēc dažām nedēļām vai mēnešiem varētu atgriezties Parlamentā un garantēt, ka esam izveidojuši pamatu tāda galīga nolīguma parakstīšanai, kurā pievērsta pienācīga uzmanība bažām, ko šodien pauda atsevišķi godājamie deputāti. Bažām, kuras, es atkārtotju, daudzos gadījumos satrauc arī Padomi.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šis bija sevišķi svarīgas debātes. Tas ir pilnīgi pareizi, jo mēs runājam par ļoti svarīgiem jautājumiem, proti, kā mēs varam saglabāt mūsu pilsoņu drošību un vienlaikus saglabāt labas informācijas un datu apmaiņas sistēmas ar augstu datu aizsardzības līmeni.

Kā teica Padomes priekšsēdētājs, ir uzdoti daži jautājumi un, manuprāt, ir radušies daži pārpratumi. Uz dažiem no tiem ir atbildēts *Bruguière* kunga ziņojumā, tāpēc es tiešām jūs aicinu to izlasīt. Taču es domāju, ka mums ir jāsaprot un jāatceras, kādēļ mums ir pagaidu nolīgums. Kādēļ mums tas ir? Tādēļ, ka notika *SWIFT* pārvākšanās un mēs konstatējām, ka mums nav regulas par datu pārsūtīšanu, tādēļ Padome un Komisija ātri rīkojās, lai kaut ko izveidotu. Mēs panācām noteiktu ASV piekāpšanos un ieviesām dažus ļoti labus datu aizsardzības mehānismus. Arī divas iesaistītās dalībvalstis lūdza Komisiju piedalīties, lai šajā jomā nodrošinātu Eiropas perspektīvu un varētu izvairīties no divpusējiem nolīgumiem. Ir būtiski to atcerēties.

Patlaban tas ir pagaidu nolīgums, un, kā jau sacīju, to var uzlabot un tas tiks darīts. Komisija un Padome ir stingri apņēmušās atbilstīgi Lisabonas līgumam pastāvīgajā nolīgumā iesaistīt Eiropas Parlamentu. Mums vajag lielāku skaidrību par kompensāciju, datu likumīgu apstrādi un datu dzēšanu. Pastāvīgajā nolīgumā būs iekļautas arī garantijas par datu labošanu un piekļūšanu informācijai.

Lambrinidis kungs jautāja, kādēļ Komisijai šādu garantiju nav. *Lambrinidis* kungs, Komisija ir strādājusi 16 stundas un 20 minūtes. Šis ir sevišķi svarīgas sarunu pilnvaras. Pirms formulēt pilnīgas sarunu pilnvaras, ko apspriest ar Eiropas Parlamentu, mums ir jāspēj šo jautājumu pārrunāt kopīgi jaunajā Komisijā. Mēs tikai pavisam nesen sākām strādāt, tāpēc jums nevajadzētu prasīt, lai mēs jau būtu to izdarījuši. Taču mēs — un *Barroso* kungs to ļoti skaidri pauda vēstulē *Buzek* kungam — strādājam pie sarunu pilnvarām, mēs ar tām pēc iespējas ātrāk iepazīstināsim Eiropas Parlamentu un sniegsim jums pilnīgu informāciju par šī procesa gaitu.

Ļoti laba ideja varētu būt balsojuma atlikšana, un, iespējams, mums vajadzēs vairāk laika pilnvaru apspriešanai. Jūs redzēsiet sarunu pilnvaras, jums būs laiks izskatīt dokumentus, ziņojumus un tamlīdzīgu dokumentāciju, un Komisija, kā jau teicu, vēlas strādāt kopā ar jums un Padomi, lai izstrādātu labu — vēl labāk — pastāvīgu nolīgumu par šo jautājumu.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, noteikums par zilo kartīti neattiecas uz Padomes un Komisijas pārstāvju uzstāšanos, taču šī ir sevišķi svarīga diskusija. Rīt mums ir jāpieņem lēmums.

Tas ir pretrunā ar Reglamentu, taču es gribētu jums, priekšsēdētāja kungs, lūgt uzklaut divus īsus — un es uzsveru vārdu „īsus” — *Schulz* kunga un *Lambrinidis* kunga jautājumus, — neko vairāk, jo mēs varētu diskutēt par šo jautājumu vēl divas stundas.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Rubalcaba* kungs! Es kopā ar šī Parlamenta deputātiem ļoti uzmanīgi klausījos jūsu teiktajā. Jūs izmantojāt šādus vārdus: „Dodiet man vairāk laika apspriest šo jautājumu ar citiem Padomes locekļiem. Dodiet man vairāk laika, lai es varētu pie jums atgriezties ar labāku nolīgumu.” Tādēļ es gribu jums konkrēti pajautāt, vai Padome vairs neuzstāj uz šo nolīgumu un balsojumu par to un vai jūs vēlaties, lai jums dod laiku pārrunāt jaunu un uzlabotu nolīgumu ar ASV? Vai es pareizi sapratu jūsu teikto?

Stavros Lambrinidis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vai Padome ir informēta par to, ka pēdējo gadu laikā *SWIFT* ne reizi nav pārsūtījusi konkrētus datus, jo nevar tos izgūt, un vienmēr pārsūta lielu datu apjomu?

Vai Padome ir informēta par to, ka tieši tādēļ pastāv jauns ASV un *SWIFT* nolīgums, saskaņā ar kuru *SWIFT* personāls ir izvietots ASV Valsts kasē, lai nodrošinātu, ka lielos datu apjomus, ko saņem Valsts kase, nemeklē, izmantojot lielapjoma meklēšanas metodi?

Vai Padome ir informēta par to, ka pagaidu nolīgumā nav iekļauta ne mazākā piekāpšanās Parlamentam? Ja man ir taisnība, un es ceru, ka ir, vai Padome un Komisija apņemas sarunu pilnvarās īpaši nopietni apskatīt jautājumu par lielu datu apjomu?

Alfredo Pérez Rubalcaba, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padome gribētu vēlreiz atkārtot, ka ir ļoti būtiski nepārtraukt finanšu datu apmaiņu starp Eiropu un ASV.

Taču Padome arī apzinās, ka ir ļoti nopietni jāapsver godājamo deputātu ierosinātie drošības pasākumi, kritika un ieteikumi.

Tādēļ es lūdzu laiku, lai varētu sadarboties ar visām Eiropas Savienības dalībvalstīm un lai varētu noskaidrot, vai mums jāiekļauj šāda veida apsvērumi jaunajā nolīgumā. Vēl svarīgāk, es lūdzu laiku, lai apspriestos ar ASV. Es uzskatu, ka ASV ir gatavas jaunajā nolīgumā iekļaut daudzus šodien Eiropas Parlamentā ieteiktos drošības pasākumus, atrunas un ierobežojumus. Īsumā, ASV galīgajā nolīgumā vēlas panākt lielāku drošības un brīvības līdzsvaru, un tieši par to mēs šodien runājam.

Es gribētu iegūt laiku, lai izskatītu šo iespēju un varētu atgriezties Parlamentā, lai tādā sēdē, kā šī, pirms balsojuma sāksanas teikt, ka ASV ir Komisijai un Padomei izteikušas apņemšanos iekļaut jaunajā nolīgumā Eiropas Parlamenta ieteikumus.

Es domāju, ka tādos apstākļos mūsu debātes ļoti atšķirtos no debatēm šajā pēcpusdienā.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas ir ļoti noderīgi. Liels paldies, ka to atļāvat. Ja es saprotu pareizi, jo mēs apspriežam ļoti delikātu jautājumu, *Rubalcaba* kungs nevar mums garantēt, ka pašreizējais nolīgums nestāsies spēkā. Citiem vārdiem sakot, ja mēs atliksim procesu un dosim sev vairāk laika, tas stāsies spēkā.

Tādēļ mans nākamais jautājums ir šāds — vai *Rubalcaba* kungs var mums garantēt, piemēram, to, ka mēneša laikā tiks izveidots ilgtermiņa nolīgums, kurā būs augstāki standarti, vai arī Padome mums norāda, ka mums ir jāgaida vēl deviņi mēneši līdz noteiktā perioda beigām? Parlamentam ir ļoti grūti pieņemt beznosacījumu garantiju. Tādēļ saistībā ar Padomes garantiju mums ir vajadzīgi skaidri nosacījumi, lai rīt varētu pieņemt lēmumu par iespējamo atlikšanu.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka laipni piemērojat Parlamenta Reglamentu un ļaujiet runāt vispirms diviem Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas pārstāvjiem un pēc tam Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas pārstāvjiem.

Rubalcaba kungs, jūs tam pievērsāt uzmanību. Vairums šajās Parlamenta debatēs izvirzīto argumentu bija pamatoti. Es ļoti respektēju ikviena teikto. Tomēr šo vārdu pamatā vajadzētu būt dokumentiem, informācijai un pilnīgām zināšanām par faktiem, un, atklāti sakot, es biju ļoti pārsteigts, dzirdot atsevišķus paziņojumus, kas liecina par pretējo. Šādi paziņojumi rada priekšstatu, ka kritizēto nolīgumu ir izlasījuši ļoti nedaudzi cilvēki, jo, ja tas būtu izlasīts, daži no šiem argumentiem nekādā gadījumā nebūtu izteikti.

Tādēļ, *Rubalcaba* kungs, es vēlos uzdot jums jautājumu par to, ko minēja mans kolēģis *Manfred Weber* un savā vēstulē jautāja *Hennis-Plasschaert* kundze (kā jūs zināt, es atbalstu pagaidu nolīguma saglabāšanu, kamēr tiek pārrunāts jauns nolīgums). Savā vēstulē *Hennis-Plasschaert* kundze uzdod to pašu jautājumu, ko *Manfred Weber*. Vai Padome var Parlamentam garantēt, ka tā, piedaloties Parlamentam, varēs komitejā iepazīstināt ar jaunā nolīguma galīgo saturu jūnijā un plenārsēdē jūlijā?

Alfredo Pérez Rubalcaba, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, daži godājamie deputāti atbalsta pagaidu nolīgumu, bet citi — pastāvīgu nolīgumu.

Ņemot vērā laika grafiku, ir pilnīgi skaidrs, ka iesniegt Parlamentam galīgā nolīguma pamatu vai, citiem vārdiem sakot, panākt ASV apņemšanos iekļaut atsevišķus Parlamenta ierosinātos drošības pasākumus vai ieteikumus, nav tas pats, kas iesniegt jaunu nolīgumu.

Ja godājamais deputāts man jautā, vai mēs viena mēneša laikā varam iesniegt Parlamentam jaunu nolīgumu, atbilde ir noliedzoša. Ja jūs jautājat, vai dažu mēnešu laikā mēs varam Parlamentu iepazīstināt ar ASV un Parlamenta, kura dalība ir ļoti nozīmīga, dialoga rezultātiem, lai mēs varētu debatēt par to, vai mūsu uzskats, ka galīgs nolīgums būtu daudz labāks par pašreizējo, ir pareizs, mana atbilde ir apstiprinoša. Manuprāt, mēs to varam panākt.

Tieši to es lūdzu. Tādēļ es konkrēti neatsaucos uz referentes priekšlikumu, kuram, atzīstu, novērtējot vispārējo noskaņojumu un daudzās pret pagaidu nolīguma parakstīšanu vērstās darbības un runas, šajā pēcpusdienā neesmu nopietni pievērsies. Ļaujiet man atkārtot savu viedokli, ka pašreizējā situācijā daudz realistikāk ir lūgt Parlamentam noteikt, piemēram, trīs mēnešu ilgu termiņu, lai mums būtu laiks ierosināt pamatus nolīgumam ar ASV, ko apspriest Parlamenta debatēs. Citiem vārdiem sakot, šajā nolīgumā būtu iekļauti elementi, kurus mēs, ES (Komisija, Padome un Parlaments) un ASV, vēlamies iekļaut galīgajā nolīgumā, kuru pēc tam apspriestu.

Es uzskatu, ka tādos apstākļos mūsu šodien notiekošās debates būtu pilnīgi citādas.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, ir pateikts daudz. Ļaujiet man uzsvērt *Busuttīl* kungam un jo īpaši Padomes priekšsēdētājam, ka, nesniedzot mūsu piekrišanu pagaidu nolīgumam, netiek apdraudēta Eiropas pilsoņu drošība. Es uzskatu, ka ir ļoti negodīgi izmantot to kā argumentu. Mūsu tiesiskie instrumenti joprojām ir pieejami mērķtiecīgai transatlantiskai datu apmaiņai, un, kā sacīja *Claude Moraes*, šeit neviens neatrodas morālā pārākuma pozīcijās.

Runājot par ASV vēstuli, šī vēstule nenoliedzami tiek augstu vērtēta, par to nav šaubu, taču paziņot, ka Parlamenta uzskati tiks uzklauti, apsvērti un uz tiem tiks reaģēts, ir nedaudz par maz, vai ne tā? Tas neietver nekādas saistības. Turklāt tiek paziņots, ka tā notiks tikai tad, ja šis pagaidu nolīgums nezaudēs spēku, un es to uzskatu par visīstāko šantāžu. Es kļūstu nikna un lūdzu par to atvainot, taču šīs debates pamazām sāk mani kaitināt.

TFTP neatbilst Eiropas spēcīgākajām tradīcijām un pilsoņu brīvībām, un nedrīkst uzskatīt, ka tas atbilst. Tas ir jāsaprot, un es vēlos, lai to atzītu par novirzīšanos no Eiropas tiesībām un prakses. Es to sacīju iepriekš un vēlos to skaidri dzirdēt vēlreiz. Es arī gribu teikt, ka neviens neapšaubu vajadzību pēc ilgstošas un ciešākas ASV un ES sadarbības, lai gan ES un tās dalībvalstīm, jo īpaši Padomē, ir stingri jānosaka savi mērķi. Šajā jomā Parlaments un Padome vēl nav vienprātis.

Visbeidzot, ļaujiet man uzsvērt, ka runa ir par eiropiešu atbildību un ir jārod Eiropas risinājums. Nīderlande un Beļģija nedrīkst šī procesa beigās palikt muļķu lomā. Es ļoti uzmanīgi klausījos jūsu paziņojumus, lūgumu sniegt vairāk laika un vēlos šo lūgumu nodot izskatīšanai Priekšsēdētāju konferencē, taču jūs nesniedzāt man vajadzīgās garantijas. Tās bija pārāk vājas. Tomēr es nodošu jūsu lūgumu Priekšsēdētāju konferencē, kas notiks vēlāk šajā pēcpusdienā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2010. gada 10. februārī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 149. pants)

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Sadarbība ar ASV terorisma apkarošanā ir būtiska, taču ne par katru cenu. Nolīgums ar ASV par finanšu datu nodošanu drīzāk paredz visu Eiropas pilsoņu privātā pasta atvēršanu un lasīšanu vai visas e-pastu korespondences uzraudzību, aizbildinoties ar to, ka teroristi varētu sūtīt viens otram vēstules vai elektroniskas ziņas. Nolīgums, par kuru runājam, negarantē personas datu konfidencialitātes ievērošanu un vēl mazāk garantē to iespējamo pielietojumu. Risks iejaukties miljoniem nevainīgu pilsoņu privātajā dzīvē vai pilnīgi likumīgos Eiropas uzņēmumu finanšu darījumos, tikai pamatojoties uz administrācijas pavēlēm, ir nepieņemams. Es joprojām atceros afēru „Ešelons” — militāriem un drošības nolūkiem paredzēto noklausīšanās sistēmu, kura izrādījās bažas raisoša un potenciāla pret sabiedrotajiem vērsta komerciālās un politiskās spiegošanas sistēma. Mēs varam piekrist apmaiņai, proti, savstarpējai mērķtiecīgu datu apmaiņai, saņemot tiesu iestādes pieprasījumu konkrētā situācijā. Mēs noteikti vēlamies palīdzēt SWIFT pārvarēt tehnisko strupceļu, kura dēļ tā var veikt tikai liela datu apjoma nosūtīšanu. Taču mēs nevaram pieņemt šo nolīgumu.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *rakstiski*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs iesakām kolēģiem deputātiem balsot pret šo ziņojumu ar nolūku sniegt Padomes un Komisijas locekļiem iespēju veikt korekcijas un tādējādi mainīt savu nostāju. Mēs ļoti ceram, ka viņi šo iespēju izmantos. Runājot par citu tēmu, Francija nupat nolēma pārdot *Mistral* klases karakuģi Krievijai. Mēs uzskatām, ka tā patiesi nožēlos šo rīcību.

Zbigniew Ziobro (ECR), *rakstiski*. – (PL) Ar terorismu saistītie draudi nemazinās. Nesen notikušais spridzinātāja-pašnāvnieka mēģinājums uzspridzināt lidmašīnu, kas no Eiropas lidoja uz ASV, liecina, ka ir cilvēki, kuri savas fanātiskās pārliecības dēļ ir gatavi nogalināt simtiem nevainīgu cilvēku. Tomēr būtu nepareizi uzskatīt terora raktus tikai par izmisušu personu darbībām. Aiz visiem teroristiem ir organizācija, kas tos apmācīja, piegādāja viņiem sprāgstvielas un tos finansēja. Lai terorisms varētu turpināt pastāvēt, tam jābūt labi organizētam, bet tam ir ļoti vajadzīga nauda. Mēs nedrīkstam pārtraukt savus centienus izsekot finanšu plūsmam un atklāt finansējuma avotus, ko izmanto terorisma atbalstīšanai. Efektīva valdību apmaiņa ar informāciju un savstarpēja palīdzība aizdomīgo cilvēku un organizāciju identificēšanā ir sevišķi svarīga, lai varētu garantēt mūsu pilsoņu drošību. Mums jādara viss iespējamais, lai panāktu, ka galīgajā nolīgumā ir garantēts vajadzīgais personas datu aizsardzības līmenis.

Taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka mūsu galvenajam mērķim ir jābūt terorisma ierobežošanai, jo terorisms joprojām ir reāls drauds arī Eiropā. Kad runājam par drošību, politiskās spēles ir jāatbīda malā. Eiropas

Parlamentam nevajadzētu izrādīt savu autoritāti, noraidot pagaidu nolīgumu ar ASV par finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi, jo šis nolīgums palielina mūsu kontinenta drošību.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Ķermeņa skeneri — Izlūkdienestu darbība saistībā ar pretterorisma stratēģijām (debates)

Priekšsēdētājs. Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par terorisma apkarošanu un Padomes un Komisijas paziņojumi par ķermeņa skeneriem un izlūkdienestu darbību saistībā ar pretterorisma stratēģijām.

Alfredo Pérez Rubalcaba, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu sākt šīs debates ar pateicību Parlamentam par iespēju sarīkot mierīgas diskusijas par pretterorisma politiku un jo īpaši atsevišķiem pretterorisma politikas elementiem. Es arī atzinīgi vērtēju šīm debatēm izvēlēto brīdi, jo ir pagājis pienācīgs laiks kopš vispasaules satraukuma, ko pagājušā gada decembrī radīja neveiksmīgais uzbrukums Detroitā.

Protams, es uzskatu, ka tad, kad notiek kaut kas tāds, kad ir jānovērš tādi draudi kā iespējams terorisms, ir jāreaģē, taču es vēl vairāk atbalstu klusu un pastāvīgu darbu, kā manā valstī saka — lēnu, bet pamatīgu. Es gribētu Parlamentam uzsvērt, ka terorisma draudi visās ES valstīs joprojām ir tikpat reāli, kā agrāk.

Mēs zinām, ka teroristi mūs novēro, mēs zinām, ka viņi ir novatoriski un mēģina mainīt savas metodes, lai apietu mūsu pretterorisma stratēģijas. Tādēļ arī mūsu stratēģijai jābūt novatoriskai un daudzveidīgai. Tā ir jāuzlabo un, pats svarīgākais, mums jāmacās no savām kļūdām, jo mēs tādas noteikti pieļaujam.

Ņemot vērā pateikto, mēs visi saprotam, ka, ja nebūtu noticis neveiksmīgais uzbrukums Detroitai, visticamāk Parlamenta debatēm par šo jautājumu būtu pilnīgi citi noteikumi. Citiem vārdiem sakot, šo debašu iemesls ir vajadzība pēc piesardzības un it īpaši secinājumiem, kurus mēs visi esam izdarījuši, pārskatot tikko minētos panākumus Detroitā.

Šodienas debašu pamatā ir arī analīze par mūsu neveiksmēm saistībā ar varbūtējā uzbrukuma novēršanu un dažādu valstu pieņemtie pasākumi, lai novērstu šādu kļūdu atkārtošanu. Tādēļ mēs runājam par datu analizēšanu un pretterorisma dienestiem, mēs runājam par datu apmaiņu un ķermeņa skeneriem. Mēs runājam par uzbrukumā, kurš par laimi nenotika, pieļautajām kļūdām.

Tā kā tas ir mūsu debašu temats, es gribētu minēt dažus acīmredzamākos secinājumus, kurus, manuprāt, varam izdarīt saistībā ar neveiksmīgo uzbrukumu Detroitai. Ir pieci secinājumi.

Pirmkārt, notikumi Detroitā apliecina faktu, ka teroristi turpina uzskatīt civilo aviāciju par prioritāti.

Otrkārt, notikumi Detroitā apliecina datu apkopošanas, kā arī to integrēšanas un analīzes nozīmi.

Treškārt, notikumi Detroitā apliecina, ka *al-Qaeda* sabiedrotie spēj uzsākt uzbrukumus ārpus vietas, ko mēs varētu dēvēt par viņu teritoriju. Tas attiecas uz *al-Qaeda* Arābijas pussalā (teroristu organizāciju, kuru tur aizdomās par neveiksmīgo uzbrukumu Detroitā) vai *al-Qaeda* musulmaņu Magribas valstīs, kas apdraud mūs visus.

Mans ceturtais secinājums ir šāds — notikumiem Detroitā mums ir jāatgādina par to, cik svarīgi ir strādāt pie radikalizācijas procesa pavēršanas pretējā virzienā. Manuprāt, ļoti būtisks ar šo jautājumu saistīts faktors ir aizdomās turēto teroristu personība.

Visbeidzot, notikumi Detroitā liek mums pievērst lielu uzmanību nestabilajām valstīm vai jebkurai valstij, kura apstākļu dēļ var kļūt par nestabilu valsti.

Pirmais un otrais secinājums attiecas uz pašreizējo civilās aviācijas apdraudējumu un vajadzību integrēt visus mums pieejamos datus; šie secinājumi noved mūs tieši pie šajā pēcpusdienā notiekošajām debatēm par datiem, to izmantošanu un ķermeņa skeneriem.

Man jāteic, ka šīs nav jaunas debates un šī nav pirmā reize, kad par to debatējam Parlamentā. Parlamenta debatēs par šo tematu 26. novembrī terorisma apkarošanas koordinators *De Kerchove* kungs savā interesantajā

un spilgtajā ziņojumā runāja par informācijas pārvaldību un personas datu aizsardzību. Dati un to analīze ir galvenais elements darbā pie terorisma novēršanas un apkarošanas, kas šajā pēcpusdienā ir debašu temats.

Mums ir jāidentificē teroristi, mums jāzina, kur viņi plāno uzbrukt, kas viņiem nodrošina ieročus; mums ir jāzina, kāda ir viņus atbalstošā materiālā infrastruktūra; mums ir jāzina, kādas ir viņu sakaru sistēmas, un mēs to varam uzzināt, izmantojot datubāzes un specializētus avotus. Lai mēs varētu iegūt visu nepieciešamo informāciju, mums ir vajadzīga datu apmaiņa, un mums tā ir pareizi jāpārvalda.

Man jāpiebilst, ka no dažiem agrāk piedzīvotajiem uzbrukumiem varēja izvairīties, ja par pretterorisma pasākumiem atbildīgās personas būtu savlaicīgi saņēmušas informāciju, citiem vārdiem sakot, ja informācija būtu apstrādāta integrētā un, atvainojiet par izteicienu, inteligentā veidā, kā ne vienmēr notiek. Tas mūs noved pie debatēm par informācijas pārvaldību.

Mūsu rīcībā ir ES struktūra, kuras ietvaros varam īstenot pienācīgu informācijas apmaiņu. Mūsu neseno pieņemtā stratēģija veidoja daļu no secinājumiem, kurus pagājušā gada novembrī pieņēma Padome. Tās mērķis ir drošības spēku un izlūkdienestu nodrošināšana ar vajadzīgajiem datiem, lai uzlabotu pretterorisma stratēģijas noderību un efektivitāti. Tikai vajadzīgos datus un neko vairāk, jo liels datu apjoms reizēm nelabvēlīgi ietekmē pašu datu vērtību un efektivitāti.

Kā liecina šī stratēģija, lēmumiem par datu apmaiņu ir jābūt saskaņotiem, profesionāliem, efektīviem, dzīvotspējīgiem, uzticamiem, kā arī visiem pilsoņiem un ar datiem strādājošajiem ekspertiem saprotamiem. Saskaņā ar stratēģijas pamatnostādņēm tajā jāņem vērā šajā Parlamentā izskatītie paziņojumi un bažas, vajadzība apkarot terorismu, kā arī jautājumi saistībā ar cilvēktiesībām, tiesībām uz privātumu un personas datu aizsardzību.

Kā jau teicu debašu sākumā, pēc varbūtējā uzbrukuma Detroitai mēs varam secināt arī to, ka komerciālās lidmašīnas joprojām ir būtisks teroristu mērķis. Ir acīmredzams, ka iespējamajam teroristam izdevās iekāpt lidmašīnā ar pietiekamu sprāgstvielu daudzumu, lai varētu izraisīt tās eksploziju gaisā, tādējādi apejot visas mūsu novērošanas sistēmas, kā arī visas mūsu lidostu drošības sistēmas un mehānismus. Citiem vārdiem sakot, mums noteikti ir jāpārskata šie drošības mehānismi, jo tie nenoliedzami nebija pietiekami, lai novērstu tādu uzbrukumu kā varbūtējais uzbrukums Detroitai, kas, par laimi, nenotika.

Īsumā, mums ir jāturpina uzlabot mūsu drošības sistēmas un jāmēģina novērst teroristu vai aizdomās turēto teroristu iekāpšanu komerciālās lidmašīnās. Mums jāpanāk, lai neviens nevarētu ienest lidmašīnā ieročus, sprāgstvielas vai sprāgstvielu ķīmiskos prekursorus. Ja šie divi drošības pasākumi mūs pievil, mums ir jāiegulda lielāks darbs, lai uzlabotu mūsu lidmašīnu aizsardzību un novērstu incidentus lidojuma laikā.

Tieši tāds ir konteksts mūsu debatēm Parlamentā un Padomē par šo satraucošo jautājumu — jautājumu par ķermeņa skeneriem

Kā jau godājamie deputāti zina, Komisijai ir vajadzīgās pilnvaras noteikt mērķus un izstrādāt noteikumus ar gaisa satiksmes drošību saistītos jautājumos. Šie jautājumi tiek apspriesti gan oficiālajā, gan neoficiālajā Transporta ministru padomē. Taču es gribētu piebilst, ka gaisa satiksmes drošība bija debašu temats neoficiālajā Ministru padomes sanāsmē, kas pirms dažām nedēļām notika Toledo.

Šajā Padomē mēs vienojamies par dažādiem jautājumiem — pirmkārt, par to, ka ir pareizi un adekvāti, ka ES ir vienota nostāja par ķermeņa skeneriem un, raugoties plašāk, par visiem mūsu lidostu aizsardzības mehānismiem; ir bezjēdzīgi, ka dažas lidostas ir aizsargātas mazāk nekā citas, jo tas uzreiz nozīmē, ka mēs visi esam mazāk aizsargāti. Tāpēc mēs būtu gandarīti, ja Eiropas Savienība varētu panākt vienošanos un šajās debatēs paust vienotu nostāju.

Otrkārt, par sarežģītāku un delikātāku jautājumu, kurā ietilpst dažādi vērā ņemami aspekti — pirmkārt un galvenokārt, ir jānoskaidro, cik efektīvi šāda veida ķermeņa skeneri var novērst to, ka teroristi ienes lidmašīnās sprāgstvielas vai to ķīmiskos prekursorus. Otrkārt, mums ir jānoskaidro un jāanalizē tas, kas satrauc Padomi, Komisiju un Parlamentu — vai šo skeneru izmantošana atbilst cilvēku tiesībām uz privātumu un intimitāti. Trešā lieta, par ko mēs vienojamies — ir jānoskaidro, vai cilvēkiem, kuri pirms iekāpšanas komerciālajās lidmašīnās iziet cauri šai iekārtai, rodas risks veselībai.

Saistībā ar šiem trim jautājumiem Komisija strādā pie trīs pētījumiem par ķermeņa skeneru efektivitāti, to ietekmi uz veselību un to atbilstību cilvēktiesībām un cilvēku pamatbrīvībām. Tuvākajā laikā šie pētījumi būs pieejami Padomei un Parlamentam.

Tādēļ neoficiālajā Padomes sanāksmē Toledo tika panākta vienošanās par pētījumiem un šīs informācijas sniegšanu, lai mēs varam sarīkot detalizētas debātes un, cerams, kā arī ļoti vēlams, panākt vienprātīgu nostāju par šo jautājumu.

Kad būsīm panākuši kopēju nostāju, mēs pilnībā ņemsim vērā rezolūciju, ko Parlaments pēc debatēm par ķermeņa skeneriem pieņēma 2008. gada 23. oktobrī. Debatēs mēs apspriedām nepieciešamību novērtēt ietekmi uz cilvēktiesībām, riskus veselībai un ekonomisko ietekmi, kā arī nepieciešamību apspriesties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Šie apsvērumi ir jāņem vērā mūsu nākamajās debatēs.

Es gribu vēlreiz pateikties Parlamentam par iespēju debatēt par šiem jautājumiem un es pateicos Parlamentam par elastību saistībā ar šo debašu laiku.

Siim Kallas, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, mēs esam šeit, lai sniegtu vienotu skatījumu uz konkrētiem terorisma apkarošanas aspektiem. Man kā transporta komisāram prioritāte noteikti ir pasažieru drošība. Tā ir mūsu kopējās transporta politikas galvenā prioritāte, un tā vienmēr ir bijusi īpaši svarīga.

Teroristu uzbrukuma mēģinājums aviosabiedrības *Northwest Airlines* lidojumā Nr. 253 uz Detroitu, kas notika 25. decembrī, vēlreiz apliecināja, ka draudi civilajai aviācijai ir reāli. Es gribētu uzsvērt, ka 25. decembrī Amsterdamas lidostā *Schiphol* pašreizējie ES aviācijas drošības standarti tika īstenoti pareizi.

Incidents, pirmkārt, liecināja par izlūkdienestu neveiksmi, nespēju „saskatīt sakarības”. Aviācija joprojām ir teroristu mērķis. Mēs nedrīkstam šo faktu ignorēt. Tādēļ ar visiem iespējamiem līdzekļiem, pilnībā ievērojot cilvēktiesības, ir jāgarantē aviācijas drošība.

Cilvēki, kuri ceļo, plašsaziņas līdzekļi un aviācijas nozares ieinteresētās personas mums pamatoti jautā, vai pašreizējie drošības pasākumi ir pietiekami labi un vai mums ir jāveic papildu darbības. Saistībā ar to patlaban visur tiek apspriesta jaunā pārmeklēšanas tehnoloģija, tā sauktie „ķermeņa skeneri”.

Aviācijas drošības eksperti saistībā ar ķermeņa skeneru izmantošanu lidostās uzskata, ka šīm iekārtām ir labāka uztveršanas spēja nekā pašreizējam pārmeklēšanas aprīkojumam. Daži uzskata, ka tie ir ievērojami labāki. Citi uzskata, ka tā nav nemaz tik liela priekšrocība, taču šobrīd vēl nav pilnīgi skaidrs, cik lielā mērā šīs iekārtas var palielināt drošību lidostās un kāda ir to ietekme uz veselību un privātumu.

Kā Parlaments minēja 2008. gadā, ķermeņa attēlveidošanas tehnoloģija rosina vairākus jautājumus, galvenokārt par privātumu, datu aizsardzību un veselību. Esmu paredzējis jūs aprīlī iepazīstināt ar ziņojumu par attēlveidošanas tehnoloģiju un tās lietojumu ES lidostās. Šajā ziņojumā tiks aplūkoti jautājumi, kas izvirzīti Eiropas Parlamenta 2008. gada rezolūcijā.

Mums šie jautājumi ir jāuztver nopietni. Mums arī ir jāizlemj, vai šīs bažas labāk var risināt valstu vai Eiropas mērogā. Manuprāt, labāks būtu ES mēroga regulējums. Es to saku, pamatojoties uz mūsu pieredzi par vienotu nostāju pēc 11. septembra notikumiem un domājot par efektivitāti aviācijas vienotajā tirgū. ES mēroga regulējums garantē vienotus standartus gan attiecībā uz drošību, gan privātpersonu tiesību ievērošanu.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka lidostu drošība ir daudz plašāks jautājums nekā jaunās pārmeklēšanas tehnoloģijas ieviešana. Lai cīnītos pret terorismu, kura mērķis ir civilā aviācija, mums ir vajadzīgs plašs kombinētu un saskaņotu pasākumu klāsts — izlūkošana, profilēšana, dažādas meklēšanas metodes un starptautiskā sadarbība. Kā tikko sacīja ministrs, teroristi attīstās. Arī mums ir jāattīstās, un ķermeņa skeneri ir tikai viena no šī klāsta sastāvdaļām.

Es gaidīšu jūsu viedokļus un pateicos jums par uzmanību.

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, šī ir Komisijas jaunā divējādā pieeja. Kā liecināja iepriekšējās debātes, tagad, kad ir spēkā Lisabonas līgums, darbā ES mērogā sākas jauns posms. Esmu ļoti gandarīta un pagodināta par to, ka strādāšu kopā ar jums, lai cīnītos pret terorismu un risinātu citus ar drošību saistītus jautājumus. Mēs to darīsim un, protams, vienlaikus pilnībā ievērosim, ka galīgā atbildība par operatīvo un izlūkošanas darbu šajā jomā gulstas uz dalībvalstu pleciem.

Es gribētu jums atgādināt — daži no jums pirms pāris nedēļām apmeklēja manu noklausīšanos —, ka es solīju novērtēt visas pretterorisma politikas. Mans pirmais solis bija lūgums maniem dienestiem sagatavot pārskatu un novērtējumu par visu līdz šim sasniegto. Pamatojoties uz to, es pieņemšu lēmumu par turpmāko virzību. Lai varētu ierosināt jaunus un pārdomātākus pasākumus, mums ir jānovērtē un pilnībā jāizprot tas, kas ir mūsu rīcībā, kādas ir sekas, kādi ir iespējamie trūkumi un kur notiek pārklāšanās. Es ceru iepazīstināt jūs ar šo novērtējumu un kopīgi to apspriest.

Taču šī novērtēšana nenožīmē, ka es pilnībā neapziņos, ka terorisma draudi nav mazinājušies. Kā sacīja mans kolēģis *Kallas* kungs un Padomes prezidentūra, mēs zinām, ka terorisms joprojām ir viens no lielākajiem mūsu vērtību un demokrātiju apdraudētājiem. Lidojumā uz Denveru tas nesin tika apliecināts.

Europol statistika liecina, ka 2008. gadā ES dalībvalstis informēja par kopā 515 neveiksmīgiem vai veiksmīgi īstenotiem teroristu uzbrukumiem Eiropā; 187 tiesas sēdēs 359 personām tika izvirzītas apsūdzības terorismā; 50 % no šiem gadījumiem bija saistīti ar *al-Qaeda* vai islāma terorismu, bet 39 % — ar separātistu terorismu, piemēram, *ETA* darbības Spānijā. Mēs arī zinām, ka 2008. gadā bija traģiski notikumi un šausminoša spridzināšana Mumbajā, kas bija vērsta arī pret Eiropas pilsoņiem, tostarp šī Parlamenta deputātiem. Šie notikumi un *Europol* sniegtie skaitļi skaidri apliecina, ka terorisms joprojām pastāv, un ir būtiski, lai mēs nezaudējam modrību un nodrošinām visu instrumentu izmantošanu cīņā pret terorismu, vienlaikus, protams, pilnībā ievērojot cilvēktiesības.

Ja aplūkojam mums pašlaik pieejamos instrumentus, mums ir ES pretterorisma stratēģija, kas izstrādāta pēc uzbrukumiem Madridē un Londonā. Šajā stratēģijā ir uzsvērtā ES apņemšanās globāli apkarot terorismu, vienlaikus ievērojot cilvēktiesības un padarot Eiropu drošāku, sniedzot tās pilsoņiem iespēju dzīvot brīvā, drošā un taisnīgā teritorijā. Protams, šī apņemšanās joprojām ir spēkā.

Brīvība nevar pastāvēt bez drošības, un drošība nevar pastāvēt bez brīvības. Tādēļ cilvēktiesību ievērošana cīņā pret terorismu ir ne tikai katras demokrātiskas sabiedrības prasība, bet arī nepieciešamība, lai mēs saglabātu mūsu politikas uzticamību, likumību un ilgtspējību. Tādēļ Komisija ierosinās tikai tādus pasākumus, uz kuriem arī turpmāk attieksies atbilstības ES tiesību aktiem pārbaude, jo īpaši saistībā ar pamattiesībām un stingru ietekmes, tostarp ietekmes uz personas datiem un privātpersonām, novērtējumu.

Terorisms, kā mēs zinām, ir globāls fenomens, un tādēļ mēs turpināsim veidot sadarbību ar mūsu sabiedrotajiem, partneriem un starptautiskajām organizācijām no visas pasaules.

Runājot par iekšējām terorisma apkarošanas un novēršanas dimensijām, mūsu pretterorisma stratēģijā ir iekļauti vairāki galvenie mērķi saistībā ar to, kā Eiropas Savienība var veicināt cīņu pret terorismu. Es pilnībā atbalstu šos mērķus, jo īpaši vajadzību izbeigt vardarbīgo radikalizāciju, aizsargāt mūsu kritisko infrastruktūru, atbalstīt upurus, uzlabot valstu iestāžu apmaiņu ar informāciju un sadarboties ar visām atbilstīgajām ieinteresētajām personām. Mums ir jāreaģē uz netradicionāliem draudiem un jāuzlabo draudu atklāšana. Mums ir jāliedz teroristiem finanšu līdzekļi un vairāk jāiegulda pētniecībā un tehnoloģijas attīstībā.

Šādas politikas izstrādi, protams, ir ļoti atbalstījusi Eiropas Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm. Pagājušā gada laikā Komisija daudz ieguldīja, lai šajā darbā tuvinātu dalībvalstu tiesisko regulējumu. Mums ir, piemēram, Eiropas aresta orderis, kas radīja kopēju ES mēroga izpratni par terorisma noziegumu un ES dalībvalstīs veicināja noziedznieku izdošanas procedūras. Mēs arī esam sākuši svarīgas darbības, lai cīnītos pret to, ka teroristi ļaunprātīgi izmanto internetu, pievēršamies apstākļiem, kas veicina teroristu radikalizāciju, uzsākam Eiropas programmu par svarīgās infrastruktūras aizsardzību un ierobežojam teroristu piekļuvi teroristu uzbrukumu īstenošanai vajadzīgajiem līdzekļiem — finansējumam un sprāgstvielām.

ES rīcības plānā par drošības pastiprināšanu attiecībā uz sprāgstvielām ir paredzēti svarīgi pasākumi, lai palielinātu grūtību pakāpi teroristiem, kuri uzbrukumā vēlas izmantot sprāgstvielas. Es vēlos ierosināt tiesiskajā regulējumā iekļaut bīstamību saistībā ar prekursoriem, ko var izmantot pašdarinātu sprāgstvielu izgatavošanā. Es to šogad izdarīšu.

Mums ir arī *CBRN* rīcības plāns, ko pagājušā gada jūnijā ierosināja Komisija un par kuru vienojās Padome. Šajā rīcības plānā ir iekļauti 130 pasākumi. Komisija ir paredzējusi līdz EUR 100 miljonus lielu finansējumu, ko varētu piešķirt no pašreizējās finansiālās programmas, lai veicinātu īstenošanu.

Esmu pilnībā apņēmusies panākt, lai tuvākajos gados Eiropas Komisija turpinātu veicināt un veidot sadarbību, ekspertu tīklus, labākās prakses apmaiņu, resursu apvienošanu, izpēti uzlabošanu un kopēju pieeju starptautiskām problēmām izstrādāšanu. Mums arī būs jāpārskata veids, kā izmantot savus finansiālos resursus. Tas varētu notikt, izveidojot Stokholmas programmā paredzēto iekšējās drošības fondu.

Plašā mērogā, veicot starptautisku informācijas apmaiņu saistībā ar tūkstošiem pilsoņu datu apkopošanu un uzglabāšanu, ir jāņem vērā — un to ļoti labi varēja redzēt mūsu iepriekšējās debatēs — ļoti augstie datu aizsardzības standarti, lai novērstu datu ļaunprātīgu un nepareizu izmantošanu. Mums arī, kā sacīja komisārs *Kallas* kungs, jāpanāk, lai mēs pareizi saskatītu sakarības. Kopā ar kolēģi *Viviane Reding* es tuvākajā laikā iesniegšu priekšlikumu apvienotam datu aizsardzības režīmam, kas attieksies arī uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību.

Tas viss tiks izskatīts novērtējumā un būs iekļauts iekšējās drošības stratēģijā, ko jums tuvākajā laikā iesniegsim.

Visbeidzot, ļaujiet man noslēgumā uzsvērt, ka ilgākā laika posmā mēs gūsim panākumus terorisma apkarošanā tikai tad, ja nezaudēsim spēju aizstāvēt savas vērtības un turpināsim ievērot pamattiesības. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu politiku uzskata par divdomīgu vai tādu, kurā piemēro dubultus standartus. Mēs varam aizstāvēt augstākās morālās vērtības un novērst atsvešināšanos no sabiedrības un mūsu dzīvesveida, tikai turpinot ievērot demokrātiskās vērtības un tiesiskumu.

Priekšsēdētājs. – Jūs mums sniedzāt ļoti cerīgu skatījumu. Varbūt kādu dienu jūs, *Kallas* kungs un *Reding* kundze, pārstāvēsiet Komisiju vienā reizē.

Manfred Weber, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Rubalcaba* kungs, komisāri! Esmu gandarīts, ka mēs šodien runājam ne tikai par *SWIFT* un ķermeņa skeneriem, bet arī vispārīgi debatējam par karu pret terorismu, jo šis temats attiecas uz mums visiem. Paraugoties pagātnē, mums jāteic, ka terorisms ir reāls drauds Eiropas iedzīvotājiem. Mūsu darbība ir pozitīvi vērtējama, un es gribētu no sirds pateikties arī valstu iestādēm. Par drošību atbildīgie cilvēki pēdējo gadu laikā ir paveikuši labu darbu. Es arī gribētu pateikties mūsu partneriem.

Tagad mums ir jāraugās nākotnē. Kas mūs sagaida dažu turpmāko gadu laikā? Saistībā ar to man ir trīs konkrētas prasības vai priekšlikumi. Pirmais attiecas uz Eiropas iestāžu sadarbību. Katra dokumenta nosaukumā ir uzsvērtā mūsu sadarbības un tās nostiprināšanas nozīme. Tie ir skaisti vārdi, taču realitātē nekas nav noticis. Saistībā ar praktisku sadarbību nekas nenotika arī Toledo. Notikumi Detroitā apliecināja, ka problēma nav bezdarbībā. Mums trūkst iestāžu sadarbības. Tas ir problēmas cēlonis. Tādēļ es gribētu lūgt Padomei beidzot darīt savu darbu šajā jomā un acināt Komisiju iesniegt pienācīgus priekšlikumus.

Mans otrs priekšlikums — mums vajadzētu pārbaudīt pašreizējos tiesību aktus par datu un mobilo tālrunu datu apkopošanu, piemēram, datu saglabāšanas gadījumā. Tādēļ Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa sniedz jums savu atbalstu šāda novērtējuma veikšanai. Pēc tam, kad ir pagājuši daži gadi, ir svarīgi to pārbaudīt.

Treškārt, tikko mēs diskutējam par *SWIFT*. Es gribu jautāt Parlamentam, kādēļ mūsu sadarbība ar ASV ir jāorganizē šādi. Tā ir jāorganizē šādi tādēļ, ka mēs, eiropieši, nevaram paši novērtēt datus. Tāpēc rodas jautājums par to, vai mēs esam pietiekami pašpārliecināti, lai tos novērtētu paši. Tā ir vēl viena viela turpmākām pārdomām.

Saïd El Khadraoui, S&D grupas vārdā. – (NL) Īsajā man dotajā laikā es vēlos Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības vārdā izklāstīt trīs svarīgus pamatnosacījumus, kuri, mūsaprāt, ir būtiski, novērtējot ķermeņa skeneru, kurus vēl nesen reklamēja kā brīnumlīdzekli, iespējamo ieviešanu.

Pirmkārt, mums ir vajadzīga koordinēta un saskaņota Eiropas pieeja. Tādēļ mums ir vajadzīgi Eiropas mēroga noteikumi, pretējā gadījumā drošības problēma tiks vienkārši pārvietota un radīsies haoss, to jau pieminēja Padomes priekšsēdētājs, taču es vēlos norādīt Spānijas prezidentūrai, ka pa šo laiku vairāki Padomes locekļi ir pieņēmuši individuālu pieeju, un es atklāti jūs lūdzu to nosodīt.

Otrkārt, mums ir vajadzīga globāla nostāja attiecībā uz drošību un terorisma apkarošanu, un tas nozīmē, ka mums ir jāizvairās no pārsteidzīgiem secinājumiem, jāpārtrauc paziņojumu politika un arī to, ka ķermeņa skeneru iespējamo ieviešanu nedrīkst aplūkot ārpus plašāka citu pašreizējo vai iespējamo pasākumu loka un ka mums tas jāaplūko arī saistībā ar citiem aspektiem, piemēram, sabiedrības veselību un ietekmi uz budžetu.

Treškārt, mums arī jāpārtrauc radīt priekšstatu, ka ķermeņa skeneri garantēs simtprocentīgu drošību. Jūs noteikti zināt, piemēram, to, ka ar šo aprīkojumu var atrast sprāgstvielas, kas piestiprinātas ķermenim, taču ne tādas, kas atrodas ķermenī.

Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā es gribu sacīt, ka tādēļ arī es atbalstu Komisijas nostāju par izmēģinājumu veikšanu pirms priekšlikuma iesniegšanas.

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Rubalcaba* kungs pareizi norādīja, ka patlaban mūsu gaisa satiksmes sistēma nav droša. Šajā jomā ir vajadzīga lielāka drošība. Notikumi Detroitā un Minhenē ir apliecinājuši, ka pastāv ar drošību saistītas nepilnības. Tādēļ ārkārtīgā steigā tiek ieviesti ķermeņa skeneri, it kā tie būtu brīnumlīdzeklis. Tos jau izmanto ASV, Nīderlandē un citās valstīs.

Taču tas rada jautājumu — vai ķermeņa skeneri patiešām padarīs gaisa satiksmi drošāku? Tas ir viens no būtiskiem jautājumiem, kas mums pašiem sev ir jāuzdod. Patiesībā ir vesela ar ķermeņa skeneriem saistītu jautājumu virkne. Kāda veida tehnoloģija tiek izmantota? Kāda veida radiāciju tie izstaro? Vai tie var kaitēt veselībai? Ko cilvēks tajos var ieraudzīt? Tikai dažus zaļus vai sarkanus punktiņus vai arī visu pārmeklētā cilvēka ķermeni? Visbeidzot, vai mēs varam nodrošināt datu aizsardzību? Turklāt šie skeneri ir dārgi. Ja mēs tos uzstādīsim, kurš par to maksās?

Ir jāsniedz atbildes uz daudziem jautājumiem, un mēs pie tā strādājam. Jūs arī vēlaties to darīt un piedāvāt mums risinājumu. Lai kas arī notiktu, mums ir vajadzīgs risinājums, kas attiecas uz visu Eiropu. Mums ir arī jāņem vērā Telaviva un iespējama citas metodes izmantošana. Mums ir jāmeklē spridzinātāji, nevis spridzekļi. Mēs nedrīkstam izmantot šo metodi plaši, jo tā ietver diskrimināciju, taču mums ir jāpārbauda visas iespējas, vienlaicīgi aizsargājot mūsu pamattiesības.

Judith Sargentini, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Pirms neilga laika Parlaments noteica prasības, kādām jāatbilst ķermeņa skeneriem, ja tos ieviestu. Šajos nosacījumos ietilpa privātums, datu aizsardzība, cilvēka cieņa, veselība un izvēles brīvība.

Pastāv tehnoloģijas, kas visām šīm prasībām atbilst, un tas nozīmē, ka rentgenstari, rentgenogrammas un kaila ķermeņa attēli ir jāuzskata par novecojušiem, un saistībā ar to mēs patlaban rīkojamies nepareizi. Londonas Hītrovas lidostā šo aprīkojumu izmanto, neievērojot izvēles brīvību. Jauno aprīkojumu ievieš Itālijā. Holandes tieslietu ministrs aicina ieviest šo aprīkojumu visās Eiropas lidostās ne tikai lidojumiem uz ASV, bet pilnīgi visiem lidojumiem.

Ja mēs turpināsim tās pašas vecās debātes par tehnoloģiju, mēs turpināsim izvairīties no reālā, nopietnā jautājuma uzdošanas, proti, vai tas patiešām palīdz un vai šī ir sabiedrība, kuru mēs vēlamies redzēt? Es piekritu kolēģim no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas, kurš patiešām uzdod šos jautājumus. Mums ir jādomā par to, kādā Eiropā mēs vēlamies dzīvot, jo pilnīga drošība nepastāv.

Peter van Dalen, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Jaunākie skeneri atbilst Parlamenta noteiktajām prasībām. Drošības dienesta darbinieki redz cilvēka ķermeņa kontūras, uz kurām parādās punkti vietās, kur ir novietoti šķidrumi, ieroči vai citi aizliegti priekšmeti. Ja tiek ieraudzīti šādi punkti, attiecīgo pasažieri turpat uz vietas atsevišķi pārmeklē.

Jaunākajiem skeneriem arī nav nekādas ietekmes uz veselību. Tie izstaro mazāku radiāciju nekā mobilie tālruņi. Turklāt skeneri ir arī lietotājiem draudzīgi. Rindas pie drošības kļūš mazākas, jo stundas laikā varēs pārbaudīt vairāk pasažieru. Tādējādi tiks ietekmētas arī lidmašīnu pasažieru izmaksas.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, jaunākie skeneri ir papildu drošības instrumenti. Ir ļoti vajadzīga arī profilēšana un laba izlūkdienestu informācijas apmaiņa. Pēc manām domām, mēs varam ātri turpināt ieviest šos instrumentus kā papildu rīkus.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Pirms dažām dienām es saņēmu e-pastu no lobētāja, kurš pārdod ķermeņa skenerus. Šajā e-pasta ziņojumā tika runāts par „ēru pēc Detroitas”. Nekas pārsteidzošs. Katra iekārta maksā EUR 250 000. Pārdodot ķermeņa skenerus, var nopelnīt veselu bagātību, taču, lasot e-pastu un domājot par šo ēru pēc Detroitas — nemākulīga uzbrukuma, ko mēģināja īstenot terorists, kuru uzveica pārējie lidmašīnas pasažieri, es sev jautāju, vai šis uzbrukums patiešām ir pelnījis, ka tā vārdā nosauc vēsturisku ēru?

Es tā nedomāju, ja vien nav runa par klajas nekaunības ēru. Ne visu var izmantot par attaisnojumu, lai palielinātu iejaukšanos sabiedrības privātajā dzīvē. Eiropas pilsoņiem ir jāzina arī tas, ka mēs, Parlaments, esam atbildīgi. Jā, mums patiešām ir jāizmeklē terorisms. Taisnība, ka policijai, tāpat kā lidostām, vienmēr vajag vairāk datu, taču būtiski ir arī pamatot pētījumus ar skaidriem pieņēmumiem, un Padome un Komisija izsaka daudzus pieņēmumus. Man ar nožēlu jāteic, ka tie nav pareizi.

Uzskats, ka terorisma drauds nav mazinājies, ir diskutabls, un par to šeit ir jādebatē. Uzskats, ka terorisms attīstās un ka arī mums vajadzētu attīstīties, ir patiess, taču vispirms ir labi jāizdara mūsu darbs, jo uzbrukumu vai drīzāk uzbrukuma mēģinājumu Detroitai pavisam vienkārši varēja novērst. Tagad mēs debatējam par datu bāzēm un turpmāko policijas praksi.

Vai tad, kad tiks atklāts, ka teroristi var norīt spridzekļu pagatavošanai vajadzīgās izejvielas, lidostās sāks veikt endoskopiju? Vai mēs vēlamies nonākt tik tālu? Tuvojas brīdis, kad Parlamentam būs jāapsēžas un uzmanīgi jāapspriež šis jautājums, ievērojot sabiedrības tiesības.

Rolandas Paksas, EFD grupas vārdā. – (LT) Eiropas Parlamentam ir jādara viss iespējamais, lai nepieļautu, ka izlūkdienesti izmanto karu pret teroru kā attaisnojumu spīdzināšanai, slepenām ieslodzījuma vietām vai pat *coup d'état* pretošanās gadījumā.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man citēt pierādījumus, kurus Eiropas Parlamenta pagaidu komitejai sniedza Lielbritānijas vēstnieks Uzbekistānā *Craig Murray*: „Esmu redzējis daudzus pierādījumus par spīdzināšanu Uzbekistānā. Es sastapos ar lietu par kādu ieslodzīto, kurš nomira izmeklēšanas laikā, jo tika gremdēts verdošā ūdenī.” Sniedzot liecību, vēl viena amatpersona, sers *Michael Wood*, paziņoja, ka „ar spīdzināšanu iegūtas ziņas saskaņā ar ANO Konvenciju pret spīdzināšanu nav nelikumīgas, ja spīdzināšanu neesam veikuši mēs.”

Vai ir iespējama vēl lielāka ņirgāšanās par cilvēktiesībām?

Priekšsēdētāja kungs, es jūs aicinu atsākt parlamentāro izmeklēšanu un vēlreiz sasaukt pagaidu komiteju saistībā ar CIP ieslodzīto ārkārtas pārvietošanu un ieslodzīšanu Eiropā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Mums ir jāpiesargās, lai debātes par terorismu neaprobežotos ar debātēm par ķermeņa skeneriem vai datu aizsardzību. Pārsteidzoši, ka savā paziņojumā Padome un Komisija nepieminēja radikālo islāmismu, kas joprojām rada augsni un pamatu starptautiskajam terorismam. Tā kā politikorektuma dēļ mēs vairs nedrīkstam saskatīt patiesību, ikviena pieceja ir nolemta neveiksmei pirms tā vēl uzsākta.

Komisija un Parlaments uzsver cilvēktiesību ievērošanu, tas ir pareizi un vajadzīgi, taču tas, ka mēs sevi pazaudējam formalitātēs, ir bīstami, un to mēs redzējam debātēs par finansējuma izsekošanas programmu. Atsevišķas aprindas var vainot sabiedrības sentimenta uzkurināšanā pret jebkādu iespējamo terorisma apkarošanas pieceju, un tas nav veids, kā kalpot Eiropas pilsoņiem.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai karš pret terorismu ir galvenā 21. gadsimta problēma. Mēs ar šo problēmu saskaramies gan tehniskā, gan parlamentārā mērogā.

Transporta un tūrisma komiteja ir ne tikai īstenojusi noteikumus par šķidrumu aizliegšanu rokas bagāžā, bet arī rūpīgi izskata jautājumu par ķermeņa skeneriem. Vispirms es gribētu pateikt vienu lietu. Patlaban nav pilnīgas drošības, kā jau uzsvēra vairāki citi runātāji, un arī nākotnē tādas nebūs. Tomēr mēs varam izstrādāt dabiskas tehnikas, kas ļaus mums asimptomātiski pietuvoties pilnīgai drošībai.

Gan ārpus Parlamenta, gan tajā mums ir jāņem vērā daži pamatnoteikumi. Grupas jau ir vienojušās, ka ietekmei uz pasažieru veselību ir jābūt pēc iespējas mazākai. Tādēļ mums ir jāievieš uzlaboti ķermeņa skeneri, kuri darbojas atbilstoši konkrētam principam. Protams, pats par sevi saprotams, ka ir jāaizsargā personiskās tiesības. Turklāt, sniedzot izmantojamo pārbaudes metožu piemērus, mēs nedrīkstam aprobežoties tikai ar ķermeņa skeneriem, kuri pārmeklē kailu ķermeni.

Transporta un tūrisma komiteja ir vienojusies ar Pilsonisko brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju par to, ka Komisija līdz marta beigām vai aprīļa sākumam, jebkurā gadījumā pirms vasaras brīvdienām, mums iesniegs priekšlikumu tiesību aktam par ķermeņa skeneriem. Šajā jomā ir jāņem vērā vairāki faktori. To vidū ir pastāvīga Transporta un tūrisma komitejas, kurai ir vadošā loma, un Pilsonisko brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas sadarbība, aprikojuma uzticamība, Eiropas mēroga sertificēšana un vienādu nosacījumu paredzēšana visā Eiropā, lai mēs varētu garantēt drošību Eiropas kontinentā.

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, jūs sacījāt, ka par šo jomu ir atbildīgi trīs komisāri. Mēs par to esam ļoti gandarīti. Ļaujiet man citēt vienīgo komisāri, kuras nav klāt. Komisāre *Reding* kundze pagājušajā nedēļā teica „mēs zinām, ka ķermeņa skeneriem var būt ievērojams privātuma pārkāpšanas potenciāls, un tādēļ mums ir vajadzīgs pilnīgs to ietekmes novērtējums.”

Tieši šādi paziņojumi šajā agrīnajā posmā mums ir jāizsaka. Mēs, sociālisti un demokrāti, ticam, ka pret terorismu var cīnīties ar tehnoloģiju, un *Malmström* kundze pareizi rīkojās, iekļaujot to plašākā tiesiskajā regulējumā, par kuru viņa runāja.

Notiek nopietna cīņa Lidostās mani vairākkārt ir apturējuši. Ja, izmantojot tehnoloģiju, var paātrināt pārbaudes procesu, kļūdaini nenoturot mani par kādu citu, tā ir ļoti laba lieta, taču daudzie cilvēki, kurus pārstāvu no sava vēlēšanu apgabala, pret kuriem slikti vai diskriminējoši izturas lidostās, vēlas drošību. Atbilstīgi šai labajai un kopējai piecejai mēs to gūsim no Transporta komitejas, taču šie cilvēki vēlas, lai viņu pilsoniskās brīvības aizsargā no terorisma sekām, lai nevienā lidostā nebūtu vājā posma. Dalībvalstīm, kas to ir uzsākušas, vajadzētu apzināties, ka ir jābūt Eiropas mēroga piecejai, kas ir efektīva un droša.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribu runāt par tiesiskuma ievērošanu izlūkdienestos. Ar Apvienotās Karalistes Apelācijas tiesas šodien sniegto nolēmumu atklātībā nonāca tas, ko Lielbritānijas valdība centās saglabāt slepenībā. Tā apstiprināja to, ko pirms trim gadiem sacīja Parlaments, — šokējošu patiesību par Apvienotās Karalistes slepeno dienestu dalību Lielbritānijas iedzīvotāja un pārvietošanas upura *Binyan Mohamed* spīdzināšanā.

Ko Padome domā par pilnīgu ES līguma 6. punkta un Konvencijas pret spīdzināšanu pārkāpšanu? Es 2006. gadā vadīju Pagaidu komitejas saistībā ar ārkārtas pārvietošanu un spīdzināšanu EP deputātu delegāciju Londonā. Tā brīža Apvienotās Karalistes Aizsardzības ministrs *Geoffrey Hoon* pusi sanāksmes pavadīja, veltot man pārmetumus tikai par to, ka pateicu, ka izmeklējam Apvienotās Karalistes līdzdalību. Viņš man un, vēl svarīgāk, Lielbritānijas un Eiropas sabiedrībai, ir parādā atvainošanos.

Tagad Apvienotajā Karalistē ir jāveic četras darbības: pilnīgi un neatkarīgi jāizmeklē Apvienotās Karalistes līdzdalība ar karu pret terorismu saistītos noziegumos, kas notika to gadu laikā, kad Apvienotās Karalistes leiboristu valdība pildīja *G. Bush* klēpjsuniša funkcijas; jāveic ātra policijas izmeklēšana un vajadzības gadījumā jāizvirza apsūdzības par Konvencijas pret spīdzināšanu pārkāpšanu; jāatklāj, kādas instrukcijas tika sniegtas Apvienotās Karalistes izlūkdienesta darbiniekiem un vai viņiem tika pavēlēts klusēt par saskari ar spīdzināšanu; kā arī jāparedz pilnīga parlamentārā atbildība, kura Apvienotajā Karalistē uz izlūkdienestiem neattiecas.

Philip Bradbourn (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, atgriezīsimies pie jautājuma par ķermeņa skeneriem. Es joprojām uzskatu, ka jebkurš pasākums, kas palielina ceļojošo cilvēku drošību, ir jāvērtē atzinīgi.

Tomēr tam ir jābūt proporcionālam un jānodrošina nevainīgajiem ceļotājiem — lielākajai daļai — cieņa, ko tie ir pelnījuši. Pēc Ziemassvētku dienā notikušā mēģinājuma uzspīdzināt lidmašīnu ASV, mēs esam redzējuši, kāda ir automatiskā reakcija, mēģinot ieviest jebkādas iespējamās drošības palielināšanas līdzekļus. Atsevišķās dalībvalstīs, jo īpaši manā valstī, šādu iekārtu izmantošana tagad ir obligāta un nav pieejama nekāda alternatīva, piemēram, pārmeklēšana ar rokām, — tiek pielietota tā dēvētā „bez skenēšanas nebūs lidojuma” taktika.

Es kategoriski iebilstu pret šādu politiku. Saistībā ar privātumu man jāteic, ka Apvienotās Karalistes valdības lēmums atcelt bērnu tiesību aizsardzības tiesību aktus nav nekas cits kā skandāls. Mums ir jāatzīst, ka Ziemassvētku dienā notikušo — problēmu, kas izraisīja šo debašu atsākšanu, — neizraisīja vāja drošība lidostās. Tā bija, citējot ASV prezidentu „klūda izlūkdienestu pareizas informācijas apmaiņas sistēmā”.

Daži eksperti jau ir paziņojuši, ka šādi skeneri nebūtu uztvēruši izmantotās sprāgstvielas.

Visbeidzot, man ar nožēlu jāteic, ka patlaban es uzskatu, ka mums ir vajadzīga pienācīga pasažieru profilēšanas sistēma.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Terorisms pastāvīgi attīstās, un mēs nedrīkstam zaudēt līdera pozīcijas mainīgajā situācijā.

Ir grūti identificēt atsevišķus teroristus, un mēs šeit apspriežam tiesību aktus par privātumu un to, vai īstenot tehnoloģiski modernākus pasākumus. Es uzskatu, ka tā vietā mums vajadzētu vairāk uztraukties par atsevišķiem spriedumiem, ko Luksemburgā pasludina Kopienų Tiesa, kura atklāj pārkāpumus Rietumu apvienotajā frontē pret terorismu jeb, saucot to īstajā vārdā, islāma terorismu, un mums arī jāuzmanās no tiesiskā politikorektuma.

Tiesiskais politikorektums nenāk par labu nevienam, ar to mēs nekur nenonāksim, un tas mūs vājina brīdī, kad ir jārikojas ļoti noteikti, jo pastāv pastāvīgi draudi, kuri patlaban, kad teroristus ir tik grūti identificēt, ir vēl nopietnāki. Tiklīdz par ķermeņa skeneriem. Viņi var nonākt jebkur — rīt no rīta viņi var atrasties lidmašīnā, ar kuru grasāties lidot.

Ja Eiropa neatkāpsies no pārmērīgu pilsonisko brīvību garantēšanas, mēs radīsim ārkārtīgi bīstamu mūsu valstu iekšējās drošības plaisu, un tas ir aspekts, par ko komisāram vajadzētu satraukties. Tā vietā es redzu, ka viņš ir pārāk vispārīgs un glēvs, neidentificējot islāma terorismu un bīstamību, ko sevī nes tā nosaukums.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, 2000. gadā visā pasaulē teroristu uzbrukumos bojā gāja 1 200 cilvēki. Pēc astoņiem gadiem, 2008. gadā, šis skaits bija 16 000 cilvēku. Salīdzinājumam — ik dienas 6 000 cilvēku mirst no AIDS.

Par ko šie skaitļi liecina? Pirmkārt, terorisms rada histēriju, kuras rezultāts ir nepamatota pilsoņu tiesību ierobežošana — kā ķermeņa skeneru vai pašreizējā SWIFT nolīguma gadījumā. Otrkārt, karš pret terorismu

ir neveiksmīgs. Tam ir izdevies tikai palielināt problēmu. Par Eiropas Savienības drošības dienestu sadarbību es gribētu teikt, ka Eiropas Parlamentam šajā jomā ir steidzami vajadzīgas demokrātiskas kontroles tiesības, kas ir katras demokrātiskas dalībvalsts norma. Turklāt es gribu ieteikt Komisijai atbalstīt Kopējas standartizētas lietotāju saskarnes (CSUI) ieviešanu. Mums ir jāveicina šādas saskarnes izstrāde, un Komisijai tā ir jāfinansē.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, aplūkojot tik nopietnu jautājumu kā terorisms, mums nevajadzētu gaidīt, līdz kaut kas notiek, lai sāktu rīkoties. Mums vajadzētu būt gataviem notikumiem, taču tā nav. Diemžēl mēs maināmies, tikai reaģējot uz katru uzbrukumu, piemēram, uz neveiksmīgo uzbrukumu Detroitā, kas mums šodien liek pieņemt lēmumus, lai nodrošinātu gaisa transporta drošību.

Lēmuma pieņemšana par ķermeņa skeneriem lidostās ir atbildība, no kuras mēs nevaram izvairīties, dāmas un kungi. Mēs nevaram vairs ilgāk gaidīt, jo teroristi negaida.

Attiecīgi Komisijai pēc iespējas drīzāk ir jāsniedz garantijas, ka personu cieņa un privātums tiks saglabāts un ka nebūs veselībai kaitīgu sek.

Līdzko tas tiks nodrošināts, mums būs jāpieņem lēmumi attiecībā uz Eiropas Savienību kopumā. Tiem, kurus mēs mīlam, mūsu pamattiesību aizsardzību, vēlos teikt, ka nav svarīgāku tiesību par tiesībām uz dzīvību, un tiem no mums, kam brīvība ir dārga, jāspēj dzīvot drošībā, lai justos patiesi brīvi.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, terorisms ir globāls drauds, un cīņa pret to ir mūsu visu kopīga atbildība. Šajā sakarā Lisabonas līgums nosaka pamatus, lai mēs visbeidzot varētu izstrādāt kopēju pretterorisma politiku Eiropas Savienībā.

Es pilnībā piekritu Padomes pašreizējā priekšsēdētāja komentāriem un vēlos izcelt dažus elementus, uz kuru pamata būtu jāveido kopīga politika.

Pirmkārt, ir nepieciešams uzlabot informācijas apmaiņu, jo īpaši attiecībā uz centieniem novērst teroristu uzbrukumus, un veikt pētījumus par finansēšanas mehānismiem.

Otrkārt, ir nepieciešams pielietot visus zinātniskos un tehnoloģiskos sasniegumus, lai apkarotu terorismu, pienācīgi ievērojot personu pamattiesības.

Treškārt, ir nepieciešams sadarboties ar trešām valstīm, jo īpaši ar Afganistānu, Pakistānu un Āfrikas raga valstīm.

Ceturtkārt, debatēs par gaisa satiksmes drošību mums ir jānodrošina, ka tehnoloģiskie panākumi, proti, ķermeņa skeneri, ir savietojami ar cilvēku veselību un privātumu un, kas ir būtiskākais, lai tie neietekmē lidostā veicamo formalitāšu laiku vai pasažieru ērtības.

Taču ir arī trīs institucionālie elementi. Pirmais ir COSI, Iekšējās drošības jautājumu komiteja. Otrais — pretterorisma pasākumu deklarācija, kas tika izdota pēdējā Eiropas Savienības Tieslietu un iekšlietu (JHA) padomes neoficiālajā sanāksmē Toledo pilsētā. Trešais elements ir transatlantiskā drošības zona, kurai ir jānodrošina ciešas sadarbības attīstība ar Amerikas Savienotajām Valstīm cīņā pret šo kopīgo draudu.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, viens no veidiem, kā novērst terorismu, ir informācija. Turklāt ir nepieciešama informācijas aprīte. Vai tā šobrīd patiesi notiek? Nekas nav vēl neskaidrāks. Vai ASV informācijas dienesti uztur Eiropas kolēģus lietas kursā? Ņemot vērā Amsterdamas–Detroitas reisā arestētā terorista gadījumu, vēl joprojām rodas pamats šaubām.

Neatkarīgi no šī atgadījuma, pastāv jautājums par to, vai, vispārīgi runājot, pretterorisma datu apmaiņas sistēmas ietvaros patiešām tiek ievērots savstarpējas apmaiņas princips. Šī jautājuma risināšanai ir nekavējoties nepieciešama parlamentāras uzraudzības padome.

Patiesībā nav nepieciešamības pieprasīt mūsu Parlamentam atbalstīt arvien vairāk mūsu pilsoņu personisko datu nodošanu, ja ASV iestādes turpretī nesniedz mūsu dienestiem būtisku pretterorisma informāciju. Tas ietver parlamentāras uzraudzības komitejas izveidošanu Eiropas Parlamenta ietvaros.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir jāatzīst, ka, runājot par terorisma apkarošanu tikai no informācijas un tehnoloģiju viedokļa, man rodas priekšstats, ka mēs vēl joprojām neaplūkojam lietas pēc to būtības, kas ir tā, it kā mēs vēlētos izārstēt slimību, koncentrējoties uz tās simptomiem, nevis cēloņiem.

Vai nav pienācis laiks risināt terorisma problēmu, aplūkojot lietas būtību, nevis ierobežojot sevi ar tās ārējām izpausmēm? Lietas būtības risināšana nozīmē, piemēram, izprast, ka terorisms ir arī etnisko grupu nespējas vai nevēlēšanās integrēties Eiropas sabiedrībā tieša izpausme.

Es vēlos uzzināt un es vaicāju Parlamentam: vai mēs vēlamies diskusiju par terorismu? Vai Parlamentam ir pietiekami daudz drosmes stāties pretī politiskai debatei par musulmaņu integrācijas līmeni Eiropā un to vēlmi pieņemt rietumu vērtības, tiesības un brīvības? Šajā sakarā esmu iesniegusi Komisijai jautājumu par burkas valkāšanu, lai veicinātu Parlamentu atklāti pievērsties šim jautājumam. Šķiet, ka neviens nevēlas nodarboties ar šo jautājumu.

Es vēlos uzzināt un es vaicāju jums, dāmas un kungi, kas pārstāv visas politiskās grupas: ja politiskais forums, kas pārstāv Eiropas iedzīvotājus, nevar izteikt savu viedokli par šiem jautājumiem, par ko tad tas var izteikt viedokli?

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, būdama Ziemeļīrijas pārstāve, es pārāk labi zinu, cik briesmīga ir terorisma ietekme uz nevainīgiem civiliedzīvotājiem: slepkavība un miesas bojājumi nodarīti laikā, kamēr cilvēki veic sestdienas iepirkšanos *Shankhill Road* Belfāstā; gan jauni, gan veci cilvēki uzspriecināti *Enniskillen* piemiņas pasākuma laikā, kas veltīts pasaules karā kritušajiem — teroristu uzbraukumi, kas paveikti Īrijas republikānisma vārdā. Šeit mēs runājam par drošības spēku sadarbību. Ņemot vērā Ziemeļīrijas pieredzi, mēs varam redzēt, ka to ieguldījums ir pasargājis daudzu cilvēku dzīvības; par to man šaubu nav. Mums jāatbalsta savi drošības spēki ar tiem nepieciešamo aprikojumu, lai novērstu terorismu.

Tiem, kas šodien ir pretstatījuši drošību un aizsardzību izvēles brīvībai un datu aizsardzībai, nepieciešams izvērtēt savu pozīciju. Ticiet man, terorisms iznīcina dzīvības un sagrauj kopienas. Šodien šajā Parlamentā esmu dzirdējusi, ka terorisms ir histērija. Kas par muļķībām! Ticiet man, kad terorists cenšas atņemt dzīvību, tā ir auksta un nāvējoša realitāte — kaut kas tāds, ko mani vēlētāji labi zina.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, domāju, ka visi esam vienprātīgi par nepieciešamību aizsargāt cilvēkus un īpašumu, kā arī nodrošināt sabiedriskā transporta drošību. Pastāv pamatotas bažas par ķermeņa skeneriem. Es ceru, ka trīs no tām tiks atrisinātas, Komisijai noslēdzot pētījumus. Vēlētos lūgt, lai tos drīz pabeidz un iesniedz Parlamentam. Pirmkārt, vai tie ir nepieciešami un iedarbīgi? Otrkārt, vai skeneri ir vai nav kaitīgi veselībai? Treškārt, vai ar to izmantošanu tiek aizskarts personu privātums un cieņa?

Taču pastāv vēl citas bažas. Sākotnēji mums teica, ka skeneru izmantošana būšot brīvprātīga. Cilvēki varētu izvēlēties, vai pakļaut sevi skeneru pārbaudēm vai agrākajai personīgās pārbaudes sistēmai. Taču šķiet, ka dažas dalībvalstis ievieš „ja nepārbaudies, nelido” principu obligātā kārtā.

Vēlētos apsveikt Komisijas locekli *Cecilia Malmström* ar vispusīgo novērtējumu, ko viņa iztīrās ar Parlamentu, un es vēlētos uzsvērt, ka mēs esam atbildīgi par risinājumu atrašanu, kas veicinātu drošību, neapdraudot personu tiesības.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi vēlamies cīnīties pret terorismu un draudiem, ko tas rada demokrātijām; uzskatu, ka par to mūsu Parlamentā ir vienots viedoklis. Lai gan izteiciens „cilvēki, kas ir gatavi upurēt nedaudz brīvības, lai gūtu nedaudz drošību, beigās zaudē abus” man šķiet pārspīlēts, es tomēr esmu pārliecināta, ka mums ir jādara viss iespējamais, lai rastu līdzsvaru starp brīvību un drošību, jo tas ir demokrātijas pamats un bez šī līdzsvara teroristi būs uzvarējuši, ja tiem izdosies pakļaut bailēm mūs visus.

Man ir divi jautājumi par ķermeņa skeneriem. No drošības viedokļa, vai šobrīd šie skeneri patiešām spēj garantēt atbilstību drošības prasībām? No brīvības viedokļa, būdama Pilsonisko brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekle, es vēlos zināt, vai pastāv veselības riski un, protams, riski attiecībā uz personu privātumu un attiecīgi pamattiesību aizskaršanu un šo attēlu lietošanu. Nogaidīsim, kamēr Komisija pabeidz savu darbu, lai mēs varam virzīties tālāk un lai varam to darīt kā Eiropas Savienība — visi kopīgi, garantējot savu drošību Eiropas demokrātiskajā teritorijā.

Priekšsēdētājs. – Laika trūkuma dēļ nevaru pieņemt citas iejaukšanās saskaņā ar „zilās kartītes” vai „brīvā mikroфона” procedūru.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, terorismu definē kā vardarbības un iebiedēšanas pielietošanu, lai sasniegtu politiskus mērķus.

Tiem no mums, kam ir svarīgs miers, brīvība un demokrātija, ir pamats raizēties par terorismu, jo tas darbojas. *Sinn Féin*/IRA šobrīd ieņem vietas Ziemeļīrijas valdībā. Viņi spridzināja, šāva un nogalināja, lai gūtu panākumus vēlēšanu iecirkņos.

Vai ir labāki veiksmīga terorisma piemēri par komunismu Krievijā, Austrumeiropā un Āzijā?

Ķīnu pēc 61 gadu ilgas valdīšanas vēl joprojām terorizē Ķīnas komunistiskā partija. Nav labāka veiksmīga terorisma piemēra par šo.

Eiropas Komisijā, par ko Parlaments vakar balsoja, ir pārstāvēti komunisti, bijušie Austrumeiropas brutālo komunistisko režīmu aparāta darbinieki un viņu līdzgaitnieki. Un, protams, Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs ir bijušais maoists. Bez šaubām, nākotnes teroristiem tas liksies sevišķi iedrošinošs fakts.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu sabiedrību drošība ir neapšaubāma vērtība, uz ko mums vajag apņēmīgi tiekties.

Ir skaidrs, ka iedarbīgākas drošības pārbaudes ir jāatbalsta ar augstāku sadarbības līmeni starp informācijas sistēmām un progresīvo tehnoloģiju instrumentu pielietojumu. Eiropas ministriem ir izdevies neļauties emociju vilnim un tā vietā koncentrēties uz to, kā koordinēt šo darbību.

Dažas valdības ir pamatoti sākušas izmēģināt ķermeņa skenerus maršrutos, kas ir pakļauti lielākam riskam. Ja vien nevēlamies, lai Eiropas gaisa telpā tiktu piemēroti atšķirīgi standarti, mums pēc iespējas drīzāk nepieciešams iegūt šobrīd veikto pētījumu rezultātus. Protams, mums ir jāaizstāv personu tiesības, taču tas nedrīkst notikt uz cilvēku bailu rēķina.

Apspriedīsim jautājumu par veselību, atkārtoti apstiprināsim piesardzības principu, prasīsim apstiprinājumu iespējamam kaitējumam, ko rada pakļaušana radioviļņiem vai rentgenstariem, taču pārtrauksim zūdīties par privātuma izskaršanu tikai dažu izplūdušu ķermeņu attēlu bez sejas dēļ, kas tiek nekavējoties izdzēsti, it kā GPS, mobilie telefoni un TV kameras nebūtu bijušas daļa no mūsu dzīves gadiem ilgi.

Kamēr starptautiskie terorisma centri nav iznīcināti, mums ir jāiemācās sadzīvot ar šiem upuriem, sniedzot pilsoņiem skaidras atbildes un iedarbīgus risinājumus, ievērojot vienu ierobežojumu: personu fizisko integritāti.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, ir pienācis laiks brīvā mikrofona runām. Es nosaukšu vārdus. Pēc vienas minūtes es vienkārši izslēgšu mikrofonu. Es nesitīšu āmuriņu, nelūgšos un nevēlos būt pārprasts.

Izsaucu runātājus šādā kārtībā:

Zasada kungs

Iacolino kungs

Matula kungs

Leichtfried kungs

Enciu kungs

Flašíková Beňová kundze

Tannock kungs

Ernst kundze

Rivasi kundze

un *Mölzer* kungs.

Katram ir viena minūte, un viss. Atvainojos pārējiem.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā šodienas debates, ķermeņa skeneru lietošana lidostās vēl joprojām nesniedz atbildes uz daudziem jautājumiem. Ceļotāju drošība, protams, ir prioritāte, taču mums nevajadzētu aizmirst par mēra sajūtu, pielietojot aizsardzības metodes. Šāda veida aprīkojuma lietošana vēl joprojām atstāj daudz jautājumus neatbildētus. Kāda ir skeneru iedarbība uz skenēšanai pakļauto pasažieru veselību? Kā tiks nodrošināta skenēšanai pakļauto cilvēku attēlu aizsardzība? Vai nav labāk uzlabot

esošo sistēmu, nevis tērēt miljardiem euro aprīkojumam, ja ir zināms, ka aprīkojums nespēj konstatēt sprāgstvielas, kas paslēptas cilvēka ķermenī? Mums vajadzētu iebilst pret skeneru obligātu ieviešanu Eiropas lidostās, kamēr neesam saņēmuši atbildes uz šiem jautājumiem.

Visbeidzot, vēlos piebilst — man ir radies iespaids, ka esam atraduši risinājumu, un tagad mēs meklējam problēmu, ko ar to varētu atrisināt. Iespējams, ka skeneri ir risinājums, taču tie noteikti neatrisinās drošības problēmu lidostās.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, īsumā es vēlējos teikt sekojošo: nav nopietnākas problēmas par personiskām tiesībām un privātuma aizsardzību, ja tas netiek pienācīgi nodrošināts.

Ja pirms dažām nedēļām šai pašā Parlamentā mēs pieņemām rezolūciju par Stokholmas programmu, tas bija tāpēc, ka mēs sasniedzām līdzsvaru starp dažādām vajadzībām: pirmkārt, personu brīvību, otrkārt, privātumu, treškārt, drošību.

Ja šobrīd esam nobažījušies par to, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība risina šo kopīgo problēmu tāpēc, ka dalībvalstis ir gājušas soli uz priekšu, tas droši vien ir tāpēc, ka būtiskais izaicinājums, piemēram, robežpunktu aizsardzība, kā arī citi jautājumi, var netikt nodrošināti praksē.

Tāpēc es aicinu Spānijas prezidentūru un komisārus savstarpēji sadarboties, balstoties uz uzlabotu sadarbību un informācijas kultūru.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Es vēlētos precizēt jau savas runas sākumā, ka ar šīm debatēm mēs ne tikai apstiprinām terorisma riska eksistenci, bet arī uzsveram nepieciešamību būt soli priekšā cīņā ar šo fenomenu.

Taču debatēm par ķermeņa skeneru ieviešanu visu Eiropas Savienības dalībvalstu lidostās ir plašāka rezonanse. Šī pasākuma iedarbīgums ir apšaubāms tāpēc, ka šī tehnoloģija nevar konstatēt norītas vielas vai pulverveida sprāgstvielas. Taču tā arī rada jautājumu par drošību attiecībā uz pasažieru veselību, īpaši to, kuri bieži veic drošības pārbaudes šajās ierīcēs.

Mēs nevaram ignorēt arī jautājumu par pilsoņu pamattiesībām, tiesībām uz privātumu un cieņu, ciktāl ķermeņa skeneri nodrošina cilvēka ķermeņa detalizētu attēlu. Manuprāt, ir nepieciešams veikt neatkarīgus pētījumus, lai noteiktu ne tikai izmantoto tehnoloģiju drošumu, bet arī to iedarbīgumu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, viens princips, kas ir piemērojams gaisa satiksmes drošībai, ir tāds, ka Eiropas atbildība nepārtraukti pieaug. Atsevišķām dalībvalstīm vairs nav iespējams darīt, ko tās vēlas. Tas īpaši attiecas uz ķermeņa skeneriem. Mums ir vienas pieturas drošības princips, kas nozīmē, ka ir jābūt vai nu Eiropas noteikumiem par ķermeņa skeneriem, vai arī nedz noteikumiem, nedz ķermeņa skeneriem. Alternatīvs princips ir tāds, ka katrs dara, ko vēlas, un neviens nedara, ko vajadzētu, bet visi dara kaut ko nebūt.

Ja ir jāievieš šāda veida pasākums, mums ir jāapspriež, kas par to maksās un kā tas tiks finansēts, jo gan šķidrumu skeneri, gan ķermeņa skeneri ir ļoti dārgi. Tā ir sanācis, ka esmu ziņotājs šai jomā, un es būtu gandarīts redzēt, ka Padome pamazāk sāk virzīt šo jautājumu, jo ir būtiski nodibināt principu, ka sabiedrības drošība ir sabiedrisks jautājums, un to ir vismaz daļēji jāfinansē no publiskiem līdzekļiem.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Vēlos pievērst Komisijas, Padomes un savu kolēģu, Komisijas locekļu, uzmanību blakusparādībām un paaugstinātiem kancerogēnas vides riskiem un ģenētiskām mutācijām, kas seko atkārtotai pakļaušanai gammās, rentgenstaru un T staru iedarbībai.

Rentgenstaru radiācijas ietekme un riski medicīnā ir labi zināmi, un atkārtota pakļaušana šāda veida radiācijai ir nevēlama. Sabiedrība zina mazāk par terahercu radiācijas ietekmi. Papildus tam, ka T-staru skeneri var izveidot precīzus cilvēka ķermeņa trīsdimensiju attēlus, kas ir pretrunā personu tiesībām uz privātumu, atkārtota pakļaušana šāda veida radiācijas iedarbībai var radīt DNS ķēžu bojājumus un veicināt ģenētiskas patoloģijas, kas var izpausties vēlāk.

Es vēlētos uzsvērt, ka riski un briesmas, kam varam tikt pakļauti, ja ķermeņa skeneri tiktu izmantoti plašākā mērogā, kā arī neskaidrība par to iedarbīgumu neattiecas šādu risinājumu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Terorismam nav vērtību, un tam nav arī nekādas dziļākas jēgas. Vienīgais terorisma mērķis ir nāve. Civiliedzīvotāju nāve ar maksimāli zemām izmaksām. Iespējams, tāda ir dažādu teroristu–pašnāvnieku situācija. Skumjš ar šo mērķi saistīts apstāklis ir arī fakts, ka terorisms ir licis mums ieviest dažādus pasākumus, kas ir vērsti uz civiliedzīvotāju aizsardzību, izmantojot metodes, kas dažos veidos samazina civiliedzīvotāju tiesības.

Tādēļ būtu labi, ja šajā plenārsēdē apstiprinātu skenerus un mēs varētu sākt domāt par tiesību aktu pieņemšanu un saskaņošanu tieslietu un iekšlietu sfērā, jo tikai jaunu tehnoloģisku pasākumu ieviešana patiešām palīdzēs mums cīņā pret terorismu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, nesena premjerministra *Gordon Brown* paziņojums par obligāto atstarojošo rentgenstaru tehnoloģijas ķermeņa skeneru ieviešanu Lielbritānijas lidostās, manuprāt, ir liela kļūda.

Šī ir pirmā reize vēsturē, kad jonizējošu radiāciju uzspiež cilvēkiem, tostarp bērniem un grūtniecēm, kā arī plaši piemēroto veselīgiem cilvēkiem nemedicīnisku iemeslu dēļ.

Vāji, zemas enerģijas rentgenstari patiešām absorbējas vairāk nekā lielākas enerģijas kosmiskie stari, ko cilvēki saņem lidojot, un tāpēc tie ir bīstamāki, nevis mazāk bīstami ādai un mīkstajiem audiem. Turklāt diagnostiskie medicīniskie rentgenstari ļauj lietotājam, pacientam, izmantot gonādu svina aizsargu, lai samazinātu devas kopējo apjomu, kas rada DNS bojājumus un turpmākas ģenētiskas mutācijas — arī tas nav iespējams ar šīm ierīcēm.

Būdam ārsts un biežs gaisa satiksmes pasažieris, es pilnībā noraidu šo drakonisko līdzekli veselības apsvērumu dēļ, nemaz nerunājot par privātuma un neefektivitātes iemesliem, un es ceru, ka ES noraidīs šo obligāto pasākumu Eiropas mērogā. Tā vietā es iesaku ieviest pasažieru profilēšanu, kas ir līdzīga Izraēlā izmantotajai.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka ķermeņa skeneri nozīmē privātuma aizskaršanu, turklāt nopietnu. Mums ir sev jāuzdod divi jautājumi. Pirmais jautājums ir par to, cik lielā mērā šāda reakcija ir atbilstoša, un vai tā var pilnībā palīdzēt sasniegt terorisma apkarošanas mērķi. Mums šobrīd nav konkrētu atbilžu uz šo jautājumu. Tāpēc es atbalstu *Malmström* kundzes teikto par nepieciešamību novērtēt visu veidu skenerus. Vēlētos, lai šis novērtējums būtu pabeigts, pirms mēs darām ko citu.

Nākamais jautājums attiecas uz veselības riskiem. Ikvienam šajā telpā un visiem deputātiem, kuri šobrīd atrodas citviet, nāksies iziet ķermeņa skeneru pārbaudes vairākas reizes nedēļā. Man to nāktos darīt vismaz divreiz nedēļā. Tas ir ilgtermiņa pasākums, un es vēlētos zināt, kādā mērā tas kaitēs manai veselībai. Šajā jomā nav veikti nopietni novērtējumi. Vēlētos pavisam skaidri norādīt, ka es neesmu gatava pakļaut sevi ķermeņa skeneru pārbaudēm, kamēr šādi novērtējumi nav veikti. Tāpēc es lūdzu skaidras atbildes, nevis pārsteidzīgu reakciju.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vēlētos sasaistīt skenerus, veselību un terorismu. Ko saka Starpaģentūru komiteja aizsardzībai pret radiāciju, kas apvieno Eiropas Komisiju, IAEA — Starptautisko Atomenerģijas aģentūru — un Kodolenerģijas aģentūru? Tā saka, ka grūtnieces un bērnus nedrīkst pakļaut ķermeņa skeneriem, pat ja devas ir sevišķi mazas.

Patiešām, mums vajadzētu zināt, ka bieža pakļaušana mazām radiācijas devām var izraisīt vēzi un deformācijas. Tāpēc mans jautājums attiecas uz risku pamatotību. Ņemot vērā to, ka pastāv alternatīvas tehnoloģijas, kas ļauj sasniegt tos pašus vēlamos mērķus, šiem skeneriem patiešām ir jābūt pamatotiem attiecībā uz konkrēto mērķi, un mums ir jāzina ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs nedrīkstam aizmirst, ka kļūdaina informācija un slikti lēmumi, ko pieņēmis ASV slepenais dienests, ir vairākkārt ļāvuši notikt starptautiskā terorisma aktiem. Neraugoties uz to, dažādu pretterorisma pasākumu derīgums nekad nav ticis apstrīdēts. Tā vietā ikkatram uzbrukumam seko arvien lielāki civiltiesību un brīvību ierobežojumi. Eiropas Parlaments tikai tagad sāk aptvert, kad ES pilsoņiem gan burtiskā, gan finansiālā nozīmē ir jāizģērbjas ASV priekšā. Caurspīdīgais pilsonis arvien vairāk kļūst par realitāti, un tas viss notiek, balstoties uz slepeno dienestu datiem un informāciju, kuru nozīme un uzticamība ir kļuvusi ļoti pretrunīga, vēl jo vairāk kopš kariem Afganistānā un Irākā.

Papildus šaubām par ķermeņa skeneru sniegtiem ieguvumiem, to iespējamību un savietojamību ar personu tiesībām, šķiet, ir ļoti mazticami, ka tie novērsīs radikālos musulmaņus no to terorisma nodomiem. Mums

ir jāveic konsekventi pasākumi, lai cīnītos pret musulmaņu terorismu, taču mums ir jāpārtrauc ES pilsoņu nepārtraukti ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, esmu uzmanīgi klausījies grupu un locekļu runas par šo tēmu. Esam uzklusējuši sevišķi interesantus viedokļus, un es tos vērtēju atzinīgi.

Vēlētos jums atgādināt, kā jau es minēju savā pirmajā runā, ka es noteikti neatbalstu debates par tādiem sarežģītiem un jūtīgiem jautājumiem kā cīņa pret terorismu pēc uzbrukumiem vai uzbrukuma mēģinājumiem.

Mums, bez šaubām, ir nepieciešams izmeklēt šos uzbrukumus vai uzbrukuma mēģinājumus, lai noskaidrotu, kāda problēma radās mūsu drošības sistēmās, taču nav šaubu, kā jau tas šodien ir vairākkārt minēts, ka pretterorisma politikai ir jābūt rūpīgi pārdomātai, mierīgai un mērķtiecīgai, un to ir jāpiemēro samērīgā veidā.

Ja mēs pieņemam pasākumus, kas grauj mūsu principus, mēs visticamāk pieļaujam nopietnu kļūdu. Attiecīgi mums ir jāanalizē, piemēram, notikumi Detroitā, lai mēģinātu novērst kļūdas, taču mēs nevaram automātiski reaģēt pēc katra uzbrukuma, jo tas, visticamāk, novestu pie tādu pasākumu pieņemšanas, kam dažkārt gluži vienkārši nebūtu jēgas.

Eiropai ir sava pretterorisma politikas stratēģija. Mums Eiropas Savienībā ir laba terorisma apkarošanas stratēģija, kas pēdējos gados ir pierādījusi savu efektivitāti. Mums atliek palūkoties uz drošības spēku rīcību dažādās valstīs, lai redzētu, cik lielā mērā bieži vien šī rīcība ir balstīta uz vienotas stratēģijas piemērošanu, ko ieviešam pirms vairākiem gadiem.

Ar mums sadarbojas svarīga persona — pretterorisma koordinators, kura runas ir ļoti interesantas. Es vēlreiz gribētu ieteikt detalizēti izskatīt viņa pēdējo runu šajā Parlamentā, jo, manuprāt, tā ir izcila runa, kas uzsver mūsu stratēģijas mērogu. Mēs pēdējā laikā tiešām esam centušies šai stratēģijai piešķirt konkrētu veidolu ar novēršanas palīdzību pretēji tam, kā tas bija piemērošanas sākuma gados, kad mēs daudz vairāk uzmanību pievēršām atklāšanai.

Protams, visbūtiskākais elements cīņā pret terorismu ir novēršana, respektīvi, uzbrukumu novēršana. Tāpēc mēs koncentrējam kopīgas pūles, kā jau minēju, uz novēršanu. Tas ir arī iemesls, kāpēc mēs koncentrējamies uz tādiem aspektiem, kā radikalizācija, ko es, tāpat kā komisārs, minēju savā runā. Mēs vēlamies analizēt politikas, ko katrā valstī ievieš, lai novērstu radikalizāciju, kas, bez šaubām, ir galvenais cēlonis daudziem teroristu uzbrukumiem, ko pēdējos gados esam piedzīvojuši.

Mēs arī dzan vēlamies nodrošināt adekvātu informācijas apmaiņu. Tas Parlamentā ir uzsvērts vairākkārt. Svarīgi ir nevis nodot visu informāciju, kas ir jūsu rīcībā, bet gan nodot informāciju, kas ir būtiska tās saņēmējam. Tā ir informācija, ko nepieciešams nodot. Mērķis nav pārpludināt sevi ar informāciju, bet gan nodrošināt informācijas pārvaldības rīkus, kas padara apmaiņu pēc iespējas efektīvāku.

Eiropas Savienībā šajā sakarā pēdējā laikā ir notikuši nozīmīgi uzlabojumi. Mums ir stratēģija, kas pēc ieviešanas, piemēram, uzlabos mūsu apmaiņas sistēmu darbību. Runājot par apmaiņu, es domāju Eiropolu, *Eurojust*, *COSI*, ko daži locekļi jau ir pieminējuši, un visbeidzot, es runāju par informācijas apmaiņu un par to, kā to padarīt efektīvāku.

Galu galā, pretrunīgais ķermeņa skeneru jautājums tagad ir dienas kārtībā, un, manuprāt, kā jau minēju pirmajā runā un kā to minēja arī komisārs, tas ir jautājums, kas mums ir jārisina. Ideālā gadījumā mēs spēsim pieņemt lēmumu par vienotu risinājumu Eiropas līmenī. Protams, ja mēs tā nedarīsim, katrai valstij būs iespējams ieviest savu politiku, un, pat ja mēs lemsim par kopīgu risinājumu, iespējams, būs tādas valstis, kas virzīs pašas savu politiku saskaņā ar saviem likumiem. Taču nav lielu šaubu, ka kopēja nostāja par šo jautājumu būtu īpaši noderīga.

Lai šādu nostāju pieņemtu un, ņemot vērā manis teikto runas sākumā, mums ir nepieciešamas mierīgas un mērķtiecīgas debates, kas koncentrētas uz trīs elementiem, ko Komisija šobrīd pēta: pirmkārt, skeneru iedarbīgums (vai tie ir vai nav iedarbīgi, kādi ir to ierobežojumi un vai tie var veikt to, ko mēs no tiem sagaidām); otrkārt, to savietojamība ar pamattiesībām un personu brīvībām; treškārt, to savietojamība ar to cilvēku veselību, kam nāksies iet cauri šiem skeneriem.

Manuprāt, mums ir jāaplūko šie trīs jautājumi. Līdzko būs pieejami pārskati, mēs pieņemsim kopīgu nostāju, kas, manuprāt, ir nepieciešama.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlētos pateikt, cik ļoti es novērtēju šeit Parlamentā sniegtās runas, kuras es uzskatu par ļoti nodēriņām Padomes darbā.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es uzdevu tiešu jautājumu Padomei un es vēlētos saņemt atbildi. Es vaicāju, ko Padome domā par ES līguma 6. panta — pamattiesību panta — rupjo pārkāpumu, ņemot vērā, ka Apvienotās Karalistes Apelācijas tiesa atzina Apvienoto Karalisti par vainīgu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Siim Kallas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies par jūsu ieguldījumu, taču man ir jāsaka, ka šodien mēs neesam saņēmuši ierosinājumu obligātā kārtā visās dalībvalstīs un visās lidostās ieviest kādas jaunas ierīces. Tā nebūt nav. Mēs esam tikai šo jauno tehnoloģiju rūpīgas izvērtēšanas procesā, un mēs atgriezīsimies pie jums pēc aprīļa — pēc tam, kad tiks pabeigts nozīmīgais ziņojums, kas aplūkos šīs jaunās tehnoloģijas visos aspektos.

Man pašam ir zināmas šaubas, īpaši par šīs jaunās tehnoloģijas lietošanas iedarbīgumu un, kā to kāds šeit norādīja, tās samērīgumu, taču mums nevajadzētu pilnībā noraidīt jaunās tehnoloģijas. Terorisms attīstās, un arī mums ir jāizmanto visi tehnoloģiskie sasniegumi, lai aizstāvētu savus pilsoņus un pasažierus. Tāpēc nepakļausim jaunās tehnoloģijas demonizācijai. Mēs kopīgi ar kolēģēm *Cecilia Malmström* un *Viviane Reding* piedāvāsim kopīgu Eiropas pieeju, ievērojot visas nepieciešamās prasības attiecībā uz tehnoloģiju, juridiskiem, pamattiesību un privātuma jautājumiem un aspektiem. Mēs noteikti ierosināsim kādu kopīgu Eiropas pieeju, — tādu pieeju, par ko, manuprāt, ir vienprātīga izpratne un kam šeit un, cik noprotu, arī daudzās dalībvalstīs tiek dota priekšroka.

Tātad šāds ir mūsu rīcības plāns tuvākai nākotnei. Mēs sniegsim ziņojumu un tad turpināsim šīs debates. Ticiet man, šeit nav nekādas savvērstības ar nolūku nekavējoties ieviest jaunas ierīces; nav tādu tehnoloģisku risinājumu, kas būtu pilnībā ložu necaurlaidīgi vai kas garantētu 100 % drošību, un aviācijas drošība ir īpaši sarežģīta joma, kurā mums vajag daudz dažādu apvienotu līdzekļu, kā arī ļoti spēcīgu starptautisko sadarbību.

Tātad pēc šī ziņojuma mēs nāksim klajā ar konkrētiem ierosinājumiem un noteikti ierosināsim kopēju Eiropas pieeju par iespējamiem standartiem un par to, kādas varētu būt prasības, ja dalībvalstis izvēlēties ieviest vai izmantot jaunās pārbaužu tehnoloģijas.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šīs ir patiešām ļoti būtiskas debates. Pretterorisma pasākumi ir svarīgs instruments cīņā pret terorismu. Mums Eiropas Savienībā ir sāpīga pieredze attiecībā uz terorisma ietekmi un draudiem, ko tas rada ne tikai privātpersonām, bet sabiedrībai, demokrātijai un mūsu pamatvērtībām.

Dalībvalstis, protams, ir atbildīgas par rīcību un par informāciju, taču esmu pārliecināta, ka Eiropas līmenī mēs varam paveikt daudz vairāk, lai koordinētu un uzlabotu mūsu rīcībā esošos instrumentus. Tāpēc esmu lūgusi saviem dienestiem ļoti ātri veikt analīzi par politiku, tiesisko ietvaru, mūsu rīcībā jau esošajiem instrumentiem, lai redzētu, ko var uzlabot un kā mēs tos varam izmantot vēl prasmīgāka veidā. Es piekritu konkrētiem locekļiem, kas to jau teica. Es arī izdošu esmu pārliecināta, ka Eiropols, *Eurojust* un dalībvalstu varas iestādes var strādāt daudz labāk un daudz saskaņotākā veidā. Katrā ziņā tam nepieciešamie līdzekļi ir pieejami.

Tādi notikumi kā Detroitas gadījums ir būtiski, jo tie kalpo kā sava veida modinātājpulkstenis, kas mūs brīdina par to, ka terorisms vēl joprojām pastāv; tas vēl arvien ir ļoti nozīmīgs drauds. Mums, politiķiem, izvirza prasības un uz mums izdara spiedienu rīkoties ātri, ieviest uzlabojumus un nekavējoties aizsargāt pilsoņus. Tas ir pilnīgi normāli. Uz mums gulstas atbildība par drošības aizsardzību, taču arī par rīcību pēc rūpīgas analīzes, novērtēšanas un debatēm, lai mēs ierosinātu piemērotus un samērīgus pasākumus, kā minēja komisārs *Siim Kallas* un arī Padome. Mēs tā arī darīsim. Mums arī izdara būs vispusīgi jāapsver pamattiesību aspekts.

Tātad tāds ir šīs Komisija darba plāns. Mēs atgriezīsimies ar detalizētākiem ierosinājumiem pēc novērtējuma pabeigšanas un turpināsim pārrunas ar jums. Liels paldies par ļoti būtisko un rosinošo diskusiju.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs beidzam, es vēlētos uzdot jautājumu par procedūru un izteikt savu pārsteigumu, jo, kad sākas brīvā mikrofonu procedūra, es pacēlu roku, domādama, ka tobrīd tā sākas, taču jums jau bija gatavs saraksts. Es tikai vēlētos, lai brīvā mikrofonu procedūras kritēriji tiktu standartizēti, lai mums visiem rodas iespēja izteikties, jo šķita, ka runā citi deputāti, lai gan jūs teicāt, ka jūsu saraksts ir pilns.

Tāpēc es tikai vēlējos izteikt savu pārsteigumu un lūgt, lai nākamreiz mēs visi būtu informēti, kas ir jādara, lai varētu izteikties.

(Priekšsēdētājs paskaidroja brīvā mikroфона procedūru un to, kāpēc viņš nedeva runātājam iespēju izteikties)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Terorisms vēl joprojām ir augsta līmeņa drauds Eiropas Savienībā. Tāpēc visas dalībvalstis ir pastiprinājušas savus centienus, lai uzlabotu līdzekļus tā novēršanai un apkarošanai. Lisabonas līguma pieņemšana nodrošina iespēju daudz efektīvāk reaģēt ikkatrā jomā, kas ir tieši vai netieši saistīta ar terorisma apkarošanu. Ķermeņa skeneru izmantošana ir jūtīgs jautājums. Es uzskatu, ka pastāv vairāki būtiski faktori, ko nepieciešams rūpīgi aplūkot pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas šajā jomā. Tie ietver skeneru iedarbīgumu, tiesību uz privātumu ievērošanu, to izmantošanas finansiālo ietekmi, ņemot vērā to sevišķi augsto iepirkšanas maksu, un svarīgākais — kā šo ierīču pielietošana ietekmē to cilvēku veselību, kurus ar tiem pārbauda. Eiropas Komisijai ir jāveic trīs pētījumi par ķermeņa skeneru izmantošanu un ietekmi. Tādēļ, manuprāt, ir būtiski nogaidīt ekspertu slēdzienus un detalizēti tos analizēt, un tikai tad pieņemt lēmumu par kopēju nostāju šai jautājumā.

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Kad rodas jautājums par preterorisma pasākumiem, debātes vienmēr koncentrējas uz to, kā tiek ietekmētas pilsoņu brīvības. Es vienmēr esmu paudis uzskatu, ka tas ir jautājums par prioritātēm. Tas ir jautājums par to, vai pasažieri ir gatavi upurēt ērtības savas drošības labad. Pilsoņu brīvību grupu pienākums ir novērtēt visus atbalstītos jaunus līdzekļus. Tiem, kas ierosina jaunus līdzekļus, piemēram, ķermeņa skenerus, ir pienākums pierādīt to nepieciešamību. Lai gan risinājumi parasti balstās uz kompromisu, šajā gadījumā kompromisi ir neiespējami. Ir skaidrs, ka tagadējās procedūras, sevišķi fiziskās pārbaudes, nav pietiekamas. Ir noskaidrots, ka ķermeņa skeneri ir efektīvāki. Problēma ir tāda, ka tie var aizskart pasažieru cieņu. Tāpēc tas ir jautājums, ko nepieciešams risināt. Pastāv daudz iespēju.

Piemēram, dažādi ķermeņa skeneri atšķirīgu dzimumu pasažieriem, ar kuriem strādā tā paša dzimuma personāls.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Nodrošināt gaisa satiksmes drošību cīņā pret terorismu, bez šaubām, ir būtisks uzdevums, taču mums ir jānoskaidro, kādu iespaidu izstrādātie līdzekļi atstāj uz veselību, pamattiesībām un pamatbrīvībām, privātumu un cieņu. Ķermeņa skeneru izmantošana kā viens no iespējamiem tehniskajiem risinājumiem ir ļoti nopietns jautājums attiecībā uz jauno tehnoloģiju lietošanu pilsoņu drošības garantēšanai, tādēļ es ceru, ka Komisija beidzot sniegs novērtējumu par ķermeņa skeneru ietekmi uz personu veselību, cilvēku pamattiesībām un pamatbrīvībām. Es vēlētos pievērst uzmanību faktam, ka, izmantojot jaunus tehnoloģiskus līdzekļus, kas paredzēti augsta līmeņa drošības garantēšanai lidostās, ir būtiski noteikt robežas starp cilvēktiesībām un drošību, jo minētie līdzekļi nav saistīti tikai ar pilsoņu aizsardzību, bet arī ar ietekmi uz to tiesībām un brīvībām. Komisijai vēl ir jāsniedz ietekmes novērtējuma ziņojums, kas apstiprinātu, ka tieši ķermeņa skeneri nodrošinās iedarbīgu aizsardzību cilvēkiem, kas ceļo ar gaisa transportu, un tāpēc vēl joprojām pastāv šaubas par to, vai šie tehniskās aizsardzības līdzekļi patiešām būs droši, iedarbīgi un nekaitīgi veselībai. Tāpēc, līdz ko būs novērtēta esošo situāciju, mums ir jāturpina savs darbs šajā jūtīgajā jomā.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Eiropas Parlaments nevar piekrist ķermeņa skeneru ieviešanai, kas principā ir rentgenstaru paveids, pirms Eiropas varas iestādes nav atbilstoši pievērsušās veselības un privātuma jautājumiem, kas saistīti ar šiem skeneriem. Es apzinos, ka to pasažieru vidū, kuri bieži izmanto avio pakalpojumus, pastāv bažas, un es raizējos par citu pasažieru, piemēram, grūtnieču un bērnu, pakļaušanu ķermeņa skeneru pārbaudēm. Pastāv arī būtiskas bažas par attēlu privātumu aizskarošu raksturu, un, pirms mēs piekrītam šo laikietilpīgo un dārgo aparātu plašākai izplatīšanai, mums ir jānodrošina, lai tiktu aizsargāts Eiropas pilsoņu privātums. Ņemot vērā to, ka ASV varas iestādes pieļauj iespējamību, ka Detroitas teroristu uzbrukuma mēģinājums notika viņu drošības dienestu kļūdas dēļ, nevis lidostu tehnoloģiju dēļ, es uzskatu, ka, pirms mēs veicam ieguldījumus šajā pretrunīgajā tehnoloģijā, ir nepieciešams aplūkot dažādas ne tik dārgas metodes, piemēram, uzlabota informācija, citas pārmeklēšanas metodes un uzlabota starptautiskā sadarbība. ASV pamatlicējs Bendžamins Franklins reiz tika teicis, ka „tas, kurš drošību vērtē daudz augstāk par brīvību, nav pelnījis ne vienu, ne otru”, un es uzskatu, ka Eiropa darītu pareizi, ja ņemtu vērā šo konkrēto padomu turpmāko mēnešu laikā.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Starptautiskā Žurnālistu federācija, kas ietver 600 000 žurnālistus no 125 valstīm, ir vērsusies pie Izraēlas varas iestādēm ar lūgumu atcelt deportācijas rīkojumu par žurnālistu *Jared Malsin*, kas tika deportēts par to, ka viņa reportāžas par situāciju Rietumkrastā un Gazā kritizēja Izraēlas valdību. Viņi ir nosodījuši deportāciju kā nepieņemamu preses brīvības aizskaršanu. Turklāt 13 Izraēlas

cilvēktiesību organizācijas ir iesniegušas protestus Izraēlas Knesetam un premjerministram *Netanyahu* kungam par arvien sistemātiskāko kampaņu pret cilvēktiesību organizācijām Izraēlā. Ir ziņots, ka Izraēla tagad pieprasa, lai Eiropas Savienība pārtrauktu finansiālās palīdzības sniegšanu cilvēktiesību organizācijām, kas darbojas Izraēlā un okupētajās palestīniešu teritorijās. Es vēlos jūs lūgt, Priekšsēdētāja kungs, lai jūs sazinātos ar premjerministru *Netanyahu* kungu, lai paskaidrotu, ka ES balstās uz runas brīvības tiesību ievērošanu, tiesībām kritizēt savu valdību, brīvu presi un tiesībām uz nevardarbīgu protestu kā būtiskām lietām demokrātiskā valstī. Premjerministram *Netanyahu* kungam arīdzan ir jāatgādina par to, ka ES tirdzniecības līgumos ir noteikts, ka puses, ar ko sadarbojamies, ievēro minētās tiesības.

Christine De Veyrac (PPE), rakstiski. – (FR) Gandrīz 10 gadus pēc 11. septembra notikumiem vēl joprojām pastāv terorisma draudi, un lidmašīnas ir viens no teroristu iecienītākajiem instrumentiem, lai uzbruktu mūsu valstīm. Mums ir nepieciešams atrast veidu, kā aizsargāt savus pilsoņus un nodrošināt, lai tie nekļūtu par teroristu uzbrukumu upuriem. Ķermeņa skeneri var būt viens no veidiem, kā stiprināt drošību lidostās un lidmašīnās. Taču pirms lēmuma pieņemšanas mums ir jāpārlicinās, ka šīs ierīces neaizskar personu brīvības un ka tās nav kaitīgas ceļotāju vai lidostas darbinieku veselībai. Ar interesi gaidu pētījumu, ko Eiropas Komisija martā sniegs šajā jautājumā. Risinot dažādos aspektus, kas saistīti ar skeneru lietošanu, šim ziņojumam vajadzētu nodrošināt iespēju sertificēt skenerus visur Eiropā, garantējot pilsonisko brīvību un veselības aizsardzību, vienlaicīgi uzlabojot drošību. Lai visi pilsoņi gūtu labumu no līdzvērtīgas aizsardzības, es ceru, ka pēc tam, kad Eiropas Komisija būs iesniegusi šo pētījumu, mēs mudināsim dalībvalstis vienoties par šo jautājumu.

Kinga Gál (PPE), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, drošības pasākumu kopums, ko izmanto starptautiskās lidostās, tiek nepārtraukti paplašināts, tā kā aviācijas drošība — mūsu drošība — saskaras ar arvien lielākām problēmām. Tajā pašā laikā virkne tādu pasākumu elementu, kas jau ir veikti, plānoti vai pārbaudīti, lai uzlabotu aviācijas drošību, pārsniedz strikti aeronautikas vai aviācijas drošības prasības. Tāpēc šos jautājumus vajadzētu izpētīt vispārējā kontekstā. Drošība ir mūsu dzīves galvenais jautājums — tas ir vissvarīgākais jautājums. Taču mēs jūtamies droši, ja drošības pasākumi nesamērīgi neierobežo mūsu tiesības, neaizskar mūsu personiskās tiesības un dažos gadījumos nekaitē mūsu veselībai, un, ja šādi pieņemtie pasākumi, lai nodrošinātu mūsu drošību kopumā, nav nesamērīgi, tos nevar apiet un tiem ir piemērots efektivitātes līmenis. Mums vajag iekārtas, piemēram, ķermeņa skenerus, kas nodrošina iedarbīgu pasažieru kustības novērošanu un kas tiek lietoti, pamatojoties uz brīvprātīgu piekrišanu, ņemot vērā, cita starpā, pasažierus, kam ir dzīvībai svarīgi medicīniski implantīti (elektrokardiostimulatori vai metāla implantīti), nav kaitīgi veselībai, bērniem, grūtniecēm vai biežiem avio pasažieriem, un, visbeidzot, kas neuzglabā attēlu informāciju un tiek lietoti tikai nolūkā nodrošināt piemērotu brīdinājumu riska gadījumā. Tāpēc jebkādas turpmākas debates par izmēģinājuma skeneru ieviešanu ir noderīgas tikai, ja ir veikts pietiekami detalizēts augstākminēto apstākļu ietekmes novērtējums. Mums ir pieņemama tikai tādu iekārtu lietošana, kas atbilst šim prasību kopumam.

Jim Higgins (PPE), rakstiski. – Mēs nevaram gaidīt, kamēr notiek vēl kāda katastrofa, pirms rīkotos gaisa pasažieru aizsardzībai. Dublīnas lidosta (DA) ir izsludinājusi konkursu par līgumu līdz pat 2 miljonu euro vērtībā par ķermeņa skeneriem šajā lidostā. DA pauda, ka, ja Transporta departaments viņiem dod zaļo gaismu, kas, šķiet, ir visai ticami, un ja aprīkojums būs atzīts par piemērotu, skeneri tiks ieviesti arī Korkas un Šenonas lidostās. Taču datu aizsardzības komisārs ir noraidījis, ka jebkāda rīcība no Īrijas varas iestāžu puses, lai ieviestu skenerus, jāveic pēc pienācīgas apsvēšanas, un tai ir jālīdzsvaro drošības vajadzības ar personu privātuma tiesībām. Mančestras lidosta, kurā notiek viena ķermeņa skenera izmēģināšana, apgalvo, ka melnbaltie attēli nav nedz pornogrāfiski, nedz erotiski, un tos aplūko viens darbinieks attālinātā telpā, un pēc tam tie tiek nekavējoties iznīcināti. Ķermeņa skeneri nav nekļūdīgi, taču tie ir šobrīd vislabākā pieejamā tehnoloģija, tāpēc mums ir nepieciešams izmantot tos līdzekļus, kas ir mūsu rīcībā, lai samazinātu terorisma draudus. Mums ir nepieciešama Eiropas mēroga nostāja par ķermeņa skeneriem — lidostu drošībai ir jābūt vienotai. Es ar nepacietību gaidu Komisijas ziņojuma slēdzienus par ķermeņa skeneru ietekmi.

Danuta Jazłowiecka (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, klausoties šodienas debates, varētu rasties iespaids, ka galvenā problēma, ar ko šobrīd saskaras Eiropas valstis, ir lēmums, vai paplašināt ķermeņa skeneru lietošanu lidostās vai ierobežot to ieviešanas iespējas. Man šķiet, ka tā tomēr nav pareiza šī jautājuma izpratne. No šī viedokļa cilvēktiesību aizsardzības nodrošināšanas problēma arīdzan nav sevišķi būtiska. Pamatjautājums, ko mums vajadzētu uzdot, ir, vai jaunās metodes un rīki, ko ierosina speciālisti, tiks efektīvi izmantoti. Ja mēs ziedojam daļu savas brīvības par labu drošībai, vai tiešām mūsu drošība būs garantēta? Informācija, ko saņemam par šo jautājumu, padara mūs ļoti skeptiskus. Ja atbilstošie dienesti nevar nodrošināt pat efektīvu pasu kontroli un ja tie nevar izmantot savā rīcībā esošo informāciju, kā to lieliski parāda atgadījums reisā uz Detroitu, tad kāda ir garantija tam, ka viņi spēs efektīvi izmantot jaunus

rīkus? Vēsture mums māca, ka krīzes situācijās specdienesti vēlas iet pa vieglāko ceļu. Viņi pieprasa jaunas pilnvaras, vairāk naudas un labākus rīkus, lai gan tie nespēj pilnībā izmantot jau esošos resursus. Kādam vajadzētu iestāties par veselo saprātu un veselīgu skepsi, un man šķiet, ka Eiropas Parlamentam šajā sakarā ir būtiska nozīme.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Pēdējo gadu notikumi ir likuši mums meklēt jaunus risinājumus, kas nodrošinās vislabāko iespējamo drošību ceļotājiem. Terorisma draudi ir mums likuši vieglāk piekrist pašu brīvības ierobežošanai. Es ceru, ka pirms tiks izlemts par ķermeņa skeneru vispārēju ieviešanu lidostās, tiks veikta rūpīga analīze par to iedarbīgumu un drošību, kā arī par izmaksām, ko tie radīs. Mēs nevēlamies atkārtot to, kas notika ar plaša mēroga A1/H1N1 gripas vakcīnu ieviešanu, kad valdības panikas vilnī iepirka vakcīnu krājumus par augstu cenu, nesņemot no ražotājiem garantijas par to drošību, un tagad šie krājumi netiek izmantoti. Iespējams, būtu efektīvāk izmantot izraēliešu izstrādātos risinājumus, kuros uzsvars tiek likts uz pasažieru uzvedības novērošanu un rūpīgu tādu pasažieru pārbaudīšanu, kuri rada lielākās aizdomas, nevis visu pasažieru pārbaudi. Šī sistēma ir pierādījusi savu efektivitāti vairāku gadu laikā.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Tas ir mūsu kā Parlamenta deputātu pienākums iesaistīties to jautājumu risināšanā, kas rodas saistībā ar ķermeņa skeneru tēmu, kā attiecībā uz terorisma apkarošanu, tā uz eiropiešu pilsoniskajām un personīgajām tiesībām.

Es pilnībā piekrītu tam, ka ir nepieciešams rast dzīvotspējīgus risinājumus, lai uzlabotu mūsu pilsoņu drošību. Taču mums ir pienākums nodrošināt mūsu pilsoņu tiesību aizsargāšanu visā Eiropas Savienībā. Tas ietver tiesības uz privātumu un personiskās cieņas pamattiesības, kam jābūt līdzsvarā ar lidostas ierīču drošības koncepciju. Jautājums, kas rodas šajā kontekstā, liek vaicāt, vai šie ķermeņa skeneri ir vispiemērotākie lidostu drošības problēmu risināšanai.

Es domāju, ka Eiropai ir jāatbalsta risinājumu meklēšana terorisma un organizētās noziedzības apkarošanai un tai ir jānoraida privātuma un personiskās cieņas tiesību, kas ir demokrātijas pamatprincips, aizskārums.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), rakstiski. – Katru reizi, kad lidmašīnā iekāpj esošais vai topošais terorists, apmānot mūsu drosmīgo drošības sargu un lielisko ierīču modrību, miljoniem pasažieru iegūst nožēlojamas dzīves perspektīvu nākamajiem gadiem. 11. septembra teroristi bija ārkārtīgi sekmīgi: viņiem izdevās izmainīt mūsu dzīves — uz sliktāko pusi — uz visiem laikiem! Mēs austrumos vēlējamies atbrīvoties no sava „lielā brāļa”, un apmaiņā pret to mēs ieguvām „rietumu” variantu, daudz izsmalcinātāku, bet nebūt ne mazāk draudīgu. Daudzi „drošības sargi” dažās lidostās rīkojas neatbilstoši; viņi uzskata, ka ir pārāki par likumu, raugoties uz katru pasažieri kā uz aizdomās turamo, atļaujoties aplūkot visus pasažiera bagāžas elementus bez paskaidrojumiem, un, protams, atvainojoties, ja viņu „aizdomas” ir izrādījušās nepamatotas. Un, ja jūs mēģināt protestēt, viņi smejas jums tieši sejā. Jūs piekristu, ka tā ir ļaunprātīga attieksme. Tāpēc ir pēdējais brīdis, lai Komisija izskatītu šo kompāniju rīcību un ieviestu kādas uzvedības normas attiecībā uz godīgo pilsoņu vairākumu. Galu galā mums ir Pamattiesību harta, kas vienādā mērā ir jāievēro ikkatram eiropietim, tostarp tiem, kas ir atbildīgi par drošību mūsu lidostās.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Lai efektīvi apkarotu terorismu, mums ir nepieciešama saskaņota rīcība, tostarp ES noteikumi par skeneriem. Principiem, ko mēs pieņemam, ir jāietver pamattiesību un personu datu, kā arī kā ne mazāk svarīga — pilsoņu veselības — aizsardzība. Ir nepieciešams pieņemt lēmumu par skenēšanas aprīkojuma obligātu izmantojumu. Nav vērts runāt par to visu, ja skeneru lietojums būs brīvprātīgs. Maz ticams, ka teroristi piekristīs pārbaudei ar skeneri. Protams, ļoti būtisks jautājums ir skeneru nekaitīgums veselībai. Viedokļi par to dalās, sākot ar Čehijas Kodoldrošības biroja viedokli, kas apgalvo, ka skenēšanas aprīkojums izstaro radiāciju, kas ir bīstama cilvēka veselībai, līdz Francijas Centrālajam civilās aviācijas direktorātam, kas uzskata, ka aprīkojums ir pilnīgi drošs. Turpmākas pārbaudes ir būtiskas, lai parādītu, kādi skeneri ir nekaitīgi veselībai, kā arī lai noskaidrotu to lietošanas iespējamās blakus parādības. Šo izpēti vajadzētu koordinēt Eiropas Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm. Izmantotajiem skeneriem ir nepieciešami drošības sertifikāti, kas ļautu tos izmantot visās dalībvalstīs. Tādējādi mēs izvairīsimies no katras atsevišķas dalībvalsts izpētes izmaksu dublēšanas, un būsīm pārliecināti, ka pilsoņu veselība ir vienlīdzīgi aizsargāta katrā dalībvalstī.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dažās Eiropas lidostās ir ieviesta jaunā pasažieru pārbaudes metode. Papildus esošajiem drošības pasākumiem ir ieviesti ķermeņa skeneri. Lielākā daļa avio pasažieru neapšaubāmi ir pret to, uztverot šo pārbaudes veidu kā pamattiesību aizskārums, ieskaitot privātuma tiesību un personiskās cieņas aizsardzības aizskārums. Turklāt ļoti būtiski,

ka šo nepatiku pastiprina neziņa par ietekmi, kādu atstāj skeneri uz to cilvēku veselību, kuri tiek pārbaudīti ar šo ierīci.

Nav skaidru noteikumu par to, kā skenēšanā ievāktie dati uzglabājami un aizsargājami. Ir izteikti argumenti arī par to, ka skeneri ne tuvu nav tik efektīvi, kā to apgalvo ražotāji. Gribētos cerēt, ka to iedarbība neizrādās kas līdzīgs cūku gripas vakcīnai, kas saskaņā ar pēdējiem pētījumiem ir efektīva tikai, lai paaugstinātu ienākumus farmācijas koncerniem. Ņemot vērā visas šīs pamatotās šaubas, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai vajadzētu precizēt principus pasažieru tiesību aizsargāšanai, kas vienlaicīgi nodrošinātu viņu drošību.

15. Stāvoklis Ukrainā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Augstās pārstāves ārlietu un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces ziņojums par situāciju Ukrainā.

Štefan Füle, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Cathy Ashton* man lūdza izteikt šādas piezīmes.

Atļaujiet pateikties jums par šo ļoti laicīgo ielūgumu izteikties par Ukrainu, kas Eiropas Savienībai ir būtisks partneris.

Kā jau jūs noteikti zināsiet, svētdien Ukrainā notika prezidenta vēlēšanu otrā kārtā. Tas bija nozīmīgs notikums ne tikai valstij pašai, bet arī reģionam kopumā. Tas ir svarīgi, jo demokrātiska Ukraina kalpos par svarīgu piemēru tās kaimiņiem.

Mēs esam saņēmuši EDSO/ODIHR Starptautiskās Vēlēšanu novērošanas misijas veikto pozitīvo novērtējumu, kas norāda, ka vēlēšanas noritēja saskaņā ar starptautiskiem standartiem un ka ir noticis tālāks progress Ukrainas jau tāpat labajā vēlēšanu vēsturē kopš 2004. gada.

Šis ziņojums, ko pirmdien sniegusi Augstā pārstāve, izsaka šādu viedokli. Tas apsveic Ukrainas iedzīvotājus par to nepārtraukto virzību uz demokrātisku procesu. Lielais vēlētāju skaits abās vēlēšanu dienās bija sevišķi iedrošinošs.

Ir skaidrs, ka Ukrainas demokrātija turpina konsolidēšanās procesu. Valsts iedzīvotāji dodas uz vēlēšanu iecirkņiem, veic brīvu izvēli un sagaida, ka viņus uzklausīs. Tas ir nozīmīgs sasniegums. Vissvarīgākais ir, ka tas norāda uz Ukrainas piesaisti Eiropas vērtībām.

Vēlēšanās ir uzvarētāji un zaudētāji. Tā ir elektorāta izvēle. Šodien satiekoties Strasbūrā, Centrālā vēlēšanu komisija vēl nav apstiprinājusi oficiālos vēlēšanu rezultātus.

Vēlēšanu sākotnējie rezultāti parāda ļoti mazu atšķirību starp diviem kandidātiem. Mēs jau esam dzirdējuši par iespējamu rezultātu apstrīdēšanu tiesās. Dažas vietējo tiesu lietas jau ir uzsāktas.

Tas ir gan loģiski, gan likumīgi, ka iespējamās problēmas tiek izmeklētas. Vienlaikus ir ļoti svarīgi, ka vēlēšanu process kopumā norit gludi, demonstrējot gan elastīgumu un Ukrainas demokrātijas briedumu, gan kandidātu kopīgo nodošanos valsts attīstībai.

Katras vēlēšanas ir tautas gribas demonstrēšana. Tās dod iespēju arī jaunam sākumam. Tas šobrīd ir būtiski, lai Ukraina progresētu. Vēlēšanu procesa panākumi Ukrainā — ņemot vērā Ukrainas ģeogrāfisko un stratēģisko nozīmi — ir svarīgi ES un Eiropai kopumā.

Pēdējos gados esam novērojuši politisko nestabilitāti, kas izpaužas kā sāncensība starp prezidentu un premjerministri, ko saasina skaidrības trūkums Konstitūcijā. Ukraina konsekventi ir organizējusi labas vēlēšanas, un tai ir enerģiska pilsoniskā sabiedrība un brīvi mediji. Diemžēl kopējais reformu process, kas Ukrainai ir sevišķi svarīgs, ir būtiski palēninājies. Pēdējos gados būtu bijis jāpaveic daudz vairāk.

Pirmsvēlēšanu politika arīdzan lika šķēršļus SVF vienošanās līguma ieviešanai, jo Ukrainai neizdevās apmierināt nepieciešamos nosacījumus. Vājais Ukrainas konstitucionālais ietvars arī ir bijis tam par iemeslu.

Esmu pārliecināts, ka ar šo apgalvojumu runāju visu vārdā, sakot, ka mēs sagaidām, ka Ukrainas jaunie vadoņi dotu jaunus stimulus centienos virzīt reformu. Kā pirmā prioritāte, lai risinātu pasaules finanšu krīzes ietekmi un nodrošinātu nākotnes ekonomisko stabilitāti, jāmin tas, ka Ukrainai bez kavēšanās ir jāatgriežas pie SVF programmas. Tas ir arī priekšnosacījums iespējamai ES makrofinansālās palīdzības sniegšanai.

Turpmākajās nedēļās un mēnešos mēs redzēsim jaunas valdības veidošanu Kijevā. ES ieteikums Ukrainas līderiem ir nemainīgs un skaidrs: ir laiks rīkoties. Mēs vēlamies redzēt konkrētus soļus uz priekšu. Reforma ir būtiska Ukrainas ilgtermiņa labklājībai un drošībai. Tas ir Ukrainas pašas interesēs — ne tikai, lai izdabātu starptautiskai kopienai. Šis ieteikums tika nodots jau ES-Ukrainas samītā 2009. gada 4. decembrī.

Rīcība ir nepieciešama daudzos līmeņos. Ekonomikas jomā Ukrainai nepieciešams veikt steidzamus pasākumus, lai risinātu korupcijas jautājumu un uzlabotu uzņēmējdarbības un investīciju vidi. Tas ietver centienus stiprināt tiesu varas neatkarību, lai atvērtu ekonomiku un nodrošinātu godīgu un caurspīdīgu konkurenci — piemēram, pieņemot publiskā iepirkuma likumu saskaņā ar starptautiskiem standartiem un Eiropas Savienības tiesību aktu kopumu.

Vienlaikus jāuzsāk un jāievieš būtiskas nozaru reformas tādās jomās, kā enerģija — sevišķi gāzes nozarē —, transports un apkārtējā vide. Mēs arī konsekventi esam mudinājuši Ukrainu atkārtoti pievērsties konstitucionālai reformai, lai veicinātu stabilitāti un ieviestu darbojošos pamatnoteikumus politiskajai dzīvei. Konstitūcijai jāiztur laika pārbaudījums, un tās reformām nevajadzētu būt saistītām ar īstermiņa politiskiem apsvērumiem. Ukrainas ziņā ir izvēlēties modeli, ko tā vēlas pieņemt. Taču tam vajadzētu nodrošināt, ka ir ieviesta efektīga pilnvaru nodalīšanas sistēma, kas ļauj izvairīties no tādas politiskas paralīzes, kādu Ukraina ir piedzīvojuši pagātnē. Venēcijas Komisijas palīdzība un padomi būs nozīmīgi, lai nodrošinātu, ka tas tiek paveikts saskaņā ar Eiropas standartiem, izmantojot labāko pieejamo pieredzi.

Papildus galvenajām reformu prioritātēm Ukrainai jāturpina liels darbs pie Eiropas Savienības regulējošo standartu aproksimācijas nodrošināšanas. Tas ir priekšnosacījums, lai nodrošinātu, ka Ukraina var gūt pilnīgu labumu no jaunā un ambiciozā ES-Ukrainas asociācijas nolīguma, par ko mums šobrīd notiek sarunas ar Ukrainu — tostarp no nopietnas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas.

Tas ir mūsu uzdevums mudināt Ukrainu tās progresā un atbalstīt Kijevas vadību tālejošu reformu un modernizācijas procesā. Mūsu rīcībā ir daudz rīku, lai tā darītu. Ar Eiropas Kaimiņattiecību politiku mums ir iespējas atbalstīt Ukrainas reformu centienus. Jau šodien esošā un plānotā tehniskā un finanšu sadarbība ar Ukrainu sasniedz aptuveni EUR 435 miljonus, neskaitot iespējamo makrofinansiālo palīdzību. Austrumu partnerība ir nodrošinājusi papildu līdzekļus. Visaptverošā iestāžu darbības uzlabošanas programma, ko paredz Austrumu partnerība, ir paredzēta tieši tam, jo tā īpaši attiecas uz iestādēm Ukrainas valdības struktūrā, kam nepieciešama nostiprināšana, lai veicinātu reformu.

Vispārīgāk runājot, sarunās ar Ukrainu par jaunu, ambiciozu ES-Ukrainas asociācijas nolīgumu mēs esam skaidri noteikuši savus mērķus: politiskā apvienība un ekonomiskā integrācija starp Eiropas Savienību un Ukrainu. Tās ir ļoti būtiskas saistības, kas ietver nopietnas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas izveidošanu, kas nosaka Eiropas Savienības tiesību aktu kopuma plašu aproksimāciju.

Taču mūsu piedāvājums Ukrainai nav vienvirziena. Temps, kādā Ukraina un ES nākotnē tuvināsies, atkarīgs no Ukrainas pašas reformu centienu kvalitātes un dziļuma. Mēs vēlamies sadarboties ar Ukrainas jauno vadību, lai sasniegtu mūsu kopīgos mērķus.

Ar savu kabinetu palīdzību esam sazinājušies ar augsto pārstāvi un manu kolēģi Komisijā, un ļaujiet man apkopot šādus trīs paziņojumus: pirmkārt, mēs abi piekritām, ka šīs vēlēšanas liecināja par Ukrainas demokrātijas entuziasmu; otrkārt, mēs esam nodevušies attiecību ar Ukrainu padziļināšanai un tās reformu ieviešanas atbalstam; un, treškārt, mēs vēlamies sākt konstruktīvu sadarbību ar jaunievēlēto prezidentu, tiklīdz būs paziņoti oficiālie rezultāti.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Elmar Brok, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs esam diezgan vīlušies. Esmu viens no tiem cilvēkiem, kas atradās telšu pilsētiņā Oranžās revolūcijas laikā Kijevā, un, aplūkojot pēdējos piecos gadus paveikto, vēlos teikt prezidentam *Yushchenko*, ka viņš nav nodrošinājis stabilitāti savā valstī, viņš nav radījis parlamentāras iespējas un viņš ir apturējis likumdošanas procesu. Viņš noteikti ir atbildīgs par Oranžās revolūcijas neveiksmi. Es ceru, ka šīs vēlēšanas Ukrainā ienesīs jaunu stabilitāti. Taču par spīti tam, ka vēlēšanas šķietami bija organizētas atbilstoši starptautiskiem standartiem, esmu nobažījies, ka tā nav stabila, pašpārliecināta demokrātija. Ja trīs dienas pirms otrās balsošanas, vēlēšanu vidū, tiek mainīti likumi, vienalga, kādu iemeslu dēļ, tas nepierāda, ka process ir saprasts. Tā vietā tas mums liek vērot Ukrainu ar lielām bažām. Es uzskatu, ka mums ir intensīvi jāiesaistās demokrātijas attīstības jautājumā un likuma varas nodrošināšanā Ukrainā, saistībā ar stabilitātes jautājumiem, kas nav pretrunā tam, bet gan ir tā sekas.

Füle kungs, jums ir īpaša atbildība par kaimiņattiecību politiku. Taču kaimiņattiecību politika nenožīmē darīt visu tāpat kā līdz šim. Tā nozīmē mūsu rīcībā esošo līdzekļu izmantošanu ne tikai divpusējām attiecībām ar tādu valsti kā Ukraina vai ar citām reģiona valstīm, bet gan daudzpusīgu pieeju šīm valstīm, lai tās tuvinātos un kļūtu stabilākas. Mums jādod tām perspektīva. Tas nenožīmē runāšanu katru dienu par Eiropas Savienības paplašināšanos, bet gan vīzu atvieglojumu piešķiršanu šobrīd, ņemot vērā brīvās tirdzniecības zonas iespēju un, iespējams, pat piedāvājot Norvēģijai līdzvērtīga statusa izredzes Eiropas Ekonomikas zonā. Tas nevienam nekaitēs, tas nereprezentē agresīvu attieksmi pret nevienu, un vienlaikus tas virzīs Eiropas perspektīvas un stabilitātes ieviešanu šāda veida valstīs. Es ceru, ka jaunā valdība pierādīs sevi kā cienīgu piedalīties šādā projektā.

Kristian Vigenin, *S&D grupas vārdā*. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār, viens no mīnusiem jūsu atbildībā par paplašināšanos un kaimiņattiecību politiku ir tāds, ka jūs pavadīsiet vairāk laika šajā plenārsēžu zālē. Tagad par lietu.

Mums jāatzīst, ka starptautiskie novērtētāji sniedza ļoti pozitīvu Ukrainas vēlēšanu novērtējumu, neskatoties uz to, ka likumdošana, kas attiecās uz pašām vēlēšanām, bija samērā nestabila. Var teikt, ka tas, ka pēdējā minūtē tika ieviestas izmaiņas, tieši neietekmēja šo vēlēšanu rezultātus. Patiesībā mēs varam teikt, ka galvenā uzvarētāja Ukrainā bija demokrātija, jo, kad pašreizējais prezidents atkal kandidē un saņem tikai 5 % balsu, tā ir pavisam skaidra zīme, ka demokrātija darbojas.

Viens no demokrātijas noteikumiem ir, ka vēlēšanu rezultāti jāpieņem tādi, kādi tie ir. Turklāt jāatzīst konkurenta uzvara, ja faktiskais vēlēšanu novērtējums ir pozitīvs. Tāpēc mūsu vēstījumam zaudētājam jābūt ļoti skaidram: Ukrainai ir nepieciešama politiskā stabilitāte, un tai ir jādod iespēja beidzot sākt ilgi atliktās reformas. Papildus šiem vēstījumiem mums skaidri jāpaziņo, ka šis parlaments ar mūsu politiku, kaimiņattiecību politiku un Austrumu partnerību palīdzēs Ukrainai sākt atkal virzīties uz priekšu.

Siiri Oviir, *ALDE grupas vārdā*. – (ET) Priekšsēdētāja kundze, komisār, dāmas un kungi, nesenās Ukrainas prezidenta vēlēšanas pielika punktu pēdējo gadu periodam, kura laikā oranžā krāsa nesa politisko vēstījumu. Nesenās prezidenta vēlēšanas var uzskatīt par vēl vienu soli demokrātijas nostiprināšanas virzienā.

Ir teiciens, ka revolūcija aprij pati savus bērņus. Tā ir taisnība, taču Ukraina pat pēc šīm vēlēšanām paliek valsts. Tai joprojām ir daudzpartiju sistēma, kas ir lielākoties Oranžās revolūcijas nopelns. Tāpat runas brīvības un preses brīvības eksistence ir attiecināma uz notikumiem, kas risinājās pirms pieciem gadiem, kad tika uzsākts ceļš uz brīvību un cilvēktiesībām. Un tas viss ir ļoti svarīgi.

Tādējādi mums jāatzīst Ukrainas virzība uz demokrātiju un likuma varu, uz uzlabotu ekonomisko integrāciju un attiecību veicināšanu ar Eiropas Savienību. Es ticu, ka, neskatoties uz vēlēšanu oficiālajiem rezultātiem, Ukraina turpinās virzību pa šo ceļu — tā turpinās atbalstīt integrāciju ar Eiropas Savienību, izveidot efektīvāku valsts pārvaldi un līdzsvarotāku politisko sistēmu — un turpinās konstitucionālo reformu.

Ukrainas iekšējā politiskā stabilitāte un koncentrēšanās uz iekšējām reformām ir priekšnosacījums attiecību turpināšanai starp Eiropas Savienību un Ukrainu. Tas, ka Ukrainas valdība turpina īstenot savus mērķus, ir izšķirošs priekšnosacījums divpusīgai un daudzpusīgai sadarbībai. Mums jāturpina sarunas par asociācijas nolīgumu starp Ukrainu un Eiropas Savienību. Pēdējā laikā temps ir samazinājies, un mums tas atkal ir jāpaaugrina.

Mums arīdzan ir jāizveido konkrētāks saturs enerģijas un vides aizsardzības sadarbībā. Pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai ir būtisks sasniegums, kas arī ir svarīgs priekšnosacījums atbilstošas brīvās tirdzniecības zonas izveidošanai starp mums un Ukrainu. Taču mums arīdzan ir jāmin trūkumi: korupcija jau tika pieminēta, turklāt pastāv spēcīgi iesakņojušās īpašu interešu grupas un nepotiskas prakses. Mēs ceram, ka Ukraina novērsīs šos trūkumus ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlētos turpināt to, ko minēja Brok kungs. Tā ir taisnība, ka šis ir ļoti skumjš iznākums 2004. gada varonim *Victor Yushchenko*, būt uzvarētājam pirmajā balsošanas kārtā. Manuprāt, *Yushchenko* kungs ir vienīgais, kas ir uzņēmies atbildību par visu Ukrainas partiju un bloku līderu trūkumiem.

Viens būtisks jautājums, kas mums jārisina, ir fakts, ka Ukrainas iedzīvotāji īsti nevienam Ukrainas partiju līderim neuztic vadīt savu valsti visu savu pilsoņu vārdā un labā. Viens rezultāts, ko vēlēšanu novērotāju klātbūtne ir panākusi papildus tam, ka vēlēšanas noritēja atbilstoši, kas ir pats par sevi saprotams, ir atklājums daudzu diskusiju laikā, ka lielākā daļa cilvēku balsoja par mazāko ļaunumu. Neviens no pilsoņiem, ar ko es

sastapos, nelika lielas cerības uz šīm vēlēšanām. Tas rada nemieru šādas jaunas demokrātijas gadījumā, kas no bijušās Padomju sistēmas ir atvēršies vistālāk par visām citām Austrumeiropas valstīm.

Füle kungs, es ceru, ka jūsu klātbūtnē šodien un baroneses *Ashton* neierašanās nenozīmē, ka Ukraina kārtējo reizi ieņem otršķirīgu vietu un pazudīs citu ārzemju un drošības politiku prioritāšu vidū. Tai ir jābūt vienai no galvenajām prioritātēm, jo tā tas nav bijis pēdējo piecu gadu laikā.

Ukrainas iekšējās problēmas atspoguļo Eiropas stratēģijas neveiksmes. Mēs vairs nedrīkstam pret to attiekties nevērīgi. Mums jāsniedz beznosacījumu atbalsts Ukrainas fokusam uz rietumiem, jo mums ir daudz kas zaudējams. Gāze ir viena tēma, kas vienmēr izraisa pamatīgu apjukumu. Man atliek tikai pieminēt Sevastopoli, kur mums jāstāpās ar nozīmīgu konfliktu. Mēs nedrīkstam vienkārši ļaut lietām notikt tāpat kā līdz šim. Jūs esat uzņēmušies būtisku atbildību šai jomā.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, protams, *Yulia Tymoshenko* ir tiesības apstrīdēt prezidenta vēlēšanu rezultātus. Ņemot vērā intrigas un viltības, kas notika 2004. gadā, mēs nevaram viņu vainot, izņemot to, ka šoreiz starptautiskie vēlēšanu novērotāji ir apstiprinājuši rezultātus. Viņa var iestāties par savām šķietamajām tiesībām. Taču tas nav gudrs gājieni politiskā ziņā, jo šāda veida nesaskaņas rezultātā novedīs pie turpmākas politiskās un ekonomiskās neskaidrības valstī.

Tuvie vēlēšanu rezultāti norāda uz valsts sadalīšanos divās nometnēs. Taču, reālistiski skatoties, *Yanukovich* kungam nebūs iespējams atjaunot autoritāro režīmu, kas pirms vairākiem gadiem tika gāzts, pat ja viņš to vēlētos, par spīti tam, ka, bez šaubām, prezidenta vēlēšanas ir pastiprinājušas oligarhisko struktūru politiskajā un ekonomiskajā sistēmā.

Ņemot vērā tuvo rezultātu, abām nometnēm būs jārod kompromisi. Ir svarīgi, lai kultūras un sociālā austrumu-rietumu šķelšanās valstī tiktu pārvarēta cilvēku dēļ. Daudz kas būs atkarīgs no tā, vai *Yanukovich* kungs nozīmēs tādu premjerministru, ar ko gan austrumu, gan rietumu Ukrainas iedzīvotāji var samierināties, un vai *Tymoshenko* kundze ir sasniegusi demokrātisko briedumu, lai atzītu savu sakāvi un pievienotos opozīcijai.

Paweł Robert Kowal, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, pirms pieciem gadiem šis Parlaments arī savā ziņā pārdzīvoja Oranžo revolūciju. Taču pirms dažām nedēļām, tostarp *Ashton* kundzes runā, tika uzdoti jautājumi par to, vai ukraiņi bija gatavi Oranžajai revolūcijai un vai viņi to īstenoja praksē? Es pievienojos *Harms* kundzes nožēlai par to, ka *Ashton* kundze šodien nav ar mums. Šai jautājumam ir atbilde: 70 % vēlētāju piedalīšanās Eiropā patiesi ir retums, un tas ir retums arī mūsu valstīs. Šai ziņā *Brok* kungam nav taisnība, apgalvojot, ka Oranžā revolūcija zaudēja. Tā uzvarēja, jo tās mērķis bija panākt tādus noteikumus, no kuriem visiem būtu kāds labums. Arī Polijā esam pazīstami ar situācijām, kurās demokrātisku noteikumu labuma guvējs ir kāds, kas iepriekš bija demokrātijas pretinieks. Taču tas ir labi — tā tam vajadzētu būt.

Tagad ir pienācis laiks mūsu atbildei: vai mēs esam paveikuši visu, ko vajadzēja paveikt pēc Oranžās revolūcijas? Vai mēs esam atbildējuši uz šo jautājumu? Papildus visiem instrumentiem, par kuriem komisārs runāja — un tas ir labi, ka esam izveidojuši šos instrumentus —, vai mēs esam atbildējuši, ka durvis Ukrainai ir atvērtas? Vai tālejošas reformas var ieviest pēckomunisma valstī, nesniedzot šādu solījumu? Vai mēs varam mudināt cilvēkus nest upurus, ja mēs tiem sakām, ka viņiem vienmēr vajadzēs gaidīt ārpusē? Vai mums nevajadzētu labāk teikt: Eiropā jums ir vieta, ne šodien un ne rīt, bet ir vieta.

Jaunajam komisāram *Füle* kungam to pateikt ir lieliska iespēja. *Ashton* kundze šodien nav ieradusies. Komisār, uzdrošinieties un esiet pirmā persona, kas sāk teikt, ka ir vieta. Ne šodien un ne rīt, bet būs vieta. Tā būs liela palīdzība ukraiņiem. Šis varētu būt pēdējais brīdis, kad to var pateikt, un tāpēc visiem ukraiņiem ir jābūt pārliecinātiem, ka integrācija un sadarbība ar Eiropu, kā arī izmaiņas likumos, ir viņu pašu personiskā iespēja.

Tas jāsaaka ne tikai elitei, uzņēmējiem vai studentiem. Tas jāsaaka tādā veidā, lai visi saprastu, ka vēl joprojām ir vērts nest upurus pēc komunisma gadiem, ka vēl joprojām ir vērts kaut ko darīt. Tā ir iespēja arī jums, *Füle* kungs. Sakiet to skaidri, un jūs iekļūsit vēsturē. Jūs palīdzēsiet ne tikai Ukrainai, bet visai Centrāleiropai, jo Ukrainas labklājība un drošība nozīmē iespēju visai Centrāleiropai. Ikvienam jābūt, ka viņam ir iespēja. Tāpēc atsevišķi no apvienības līguma, kas ir ļoti svarīgs, mums jāatvieglo vīzu noteikumi ukraiņiem, un nākotnē jāatceļ vīzas pavisam. Mums jāsaaka pavisam skaidri: durvis uz Eiropu Ukrainai ir atvērtas. Kādam tas beidzot ir jāsaaka pēc šiem pieciem gadiem.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētāja kundze, Ukrainas nesenās vēlēšanas ir pierādījušas, ka valsts ir strādājoša demokrātija.

Jaunais prezidents valdīs, stājoties pretī spēcīgai opozīcijai un brīviem medijiem. Jācer, ka opozīcija būs konstruktīva, un valdīšanas standarti valstī uzlabosies.

Vēlēšanu kampaņa apstiprināja, ka Ukrainas politiskā elite vēlas turpināt integrāciju Eiropas Savienībā un uzturēt labas kaimiņattiecības ar Krieviju. Eiropas Savienībai jāatbild ar skaidriem signāliem, kas atbalsta abas tendences. Vienlaikus Ukrainai jāpaātrina reformu tempus.

Ja tiek panākts šāds progress, ES jāapsver Ukrainai dotā dalības solījuma izpildīšana. Tikmēr mums vajadzētu mudināt un darīt daudz vairāk integrācijai pamatlīmenī.

Apmaiņas braucieni, jauniešu un skolu vizītes, stipendijas, pilsētu un reģionālie sadraudzības pasākumi, kā arī uzņēmējdarbības līgumi ir labākais veids, lai izplatītu vēstījumu, ka reformas ir vienīgais ceļš, kā sasniegt labāku nākotni.

Visbūtiskākais šobrīd ir tas, lai ES rastu iebraukšanas vīzu režīma liberalizācijas veidu. Mums jānodrošina lielākā iespējamā cilvēku plūsma pāri mūsu robežām ar Ukrainu.

Kā nesen man rakstīja viens no maniem vēlētajiem, palīdzi 1 000 cilvēkiem no Ukrainas austrumu daļas ceļot uz ES, un 100 000 cilvēki izdzirdēs viņu labvēlīgās atsauksmes pēc atgriešanās.

Šis ir veids, kā likt pamatus reformām, ko vēlamies redzēt notiekam mūsu vērtīgajā, demokrātiskajā kaimiņvalstī.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir vismaz viena bijušās Padomju Savienības valsts, kurā vēlēšanu rezultāti nav iepriekš zināmi. Šī valsts ir Ukraina, un mums vajadzētu par to priecāties, jo arī mēs tajā esam spēlējuši savu lomu. Pēc Ukrainas vēlēšanām kaut kas mainīsies. Būs jauns prezidents, un šo jauno prezidentu vajadzētu draudzīgi uzņemt Eiropas Savienībā un Eiropas Parlamentā. Tas ir tāpēc, ka Ukrainas uz Eiropu vērstās tendences nav pārejoša interese, bet nopietns izaicinājums un ambīcija miljoniem ukraiņu. No Eiropas Savienības puses ir nepieciešama jauna atvērtība Ukrainai. Nemotivēsim sevi ar personīgām ambīcijām. Es saprotu, ka Eiropas Tautas partijā ir neliela nožēla par to, ka vēlēšanās neuzvarēja sieviete, kuras ievēšanu viņi vēlējas. Taču negrūdisim jauno Ukrainas prezidentu Maskavas apskāvienos. Ukraina būs partneris, no kā daudz kas tiks sagaidīts. Ukraina būs partneris, kuram tiks daudz kas uzdots. Ukraina būs partneris, pret ko vajadzētu izturēties ar labvēlību. Tādēļ jauns Eiropas impulss ir vēlreiz nepieciešams, jo Ukraina ir Eiropas daļa, un mums jāīsteno šī politika mūsu pašu interesēs.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Es ceru, ka Ukrainas varas iestādes pastiprinās savus centienus, lai ārēji sadarbotos ar Eiropas Savienību un iekšēji pieskaņotos Eiropas standartiem. Austrumu partnerība un *Euronest* iniciatīva piedāvā tam pienācīgu pamatu.

Neatkarīgi no jaunās valdības politiskās nokrāsas jautājums nav par to, vai Ukrainai vajadzētu palikt austrumos vai kļūt rietumnieciskai. Jautājums ir par to, vai Ukraina var iekšēji konsolidēt demokrātiju. Tas ietver demokrātisku normu ieviešanu un cilvēktiesību aizsargāšanu. Piemēram, viena jūtīga sfēra ir situācija ar rumāņu valodā runājošo minoritāti Ukrainā un tās tiesībām uz izglītību savā dzimtajā valodā.

Ārpolitikas jomā Ukraina jānodrošina sadarbības ar Eiropas Savienību, attīstot labas kaimiņattiecības ar ES dalībvalstīm. Taču tikpat svarīgi ir iesaistīt Ukrainu Eiropas procesos, lai sadarbotos Melnās jūras reģionā. Visbeidzot, attiecību nostiprināšana ar Eiropai labvēlīgo Moldovas Republikas valdību varētu būt pirmais derīgais solis uz labu kaimiņattiecību politiku.

Mário David (PPE). – (PT) Šķiet, ka piecus gadus pēc Oranžās revolūcijas ukraiņi atskatās uz šo periodu kā uz zaudētu iespēju. Tā nav tikai viņu politiskās elites vaina. Tiesa, viņi bija pārāk aizņemti ar varas un ietekmes konfliktiem. Daudzas reformas nekad netika ieviestas, un daudzas nekad netika tālāk par projekta stadiju.

Demokrātijā nav iedomājams, ka vēlēšanu likumu izmanītu starp diviem vēlēšanu raundiem. Tas neviens uzticību tiem, kas šīs izmaiņas ierosināja, tiem, kas par tām balsoja, ne arī tiem, kas tās izstrādāja. Tas liek domāt, ka aiz tā bijuši necienīgi un nevēlami nolūki. Daudz kam ir jāmainās attiecībā uz tiesu varas iestāžu neatkarības trūkumu, jo tās ir pakļautas ne vien pārāk lielai politisko spēku ietekmei, bet arī pārāk lielai uzņēmēju ietekmei. Bez brīvas un neatkarīgas tiesu sistēmas likumi nevar pastāvēt, cilvēktiesības netiek nodrošinātas, nav ārzemju investīciju un progresā.

Taču vainu par šo vilšanos var novelt arī uz šo Parlamentu un daudzām konkrētām dalībvalstīm. Man gribētos, lai uz dažām sekundēm mēs varētu iedomāties sevi kā pilsoņus tādā Eiropas valstī, kura vēsturiskās nepastāvības dēļ vēl joprojām nav Eiropas Savienības dalībvalsts. Ko mēs sagaidītu no ES? Solidaritāti. Taču

daudzas ārzemju ministrijas, bažījoties vienīgi par to, lai netraucētu vai neaizskartu Maskavu, ir izmantojušas un sagrozījušas pastāvošās iekšējās cīņas Kijevā, lai izvairītos no vienbalsīga paziņojuma, ka Ukraina ir neatkarīga un suverēna valsts.

Kā tāda, ja vairākums Ukrainas iedzīvotāju to brīvi atbalsta un ja valsts atbilst noteiktajiem kritērijiem, tā nākotnē var censties kļūt par Eiropas Savienības dalībnieci.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Lai gan tā ir vilšanās, mums jāatzīst, ka sešu gadu romantiskais periods Ukrainas politiskajā dzīvē ir beidzies. Ukrainas prezidenta vēlēšanu rezultāts nav nedz negadījums, nedz Ukrainas iedzīvotāju „kļūdaina” izvēle. Drīzāk gan tas atspoguļo dziļākas politiskās problēmas un to, ka uz Oranžo revolūciju liktas cerības netika attaisnotas.

Komisār, jūs minējāt, ka sagaidām enerģisku un mērķtiecīgu rīcību no Ukrainas jaunā prezidenta un jaunās valdības puses. Valstij ir nepieciešamas nopietnas strukturālās reformas.

Taču mums vajadzētu teikt kaut ko Eiropas Savienībai. Šajā situācijā, ja mēs vēlamies saglabāt ietekmi pēcpadomju telpā un nostiprināt demokrātijas un cilvēktiesību pozīcijas šajā reģionā, mums jāstrādā ar Ukrainu daudz aktīvāk nekā līdz šim. Eiropas Savienībai ir jāsniedz Ukrainai alternatīva Eiropas vīzija. Lai to izdarītu, mums no sākuma vajadzētu mērķēt uz tā sauktajiem „maigajiem” pasākumiem, kam ir ilgtermiņa ietekme, piemēram, ekonomiskās integrācijas veicināšana, aktīvāka personisko kontaktu un politiskā dialoga veidošana Ukrainas valdības iestādēs.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Debatēs par Ukrainas pašreizējo situāciju es vēlētos lūgt Komisiju izmantot savus sakarus vai sakaru tīklus ar Ukrainu, lai lūgtu un parādītu pastāvīgas un skaidras saistības attiecībā uz nacionālo minoritāšu tiesībām, kā arī citām jomām, jo tas, ko mēs šodien esam dzirdējuši par nesējām neveiksmēm Ukrainā, kas ietekmē tik daudzas sfēras, pastiprināti attiecas uz minoritāšu grupu pārstāvjiem, izglītību minoritāšu valodā un savas dzimtās valodas izmantošanu. No mūsu puses nepieciešama skaidrība un pastāvība, jo Eiropas Savienība var visaptveroši ietekmēt Ukrainu, kurai ir kaimiņattiecību politikas statuss, ietverot noteikumus un nosacījumus par nacionālajām minoritātēm. Mēs esam redzējuši, ka mūsu viedokļu un vēstījumu pastāvība darbojas, un mēs ceram, ka tas mums var palīdzēt atrast nepieciešamos līdzekļus šādu jautājumu risināšanai. Es ierosinu, lai nākotnē izstrādātie līgumi ar Ukrainu sevišķi aptvertu šos jautājumus, tostarp tiesības uz izglītību dzimtajā valodā, jo tas ir būtisks priekšnosacījums nacionālo minoritāšu izdzīvošanai.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Šodien Ukraina piedzīvo ne tikai ekonomisku, bet savā ziņā arī politisku krīzi. Iespējams, šīs prezidenta vēlēšanas palīdzēs izvest valsti no politiskā strupceļa un nodrošinās lielāku stabilitāti. Ukraina vēl joprojām lemj par to, kuram civilizācijas modelim pievērsties. Vai valstij vajadzētu sadarboties ar austrumiem vai integrēties Eiropā? Tas nav vienkāršs lēmums, īpaši, ja ideoloģiskā šķelšanās, kas pastāv politiskajā dzīvē, ir pārņēmusi arī sabiedrību. Durvīm uz Eiropu ir jābūt atvērtām Ukrainai, un caurspīdīgas vēlēšanas ir svarīgs solis demokrātiskas valsts principu stiprināšanā. Ukrainas iedzīvotāji ir izteikuši savu vēlmi izvēlēties savas valsts līderi. Ukraina ir Eiropas valsts, kurai jābūt tiesībām pieņemt lēmumus par Eiropu. Tāpēc Eiropas Savienībai intensīvi jāsadarbojas ar Ukrainu, nostiprinot demokrātiju šajā valstī un paātrinot tās integrāciju Eiropas Savienībā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Komisār, jūsu ziņojums par Ukrainu šodien bija ļoti skaidrs. Ukrainai ir izredzes pievienoties ES, un mums ir līdzekļi, lai padarītu šīs izredzes par ticamu iespēju.

Šīs vēlēšanas bija grūti izcīnītas, taču demokrātiskas, un mums tie ir dienas jaunumi. Būtībā šī ciešā sāncensība ir parādījusi, cik komplicēta ir šī valsts. Ukraina ir multietniska un multikonfesiāla valsts, turklāt tās vēsture ir ļoti raiba, kas mums ir jāņem vērā. Es uzskatu, ka mums, gan Eiropas Parlamentam, gan Eiropai kopumā, vajadzētu izmantot visus līdzekļus, lai veicinātu kaut kāda veida produktīvu dialogu Ukrainā, kas stiprinātu Ukrainas valsti un tās sabiedrību.

Birkas piestiprināšana šai valstij vai jebkādu aizspriedumu izplatīšana par to būtu negatīva parādība. Es nedomāju, ka mēs tā būtu darījuši agrāk, un es ceru, ka mēs tā nedarīsim arī turpmāk.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, svētdien man bija iespēja būt Kijevā kā ECF grupas novērotājam. Viss, ko es redzēju, bija mierīgs, caurspīdīgs un, kas interesanti, daudzējādā veidā robustāks nekā manā valstī, AK,— ar caurspīdīgām vēlēšanu urnām un prasību uzrādīt identifikācijas dokumentu ar fotogrāfiju, lai varētu balsot.

Taču, protams, es biju vilies rezultātā, jo prezidents *Yanukovich* nav rietumu stila demokrāts. Viņš tagad formāli atmetīs visas NATO prasības un tikai simboliski pievērsīsies savas valsts dalībai ES, kam, protams,

šobrīd formāli pretojas arī Krievija, Ukrainas tuvs draugs un kaimiņš. Tā vietā viņš aprobežosies ar brīvās tirdzniecības līgumu un vīzu liberalizācijas režīmu. Manuprāt, *Tymoshenko* kundze ķeras pie salmiņa, apstrīdot savas uzvarai tuvās sakāves rezultātus tiesās, un es ļoti šaubos, ka viņa gūs panākumus.

Man šobrīd ir parādījušās nopietnas bažas par to, par ko dzirdēju debatējam tonakt: atjaunotās šķelšanās tendences, lai atdalītu Ukrainas rietumus, kas ir pret *Yanukovich* un atbalsta *Tymoshenko*, vai nu, lai pievienotos Polijai, vai — lai veidotu jaunu rietumu valsti. Tas droši vien nenotiks, taču, ja tā būtu, tam jānotiek mierīgā ceļā un vienprātīgi. Tas, kas mums šeit, Eiropas Savienībā, ir jādara, — ir jāatbalsta Oranžās revolūcijas mantojums un mūsu ar Ukrainu kopīgās demokrātiskās vērtības.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, cīņa ir beigusies, un vismaz uz nākamo parlamentāro termiņu *Yanukovich* kungs būs Ukrainas prezidents. Cerību vieš tas, ka šāds bija godīgu vēlēšanu rezultāts. Tas arī izdara norādi, ka vēlētajai nevēlējās, ka dažādās pozīcijas būtu konkrēti fiksētas, piemēram, pievienošanās NATO, no vienas puses, un virzība uz Maskavu, no otras puses. *Yanukovich* kungs rīkotos pārdomāti, turpinot demokrātisko procesu un nekoncentrējoties tikai uz austrumiem, un panākot nozīmīgus Ukrainas iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabojumus. Pretējā gadījumā nākamo vēlēšanu rezultāts jau ir nolemts.

ES ir jāsniedz stingrs atbalsts un palīdzība šajā stabilizācijas procesā. Vēlākais, līdz 2012. gada Eiropas futbola čempionātam būs skaidrs, vai Ukraina ir izveidojusi kopīgu ukraiņu apziņu vai tā turpinās ciest savu lingvistisko un ģeogrāfisko atšķirību dēļ.

Priekšsēdētāja. – Vēlreiz atvainojos visiem tiem, kam nevarēju dot iespēju izteikties. Esmu pārliecināta, ka pie šīs tēmas mēs vēl atgriezīsimies.

Štefan Füle, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos vēlreiz pateikties jums par iespēju jūs šodien uzrunāt. Es uzskatu, ka šī ir bijusi noderīga viedokļu apmaiņa, gūstot dažus konkrētus ieteikumus un komentārus, ko pārdomāt.

Kā es teicu sākumā, Ukrainai ir nozīme. Tā vēl joprojām ir Eiropas Savienības stratēģiskas nozīmes partneris un reģiona līderis. ES–Ukrainas attiecības pēdējos gados ir būtiski padziļinājušās. Es noteikti uzskatu, ka šādu dinamiku vajadzētu arī turpināt.

Ukrainas un Eiropas Savienības attiecību atjaunošanas temps un intensitāte būs atkarīga no reformas ieviešanas. Tas mudinās mani būt vēl drosmīgākam. ES ir gatava atbalstīt Ukrainu šajā uzdevumā ar plašāku tās rīcībā esošu līdzekļu klāstu. Tomēr mēs gaidām no jaunās vadības, lai tā izrādītu politisku vēlmi veikt reformu Ukrainas nākotnes stabilitātes un labklājības interesēs.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrās daļas sēdes laikā februārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ukraina ir sevišķi būtiska Eiropas Savienībai sakarā ar perspektīvu iesaistīties Austrumu partnerībā un Melnās jūras sinerģijā, kā arī no ES energodrošības viedokļa.

Mans sniegums šodien attiecas uz aspektu, kas nav ticis bieži pieminēts, taču kas man rada sevišķas bažas, runājot par Ukrainu. Šajā valstī dzīvo vairāk nekā pusmiljons etnisko rumāņu. Kijevas varas iestādes līdz šim viņiem ir izrādījušas nenozīmīgu interesi pamattiesību garantēšanas ziņā. Taču mēs pirmoreiz redzējam, ka vēlēšanu kampaņas laikā šajā Rumānijas kaimiņvalstī tika virzīta atšķirīga vadība. Viens no kandidātiem solīja rumāņiem šajā valstī, ka viņš atbalstītu rumāņu kā reģionālās valodas ieviešanu teritorijās, kur rumāņi ir vairākumā.

Šobrīd Ukraina ir sastapusies ar divām vērtību sistēmām. Daži pilsoņi vēlētos tuvināties Eiropas Savienībai un vēlētos, lai mūsu vērtības, piemēram, brīvība un miers, būtu garantētas. Cita pilsoņu grupa raugās uz Eiropas integrāciju ar neuzticību. Ukrainai ir nepieciešams ES atbalsts un solidaritāte šobrīd jau notiekošo reformu turpināšanai, lai novērstu dalījumu starp austrumiem un rietumiem.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Pēc prezidenta vēlēšanām sākas jauna nodaļa ES un Ukrainas attiecībās. Viena no būtiskākajām sadarbības jomām būs energoapgāde. Tas nav nejauši, jo Eiropas Savienība, ņemot vērā pieaugošo atkarību, saņem ievērojamu enerģijas importa daļu caur savu austrumu kaimiņu. Enerģijas importa drošības dēļ, manuprāt, ir pamatoti, ja Eiropas Savienība atbalstītu Ukrainu, piemērojot visus iespējamus līdzekļus, lai uzturētu un modernizētu tās enerģijas tīklojumu, īpaši svarīgo gāzes cauruļvada

tīklojumu. Tai pašā laikā saskaņā ar jūnijā notikušā ES samita slēdzieniem, manuprāt, ir būtisks priekšnosacījums finansālām atbalstam: Ukrainai vajadzētu sākt savu industriālo reformu un padarīt gāzes nozari daudz caurspīdīgāku. Causpīdīguma trūkums vidēja izmēra uzņēmumu sistēmā ir novedis pie Ukrainas pilsoņiem neizdevīga stāvokļa, vienlaicīgi traucējot apgādes drošību ES dalībvalstīm. Turklāt centieni paplašināt uzglabāšanas iespējas arī ir atbalsta vērti. Patiesībā rezervju izveidošana ir viens no galvenajiem veidiem, kā garantēt vienmērīgu gāzes tranzītu Eiropā aukstajā ziemas periodā.

Ir paredzams arī, ka Eiropas Parlaments pavasarī pieņems jaunus noteikumus par gāzes piegādi. Šie noteikumi uzstādīs dalībvalstīm prasību pieņemt saskaņotus rīcības plānus gāzes piegādes traucējumu gadījumā. Es uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāsaņem šādi plāni ne tikai savā starpā, bet arī, iesaistot Ukrainu konsultāciju procesā. Pat nākotnē importa traucējumu jautājuma risināšana nav iespējama bez intensīvām sarunām ar līderiem Kijevā.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Viktor Yanukovich ievēlēšana par prezidentu nozīmē, ka Ukraina uzsāk jaunu posmu, kas to pietuvinās ES. Būdam ES–Ukrainas Parlamentārās sadarbības komitejas dalībnieks un Eiropas pilsonis, es uzskatu, ka Eiropas Savienība var un tai vajadzētu noliekt svaru kausus par labu Eiropai un demokrātiskam attīstības ceļam tās austrumu kaimiņa izvēlē. Eiropas Parlamenta Vēlēšanu novērošanas misija konstatēja, ka vēlēšanas notika likumīgi, bez starpgadījumiem, tādējādi nodrošinot jaunā prezidenta likumību un demonstrējot sevišķu kontrastu ar 2004.–2005. gadā notikušajām vēlēšanām. Politisko nianšu izmaiņām nevajadzētu ietekmēt mūsu pieeju Ukrainai, kam ir jāpaliek tikpat pastāvīgai un pat vēl efektīvākai. Lai gan ir labi zināms, ka prezidents Yanukovich nevājinās saikni ar Krieviju, tas nenozīmē, ka viņš attālināsies no ES. Lai izvairītos no šādas notikumu gaitas riska, lai arī maza, mums jābūt aktīviem attiecībā ar Ukrainu, kas ir vienīgā valsts, kas šai rajonā var garantēt stabilitāti. Mums ir jāizrāda atvērtība ar dialoga un stingru apņemšanos palīdzību, lai sniegtu Ukrainai nepieciešamo pamudinājumu eiropiskai attīstībai. Esmu pārliecināts par Ukrainas spēju atsākt reformas un parādīt, ka tā ir ES uzticama partnere.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Ukraina turpina būt izšķiroša Eiropa stabilitātē un demokrātiskā attīstībā. Lai gan Oranžā revolūcija, kurā Eiropas Parlaments efektīvi deva savu ieguldījumu, nav attaisnojusi vairumu cerību, jācer, ka noturēsies Yushchenko kunga prezidentūras mantojums — brīvas un godīgas vēlēšanas, cilvēki, kas pārvarējuši bailes, izsakot savu viedokli, un praktiski neatkarīgi mediji. Tiesa, tādi lielai valstij kā Ukraina, kam ilgu laiku bija liegta neatkarība un kas cietusi īstu genocīdu — Golodomoru — būs nepieciešams zināms laiks, lai labāk noteiktu savu Eiropas identitāti un nākotnes stratēģiskos mērķus. Taču mēs nevaram novērsties no Eiropas Savienības politiskās atbildības par Ukrainu kopš 2004. gada. ES nav dedzīgi piedāvājusi Ukrainai izredzes par dalību ES. ES atbalsts Ukrainai ir bijis lielākoties nenoteikts un ukraiņiem nepārliecinošs, jo to bieži ir nomākušas bailes aizkaitināt Krieviju. Mums jāsaprot, ka galvenais risinājums patiesi demokrātiskai un labai kaimiņu Krievijai ir neatkarība un Eiropā integrēta Ukraina. Tā paliek ES atbildība. Tagad mums ir maksimāli jāizmanto Austrumu partnerība.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, esmu ņēmis vērā informāciju par Viktor Yanukovich ievēlēšanu Ukrainas prezidenta amatā. Lai gan Ukraina ir ļoti nopietnā situācijā, periodā kopš pagājušajām vēlēšanām ir novērojami uzlabojumi likumu ievērošanas ziņā. Es ceru, ka juridiskie strīdi par vēlēšanu rezultātiem tiks ātri atrisināti un ka abas puses koncentrēsies uz darbu, lai palīdzētu Ukrainai iziet no ekonomiskās krīzes un stiprinātu tās pozīciju pasaulē, un jo īpaši palīdzētu Ukrainai attīstīt tuvākas attiecības ar Eiropas Savienību. Ņemot vērā jaunievēlētā prezidenta solījumus vairo demokrātizāciju un nodrošināt starptautisku stabilitāti, kā arī faktu, ka viņš liek lielu uzsvaru uz Ukrainas pievienošanos Eiropas Savienībai, esmu pārliecināts, ka esošo labo sadarbību starp Ukrainu un Eiropas Savienību vajadzētu ne tikai turpināt, bet paplašināt. Visu ES valstu pārstāvji cer, ka Ukraina beidzot ieies politiskās stabilitātes un ekonomikas politikas vienprātības periodā.

Manuprāt, jaunais Ukrainas vadonis arīdzan vērsīsies Eiropas Savienībā pēc palīdzības, lai ātrāk izvestu Ukrainu no dziļās krīzes, kuras rezultātā ir notikusi krasa ekonomiskā lejupslīde un izveidojies 12 % liels budžeta deficīts. Eiropai vajadzētu apsvērt konkrēta priekšlikuma izteikšanu Ukrainas iekļaušanai Eiropas struktūrās.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es ceru, ka jaunais prezidents ņems vērā uz Eiropu vērsto attieksmi, ko pauž lielākā daļa ukraiņu.

Tiek vestas sarunas par apvienības līgumu, un es uzskatu, ka abām pusēm ir izdevīgi noslēgt to pēc iespējas drīzāk. Vēlēšanu solījumus vajag piepildīt. Viens no šādiem solījumiem ir minoritāšu tiesību ievērošana un denacionalizācijas, kā arī etnisko minoritāšu asimilācijas politikas atsaukšana.

Rumānija var kalpot par paraugu Ukrainai, runājot par Eiropas standartu piemērošanu minoritāšu situācijai. Šai sakarā parlamenta loceklis, kas pārstāv Rumānijas ukraiņu kopienu Rumānijas parlamentā, var rīkoties kā labs padomdevējs, un es viņu rekomendēju nākamajam Ukrainas prezidentam.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Ukraina ir Eiropas valsts, un tā atzīst visas Eiropas kultūras vērtības. Ukrainai ir godīgi un efektīvi jāievieš politiska programma, kas nodrošina nacionālo minoritāšu tiesības, piemēram, krievu, tatāru, rumāņu, poļu, ungāru, grieķu un citu minoritāšu tiesības. Tai ir jāievieš Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu harta, kas garantē šīm valodām reģionālu valodu statusu. Es uzskatu, ka ES ir jāatbalsta šādu pasākumu ieviešana, uzsverot, ka nedrīkst ignorēt nevienu minoritāti.

Piemēram, Ukrainas rumāņu valodā runājošā minoritāte pārsniedz 410 000. Tā ir tradicionāla nacionāla kopiena ar dziļām vēsturiskām saknēm, kas saskanīgi sadzīvo ar majoritāti un citām minoritātēm, sevišķi Černivci reģionā (Ziemeļu Bukovina, Ziemeļu Besarābija un Hercas reģions), Odesas reģionā (Dienvidu Besarābijas rajoni) un Transkarpatu reģionā (vēsturiskajā Maramures reģionā). Es uzskatu, ka ES ir jānodrošina Ukrainas varas iestādes izstrādāt sekcijas, kas piedāvā mācības rumāņu valodā kā dzimtajā valodā arodkoledžās un vidusskolās, kas pašlaik darbojas augstāk minēto reģionu pilsētās. Turklāt ES vajadzētu sadarboties ar Kijevu, lai Černivci Valsts universitāte izveidotu sekcijas, kas piedāvā mācības rumāņu valodā kā dzimtajā valodā visās pašreizējās fakultātēs un specialitātēs.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Esmu gandarīts, ka Ukrainas vēlēšanas pagājušo svētdien ir pagājušas sekmīgi. Vēlēšanu rezultāti ir jāatzīst visām iesaistītajām pusēm, jo demokrātiju nevar būt uz ilgstošas neuzticības un strīdiem. Man ir žēl, ka *Yulia Tymoshenko* zaudēja vēlēšanās. Taču esmu vairāk apbēdināts par visiem tiem paziņojumiem, ko viņa sniedza kampaņas beigu daļā, kas apšaubīja Starptautiskās krimināltiesas spriedumu par Melnās jūras kontinentālo šelfu. Es ceru, ka Ukrainas valdība, neatkarīgi no tā, vai to vada *Tymoshenko* kundze vai kāds cits, pieņems to faktu, ka šāds spriedums ir galējs.

Csaba Sógor (PPE), rakstiski. – (HU) *Viktor Yanukovich* ungāru minoritātei apsolīja ieviest šādus pasākumus, ja viņš uzvarētu vēlēšanās: nekavējoša ierobežojumu atcelšana, kas ietekmē ungāru izglītības sistēmu, ungāru pamatskolas skolēnus un pēdējā gada studentus; dzimtās valodas neierobežota lietošana izglītībā, justīcijā, valsts administrācijā, medijos un citās jomās; neierobežota nacionālo simbolu lietošana, netraucēta saziņa ar dzimteni; kopienas pārstāvju iesaistīšana vietējā, reģionālā un valsts pārvaldē. Prezidenta vēlēšanu rezultāti reģionos ar augstāku ungāru izcelsmes iedzīvotāju proporciju un niecīgā gala rezultātu starpība norāda, ka ungāru kopienas balsis lielā mērā sekmēja *Yanukovich* kunga uzvaru. Kampaņas karstumā arī *Yulia Tymoshenko* solīja atcelt diskriminējošos pasākumus, kas ietekmē izglītību dzimtajā valodā. Taču tas neizklausījās ticami, jo tas nāca no politiķes, kas piecus gadus ir bijusi premjerministre, un šajā laikā viņa nebija izrādījusi nekādu interesi par minoritātēm. Tāpēc ungāru un rutēniešu minoritātes tagad liek savas cerības uz *Yanukovich* kungu, cerot, ka viņš atzīs minoritāšu reģionālo statusu un nodibinās jaunus pamatus attiecībām starp majoritāti un minoritātēm. Taču, ja jaunais Ukrainas prezidents neizpildīs savus solījumus, piemēram, apmainā pret Ukrainas nacionālistu atbalstu, viņš ne tikai zaudētu minoritāšu kopienu atbalstu, bet daudz sludinātās Eiropas Ukrainas izveidošana arī varētu tikt aizkavēta par vairākiem gadiem.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienībai vajadzētu spēlēt aktīvāku lomu Ukrainā; mums vajadzētu pārtraukt praksi, kas pēdējo gadu laikā ir guvusi virsroku Eiropas Savienībā, attiecoties pret vienu no Eiropas lielākajām valstīm nekonkrētā, negribīgā veidā. Ukraina ir ievērojams partneris Eiropas Savienības Austrumu kaimiņattiecību politikā, un tā ir arī vissvarīgākā tranzītvalsts attiecībām ar Krieviju. Ar *Viktor Yanukovich* ievēlēšanu par prezidentu Ukrainai ir spēcīgs līderis ar vienkāršu attieksmi un vienādu atvērtību gan pret Eiropu, gan Krieviju. Vissvarīgākais uzdevums jaunajam prezidentam ir pārvarēt dziļo politisko šķelšanos tā, lai varētu nodibināt stabili vadību un ieviest sen iekavētās visaptverošās sociālās un ekonomiskās reformas. Vissvarīgākais Eiropas Savienībai šobrīd ir padarīt tās klātbūtni Ukrainā daudz jūtāmāku nekā agrāk un nodibināt jaunus pamatus sadarbībai. Austrumu partnerība nodrošina lielisku ietvaru šādai nostājai, un Ārējās lietas dienests, ko izveidoja saskaņā ar Lisabonas Līgumu, sniegs atbilstošos līdzekļus. Es vēlētos uzsvērt, ka Ungārija, kuras lielākais kaimiņš ir Ukraina, ir sevišķi ieinteresēta Ukrainas politiskās un ekonomiskās stabilitātes nodrošināšanā. Arī mūsu interesēs ir tas, ka attiecības starp Ukrainu un Krieviju ir nostiprinājušās. Mēs arī ļoti ceram, ka Ukraina atteiksies no savām pret minoritātēm vērstajām politikām, kas ir ierobežojušas minoritāšu tiesības Zemo Karpatu reģionā, tostarp arī ungāru tiesības.

16. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0006/2010).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Zigmantas Balcytis** (H-0008/10)

Temats: Iekšējā enerģijas tirgus izveide

Spānijas, Beļģijas un Ungārijas trijotnes vienošanās un ilgtermiņa stratēģija paredz, ka viena no pašām svarīgākajām politiskajām prioritātēm ir vienota iekšējā enerģijas tirgus izveide. Lai šo mērķi sasniegtu, Eiropas enerģijas tirgus jāsavieno ar visvairāk izolētajiem Kopienas reģioniem, piemēram, Baltijas jūras reģionu. Baltijas jūras stratēģijā paredzēti daudzi sadarbības projekti elektroenerģijas un gāzes jomā, kas to īstenošanas gadījumā palīdzētu Baltijas valstīm atbrīvoties no atkarības no viena enerģijas piegādātāja. Ņemot vērā šo projektu starpvalstu raksturu, to sekmīga īstenošana būs atkarīga ne tikai no atbilstošu finanšu līdzekļu piešķiršanas, bet arī no iesaistīto dalībvalstu politiskās gribas un nolūkiem. Attiecībā uz iekšējā enerģijas tirgus izveidi Kopiena ir apņēmusies paust vienotu viedokli.

Vai Padomes prezidentvalsts Spānija uzņemsies vadošo lomu un pamudinās dalībvalstis paust vienotu viedokli dažādu enerģētikas projektu īstenošanā Baltijas jūras reģionā, piemēram, *AmberLitPol*, *Swedlink* u.c., kas palielinātu energoapgādes drošību ne tikai šā reģiona, bet arī visas Kopienas mērogā?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, iekšējais enerģijas tirgus un energoapgādes drošība ir nesaraujami saistīti. Mēs esam to pakāpeniski īstenojuši Eiropas Savienībā, un tāpēc enerģijas drošība ir kļuvusi par vienu no Savienības stratēģiskajām prioritātēm. Šis jautājums kļuva sevišķi būtisks nedaudz vairāk nekā pirms gada Krievijas un Ukrainas gāzes krīzes laikā.

Tobrīd mēs sapratām, ka iekšējais enerģijas tirgus — pilnvērtīgi funkcionējošs, savstarpēji saistīts, efektīvs tirgus — ir priekšnosacījums Eiropas energoapgādes drošībai.

Tādējādi energoapgādes drošība ir galvenais stratēģiskais elements, ko nepieciešams uzlabot, nodrošinot augstāku energoefektivitāti, dažādojot enerģijas piegādātājus, avotus un izplatīšanas kanālus, veicinot Savienības enerģijas intereses attiecībā uz trešām valstīm un, visbeidzot, veidojot patiesi kopīgu enerģijas tirgu, kāda mums vēl joprojām nav. Lai palīdzētu to sasniegt, mums būs Lisabonas Līguma atbalsts, kurā pirmoreiz ir precīzi formulēta norāde uz šādu Savienības kompetenci primārās likumdošanas līmenī.

Tādēļ Savienībai ir jābūt uzstājīgākai attiecībā ar trešām valstīm un jāizsaka vienots viedoklis šajās attiecībās. Spānijas rūpniecības, tūrisma un tirdzniecības ministrs, izklāstot Spānijas prezidentūras prioritātes atbilstošajai Eiropas Parlamenta komitejai 2010. gada 27. janvārī, to skaidri noteica.

Tātad Otrā stratēģiskā enerģētikas pārskata ietvaros tas, ko var nosaukt par Eiropas Savienības enerģijas salu pievienošanu iekšējam tirgum, ir kļuvis par vienu no Savienības galvenajiem mērķiem.

2009. gada jūlijā, kad Komisija prezentēja Baltijas Enerģijas tirgus starpsavienojuma rīcības plānu — iniciatīvu, kuras mērķis ir veicināt enerģijas tirgus integrāciju un Baltijas reģiona enerģijas infrastruktūras attīstību — Eiropadome uzņēma to kā nozīmīgu ieguldījumu Savienības enerģijas drošības uzlabošanai, un es uz to atsaucos vārds vārdā.

Baltijas enerģijas tirgus iniciatīva tagad ir iekļauta plašākajā Savienības Baltijas jūras stratēģijā, kas bija viena no Zviedrijas prezidentūras galvenajām prioritātēm. 2009. gada oktobrī Eiropadome pieņēma iniciatīvu un atzinīgi novērtēja progresu, kas panākts enerģijas infrastruktūru un starpsavienojumu jomā Baltijas reģionā, tādējādi apstiprinot Komisijas ziņojumā ietvertu informāciju.

Zigmantas Balcytis (S&D). – (LT) Ministra kungs, vēlreiz vēlos pateikties par jūsu viedokli un atbildi. Taču viens mana jautājuma aspekts bija saistīts ne tikai ar trešām valstīm, bet ar pašu Eiropas Savienību, proti, ka dažām Eiropas Savienības dalībvalstīm nav nedz ekonomisku, nedz politisku interešu kaut kādā veidā sniegt ieguldījumu kopīgos projektos. Tāpēc mans jautājums bija, vai prezidentūras laikā Spānija uzņemas politisko lomu runāt Eiropas Savienības vārdā, lai nodrošinātu šo nākotnes projektu ieviešanu?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, mēs uzskatām, ka tas, bez šaubām, veido daļu no kopīgās enerģijas politikas un ka tāpat, kā mēs nevēlamies enerģijas salas no tehniskā viedokļa, mēs nevēlamies, lai tās pastāvētu arī no politiskā viedokļa.

Tā noteikti nav tāda nostāja, ko varētu saukt par Eiropai labvēlīgu, un patiesībā tā tas arī nav bijis praksē. Atceros, ka Energoapgādes drošības nodrošināšanas pasākumu noteikumu debašu laikā tika panākta vienošanās par Eiropas saistībām šajā jautājumā. Es runāju konkrēti par enerģijas projektiem, kas apstiprināti ekonomikas atlabšanas veicināšanas programmas ietvaros, kas tika ieviesta Čehijas prezidentūras laikā

pagājušajā gadā. Kopā tika piešķirti EUR 425 miljoni trijiem starpsavienojumu projektiem Baltijas reģionā: *Skanel/Baltic* gāzesvadam, *Estlink-2* elektrības starpsavienojumam un Zviedrijas-Baltijas valstu starpsavienojumam.

Tāpēc Spānijas prezidentūra mudinās dalībvalstis atbalstīt enerģijas infrastruktūras projektus Baltijas reģionā, lai gan pēc tam pašas dalībvalstis būs atbildīgas par konkrēto projektu īstenošanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un piemērojamiem Eiropas tiesību aktiem. Iesaistītajām dalībvalstīm šajā jautājumā vajadzētu rīkoties kā vienam veselam.

Priekšsēdētāja. – Pirms mēs turpinām, vēlos visiem plenārsēžu zālē pateikt, ka ministra kungs ir gatavs uzkavēties līdz plkst. 19.20, tāpēc būs vairāk jautājumu, nekā būtu bijis, ja jautājumi tiktu uzdoti līdz plkst. 19.00.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ministra kungs, vēlos vērst uzmanību uz atjaunojamo enerģijas avotu integrēšanas valsts energosistēmā nozīmīgumu, ņemot vērā, ka Eiropas energosistēmu veido dalībvalstu energotīkli.

Baltijas valstis ir labas prakses piemērs atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai un ēku energoefektivitātei. Iekšējam enerģijas tirgum ir nepieciešams labāks starpsavienojums starp valstu energotīkliem.

Vēlos vaicāt, vai jums un dalībvalstīm ir rīcības plāns, kas orientēts uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Elektrības tirgus integrēšanas procesam Baltijas valstīs vajadzētu ietvert privāto klientu tirgus neierobežotu liberalizēšanu un kopīgu enerģijas apmaiņu. Baltijas valstis ir smagi cietušas no ekonomikas krīzes.

Tāpēc es vēlētos zināt, kā šajā ļoti trauslajā ekonomiskajā situācijā var saprātīgi panākt enerģijas tirgus pilnīgu liberalizēšanu. Jo īpaši es domāju par cenu nepastāvīgumu. Kāds ir plāns attiecībā uz Baltijas valstu infrastruktūru un kāds tas ir enerģijas transporta maršrutu un enerģijas avotu dažādošanā?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, mēs piekritam izteiktajiem viedokļiem par atjaunojamās enerģijas avotiem un to integrāciju Eiropas energotīklos. Mēs arī uzskatām, ka tas ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības stratēģijas mērķiem cīņā pret klimata pārmaiņām, par ko mēs diskutējam Kopenhāgenas samitā. Mēs ceram, ka līdz 2020. gadam atjaunojamā enerģija veidos 20 % no kopējiem Eiropas enerģijas avotiem, un mēs vēlētos, lai šāda pieeja tiktu iekļauta otrajā Enerģijas rīcības plānā 2010.–2014. gadam, un mēs ceram, ka tas tiks pieņemts Spānijas prezidentūras laikā.

Tādēļ šis rīcības plāna mērķis nepārprotami ir Spānijas prezidentūras dienaskārtībā, un to, protams, atbalsta arī Beļģijas un Ungārijas trijotne, jo tas ir stratēģisks mērķis.

Attiecībā uz *Obermayr* kunga teikto mēs arī uzskatām, ka resursu dažādošana neapšaubāmi ir vēl viens stratēģiskais mērķis, kā es jau iepriekš minēju.

Eiropas Savienība un tās iestādes ir ļoti proaktīvas, sniedzot visu savu politisko atbalstu tādiem projektiem, kā *Nabucco*, *Nord Stream* un *South Stream*. Visiem šiem projektiem ir ļoti skaidrs mērķis: dažādot enerģiju veidus, dažādot enerģijas piegādātājus un dažādot kanālus, pa kuriem enerģija tiek izplatīta. Tie, protams, veido daļu no mūsu stratēģijas kļūt par Eiropu ar patiesi kopīgu enerģijas tirgu, kāda tai šobrīd nav. Tas viss ir nepieciešams, lai izveidotu šādu tirgu un sasniegtu šādu energodrošību, kas veido tā visa pamatu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Silvia-Adriana Țicău** (H-0009/10)

Temats: Attīstības pieejas, mērķi un pasākumi saskaņā ar ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam

Ekonomikas krīze, klimata pārmaiņas un demogrāfiskās izmaiņas būtiski ietekmē Eiropas pilsoņu dzīvi. Veselībai, izglītībai, lauksaimniecībai, transporta un enerģētikas infrastruktūras attīstībai un ieguldījumiem pētniecībā, inovācijā un sabiedrisko pakalpojumu modernizācijā ir jābūt gan dalībvalstu, gan ES prioritātēm. Pastāv kopīgs pienākums garantēt Eiropas pilsoņiem pamattiesības un pamatbrīvības, tostarp brīvu darbaspēka apriti. Eiropas sociālais modelis nodrošina nepieciešamo atbalstu darbiniekiem, kas zaudējuši savas darbavietas, veciem cilvēkiem un jauniešiem, kā arī migrējošiem darba ņēmējiem. Eiropadomes neformālajā sanāksmē 2010. gada februārī tiks iesniegta ES ilgtspējīgas attīstības stratēģija laikposmam līdz 2020. gadam.

Vai Padomes prezidentvalsts Spānija varētu norādīt, kādas šajā stratēģijā būs galvenās attīstības pieejas, mērķi un pasākumi un kādi resursi pēc tās aplēsēm būs nepieciešami stratēģijas sekmīgai īstenošanai?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu, ka stratēģija laikposmam līdz 2020. gadam ir, iespējams, visambiciozākais un būtiskākais mērķis tuvākai nākotnei, tā kļūs par rīt Briselē notiekošo debašu centrālo jautājumu Eiropadomes neformālajā sanāksmē, un tā tiek īstenota visaugstākajā iespējamā politiskajā līmenī Spānijas prezidentūras ietvaros.

Tās mērķis ir ierosināt un apstiprināt programmu, kas veicina attīstību un kvalitatīvas nodarbinātības izveidošanu, aizstājot Lisabonas stratēģiju un koncentrējoties, no vienas puses, uz konkrētu nepieciešamu aspektu stiprināšanu, kas nepieciešami Eiropas nākotnes ekonomikas konkurētspējai un produktivitātei: investēt informāciju tehnoloģijās, padarīt Eiropu par telpu informācijas sabiedrībai un uzsvērt arī sociālus aspektus tādā ziņā, ka nodarbinātībai vajadzētu būt pamatotai uz specializāciju un apmācību; mēs, protams, arī dzīvojam uz ekoloģisku, zemas oglekļa emisijas tautsaimniecību, kā minēts mūsu jau iepriekš pārrunātajos jautājumos.

Vēl viens būtisks elements, kas, bez šaubām, būs uzmanības centrā rītdienas debatēs Briselē, ir vadības jautājums. Neformālajā Eiropadomes sanāksmē Eiropadomes priekšsēdētājs prezentēs sākotnējo ierosinājumu diskusijai par vadību, citiem vārdiem sakot, virzību uz ekonomisku vienotību Eiropā, ne tikai uz monetāru vienotību, un, kā minēts Lisabonas Līgumā, padarot par būtiski svarīgu to, ka mūsu ekonomikas politikas, nodarbinātības politikas un sociālās politikas saplūst kopā Eiropas Savienības ietvaros.

Tādēļ šis ilgtspējīgās attīstības stratēģijas elements un kvalitatīvas nodarbinātības izveidošana ir galvenais Spānijas prezidentūras un visas Eiropas mērķis. Tam par pierādījumu kalpo fakts, ka jau esam sākuši risināt šo jautājumu augstākajā līmenī, rīt Briselē organizējot neformālo Padomes sanāksmi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mums arī tagad ir komentāri, ko paudušas ieinteresētās puses. Publiskās konsultācijas par ES stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam Komisijas mājas lapā ir beigušās. Taču bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir 10 %, un Spānijā un Latvijā tas ir sasniedzis 20 %. Tāpēc es vēlētos, lai jūs pasakāt, kādus pasākumus mēs veicam Eiropas Savienības pilsoņu labā, lai saglabātu un izveidotu darbavietas un, vissvarīgākais, uzlabotu pilsoņu dzīves kvalitāti.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Es uzskatu, ka galvenais fokuss nākotnes stratēģijā laikposmam līdz 2020. gadam ir tieši jūsu minētie jautājumi, un, lai teiktu precīzāk, *Ticău* kundze, darbavietas nedrīkst būt tik nedrošas, nepastāvīgas un nestabilas, kā tas Eiropas Savienības gadījumā ir bijis. Jūs minējāt Spāniju, kas patiešām ir ļoti cietusi nekustamo īpašumu jomā.

Tāpēc mums ir jāorientējas uz ražošanas modeli, kas pēc būtības rada spēcīgākas, noturīgākas un stabilākas uz specializāciju balstītas darbavietas.

Tāpēc mums ir jāstrādā, lai veiktu pasākumus šai virzienā, — tādus pasākumus, kas uzlabo specializāciju un personāla apmācību, lai darbinieki iegūtu uz zināšanām balstītas sabiedrības, informāciju tehnoloģiju un specializētas sabiedrības darbavietas, uz kā vajadzētu būt veidotam nākotnes nodarbinātības ražošanas un attīstības modelim.

Tāda ir ideja, ko, mūsaprāt, katrai valstij vajadzētu īstenot; taču mums tas ir jāaskaņo visās Eiropas valstīs. Turklāt Eiropas Savienībai ir jāsniedz atbalsts, piemēram, pamudinājumu vai stimulu veidā, izmantojot īpašus Eiropas struktūrfondus, piemēram, Eiropas Sociālo fondu, tādējādi stimulējot tās valstis, kas tiešām iegulda šajā ražošanas modelī, lai radītu kvalitatīvu nodarbinātību.

Tā, manuprāt, ir vadlīnija, kam vajadzētu atrasties mūsu stratēģijas pašā centrā, un kas mums visiem kopīgi jāievieš dažu nākamo mēnešu laikā, pirms Eiropadome jūnijā aizvieto nepilnīgo Lisabonas stratēģiju.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0011/10)

Temats: Reliģijas brīvība Ķīnā

Kā Padome iecerējusi rīkoties, lai Ķīnā uzlabotu gan reliģisko kopienu (jo īpaši kristiešu baznīcu) stāvokli, gan to, kā šajā valstī tiek īstenotas tiesības uz reliģijas brīvību?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Posselt* kungs, jūs droši vien lieliski zināsiet, ka viens no galvenajiem mūsu attiecību instrumentiem saistībā ar cilvēktiesību jautājumiem Ķīnā ir divreiz gadā notiekošais cilvēktiesību dialogs, ko aizsāka vairāk nekā pirms 15 gadiem. Tāpēc tas ir strukturizēts dialogs, kas mums sniedz iespēju viedokļu apmaiņai par jautājumiem, kas attiecas uz mums.

Pagājušā gada novembrī Padome pieņēma atzinumus par reliģijas brīvību, kas mums vēlreiz ļāva skaidri atkārtot Eiropas Savienības nostāju šai jautājumā. Reliģijas brīvības ievērošana, kā definēts starptautiskos cilvēktiesību instrumentos, veido cilvēktiesību panta daļu līgumos, kas noslēgti starp Eiropas Savienību un trešām valstīm.

Pēdējos piecos gados Eiropas Savienība savos dialogos par cilvēktiesībām un konsultācijās ar trešām valstīm ir regulāri risinājusi jautājumus par reliģijas un pārliecības brīvību. ES par to ir sniegusi vairākus paziņojumus, un ir vestas sarunas par cilvēkiem, kas ir apdraudēti savas pārliecības dēļ. Eiropas Savienība ir spēlējusi ļoti aktīvu lomu globālā mērogā, veicinot reliģijas brīvību starptautiskajā forumā, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālasamblē un Cilvēktiesību padomē.

Attiecībā uz Ķīnu Padome 2001. gadā noteica vairākus atsauces kritērijus cilvēktiesību dialogam. Varu jums apgalvot, *Posselt* kungs, ka reliģijas brīvība ir šo kritēriju neatņemama sastāvdaļa. Mēs nesam vairākkārt pārrunājām šo jautājumu ar Ķīnas puses pārstāvjiem, esam tikušies ar kompetentajām iestādēm Pekinā un, ņemot vērā dialoga nolūku, šīs personas, kas atbildīgas par reliģijas lietām, apmeklēja Eiropu, lai veicinātu savu izpratni par praksi vairākās dalībvalstīs.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) *Garrido* kungs, liels paldies par detalizēto atbildi. Man ir divi īsi papildjautājumi. Pirmkārt, kad jums būs nākamā iespēja pārrunāt šos jautājumus ar Ķīnu? Otrkārt, vai jūs varētu izdarīt spiedienu, lai tiktu izveidots arestēto priesteru, mūķeņu un bīskapu saraksts?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Esmu jau minējis, ka tiek risināts strukturizēts dialogs, un ar Ķīnu regulāri notiek sarunas par šo jautājumu.

Mēs Padomē apzināmies, ka Ķīnā ir virkne cilvēku, kas piekopj reliģiju un kas ir saņēmuši draudus vai tikuši pakļauti vajāšanai pielīdzināmai attieksmei. Tā tas ir gadījumā ar tibetiešu budistiem, kas piekopj *Falun Gong*, un tā tas ir atgadījies arī ar kristiešiem, priesteriem un ticīgajiem, kā arī ar advokātiem, kas dažās lietās viņus ir aizstāvējuši. Padome ir izmeklējusi šīs lietas un vērsusi uz tām Ķīnas varas iestāžu uzmanību.

Visos šajos gadījumos esam apgalvojuši, ka mierīga reliģijas piekopšana ir tiesības, ko nevajadzētu uzskatīt par valsts apdraudējumu.

Protams, godājamie locekļi, man ir atkārtoti jāapgalvo, ka attiecībā uz reliģijas brīvības nodrošināšanu Ķīnā un cilvēktiesību dialoga procesa novērtēšanu mēs vienmēr izskatīsim visus veidus, kā palielināt savas iespējas veicināt pozitīvas izmaiņas šajā jomā.

Jim Higgins (PPE). – Paldies Padomei par atbildi. Daudz jau ir paveikts; daudz vairāk vēl paveicams. Patiesība ir tāda, ka Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijas 36. pantā ir konkrēti noteikumi par reliģisko praksi Ķīnā. Tie ir ļoti rūpīgi formulēti. „Reliģiska pārliecība” ir garantēta, taču kā ar tās piekopšanu? Ko ietver „normālas reliģiskas darbības”? Un, runājot par „ārzemju dominēšanu”, ja ierodas svešs sludinātājs, tad tas tiek uzskatīts par „ārzemju dominēšanu”. Un reliģijas, uz ko patiešām raugās greizi, ir budisms, katoļticība, deisms, islāms un protestantisms.

Daudz jau ir paveikts, bet ārkārtīgi daudz vēl paveicams, tāpēc turpiniet savu veiksmīgi iesākto darbu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paldies par precīzajām atbildēm, *Garrido* kungs. Taču vēlos lūgt vēl detalizētāku informāciju. Vai spēkā esošajā divpusējā līgumā ar Ķīnu ir pants, kas paredz sniegt īpašu aizsardzību kristiešu baznīcām, vai arī Padome plāno šāda veida pantu ieviest?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Godājamie locekļi, tik tiešām, vēl ir daudz darāmā, taču mēs katrā ziņā uzticamies dialogam un tam, ko varētu nosaukt par dialoga ietekmi un tā rezultātiem. Kā Eiropas Parlamentā nesam minēja baronese *Ashton*: cilvēktiesību dialogam neapšaubāmi ir rezultāti, un, protams, ir vairāki veidi, kā mēs to varam realizēt. Mēs to varam risināt ar konkrētiem cilvēkiem, piemēram, gadījumā ar labi zināmo cilvēktiesību aktīvistu *Liu Xiaobo*, vai varam risināt to citos līmeņos, politiskā līmenī, politiskā dialogā. Jebkurā gadījumā mēs turpināsim to apņēmīgi risināt, lai aizsargātu it visas cilvēktiesības. Mums nevajadzētu atbalstīt dažas vairāk par citām, jo cilvēktiesības ir nedalāmas, un mēs centīsimies stiprināt un uzlabot cilvēktiesību situāciju Ķīnā.

Dialogs ir nepieciešams, un, protams, būtiski ir arī redzēt, kā notiek pārmaiņas šajā jomā, un mēs esam pārliecināti, ka Ķīnas varas iestādes, mūsu kolēģi, novērtēs šā dialoga nozīmīgumu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Ilda Figueiredo** (H-0015/10)

Temats: CIP slepenie cietumi un lidojumi

Žurnālisti nesēn atklājuši kādā bijušajā jāšanas skolā Lietuvā izveidotu slepenu cietumu, kuru CIP izmanto kopš 2004. gada un kurā tika spīdzinātas vairākas par terorismu aizdomās turētas personas.

Par *Abou Omar* nolaupīšanu Milānā, kurš pēc tam tika spīdzināts Ēģiptē, vienā no Itālijas tiesām tika notiesāti vairāk nekā divdesmit ASV aģenti un divi Itālijas ierēdņi. Pašlaik notiek vēl citas tiesas prāvas, proti, Polijā un Apvienotajā Karalistē.

Dažādi fakti (to skaitā NATO noslēgts slepens nolīgums) pierāda, ka arī dažu citu valstu, it īpaši Portugāles, valdības bija informētas par šo valstu gaisa telpas un lidostu izmantošanu ASV izveidotā aizturēšanas, nelikumīgas ieslodzīšanas un spīdzināšanas tīkla uzturēšanai.

Kāds ir Padomes viedoklis par šo jauno informāciju un šīm tiesas prāvām un kādu paskaidrojumu tā var sniegt?

Kādus pasākumus tā ierosina, lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtosanos?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Pirmkārt, es vēlētos atkārtoti izteikt Eiropas Savienības atbalstu ANO globālai stratēģijai terorisma apkarošanā, kas atzīst, ka attīstība, miers, drošība un cilvēktiesības ir savstarpēji saistītas un pastiprina cita citu.

Tā saucamā slepenā apcietinājuma un transportēšanas programma, ko realizēja ASV, vai apgalvojums, ka CIP izmantojusi Eiropas valsts, lai transportētu un nelikumīgi aizturētu apcietinātos, ir, bez šaubām, radījuši bažas daudziem šā Parlamenta locekļiem. Tā bija nesenu debašu tēma pirms dažām dienām, un, kā prezidentūra jau minēja, Padome nepārprotami piekrīt Parlamenta viedoklim, par ko nav divu domu; respektīvi, iespējamā slepeno ieslodzījuma vietu pastāvēšana neatbilst starptautiskajām tiesībām. Tāds būs mūsu viedoklis arī turpmāk.

Tāpēc mēs uzskatījām, ka prezidentam *Obama* būtu vajadzējis mainīt ASV politiku attiecībā uz konkrētām ieslodzīšanām un tādu cietumu kā Gvantanamo pastāvēšanu. Turklāt mēs uzskatām, ka patiesībā pārmaiņas ir notikušas un ASV politikā ir ieviesti grozījumi. Mēs vienmēr esam izmantojuši iespēju Amerikas Savienotajām Valstīm izteikt savas raizes par šiem jautājumiem no Eiropas Savienības viedokļa.

Mums ir jābūt gandarītiem, ka ir notikušas šīs pārmaiņas, un tāpēc no pagājušā gada 15. jūnija Eiropas Savienības un ASV kopējā deklarācija ir oficiāla. Tādēļ mēs uzskatām, ka pieturēsimies pie šīs politikas, un mēs vienmēr būsīm ļoti konkrēti, ciktāl mēs zinām par šādu lietu eksistenci un mums par tām ir neapstrīdami pierādījumi.

Dažos gadījumos mums nav bijis pierādījumu, lai gan par to ir runāts vai medijos ir izskanējušas konkrētas norādes; taču dažos gadījumos nav bijis pietiekami pārbaudītas un detalizētas informācijas par šo gadījumu eksistenci.

Tomēr neapšaubāmi Eiropas Savienībai par šo jautājumu ir nepārprotams viedoklis, un tā vienmēr ir bijusi pret šādām ieslodzījumu vietām, neatkarīgi no tā, vai tās ir bijušas zināmas ieslodzījumu vietas, kā Gvantanamo, vai slepenas, un mēs Eiropas Savienībā vienmēr esam bijuši ļoti pieejami, lai uzzinātu faktus par to, vai slepenās ieslodzījumu vietas patiešām eksistē.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, paldies par atbildi. Patiesībā pat pēc jūlijā sniegtā paziņojuma bija jauni atklājumi. Ir zināms, ka pagājušā gada novembrī Itālijas tiesa atzina par vainīgiem 23 ASV aģentus un divas itāļu amatpersonas *Abu Omar* nolaupīšanā Milānā, un viens no notiesātajiem CIP aģentiem preseī atzina, ka viņš ir pārkāpis likumu un ka lēmumi tika pieņemti Vašingtonā. *Obama* valdība tikai izteica vilšanos par Itālijas tiesas spriedumu.

Citas lietas, kas arī attiecas uz CIP lidojumiem, ir procesā, piemēram, Polijā un Apvienotajā Karalistē. Lietuvas Seims ir apstiprinājis, ka Lietuvā ir atradies slepens cietums un ka daudzie CIP lidojumi piesedza tā darbību, un, protams, tas noveda pie cilvēku nelegālas turēšanas ieslodzījumā. Jautājums ir šāds: vai mēs izteiksim nosodījumu par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas raksturīgi visam notikušajam?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Mēs esam cilvēktiesību aizstāvētāji, un es uzskatu, ka mēs to varam noteikti un pārliecināti apgalvot; tāpēc tās nav tiesības, bet gan pienākums izteikt nosodījumu par cilvēktiesību pārkāpumiem visur, kur tādi ir notikuši. Turklāt Eiropas Savienībai ir jāievēro dalībvalstu

kompetence, tāpēc atsevišķās jomās izmeklēšana jāveic dalībvalstīm; Eiropas Savienība nevar tās izmeklēt. Piemēram, Lisabonas Līgums skaidri nosaka, ka informācijas dienestu uzraudzība dalībvalstu teritorijā ietilpst dalībvalstu kompetencē.

Attiecībā uz ko citu, kas tika pieminēts jautājumā, mēs noteikti nezinām neko par it kā esošu slepenu NATO līgumu. Jebkurā gadījumā šāda līguma iespējamā eksistence, par ko mums nav nekādu ziņu, nekādā gadījumā neatbrīvotu dalībvalstis no to pienākumu pildīšanas saskaņā ar starptautiskām un humanitārām tiesībām. Taču, *Figueiredo* kundze, mēs katrā ziņā uzskatām, ka Eiropas Savienība ir neapšaubāmi viena no tām vietām pasaulē, kur cilvēktiesības tiek ievērotas, un Eiropas Savienībai ir pienākums, respektējot katras valsts izvēlēto pašpārvaldes veidu, un tai vienmēr būs pienākums izteikt nosodījumu par cilvēktiesību pārkāpumiem, tā kā mums ir pienākums pret cilvēci, ne tikai pret katru no kompetentajām valstīm. Mēs turpināsim rīkoties un attīstīties šajā virzienā. Turklāt mums tagad ir svarīgāks atskaites punkts, proti, Eiropas Savienības pilsoņu Pamattiesību harta.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ministra kungs, jautājumā tika minēti mediji un mediju avoti, jo tieši mediji izplatīja ziņas par slepena cietuma izveidošanu Lietuvā un citviet. Kā jūs novērtējat mediju vispārējo lomu šajos jautājumos, un vai būtu iespējams mobilizēt sabiedrisko domu, lai šādi notikumi neatkārtotos?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties *López Garrido* kungam par to, ko viņš ir pateicis, taču viņš nav pateicis neko jaunu. Pirms trim gadiem tika izveidota īpaša parlamentārā komisija Gvantanamo jautājumā. Eiropadome arī izņemot ir risinājusi šo jautājumu un tagad pie tā turpina atgriezties. Pastāv svarīgākas lietas, un ir taisnība, kā minēja *López Garrido* kungs, ka tas ir dalībvalstu pienākums uzraudzīt cilvēktiesības. Vēl viena lieta, *López Garrido* kungs, runājot par Ķīnu, jūs minējāt, ka pastāv dažādas cilvēktiesības un mums tās visas vajadzētu aizstāvēt. Taču diktatūru režīma valstīs tiesības uz brīvību ir pati brīvība, un es uzskatu, ka mums, pirmkārt, vajadzētu aizstāvēt tiesības uz brīvību.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es piekritu pēdējo runātāju izteiktajiem viedokļiem. Es uzskatu, ka cilvēktiesību aizstāvēšana ir viens no būtiskajiem jautājumiem, ar ko jebkurai demokrātiskai valstij un demokrātiskai organizācijai, piemēram, Eiropas Savienībai, vajadzētu nodarboties.

Protams, Eiropas Parlamentam ir tradīcija aizstāvēt cilvēktiesības, ar ko mēs lepojamies, un lepojamies arī ar Eiropas integrāciju šajā ziņā, jo Eiropa ir balstīta uz cilvēktiesībām. Eiropas būtība un tas, kas vieno dažādās valodās runājošos un dažādas tradīcijas piekopojošos eiropiešus, ir fakts, ka mūs vieno kopīgi uzskati par cilvēktiesību aizsardzību.

Šai ziņā, manuprāt, preses loma ir ārkārtīgi būtiska. Prese ir demokrātijas būtiska iezīme, un tā neapšaubāmi ir nepieciešams instruments cilvēktiesību aizsardzībai, kā arī cilvēktiesību pārkāpumu, kad tādi notiek, atmaskošanai.

Ja notiek cilvēktiesību pārkāpumi, bet tie nav zināmi, ja neņem vērā personisko līmeni, mums ir gluži neiespējami tos risināt.

Tāpēc prese spēlē sevišķi būtisku lomu, un es uzskatu, ka visīstākajai un autentiskākajai žurnālistikas kultūrai ir jābūt ārkārtīgi jūtīgai attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību un visu brīvību aizsardzību. Tas patiesi nodrošina, ka ir vērts dzīvot, un tas galu galā piešķir nozīmi cilvēku līdzāspastāvēšanai.

Cilvēktiesību pārkāpēju vajāšana un cietušo aizsardzība, bez šaubām, ir viena no Eiropas integrācijas, Eiropas Savienības asīm, un es jūtos lepns, ka piederu vietai, kur šīs vērtības tiek novērtētas un kur ir izveidoti juridiskas, pārnacionālas, tiesu neatkarības instrumenti, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesa, kas atrodas šai pilsētā, Strasbūrā. Es izjūtu lielu lepnumu par to, ka Eiropa saglabā tieši šos mērķus un patiesības savās tradīcijās, kultūrā un vēsturē.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, tiks sniegtas rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Jautājumu laiks ir beidzies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.25 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN*Priekšsēdētāja vietniece***17. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)****18. Ekonomikas krīzes ietekme uz pasaules tirdzniecību (debates)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai uzdeva *Vital Moreira* INTA komitejas vārdā: Ekonomikas krīzes ietekme uz pasaules tirdzniecību (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, autors. – Priekšsēdētājas kundze, es uzdošu jautājumu savas komitejas, Starptautiskās Tirdzniecības komitejas, vārdā un kā šīs komitejas priekšsēdētājs.

Krīzes ietekme uz pasaules tirdzniecību norāda uz iespējamu 10 % sarukumu 2009. gadā. Tā ir lielākā šāda veida lejupslīde kopš Otrā pasaules kara, ko izraisīja globālā pieprasījuma samazinājums. Starptautiskās tirdzniecības uzturēšana ir būtiska ES un citām uz eksportu orientētām valstīm. Par spīti G20 pieņemtajām saistībām, reaģējot uz krīzi, ir pieauguši tirdzniecību ierobežojoši un traucējoši pasākumi G20 ietvaros, kā arī pasaules mērogā.

Pirmais apakšjautājums ir: kādus mērus Komisija ir pieņēmusi, lai risinātu šādus pasākumus, un, no otras puses, ko ir paveikušas trešās valstis pret jebkādiem citiem ES pasākumiem, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi?

Otrais apakšjautājums: pastāv norādes uz to, ka dažas no jaunattīstības valstīm, kas mazāk cietušas no krīzes, kļūst par starptautiskās tirdzniecības izaugsmes līderiem. Šajā gadījumā ES rūpniecībai ir jāmaina mērķa eksporta tirgi un, iespējams, tās produktu nākotne. Pēc kādas stratēģijas plāno vadīties Komisija, lai nodrošinātu, ka ES rūpniecība kļūst konkurētspējīgāka?

Trešais apakšjautājums: globālā krīze un tai sekojošais pasaules tirdzniecības sarukums ir izraisījis daudzējādu ietekmi uz jaunattīstības valstīm, kur ir lielākā bezdarba koncentrācija. Kādus pielāgošanas pasākumus Komisija plāno veikt savās tirdzniecības attiecībās tieši ar pasaules nabadzīgākajām valstīm?

Ceturtais punkts: lai gan, no vienas puses, lielu tirdzniecības deficītu veicina pārmērīga tērēšana un parādsaistības dažās dalībvalstīs, tostarp ASV, no otras puses, lielās, uz eksportu bāzētās tautsaimniecībās konkrētās jaunattīstības valstīs ir novērojams tirdzniecības pārsniegums. Šie tirdzniecības deficīti ir sekmējuši globālo nelīdzsvarotību, kas veido pasaules ekonomikas krīzes pamatu. Kādu stratēģiju savā tirdzniecības politikā Komisija plāno ieviest, lai samazinātu šādu globālo nelīdzsvarotību?

Piektais un pēdējais punkts: ekonomiskās krīzes sociālā ietekme un tai sekojošais pasaules tirdzniecības sarukums noturēsies ilgāk par ekonomisko atlabšanu. Piemēram, mēs šobrīd redzam ekonomikas atlabšanas pazīmes, taču bezdarba līmeņi saglabājas augsti. Kad Komisija plāno veikt ietekmes novērtējumu par krīzes ietekmi uz nodarbinātību Eiropā un jaunattīstības valstīs? Kādu stratēģiju tā pieņems, lai iekļautu tirdzniecības sociālo un vides dimensiju starptautiskajos PTO noteikumos?

Šos piecus jautājumus Starptautiskā Tirdzniecības komiteja vēlas uzdot jaunajam tirdzniecības komisāram, *De Gucht* kungam, kuru aicinu izteikties pirmajā publiskajā viedokļu apmaiņā ar Parlamentu un konkrēti INTA Komitejas locekļiem. Paldies jau iepriekš par atbildēm, ko, esmu pārliecināts, sniegsit uz mūsu jums uzdotajiem jautājumiem.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, ir uzdoti diezgan daudz plašu jautājumu, kuru atbildēšana patiesībā būtu pelnījusi daudz vairāk laika, nekā ir manā rīcībā.

Esaku koncentrēties savā sākotnējā atbildē uz tirdzniecības politiku ekonomikas atlabšanai. Pirmkārt, runājot par krīzes ietekmi uz tirdzniecību, mums vajadzētu justies atvieglotiem, ka pasaules tirdzniecība ir sarukusi tikai par 10 %. Tas nav noticis nejaušības dēļ, bet gan ir spēcīgas politiskās gribas rezultāts, kas ir izteikta vairākos G20 samītos. Tas ir arī PTO, OECD un Komisijas sistemātiskas ierobežojošo pasākumu pārraudzības rezultāts.

Kopumā tikai dažas valstis ir glābušās ar tirdzniecības protekcionisma palīdzību. Tādējādi starptautiskā kopiena ir izvairījusies no protekcionisma spirālveida krituma, kā tas notika Lielās depresijas laikā. Lai to saglabātu, ir svarīgi turpināt būt sevišķi uzmanīgiem. Ja tiek konstatēti protekcionisma vai tirdzniecību

ierobežoši pasākumi, mēs pret tiem cīnīsimies ar visiem pieejamiem tirdzniecības rīkiem, piemēram, ar savu tirgus pieejas stratēģiju vai pat PTO strīdu risināšanas mehānismu.

Ārējiem izaugsmes avotiem būs izšķiroša nozīme ES ekonomikas atlabšanā. Tāpēc es piekrītu jums, ka Eiropas rūpniecībai vajadzētu koncentrēties jauno un ātras izaugsmes jaunattīstības tirgu virzienā.

Ar mūsu tirdzniecības politiku mēs varam palīdzēt to sasniegt, papildus atverot šos tirgus un samazinot šķēršļus tirdzniecībai un investīcijām.

To varēs sasniegt ar brīvās tirdzniecības līgumiem, par ko šobrīd tiek risinātas sarunas, un padziļinot tirdzniecības un ekonomikas partnerības ar svarīgākajiem tirdzniecības partneriem, piemēram, ar ASV un Ķīnu, kur Transatlantijas ekonomikas padome (TEC) un augstā līmeņa dialogi jau ir nodibinājuši stabilus pamatus. Tā būs mana kā tirdzniecības komisāra prioritāte.

Nākamo nedēļu laikā Komisija izveidos jauno kopējo ES darba kārtību ilgtspējīgai izaugsmei un atlabšanai ar ES stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam. Šai stratēģijai būs efektīva ārējā dimensija, kurā tirdzniecības politika spēlēs būtisku lomu.

Globalizētajā pasaulē ES stratēģijai laikposmam līdz 2020. gadam vajadzētu būt kā virzītājam, kas veicina atklātību un konstruktīvas starptautiskas ekonomiskās norunas. Tas būs arī galvenais temats nākotnes tirdzniecības politiku prioritātēs, ko es plānoju ierosināt vēlāk šogad.

Taču tirdzniecības politika ir kas vairāk nekā konkurētspēja un izaugsme. Tā ietver arī mūsu vērtību demonstrēšanu pasaules mērogā, un tai ir jābūt pienācīgi integrētai tirdzniecības attīstības dimensijā.

Arņēmīgas tiekšanās uz attīstības mērķiem veicināšana jau pati par sevi ir būtiska ES tirdzniecības politikas sastāvdaļa. Pašreizējās daudzpusējās sarunas ir attīstības posms. Notiek divpusējas un reģionālas sarunas ar jaunattīstības valstīm, un mums ir autonomas preferences šo valstu atbalstam. Mēs palīdzam tām veikt ieguldījumu pasaules ekonomikā un arī gūt labumu no tās, lai paaugstinātu dzīves standartus tādā veidā, kas nodrošinātu gan lielāku politisko stabilitāti, gan sociālo progresu.

Attiecībā uz sociāliem jautājumiem es piekrītu, ka tirdzniecībai ir jāsniedz ieguldījums, lai palīdzētu tiem cilvēkiem mūsu sabiedrībās, kas ir visvairāk cietuši no ekonomikas krīzes, īpaši tiem, kas ir zaudējuši darbu. Šai ziņā, manuprāt, mums nepieciešama tirdzniecība — un vairāk tirdzniecības — lai saglabātu savu sociālās drošības sistēmu Eiropā.

Nepieciešams ilgtspējīgā veidā saglabāt mūsu Eiropas sabiedrības modeli, brīvās ekonomikas kombināciju ar augsta līmeņa sociālo drošību, un tam būs nepieciešama izaugsme.

Kopumā Komisijas gaidāmā ES stratēģija laikposmam līdz 2020. gadam atbalstīs pilnīgu atlabšanu no krīzes, paātrinot tuvošanos gudrākai un ekoloģiskākai ekonomikai. Atvērtās tirdzniecības politika būs būtisks elements gan kā ieguldījums Eiropas ekonomikas atlabšanā, gan kā virzītājs mūsu principu ārējai demonstrēšanai: atklātība, sabiedrības un vides aizsardzība un ilgtspējīgums, kā arī konstruktīva iesaistīšanās pasaules mērogā.

Protams, pareizās stratēģijas ieviešana ietvers ciešu sadarbību ar Parlamentu un Padomi, kā arī ar citām ieinteresētajām pusēm, un es ar nepacietību gaidu šo sadarbību kopīgas darba kārtības izstrādāšanā.

Christofer Fjellner, PPE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos sākt, sveicot komisāru. Priecājamies jūs šeit redzēt. Mēs uz jums liekam lielas cerības. Jūs sagaida svarīgs uzdevums.

Pirms gada es biju patiesi nobažījies. Kad notika tirdzniecības sabrukums, un mēs gaidījām tādu pasaules tirdzniecības attīstību, kāda nav piedzīvota kopš Otrā pasaules kara, situācija bija patiesi nopietna. Pasaules Banka paziņoja, ka 17 no G20 valstīm bija kopumā ieviesušas 47 jaunas tirdzniecības barjeras un tarifus. Krievija uzlika tarifus automašīnām, Ķīna ierobežoja pārtikas importu, Indija aizliedza rotaļlietu importu un Argentīna ieviesa tekstilpreču un ādas izstrādājumu importa licences. Tas bija gluži kā protekcionisma bruņošanās drudzis — 20. gadsimta 30-to gadu modelis radīja uztraukumu.

Taču tirdzniecības karš nesākās. Es uzskatu, ka ir svarīgi apstāties un pārdomāt to, kāpēc tā notika. Es domāju, ka galvenais iemesls bija PTO, pasaules tirdzniecību regulējošā iestāde, kas liek valstīm pienācīgi uzvesties, nevis ķerties pie protekcionisma un populisma rīkiem. Teikšu, ka ir pāragri apgalvot, ka krīze ir beigusies. Krīze vēl nav pagājusi. Mēs visi zinām, ka bezdarbs pēdējā laikā ir ekonomikas cikla augstākajā līmenī — un bezdarbs ir tas, kas virza protekcionismu un populismu. Ja tagad palūkojamies sev apkārt, mēs redzam, ka virkne valstu vēl nav izkļuvušas no krīzes; iespējams, ļaunākais tām pat vēl ir priekšā. Tāpēc esmu zināmā

mērā norūpējies, klausoties Ministru Padomes locekļos, kas neko daudz nesaka par jaunajiem tirgiem un brīvo tirdzniecību, bet gan kritizē globalizāciju un runā par Eiropas kompāniju un Eiropas darbavietu aizsardzību. Tas nav katrā ziņā protekcionisms, taču reizēm viņi atrodas pavisam tuvu tam. Jebkurā gadījumā tā ir merkantilisma izpausme, kas, manuprāt, rada zaudējumus.

Tā vietā mums vajadzētu kopīgi strādāt un domāt par veidiem, kā mēs varam padarīt Eiropu konkurētspējīgāku, padarot to atvērtāku. Tas no mūsu puses prasītu pārdomātu rīcību un vadību. Mums ir jādomā par to, ko varam darīt, lai nodrošinātu, ka ir mazāk tirdzniecības barjeru, nevis vairāk — īpaši, kad ir jāpieņem lēmumi par Koreju un obligāto izcelsmes marķējumu un kad ir pieaugošas prasības klimata nodevām. Mums Parlamentā nepieciešams aplūkot arī to.

Kader Arif, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Eiropa patlaban piedzīvo nebijušu krīzi, kura nav tikai ekonomikas un finanšu krīze, bet, pirmkārt un galvenokārt, ir sistēmas krīze.

Pirms sākt pievērsties ekonomikas krīzes ietekmei uz pasaules tirdzniecību, kas ir mūsu debašu temats, es vēlos izskaidrot vienu lietu — tirdzniecība nav krīzes upuris; tā arī ir viens no krīzi veicinošiem faktoriem.

Patiesi, patlaban mēs piedzīvojam milzīgas globālās nelīdzsvarotības periodu, ko, no vienas puses, veicina mājsaimniecību arvien augošo parādsaistību izraisītie tirdzniecības deficīti atsevišķās valstīs, bet, no otras puses, tirdzniecības pārpalikumi, kurus stimulē eksports no konkrētām valstīm, jo īpaši valstīm ar strauji augošu ekonomiku, kur iekšējais patēriņš nepieaug tādā pašā līmenī.

Turklāt līdz šim ievērotā tirdzniecības liberalizācijas politika šo nelīdzsvarotību ir tikai palielinājusi, īpaši vājinot planētas nabadzīgākās valstis. Šīs valstis, kuras tika mudinātas specializēties monokultūru eksportēšanā, ir nonākušas trūkumā, saskaroties ar ārkārtīgajām izejmateriālu cenu svārstībām, kuru nestabilitāte ir palielinājusies starptautisko spekulāciju dēļ.

Pasaule ir dīvaina — vispirms tā par savu pirmo Tūkstošgades attīstības mērķi nosaka nabadzības un bada izskaušanu, bet tajā pašā laikā spekulē ar kviešu cenu pieaugumu.

Tomēr arī cilvēki, kas 20. gadsimta 90-os gados par katru cenu aizstāvēja liberalizāciju un ierobežojumu atcelšanu, paši tagad ir nonākuši sarežģītā situācijā. Pastāvīgais zaudēto darbavietu skaita pieaugums, lēnā izaugsme, kuras rādītāji reizēm ir pat negatīvi, kā arī sociālās krīzes attīstība ir faktori, kas liecina, ka mēs vairs nevaram atļauties likvidēt darbavietas šā kulta dēļ. Kā lai krīzes periodā paskaidrojam darbiniekiem, kas zaudē darbu, ka galvenais ir saglabāt tirdzniecību bez ierobežojumiem pat tad, ja par to jāmaksā ar negaidītām un reizēm traģiskām pārmaiņām?

Tādēļ krīze, ko piedzīvojam, noteikti ir sistēmas krīze, uz ko mums jāreaģē ar jaunu attīstības modeli. Komisijas izstrādātās pašreizējās Eiropas globālās stratēģijas redzējuma pamatā ir piekļuve tirgum un visu nozaru liberalizācija.

Komisāra kungs, es uzskatu, ka mums ir no jauna jādefinē šī stratēģija, kuras virziens ir bijis nepareizs un reizēm radījis šķēršļus. Mēs neatdzīvināsim mūsu ražošanas eksporta nozares, piespiežot jaunattīstības valstis vēl vairāk atvērt savus tirgus. Tādējādi tikai vēl vairāk pasliktinātos situācija valstīs, kurās jau mitinās 70 % no 59 miljoniem pasaules iedzīvotāju, kas 2009. gadā zaudēja darbu.

Gluži pretēji, ir svarīgi izskatīt jaunu stratēģiju, kurā ir panākts pareizs atvērtības, aizsardzības un atbalsta līdzsvars. Es gribētu pie šīm idejām atgriezties. Mēs nedrīkstam ignorēt notikumus, kas lika ASV turpināt savu tirdzniecības aizsardzības instrumenta izmantošanu vai Ķīnai vērsties PTO par Eiropas noteiktajiem antidempinga pasākumiem.

Patiesi, kad mēs saskaramies ar negodīgu praksi, nenoliedzami ir vajadzīga aizsardzība, taču tās princips ir jāakceptē un jāaizstāv starptautiski un ir reizi par visām reizēm jāizbeidz dažkārt nepamatotie apvainojumi protekcionismā.

Turklāt katru dienu arvien acīmredzamāka kļūst vajadzība pēc tirdzniecības politikas atbalsta, un šāds atbalsts ir īpaši atkarīgs no tā, vai Savienības īstenošana politika ir pastāvīga. Ja mēs vēlamies no jauna definēt jaunu attīstības modeli, politikas pastāvīgums ir absolūta nepieciešamība, nevis intelektuālu debašu temats.

Metin Kazak, ALDE grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Finanšu krīze patiešām ir nelabvēlīgi ietekmējusi tirdzniecību Eiropas Savienības dalībvalstīs. Piemēram, tādās valstīs kā Bulgārija, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, pagājušā gada pirmajos 11 mēnešos eksporta apjoms samazinājās

par veseliem 24 %, bet importa apjoms — par 35 %. Tas ir īpaši ietekmējis īpašuma un tūrisma nozares. Tas īpaši spēcīgi ietekmē nodarbinātību. Ir jāpievērš uzmanība krasajam uzņēmumu savstarpējo parādsaistību pieaugumam, valsts un vietējo sabiedrisko līgumorganizāciju nespējai veikt maksājumus u. c.

Iepriekš minētās problēmas ir plaši sastopamas arī citās valstīs. Tām vajadzīgs visaptverošs risinājums ES mērogā, tāpēc ir nepieciešama arī cieša Eiropas Komisijas dažādo direktorātu sadarbība. Komisārs *De Gucht* kungs uzsver, ka, reaģējot uz finanšu krīzi, ir svarīgi atbalstīt Eiropas uzņēmumu darbības jomas un iespēju paplašināšanu, skaidru preventīvu komerciālo instrumentu ieviešanu, Dohas sarunu veiksmīgu pabeigšanu, jaunu ārvalstu tiešu ieguldījumu un to aizsardzības mehānismu izmantošanu, kā arī jaunas ieguldījumu politikas izveidi.

Arī šo mērķu sasniegšana un ekonomiskās sadarbības nolīgumu parakstīšana ar Āfrikas, Karību jūras baseina un Klusā okeāna reģiona valstīm ir cieši saistīta ar atgūšanos no finanšu krīzes.

Taču darba kārtībā paliek vairāki jautājumi, no kuriem daži jau tika pieminēti. Vai mēs efektīvi izmantojam Eiropas Savienības finansējumu, lai cīnītos ar augsto bezdarba līmeni? Ko Eiropas Savienība var darīt, saskaroties ar pašreizējo deficītu, valūtas devalvāciju un augsto inflācijas līmeni, kas tieši ietekmē tirdzniecību? Kādi komerciālās politikas instrumenti Eiropas Savienībai ir pieejami, lai reaģētu uz finanšu krīzi un tās sekām? Kādi pasākumi ir jāveic, lai izvairītos no šāda mēroga krīzes atkārtošanās un turpinātu paplašināt tirdzniecību? Kāda ir mūsu stratēģija saistībā ar tādām valstīm kā Indija un Ķīna, kuras draud mainīt visu finanšu sistēmu? Es rēķinos ar to, ka atbildes man sniegs tieši Eiropas stratēģija 2020. gadam.

Yannick Jadot, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Paldies, ka fantāziju par ar krīzi saistītu protekcionismu iekļāvāt atbilstošā kontekstā. Es domāju, ka būtu prātīgi debatēs norādīt, ka nav gaidāms ar protekcionisma atjaunošanu saistīta pasaules kara sākums.

Tagad es gribu pavērst jautājumu gandrīz otrādi. Manuprāt, runa nemaz nav par to, kā ekonomikas krīze ietekmē tirdzniecību, bet, daudz svarīgāk, kā tirdzniecība, un jo īpaši pēdējo 20 gadu laikā īstenotie tirdzniecības politikas virzieni, ietekmē krīzi, kuru patlaban piedzīvojam.

Savā ziņā pārtikas krīze, ko pieredzējām pirms divarpus gadiem, sākās pirms finanšu krīzes, un tā patiešām bija pasaules lauksaimniecības tirgu krīze. Līdzīgā veidā mums tiek stāstīts, ka mums par labu nāks tirdzniecības liberalizēšana ar Ķīnu. Manuprāt, kādā brīdī, ja vien mēs neapvienosim sociālos, monetāros, fiskālos un, protams, ar vidi saistītos jautājumus, Ķīnai pret Eiropu būs ne tikai salīdzinošas, bet arī absolūtas priekšrocības.

No tā izriet, ka visās debatēs valstu līmenī — jūs, kā galvenā persona uz Beļģijas skatuves, to zināsi — visas politiskās partijas tagad saprot, ka globalizētajā pasaulē nav iespējams pārvaldīt sociālo, vides, monetāro un fiskālo dempingu.

Tāpat mēs varam uzskatīt, ka tā stratēģija, ko visi eiropieši gaidīja pēc Berlīnes mūra krišanas, proti, „ar tirdzniecību tiks ieviesta sociālā demokrātija”, nedarbojas, kā mums liecina Ķīnas piemērs.

Komisāra kungs, jūs atsaucāties uz Lisabonas stratēģiju, inovācijām, videi nekaitīgo ekonomiku, un jūs zināt, ka šī Eiropas stratēģija ir kļuvusi neveiksmīga. Patiesi, ja mēs par svarīgāku uzskatīsim Eiropas globālo stratēģiju, nevis Lisabonas stratēģiju, varēsim brīnīties par to, kādas ražošanas nozares Eiropā vēl būs palikušas. Kur ir definēta visā Eiropā izdarītā izvēle rūpniecības, lauksaimniecības, ekonomikas un, protams, sociālajā un vides jomā, lai mēs varētu mācīties, kā notiek tirdzniecība ar pārējo pasauli? Kamēr mēs nebūsim definējuši šīs izvēles, mēs pildīsim neveiksmīgas stratēģijas.

Man ir konkrētāks jautājums — 2010. gada 4. februārī notika PTO Finanšu pakalpojumu tirdzniecības komitejas sanāksme, kurā galvenā uzmanība tika pievērsta finanšu krīzes radītajām grūtībām un finanšu pakalpojumu liberalizācijai. Vai jūs varat mums pastāstīt, kāds bija šīs sanāksmes iznākums, ja jums izdevās to noskaidrot, un kādas ir jūsu domas par šo jautājumu?

Jacek Włosowicz, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā globālajā ekonomikā vairums robežu nodrošina efektīvāku cilvēku pārvietošanos, kā arī kapitāla un pakalpojumu apriti. Tā nolūks, protams, ir uzlabot dzīves līmeni. Tas viss ir ļoti labi, kamēr vairumam valstu ir pozitīva tirdzniecības bilance un IKP pieaugums. Problēmas sākas, palēninoties ekonomikas attīstībai, krasī samazinoties tirgus rādītājiem un rodoties ar bezdarbu saistītām problēmām. Robežu atvēršana papildus dzīves līmeņa uzlabošanai ir izraisījusi dažādu ekonomiku savstarpēju atkarību. Tā ir monētas otra puse. Pašreizējā situācija to skaidri apliecina. Piemēram, Vācijas ekonomikas attīstības palēnināšanās nelabvēlīgi ietekmē Polijas ekonomiku, jo Vācija ir viena no Polijas galvenajām eksporta partnerēm. Par laimi, Polijai ir pozitīvs IKP pieaugums, un Eiropā tas

ir izņēmums, taču satraukumu rada pēdējo mēnešu laikā notikusī bezdarba līmeņa palielināšanās. Šis piemērs ļoti skaidri liecina, ka valdībām vajadzētu domāt ne vien par to, kā atrisināt problēmas tieši savās valstīs, bet arī panākt vienošanos par to, kā kopīgi izstrādāt aizsardzības pasākumus, lai pasargātu sevi no līdzīgām situācijām.

Es domāju, ka pašreizējā krīze būs pārbaudījums mums visiem. To sakot, es īpaši domāju par Eiropas Savienības dalībvalstīm. Mēs nedrīkstam pieļaut situāciju, kurā dažas valstis mēģina noslēpt, ka ir izmantojušas valsts intervenci, kamēr citām valstīm brīvās konkurences dēļ ir liegts sniegt valsts atbalstu. Protams, es saprotu, ka atsevišķas valdības zināmā mērā var būt nonākušas savu vēlētajū gūstā, taču, ja mēs grasāmies veidot Eiropas Kopienu, kas nāk par labu visiem, mums ir jāpieņem skaidri noteikumi un tie jāievēro. Mums ir arī jāizmanto mūsu priekšrocības — modernās tehnoloģijas un cilvēkkapitāls. Tikai tādā veidā izdosies efektīvi nostiprināt mūsu dalībvalstu sadarbību, un mēs, kā Eiropas Savienības pilsoņi, varēsim raudzīties nākotnē optimistiskāk un cerēt, ka mūsu (...).

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Joe Higgins, GUE/NGL grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, pasaules kapitālisms piedzīvo dziļāko krīzi kopš Lielās depresijas. Tāpat kā toreiz, arī tagad gan Eiropā, gan planētas nabadzīgākajās valstīs par to dārgi maksā un no tā sekām cieš darba ņēmēji un nabadzīgie cilvēki.

Pasaules Bankas pētnieki prognozē, ka 2010. gadā vien krīzes dēļ lielā nabadzībā nonāks vēl 64 miljoni cilvēku un ka tās dēļ 2009. gadā Āfrikā no nepietiekama uztura nomira no 30 000 līdz 50 000 bērnu. Šī krīze iznīcinoši ietekmē pasaules tirdzniecību, taču pagājušajā gadā notikušajā ANO finanšu augstākā līmeņa sanāksmē izteiktā prasība, ka pareizā atbilde ir, piemēram, Dohas tirdzniecības sarunu kārtas pabeigšana, ir pilnīgi nepareiza. Saskaņā ar respektablās NVO *War on Want* informāciju tas draudētu ar darba zaudēšanu vēl 7,5 miljoniem darba ņēmēju, tostarp nabadzīgākajās valstīs.

Šo pasaules kapitālisma krīzi sevišķi padziļina finanšu spekulantu darbības pasaules tirgos. Šiem parazitāriem nepietiek ar to, ka ir izraisījuši krīzi, tagad viņi vēlas to izmantot pilnībā un nopelnīt vēl papildu miljardus. Vai ES Komisija ir redzējusi vakardienas *Financial Times* publicēto virsrakstu — *Traders in record bet against the euro* (Reģistrētie tirgotāji neuzticas eiro)? Bet ko dara Komisija? Tā krīt spekulantu priekšā uz ceļiem un pieprasa, lai valstis, kuras krīze skārusi vissmagāk, piemēram, Grieķija, nežēlīgi samazina darba ņēmēju algas, pensijas un sabiedriskos pakalpojumus.

Ko, jūsaprāt, šāda drakoniska samazināšanas programma izdarīs tirdzniecības labā Eiropā vai citur pasaulē? Ja jūs samazināt darba ņēmēju iespēju iegādāties preces un pakalpojumus, tas nozīmē, ka jūs atņemat darbu vēl vairākiem miljoniem cilvēku, kas tos nodrošinātu. Tieši tāda ir Komisijas piedāvātā recepte. Tādēļ desmitiem tūkstošiem grieķu darba ņēmēju, kas vakar devās ielās, ir pilnīga taisnība. Kapitālisms var radīt tikai vēl lielākas ciešanas un krīzi. Mums tas ir jāaizstāj ar cilvēciskas solidaritātes sistēmu, kuras pamatā ir demokrātiska sociālisma vērtības.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, diženais investors *Warren Buffet* reiz teica „kad sākas bēgums, var ieraudzīt, kam nav peldkostīma”. Pagājušajā gadā Apvienotās Karalistes ekonomikas rādītāji saruka par 4,8 %. Tāpat notika arī Itālijā. Vācijas ekonomikas rādītāji samazinājās par 5 %, bet ES tirdzniecības rādītāji saruka vēl vairāk.

Es grasos koncentrēties uz trešo jautājumu, proti, kādu stratēģiju Komisija ir paredzējusi izmantot, lai veicinātu lielāku ES ražošanas nozares konkurētspēju?

Pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā bija Lisabonas stratēģija, un tajā ES paredzēja, es citēju, „klūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē”. Tātad viens no konkurētspējīgās un dinamiskās uz zinātnes atziņām balstītas ekonomikas priekšnosacījumiem ir elastīgs darbaspēks. Ko ES ir darījusi, lai to nodrošinātu?

Tiešām, 2008. gadā tā ieviesa direktīvu par līgumstrādniekiem, un tas bija kā uzliet cementu viselastīgākajai darba tirgus daļai. Direktīva par līgumstrādniekiem ir kārtējā nepilnīgi pārdomātā un nepiemērotā ES direktīva, kas atkal ir neproporcionāli un nelabvēlīgi ietekmējusi Apvienoto Karalisti, kurā strādā trešdaļa no ES līgumstrādniekiem. Starp citu, tieši ar elastīga darbaspēka palīdzību cilvēki var izkļūt no nabadzības.

ES nepārdomāto direktīvu virkne aizšķērso ceļu konkurētspējīgai un dinamiskai uz zinātnes atziņām balstītai ekonomikai, kas parādās dalībvalstīs.

ES ekonomikas krīze atklāj, ka Eiropas Savienībai, tā teikt, nav peldkostīma.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Es vēlu runāt par divām tēmām — tirdzniecības deficītu un CO₂ emisijām. Dokumentā ir pareizi norādīts, ka Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu tirdzniecības deficīta pieaugums lielā mērā ir veicinājis starptautisko ekonomikas krīzi. Eiropas Savienības tirdzniecības deficīts no EUR 75 miljardiem 2004. gadā pieauga līdz EUR 243 miljardiem 2008. gadā. Tas ir trīskārtējs pieaugums četru gadu laikā. Tas nozīmē, ka katra Eiropas pilsoņa patēriņš par EUR 500 pārsniedza sazaļoto vērtību. Tik liels tirdzniecības deficīts un patēriņš, kas tik lielā mērā pārsniedz ražošanu, nav ilgtspējīgs. Ir jāievieš pasākumi, lai samazinātu tirdzniecības deficītu, jo, ja mēs to nedarīsim starptautiskā mērogā, šādas pārmaiņas ieviešīs ekonomikas principi. Tomēr šādi tiktu radītas daudz lielākas sociālās izmaksas. Pašreizējie notikumi Grieķijā to apliecina.

Runājot par enerģētiku, pasaules tirdzniecību kropļo ne tikai protekcionisms, bet arī enerģijas cenu atbalstošie mehānismi. Vairākās jaunattīstības valstīs tiek subsidēta naftas izmantošana, un tā ir pieejama par zemāku cenu nekā starptautiskajā tirgū, taču vienlaikus tiek izmantoti arī budžeta resursi, lai atbalstītu elektrības lietošanu. Tajā pašā laikā Eiropas ražotājiem ir jāmaksā nodokļi un oglekļa dioksīda kvotas, ja tie ražošanā vēlas izmantot enerģiju. Kopenhāgenā kļuva skaidrs, ka jaunattīstības valstīs vēlas aizkavēt nolīgumu par klimata aizsardzību, jo negrib pieņemt ar samazināšanu saistītās sankcijas. Ir jāievieš pasākumi, lai to novērstu, jo, kā nupat ir norādījuši vairāki ekonomisti, lēts oglekļa dioksīds Ķīnai sniedz lielāku konkurētspējas priekšrocību nekā lēts darbaspēks. Ja mēs nesamazināsim enerģijas patēriņu, pastāv risks, ka atkal un atkal ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

David Martin (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, kā sacīja citi runātāji, tagad ir skaidrs, kāda ir finanšu krīzes vispārējā ietekme. Ja ticam Komisijai, tirdzniecības apjoms 2009. gadā samazinājās par 10 %. Ja ticam SVF, 2009. gadā tas kritās par 12,3 %.

SDO uzskata, ka 2009. gadā darba nebija 212 miljoniem cilvēku, tas ir par 34 miljoniem vairāk nekā 2007. gadā.

Subsahāras Āfrikā, kur 2008. gadā fiskālais pārpalikums bija 0,3 % no IKP, 2009. gadā bija 6,4 % liels deficīts. Citiem vārdiem sakot, trīs miljardus liels pārpalikums pārvērtās par 64 miljardus lielu deficītu, samazinot Subsahāras Āfrikas pirktpēju par 67 miljoniem.

No krīzes ir cietušas visas pasaules daļas, taču visvairāk ir cietušas trešās pasaules valstis un jaunattīstības valstis. Tādēļ *Oxfam* šodien izteica aicinājumu ieviest, kā viņi to nodēvējuši, „Robina Huda nodokli”.

Tā ir variācija par Tobina nodokli, ko piemēroja spekulatīvai finanšu produktam, akciju, obligāciju, preču un valūtas darījumu tirdzniecībai. Robina Huda nodoklis ir tikai 0,05 % no darījumiem, taču ar to izdodas savākt miljardus trešās pasaules attīstības projektiem.

Lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, ir vajadzīgi no 34 līdz 45 miljardiem, un bankas saņēma triljonu dolāru vērtu galvojumu. Bankām vajadzētu darīt vairāk, nevis vienkārši atmaksāt šo naudu, tām vajadzētu kompensēt kaitējumu, ko tās ir nodarījušas lielākajai sabiedrības daļai.

Tādējādi šis Robina Huda nodoklis būtu labs veids, kā cīnīties pret nabadzību un panākt, lai bankas sniedz sociāli noderīgu ieguldījumu.

Vai komisārs uztvers nopietni *Oxfam* priekšlikumu, kam atbalstu pārdavījis Lielbritānijas premjerministrs, un sniegs tam savu, Eiropas tirdzniecības komisāra, atbalstu?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, mūsu kontinents ir bagāts. ES ir jāuzņemas īpaša atbildība par brīvas un godīgas tirdzniecības saglabāšanu. Finanšu krīze izraisa globālu ekonomikas lejupslīdi, kas 2009. gadā samazināja tirdzniecības apjomu par 10 %, tādējādi, kā ziņots, tirdzniecība patlaban ir tādā pašā līmenī kā 2005. gadā. Samazinoties eksporta apjomiem un saskaroties ar grūtībām saņemt bankas finansējumu, sevišķi neaizsargātas kļūst jaunattīstības valstis. Piemēram, ĀKK valstīs 50 % tirdzniecības veido preču tirdzniecība. Tādējādi krīze īpaši ietekmēs šīs valstis. Ja ekonomikas attīstība samazinās par 1 %, nabadzībā iekļūst 20 miljoni cilvēku.

ES kā pasaules bagātājam reģionam ir jāuzņemas sava atbildība un jānodrošina, lai finanšu krīze neiegrūž nabadzībā un atstumtībā vēl vairāk cilvēku. ES ir jāstrādā, lai panāktu, ka nabadzīgajām valstīm vajadzības gadījumā piešķir lielāku efektīvu atbalstu un parādu atvieglojumus. Šajā sakarībā, mani draugi, es domāju, ka vairākas no valstīm, no kurām jūs nākat, varētu darīt vairāk, lai panāktu jūsu mītnes valstu sniegtā atbalsta palielināšanu, uzlabošanu un optimizēšanu. Ne vienmēr mums ir jāvērsas pie ES; dažas lietas mēs vispirms varam izdarīt mājās.

Svarīgākā Savienības prioritāte ir Dohas sarunu kārtas pabeigšana un tas, ka ES lauksaimniecības politika ir gluži vienkārši nederīga. Ir nesaprātīgi, ka bagātā ES ar konkurenci izspiež no tirgus nabadzīgās Āfrikas saimniecības. Labākais veids, kā izvest pasauli no finanšu krīzes un novērst protekcionismu, ir jauns brīvās tirdzniecības nolīgums.

ES rīcība var kļūt par pasaules tirdzniecības liberalizācijas paraugu, un tā ir jārikojas. Globalizācija un starptautiskā tirdzniecība ir ārkārtīgi pozitīvas lietas. Ļaunums slēpjas protekcionismā, un tā vienmēr ir bijis. Tiem no jums, kas tic, ka protekcionisms pasaulei kaut ko iemācis un savā ziņā palīdzēs, vajadzētu mācīties no vēstures.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kundze, joma, kurā mums jāmeklē veidi, kā cīnīties ar krīzi, ir lauksaimniecības produktu tirdzniecība. Pēdējo gadu laikā Pasaules Tirdzniecības organizācijas izdarītā spiediena dēļ esam Eiropas Savienībā ieviesuši daudzus brīvprātīgus ierobežojumus lauksaimniecības produktu ražošanai un eksportam. Mēs, piemēram, veicām milzīgu cukura tirgus reformu, tādējādi samazinot cukura ražošanas apjomu Eiropā par vienu trešdaļu un aizverot daudzas cukura ražotnes. Daudzās saimniecībās pārtrauca audzēt cukurbietes, mēs palielinājām bezdarbu un neguvām nekādus sociālos vai ekonomiskos ieguvumus. Tā bija dāvana lielajiem cukura ražošanas koncerniem, kas savu produkciju tirgoja ārpus Eiropas, un šodien mēs importējam cukuru no viņiem.

Es uzskatu, ka krīzes laikā mums ir jānodrošina spēcīga aizsardzība mūsu pašu ekonomikai un ražotājiem. Es nerunāju par protekcionismu, bet par vienlīdzīgu iespēju politiku, kāda mūsu ražotājiem patlaban nav pieejama. Eiropas Savienībā ir spēkā dažādi augsti standarti, piemēram, dzīvnieku labturības standarti lauksaimniecībā. Šādu standartu veicināšana ir pareiza, taču mums jāpieprasa, lai tādus pašus standartus ievēro tie, kuri eksportē savus ražojumus uz Eiropas Savienību. Ja, piemēram, mēs ieviešam aizliegumu audzēt vistas būru bateriju sistēmā, mums nevajadzētu tajā pašā laikā importēt olas no valstīm, kur šo metodi izmanto. Mums ir līdzīgi jārikojas arī daudzos citos jautājumos. Mums jāievēro vienkāršs noteikums — noteikt eksportētājiem tādas pašas prasības, kā mūsu pašu ražotājiem, jo pretējā gadījumā, neskatoties uz ekonomikas krīzi, (...).

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) ASV finanšu nozares izraisītā krīze ļoti ātri pārauga ekonomikas krīzē, kura uzreiz ietekmēja visas saimnieciskās dzīves jomas. Nenovēršamās sekas izpaudās kā straujš patērētāju pirkspējas kritums, ražīguma samazināšanās, lielāks bezdarbs, zemāki fiskālie ieņēmumi un mazāk naudas valstu budžeta finansēšanai.

Tā kā visā pasaulē samazinājās ražīgums, protams, arī pārdoto preču vērtībai bija jāsamazinās atbilstoši ražīguma kritumam. Tādējādi, dāmas un kungi, ja mēs jautājam, kā panākt stabilitāti vai pat globālās tirdzniecības apjoma pieaugumu, tas iespējams tikai, īstenojot efektīvus pasākumus ekonomikas sabrukuma apturēšanai, veicot pasākumus ar nolūku stabilizēt ekonomiku un panākot pakāpenisku ekonomikas attīstības atsākšanos.

Pašreizējā ekonomikas sistēma ir tik ļoti savstarpēji saistīta un globalizēta, ka, manuprāt, ir bezjēdzīgi un maldīgi pašauties uz ierobežotām maksīgām intervencēm, kas orientētas uz konkrētām nozarēm un nerada pievienoto vērtību.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Dāmas un kungi, krīze neizbēgami ir izraisījusi ievērojamu globālās tirdzniecības apjoma samazināšanos. To apliecina arī ražošanas un ieguldījumu apjoma kritums, kā arī ierobežotās attīstības iespējas. Tai pašā laikā valstu valdībām ir liels kārdinājums noteikt šķēršļus, lai aizsargātu savu iekšējo ražošanas jaudu.

Mēs pieredzējam, ka 2009. gadā satraucoši palielinājās dažādu nacionālās aizsardzības līdzekļu izmantošana gan atsevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs, gan jaunattīstības valstīs. Šāds protekcionisms kavē maza un vidēja lieluma uzņēmumu — Eiropas ekonomikas mugurkaula — piekļuvi starptautiskajam tirgum, radot vēl lielāku slogu un ierobežojumus.

Manuprāt, lai pārvarētu šīs problēmas un veicinātu uzņēmējdarbību un tirdzniecību, Eiropai visvairāk ir vajadzīgs spēcīgs iekšējais tirgus. To var panākt, ja Eiropas ekonomika ir pietiekami konkurētspējīga, novatoriska un balstīta uz augstiem kvalitātes standartiem. Kā minējusi arī Eiropas Komisija, neskatoties uz panākto progresu, mums jāturpina mēģināt palielināt izglītības sistēmu kapacitāti kā ieguldījumu novatoriskā un dinamiskā zināšanu sabiedrībā.

Manuprāt, būtisks priekšnosacījums tirdzniecības nelīdzsvarotības pārvarēšanai ir stabils valsts finansējums Eiropas Savienībā, kas garantēs tautsaimniecību un Eiropas valūtas ilgtspējību. Lai panāktu mūsu tirdzniecības partneru uzticību, sevišķi nozīmīga ir eiro stabilitāte. Papildu stimulu tirdzniecības un ieguldījumu jomas atveseļošanai nodrošina arī laicīga vajadzīgo strukturālo reformu īstenošana ar nolūku radīt stabilu pamatu attīstībai.

Pēdējais, taču ne mazāk svarīgākais aspekts — manuprāt, iekšējo tirgu nostiprinātu arī apdomīga un ātra eiro zonas paplašināšana, kas rezultātā dotu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomisko integrāciju un padarītu Eiropas ekonomiku vēl ietekmīgāku attiecībās ar tās starptautiskajiem partneriem.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kā liecina 2009. gada skaitļi un kā jau tika norādīts, finanšu krīze, kas aizsākās 2008. gada sākumā, ir ievērojami ietekmējusi tirdzniecības rādītājus.

Jebkurā gadījumā, izskatās, ka mums ir izdevies izvairīties no nopietna kārdinājuma piemērot protekcionismu, kā notika 20. gadsimta 30-to gadu krīzes laikā, un izskatās, ka pagājušā gada beigās pazuda jauno ierobežojošo pasākumu ieviešanas tendences. To apliecina piektais ziņojums par iespējamiem tirdzniecību ierobežojošiem pasākumiem, ko Komisija pieņēma pagājušā gada beigās.

Tomēr daudzas valstis ir pieņēmušas šos ierobežojošos pasākumus, valstis, kurās ir atšķirīgi ekonomikas pamati, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Argentīna, Krievija un Indonēzija, kā arī vairākas jaunattīstības valstis. Un tieši tām valstīm, jaunattīstības valstīm, ir vajadzīgi atvērtie tirgi, kas var uzņemt to ražojumus.

Tādēļ es aicinu *De Gucht* kungu kā attīstības komisāru strādāt, lai pasaulē panāktu plašāku un brīvāku tirdzniecību, lai Eiropas Savienība uzņemtos vadošo lomu protekcionisma šķēršļu samazināšanā jaunattīstības valstīs, kā arī strādāt, lai panāktu lielākas saistības tirdzniecības sarunās ņemt vērā attīstību.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka pasaules tirdzniecības apjoma samazināšanās ir pārsniegusi pašas ekonomikas lejupslīdes robežas. Pētījumi liecina, ka banku finansējuma trūkumu tirdzniecībai lielā mērā izraisa tirdzniecības attīstības palēnināšanās.

Es gribu uzdot divus jautājumus — pirmkārt, kas ir noticis ar starptautisko apņemšanos par daudzpusēju tirdzniecības finansēšanu? Otrkārt, kādi ir elastīgākās finansējuma sistēmas panākumi uzņēmumu piekļuves Eiropas mēroga finansējumam veicināšanā?

Pievērsoties globālajai tirdzniecībai, es gribētu norādīt, ka PTO noteikumi, disciplīnas un apņemšanās lielā mērā liedza izmantot ierobežojošus tirdzniecības pasākumus, vienlaikus sniedzot iespēju pieņemt politiku, kuras mērķis ir ekonomikas atveseļošana.

Tomēr mēs aicinām Komisiju rūpīgi uzraudzīt mūsu tirdzniecības partneru pieņemtos pasākumus un to ietekmi uz Eiropas eksportu, ieskaitot politiku „pērc savā valstī ražotu precī”, ko piemēro svarīgi ES tirdzniecības partneri. Tai pašā laikā mēs nedrīkstam ignorēt dinamisko eksporta pieaugumu atsevišķās valstīs ar strauji augošu ekonomiku.

Pašreiz es gribētu īpaši uzsvērt jautājumu par Eiropas ražojumu konkurētspēju globālajos tirgos, kas pastāvēja pirms tam un pastāv neatkarīgi no ekonomikas krīzes.

Visbeidzot, cita starpā mums ir jāpanāk savstarpējība ar mūsu tirdzniecības partneriem tirgus piekļuves izteiksmē, jāatjauno noteikumi par godīgu konkurenci starptautiskajos tirgos un jānodrošina, lai uz ievestajiem ražojumiem attiektos tādi paši noteikumi, kā uz ES ražotām precēm.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, (*nedzirdams*) jau atrodas ļoti grūtā situācijā globālās recesijas un pieprasījuma pēc veselās rindas produktu samazināšanās dēļ. Tomēr protekcionisms turpina tieši ietekmēt starptautisko tirdzniecību un ES intereses.

Viens no starptautiskās tirdzniecības dalībniekiem, kas ieviesis papildu un neproduktīvas tirdzniecības barjeras, ir Krievija. Kopš finanšu krīzes sākuma Krievija ir ieviesusi virkni tā saukto „īslaicīgo” pretrīzes tarifu daudziem importa produktiem, tostarp gaļas un piena produktiem, mēbelēm un arī dažiem tērauda izstrādājumiem. Vēl viens piemērs ir uz laiku ieviestais tarifs medikamentiem, ko Krievija piemērojusi ES eksportētājiem.

Vēl satraucošāk ir tas, ka 2010. gada 1. janvārī tika izveidota Krievijas, Baltkrievijas un Kazahstānas muitas savienība. Tā rezultātā kopumā 30 % ES produktu līniju piedzīvoja paaugstinātus tarifus. Galvenā problēma, protams, ir tā, ka Krievija, tāpat kā Baltkrievija un Kazahstāna, nav PTO locekle un tādēļ tai nav saistoši PTO

noteikumi, kas ierobežo vienpusēju tarifu paaugstināšanu un citus tirdzniecību ierobežojošus pasākumus. Tā kā Krievija nav PTO dalībvalsts, mums ar to nav strīdu izšķiršanas mehānisma.

Komisāra kungs, man ir divi jautājumi jums. Kā Komisija vērtē pašreizējās ES tirdzniecības problēmas ar Krieviju, un vai mums ir konkrēta stratēģija kā risināt jautājumu par Krievijas dalību PTO?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs vairākos gadījumos esam dzirdējuši, ka pasaules tirdzniecība pēdējos trijos mēnešos ir ievērojami samazinājusies, lai gan daudzas Pasaules Tirdzniecības organizācijas locekles sekmīgi mēģinājušas saglabāt tirgus cik iespējams atvērtus. Es esmu arī ļoti pateicīgs, ka Eiropas Savienība ir spēlējusi ļoti efektīvu lomu šajā ziņā un ieviesusi ļoti maz protekcionistisku pasākumu.

Manā valstī ir teiciens, ka uzbrukums ir vislabākā aizsardzība. Es vēlos turpināt *Andriekienē* kundzes teikto par konkrētajiem pasākumiem, ko ir veikusi Krievija. Mums jājautā, kādas mums ir efektīvas iespējas, kas ļautu turpināt ofensīvu pret tiem tirdzniecības partneriem, kuri nav ievērojuši G-20 vienošanās, ir ieviesuši protekcionistiskus pasākumus, slēguši tirgus un ir palīdzējuši radīt vēl lielāku kritumu pasaules ekonomikas sasniegumos, kā tas būtu bijis citā gadījumā.

Vai mums nevajadzētu aktīvāk izmantot mūsu Globālās Eiropas stratēģiju un pārliecinoši ieviest tajā esošos punktus? Vai tagad nav īstais laiks aktīvi aizstāvēt savas intereses nevis vienkārši novērst protekcionismu? Man padomā ir iespējama jauna iniciatīva, kura ļaus mums beidzot progresēt WTO. Es domāju, ka mums būtu jāspēr loģisks solis, ātri veicot sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem. Mums ir viens rezultāts Dienvidkorejā. Tomēr kas ir noticis attiecībā uz Indiju, Kanādu, Kolumbiju un Peru? Vai mēs nesūtītu ļoti pozitīvu signālu, ja spētu tagad panākt progresu šajos brīvās tirdzniecības nolīgumos?

Daudzi citi deputāti minēja jaunattīstības valstis. Vai šī nav ideāla iespēja panākt progresu vismaz ekonomisko partnerattiecību nolīgumos, lai jaunattīstības valstis un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstis (ĀKK) labāk integrētu pasaules tirdzniecībā un veiktu efektīvus pasākumus, lai rosinātu ekonomikas izaugsmi un apkarotu nabadzību? Pēdējās desmitgadēs ir kļuvis skaidrs, ka valstīm, kas piedalās pasaules tirdzniecībā, ir visaugstākais izaugsmes līmenis. Būšu pateicīgs par jūsu atbildi, *De Gucht* kungs.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mans pirmais komentārs ir par to, ka samērs mūsu tirdzniecības attiecībās ar valstīm, kurās strauji aug ekonomika, nav statisks. Piemēram, gadījumā, kad Savienībai un Ķīnai ir pilnīgi atšķirīgi izaugsmes rādītāji, ar tarifiem nesaistīti šķēršļi, ko piemēro pret mums, ko mēs uzskatījām par mazsvarīgiem, kad Ķīnas ekonomika bija mazāka, bet kas arvien vairāk pasliktina mūsu rezultātus, kad Ķīnas relatīvā nozīme pieaug un mūsu nozīme samazinās.

Tajā pašā laikā, mūsu relatīvajam lielumam samazinoties, samazinās arī mūsu sarunu vešanas spēja. Tādēļ pastāv lieliska iespēja, caur kuru Savienība var uzspiest savu politiku un efektīvi mazināt šķēršļus mūsu eksportam uz strauji augošām ekonomikām, kā arī ierobežot sociālo un apkārtējās vides dempingu. Krīzes rezultātā laiks strādā pret mums vairāk kā jebkad agrāk.

Mans otrais komentārs ir par to, ka, mainoties samēram, pieaug Transatlantijas tirdzniecības attiecību un funkcionālā Amerikas tirgus veicināšanas nozīme, kas palielinās Transatlantijas tirdzniecību un dos pusēm abos Atlantijas krastos lielāku sarunu vešanas spēju.

Arī šeit ir lieliska iespēja, jo būs nepieciešams laiks, lai izveidotu Transatlantijas tirgu, jo tas ir sarežģīts process. Kā ASV vērtē šo attiecību svarīgumu? Diemžēl fakts, ka Prezidents *Obama* nepiedalīsies gaidāmajā augsta līmeņa sanāksmē Madridē, neliecina par atbalstu.

Jautājums ir šāds: vai Komisija jūt nepieciešamību steidzami rīkoties, kamēr mums vēl ir nepieciešamā sarunu vešanas spēja?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! ekonomiskā un finanšu vētra, ko mēs tikko pārdzīvojām, ir radījusi daudz postījumu. Mūsu ekonomikas ir dezorientētas un mēs šodien joprojām cīnāmies, lai tiktu atpakaļ līmenī, ņemot vērā apņēmīgās strauji augošās ekonomikas.

Tagad ir laiks, Eiropas komisāra kungs, jums vadīt ambiciozu un jēgpilnu Eiropas tirdzniecības politiku, kura bez sirdsapziņas pārmetumiem vērsta uz mūsu komerciālo interešu aizstāvību un balstās uz tirgu abpusēju atvērtību un mūsu konkurētspējas priekšrocību izmantošanu.

Eiropas Savienībai vispirms jāatrod zelta vidusceļš starp ultrabrīvo tirdzniecību un protekcionismu. Manuprāt, šis trešais ceļš jāiemiešo, radot godīgu tirdzniecības pamatu. Eiropas Savienība ir bruņojusies ar noteiktām

vērtībām: cieņu pret intelektuālā īpašuma aizsardzību, godīgumu investīcijās, piekļuvi tirgiem, cīņu pret beztarifu tirdzniecības barjerām un cieņu pret sociālajiem un apkārtējās vides standartiem. Rezultātā tās pienākums ir nodrošināt, lai šīs vērtības kā principus pieņem Indija un Ķīna, valstis ar strauji augošu ekonomiku, kas nav tikai mūsu klienti un konkurenti, bet arī mūsu partneri.

Nemaz nerunājot par nepieciešamību izveidot līdzsvarotu tirdzniecību, jums, komisāra kungs, jāpalīdz paaugstināt mūsu Eiropas uzņēmumu konkurētspēja. Kā to var īstenot? Jauninājumi, investīcijas pētniecībā un attīstībā un konkurētspējīgu klasteru starptautiska ietekme ir daži atslēgas faktori, kas palīdzēs mums izkļūt no krīzes.

Mums jāpievērš uzmanība arī inovatīvu uzņēmumu darbībai, jo īpaši MVU, atslogojot tos no jebkādiem pārmērīgiem administratīviem un finanšu slogiem, kā arī zaļajām tehnoloģijām un pakalpojumiem.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mums jāaskaras ar fundamentālo jautājumu par to, vai brīvā tirdzniecība, pašreizējā sistēma, ko kontrolē PTO, ir laba cilvēkiem vai arī mums jāapsver jauns vadošais princips, kuru es drīzāk sauktu nevis par protekcionismu, bet ekonomisko pašnoteikšanos? Es vēlos ierosināt aplūkot abu vadošo principu atšķirības trijās jomās. Ko darba vietu radīšanai un saglabāšanai Eiropā nozīmē globālā tirdzniecība pašreizējā formā un apjomā, sevišķi, kad mēs domājam par mazajiem tirgotājiem, MVU, ģimenes uzņēmumiem un mazajām lauku saimniecībām Eiropas valstīs, kuras ir likteņa varā un zaudējušas iespēju progresēt pašreizējās globālās liberalizētās pasaules tirdzniecības dēļ? Ja mēs domājam par solidaritāti, vai tā ir laba nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, kuras tā vietā, lai attīstītu savas lauksaimniecības un rūpniecības, ir spiestas atvērt savus tirgus? Vai ir labi apkārtējai videi, ka preces tiek piegādātas no liela attāluma?

Es vēlētos ierosināt kā sākuma soli, vismaz attiecībā uz lauksaimniecību un pārtiku, apsvērt pārtikas pašnoteikšanās principa ieviešanu, kas nozīmē, ka kopienām un valstīm ir tiesības lemt par to, ko un kā tās vēlas ražot un pārdot. Patērētājiem ir tiesības uz kvalitatīvu, veselīgu un uzturvielām bagātu pārtiku un mēs zinām, ka tāda nav pārtika, kas vesta no tūkstošiem kilometru liela attāluma, bet gan uz vietas ražotā, uz vietas pārstrādātā un pārdotā pārtika.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Es vēlos apsveikt komisāra kungu ar jauno amatu. Vai viņš, ja iespējams, varētu sīkāk paskaidrot ekonomiskās krīzes ietekmi uz lauksaimniecības produkcijas tirdzniecību pasaulē? *Andriekienē* kundze jau minēja gadījumu ar Krievijas Federāciju, kas paziņoja, ka ir gatava aizliegt mājputnu gaļas importu līdz 2015. gadam, jo tā sedz pieprasījumu ar iekšzemes ražojumiem.

Ņemot vērā, ka konkurētspējīgākas lauksaimniecības sistēmas veicināšana atvērtā globālās tirdzniecības vidē ir viens no pienākumiem, ko prezidents *Barroso* kungs uzticējis jaunajam Lauksaimniecības komisāram, es izmantošu komisāra kunga klātbūtni plenārsēžu zālē, lai pajautātu, kā viņš vērtē sadarbību ar kolēģi, kurš atbild par lauksaimniecību, noslēdzot sarunas Dohas sarunu kārtā.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikt, ka Komisija jāapsveic ar noraidīto neseno PVO priekšlikumu aizliegt beznodokļu alkohola un spirtoto dzērienu tirdzniecību. Ja tiktu pieņemts, tas Eiropas ekonomikai izmaksātu EUR 2 miljardus un simtiem zaudētu darba vietu visā Savienībā. Tas bija drīzāk uz moralizējošu sludināšanu, nevis zinātniskiem pierādījumiem balstīts PVO uzskats, un ļoti labi, ka Komisija to noraidīja.

Otrs punkts, ko es gribēju pateikt, ir tas, ka bankas bija galvenokārt atbildīgas par daudzām nelaimēm, ko mēs redzam šodien, bet kas notika? Radās jauna teorija — tās bija pārāk lielas, lai bankrotētu. Uzskatu, ka nevis pārāk lielas, lai bankrotētu, bet gan pārāk pašpārliecinātas. Tas redzams amorālajās algās un arī groteskajos bonusos, ko tās arī saņem. Nevienam baņķierim nevajadzētu pelnīt vairāk kā savas valsts premjerministram un mums jāstrādā, lai...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Starptautiskā tirdzniecība kopā ar finanšu nozari ir tā pasaules ekonomikas joma, kas visvairāk cietusi ekonomiskās krīzes rezultātā. Tiek lēsts, ka pasaules tirdzniecības apgrozījums pagājušajā gadā krīzes rezultātā samazinājās par apmēram 10 %. Bez tam, daudzu valstu piekoptā protekcionistiskā politika kā galvenais ierocis cīņā ar recesiju nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību. Brīvās tirdzniecības priekšrocības globālajā ekonomikā nebūtu nevienam jāskaidro. Droši var teikt, ka labklājība, ko brīvā tirgus valstis sasniedza 20. gadsimta otrajā pusē, lielā mērā ir tās brīvās tirdzniecības auglis, kura dinamiski attīstījās šajā periodā. Pasaules tirdzniecības kritums, bezdarba pieaugums,

jo īpaši jaunattīstības valstīs, un kopā ar to — nabadzības un sociālās atstumtības pieaugums; šo negatīvo tendenci var apturēt, atjaunojot dinamisku tirdzniecību uz godīgiem un taisnīgiem (...).

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Vispirms es vēlētos apsveikt jūs ar iecelšanu komisāra amatā! Mēs esam gandarīti Komisijā redzēt tik gudru un veiksmīgu politiķi un pazīstamu liberāli. Jums būs nepieciešamas visas pārliecināšanas spējas, lai dotu jaunu stimulu starptautiskās tirdzniecības politikai ES. Mums jācīnās pret jebkurām protekcionistiskām tendencēm. Vēsture skaidri parāda, ka valstis, kas piedalījušās pasaules tirdzniecībā, ir piedzīvojušas labāku izaugsmi kā tās, kuras nav piedalījušās.

Mēs piedzīvojam arī jaunu pasaules kārtību. Dažiem iesaistītajiem spēlētājiem, piemēram, Ķīnai, ir valsts kapitālisma sistēma, un tie var izmantot pavisam atšķirīgas metodes šajā arēnā. Tādēļ es aicinu Komisiju izstrādāt jaunu pasaules tirdzniecības stratēģiju. Ir skaidrs, ka mums jāvirzās uz priekšu ar Dohas attīstības posmu, jo daudzpusējā pieeja ir pareizā. Tomēr mums būs jāpieliek visas pūles, lai panāktu progresu attiecībā ar Ķīnu.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos turpināt divu iepriekšējo runātāju minēto tematu. *De Gucht* kungs, par laimi, jūs atbildat arī par Transatlantisko Ekonomikas padomi (TEP). Es būtu ļoti pateicīgs, ja jūs varētu TEP iekļaut savas darba kārtības sākumā ar mērķi atrisināt visas problēmas, ko mēs esam minējuši.

Vēl joprojām Eiropa un ASV atbild par gandrīz 60 % globālās ekonomikas sasniegumu. Ja mēs spētu atcelt tikai nelielu daļu tirdzniecības barjeru Transatlantijas tirgū, mēs savu iedzīvotāju un, protams, darba ņēmēju, labā varētu izdarīt daudz vairāk, nekā panākuši daudzi citi pasākumi, kuros mēs esam ieguldījuši daudz vairāk centienu pēdējos piecos gados. Es būtu jums ļoti pateicīgs, ja jūs varētu veltīt savu uzmanību arī TEP.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Ja es vēlētos sniegt līdzsvarotu atbildi uz visiem uzdotajiem jautājumiem un visām minētajām lietām, man vajadzētu vismaz pusstundu. Man ir tikai divas vai trīs minūtes, ja es pareizi sapratu.

Kad esmu to pateicis, ļaujiet man sākt ar vispārēju komentāru. Es patiešām neuzskatu, ka protekcionisms ir risinājums. Vienalga, ticat tam vai nē, atskatoties vēsturē, tieši pateicoties starptautiskajai tirdzniecībai mūsu valstis ir ieguvušas pārticību.

Otrkārt, Eiropai ir transformatīva ekonomika, kas nozīmē, ka mums ir jāimportē, lai spētu eksportēt. Ideja, ka mēs varētu eksportēt bez importa ir pilnīgi aplama un pretrunā ar faktiem.

Tādēļ es nelokāmi uzskatu, ka mums nepieciešami brīvās tirdzniecības nolīgumi ar lielākajiem ekonomiskajiem partneriem, ka mums jāgūst panākumi Dohas sarunu kārtā un ka mums jāturpina liberalizēt starptautiskā tirdzniecība, bet tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu ņemt vērā faktu, ka šai starptautiskajai tirdzniecībai jābūt arī godīgai un ka mums ir tiesības aizstāvēt savas intereses. Komisija noteikti to darīs, kad nepieciešams, un mēs izmantosim pieejamos TDI mehānismus, lai ietekmētu pēc mūsu uzskatiem negodīgos tirgus izkropļojumus.

Dažus ļoti konkrētus jautājumus uzdeva arī *Jadot* kungs, piemēram, par 4. februāra sanākumi PTO un tās rezultātiem. Šis sanāksmes galvenais vēstījums bija par to, ka Vispārējā vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību nav šķērslis valstu tiesībām nodrošināt efektīvu finanšu regulējumu. Iemesls ir tāds, ka GATS ir ļoti plašs saprātīgu finanšu pasākumu loks, tādēļ šis finanšu regulējums valsts vai Eiropas līmenī noteikti nav pretrunā ar GATS noteikumiem.

Šeit es nonāku pie mūsu piedzīvotās krīzes izcelsmes. Cerams, ka lielākā daļa mums jau ir aiz muguras. Esmu stingri pārliecināts, ka tai bija galvenā ietekme uz tirdzniecību, bet krīzes sākums ir finanšu līdzsvara trūkums, ko radīja pilnīgi nepareizas finanšu iestāžu izvēles. Finanšu krīze neradās Eiropā; tā atnāca uz Eiropu un pārējo pasauli no Savienotajām Valstīm.

Es varu piekrist, ka pārtikas krīze pirms pāris gadiem, kas vēl nebija pilnīgi atrisināta un izprasta, teiksim, pastiprināja līdzsvara trūkumu, jo īpaši jaunattīstības valstīm. Jūs varat daudzko teikt par jaunattīstības valstīm, par labu pārvaldību un tā tālāk, bet jūs noteikti nevarat tās vainot finanšu krīzes izraisīšanā. Tas ir acīmredzams, un tās ļoti smagi skāra šī krīze, tādēļ mums vajadzētu to pienācīgi ņemt vērā.

Ir bijuši daži jautājumi, pēdējo reizi no *Caspary* kunga un arī no *Jadot* kunga, par to, ko mēs gatavojamies darīt ar TEP un ar stratēģisko iniciatīvu Ķīnai?

Mans personiskais viedoklis ir tāds, ka vienīgā labā atbilde uz Ķīnas ekonomisko attīstību, kuru mēs, starp citu, neapturēsim, ir mums pašiem kļūt stiprākiem. Es domāju, ka tā ir vienīgā labā atbilde.

Aplūkojot to no tirdzniecības deficīta viedokļa, ir taisnība, ka tirdzniecības deficīts ar Ķīnu ir ievērojami palielinājies, bet kad jūs aplūkojat globālās tirdzniecības deficītu ar Āziju, tas nav tik ļoti palielinājies. Arī Āzijas iekšienē citas Āzijas valstis sastopas ar ļoti nežēlīgu Ķīnas konkurenci.

Tādējādi, mums pašiem jāklūst stiprākiem. Es ticu, ka Transatlantijas tirgus iegūšana, piemēram, ir viena no vislabākajām atbildēm, ko mēs varam sniegt.

Mums ir nesens ziņojums, ko sagatavoja pēc Parlamenta lūguma un kas parāda: ja būtu iespējams par 50 % samazināt beztarifu barjeru starp Eiropu un Savienotajām Valstīm, tas dotu daudz lielāku ietekmi nekā Dohas sarunu kārtā. Mums jāstrādā pie tā, bet tas nepavisam nav viegli.

Runājot par Dohas sarunu kārtu, esmu cieši pārliecināts, ka mums jāmēģina to noslēgt, jo tajā ir daudzas tādas svarīgas iezīmes, tostarp, ka esošos tarifus vairs nevar paaugstināt, ka mēs varētu to noslēgt. Otrkārt, Dohas sarunu kārtā ir stingra attīstības nostādne, protams, ar nosacījumu, ka mēs varam saglabāt to, kāda tā ir pašlaik, un ka tam jābūt Eiropas Komisijas mērķim.

Bija arī *Martin* kunga jautājums par „Robina Huda nodokli”. Vispirms man jāsaka, ka man labāk patīk nosaukums „Robins Huds” kā Tobins. Neņemot to vērā, es baidos, ka Robina Huda nodoklis sastapsies ar tām pašām problēmām kā Tobina nodoklis, proti, ka to var iekasēt tikai tad, ja tas notiek globālā mērogā. Jums vajadzētu atcerēties arī, ka darot to pat globālā mērogā, būs nepieciešams ļoti dārgs ieviešanas mehānisms. Prezidents *Barroso* kungs teica par Tobina nodokli, ka mēs esam gatavi to atbalstīt, kamēr to maksā visi, un tas, protams, ir klupšanas akmens visā šajā lietā.

Vēl viens vārds — *Higgins* kungs, cita starpā, uzdeva jautājumu — par spekulācijām un kas no tām iznāca, un arī par Grieķiju.

Šis nav debates par Grieķiju, tādēļ es neiedziļināšos detaļās, bet, atklāti runājot, es domāju, ka daļa vainas ir arī pašā Grieķijā. Ne globālajā ekonomikā, ne Eiropas Savienībā nevar būt morālu kaitējumu. Dalība Eiropas Savienībā nozīmē arī dažas saistības. Tādēļ dalībvalstīm, kas nonāk grūtībās — un protams, ka mēs esam gatavi tās atbalstīt un palīdzēt, kad vien iespējams —, ir jāsaprot arī tas, ka tām jāievēro likumi un, ja to dara, iespējams, tās nenokļūs tik grūtā situācijā, kādā tās ir tagad.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Edít Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Pasaules tirdzniecības samazināšanās sevišķi graujoši ir ietekmējusi Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis, jo pieprasījuma kritums galvenokārt ietekmēja produktus, kam bija nozīmīga loma eksportā, proti, automašīnas, patērētāju elektronikas preces un citus. Vienlaikus šīs valstis smagi skārusi arī kredītu krīze. Eksporta palielināšana būtu ļoti svarīga, lai nodrošinātu šo valstu atveseļošanu no grūtībām, kas radušās dubultā spiediena rezultātā, kā arī no izrietošajām sociālajām problēmām, piemēram, bezdarba. Eksportētāju finansēšana ir galvenais šķērslis šajā nozarē, jo maksājumu periodi kļuvuši garāki, kredīts kļuvis dārgāks un grūtāk pieejams un kredītu apdrošināšanas nosacījumi arī ir pasliktinājušies. Tāpēc ir jāveido programmas, kas domātas minētajām valstīm, jo īpaši ES dalībvalstīm, lai palīdzētu tām pārvarēt šīs grūtības.

Andreas Mólzer (NI), rakstiski. – (DE) Tendence slēgt līgumus par ārpalpojumiem deviņdesmitajos gados ir novedusi pie kapitāla un arī pieredzes pārcelšanās uz ārvalstīm pasaules ekonomikā. Fakts, ka darba vietas tika un tiek radītas valstīs ar zemām algām, ir novedis pie vidējās algas krituma Centrāleiropā un Rietumeiropā, kas savukārt radīja patēriņa līmeņa kritumu. Tādējādi Eiropas uzņēmumi vairs negūst lielāko daļu savas peļņas no preču ražošanas, kas ir to pamatbizness. Tās cenšas uzlabot savus rezultātus ar finanšu darījumu un spekulāciju palīdzību. Šajā punktā mums ir jāsaprot. Mums jānosaka kvota, cik parastas kapitālsabiedrības drīkst ieguldīt akcijās un kapitāla daļās un cik no savām rezervēm tās drīkst noguldīt finanšu paketēs trešās valstīs. Otrkārt, mums nepieciešami regulējumi uzņēmumiem, kas cietuši zaudējumus krīzes rezultātā. Treškārt, ekonomikā nepieciešams ne tikai svaigs kapitāls bankām, kas bija viens no galvenajiem krīzes cēloņiem, bet galvenais, arī jauni noteikumi naudas pārvedumiem, stingras vadlīnijas kredīta pakešu pārdošanai un neatkarīga pārraudzības iestāde jaunam un plaukstošam tirdzniecības biznesam, kurš ietver arī tādu nozari, kā pārdošana īsajā pozīcijā, kas būtu jāaizliedz.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Ja *Moreiras* kunga tikko izteiktās prognozes ir pareizas, tad paredzētais pasaules tirdzniecības kritums būs lielākais kopš Otrā pasaules kara. Pats par sevi saprotams, ka gan Eiropas Savienības dalībvalstis, gan valstis, kas nepieder pie Kópienas, veic pasākumus konkurētspējas celšanai un krīzes seku pārvarēšanai. Pētījums, ko veica Ekonomiskās politikas pētniecības centrs, ir parādījis, ka kopš pirmās krīzei veltītās G20 sanāksmes ir uzsāktas 425 iniciatīvas, lai apkarotu krīzes sekas. Dažas valstis ir izmantojušas protekcionistiskus pasākumus, bet citas mēģina liberalizēt tirdzniecību. Ņemot vērā faktu, ka ekonomika ir savienoto trauku sistēma, vai Eiropas Komisijas pārraudzītās likumdošanas iniciatīvas tiek uzsāktas Eiropas Savienībā un visā pasaulē? Vai Eiropas Komisija, veicot pretkrīzes pasākumus, ņem tās vērā? Protekcionistiskiem un liberalizējošiem pasākumiem uzkrājoties, radīsies situācija, kurā tie ir abpusēji izslēdzoši un neatstāj nekādu ietekmi uz pasaules tirdzniecību.

19. ES un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgums (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par Padomei uzdoto jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Dienvidkoreju, ko iesniedza *Daniel Caspary, Peter Štastrný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Nicolò Rinaldi, Metin Kazak, Marielle De Sarnez* un *Jan Zahradil* Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu), Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Sarunas par nolīgumiem ar Dienvidkoreju ir pabeigtas un dokumenti ir parafēti. Tas ir pozitīvi. Tomēr, ja mēs aplūkojam nolīguma detaļas, šķiet, ka ātrums ņēmis virsroku pār rūpīgumu. Man radies iespaids, ka jūsu priekštece gribēja, lai nolīgums tiktu parakstīts un apzīmogots par jebkuru cenu, lai viņai būtu vismaz viens panākums viņas amata termiņā.

Mēs esam iepazinušies ar daudziem ekspertu ziņojumiem, kas tika sagatavoti pirms sarunu sākuma un kas skaidri norādīja daudzus iespējamus Eiropas rūpniecības un Eiropas ekonomikas ieguvumus. Iespējams, ka pozitīva ietekme būs uz mašīnbūvi, ķīmisko, farmaceitisko, pārtikas un pakalpojumu nozari. Visas šīs un daudzas citas nozares no nolīguma cer gūt nozīmīgu labumu. Tomēr galvenie iebildumi nāk no autorūpniecības nozares. Pastāv grūtības ar nodokļa atmaksas sistēmu, ar jautājumu par to detaļu daudzumu no ārvalstu piegādātājiem, kuras var izmantot Dienvidkorejas automašīnās, kā arī palicis neatrisināts jautājums par apkārtējās vides standartiem.

Es vēlētos redzēt, ka mēs dažos nāamos mēnešos ne tikai pievēršamies, bet arī atrisinām daudzās kritikas, izmantojot drošības mehānismus un drošības noteikumus. Šā Parlamenta deputāti tikai tad var balsot par šo brīvās tirdzniecības nolīgumu, ja mēs esam risinājuši autorūpniecības nozares pamatotās bažas un varam ietvert patiešām efektīvus risinājumus šajos aizsardzības mehānismos.

Teksts par drošības mehānismiem tika publicēts internetā šodien, bet diemžēl man vēl nav bijusi iespēja to izlasīt. Es vēlētos piedāvāt jums savas grupas vārdā iespēju strādāt kopā ar mums, veidojot piemērotus noteikumus Eiropas līmenī, lai nodrošinātu autorūpniecības interešu risināšanu šajā brīvās tirdzniecības nolīgumā.

Gianluca Susta, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Uz pasaules skatuves strauji parādījušās jaunas spēlētājas, no kurām dažas vēl nesen uzskatīja par jaunattīstības valstīm.

Tam jāmaina mūsu kultūras un cita attieksme pret brīvo tirdzniecību un taustāmām attiecību izpausmēm starp Eiropas Savienību un tās galvenajiem konkurentiem. Šīs attiecības pašlaik pauž noteikti maģiski termini, kas vēl nav ienākuši Eiropas Komisijas leksikā. Šie termini ir abpusīgums, Eiropas intereses, cīņa pret dempingu un cīņa pret tarifu barjerām.

Tas ir pamats brīvās tirdzniecības nolīgumam ar Koreju, kas, starp citu, mulsināja divus komisārus — Iekšējā tirgus komisāru un Nodarbinātības komisāru — un dažas valdības.

Kādas ir šā divpusējā nolīguma reālās priekšrocības, kad 50 % tirdzniecības starp Eiropas Savienību un Koreju skar autobūves nozari, kad ir acīmredzama atšķirība starp 700 000 Korejas automašīnu, kas eksportētas mums pretstatā 27 000 Eiropas automašīnu, kuras importējusi Koreja? Kāda jēga ir sniegt netiešu palīdzību aptuveni EUR 1600 par katru Korejas automašīnu, kas pārdota Eiropā, kad dažām Eiropas valdībām ir grūtības nodrošināt pamudinājumus automašīnu pirkšanai un pārdošanai, lai stimulētu patēriņu? Kā mēs varam neņemt vērā nopietnās šaubas par tekstilrūpniecības un elektronikas nozarēm?

Komisāra kungs, mēs neapmierināsimies, padsmīto reizi klausoties, kā *Ashton* kundze teica pirms jums, ka ir priekšrocības mūsu ķīmiskajai, farmaceitiskajai vai lauksaimniecības pārtikas nozarei, jo tās skandalozi nobāl nicībā salīdzinot ar sekām, kas draud tekstilrūpniecības, elektronikas un, galvenais, autobūves vai finanšu pakalpojumu nozarēm. Vai varētu būt tā, ka Eiropa, pat ar šodienas krīzi, atkal izvēlas finanšu iespēju tās attīstībai?

Mēs visi ar cerībām apsveicām jaunās Eiropas dzimšanu Lisabonā. Tomēr Eiropa nevar neuzņemties atbildību par Eiropas interesēm pasaulē, jo īpaši šodien. Savienotās Valstis dara visu iespējamo, lai aizstāvētu *Boeing* pret *Airbus*, un Argentīnas valdība draud ekspropriēt *Telecom*.

Nolīgums ar Koreju patiesībā leģitimē finanšu tranzītu ar Ķīnu, kas līdz šim bija nelegāls. Tāda ir vide, kurā mūsu lielākie uzņēmumi spiesti darboties. Aiz viņiem ir simtiem tūkstošu strādnieku, ģimeņu, kas var redzēt savu nākotni izkūpam gaisā, ne jau tāpēc, ka viņi ražo sliktas kvalitātes pakalpojumus vai preces, bet tāpēc, ka slikti definētām interesēm ļauj dominēt pār acīmredzamākām un objektīvākām interesēm.

Mēs ticam jūsu jūtīgumam, komisāra kungs, cerībā, ka jūs izvairīsieties no pārsteidzīgām ratifikācijām, kas varētu iet roku rokā ar nepieņemamiem lēmumiem par ratificējamā nolīguma komerciālās puses piemērošanu uz laiku, vai vismaz no lēmumiem, kas būs nepieņemami, pirms būs skaidri definēti divpusējās drošības klauzulas noteikumi. Šīs klauzulas pieņemšana ir pakļauta parastai likumdošanas procedūrai, kas jāuzskata par pirmo soli ieteicamības novērtējumam...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Michael Theurer, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Lisabonas līgums atver jaunu nodaļu Komisijas, Padomes un Parlamenta sadarbībā. Eiropas iedzīvotāju tieši ievēlētā Parlamenta koplēmuma tiesības dod mums iespēju atkal ienest demokrātiju lēmumos par tirdzniecības politiku. Tas ir pareizi, jo tas ietekmēs darba ņēmējus un patērētājus dalībvalstīs.

Brīva un godīga tirdzniecība veido Eiropas labklājības pamatu. Tādēļ mums stingri jāpretojas jebkurām protekcionistiskām tendencēm. Tādi brīvās tirdzniecības nolīgumi, kā ar Dienvidkoreju, var dot svarīgu ieguldījumu pasaules tirdzniecības, izaugsmes un nodarbinātības stimulēšanā. Tomēr šāda veida nolīgumi atkarībā no to specifiskās struktūras nes vairāk labuma vienām rūpniecības nozarēm kā citām. Mūsu Parlamenta darbs ir uzmanīgi izsvērt ietekmi uz dažādām rūpniecībām un nozarēm ES. Lai to darītu, mums nepieciešami attiecīgi dati un ietekmes novērtējumi, un Komisijas uzdevums ir tos nodrošināt. Diemžēl, neskatoties uz daudzajiem lūgumiem komitejā un plenārsesijā, mēs vēl neesam saņēmuši datus, ko uzskatām par apmierinošiem. Šā iemesla dēļ Eiropas liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir apvienojusies ar citām grupām, lai uzdotu šo jautājumu.

Saskaņā ar līdz šim saņemto informāciju, nolīgums piedāvā iespējas pakalpojumu, mašīnbūves un aviobūves, ķīmijas un lauksaimniecības nozarēm Eiropas Savienībā. Tomēr pastāv bažas, ka nolīgums negatīvi ietekmēs autorūpniecības, tekstilrūpniecības un elektronikas nozares.

Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju ir vienīgais nolīgums ar attīstītu valsti, kurā nav iekļauts nodokļa atmaksas aizliegums. Tas var novest pie vienpusējiem izmaksu ieguvumiem Dienvidkorejas rūpniecībai. Kā Komisija mums vairākkārt apgalvojusi, noteikumi par nodokļa atmaksu ietver drošības klauzulu, kas paredz atteikumu, pamatojoties uz noteiktiem kritērijiem. Tomēr mums tas steidzami jānoskaidro iesaistīto uzņēmumu interesēs. Sistēmai ir jābūt pielietojamai praksē. Nedrīkst būt tā, ka drošības klauzulas ir bezvērtīgas tāpēc, ka uzņēmumi nevar nodrošināt attiecīgos pierādījumus. Tā kā nolīgums šķietami satur vienpusējus noteikumus un kalpo par precedentu nākotnes nolīgumiem, piemēram, ar Indiju vai Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju, mums šķiet, ka ļoti svarīgs ir drošības klauzulu konkrēts formulējums, strīdu risināšanas procedūra un citi noteikumi par nolīguma piemērošanu.

Tādēļ mēs aicinām Komisiju iesniegt Parlamentam apstiprināšanai brīvās tirdzniecības nolīgumu kopā ar noteikumiem par tā piemērošanu. Mēs gribam ātru lēmumu. Šā iemesla dēļ nedrīkst ļaut stāties spēkā nolīguma pagaidu versijai. No sarunām ar uzņēmumiem es zinu, cik svarīga nozīme ir ieviešanai. Tādēļ man ir šāds jautājums Komisijai: vai Eiropas Ārējās darbības dienesta attīstīšana ļaus tam spēlēt stingrāku lomu tirdzniecības politikā? Mēs uzskatām, ka tas vismaz jāiesaista.

Robert Sturdy, autors. – Priekšsēdētājas kundze! Ekonomiskās lejupslīdes laikā tikai atverot tirgus un nojaucot barjeras mēs varam atjaunot savu rūpniecību, radīt darba vietas un palielināt attīstību. Paldies jums, komisāra kungs, par jūsu skatījumu iepriekšējās debatēs!

ES patērīna preču, elektronikas, farmaceitisko, ķīmijas un medicīnas iekārtu eksportētāji ir tikai dažas nozares, kas gūs milzīgu labumu no beztarifu barjeru atcelšanas. Gan sertificēšanas procedūru vienkāršošana, gan pārredzamība un cenu prognozējamība dos labumu patērētājam. Savukārt Korejas patērētāju tirgus vēlas piekļūt tādiem Eiropas lauksaimniecības produktiem, kā vīns, alkoholiskie dzērieni, gaļa, sieri, ko aizsargā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

Tomēr būtu nepareizi pieņemt šo brīvās tirdzniecības nolīgumu — un mēs esam dzirdējuši daudzus to sakām — nominālajā vērtībā un ir jomas, kam nepieciešams tālāks Komisijas skaidrojums. Nodokļa atmaksas klauzulas iekļaušana daudziem no mums rada bažas, kā es jau minēju.

Jebkuram brīvās tirdzniecības nolīgumam jābalstās uz savstarpīguma vai abpusēja labuma principu, bet potenciālais apgrūtinājums Eiropas autoražotājiem joprojām nav skaidrs un rada mums lielas bažas. Komisija ir apgalvojusi, ka Koreja aktīvi liberalizē savu importa režīmu. Nodokļa apjoms, ko Koreja var atmaksāt, pakāpeniski tiek samazināts. Sarunu dalībnieki ir pārliecināti, ka nodokļu atmaksas ekonomiskā nozīme laika gaitā tādējādi samazināsies. Kādi pierādījumi ir Komisijas rīcībā, lai pamatotu šo argumentu? Ja Komisija piemēros atkārtotu vai ilgstošu drošības mehānisma izmantošanu, vai tā apsvērs sarunu pārskatīšanu, lai pagarinātu pārejas periodu?

Komisāra kungs, es ceru uz ciešu sadarbību ar jums jaunajā nolīgumā, kas pašlaik top.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties godājamajiem deputātiem par mutiskajiem jautājumiem, kas apliecina Eiropas Parlamenta interesi par ES–Korejas brīvās tirdzniecības nolīgumu.

Tā kā tas būs pirmais lielais tirdzniecības nolīgums, kas būs formāli jāapstiprina Eiropas Parlamentam saskaņā ar Lisabonas līgumu, es augstu vērtēju šo iespēju atbildēt par daudzajiem brīvās tirdzniecības nolīguma aspektiem, kuri minēti mutiskajā jautājumā. Es, iespējams, nespēšu detalizēti atbildēt uz visiem jautājuma aspektiem, bet priecāšos tos skart eventuālā turpmākā jautājumā.

ES–Dienvidkorejas nolīgums ir ne tikai pirmais BTN, ko ES slēdz ar valsti Āzijā, bet arī visambiciozākais un visaptverošākais brīvās tirdzniecības nolīgums, par kādu jebkad risinājusi sarunas Eiropas Savienība. Pēc vairāk kā diviem sarunu gadiem brīvās tirdzniecības nolīgums tika parafēts pagājušā gada 15. oktobrī.

Sarunu procesā Komisija uzturēja ciešus kontaktus ar Parlamentu. Šajā sakarībā Komisija augstu vērtē rezolūciju par Koreju, par ko Parlaments balsoja 2007. gada decembrī. Daudzi šajā rezolūcijā minētie jautājumi ir skarti brīvās tirdzniecības nolīgumā.

Visu procesu pavadīja arī pastāvīgs dialogs ar pilsonisko sabiedrību un visaptverošs tirdzniecības ilgtspējas ietekmes novērtējums. BTN pašlaik tiek tulkots. Līdz marta beigām Komisija plāno iesniegt Padomei lēmumus apstiprināt BTN parakstīšanu, kā arī noslēgt BTN. Mērķis ir parakstīt nolīgumu aprīlī.

Komisija pašlaik beidz analīzi par to, vai nolīgums atbilst dalībvalstu kompetencei. Šajā gadījumā BTN būtu nepieciešama visu dalībvalstu ratifikācija pirms tā formālas stāšanās spēkā. Tā kā šis process var aizņemt zināmu laiku, Komisijai var nākties ierosināt nolīguma provizorisku piemērošanu līdz laikam, kad tas stāsies spēkā. Lēmumu par stāšanos spēkā uz laiku pieņem Padome pēc Komisijas priekšlikuma.

Komisija saprot Parlamenta vēlēšanos paust savu viedokli par BTN pirms tā provizoriskas piemērošanas. Komisija kopā ar Padomi un Parlamentu turpinās meklēt vislabākos līdzekļus, lai nodrošinātu, ka tas notiek veidā, kas nerada lieku aizkavēšanos. Ir ļoti svarīgi, lai mēs piemērotu nolīgumu, tiklīdz tas ir dzīvotspējīgs.

Attiecībā uz drošības noteikumiem Komisija plāno tuvākajās nedēļās iepazīstināt Padomi un Eiropas Parlamentu ar savu noteikumu priekšlikumu un cer, ka tie spēs ātri pieņemt šo tiesību aktu, lai nodrošinātu tā piemērošanu cik tuvu vien iespējams BTN piemērošanai.

BTN ekonomiskie ieguvumi galvenokārt ir ES labā. Tas atbrīvos ES rūpniecības un lauksaimniecības preču eksportētājus no Korejas tarifiem, ik gadu ietaupot viņiem nodokļos EUR 1,6 miljardus, pusi no tiem — sākot no nolīguma spēkā stāšanās dienas. Acīmredzams, ka potenciālie ieguvumi no šiem nodokļu ietaupījumiem būs vēl lielāki, jo paredzams, ka tirdzniecība starp ES un Koreju laika gaitā paplašināsies.

Viens pētījums liecina, ka BTN radīs ievērojamu jaunu tirdzniecību ar precēm un pakalpojumiem par 19,1 miljardu ES, salīdzinot ar 12,8 miljardiem Korejai. Esošie pētījumi nav atklājuši nozares, ko BTN ietekmētu negatīvi, bet nopietnu kaitējumu vai to draudu gadījumā Komisija nešaubsies aktivizēt nolīgumā ietvertās drošības procedūras. Ļaujiet man jums atgādināt, ka šādas nepieciešamības gadījumā mums ir iespēja izmantot atbalsta pasākumus no Eiropas globalizācijas pielāgošanas fonda.

Kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām, BTN iekļautas ambiciozas saistības, kas pārsniedz PTO noteikumus. Bez tam Komisija ir centusies nodrošināt, ka neviens BTN elements nav pretrunā ar ES *acquis communautaire* (Kopienas tiesību kopumu).

Par protokola ietekmi uz sadarbību kultūras jomā, BTN kalpos par pamatu, lai iesaistītos politiskajā dialogā par sadarbību un kultūras pasākumu apmaiņas nodrošināšanu. Galvenokārt tā ir ES demonstrētā apņēmība aktīvi ieviest 2005. gada UNESCO Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

Sarunas ar Dienvidkoreju par izcelsmes noteikumiem deva virkni pārmaiņu, kas atbilst notiekošajam šādu noteikumu reformu procesam. Šīs pārmaiņas virzās uz vienkāršošanu, tādējādi ieviešot Eiropas Parlamenta īpašo prasību. Vienlaikus visās jūtīgajās nozarēs ir saglabāti stingri noteikumi.

Komisija pievērsa īpašu uzmanību jaunās tirgus piekļuves iespējas radīšanai Eiropas augļiem un dārzeņiem Korejā. Lai iedrošinātu Koreju atvērt savu tirgu, Eiropas Savienības ieejas cenas ir samazinātas, izņemot trim visneaizsargātākajiem produktiem: tomātiem, apelsīniem un korejiešu citrusaugļiem.

Kā redzams, BTN atver arī ES tirgu Korejas produktiem. Lai aizsargātu mūsu rūpniecību pret importa palielināšanos, kas rada zaudējumus vai draud tos radīt, BTN ietverts efektīvs drošības mehānisms.

Drošības klauzulu var izmantot no BTN stāšanās spēkā. Komisija pārraudzīs ES tirgu un Korejas importu, lai novērtētu nepieciešamību izmantot drošības klauzulu, un ir apņēmības pilna to izmantot, ja radīsies šādi apstākļi.

Tas pats attiecas uz speciālo klauzulu par nodokļu atmaksu, ko var izmantot, pamatojoties uz publiski pieejamo tirdzniecības statistiku par Korejas importu un eksportu.

Esmu informēts par paustajām bažām, jo īpaši no ES autoritāšu puses, par nodokļu atmaksas nosacījumiem BTN, bet man jāuzsver, ka nodokļu atmaksa šobrīd ir spēkā un to izmanto gan Korejas, gan ES eksportētāji. Tādējādi tās saglabāšana BTN neuzkrāj nekādu jaunu labumu. Pašreizējā nodokļu atmaksas ekonomiskā ietekme ir ļoti maza, apmēram viena astotā daļa no Korejas tarifa koncesijām.

Vieglo automašīnu gadījumā pieejamie pētījumi liecina, ka ārzemju automašīnu vidējais īpatsvars Korejas automašīnu vidū ir no 10 % līdz 15 %. Ja ārzemju izcelsmes automašīnu skaits ievērojami palielinātos, speciālā klauzula par nodokļu atmaksu būtu efektīvs līdzeklis.

Nevar izslēgt, ka BTN ieviešana var kalpot par pamatu dažādiem uzskatiem un interpretācijām starp pusēm. Lai risinātu šādas situācijas, BTN ietverts efektīvs un ātrs strīdu izšķiršanas mehānisms. Komisija cieši uzraudzīs Korejas saistību izpildi un nešaubīsies izmantot strīdu izšķiršanas procedūras, ja nepieciešams.

BTN būs jauns ceļš kā veicināt apkārtējās vides aizsardzību un cieņu pret darba tiesībām, ietverot visaptverošas saistības par virkni sociālo un apkārtējās vides standartu. Šo saistību apjoms ir plašāks kā jebkurā līdzīgā nolīgumā. Lai nodrošinātu šo saistību respektēšanu, BTN nosaka stingru tiesisko pamatu to uzraudzīšanai, iesaistot pilsonisko sabiedrību, uzņēmumus, arodbiedrības un NVO.

Nobeigumā vēlos jūs informēt, ka Koreja un ES ir apspriedušas iespējamus grozījumus tarifu atcelšanas grafikā. Šie grozījumi *inter alia* nozīmēs, ka produkti, kas klasificēti trim un pieciem gadiem, tiks pakļauti attiecīgi četru un sešu gadu tarifu samazinājumam, lai nodokļi tiktu atcelti vienu gadu vēlāk kā sākotnēji plānots.

Lai gan tas nozīmē mērenu mūsu aktīvo interešu upurēšanu, mēs domājam, ka šāds grozījums būs piemērots, ņemot vērā atsevišķu nozaru problemātiskumu. Koreja ir norādījusi uz gatavību piekrist šīm izmaiņām ar noteikumu, ka abu jūtība tiks vienlīdz respektēta.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Ivo Belet, PPE grupas vārdā. – (NL) Komisāra kungs! Vispirms es vēlos vēlēt jums veiksmi jaunajā lomā. Mēs dzīvojam ekonomiski nedrošos laikos, bet zinām, ka jūs no tiem nebaidāties.

Par šo brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju, kā jūs sakāt, bez šaubām šajā nolīgumā ir daudz pozitīvu lietu Eiropai, bet mūsu autobūves rūpniecībai tas ir un paliek katastrofāls nolīgums. *Caspary* kungs arī uz to norādīja. Palūkosimies uz skaitļiem, komisāra kungs. Par katru automašīnu, ko mēs eksportējam

uz Dienvidkoreju no Eiropas, 15 saņemam pretī. Šobrīd mums ir attiecība 15:1, un tas galvenokārt ir rezultāts beztarifu tirdzniecības barjerām Dienvidkorejā.

Nav nejaušība, ka tādām ražotājām kā *General Motors* jāmaina savs lēmums būvēt jaunu, mazu SUV Eiropā, konkrēti — tā Antverpenes fabrikā, un tā vietā jāpārceļ viss projekts uz Dienvidkoreju. Topošais brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju ir tiešs iemesls šim lēmumam. Es nedomāju, komisāra kungs, ka mēs varam to pieņemt un izlikties neredzam, apgalvojot, ka daudzas citas nozares Eiropā būs ieguvējas.

Uzskatu, ka mums vēl ir pietiekami daudz laika labot šo situāciju mūsu autobūves nozarē un jums bija taisnība, atsaucoties uz drošības klauzulu. Es pieņemu šādu drošības pasākumu esamību, bet mēs, pirmkārt un galvenokārt, prasām, lai tiktu fundamentāli pārskatīta šā nolīguma ietekme uz autobūves nozari. Skaitļi un tendences ir pārāk satraucoši. Jebkurā gadījumā realitāte — un jūs to zināt labāk par mani — ir tāda, ka ASV valdība pašlaik risina sarunas ar dienvidkorejiešiem par grozījumiem līdzīgā nolīgumā, kas ir viņiem.

Neaizmirstiet, *De Gucht* kungs, ka automašīnu ražošana joprojām ir Eiropas vissvarīgākā rūpniecības nozare. Mēs runājam par milzīgu daudzumu darba vietu šeit, kas šobrīd pakļautas smagam spiedienam. Uzskatu, ka mēs nedrīkstam pakļaut tam vēl vairāk darba vietu, un tādēļ mēs steidzami aicinām jūs iekļaut papildu garantijas šajā nolīgumā.

David Martin, S&D grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka Korejas brīvās tirdzniecības nolīgums ir svarīgs triju iemeslu dēļ. Pirmkārt, kā jūs norādījāt, tas ir abpusēji izdevīgs darījums Korejas un Eiropas Savienības ekonomikām. Tas ir labs patērētājiem, darba vietām un, kā jūs pareizi teicāt, tam ir potenciāls par 19 miljardiem palielināt mūsu tirdzniecības plūsmu ar Koreju.

Otrkārt, ņemot vērā tikko izskanējušās debates, pašreizējās globālās finanšu krīzes apstākļos tas rāda ļoti pozitīvu piemēru. Ja divas lielas ekonomikas kā Eiropas Savienība un Koreja var vienoties par brīvās tirdzniecības nolīgumu, tas dod stimulu citiem partneriem. Piemēram, Japāna izrāda daudz lielāku interesi par ekonomiskajām attiecībām ar Eiropas Savienību kā pirms dažiem gadiem, un daļēji tas ir Korejas vienošanās dēļ.

No otras puses, korejieši pēkšņi atklāj, ka ASV atgriežas, klauvē pie viņu durvīm, gribēdamas atkal iekustināt KORUS nolīgumu.

Trešais iemesls — šaurāks, bet svarīgs Parlamentam, es ceru, ka kolēģi Parlamentā to paturēs prātā, jo daudzas prasības, ko mēs paudām manā ziņojumā, Komisija ir ņēmusi vērā; laiks neļauj tās visas uzskaitīt, bet es gribēju minēt tikai trīs vai četrus piemērus.

Pirmkārt mēs teicām manā ziņojumā, ka mums nepieciešama labāka piekļuve Korejas lauksaimniecības tirgum. Labi, Korejas lauksaimniecības tarifu plāno samazināt par 75 % šā nolīguma pirmajos septiņos gados; mēs vēlējāmies aizsargāt savas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, mūsu viskiju, mūsu šampanieti, vīnus, šķiņķi u.c., un tie tiks aizsargāti Korejā šā nolīguma rezultātā. Un tie nav maznozīmīgi, kā viens mans kolēģis norādīja. Skotu viskijs Korejas tirgū jau tiek pārdots GBP 137 miljonu vērtībā gadā, un ar šo vienošanos mēs redzēsim nozīmīgu pieaugumu.

Mēs aicinājām risināt jautājumus par beztarifu barjerām, un tas būs vien no īpašiem ieguvumiem automašīnu ražošanai. Mēs vēlējāmies uzlabot tirdzniecību ar vides precēm. Saskaņā ar šo nolīgumu apkārtējās vides preču un pakalpojumu tirdzniecībai pēc trim gadiem būs patiešām beznodokļu piekļuve Korejas tirgum, un viņu apkārtējās vides precēm un pakalpojumiem — beznodokļu piekļuve mūsu tirgum.

Mēs kā Parlaments aicinājām uzlabot sociālos un apkārtējās vides standartus. Koreja kopš sarunu parafēšanas ir parakstījusi četras ILO konvencijas un šā nolīguma rezultātā tiks izveidots tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības forums, kas ļaus sabiedrības partneriem Korejā nodrošināt, ka plašāku tirgus atvēršanu pavada darba un apkārtējās vides standartu uzlabojumi.

Visas šīs lietas prasīja Parlaments. Būtu absurdi un pretdabiski, ja mēs uzgrieztu tām muguru, kad esam tās panākuši.

Vai tas ir ideāls darījums? Protams, ka ne. Vai tajā ir lietas, ko es nebūtu gribējis? Protams, ka ir. Bet sarunas nozīmē, ka ir jānāk un jāiet, bet līdzsvarā. Vai tas ir labs darījums Eiropai? Jā. Vai tas ir labs darījums Korejai? Jā. Vai tas ir potenciāli labs darījums pasaules ekonomikai? Jā. Tātad mums nevajadzētu ar to jokoties: mums jāturpina un tas jāparaksta.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Šis ir klasisks temats, kurā Eiropas iestādes liek uz spēles savu reputāciju rūpniecības pārstāvju, strādnieku un Eiropas patērētāju vidū.

Brīvās tirdzniecības nolīgums vienmēr ir laba ziņa, stabilitātes un planētas labklājības stūrakmens, jo vairāk tad, kad tas nozīmē pirmo veiksmīgo divpusējo tirdzniecības politiku Eiropas Savienībai pēc gadiem ilgas vilšanās. Tomēr iespējams, ka šā paša iemesla dēļ ir bijusi zināma steiga parakstīt nolīgumu. It kā Komisija censtos noslēgt darījumu par katru cenu.

Mums Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā, lai gan nodokļu atmaksa ir pieņemama PTO, lai gan tā jau tiek praktizēta, tā patiesībā ir eksporta subsīdija, un izcelsmes noteikumu atslābināšana ir solis atpakaļ, ciktāl tas saistīts ar pārredzamību. Šie divi principi drīz veidos precedentu mūsu citiem tirdzniecības partneriem. Mēs zinām, ka Komisija ir prasījusi augstu cenu, bet korejiešu sakāmvārds vēsta „pat vislabākie kļūdās”.

Mēs bieži esam dzirdējuši, ka Komisija zaudē spēju aizsargāt ražotāju, strādnieku un patērētāju likumīgās intereses, un kaut kas noteikti nogāja greizi tās komunikācijā ar abām rūpniecības pusēm sarunās, ko dažreiz kritizēja par caurspīdības trūkumu.

Ikviens Eiropas pilsonis cer, ka mēs visi, Komisija un Parlaments, parādīsim politisku jūtīgumu. Eiropas rūpniecībai neklājas labi, un ir bezjēdzīgi, ka dažas dalībvalstis piešķir autobūves nozarei subsīdijas, kam es esmu pilnīgi pret. No otras puses, ar šo nolīgumu mēs riskējam ieviest subsīdijas Korejas eksportam.

Mēs visi zinām, ka šie nolīgumi ir sarežģīti un ka ir jāuzteic arī daudzi ieguvumi: Korejas muitas nodokļa beigas, Eiropas sertifikācijas atzīšana, jaunas iespējas Eiropas pakalpojumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība. Daļēji šā iemesla dēļ man nav vēlšanās iet Amerikas ceļu, kur nolīgums ar Koreju ir gaidījis ratifikāciju gadiem ilgi un kur daži vēlas vēlreiz atvērt autobūves nodaļu.

Tāda ir Komisijas prasība: nolīguma tekstam jābūt kopējā paketē, ko veido trīs dokumenti, citiem vārdiem sakot, ratificēšanai jāiesniedz brīvās tirdzniecības nolīgums, ieviešanas pasākumi, jo īpaši par nodokļu atmaksu, un noteikumi par drošības klauzulu. Ja iespējams, es vēlētos pievienot to reģionu iespēju piekļūt globālās pielāgošanas fondam, kurus var ietekmēt šis nolīgums.

Komisāra kungs, mēs vēlamies redzēt visus dokumentus kopā un, galvenais, uzskatām atbilstīgi Lisabonas noteiktajai parasta tiesību akta procedūrai, ka mums jāizslēdz jebkāds pagaidu nolīgums, kam mēs pretosimies, jo vēlamies strādāt kopā.

Yannick Jadot, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Kā jūs minējāt, šis nolīgums ir jauna ceļa sākums. Tas sāk jaunu ceļu, bet ne tādā veidā, kā mēs par to runājam. Varbūt pirmo reizi mēs būtībā redzam sarunu rezultātus, ka ir zaudējumi, ko pieņem tirdzniecības sarunu kontekstā ar trešām pusēm. Ne Lisabonas stratēģijas konteksts, ne rūpniecības politikas konteksts nenoteica, kurš Eiropā zaudēs atvērtās tirdzniecības attiecībās.

Otrkārt, šis nolīgums ir jauns ceļš arī tāpēc, ka tirdzniecības sarunās parasti pretojas lauksaimniecības nozares un rūpniecības nozares ir apmierinātas. Šajā gadījumā mēs redzam pretējo. Pirmo reizi tieši lielās rūpniecības nozares sūdzas par Eiropas pieņemtajiem lēmumiem.

Treškārt, šis nolīgums ir arī jauns ceļš, jo jūs atsaucaties uz EUR 1,6 miljardu samazinājumu muitas nodokļos, no kuriem mēs gūsim labumu Korejas tirgū. Tomēr ko šie skaitļi nozīmē? Esmu Francijas rietumu reģiona, konkrēti Bretaņas, ievēlēts pārstāvis. Ja jūs esat apmeklējis Bretaņu, *De Gucht* kungs, jūs zināsiet, ka šobrīd zaļāļģes un pazemes ūdeņu piesārņojums, kas saistīts ar cūkkopību, ir milzīga problēma.

Tagad mums tiek stāstīts, ka mēs nopelnīsim ar cūkām nelielu daudzumu naudas, pārdodot tās Korejai. Patiesībā reģionā, ko es pārstāvu, cūkkopības intensifikācijas rezultātā ir zudušas darba vietas, pievienotā vērtība, tūrisms un tādējādi manā reģionā mēs šajā nolīgumā esam zaudētāji. Iespējams, ka jūsu vispārējos aprēķinos cilvēki gūs labumu no tā, bet manā reģionā cilvēki būs zaudētāji.

Visbeidzot, šis nolīgums atkal būs jauns ceļš, jo pirmo reizi tiks pieprasītas atkāpes apkārtējās vides jomā. Mums nepārtraukti stāsta, ka Eiropa ir neapšaubāma un neapšaubīta līdere cīņā pret globālajām klimata pārmaiņām. Patiesība ir tāda, ka mēs esam nonākuši pie sarunām ar Dienvidkoreju par atkāpēm CO₂ emisijās no automašīnām, jo automobiļu lobijs ir bijis ļoti spēcīgs Eiropā, nonākot pie CO₂ emisiju ierobežojumu termiņu atvēršanas, un tāpēc tagad tam ir jāiegūst atkāpes ārzemēs.

Tādēļ mēs atkal redzam, ka, nonākot pie rūpniecības stratēģijas, mūsu uzņēmumu stratēģijas un ekonomikas izvēles, visdrīzāk Eiropa cietīs no šā nolīguma nekā pielāgos to. Jūs runājat par Lisabonas stratēģiju, zaļo ekonomiku un inovācijām. Šajā nolīgumā es neredzu, kā tās tiks veicinātas.

Visbeidzot, jūsu pieeja apspriežamajiem jautājumiem bieži ir ļoti līdzsvarota, bet, tiklīdz cilvēki sāk runāt par nodokļiem, pēkšņi... Par oglekļa robežas nodokli, ko minējat jūsu uzklaušīšanā, un tagad — par Tobina nodokli, es varu derēt, *De Gucht* kungs, ka pirms jūsu mandāta beigām Komisijai būs ļoti noteikti jāizsakās par Tobina nodokli, jo tagad tas ir būtisks instruments finanšu tirgu regulēšanai.

James Nicholson, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Vai es varu vispirms izmantot iespēju apsveikt jūs, komisāra kungs, ar jauno posteni un lai jums ļoti veiksmīgs amata termiņš! Vai es varu izmantot iespēju pateikt, ka ir labi, ka šovakar notiek šīs debates un ka mēs atklājam dažas lietas?

Taisnība, ka sarunas ir bijušas garas un ilgas un es noteikti apsveicu komisāra paziņojumu, ka viņš cer tās ļoti drīz beigt.

Šā darījuma parakstīšana būs milzīgs ieguvums gan Eiropai, gan Korejai. Es zinu, ka pastāv bažas un esmu dzirdējis par tām. Mēs par tām dzirdējam šeit šovakar par autobūves industriju. Bet ziniet, ja mēs kļūsim atkarīgi no automašīnu ražošanas un to pilnībā aizsargāsim, tad, pēc manām domām, mēs izvēlamies nepareizo nozari, kurā to darīt, un noteikti *General Motors* nebūs vissvarīgākais manā reģionā, ciktāl tas atkarīgs no manis.

Es arī bažījos un dalīšos dažās reālās daudzu cilvēku bažās un es saprotu tās. Bet es uzskatu, ka iespēja atsver bažas un, ja mēs vienmēr būsim atturīgi, tad neticu, ka mēs kaut ko sasniegsim.

Tādēļ mums jāraugās uz iespējām, nevis negatīvo, un tās jāizmanto. Mēs nevaram aizmirst, ka šim darījumam ir arī politisks saturs, jo ziemeļos no Dienvidkorejas atrodas ļoti agresīvs ienaidnieks, un es domāju, ka mēs sūtīsim vēstījumu par to, ko mēs atbalstām.

Tātad mums jādara viss iespējamais, lai nojauktu barjeras konkrētajā reģionā. Nolīgums parādīs mūsu atbalstu progresam.

Man ir bijusi iespēja doties turp un es zinu, ka cilvēki tajā reģionā ļoti tiecas virzīties uz priekšu un būt progresīvi. Ir skaidrs un redzams savstarpējais atbalsts starp ziemeļiem un dienvidiem, kad jūs apmeklējat tādus reģionus kā *Kaesong*. Es uzskatu, ka tā ir milzīga iespēja mums virzīties uz priekšu.

Vai es varu vienkārši pajautāt Komisijai: pirmkārt, kā tā komentē noteikumus par strīdu izšķiršanas mehānismu un kā tas darbosies praksē? Konkrēti, cik ātri mēs spēsim izmantot šo mehānismu nopietnu tirgus traucējumu gadījumā?

João Ferreira, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mēs esam nosodījuši graužošās globālās ekonomikas liberalizācijas sekas daudzās ekonomiskās darbības nozarēs, jo īpaši dažās dalībvalstīs un reģionos, kas visvairāk atkarīgi no šīm nozarēm. Mēs runājam par produktīvas darbības un darba vietu iznīcināšanu, kas nopietni ietekmē spēju radīt un sadalīt bagātību, pieaugošu atkarību no ārzemju tirgiem, hronisku un augošu nelīdzsvarotību tirdzniecībā, īsi sakot, par ekonomisku un sociālu sabrukumu.

Mēs runājam arī par uzbrukumu strādājošo tiesībām, sociālo dempingu, miljoniem mazo ražotāju un mazo un vidējo uzņēmumu izputināšanu. Tās ir starptautiskās tirdzniecības pakāpeniskās liberalizācijas sekas, ko tās aizstāvji nevar ignorēt. Es atgādinu par apģērbu un tekstila rūpniecību, kas ir sevišķi piemērota šim nolīgumam un Nodarbinātības ģenerāldirektorāta un Eiropas Komisijas pētījumu, kurā minēts scenārijs par Kopienas darba vietu samazināšanos par 20–25 % līdz 2020. gadam, vienlaikus atzīstot scenāriju, kur tiks zaudēti 50 % darba vietu šajā nozarē. Es tomēr atgādinu arī tādas nozares, kā elektronika un detaļu ražošana autotransporta nozarē, ko jau šeit minēja. Šīs sūdzības rosina jautājumus, uz kuriem joprojām nav atbilžu.

Kādi pasākumi tiks veikti, lai pasargātu šīs nozares, ne tikai mīkstinot darba vietu zaudēšanas sekas? Kādi aizsardzības mehānismi un drošības līdzekļi ir pret agresīvu eksportu? Kad un kā mums būs efektīvs veids uzņēmumu pārcelšanas risināšanai? Atbilstīgi šīs grupas priekšlikumam 2010. gada budžetā būs jauna pozīcija rīcībai tekstilrūpniecības un apavu ražošanas rūpniecībā un tiks radīta Kopienas programma nozarei. Kādi ir galvenie šīs programmas elementi?

Komisāra kungs, steidzami jāveido godīgas ekonomiskās attiecības. Tām jākalpo cilvēkiem un viņu valstīm, nevis noteiktām ekonomiskām grupām vai Eiropas Savienības finansētājiem. Katras valsts ilgtspējīgas ražošanas tiesību aizstāvēšana ir nepieciešama nākotnei jaunas ekonomikas, sociālas, uz enerģētiku orientētas

un vidi aizsargājošas racionalitātes vārdā, ko neoliberālais modelis ne tikai nesniedz, bet pat pasludina par neiespējamu.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Mans skatījums uz to atšķiras no iepriekšējā runātāja. Es patiešām apsveicu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju. Cik varu spriest, tieši ES interesēs ir veidot pēc iespējas ciešākas attiecības starp Eiropu un Āzijas demokrātiskajām valstīm, tostarp Dienvidkoreju.

Ilgu laiku tirdzniecībā starp Eiropu un Dienvidkoreju pastāvēja nelīdzsvarotība protekcionisma dēļ; starp ES ar tās brīvo tirdzniecību un Dienvidkoreju ar tās protekcionismu. Pirms dažām desmitgadēm Dienvidkoreja bija agrāra sabiedrība; tā ir ātri attīstījusies par industriālo sabiedrību, tagad 81 % iedzīvotāju dzīvo pilsētu teritorijās. Valsts tagad ir vienpadsmitā lielākā pasaules ekonomika un ES ceturtā lielākā tirdzniecības partnere.

Dienvidkoreja ir svarīga sabiedrotā stratēģiski nozīmīgā reģionā. Prognozes liecina, ka valsts desmit gados iegūs vēl dominējošāku pozīciju augstās tehnoloģijas nozarēs.

Dienvidkorejai jāsaņem ar ekonomisko un militāro gigantu ziemeļos no tās, Ķīnu, kura tai pašā laikā ir valsts galvenā tirdzniecības partnere. Par konkurenci runājot, Ķīnai ir gandrīz neizsmeļami lēta darbaspēka resursi. Tādējādi Ķīna ir arī valsts galvenā konkurente tirdzniecībā. Izvirzot kvalitātes prasības Dienvidkorejai, ES var padarīt valsts preces labāk piemērotas eksportam uz ASV un Eiropu — daudz labākas kā Ķīnas preces, un es iedomājos, ka mēs visi esam ieinteresēti, lai tas notiktu.

Šis brīvās tirdzniecības nolīgums, kā jau minēts, atcels tarifus EUR 1,6 miljardu vērtībā ik gadu. Kopumā tā var būt ļoti laba lieta, bet man ir jautājums, vai Dienvidkorejas tirdzniecība un rūpniecība ir pietiekami liberalizētas un vai var izpildīt ceļvedi brīvās tirdzniecības nolīgumam, ņemot vērā, ka Dienvidkoreja joprojām piešķir ārkārtīgi lielas subsīdijas dažām nozarēm, piemēram, farmaceitiskai un elektronikas nozarei.

Peter Šťastný (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Pēdējos mēnešos ES ir piedzīvojusi vairākas pārmaiņas un izmaiņas. Mums ir bijuši trīs Starptautiskās tirdzniecības komisāri, divi ES padomes prezidenti un Lisabonas līgums.

Šajā laikā es diskutēju ar visām augstākajām amatpersonām par nepieciešamību precīzi noregulēt Dienvidkorejas BTN, lai iesaistītu ļoti neapmierinātās nozares, jo īpaši ES autotransporta nozari.

Spēcīgākie argumenti bija galvenokārt DDB drošības un beztarifa barjeru jomās. Kad jaunais komisārs, atbildot uz manu jautājumu noklausīšanās laikā, apgalvoja, ka DDB jāaplūko ciešāk, es jutos optimistiski. Pat ASV ir aizkavējusi tās BTN ar Dienvidkoreju daļēji līdzīgu autorūpniecības iebildumu dēļ.

Tas ir pirmais lielais BTN. Tas ir paraugs. Mums tas jāveido pareizi. Jābūt vienādiem spēles noteikumiem abām pusēm. Lūdzu, saprotiet mani pareizi. Es esmu pārliecināts BTN aizstāvis. Es saprotu to pozitīvo ietekmi uz IKP un nodarbinātību, bet mums jāsaprot arī tas, ka tad, kad konkurences priekšrocības ir vienpusējas, pozitīvie ieguvumi mazināsies un sliktākajā gadījumā var būt pat negatīvi.

Darba ņēmēji ES ir pelnījuši ko labāku. Iespējams, mums vajadzētu vērsties pie mūsu Transatlantijas partnera un kopā pieprasīt mazas izmaiņas, kas vismaz daļēji apmierinātu šīs milzu industrijas un ļautu jaunajam BTN sākt darboties cik ātri vien iespējams. Vienmēr būs daži neapmierināti elementi, bet kopumā BTN jānes labums abu pušu iedzīvotājiem. Mans pienākums ir pārraudzīt situāciju un nodrošināt, ka mani vēlētāji un ES iedzīvotāji saņem godīgu līgumu.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Septembrī mēs jau plenārsēdē debatējām par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Koreju. Daudzi no mums jau pauda bažas par šā nolīguma negatīvajām sekām automobiļu nozarei. Mēs nedomājām, ka notikumi pierādīs mūsu taisnību tik ātri.

Opel 21. janvārī paziņoja par Antverpenes rūpnīcas slēgšanu, pārceļot tās ražošanu uz Dienvidkoreju. Vai mums jātic, ka šim lēmumam nav nekāda sakara ar brīvās tirdzniecības nolīgumu, par kuru tikko risinātas sarunas? Ļaujiet man šeit pamanīt sakarību. Ekonomiskās krīzes laikā, kad strādnieki pirmie maksā par finansistu kļūdām, Komisijas pienākums ir vairāk kā jebkad apsvērt ar darba vietām saistītās sekas nolīgumam, par kuru tā risina sarunas.

Vairs nav iespējams vienkāršoti atbildēt šiem darba ņēmējiem, kam, kā mēs labi zinām, būs ļoti grūti atrast citu darbu. Mēs nevaram viņiem teikt, ka starptautiskā tirdzniecība ir uzvarētāju un zaudētāju spēle, ka diemžēl viņi tiks upurēti un ka mēs tur neko nevaram izdarīt.

Mēs gaidām atbildes no jums šodien, komisāra kungs. Pirmkārt, mēs gribam zināt, vai jūsu ģenerāldirektorāts ir novērtējis šā nolīguma ietekmi uz darba vietām Eiropā, jo man jāsaka jums, ka alkatīgi paziņotais skaitlis, proti, EUR 19 miljardu peļņa, ko cer nopelnīt Eiropas eksportētāji, mūs nepārliecina. No kurienes nāk šis skaitlis? Uz kādiem pētījumiem tas balstīts? Noliekot sānis gaidāmo pozitīvo ietekmi, vai tomēr ir ņemta vērā arī negatīvā ietekme?

Komisija ir sagatavojusi regulu par drošības pasākumu ieviešanas metodēm šā nolīguma kontekstā. Šīs metodes jo īpaši saistītas ar nodokļa atmaksu, priekšrocību, kas nekad agrāk nav pieļauta pat mūsu topošajiem tirdzniecības partneriem. Piedāvātie priekšlikumi paredz sarežģītas procedūras drošības klauzulu uzsākšanai un pielietošanai.

Tomēr jūtos pārliecināts, jo Parlaments pirmo reizi drīz varēs paust viedokli par šo tekstu parastajā likumdošanas procedūrā. Es tomēr vēlos norādīt, ka Eiropas bezdarba problēmu neatrisinās pagaidu pasākumi atsevišķos gadījumos. Tādēļ es kopā ar visu manu grupu pieprasu, lai beidzot tiktu izveidota reāla Eiropas rūpniecības politika, kas atspoguļo patiesu mūsu rūpniecības nākotnes stratēģiju.

Ekonomiskās krīzes un intensīvas globālās konkurences kontekstā šī rūpniecības politika efektīvi jākoordinē ar kopējo tirdzniecības politiku, lai mūsu brīvās tirdzniecības nolīgumi nenovestu pie darba vietu samazināšanas Eiropā.

Otrs jautājums, par ko mēs gaidām skaidrojumu, ir protokols par kultūras sadarbību, kas iekļauts nolīgumā. Vairākas dalībvalstis ir ļoti asi reaģējušas uz sarunu parafēšanu ar Koreju, valsti, kas nav ratificējusi UNESCO Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu.

Es nosodu pašu sarunu uzsākšanas principu par šo tematu un uzskatu, ka kultūras jautājumi jārisina atsevišķi no tirdzniecības sarunām un tiem jābūt Kultūras komisāra pārziņā, lai novērstu šā jautājuma kļūšanu par sarunu tematu zem viena virsraksta ar parastām precēm vai pakalpojumiem.

Nobeigumā, komisāra kungs, jūs zināt, cik svarīgi Parlamenta deputātiem ir būt pilnībā informētiem par notiekošajām sarunām un būt iesaistītiem visās pakāpēs, tostarp no punkta, kurā tiek definēts sarunu mandāts. Noliekot sānis mūsu atšķirības pieejā, es vēlētos norādīt, ka labākas iepriekšējās konsultācijas ar Parlamentu ļautu mums vieglāk saprast stratēģiju, ko vēlamies sasniegt.

Tādēļ es ticu, ka varu rēķināties ar jūsu un Komisijas atbalstu, palīdzot mums nākotnes darbā, ikvienam darbojoties savu pienākumu ietvaros, bet vienmēr — tādas tirdzniecības politikas labā, kas ir acīmredzami eiropiskāka un galvenais — godīgāka.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, Arif kungs, bet tulkiem joprojām ir problēmas sekot jūsu tempam. Viņi signalizē man, lai pateiktu, ka netiek jums līdzī. Ir ļoti labi sagatavot garu runu, daudz garāku nekā atļauj uzstāšanās laiks, bet tā netiek tulkota.

Tādēļ tikai jūs pats un franču valodā runājošie šajā Parlamentā seko līdzī jūsu teiktajam.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Katalonijas un Eiropas autoritāšu uzskata priekšlikumu par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Dienvidkoreju par negodīgu un nelīdzsvarotu.

Šī industrija un arī Eiropas tekstila nozare ir paudušas bažas par konkrētiem jautājumiem, kā nodokļu atmaksas sistēma un drošības klauzula. Arī Eiropas Arodbiedrību federācija ir kritizējusi šo brīvās tirdzniecības nolīgumu. Dienvidkoreja nav ratificējusi nevienu Starptautiskās darba organizācijas pamatkonvenciju. Dienvidkoreja turpina apspiest arodbiedrību tiesības.

Vēl vairāk, mēs zinām, ka par šo nolīgumu ar Dienvidkoreju skaidri dalījās Eiropas Komisijas kolēģijas un arī Eiropas Komisijas dienestu viedokļi, jo īpaši starp Nodokļu politikas un muitas savienību un Tirdzniecības ģenerāldirektorātu par nodokļu atmaksas sistēmu.

Kas attiecas uz Nodokļu un muitas savienības ĢD, nodokļu atmaksas sistēma rada ekonomikas izkropļojumu, jo patiesībā tā ir eksporta subsīdija. Tai vajadzētu radīt skaidru konkurences priekšrocību pret Eiropas rūpniecību par labu Korejas rūpniecībai Eiropas Savienībā.

Tā pati Korejas tirdzniecības investīciju veicināšanas aģentūra ir aprēķinājusi šo priekšrocību — vismaz EUR 1 300 uz automašīnu. Tādējādi, vai jaunā Komisija uzskata šo brīvās tirdzniecības nolīgumu par godīgu tirdzniecības nolīgumu? Vai jaunā Komisija nodrošinās Parlamentu ar pilnu, situācijai atbilstošu ietekmes novērtējumu un šīs nodokļu atmaksas sistēmas analīzi?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs apspriežam ļoti svarīgu nolīgumu, kas kalpos par paraugu nolīgumiem ar citām valstīm Tālajos Austrumos, tādēļ ir nepieciešamas rūpīgas pārdomas un analīze. Mūs nevajadzētu spiest rīkoties pārāk ātri. Es atbalstu brīvu konkurenci un domāju, ka tās ietekme uz politiskās situācijas un ekonomiskās attīstības stabilizāciju ir neapšaubāma, bet tai jābūt līdzsvarotai un jābalstās uz tehnoloģiju vai produkcijas ražošanas izmaksu konkurenci, nevis uz tādiem instrumentiem kā nodokļu atmaksa, kas ir iekļauta nolīgumā un, atklāti runājot, kalpo tikai vienas puses interesēm.

Mums ir ekonomiskā krīze un šodien mums jābūt sevišķi jūtīgiem pret situāciju Eiropā — mums jāuzņemas sevišķa atbildība par Eiropas rūpniecības nākotni. Tas nav tikai jautājums par autorūpniecību, bet arī par elektronikas un tekstila rūpniecību. Daudzas rūpniecības nozares, tostarp no Polijas, sūdzas par šo nolīgumu. Tādēļ esmu pārliecināts, ka mums jārikojas šādi. Pirmkārt, mums jābūt pārliecinātiem par nolīguma ietekmi un tādēļ mums jāstrādā arī ar tām rūpniecības nozarēm, kas ziņojušas par trūkumiem nolīgumā, un ne tikai ar tām, kuras domā, ka gūs labumu no šā nolīguma. Es ceru, ka Komisija sagatavos ļoti plašu analīzi par šā nolīguma spēkā stāšanās sekām. Otrkārt, mums ļoti rūpīgi jāaplūko drošības pasākumi un to veidošana tādējādi, lai nolīgums būtu izdevīgs abām pusēm, ne tikai Dienvidkorejai. Treškārt, mēs nevaram ieviest šo nolīgumu uz laiku, pirms Parlaments nav pārliecinājies, ka tas faktiski ir izdevīgs visām Eiropas Savienības valstīm un nerada nekāda veida negodīgu priekšrocību Korejas rūpniecībai.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos uzdot divus jautājumus par šā nolīguma nozīmi ES komerciālajā politikā komisāram, kas atbild par tirdzniecību. Faktiski kopš Globālās Eiropas stratēģijas sākuma 2006. gadā, kuras mērķis bija stiprināt starptautiskās tirdzniecības nozīmi Eiropas Savienības ekonomiskajā stratēģijā, šis ir pirmais un vienīgais brīvās tirdzniecības nolīgums, par ko ir notikušas sarunas, bet kas vēl nav ratificēts, kurā tirdzniecības partnerība ir bijusi nozīmīga.

Kā Komisija vērtē savu lomu un sasniegtos pieticīgos rezultātus Globālās Eiropas stratēģijas mērķu gaismā? Vai Komisija uzskata, ka tās tirdzniecības politikas uzticamība tiek likta uz spēles šajā līgumā un ka šī uzticamība ir atkarīga arī no tā ratificēšanas un apstiprināšanas Parlamentā?

Otrkārt, šis līgums ietver tikai vienu valsti, tātad tas ir divpusējs līgums. Mēs zinām, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijas ambiciozie daudzpusējie tirdzniecības līgumi ir tikai laika iezīmēšana, bez tuvākas perspektīvas. Dažādie reģionālie nolīgumi, ko ierosinājusi Eiropas Savienība, ir cietuši sakāvi gandrīz visur vai arī tiem nav reālu izredžu. Apkopojot iepriekš teikto, vai tas nozīmē, ka šis divpusējais nolīgums ir testaments ES investīciju neveiksmēm divpusējos un reģionālos nolīgumos un ka mēs turpmāk būsīm nolemti divpusējām attiecībām?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) nostāja attiecībā uz Eiropas Savienības tirdzniecības politiku ir ļoti skaidra. Mēs esam pārliecināti brīvās tirdzniecības aizstāvji un ir ļoti svarīgi, lai Eiropa turpinātu sarunas par tirdzniecības nolīgumiem ar citām valstīm, jo tie rada jaunas iespējas Eiropas uzņēmumiem, proti, jaunas darba vietas, kas ir ļoti pieprasītas pašreizējās nopietnās ekonomiskās krīzes laikā.

Man ļoti patika jūsu teiktais, komisāra kungs, jo es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai šajos tirdzniecības nolīgumos būtu pietiekamas garantijas, lai izvairītos no nelīdzsvarotu un pret Eiropas rūpniecību negodīgu klauzulu parakstīšanas.

Nolīgumu ar Dienvidkoreju ierosināja Komisija kā pirmo jaunajā ambiciozāku Eiropas nolīgumu paaudzē, kas ir šā nolīguma nozīme. Jautājums nav par to, vai tā ir maza valsts vai nē, jautājums ir par mūsu iespēju nevājināšanu sarunās par nākotnes nolīgumiem ar daudz lielākām valstīm.

Tādēļ mēs neesam pret Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgumu, bet tomēr vēlamies, lai daži panti tiktu rūpīgāk izpētīti, jo uzskatām, ka tie rada negodīgas konkurences zaudējumus noteiktām Eiropas rūpniecības nozarēm un dod Korejas ražotājiem negodīgas priekšrocības.

Komisāra kungs, es vēlos, lai jūs skaidri paskaidrojat man, kāpēc drošības klauzula par nodokļu atmaksu stāsies spēkā piecos gados. Pēdējā reizē, kad man bija iespēja runāt ar jums, jūs apgalvojāt, ka iemesls tam ir transporta līdzekļu tarifu atcelšana arī piecos gados.

Nolīgums apgalvo, ka pēc pieciem gadiem tiks atcelti tarifi transporta līdzekļiem, kas sver vairāk kā piecas tonnas. Tomēr transporta līdzekļiem, kas sver mazāk par piecām tonnām, kas ir visas standarta automašīnas, 10 % tarifs tiks atcelts trijos gados. Kāds ir šis divu gadu nobīdes iemesls, komisāra kungs?

Es vēlētos saņemt vairāk informācijas arī par jebkādiem jauninājumiem šajā aspektā, kurus jūs minējāt. Kāda jēga ir labot šīs problēmas *ex post*, kad galvenais iemesls drošības klauzulai ir paredzēt iespējamās negatīvās sekas?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! ES vajadzētu noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumus tikai ar tām valstīm, kas pilnībā respektē cilvēktiesības. Man šķiet būtiski, ka Starptautiskās darba organizācijas pamata darba standarti jāievieš un galvenais — jāievēro. Darba klauzulas līgumā ir labas, bet tās nesniedz pietiekami tālu. Korejā ir bijuši gadījumi, jo īpaši pēdējos mēnešos, kuros pārkāptas būtiskas arodbiedrību tiesības, piemēram, tiesības uz darba koplīgumu slēgšanu un tiesības uz organizāciju brīvību. Visā sarunu procesā Eiropas arodbiedrības un jo īpaši metāla rūpniecības nozares arodbiedrības ir uzsvērušas šos gadījumus, sevišķi saistībā ar problēmām, kas sagaidāmas autobūves nozarē.

Opel gadījums Antverpenē ir minēts vairākas reizes. Vēlreiz uzsveru, darbība nav pārcelta pārāk lielas jaudas dēļ, kā vadība vairākkārt apgalvojusi, bet galvenokārt tādēļ, lai pārceļtu ražošanu uz Dienvidkoreju. Kas no tā gūs labumu? Vai pastāv iespēja, ka tā ir brīvās tirdzniecības nolīguma pirmsietekme?

Vēl viena nozare ar problēmām, kam nav pievērsta pietiekama uzmanība, ir kuģubūves rūpniecība. Savā desmit gadu plānā, kas ir daļa no *Act of State*, Koreja ir izvirzījusi mērķi nodrošināt, lai vairāk kā 90 % uzņēmumu, kuri apgādā Korejas kuģubūves rūpniecību, atrastos Korejā. Tas padara Eiropas konkurentu un jo īpaši nozarē strādājošo situāciju ļoti sarežģītu.

(Jautājums saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Regner* kundze! Ļoti pateicos jums par šo iespēju. Jūs atsaucāties uz *Opel* situāciju Antverpenē. Es vēlētos jautāt jums, vai piekrītat man, ka *Opel* vairākus mēnešus ir bijušas nopietnas finanšu problēmas, ka uzņēmums spēja saražot daudz vairāk automašīnu kā pašlaik un ka *Opel* slikto ekonomisko situāciju nav radījis brīvās tirdzniecības nolīgums, kas vēl nav stājies spēkā?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Protams, ir taisnība, ka pastāv nopietnas ekonomiskas problēmas. Tas patiešām tā ir. Tomēr uzņēmuma vadība un jo īpaši *Reilly* kungs, ir pārkāpuši delta nolīgumu. Šis nolīgums paredz, ka *Opel* ražotnei Antverpenē tika dota garantija, ka SUV tiks ražotas tur. Šīs automašīnas tagad neražo Antverpenē, bet Dienvidkorejā. Ciktāl redzams, vienkārši sakot, tā ir esošās darbības pārcešana no *Opel* Antverpenē uz Dienvidkoreju.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *De Gucht* kungs! Man ir trīs jautājumi jums. Mans pirmais jautājums ir par godīgas konkurences nosacījumu nepieciešamību. Fakts, ka darbinieku tiesības Dienvidkorejā ir ierobežotas, nozīmē, ka pastāv negodīgi konkurences apstākļi, kas ietver jautājumu par kolektīvu rīcību. Dienvidkorejas Kriminālkodeksa 314. pants ir par „darbības traucēšanas” noziegumu. To izmanto, lai novērstu streikus un ierobežotu arodbiedrību tiesības, piemēram, *Ssangyong* gadījumā. Es vēlētos arī zināt, kāpēc mēs slēdzam brīvās tirdzniecības nolīgumus ar tādām valstīm kā Dienvidkoreja un Kolumbija, kam ir vislielākās problēmas ar Starptautiskās darba organizācijas standartiem. Tādēļ mans pirmais jautājums ir šāds: kā jūs piedāvājat izmantot brīvās tirdzniecības nolīgumu, lai nodrošinātu, ka nepastāv negodīgas konkurences apstākļi Dienvidkorejā, ko rada darbinieku tiesību ierobežošana.

Mans otrais jautājums skar problēmas autorūpniecībā, ko minēja arī daži citi runātāji. Šajā gadījumā ir ļoti svarīgi, lai būtu saprātīgas drošības klauzulas. Pašlaik ir spēkā vispārējās drošības klauzulas lieliem tirgus traucējumiem un nodokļu atmaksas sistēmai. Es to pilnībā nesaprotu. *De Gucht* kungs, varbūt jūs varētu paskaidrot man drošības klauzulas vienkāršos vārdos. Es jo īpaši vēlos zināt, kas tās var iedarbināt un kad.

Mans trešais jautājums ir par mūsu sadarbības jauno līguma pamatu, ko ievieša Lisabonas līgums. Tas ietver drošības klauzulu apstiprināšanu un ieviešanu koplēmuma procedūras ietvaros. Vai jūs varat garantēt, ka brīvās tirdzniecības nolīgums nestāsies spēkā, pirms Parlaments nebūs apstiprinājis šo procedūru un stāsies spēkā tikai pēc tam, kad Parlaments būs izmantojis savas tiesības un pieņēmis drošības klauzulas?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Komisāra kungs! Esmu pārliecināta, ka esat vienisprātis ar mani par to, ka brīvās tirdzniecības nolīgumus neslēdz ideoloģisku iemeslu dēļ, bet tāpēc, ka mēs labi apzināties to sociālo un ekonomisko ietekmi uz sabiedrību. Jūs pats minējat vairākus ietekmes novērtējumus, bet es nekad neesmu lasījusi ietekmes novērtējumu, kas nozari pa nozarei atklātu ietekmi uz nodarbinātību.

Daudzi cilvēki jau ir runājuši par autobūves nozari. Mēs, gan es, gan mans dzimtais reģions un arī zināmā mērā jūsu reģions, komisāra kungs, esam atklājuši, kāda ir šī ietekme. *Opel* automašīnu rūpnīca Antverpenē tiek slēgta un turienes arodbiedrības — un tie ir cilvēki, kas tur strādāja gadiem ilgi — ir pilnīgi pārliecinātas, ka šis tirdzniecības nolīgums ir ļoti svarīga sastāvdaļa *Opel* daudzkārt minētajā biznesa plānā, ko mēs vienkārši nevaram apskatīt un kas ir pamatā lēmumam nebūvēt SUV Antverpenē.

Man jums par to ir divi jautājumi. Vai jūs zināt, kāda ir šā nolīguma ietekme uz nodarbinātību katrā ekonomikas nozarē? Ja nē, vai jūs esat gatavs — un es vēlos izdarīt uz jums spiedienu šajā lietā — veikt

ietekmes novērtējumu šajā punktā, lai pārliecinātos, ka mums Parlamentā ir vajadzīga informācija, kad mums beigās būs jādod piekrišana? Mans otrais jautājums ir par to, vai jūs nākotnē plānojat — ņemot vērā, ka šis ir jūsu pilnvaru laika sākums — konsekventi veikt šāda veida ietekmes novērtējumus sociālajā līmenī?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu šo tirdzniecības darījumu starp Eiropas Savienību un Dienvidkoreju.

– Apsveicot to, es gribētu teikt, ka visos šāda veida nolīgumos būs uzvarētāji un zaudētāji. Diemžēl šajā gadījumā Automobiļu Asociācija ir izcelta kā zaudētāja, bet es vēlētos teikt, ka ar iespējamo vismaz četrkārtīgo automašīnu pieprasījuma pieaugumu nākamajos 20–30 gados šeit var būt iespēja.

Bet kopējais jautājums, uz ko norādīja komisārs, par EUR 19,1 miljarda priekšrocību Eiropas Savienībai un EUR 12,5 miljardu Dienvidkorejai ir labs darījums manā grāmatā. Ja būtu otrādi, mums būtu pamats bažām. Mēs nedrīkstam arī nenovērtēt Dienvidkorejas politisko nozīmi, psiholoģiski pastiepjot roku pāri okeāniem uz Āziju — kas ir ļoti svarīgi viņiem —, un arī mūsu vietas atjaunošanu pasaulē, kura tika zināmā mērā iedragāta Kopenhāgenā.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Nolīgums ar Koreju būs pirmais, kas patiešām ievieš Globālās Eiropas stratēģiju kā svarīgu nolīgumu, un tādēļ tam vajadzētu būt patiešām izcilam, jo tas kalpos kā precedents.

Tomēr mēs atzīmējam, ka, pirmkārt, pastāv problēmas ar Parlamentam sniegto informāciju, jo īpaši par drošības klauzulām, tad — problēma par izmantoto metodi, jo mums jau ir teikts, ka varētu būt iespējams ieviest pagaidu noteikumus vai ieviest nolīgumu uz laiku, negaidot Parlamenta piekrišanu un visbeidzot, problēma par tirdzniecības tiesiskā pamata skaidrību un pārredzamību — par to runāja *Rinaldi* kungs —, jo ar nodokļu atmaksu mēs patiesībā esam netieši noslēguši nolīgumu ar Ķīnu. Uzskatu, ka mums jābūt sevišķai skaidrībai par šiem brīvā tirgus nolīgumiem.

Bez tam, pastāv konsekvences problēma par sociālās un apkārtējās vides standartu veidošanas mērķi. Runājot par atbilstību sociālajiem standartiem mēs, piemēram, ievērojami atpaliekam no tā, par ko Amerikas Savienotās Valstis ir vienojušās nolīgumā ar Koreju.

Nobeigumā, godīgi runājot, kad mēs aplūkojam esošo ekonomisko situāciju, ar autorūpniecību...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos uzdot komisāra kungam papildu jautājumu. Mēs saprotam, ka mums nav skaidra tiesiskā pamata valstu parlamentu ratificēšanas procedūrai, bet kādam vairākumam būs jābalso par šo nolīgumu Padomē? Vai tas ir kvalificētais vairākums vai konsensa vairākums? To es vēl neesmu sapratis un uzskatu, ka ir svarīgi saprast šo tiesiskā pamata aspektu.

Es vēlos arī piebilst, ka mani pārsteidz šo debašu tonis. Es jūtu, ka esmu dzirdējis daudzas norūpējušās balsis un tādēļ vēlreiz aicinu Komisiju strādāt kopā ar mums. Komisāra kungs, mēs esam pārliecināti, ka jūs strādāsi ļoti labi, bet, runājot vēl viena korejiešu sakāmvārda vārdiem, „jautājiet ceļu pat tad, kad jau zināt to”.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Koreju šķiet ļoti labs notikums. Nolīgums par brīvās tirdzniecības zonu dos ievērojumu abpusējās tirdzniecības pieaugumu. Likvidējot Korejas importa nodokli apmēram EUR 1,5 miljardus un ES importa nodokli apmēram EUR 1,1 miljardu, tiks ievērojami liberalizēta tirdzniecība svarīgās rūpniecības nozarēs un pakalpojumu tirdzniecībā. Tas skar galvenokārt telekomunikācijas, apkārtējās vides aizsardzību, transporta, finanšu un juridiskos pakalpojumus. Turklāt brīvās tirdzniecības nolīgums veicinās pārredzamības palielināšanos jautājumā par intelektuālā īpašuma tiesībām un valsts pasūtījumu. Pateicoties nolīgumam, Koreja respektēs arī ES sertifikātus un kvalitātes standartus. Nolīgums ir sevišķi svarīgs pašreizējā ekonomiskajā situācijā, jo tas veicinās ātrāku attīstību ES valstīs. Tomēr mēs saprotam (...).

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms par procedūru — jo par to ir uzdoti daudzi jautājumi —, acīmredzot šī būs pirmā reize, kad Parlamentu lūgs dot piekrišanu par nolīgumu kā tādu un arī pirmā reize, kad drošības klauzulas būs jāpieņem koplēmumā. Es domāju, tādas ir sekas attiecībām starp Padomi, Komisiju un Parlamentu.

Drošības klauzula ir priekšlikums. Komisija pieņēma tās priekšlikumu vakar un ļoti drīz iepazīstinās ar to Padomi un Parlamentu. Acīmredzot tā būs koplēmuma procedūra, tādēļ es nesaprotu daudzās piezīmes,

kurās jūs uzdodat jautājumus un izsakāt šaubas par drošības klauzulām. Būs tikai tādas drošības klauzulas, kas saņems jūsu atbalstu, jo tas ir koplēmums: tieši tik vienkārši. Tādēļ jums nevajadzētu uztraukties par tām un par Parlamenta ratifikāciju.

Protams, tas nozīmē, ka jūsu komitejā būs debates. Es jau teicu uzklaušanās, ka neierosināšu agru, pagaidu piemērošanu, ja Parlaments nolīgumu neizsludinās kā formālu Parlamenta ratifikāciju vai ar kādu citu procedūru, ko mēs varam izveidot starp INTA komiteju un Komisiju. Šis jautājums paliek atklāts un par to var diskutēt, bet jebkurā gadījumā Parlamentam būs iespēja izteikt savu politisko vērtējumu par nolīgumu pirms priekšlikuma izteikšanas par agru piemērošanu.

Vēl viens jautājums ir par to, vai šis ir jaukts nolīgums vai nolīgums, kas ir tikai par Kopienas kompetencēm. Juridiskais dienests vēl gatavo viedokli par to, bet mēs nevaram izslēgt iespēju, ka beigās mums tas būs jāuzskata par jaukto nolīgumu, kas nozīmē, ka visu valstu parlamentiem arī būs tas jāratificē un kas varētu — atbildot uz *Rinaldi* kunga jautājumu — ietekmēt arī balsojuma procedūru Padomē.

Tas attiecībā uz procedūru: jums būs visas iespējas izteikties, un mēs to skrupulozi respektēsim — ja mēs to nedarītu, es domāju, ka mums būtu problēmas.

Komisijas loceklis. – (NL) Es tagad runāšu par *Opel* jautājumu. Es saprotu, ka jautājums par *Opel* rodas ne tikai Beļģijā, bet arī citās dalībvalstīs. Tomēr es nesaprotu, kad cilvēki saka: „Lūk, pastāv tieša saikne starp brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju un plāniem slēgt *Opel* rūpnīcas Eiropā.”

Opel jau 2009. gada sākumā paziņoja, ka plāno samazināt savus apjomus Eiropā par 20 %. Taisnība, to var izdarīt tā, ka beigās visas rūpnīcas paliek atvērtas, ar nosacījumu, ka *Opel* arī uzskata to par iespējamu no biznesa viedokļa.

Tomēr šis ir arī gadījums, kad patiesībā lēmums ražot SUV Dienvidkorejā jebkurā gadījumā tika pieņemts pēc nolīguma noslēgšanas ar *Magna*, bet pirms sarunu noslēgšanas par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Dienvidkoreju. Gan *Belet* kunga, gan *Van Brempt* kundzes apgalvojumi tātad neatbilst notikumu gaitai. Nolīgums ar Koreju tika noslēgts tikai pēc tam.

Es domāju, ka faktiski ir iespējams apgalvot pretējo gadījumu, citiem vārdiem sakot, ka dažas dalībvalstis piekrita brīvās tirdzniecības nolīgumam ar Koreju tikai ar nosacījumu, ka tās zinās, kas notiks ar *Opel*. Es domāju, ka jums jāpieņem šis pretējais gadījums, ja jūs aplūkojat pareizo notikumu attīstību praksē.

Starp citu, es vēlētos piebilst *Belet* kungam par labu, ka ir maza matemātiska kļūda viņa citētajā salīdzinājumā, kurā viņš apgalvoja, ka Dienvidkoreja eksportē 15 reizes vairāk automašīnu uz Eiropu nekā Eiropa uz Dienvidkoreju. To var saistīt ar politiku, kurā es nesen tiku iesaistīts Beļģijā. Pašreizējie skaitļi ir 37 000 eksportētas automašīnas uz Dienvidkoreju un apmēram 440 000 importētas no turienes.

Vēl vairāk, jūsu sprieduma virziens arī ir kļūdainais, jo jūs pieņemat, ka abi tirgi ir vienāda lieluma. Ja jūs salīdzināt abus tirgus, jums jāpamana, ka Dienvidkorejas tirgus ir daudz mazāks kā Eiropas tirgus un tas nozīmē, ka jūs salīdzināt ābolus ar apelsīniem.

Runājot par tirgus iekļuvi, mēs patiesībā sūtām procentuāli tikpat no Eiropas uz Dienvidkoreju kā saņemam no turienes: apmēram 3–4 %. Tas ir patiešām svarīgi.

Es domāju, ka, vērtējot tirgus situāciju, daudz svarīgāk ir tas, ka Dienvidkorejas ražotāji nesen ir atvēruši lielas rūpnīcas Eiropā, proti, Čehijas Republikā un Slovākijā, kas spēs ražot ap pusmiljonu automašīnu gadā, tādēļ iespējams, ka nākotnē Eiropā ražotās Korejas automašīnas patiesībā lielākoties būs tās, kas nonāks šejienes tirgos. Šeit ir skaidra pārbīde un patiesībā automašīnu tirgū kopumā jūs redzat, ka notiek pārcelšanās uz lielākiem tirgiem, kur beigās automašīnas var pirkt un pārdot.

Kā pēdējo domu par to, kas jebkurā gadījumā ir sevišķi nožēlojama situācija *Opel* — kam, pēc manām domām, risinājums jau tiek meklēts —, es domāju, ka nedrīkst ignorēt faktu, ka ražotāji seko patērētājiem un nevis otrādi, un ka tas ir viens no vissvarīgākajiem iemesliem konkrētiem politiskiem lēmumiem sarūkošajā Eiropas automašīnu tirgū, kurš saskaras arī ar daudziem autoražotājiem, kas nonākuši grūtā finanšu situācijā.

Varbūt es pateikšu vēl vienu pēdējo komentāru par spriedzi starp divpusējām un daudzpusējām sarunām, ko minēja *Moreira* kungs. Sarunas Dohas kārtā ir notikušas kopš 2001. gada, tātad jau deviņus gadus, un joprojām nav risinājuma strupceļam. Esmu liels daudzpusējības atbalstītājs un domāju, ka mums jāgūst pozitīvs noslēgums Dohai, jo īpaši saglabājot attīstības elementus, ko tā satur. Es ticu tam arī tāpēc, ka to daudzpusējais pamats arī nodrošina vislielāko tiesisko drošību starptautiskajai tirdzniecībai. Es tomēr domāju,

ka, gaidot Dohas sarunu kārtas noslēgumu — kurš, es ceru, būs 2010. gadā vai vēlākais 2011. gada sākumā —, mēs nevaram sēdēt bezdarbībā attiecībā uz divpusējo fronti.

Domāju, ka ir ļoti svarīgi, nonākot pie divpusējiem nolīgumiem, noslēgt nolīgumus, kas iet tālāk kā Doha, lai neiedragātu Dohas sarunu kārtā nolemto, cik vien iespējams, izvirzot augstākus kritērijus. Tas arī izskaidro brīvās tirdzniecības nolīguma radīšanu ar Dienvidkoreju. Pēc manām domām, tā raksturs neiedragā daudzpusējību. Ja mums būtu jāpazemina daudzpusējie pasākumi, tad tās patiešām būtu sekas, bet tāds nav un nebūs nodoms turpmākajās sarunās.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Nākamā sesija notiks rīt, ceturtdien, 2010. gada 11. februārī no plkst. 09.00 līdz plkst. 13.00 un no plkst. 15.00 līdz plkst. 17.00.

Darba kārtība ir publicēta sesijas dokumentā, kam ir tāds pats nosaukums un arī Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.30)